

MINUTENBLAD

DOSSIER No. OD 398

NAAM: PARTAI KOMUNIS INDONESIA

12/11

~~Arad Lechie VIII~~ 6-2-47

~~Ad~~

~~Ver~~
Ph

~~Gen B VIII~~

23/4

Jerin Caw/E, 6-6-'57

51

Notitie voor Hoofd D.
van D II

Volgnr. CPGELEGD
9 FEB. 1948
ACD/ 290.76

Betreft: Communisme in de Indonesische Republiek.

BUREAU B

Bijgaande uiteenzetting over het communisme in de Indonesische Republiek heb ik ontvangen van Hoofd Sectie III Marid. Hij heeft dit stuk min of meer bij toeval in handen gekregen; het is derhalve geen officieel, aan de Marine gericht, rapport. Vermoedelijk is het samengesteld door enkele insiders in Indie. Het wordt momenteel rondgestuurd aan verschillende vooraanstaande Nederlanders, Amerikanen en Engelsen.

Er is nog een uitgebreider stuk (68 blzn) van dezelfde strekking in omloop. Indien dit dezerzijds op prijs wordt gesteld, kan ik ook hiervan een exemplaar krijgen.

's Gravenhage, 5 Februari 1948.

D II

lyf. 29076

Inhoud:

1. Inleiding	pag. 1
2. Ontwikkeling der Communistische Organen	" 1
3. De Communistische Partij en de Republiek	" 3
4. Arbeiders en Boeren	" 7
5. Communisme en Leger/Roode Legers	" 10
6. Communisme en Islam	" 11
7. Chineesch Communisme/Internationaal Verband	" 11
8. Communisme op Sumatra	" 14
9. Conclusies	" 17

1. INLEIDING.

Er bestaat sinds bijna een jaar een opvallende tegenstrijdigheid tusschen de schaarsche officieele mededeelingen der Republiek over de politieke werkzaamheid der communistische partij en de tallooze berichten en geruchten, welke vanuit het republikeinsche binnenland in het door Nederlanders bezette gebied doordringen en alle gewag maken van intensieve communistische propaganda tot zelfs in de kleinste dossa. Wij beschikken thans over voldoende gegevens om deze tegenstrijdigheid te verklaren en tevens te wijzen op den ernst van den toestand - ook in dit opzicht - op Java en Sumatra. Dit overzicht werd met opzet zeer objectief geschreven en toch zal het lijken alsof hier plotseling een gordijn gelicht wordt en het republikeinsche tooneel een geheel ander taferel te zien geeft dan uit de officieele voorlichting, zoowel van Indonesische als van Nederlandsche zijde, verwacht mocht worden. Wij zijn ons zeer bewust van het drastische in de formulering, doch wij beschouwen het geenszins denkbeeldig, dat binnen zeer korten tijd van achter het scherm van Linggadjati-Indonesië een Sovjet-republiek zal te voorschijn treden. Deze pijnlijke verrassing mag op zich zelf beschouwd worden als een glansrijk succes der communistische camouflage-tactiek waartegenover de Nederlandsche aandacht, zoowel hier als in het moederland, in gebreke is gebleven.

2. ONTWIKKELING DER COMMUNISTISCHE ORGANEN.

Tijdens de Japansche bezetting is de vooroorlogse communistische activiteit tot op zekere hoogte levend gebleven in tweemaal strooming. De eerste groep onder SAJOETI trachtte onder het mom van samenwerking aan de "Co-prosperity-sfeer van Groot-Oost-Azië" te infiltreren in bepaalde Nipponsche instellingen, zoals bijv. den propagandadienst, waarin Sajocti zelf in 1944 werd opgenomen.

De tweede, en thans in haar resultaten de belangrijkste groep, ontpleide een vrij groote ondergrondse activiteit door selvoringen in de dossa's. Zij stond onder leiding van den huidige Minister van Defensie, Mr. AMIR SJARIFOEDDIN, die, naar politierapporten van 1939, reeds voor den oorlog in contact stond met rondreizende communistische propagandisten en den bezettingstijd grootendeels in de gevangenis heeft doorgebracht.

In de Japansche periode wist Sjarifoeddin een tweetal brochures van zijn hand in de ondergrondse organisatie te verspreiden. Speciaal werd hierin aangegeven hoe te handelen, wanneer Japan door de geallieerden ten val zou zijn gebracht. Volgens mededeelingen van geïnterneerde communisten aan Europeesche lotgenooten moesten de communisten, zoodra de tijd tot handelen zou zijn aangebroken, trachten overal op Java de macht in handen te krijgen, zoodoortig met wapengeweld en opoffering van levens. Een en ander werd door den Japanschen Geheimen Dienst ontdekt, hetgeen tot massa-arrestaties leidde. De meeste gevangenen, waaronder veroordeelden van den communistischen opstand in 1926, waren in de gevangenis te Ambarawa opgesloten. Een der doelstellingen was, zoals ook aangegeven in Sjarifoeddin's brochure, de vernietiging van het Westersche element.

Na de capitulatie van Japan ontpleiden deze groepen een vrij groote propagandistische activiteit. In hunne talrijke openluchtredevoeringen werden de Indonesiërs opgewekt, verzet te plegen tegen allen, die maar eenigszins verlangden naar den terugkeer van het Nederlandsche gezag. Opmerkelijk is, dat ook het gerucht werd losgelaten, als zouden koeriers van Sjarifoeddin van Moskou uitgaande instructies hebben meegebracht, welke inhielden om in

samenwerking

samenwerking met Moskou een communistischen staat te vormen, immers Rusland had dezen oorlog gewonnen en niet Amerika of Engeland. Men vergelijkte hiermee de Russische voorstelling van zaken in het Verre Oosten, waar Rusland zich aandiende als de werkelijke overwinnaar van Japan (cf. Harold J. Noble in Saturday Evening Post 23/11'46: "The Russians are very busy in Japan".)

Door de Britsche Intelligence van de 23rd Indian Division werd een document gevonden met instructies als die vervat in Sjarifoeddin's brochure en met de mededeeling, dat nauwe besprekingen werden gevoerd met de "partij" in andere landen, in het bijzonder Rusland en Australië, terwijl tevens werd kond gedaan, dat de eigen partij een permanent agent in Moskou had, een zekere ALIMIN, die daar reeds 12 jaren vertoefde en die beschouwd kon worden als Hatta's ambassadeur te Moskou.

De tijdens den oorlog in Australië verblijvende communisten, meestal ex-geïnterneerden uit Boven-Digoel, hadden een nauw contact met de Australische communistische partij en hielden daar pamfletten in gereedheid, welke t.z. . op Java verspreid zouden worden (o.a. van Harry Pool). De bekende communist Djamaloeeddin Tamin zou vanuit Australië zelfs contact hebben gehad met Amir Sjarifoeddin en Hatta.

Na de capitulatie van Japan kregen de goed-georganiseerde en op hun taak goed voorbereide communistische cellen uiteraard hun aandeel in de beweging der maanden October en November 1945. Naast de Sajoeti- en Sjarifoeddin-groep treedt nu TAN MALAKKA, die zijn communistische ideologie thans vermengt met pan-Aziatische en nationalistische bedoelingen en daardoor, naar verluidt, minder aanvaardbaar is geworden voor Moskou. In zijn brochure "Pari" (Proletari Asia Repoebliek International) verkondigt hij een wereld-federatie van proletarische republieken, waarin men meer met Angelsaksische invloeden diende te rekenen dan met Russische. Het is dan ook niet te verwonderen, dat de meer op Moskou georiënteerde groep, welke later terug is te vinden in de P.K.I. (Partai Kommoeenis Indonesia) met als verreweg dominerende figuur de in 1946 uit Rusland teruggekeerde ALIMIN, zich van Tan Malakka afkeerde, ook al maakte de P.K.I. aanvankelijk nog deel uit van het door Tan Malakka gestichte "Volksfront" (Persatoean Perdjoengan). De arrestaties van Februari en Juli 1946 mogen daarom niet, zoals in de Nederlandsche voorlichting is geschied en door het presidium der Republiek uitdrukkelijk werd voorgesteld, uitgelegd worden als een overwinning op de linksche extremisten. Integendeel, zij betoekenen slechts de zuivering der P.K.I. van de "communistische niet meer representatieve" volgelingen van Tan Malakka's afwijkende ideologie. De voorheen zeer groote invloed van Tan Malakka werd ten deele teniet gedaan door het slimme spel van zijn oude tegenstander Amir Sjarifoeddin, maar is in geen deele verdwenen en vele zijner volgelingen zijn thans nog georganiseerd in de zgn. AKOMA (Angkatan Kommoeenis Moeda), de communistische jeugdorganisatie door Tan Malakka opgericht. Deze Akoma neemt nog steeds een bijzondere plaats in tusschen de overige communistische organen. In tegenstelling met de door Moskou erkende P.K.I. verwierp zij de Linggadjati-overdenkomst en sloot zich aan bij de "Benteng Repoebliek Indonesia", de agitatorische banden van SOETOMO, gerecruteerd uit de Masjoomi, de Badan Pembrontak Indonesia, de Partai Nasional Indonesia, de Kris en de Lasjkar Rakjat Djawa Barat, alle organisaties, die thans geheel of gedeeltelijk doortrokken zijn van communistische ideeën.

De officieele communistische partij, de P.K.I., werd op 21 October 1945 weer opgericht onder leiding van Mr. MOH. JOESOFF, die echter door een "Comité tot herstel van de orde in de P.K.I.", waarin ook de bekende communistische leider van de "Partai Boeroeh Indonesia", Mr. Iwa Koesoema Soemantri zitting had, weggezuiverd werd om zijn afwijkingen van het rechtgeloofige communisme. Voorzitter werd daarna de in Maart 1946 uit Australië teruggekeerde

SARDJONO, die in 1945 nog leider was van het Centrale Komitee Indonesia Merdeka (K.I.M.), te Brisbane. De opperste leiding berust thans bij haar "Politiek Bureau", waarin behalve Sardjono o.m. nog zitting hebben ALIMIN en Drs. Maroeto Daroesman, beide zeer invloedrijke figuren in de Djoeja'sche politiek.

Het is interessant te vernemen, dat volgens de "Bintang Merah" van 1 April 1947 een nieuwe communistische organisatie is opgericht te Solo, de zgn. P.K.I.-Merah, onder leiding van ALI KASIM, tot 1945 secretaris van de communistische partij. In een harer proclamaties kondigt zij aan, dat de "strategie en de tactiek der P.K.I.-Merah niet van bovenaf zal worden opgelegd, doch het resultaat zal zijn van beraadslaging met de laagste groepen."

Deze nieuwe partij vreesst het verwijt van Trotzkyisme of links-radicalisme, doch waarschuwt, dat "beschuldigingen op subjectieve basis geen maatstaf mogen vormen in den politieken strijd. Dergelijke methoden vond men vroeger in de anti-bolsjewistische politiek van Hitler en worden thans weder ten tooneele gevoerd door de Vereenigde Staten van Noord-Amerika".

Uit dit historisch overzicht, dat met opzet tot een minimum beperkt werd, valt reeds een belangrijke conclusie te trekken, met name, dat onmiddellijk na de Japansche capitulatie een groot aantal communistische groepeeringsen, met uitstekend op hun taak berekende propagandisten, gereed stond, zoo niet om de macht te grijpen, dan toch om een georganiseerd activiteit te ontplooiën en dit op een oogenblik, dat alle groepeeringsen en organisaties of geen invloed hadden vanwege het odium der Japansche collaboratie, of volkomen ontredderd werden in de algemeene verwarring.

3. DE COMMUNISTISCHE PARTIJ EN DE REPUBLIEK.

In het partij-congres te Solo, in Januari 1947, stelde de P.K.I. nieuwe statuten op, waarin zij zich op Marxistisch-Leninistischen grondslag stelt: alle productiemiddelen behooren aan de gemeenschap; het streven zal zijn, een revolutionairen klassenstrijd te ontketenen en een strenge partijdiscipline moet in acht genomen worden. In één woord: De Leninistische gemeenschap is het uiteindelijke doel. Tegenover deze doelstelling heeft het bij meniggeen verbaasig gewekt, dat de communistische partij zich steeds achter de zgn. collaborateurs Soekarno en Hatta heeft gesteld en met name in de aanvaarding van de basis-overeenkomst van Linggadjati onvoorwaardelijken steun heeft verleend aan de republikeinsche regering. In werkelijkheid liggen de motieven voor deze zgn. reaspolitiek voor het grijpen. Ten eerste is thans gemakkelijk aan te toonen, dat de P.K.I. verschillende principiele doelstellingen zeer bewust naar den achtergrond heeft geschoven om, zopals haar leiders het luidt proclameren, "oven adem te scheppen voor den vorderen strijd". Ten tweede zijn er vele aanwijzingen, dat er in werkelijkheid een verregaande veronzelving is van communistische partij en republikeinsche regering, niet in het minst door de geestelijke instelling der hoogste gezagdragers.

Voor de oppertuitiespolitiek der P.K.I. leveren de republikeinsche plaatselijke bladen de meest illustratieve bewijzen:

De communisten listten evenzeer als de vice-president Moh. Hatta en de Minister Sjarifoesdin telkens weer blijken, dat zij Linggadjati als een tijdelijke noodzaak beschouwden en de strijd uiteindelijk tegen het kapitaal, d.i. Amerika, Engeland

on Nederland gaat. De woorden en louzen zijn zelfs niet veranderd sinds de Japansche dagen van Soekarno:

"Amerika, kita strika,
"Inggris, kita linggis."

Uit het strijdprogram (vgl. bijl. 1) blijkt, dat de handhaving en de consolideering van de republiek slechts een eerste stap is in de richting van een socialistische maatschappij. De communistische "Bintang Merah" (15 December 1946): Linggadjadi wordt aanvaard met het oog op de consolidatie van de republiek en als eerste stap in de richting van een socialistisch-proletarische revolutie. Indonesië heeft thans een adempauze noodig om weer op krachten te komen voor den verderen strijd.

ALIMIN (redevoering te Cheribon, 27 Dec. 1946):

Ik sta achter degenen, die in staat zouden zijn om de verwerping van de basis-overeenkomst uit een internationaal oogpunt te verdodigen. Er wordt thans tegen het wereldkapitaal gevochten. De verwerping van de basis-overeenkomst zou politieke zelfmoord beteekenen. Een adempauze beteekent geen stilzitten. Hoezeer ook buitenlandsche eigendommen niet konden worden aangestast, bestond nog altijd het middel van onteigening ten algemeenen nutte; overname van vitale bedrijven was dus niet alleen mogelijk, doch zelfs gewenscht.

Elders: Een volk, dat armoedig is en ondervoed, biedt geen zekerheid voor een revolutie en afwijzing der overeenkomst zou den val van het Kabinet beteekenen met als mogelijke gevolgen, dat de macht in handen zou komen van avonturiers en een complete Amerikaansche blokkade.

ALIMIN betoogt voor het nieuwe Komite Nasional Indonesia Poesat (KNIP) te Malang, dat de P.K.I. zoowel in de internationale politiek als nationale politiek meer nationaal werkte dan alle andere partijen, doch innerlijk communistisch bleef.

Interview van Alimin aan de "Api Rakjat" (5 April 1947):

"Onze strijd moet er naar buiten uitzien als die van Partai Nasional Indonesia (PNI), doch naar binnen moeten wij het P.K.I. programma gebruiken."

Geheel in overeenstemming hiermede is ook het niet meer daadwerkelijk deelnemen van de P.K.I. aan de regeering. In de "Bintang Merah" van 1 November 1946 wordt hiervoor de volgende verklaring gegeven:

"Indonesië ligt op een strategisch belangrijke positie, onder de bedreiging van de kanonnen der groote kapitalistische landen Amerika en Engeland. Deze landen gaan niet accoord met de Nederlandsche overheersching, doch evenmin met de cellenbouw van Moskou en de communisten. Daarom zou deelnemen van de P.K.I. aan de regeering niet tactisch zijn. Onze revolutie is nog in het nationale stadium en moet eerst in nationalen geest worden opgelost. Onder de ministers zijn derhalve geen P.K.I.-leden."

"Kedaulatan Ra'jat" (uiterst linksch) (24 Januari 1947):

Men moet de Lenin-theorie niet dogmatisch opvatten, doch aan de omstandigheden aanpassen, anders is zij een doode letter. Om Lenins theorie te verwozenlijken, moeten de stellingen in overeenstemming worden gebracht met tijd en omstandigheden.

In een interview te Fort de Kock op 11 October 1946 werd GANI gevraagd, waarom de communisten niet aan het 3de Kabinet Sjahrir deelnamen. De minister van Welvaart antwoordde, dat dit verband hield "met artikel 8 van het politiek program van de

P.K.I.

P.K.I., dat niet de goedkeuring heeft van de regering." Dit werd duidelijk als geestigheid bedoeld. Het politieke program van de P.K.I. is bekend en telt slechts 7 artikelen!

De "Kedaulatan Rakjat" teekende hierbij aan, dat de communisten een politiek vannon-coöperatie voeren. Het niet deelnemen van de communisten aan het Kabinet heeft zijn oorzaak in redenen van practische politiek, omdat de partij geheel vrij wenscht te staan tegenover de regering.

Voorts zou Amerika, ofschoon afkeerig van de Nederlandsche koloniale politiek, volledige onafhankelijkheid van Indonesia niet goedkeuren, indien er in de regering "Moskousche collen" zouden zittingen.

De verregeaande samenwerking van republiek en communistische partij blijkt, zooals gezegd, voor een groot deel reeds uit de herkomst en geestelijke instelling der republikeinsche regeringsleiders en in tweede instantie ook uit de intensieve, in wezen communistische propaganda, gevoerd door republikeinsche instellingen, welke tot nog toe, althans officieel, buiten het partijverband der P.K.I. stonden.

De president SOEKARNO, voor den oorlog via de Partai Nasional Indonesia, (PNI) in contact staande met sommige der vooraanstaande communistische leiders, laat thans geen enkele gelegenheid voorbijgaan Rusland als den heilstaat, ook voor Indonesia, te proclameeren. Het is wellicht geen toevalligheid, dat hij zich in zijn Japansche propaganda wel scherp tegen de Angelsaksers keerde, maar voorzigtiglijk vermeed, de Russen in zijn beeldrijke anathema's te betrekken! In November 1945 kon hij dan ook uit volle overtuiging Stalin een telegram zenden, waarin hij zijn bewondering uitsprak voor het Russische Stelsel en zijn vertrouwen uitte in de uiteindelijke zege der Russische idealen.

Op 6 November 1946 verklaart Soekarno te Madioen, dat de bij de Pesindo aangesloten jeugd de theorieën van Marx ook in de praktijk moet brengen. Op het onderwijzerscongres te Solo (21 Dec. 1946) herhaalde hij zijn aansporingen, zich "te organiseeren" en citeerde, overigens zeer terzake, Jaures en Lenin.

De vice-president MOH.HATTA is steeds een orthodox Marxist geweest en leidde de Indonesische Studentenbeweging, de Perhimpunan Indonesia, in communistische banen. In 1927 was hij gedelegeerde op het internationale congres van de "Liga tegen Koloniale onderdrukking" te Brussel, een communistische mantel-organisatie. Hatta kreeg zelfs zitting in het presidium van het Kongres.

Zijn huidige economische politiek en zijn, uiteraard zeer invloedrijke propaganda zijn doortrokken van marxistischen geest en ademen een overtuigende bewondering voor Lenin en Stalin.

De premier Sjahrir, voorman der socialistische partij, benoemde C.H.Campbell tot "Temporary Trade Commissioner" voor de Republiek in Australië. Het was Sjahrir bekend, dat deze eerste buitenlandsche vertegenwoordiger der republiek secretaris is van de Communistische Partij te Sydney!

Ook de intieme relaties, welke Sjahrir heeft met den, naar Stalin-model op den achtergrond blijvenden ALIMIN, zijn verdacht. Bij het bezoek, dat Alimin thans ter observeering van de Pasoendan-beweging aan Batavia brengt, woont hij ten huize van Sjahrir en neemt er deel aan de besprekingen met den Australischen Consul-Generaal!

Dr.A.K.GANI, een der meest op den voorgrond tredende nationalisten en thans Minister van Welvaart in het derde Kabinet

Sjahrir

Sjahrir, liet als sub-gouverneur van Sumatra een zoogenaanden "kettingbrief" uitgaan van de I.C.P. (International Communist Party) ter Sumatra's Westkust met als centrum Moskou! En het is sinds November 1946 steeds meer opgevallen, dat Gani's redevoeringen en interviews de tendenz hebben Rusland als den heilstaat bij uitnemendheid voor te stellen.

Wij kunnen ons voorloopig tot deze vier corypheeën in het republikeinsche bewind beperken, vooral waar de mindere goden in de verdere uiteenzettingen nog ter sprake komen.

Te hooi en te gras zijn hier nog enkele gegevens - uit duizenden! verzameld, teneinde het nauwe verband te illustreeren tusschen republiek en communistische propaganda:

Het gewone volk wordt, sinds Mei 1946, rechtstreeks bereikt door de "Partai Rakjat Indonesia" onder voorzitterschap van Drs. Maroeto DAROFSMAN, ondervoorzitter der P.K.I. ! In het programma dezer sterk door de republiek geadverteerde partij staan:

"anti-kapitalisme, anti-imperialisme en anti-fascisme".

De eerste leden waren vooral uit Australië teruggekeerde communisten, die bij uitstek geschikt waren voor propaganda-doel-einden. Het heeft er thans allen schijn van gekregen, dat deze P.R.I. in haar recente ontwikkeling is uitgegroeid tot een zeer efficiënte communistische mantel-organisatie.

Ook in de niet openlijk communistische pers wordt Rusland voortdurend als de heilstaat voorgesteld. Collectivistische beginselen, cooperatie, nationalisatie worden door als de idealen uitgedragen met al te duidelijke sympathie en vaak directe medewerking der hoogste republikeinsche gezagdragers.

De groote propagandistische activiteit van den bekwamen ALIMIN, die in republikeinsche kringen wel eens werd voorgesteld als de toekomstige rivaal van Soekarno, wordt door de officieele regering in de hand gewerkt. Voor het leger, in Islamitische bijeenkomsten, voor studenten en in vrouwen-organisaties wordt hem dagelijks de gelegenheid gegeven zijn groot redenaarstalent in dienst te stellen van zijn marxistisch-revolutionaire propaganda.

Een belangrijke rol in de vorming van communistische proselyten vervult thans het te Madioen geopende en later naar Djocja overgebrachte Marx-house. Dit is een studie-centrum met inter-naat, dat onder auspiciën van de "Sajap Keri", het zoogenaamde Volksfront van de Partai Kommoenis, de Pemoeda Sosialis en de Partai Sosialis, naar het voorbeeld van het Marx-house te Sydney, werd opgericht. De P.K.I. echter beschouwt het Marx-house als een orgaan der communistische partij en haar officieele spreekbuis, de "Bintang Merah" adverteert op reestdriftige wijze deze instelling voor het vormen van het "Kader" der partij. Zoowel Sjahrir, Sjarifoeddin als de Minister van Sociale Zaken, Mevr. Maria Ulfah Santoso, hielden er toespraken en proclameerden er het apocalyptische ideaal der Sovjet-gouden-eeuw. Het hoofd der afdeling Madioen van den Republikeinschen Voorlichtingsdienst reikte den abiturienten een exemplaar uit van het "Communistisch Manifest" als "voorbeeld op den verderen levensweg".

Ook de in September 1946 te Solo opgerichte "Panti Pengetahuan Revolusioner" wordt door de P.K.I. als een organiek onderdeel der Partai beschouwd. Er wordt daar o.a. onderwijs gegeven in Marxisme, Leninisme, Revolutie-tactiek, Boerenkwesitie en Analyse van het Buitenland.

Tallooze voorbeelden kunnen dit beeld vervolmaken. In vrijwel alle organisaties en instellingen der republiek treffen wij dezelfde ontwikkeling aan.

Het besluit tot oprichting wordt genomen door een of ander lichaam, of op een of andere bijeenkomst, zonder dat van buiten af kan onderkend worden, wie de eerste suggestie opperde. Daarna wordt - meestal met op den achtergrond het prestige van den president of van het Komite Nasional (KNIP) - een intensieve propaganda gevoerd onder het etiket van den onafhankelijkheidsstrijd. Onder de eerst aangeworven leden zijn goed-getrainde communistische propagandisten, die uiterst actief het werkprogramma helpen opstellen. In de eerste phase treedt een beproefd partijgenoot op in het presidium van het nieuwe instituut. Deze tweede groote methode van een zich onopvallend opdringend communisme, - zich in de eerste plaats richtend op het infiltreren in niet-communistische of zelfs anti-communistische vereenigingen, moet de directe bestrijding van dergelijke vereenigingen vervangen. Het is typeerend, dat hierdoor teruggегrepen wordt op de methoden, welke sinds het eerste Volksfront van Leon Blum in Frankrijk door de communisten overal in Europa toegepast werden. En het is bekend, dat zelfs de socialist Blum daarbij het loodje legde. De Indonesische communisten, hoe de indruk naar buiten ook moege zijn, zijn uiterst bedreven in de stap-voor-stap-methode van voorafgaand doordrenken met communistische beginselen, het daaraan volgend infiltreren met betrouwbare elementen en het uiteindelijke grijpen naar de sleutelposities. Dit is vooral duidelijk gebleken in de thans weer veel voorkomende oprichting van talloze plaatselijke afdelingen van het zgn. "Volksfront", waaraan door alle partijen van de zgn. "Sajap Kiri" wordt deelgenomen, maar waarin spoedig na het tot stand komen de P.K.I. als het leiding gevende lichaam naar voren treedt. Wij overdrijven niet, wanneer wij ons aan de uitspraak wagen, dat de Sajap Kiri, telkens wanneer hij thans als zoodanig naar voren treedt, een zuiver communistische vertegenwoordiging is. Een reactie der republikeinsche overheid is hierin niet te verwachten, waar, zooals gezegd, haar voornaamste vertegenwoordigers openlijk hun sympathie en waardeering betuigen voor de Russische ideologie.

4. ARBEIDERS EN BOEREN.

De leiders der Republiek Indonesia hebben na de troebele beginperiode spoedig ingezien, dat een goede "orde" het gezag der republiek in het buitenland zou verhoogen en zij hebben onmiddellijk aangestuurd op overkappende organisaties, die de talloze vereenigingen zouden samenbinden, en het is juist hierbij, dat het opvalt hoe in elke nieuwe Poesat of Centraal Komite van dergelijke organisaties telkens door de wol geverfde communistische propagandisten op den voorgrond treden en de leiding nemen.

De arbeidersorganisatie heeft dadelijk de volle aandacht van den reeds voor den oorlog om zijn ondergrondse activiteit bekend staanden communist Mr. Iwa Koesoema Soemantri, minister van Sociale Zaken in het eerste Kabinet-Sjahrir. Reeds op 15 September 1945 richt hij de Barisan Boeroeh Indonesia, het Indonesisch Arbeidersfront op, volledig gesteund door de regeering. Van meet af aan beweegt dit zich onder het communistisch impuls, in syndicalistische richting, met uitzondering alleen van die onder-afdelingen, waarin zich nog het gezag liet gelden van plaatselijke potentatjes, terwijl voor elken arbeider min of meer de plicht bestond tot de organisatie toe te treden. De belangrijkste rol van deze Barisan Boeroeh in de sociale revolutie was de overname en socialisatie in het eerste stadium van de door de Japanners beheerde ondernemingen en bedrijven, hetgeen binnen enkele weken over geheel Java was doorgevoerd.

Tezelfdertijd kwam ook het defensie-orgaan dezer partij tot stand, de Lasjkar Boeroeh, met als voornaamste taak "elk kantoor, elke fabriek moet een vesting vormen voor de verdediging van de onafhankelijkheid en van de belangen van de arbeiders."

Men oordeele niet lichtvaardig over dergelijke opdracht. Voor het tot stand komen der huidige demarcatielijnen werden onder het mom van "verschroeiende aarde politiek" huizen, fabrieken en utiliteitswerken klakkeloos vernietigd, niet door de TRI, zooals al te vaak in de Nederlandsche voorlichting werd voorgesteld, maar door de arbeiders zelf, op last van hun bedrijfsraden. In deze belichting werd in Zuid-Bandoeng, Porong en Modjokerto de "aarde niet verschroeid" in de verdediging der onafhankelijkheid, maar werd veeleer "kapitaal vernietigd" in een aanval van het wereldproletariaat.

In dit licht ook wordt de teruggave der eigendommen, zooals bepaald in Art. 14 der Ontwerpovereenkomst van Linggadjadi, een volslagen fictie.

Aan deze arbeidersbeweging wordt in Januari 1946 een vrouwenorganisatie toegevoegd, de Barisan Boeroeh Wenita Indonesia, die, aanvankelijk voortbordurend op het Japansche bouwschema, thans van de P.K.I. uit met communistische beginselen wordt doordrenkt. Allereen worden cursussen gehouden, waarbij een groote plaats wordt ingeruimd aan geromantiseerde levensbeschrijvingen van Marx, Engels, Lenin en Dimitroff. Bij de ontruiming van de Porong-delta werd door de Nederlandsche troepen een groote hoeveelheid aan communistisch propagandamateriaal aangetroffen, o.a. pamfletten en levensgrote portretten van Lenin. De Chineesche journalist Li Min treft in een militaire legerplaats, dicht bij het paleis van den president, groote olieverfschilderijen van Lenin en Stalin aan.

In Juli 1946 kwam het Concentratie-Organ van den Indonesischen Arbeidersstrijd tot stand (B.K.P.B.I.) als overkappende centrale.

Openlijk is er nog geen sprake van invloed van de P.K.I.; toch werkt wel zeer illustreerend de bekendmaking van het hoofdbestuur van Partai Boeroeh Indonesia van Maart 1946:

"Hoe ook de organisatie der republiek is - zelfs al is zij zoo democratisch mogelijk - wanneer het eigendomsrecht op grond, fabrieken en bedrijven nog in individueele handen en het kapitaal nog individueel bezit is, zal dit kapitaal de arbeiders gekluisterd houden in banden van slavernij ... Wij arbeiders hebben de macht in handen genomen op de bedrijven, fabrieken en ondernemingen, die in het bezit waren van het buitenlandsch kapitaal. Deze macht behoort in onze handen. Daarom, Indonesische arbeiders, vereenigt U in de arbeidersorganisaties om de wereldbroederschap te verwerkelijken."

In het in Juni 1946 uitgegeven strijdprogramma stelt de P.B.I. zich op den grondslag van het socialisme van Marx en Lenin. Haar strijdmethode zal zijn "de klassenstrijd langs revolutionairen weg" (zie bijlage 2).

Met een dergelijk programma, waaruit de geest van Soemantri spreekt, moest de P.B.I., zoo ze niet reeds een communistische mantelorganisatie was, vrij spoedig in het vaarwater der P.K.I. komen. In Mei 1946 werd de P.B.I. omgezet in de Gaboengan Sarekat Boeroeh Indonesia (GASBI), terwijl in Augustus 1946 een federatie van landelijke arbeidersbonden werd opgericht in de Gaboengan Boeroeh Vertikaal.

In November 1946 komt eindelijk de SOBSI tot stand, de Sarekat Oemoem Boeroeh Seloeroeh Indonesia, de groote fusie van arbeiders en vakverenigingen, welke thans 28 vakverenigingen omvat met een totaal van 1.250.000 leden. In het bestuur namen onmiddellijk zitting de communisten SETIADJID EN S.K. TRIMOERTI. Zeer recent werd Setiadjid voorzitter van de Partai Boeroeh Indonesia.....

Een geheel analoge ontwikkeling heeft ook de boerenorganisatie doorgemaakt, zooals zij thans culmineert in "SARBOEPRI", d.i. Sarekat Boeroeh Perkaboenan Repoebliek Indonesia, onder voorzitterschap van den hooger reeds herhaaldelijk genoemden Drs. Maroeto DAROESMAN, ondervoorzitter van de communistische partij. Naast hem namen zittende in het bestuur de communisten Coerdian en Roejoeng Saleh

Ook hier nemen dus weer leiding de vertrouwde uitgezonden der communistische partij, die, na aanvankelijke infiltratie, het succes der organisatie voor zich opeischen, zoodra deze omvangrijk genoeg is om het tegen welke reactie ook te kunnen opnemen. Roejoeng Saleh legt een schaamteloze bekentenis af in de "Bintang Merah" van 4 April 1947:

"In de achter ons liggende tijden heeft de "partij" hulp verleend aan de Sobsi en de Barisan Tani Indonesia, doch dit geschiedde uitsluitend door het Centraal Comite P.K.I. en dit voorbeeld is niet door alle sectie- en ondersectie-comité's gevolgd. Alle partijleden moeten om zich heen zien naar het bestaan van nog niet in een organisatie opgenomen arbeiders. Bij het aantreffen daarvan moet men in samenwerking met de plaatselijke afdelingen der SOBSSI tot oprichting van een organisatie overgaan Praktische hulp bij de uitvoering moet verleend worden door de P.K.I.-sectie en ondersectie-comité's... De afdeling "Voorlichting" moet zoo mogelijk berusten bij een lid van de partij (P.K.I.) want als anderen de voorlichting verzorgen, valt het resultaat meestal tegen. Zoo staat het ook met de boeren-organisaties. En dit te meer, wijl men in deze kringen reeds de S.T.I.I. (Sarikat Tani Islam Indonesia) kent, welke voor het meerendeel bestaat uit menschen met een bourgeois-geest en geleid wordt door personen die verdeeldheid onder de tani's willen brengen."

Het bovenstaande, een illustratie der communistische werkmethoden, is wel een bewijs, dat de groote organisaties als Sobsi en Sarboepri, alsmede de boerenorganisaties in feite reeds onofficieele organen van de communistische partij geworden zijn. Slechts vanuit dezen gezichtshoek wordt de houding der Sobsi tegenover art.14 van Linggadjadi duidelijk: zij volgde daarin getrouwelijk op het advies der P.K.I.

Ook van internationaal standpunt bezien is de SOBSSI een typisch communistische organisatie geworden, die zich moeite geeft buitenlandsche verbindingen te krijgen met uiterst links georiënteerde groepeerings. In Nederland vooral met de E.V.C. en het N.V.V., waarmede zoodanige overeenstemming schijnt te bestaan, dat gezamenlijke congressen en dgl. in uitzicht gesteld werden, ook op oogenblikken, dat de geheele voorlichtingsdienst der Republiek heftig tegen Nederland en zijn bewoners te keer ging.

De SOBSSI heeft thans vertegenwoordigers in Amerika, Australië en Engeland en inspireert een in Londen door de "Daily Worker" op groote schaal uitgegeven weekblad ter verspreiding in de Angelsaksische landen.

Van actueel interesse is hierbij de Vereeniging van Arbeiders in de olie-industrie (Sarekat Boeroeh Minjak), aangesloten bij de SOBSSI. Op 11 April 1947 uit zij haar verlangen om vertegenwoordigers in de commissie ter uitvoering van art.14 van Linggadjadi te hebben.

In de leiding van den Dienst der Oliebedrijven dienen progressieve en revolutionaire personen te zitten, terwijl de S.B.M. moet worden erkend als de eenige organisatie van arbeiders in de olie-industrie, die het recht heeft om de arbeiders te vertegenwoordigen.

Op 18 Mei 1946 verklaart het hoofdbestuur der bij de SOBSSI aangesloten

gesloten Barikat Boeroeh Goela (Suikrarbeiderscentrale) dat de "kapitalistische stroomingen vernietigd moeten worden en dat alle en socialistische leiding in het bedrijfsleven kan aanvaard worden."

5. COMMUNISTE EN LEGER, ROODE LEGERS.

Na de zgn. staatsgreep van Tan Malakka verklaarde de TRI geen bezwaar te hebben tegen de P.K.I. De nuanceering was subtiel en de P.K.I. ging ook hier uiterst voorzichtig te werk. Zij begon vooral t.o.v. haar eigen leger-organisaties een zeer omzichtige politiek te volgen.

In Augustus 1946 werd een congres der roode troepen (Lasjkar Merah) gehouden en een aantal richtlijnen gegeven voor de organisatie en de gedragingen dezer troepen. O.a. werd ingesteld, in navolging van het Sovjet-leger, een instituut van politieke officieren. Uitdrukkelijk werd verklaard, dat de Lasjkar Merah geen afzonderlijke organisatie was, maar met de communistische partij, de P.K.I., behoorde samen te werken. Na deze voorbereidende maatregelen kon thans de Tentara Merah weer op straat verschijnen.

De "Sin Po" van 30 November 1946 schrijft in een reportage over het republikeinsche binnenland:

"Na een lange periode van ondergronds werk beginnen de roode troepen thans weder in verschillende groote steden te verschijnen. Hun invloed onder de arbeiders en het gepeupel is wassende".

En in de militaire rapporten wordt melding gemaakt, dat de Tentara Merah te Padang, Medan en Semarang weer verschijnt aan de "fronten".

De verhouding tot het officieele republikeinsche leger, de TRI, is belangwekkend, omdat hier van republikeinsche zijde de communistische infiltratie-methode erkend en oogenschijnlijk op het hoogste niveau goedgekeurd wordt.

Het gewestelijk commando van Sumatra's Westkust vraagt op 16 Oct. 1946 om inlichtingen aan de Djocja'sche regeering, omdat gebleken is, "dat de P.K.I. infiltreert in het leger en dat geconstateerd werd, dat vele leden van de Tentara Merah overgaan naar de TRI". Het is niet bekend, of de hoogste legerleiding tegenmaatregelen nam, doch dit is zeer onwaarschijnlijk gezien het verloop der infiltratie op Java, waar zij ingeleid werd door morele en financieele steunverlening aan de TRI.

De "Bintang Merah": "Er moet een ondeelbare eenheid bestaan ten behoeve van den strijd en de positie van de republiek; er moet een gezond leger zijn. Noodig zijn bijdragen en steun van allen voor de "Tentara Revolucie Nasional", d.i. de TRI".

Deze steun beteekent in werkelijkheid het begin van communistische infiltratie in den op 4 Oct. 1946 bij wet afgekondigden "Nationalen Defensieraad", waarin de republiek poogt een eenheidscommando in te stellen en de unificatie te verwezenlijken van alle strijd-machten onder leiding van de TRI. Dit alles geschiedt onder het welwillend oog van de de facto republiek; Alimin krijgt toegang tot de kazernes van de TRI en houdt er geestdriftige redevoeringen, terwijl anderzijds de republiek zich niet onbetuigd laat in sympathie-betugingen aan het adres der Tentara Merah: op 22 Februari wordt de Roode-Leger-Dag officieel gevierd. De Minister van Justitie SORSANTO maakt er de geschiedenis van het Russische Roode Leger en naar het Indonesia Raja wordt tot slot de Internationale gezongen. De Lasjkar Merah verklaart in haar eerstvolgende proclamatie, dat Lilangdjati een capitulatie beteekent in den revolutionairen strijd, doch, als tijdelijken wapenstilstand, een adempauze in revolutionairen zin.

6. COMMUNISME EN ISLAM.

In beginsel heeft de Masjoemi zich heftig tegen het communisme verzet. Zij realiseert zich, dat de handhaving van de huidige, marxistisch georiënteerde regeeringsleiding tot een overheersenden invloed van het communisme moet leiden. Ongetwijfeld is de welwillende houding van de regeering tegenover de communisten een doorn in het oog van de Masjoemi en ziet deze confessionele partij met leede oogen, de geperfectioneerde marxistische propaganda groote vorderingen maken, ook bij het meest weerstand biedende deel in de Islamitische wereld, met name den middenstand van kleine bedrijfs-eigenaren, handelaren en derg., die juist in den laatsten tijd, ontevreden geworden door de economische politiek van Hatta, met toenemende snelheid naar uiterst links gaan afglijden. In Mohamedaansche kringen wordt daarom met groote zorg de stemming gevolgd onder de Dafoesijal en Achmadijah.

Onder aanvoering van Alimin weer, wordt een slimme en elders reeds beproefde propaganda gevoerd tot in de kringen der Islamitische leiders; het communisme is niet in strijd met de belangen van den Islam en overigens is elke godsdienstvrijheid gewaarborgd.

Het is suggestief voor het succes dezer propaganda, dat de wederopgerichte "Sarikat Islam", bedoeld als Islamitisch front tegen het communisme, weinig voortgang maakt.

7. CHINEESCH COMMUNISME. INTERNATIONAAL VERBAND.

Volgens een rapport van 16 Maart 1946 zou de te Batavia gevestigde, communistisch georiënteerde MIN CHU TUNG MEH, welke in contact zou staan met de Tiong Hoa San Tong te Singapore onder leiding van Dr. Kwa Tjoen Sioe contact onderhouden met de republikeinsche regeering. Tevens blijkt een streven aanwezig om met alle Chineesche en Indonesische organisaties, welke met het communisme sympathiseeren, een coalitie te vormen.

Ook te Bandoeng, Semarang en Soerabaia verschijnen communistisch georiënteerde Chineesche organisaties, die min of meer aansluiting hebben met Indonesische communisten, zonder dat het echter, voor zoover bekend, tot een hechte aaneensluiting is gekomen.

In het algemeen wordt de indruk gevestigd, dat men in hoofdzaak met een meer platonische steunverlening te maken heeft, met incidenteel bedekten steun aan ondergrondse acties tegen de Nederlanders. In de partijleiding van de Indonesische communistische partij zelf zit slechts één Chinees, kameraad Lauw King Ho, commissaris voor Oost-Java. Wel zijn er aanwijzingen, dat Chineesche communisten medewerking verleen en bij de contacten tusschen Indonesische communisten en hun partijgangers in het buitenland, meer in het bijzonder met Singapore.

Hiermede betreden wij dan het gebied, waarop de P.K.I. een enorme activiteit ontwikkelt, met name het internationale terrain. Indonesia, behoorend tot de "outer zone" van het Westersch kapitalisme, heeft uiteraard de volle aandacht der Moskousche machthebbers, wat overigens blijkt uit de veelvuldige uitzendingen van radio-Moskou, gewijd aan den Indonesischen strijd. Het valt daarbij op, hoezeer daar gehamerd wordt op de voorbereiding van den 3den wereldoorlog, waarin de drie laatste imperialistische machten Amerika, Engeland en Nederland zullen worden weggevaagd. In dit verband wordt in sommige kringen de grootste beteekenis gehecht aan de definitieve terugkeer van ALIMIN, die na twaalf jaar verblijf en opleiding in Moskou een steeds in belangrijkheid groeiende positie in de republiek inneemt.

Het feit, dat de geheele communistische activiteit gericht

wordt

wordt op verderliggende doeleinden dan het verkrijgen van staatkundige onafhankelijkheid, kan niet genoeg beklemtoond worden. Zij streeft met duidelijke goedkeuring der hoogste republikeinsche gezagdragers naar de verwezenlijking van een socialistische maatschappij op marxistisch-leninistische grondslagen.

Hierdoor wordt de strijd der Indonesiërs op internationaal niveau geplaatst en beschouwt men dezen strijd als onderdeel van dien van het wereldproletariaat.

Dit brengt met zich mede, dat deze strijd niet alleen tegen Nederland, den directen "onderdrukker", is gericht, doch evenzeer tegen andere kapitalistische machten, met name Engeland en de Vereenigde Staten van Noord-Amerika.

Hoe zorgvuldig ook dikwijls getracht wordt, de houding tegenover de Angelsaksische landen als een niet-vijandelijke te doen voorkomen, zulks geschiedt alleen om opportunistische redenen. Men is thans nog niet zoo ver, dat men zich de weelde kan veroorloven rechtstreeks stelling tegenover beide genoemde landen te nemen en ook de dringende behoefte aan kapitaal maakt dit tot een absolute noodzakelijkheid.

Dit neemt echter niet weg, dat de ware bedoelingen steeds weer om den hoek komen kijken.

Zoals hierboven reeds werd medegedeeld, bevatte een door den 23sten Indian Division aangetroffen document reeds een voor Java bestemd communistisch program voor den 3den wereldoorlog, waarin de laatste drie imperialistische machten, Engeland, Amerika en Nederland zullen worden weggevaagd. Tot de opdrachten, welke Alimin gedurende zijn twee bezoeken aan Java voor de communisten hier te lande meebracht, behoorde o.m. de aanzegging, zich van politieke activiteit tegen de Geallieerden te onthouden "voor zo lang de oorlog duurde".

Dat deze meer internationale tendenz niet alleen bij de zich openlijk als zoodanig uitgevende communisten voorkomt, blijkt o.m. uit de woorden van den vice-president der republiek, Moh. Hatta, welke de arbeiders in de landbouw-industrie medio Februari 1947 tijdens een conferentie toeriep, dat het arbeidersvraagstuk niet zou worden opgelost door enkel en alleen bereiken van de staatkundige vrijheid. De strijd zou steeds voortduren en deel uitmaken van den strijd tusschen arbeiders en kapitalisten in de internationale wereld. Voordat het internationale kapitaal geheel was uitgeroeid, zou men immers, al mocht er dan ook staatkundige onafhankelijkheid bestaan, de economische vrijheid nog niet bereikt hebben. Men zal bij Hatta, in zijn vooroorlogsche jaren zeer nauw gelieerd met de communisten en in 1927 zelfs congreslid van de te Brussel gehouden conferentie van de Liga tegen Koloniale onderdrukking, een communistische mantel-organisatie, steeds weer in deze richting gaande uitspraken waarnemen. Alhoewel openlijk niet tot de communistische partij behorend, zoo is deze figuur ongetwijfeld een domineerende factor in de komende ontwikkelingen, waarbij de typisch communistische werkwijze opvalt, dat hij, na tot een of ander den stoet te hebben gegeven, zich op den achtergrond terugtrekt, om achter de schermen verder van advies te dienen.

Op 16 Januari 1947 zegt Alimin in een tot de reserve-officieren van het republikeinsche leger gehouden redevoering, dat de toestand critischer is dan ooit, onafhankelijk van het al dan niet aannemen van het Indonesisch-Nederlandsch accoord. Indonesia stond thans niet alleen tegenover het imperialistische Nederland, doch evenzeer tegenover Engeland en Amerika.

De Nederlandsche soldaten waren slechts huurlingen van deze imperialisten.

De "Bintang Merah" van 1 Januari 1947 trekt nog krasser van leer. In een artikel, getiteld "De derde wereldoorlog zal spoedig losbreken" wordt Amerika er van beschuldigd, van Japan en China twee steunpunten te maken voor een aanval op Sovjet-Rusland. Geconcludeerd wordt, dat dientengevolge de derde wereldoorlog voor de deur staat, waarin echter de arbeiders en de boeren der geheele wereld onder communistische leiding de economische en politieke vrijheid aan de wereld zullen brengen.

In het nummer van 1 December 1946 had hetzelfde blad het Amerikaansche imperialisme reeds een bedreiging voor de wereld genoemd en beweerd, dat Amerika en Engeland bezig waren de monopolistische samenwerking, welke voor den oorlog reeds bestond tusschen deze landen en Duitschland en Japan, te doen herleven. Gewezen werd hierbij o.a. op de connecties tusschen het Amerikaansche kapitaal en de I.G.-Farbenindustrie.

Het idee van den derden wereldoorlog blijft de communistische gemoederen maar bezig houden, ook tegenover het leger, dat van Alimin moet aanhooren, dat deze oorlog ongetwijfeld zal uitbreken, met als resultaat de vernietiging van het wereldkapitalisme.

In de "Bintang Merah" van 1 en 15 Februari 1947 worden de Vereenigde Staten van Noord-Amerika wederom voorgesteld als "Promotor van het wereldkapitalisme".

Met het bovenstaande is n.h.v. op voldoende duidelijke wijze aangetoond, dat de principieele, anti-kapitalistische gezindheid zich ook openlijk tegen Engeland en Amerika gaat richten alle beweringen ten spijt, dat de republiek geen communistische richting inslaat.

Rechtstreeksche contacten met Moskou zijn niet aan te toonen, tenzij dan in de instructies, welke Alimin meebracht. Er is tot nog toe geen bevestiging gevonden voor het gerucht, dat een dergelijk contact zou bestaan via den Chineeschen arts Dr. KWA. Wel zijn er talrijke aanwijzingen, dat het hoofdkwartier der P.K.I. op Java via Sumatra en Singapore in verbinding staat, dat dan voor de verdere relayeering met het buitenland zorg draagt.

Het middelpunt te Singapore ligt via de General Labour Union (G.L.U.) onder supervisie van de Malay Communist Party. De G.L.U. staat rechtstreeks in verbinding met de "Malayan Nationalist Party" en met de "Penbantoe Indonesia Merdeka", beide communistische contactlichamen der Indonesische republiek.

Een zeer belangrijke rol speelt hierin de leider der Malayan Nationalist Party, Dr. BOERHANOEDDIN, die volgens de "Malayan Daily News" zal aangewezen worden als hoofd van een economische delegatie naar Indonesia, en in een groote proclamatie onlangs nog de aansluiting van Malakka heeft geëischt in een groote federatie van Indonesische of Zuid-Aziatische republieken. Boerhanoeddin staat in nauw contact met den communist MOCHTAROEDIN, die 15 jaar in Rusland vertoefde en aldaar zijn opleiding als Sovjet-agent ontving. Aan boord van een door de Nederlandsche marine naar Semarang opgebracht vaartuig werd een brief aangetroffen van Dr. Boerhanoeddin aan SOARDJONO, den voorzitter der communistische partij.

De verdere verbindingen liepen, voor zoover bekend, tot nog toe over Shanghai naar Moskou en via het scheepsverkeer tusschen de republiek en Australië naar de Indonesische en Australische communisten in Sydney. Behalve buitenlandsche beïnvloeding van de communistische beweging vanuit Malakka werden voor kort aanwijzingen ontvangen, dat er contacten bestaan van de Australische Communistische Partij (A.C.P.) en de P.K.I.-leiders op Sumatra. Zoowel de te Fort de Kock (Boekit Tinggi) verschijnende "Oetoesan Sumatra" als de "Soeloeh Merdeka", uitgegeven te Pematang Siantar, maakten hiervan melding. In dit verband zij nog melding gemaakt van het feit, dat Australische officieren

van zgn. War Graves Units (o.a. te Ambon), wier communistische gezindheid bekend is, fungeerden als adviseurs der Sobsi-leiding.

De uit Australië gerepatrieerde Indonesiërs zijn dragers van brieven der Australische socialistische partij en worden bij hun aankomst in Indonesië door Soekarno en Hatta officieel aangemoedigd niet te versagen in den goeden geest, welke zij in Australië betoonden.

Verder verdienen in hooge mate de aandacht de contacten met Nederland, niet alleen via de uit Nederland terugkeerende Indonesiërs, doch ook vanwege het rechtstreeksche contact met de C.P.N. in Nederland, welke op haar beurt instructies uit Moskou ontvangt met betrekking tot de in Indonesië te volgen gedragslijn.

Uit de talrijke, Rusland verheerlijkende redevoeringen en uitlatingen, zoowel van communisten (als Alimin) als van regeeringspersonen, waaronder zich Soekarno en Gani in den laatsten tijd ten zeerste onderscheiden, blijkt een op Rusland georiënteerde meesteshouding, welke alle aandacht verdient. Opmerkelijk is ook de concordantie, welke veelal blijkt tusschen de redevoeringen en de daarin verkondigde opvattingen van Alimin en hetgeen radio-Moskou uitzendt. Een en ander bleek o.m. overtuigend uit hetgeen Alimin ten opzichte van art. 14 van de basisovereenkomst van Linggadjati inzake de teruggave der buitenlandsche eigendommen opmerkte, hetgeen woordelijk hetzelfde was als wat radio-Moskou over deze materie verkondigde.

8. HET COMMUNISME OP SUMATRA.

Uit verschillende berichten moet afgeleid worden, dat vooral in Atjeh, Sumatra's Oostkust en Sumatra's Westkust een intensieve communistische activiteit wordt ontplooid en wel onder leiding van notoire communisten uit de periode van 1926. Uit den vloed van gegevens welke in diverse rapporten vereenigd werden lichten wij slechts enkele voorbeelden, aangevuld door langs andere wegen verkregen eigen inlichtingen.

Volgens een artikel van den de Nederlanders weinig goedgezinden Australischen journalist Jenkins in de te Singapore verschijnende "Sunday Times" (27 Oct. 1946) is het communisme over geheel Sumatra verbreid. Hij constateerde, dat "sommige van de Sumatraansche republikeinsche leiders een spoedige terugkeer van de Nederlanders wenschelijk achten, omdat zij een catastrophale ommezwaai naar het communisme vreesden, indien er geen overeenkomst tot stand komt".

Suggestief zijn in dit opzicht de missieve van den gouverneur van Sumatra (9 Oct. 1946), waaruit blijkt, dat de P.K.I. op Sumatra's Westkust een revolutie zou willen beginnen, en de mededeeling van het Sumatra-commandement der TRI (16 Oct. 1946):

"De communistische partij heeft het plan ontworpen om een revolutie te ontketenen".

De aangekondigde rebellies zijn inderdaad gepleegd te Painan (begin September) en te Taroetoeng. Het bericht, alsof de TRI deze opstanden zou onderdrukt hebben, wordt teniet gedaan door de aankondiging dat zgn. gearresteerde leidende communisten thans benoemd worden in diverse overheidsfuncties, waartegen o.a. door de Masjoemi werd geprotesteerd.

De oprichting van de Partai Kommoenis Indonesia-Sumatra onder de overtuigende leiding van ABDUL KARIM is geschied op instigatie van de P.K.I. op Java en het is niet zonder beteekenis, dat in de republikeinsche regeerings-commissie (Oetoesan Permerintah Indonesia ke Andalas), welke naar Sumatra gezonden werd in 1945, een groot aantal communisten zitting had, die voorzien waren van instructies en communistisch propaganda-materiaal. Ook hadden zij uitgewerkte plannen bij zich voor de oprichting van Iasjkar Merah.

Volgens

Volgens een door Nefis hooggevalueerd bericht zouden zij hun instructies ontvangen van den op Malakka opereerenden Mohamed Samin Taib, wiens communistische activiteit op Sumatra reeds dateert van 1932, toen hij van een tweejarigen cursus in sociale politiek uit Moskou was teruggekeerd. Deze M.S. Taib staat in verbinding met den communistischen voorzitter der Malayan Nationalist Party te Singapore, Dr. Boerhancaddin.

Meer bijzonderheden dan het veelvuldig voorkomen van hamer en sikkel-emblemen in de kampongs zijn slechts bekend over Sumatra's Westkust, waar afdelingen van de P.K.I., veelal aangeduid met den naam van secties, werkzaam zijn te Fort de Kock, Padang, Padang Pandjang, Solok, Siloengkang, Sawahloentoe, Sidjoengdjoeng, Tandjoeng Ampaloe, Pajacombo en Painan. Van de sectie Fort de Kock is bekend, dat ze nog een 5-tal onderafdelingen heeft, aangeduid met den naam "ressort".

Ook afdelingen van het Rode Leger, de Tentara Merah Indonesia bestaan op alle genoemde plaatsen, die tezamen twee regimenten zouden vormen, zonder dat echter de totaalsterkte bekend is. Uit Pajacombo wordt ook het bestaan van een Polisi Tentara Merah bericht, die militaire politiediensten verricht.

Op 10 November 1946 werd te Siloengang (Sawahloentoe) een gedenkteken opgericht ter herinnering aan den communistischen opstand van 1926, waarbij ABDUL KARIM den eersten steen legde. Aanwezig waren daarbij bekende communisten uit 1926, o.a. de tegenwoordige leidende figuren Batoeah, Mr. Loeat Siregai en Soetan Said Ali. In verband met deze herdenking werd te Fort de Kock gedurende vijf dagen een communistisch congres gehouden voor geheel Sumatra, bij welker opening republikeinsche regering, leger en partijen officieel vertegenwoordigd waren.

Opmerkenswaardig is, dat waar ter Sumatra's Oostkust de communistische activiteit van den zeer energieke, thans tot gedelegeerde bij het K.N.I.P. te Djocja afgevaardigden Abdul Karim tot een intensieven cellenbouw in de omgeving van Pangkalan Brandan en Medan geleid heeft, de centrale comite's ook vertegenwoordigingen omvatten van Partai Sosialis en Volksfront. Het is waarschijnlijk dat deze partijen volkomen in communistisch vaarwater zijn terechtgekomen. Daarop wijst ook de verklaring van Gani te Fort de Kock op 17 Augustus 1946, den herdenkingsdag der Republiek, dat "Rusland met zijn gecentraliseerde democratie de beste vorm van bestuur - ook voor Indonesia - is.

In het Minangkabausche regeerde eenigen tijd een communistisch bataljon, de "Teral" of Tareh (kern), het zgn. Doodenbataljon dat volgens in beslaggenomen documenten verantwoordelijk zou zijn voor verschillende aanvallen op geallieerde troepen en convooien. Het werd later ontbonden, doch de manschappen vormden daarna de "Sarikat Penggempoeer Istimewa", dat thans nog in de omgeving van Padang ageert.

Tenslotte zij hier volledigheidshalve nog gememoreerd da POESA-revolutie in Noord Atjeh, die vooral tegen "bezittenden" onder het eigen volk gericht was en waarbij het gepeupel van den kampong er in geslaagd is alle hoofden op weinig uitzonderingen na uit te moorden. Het is weinig aannemelijk dat de kampong zich tegen den oeloebalang verzet zou hebben als hier niet een slimme propaganda de misleide geesten tot dergelijke actie had aangezet. De Poesa-revolutie, door de republikeinsche leiders voorgesteld als de groote sociale omwenteling op Sumatra is van communistisch maaksel en ademt den typischen "vernietigingsgeest" van alle bolschewistische agitatie.

Hoewel van werkgroepen van de P.K.I. onder de Chineezzen tot

heden

heden niet veel gebleken is, moet hier volledigheidshalve melding worden gemaakt van den Chinees Tan Teh Goan, die propagandist van de P.K.I. onder de Chineezers is. In recenter dagen komen veelvuldige berichten binnen over buitenlandsche beïnvloeding via Chineesche communisten op Malakka. Uit het Nefis-rapport No.45 copieeren wij ongewijzigd:

De Chineesche communistische mantelorganisatie is de CHINA DEMOCRATIC LEAGUE, te MEDAN officieel opgericht op 12 Juni 1946 die via SINGAPORE nauwe contacten onderhoudt met het internationale communisme. Deze liga verkrijgt hoe langer hoe meer invloed en begint zich langzamerhand te ontwikkelen tot een organisatie, die leiding geeft aan en bemoeienis heeft met verschillende Chineesche vak- en arbeidersverenigingen. Er bestaat voorts samenwerking tusschen deze organisatie en de CHINESE OVERSEAS GENERAL ASSOCIATION te MEDAN en beide verenigingen hebben contact met de CHINA DEMOCRATIC LEAGUE te SINGAPORE. De CHINA DEMOCRATIC LEAGUE gaf weer de stoot tot de oprichting in MEDAN, in November 1946, van de SU TUNG KONG LONG LIEN HOI (Algemeene Associatie van Landbouwers en Arbeiders), die de bestrijding van het kapitalisme in haar banier heeft geschreven. Het zou in dit verband te ver voeren de talrijke draden te ontwarren, die de genoemde organisaties verbinden met tal van andere op MALAYA (de MALAYAN COMMUNIST PARTY, de MALAY DEMOCRATIC LEAGUE, de FRIENDS OF INDONESIA SOCIETY, de GENERAL LABOUR UNION, de M.LAY NATIONALIST PARTY), met het orgaan de DEMOCRATIC DAILY te MEDAN, met organisaties voor den wapen- en uniform-smokkelhandel tusschen MALAKKA en SUMATRA. Volstaan moge worden met te vermelden dat er levendige contacten bestaan, tusschen verschillende Chineesche organisaties op Malakka en Sumatra, speciaal S.O.K. en in mindere mate PALEMBANG, en dat alle zich als hun voornaamste dan wel als een hunner voornaamste doeleinden bijveren steun te verlenen aan de Indonesische onafhankelijkheidsbeweging in den een of anderen vorm, met min of meer duidelijken communistischen inslag. Van belang is voorts nog te vermelden, dat tal van jeugdorganisaties ter S.O.K. zich in Januari 1946 aansloten tot de JEUGDFEDERATIE VAN DE OOSTKUST VAN SUMATRA, welke een intensieve propaganda voert tegen het fascisme in ENGELAND en AMERIKA, dat op een derden wereldoorlog aanstuurt en voor de vorming van een internationaal democratisch eenheidsfront samengesteld uit de U.S.S.R. landen met een volksregering, vredelievende elementen onder de arbeidersmassa in kapitalistische landen en de volken in koloniën en semi-koloniën.

Het indringen van de communistische elementen beperkte zich evenwel niet tot de Jeugdfederatie met haar afdelingen en de SUMATRA-afdeeling van de DEMOCRATISCHE LIGA met haar onderafdelingen. Ook in de CHUNG HUA CHUNG HUI (de Chineesche Algemeene Verenigingen) hebben zij vasten voet weten te krijgen. Op enkele plaatsen ontstond een scheiding tusschen communistische en niet-communistische leden in deze vereniging. Reeds in den aanhef werd opgemerkt, dat er ook samenwerking is gesignaleerd tusschen de Chineesche communisten en communistische groepen van andere landaarden, de 1 Mei samenkomst van CHINEESCHE, INDONESISCHE en INDISCHE arbeiders in BINDJAI onder leiding van den Voorzitter van de Vereniging van CHINEESCHE VAK-ARBEIDERS, is hiervan een voorbeeld. Een ander voorbeeld is de oprichting te BINDJAI van een afdeling van de LEMBAGA DEMOKRASI BAROE PEMCEDA SOEMATRA, bestaande uit CHINEESCHE, INDONESISCHE en VOOR-INDISCHE pemceda's. Het centrale bestuur van de NIEUWE DEMOCRATISCHE BOND zetelt te Medan.

Ook in de Residentie RIOUW, te SUMATRA'S WESTKUST, in de Residentie PALEMBANG en in andere gebieden van SUMATRA wordt onder de Chineezers communistische propaganda gevoerd, hetzij door Chineesche vakverenigingen en andere organisaties in de gebieden zelf, hetzij door middel van gemengde organisaties van MALAKKA uit.

Voor.

Voor PALEMBANG werd de PERKOEMPOELAN KAOEM TANI TIONGHOA (P.K.T.T.) met rechtstreeksche verbindingen met SINGAPORE steeds al de meest militante communistische agitatie genoemd, die samenwerkte met den Indonesischen landbouwersbond (P.K.T.) en de INDONESISCHE terreurorganisatie P.B.H.I.

9. CONCLUSIES.

Bezien wij alle hierboven aangegeven feitelijkheden, dan blijkt, dat de officieele, goed georganiseerde en met buitenlandsche communisten in verbinding staande P.K.I. een enorme activiteit ontwikkelt, die op zijn zachtst gezegd met instemmende sympathie door de hoogste regeeringsleiders gevolgd wordt. Inziend de noodzaak van internationale erkenning der Republiek voor alear de communistische maatschappij kan georganiseerd worden, camoufleert zij haar bedoelingen onder het Merdeka-etiket en volgt daarbij de methode der infiltratie, die hieruit bestaat, dat overal samenwerking wordt nagestreefd met linksche groepeeringsen in zgn. volksfronten, waarin spoedig door de communistische specialisten de leiding wordt overgenomen. Daarbuiten voert de P.K.I. een enorme propaganda, gedeeltelijk met behulp van mantelorganisaties, en het groote succes, dat zij hierbij oogst, wordt zichtbaar door de republiek toegejuicht.

De aandacht dient in de allereerste plaats uit te gaan naar de doelstellingen der P.K.I., die veel verder reiken dan het verkrijgen van onafhankelijkheid, maar zeer bewust gericht werden op de verwezenlijking van een socialistische maatschappij op marxistisch-leninistischen grondslag. Mede door den grooten omvang en het duidelijke succes, welke de communistische propaganda en organisatie behaalden, zgn. Indonesische Merdeka-beweging op internationaal niveau geplaatst en moet dan ook beschouwd worden als een integreerend onderdeel van den communistischen strijd van het wereldproletariaat.

De Russische "vernietigings"-lust, zoozeer strookend met den typischen rampok-aanleg van grootere bevolkingsgroepen in het gebied der republiek, wordt door de communistische propaganda overgebracht naar de laagste klassen, vaak georganiseerd in Lasjkar Ra'jat of Tentara Merah, en vormt dan, van economisch standpunt bezien, het grootste gevaar, dat in deze landen dreigt. Tegenover dit soort "Kapitaal-vernietiging" kan, in het Westersche belang, alleen geplaatst worden snel ingrijpen.

Grondslag en Strijdprogramma der P.K.I. zooals vastgesteldop de Conferentie te Solo van 28 April 1946.

1. De huidige maatschappij is een kapitalistische samenleving welke het toppunt heeft bereikt, n.l. het monopolie van het kapitaal in den vorm van financieerend kapitaal, d.i. het samengaan van bank- en industriekapitaal. Deze hooge kapitalistische vlucht kan de politieke- en economische ver-
warring, zoomede den klassestrijd niet teniet doen, doch vereenvoudigt en verscherpt dezen.
 2. De leerstellingen van Marx en Lenin leeren ons, dat veiligheid en vrede op deze wereld kan worden verkregen alleen door vernietiging van het kapitalisme door middel van een proletarische revolutie.
De P.K.I. is een partij der arbeiderskaste, die de leer-
stellingen van Marx en Lenin als richtsnoer aanneemt: bij het bepalen van de politiek worden in alle aangelegenheden de belangen der arbeiderskaste vooropgesteld.
 3. De P.K.I. stelt zich ten doel een socialistische maatschappij te scheppen, n.l. een vorm van samenleving, waarin alle productiemiddelen aan de maatschappij behooren en ten dienste van de maatschappij worden aangewend.
 4. Het Socialisme kan door een kleine groep niet aan een groote groep worden opgedrongen. Het is een beweging in het belang van de meerderheid des volks en zij zal verwezenlijkt worden wanneer de meerderheid des volks zulks wilscht.
Daarom is het Socialisme inderdaad democratisch.
 5. Het socialistische doel der arbeidersbeweging kan slechts worden verwezenlijkt door de arbeiderskaste zoo te organi-
seeren en op te voeden, dat zij een wordt met andere uitge-
zogen bevolkingsgroepen - de boeren en de middenstandsgroep -. Een dergelijke organisatie is zeer belangrijk om de politiek der exploiteerende minderheid te vernietigen en om het lot van het volk door een democratische meerderheid te laten beslissen. De organisatie en opvoeding van de massa kan slechts geschieden in een onafhankelijken democratischen Staat.
 6. De in Indonesia woedende revolutie is een nationale revolutie, welke het internationale imperialisme bestrijdt en vormt een onderdeel van de wereldrevolutie.
 7. De P.K.I. strijdt ter handhaving en consolideering van de Republiek Indonesia als een eerste stap in de richting van een socialistische Indonesische maatschappij. In haar strijd en streven haar doel te bereiken, zal zij samenwerken met alle democratische organisaties in binnen- en buitenland.
-

Strijdsprogramma

1. Grondslag De P.B.I. staat op den grondslag van het socialisme van Marx en Lenin
2. Doel De P.B.I. streeft naar een socialistische maatschappij.
3. Strijdmethode De P.B.I. strijdt op den grondslag van den klassenstrijd langs revolutionairen weg.
4. Middelen tot het doel:
 - a. Veredeling van de proletariers in de partij-organisatie.
 - b. Opvoeding van de proletariers tot klassebewustzijn om den strijd tegen kapitalisme en imperialisme te kunnen voeren met massa-actie.
 - c. Deelname aan de vaststelling van de politiek van den staat.
 - d. Samenwerking met alle binnen- en buitenlandse organisaties wier beginselen en doelstellingen niet in strijd zijn met die der P.B.I.
 - e. Acties, die niet strijdig zijn met de statuten der P.B.I.

Urgentieprogramma.

1. Politiek.
 - a. De verdediging van de republiek en de mobilisatie van alle arbeiders ter versterking van de landsverdediging.
 - b. Perfectionneering van het stelsel der vertegenwoordigende raden.
2. Economisch.
 - a. Medewerking bij de uitvoering van de productie- en distributieplannen.
 - b. Mobilisatie van de werkkraft der arbeiders en boeren ter vermeerdering van de productie.

00398

B

MINISTERIE VAN OORLOG.

CHEF VAN DE GENERALE STAF.

Sectie G.3A

No. G.3A/437

Zeer Geheim

Exemplaar No. 7

OPGELEGD

's-Gravenhage, 4 Februari 1948.

ZEER GEHEIM

INLICHTINGSRAPPORT NO. 3.

Volgno.
7.FEB.1948
ACD/20956

BUREAU B

1-2-48

BIJ GEBRUIKMAKING VAN DE GEGEVENS IS
BRONVERMELDING TENSTRENGSTE VERBODEN.

VERZENDLIJST

Aan:

Exemplaar No.

Minister van Oorlog	1/2
Chef G.S.	3
Sous-Chef G.S.	4
Adjunct-Chef G.S.	5
Hoofd Sectie G.3B	6/7
Hoofd Sectie G.3C	8/9
Sous-Chef Marine Staf (Intell)	10
Hoofd 6e Afd. Min. O.G.	11
Ch. Dir. Pol. Zaken, Min.v.Buitenl. Zaken	12
Reg. Comm. in Alg.Dienst	13
Militair Attaché te Brussel	14
" " " Parijs	15
" " " Londen	16
" " " Washington	17
" " " Bern	18
" " " Praag	19

*Original alles
mit hoofdrapporten*

*Aangeboden aan Hoofd C.V.D.
ter kennisneming en om te
behandelen*

*Hoofd Sectie G 3 B
De Luit.-Kolonel*

(M.P. Kokje), w.b.

Inhoud.

1. HET COMMUNISME OP JAVA.

- I. Organisatie van de P.K.I.
- II. De Arbeidersorganisaties S.O.B.S.I. en Sarboepri.
- III. Communistische Invloeden in Politieke Partijen.
- IV. Communistische Invloeden in de Republiek.
- V. Het Chinees Communisme.
- VI. Communistische Activiteit in het door de Nederlanders bezette gebied.

2. HET COMMUNISME OP SUMATRA.

- I. Communistische invloeden in de Arbeidersbeweging.
- II. Communistische Propaganda.
- III. Het Chinees Communisme.

3. COMMUNISTISCHE VERBINDINGEN.

- I. Verbindingen met Nederland.
- II. Verbindingen met Australië.
- III. Verbindingen met Rusland.
- IV. Verbindingen met Malaka.
- V. Verbindingen met Hongkong.
- VI. Verbindingen met China.
- VII. Verbindingen met Siam.
- VIII. Overige Verbindingen.
- IX. Verbindingen via Internationale Mantel-Organisaties.

4. HET COMMUNISME IN DE MALINO-GEBIEDEN.

NAMEN VAN BELANGRIJKE PARTIJEN, VOORKOMEND IN DIT INLICHTINGS-
RAPPORT.

C.D.L. - Chinese Democratic League -
M.C.P. - Malayan Communist Party -
M.N.P. - Malayan Nationalist Party -
P.K.I. - Partai Komoenis Indonesia - Ind. Communistische
(Partij.)
Sarboepri - Sarikat Boeroeh Perkeboenan - Bond van Ind. Onder-
Repoeblik Indonesia nemingsarbeiders.
S.O.B.S.I. - Sentral Organisasi Boeroeh - Centrale Organisatie
Seloeroeh Indonesia van alle Indonesische
Arbeiders.

NAMEN VAN PERSONEN, VOORKOMEND IN DIT INLICHTINGSRAPPORT.

	Deel:
Abdoel Rachmanowitz	3
Abdoel Rasoel	3
Abdoel Xarim	2,3
Aidit	1
Alimin	1,2,3
Boejoeng Saleh	2,3
Bondan	3
Campbell	3
Chang Ming Chin	3
Chen Sau U	3
Georgi Afrin	1,3
Goddart	3
Hadji Djanggoet	3
Harahap	3
Healy	3
Ishak	2
Jack Henri	3
Kwa Tjoan Sioe	1
Maroeto Daroesman	1
Miss Liu Yen	3
Mrs. Bondan	3
Nathan	3
Nicolai Plavin	3
Oei Gee Hwat	3
Peel	3
Rifai	1
Roach	3
Sardjono	2
Semaoen	3
Setiadjid	3
Slamet	3
Soedarsono	1,3
Soemantri	1
Soepardi	1
Soepardja	2
Soeparna	2
Soeparto	3
Soeripno	3
Sundararaju	3
Tahir Karin Loebis	3
Tan Malaka	1,3
Thamboe	3
Tjoa Sik In	1
Tobing	3
Totong	2
Tran van Gian	3

Trimoerti
Veerasenan
Wang Yen Soek
Yhin Chou Yen
Yoesoef Goenta Ali
Yoesoef Moeda Dalam

1
3
2
3
3
3

1. HET COMMUNISME OP JAVA.

I. Organisatie van de P.K.I.

Uit gevonden documenten blijkt het volgende inzake de organisatie van de P.K.I.:

Er bestaan twee soorten kadercursussen, nl. de A - cursussen voor de intellectuele leden en de B - cursussen voor de leden, die voldoende opleiding hebben genoten. Onderwijs wordt gegeven in politiek, vreemde talen enz. De A - cursisten moeten na een bepaalde tijd bekwaam zijn om B - cursisten te kunnen leiden.

Geregeld worden examens afgenomen, waarna zij, die bekwaam genoeg zijn, een opleiding krijgen voor de actie in het buitenland.

Voor de ongeletterden bestaat een organisatie, die weekcursussen geeft met o.a. onderwijs in Marxisme en Leninisme, teneinde de P.K.I.-ideologie ingang te doen vinden.

Infiltratie in de samenleving wordt georganiseerd door in elk gebied sectoren op te richten, die worden verdeeld in subsectoren en deze in wijken. Vele brochures, waarvan de meeste uit Rusland afkomstig zijn, worden uitgegeven.

De "Intelligence Dienst" van de P.K.I. is goed georganiseerd. In alle grote organen, regeringsinstanties en zelfs in Masjoemikringen heeft de P.K.I. haar geheime agenten. Zij gebruikt vele vrouwelijke krachten voor spionage; als voorbeeld wordt Mevrouw Soelaiman genoemd.

II. De Arbeidersorganisaties S.O.B.S.I. en Sarboepri.

a. De S.O.B.S.I.

Het "Sentral Buro S.O.B.S.I." legt zich naast de P.K.I. toe op het tot stand brengen van verbindingen met groepen van het zelfde streven in de internationale wereld. In verband hiermede is het belangrijk, dat Alimin als adviseur in de S.O.B.S.I. zitting heeft.

Alimin besprak op 7 November 1947, ter gelegenheid van de herdenkingsdag van de overwinning van de arbeiders in Sovjet-Rusland, op een S.O.B.S.I.-bijeenkomst te Solo uitvoerig de strijd van de Russische arbeiders en spoorde aan tot versterking van het saamhorigheidsgevoel onder de arbeiders en de landbouwers in de strijd tegen het imperialisme.

Op 27 November 1947 zond de S.O.B.S.I. aan de conferentie van de "World Federation of Trade Unions" te Parijs een radiogram, waarin werd opgemerkt, dat de strijd om het voortbestaan van de Indonesische Republiek tevens een verdediging van de werelddemocratie tegen de aanvallen van de internationale, reactionnaire krachten betekende, terwijl aan de W.F.T.U. werd verzocht spoedig doeltreffende maatregelen te nemen, teneinde de wereldvrede en het heil van de wereld te waarborgen.

Te Djocja werd op 29 November 1947 het eenjarig bestaan van de S.O.B.S.I. gevierd met een herdenkingsbijeenkomst. Tot de aanwezigen behoorden Soekarno, de Minister-President Amir Sjarifoeddin, de Minister van Arbeidsaangelegenheden Mevrouw Trimoerti en Alimin.

Soekarno wees in een rede op het belang van een sterke ideologie en waarschuwde tegen de anarchie van het kapitalisme, daar de positie van de arbeiders in Indonesië dezelfde is als die in kapitalistische landen.

Ook Sjarifoeddin en Alimin voerden het woord.

De sterke band tussen de communistisch georiënteerde arbeidersorganisaties en het leger blijkt uit het feit, dat de "Lasjkar Boeroeh Indonesia" (Indonesisch arbeidersleger) officieel is erkend als S.O.B.S.I. - leger, met gelijktijdige erkenning als onderdeel van het officiële republikeinse leger.

Vermeldenswaard is een artikel van 15 December 1947 in het te Batavia verschijnend Chinees dagblad "Keng Po". Hierin wordt gezegd:

"De S.O.B.S.I. is geen schepping van de arbeiders zelf en kan slechts bestaan door de hulp en de steun van de republikeinse regering. De S.O.B.S.I. - leiders staan dan ook in nauwe relatie met de regeringskringen. Van de honderdduizenden nominale leden van de S.O.B.S.I. verleent slechts een zeer klein gedeelte medewerking in de vorm van contributie, zodat de S.O.B.S.I. - kas voortdurend leeg zou zijn, indien niet van tijd tot tijd injecties plaats hadden van ongenoemde bronnen.

De arbeiders in Indonesië zijn voornamelijk lagere en ongeschoolde arbeiders, die nog niet in staat zijn zichzelf te organiseren, waardoor een organisatie van bovenaf noodzakelijk is."

De Voorzitter van de S.O.B.S.I., Hardjono, verklaarde op 9 Januari 1948, dat de arbeiders een totale verschroeide aarde-tactiek ten uitvoer zullen brengen als de Nederlanders hun militaire agressie, welke zij "politieele actie" noemen, zouden voortzetten. Hij achtte deze tactiek het beste verdedigingsmiddel tegenover een volledig bewapende vijand. Volgens een niet-geëvalueerd bericht zouden door de Lt.-Gen. Soedirman, bevelhebber der T.N.I., in overleg met het Centrale Bureau der S.O.B.S.I. en met goedkeuring van Soekarno, directieven zijn uitgevaardigd tot toepassing van totale verschroeide aarde-tactiek op niet-Indonesische eigendommen en kapitaalsinvestaties.

b. De Sarboepri.

Een op 20 November 1947 in beslag genomen document, gedateerd 7 Juli, geeft een kijk op de samenwerking van de communistisch georiënteerde Sarboepri en het leger in het toepassen van de verschroeiide aarde-politiek.

Het document bevat een schema, waaruit blijkt, dat de leiding van de verschroeiide aarde-politiek in de afdeling Tjililin (Z.W. van Bandoeng) berustte bij de Commandant XXII Bat., aan wien voor bovengenoemde taak was toegevoegd de voorzitter van de Sarboepri, Rifai. Het document is voorzien van een rond stempel "Sarboepri Tjabang Tjililin", met in het midden een vijfpuntige ster, waarin het hamer en sikkel-embleem voorkomt.

Conclusie: De communistisch georiënteerde vakverenigingsfederaties S.O.B.S.I. en Sarboepri trachten verbindingen met links georiënteerde vakverenigingen in het buitenland tot stand te brengen.
Zij ontvangen steun van de republikeinse regering en werken nauw samen met het republikeinse leger.

III. Communistische Invloeden in Politieke Partijen.

- a. Volgens een door een republikeins ambtenaar opgesteld rapport zijn de Partai Sosialis, de Partai Boeroeh Indonesia (Indonesische Arbeiderspartij), de Barisan Tani (Boerenorganisatie) en de Partai Kristen Indonesia communistisch geïnfiltreerd.
- b. De Pesindo.
De ondervoorzitter van de P.K.I., Maroeto Daroesman, heeft zitting in de Centrale Raad van de Pesindo (Pemoeda Sosialis Indonesia, Indonesische Socialistische Jongeren).
- c. De B.P.R.I.
De opperste leiding van de B.P.R.I. (Barisan Pembontakan Repoebliek Indonesia, Opstandslager van de Republiek Indonesië) te Djocja bestaat praktisch geheel uit communisten.
- d. Het Badan Kongres Pemoeda Repoebliek Indonesia.
Het Badan Kongres Pemoeda Repoebliek Indonesia (Jeugdfederatie van de Republiek Indonesië) blijkt steeds meer een werkzaam aandeel in de verspreiding van de communistische ideeën te hebben, terwijl de radio "Gelora Pemoeda" een spreektrumpet van de P.K.I. lijkt.
Op 10 November 1947 (Heldendag) ontving het Badan Kongres Pemoeda van de jeugd van Sovjet Rusland een gelukwenstelegram, waarin het geloof in de uiteindelijke overwinning van de Indonesiërs en de Indonesische Jeugd in de strijd voor vrijheid en democratie tegen het imperialisme werd uitgesproken.
- e. Het Kowani.
Het Kowani (Kongres Wanita Indonesia, Indonesische Vrouwen-Federatie) komt steeds meer onder de invloed van uiterst links. Op 28 November 1947 richtte het Kowani een radio-boodschap tot de Indonesische vrouwen, waarin voorkwam:
"De tijd is nabij, dat het internationale proletariaat zijn strijd tegen het kapitalisme aanvangt. Indien wij hier in Indonesië een soevereine republiek bezitten, komt zulks logisch de zaak van de internationale arbeider ten goede, omdat onze economische, sociale en politieke vrijheid een voorwaarde is voor de opkomst van de socialistische gedachte alhier. Daarom is onze strijd een brug te noemen voor de strijd van het internationale proletariaat."

Conclusie: Door infiltratie in links-georiënteerde partijen versterkt de P.K.I. haar positie.

IV. COMMUNISTISCHE INVLOEDEN IN DE REPUBLIEK.

a. Communistische Propaganda.

In een moskee te Tegalajar, Z.W. van Banjoemas, werden communistische pamfletten gevonden.

Te Lowokwaroe en te Parangargo (Z.W. van Malang) werden in November 1947 exemplaren gevonden van een in de Nederlandse taal geschreven brochure "Ende Desespereert Niet", waarvan de inhoud uitgesproken communistisch is. In deze brochure wordt de Nederlandse militair betiteld als de "kapitaal-koelie" en de "collaborateur van het internationale vaderlandsloze grootkapitaal".

Te Koeta (West-Java) werd bij een overval in een hoofdkwartier van een strijdorganisatie in December 1947 het volgende propagandamateriaal gevonden:

1. "Russische Revolutie", uitgave van de Voorlichtingsdienst van de Sajap Kiri te Djocja
2. "De Strijd der Joego-Slavische Jeugd", uitgave van het Secretariaat van de Minister van Staat, Afd. Publicatie.
3. "Dialectisch en Historisch Materialisme", uitgave van de Voorlichtingsdienst van de Indonesische Arbeiderspartij te Batavia.
4. "Nationale Revolutie en 1 Mei" en "Guerilla-strijd in Rusland", uitgaven van de Sajap Kiri te Djocja.

De Communistische propagandist Alimin, die volgens de overtuiging van de P.K.I.-leden als "Militair Attaché van de Komintern" in de P.K.I. zitting heeft, zou zijn radiotoespraken houden in een zendstation, dat zich vermoedelijk bevindt in de Pasanggrahan van het verblijf Soenan Pakoe Boewono VIII te Karangpandau, ongeveer 30 km. 'O. van Solo (buitenverblijf van de Soesoehoenan van Solo).

b. Communistische Redevoeringen.

Te Djocja werd op 11 Januari 1948 door de P.K.I. een openbare vergadering gehouden om een inzicht te geven in de huidige nationale en internationale situatie en om aanwijzingen te geven aan het volk in verband met deze situatie.

Alimin zeide o.m.:

"De kapitalistische maatschappij zal zeker te gronde gaan Wij moeten door de stuwkracht van het volk en de arbeiders van de wereld deze val bespoedigen, waarbij wij vooral moeten zorgen door de val van deze reus niet te worden

-medegesleept-

medegesleept. De Nederlanders kunnen slechts met steun van het internationale kapitalisme deze oorlog, welke dagelijks miljoenen kost, voeren. Indien de Nederlanders hun agressie durven voortzetten en Djocja aanvallen, zullen de gevolgen hiervan door deze kapitalistische Staat moeten worden gedragen."

Daroesman wees er op, dat het volk zich niet in de war moet laten brengen door de vijandelijke campagne, aangezien de materiële macht haar grenzen heeft en de Nederlanders in materieel opzicht reeds bankroet zijn. Indien de Nederlanders weer zouden aanvallen, zouden volgens spreker de economische vernielingen in tientallen jaren niet hersteld kunnen worden.

c. Communisme en het leger.

Langzaam maar zeker wordt het republikeinse leger steeds meer een politiek instrument voor de verwezenlijking van de sociale revolutie.

Het is de opperleiding van het republikeinse leger toegestaan "twee afgevaardigden met blanco-volmachten" der communistische en socialistische partijen en der vakverenigingen uit te nodigen zitting te nemen in de conferenties van de Nationale Defensieraad (Dewan Pertahanan Negara). Bekende communisten gaan hoge militaire rangen in het republikeinse leger bekleden, niet op grond van hun militaire bekwaamheden, doch in verband met de politieke belangstelling van deze niet-militairen.

De bekende communistische agitator Aidit is werkzaam bij de Staf van de A.L.R.I. (Indonesische Zeemacht) op het Ministerie van Defensie.

Typerend is een ter gelegenheid van de viering van het tweejarig bestaan van het republikeinse leger door de Radio Gelora Pemoeda uitgezonden rede van één der leiders van het Badan Kongres Pemoeda Repoeblik Indonesia, waarin o.m. werd gezegd: "De T.N.I. zal nooit worden overwonnen in navolging van het rode leger van Moskou. In de jaren 1919-1920 stond het rode leger voor dezelfde moeilijkheden als ons leger nu. Doch het volk en het leger waren één. En wat was het resultaat? De vijand werd verslagen en tot heden toe is het rode leger nog even machtig en sterk".

d. Communisme en de Republikeinse Regering.

Uit een thans in beslag genomen document van 27 December 1946 blijkt, dat de P.K.I. eind 1946 reeds geheime agenten had in alle regeringsinstanties. Door de infiltratie in het Ministerie van Economische Zaken nam de P.K.I. toen reeds een sterke economische positie in.

-In het-

In het algemeen kan thans worden gezegd, dat de republikeinse machthebbers tegenover het communisme een tegemoetkomende houding aan de dag leggen, terwijl het regeringsbeleid voor een zeer belangrijk deel door de Sajap Kiri wordt bepaald.

De vroegere Secretaris-Generaal van het republikeinse Ministerie van Voorlichting, Soebandrio, schreef in het blad "Vrij Nederland" van 27 November 1947: "Voor de Indonesiër, die zijn strijd om de vrijheid nog moet voeren, gaat het erom, of hij niet desnoods het communisme, dat toch heeft bewezen een doeltreffend wapen te zijn tegen het fascisme, kan gebruiken om de strijd aan te binden tegen het imperialistische kapitalistische regime, dat Indonesië eeuwenlang in zijn drang naar vrijheid belemmerde en dat in zijn gedragingen heel weinig voor het fascisme onderdoet". Dit is karakteristiek voor de houding van de republikeinse regering tegenover het communisme en deze houding maakt het ongetwijfeld de communisten en de onder hun invloed staande Sajap Kiri gemakkelijk hun machtspositie te versterken.

De tegemoetkomende houding van de regering tegenover het communisme blijkt bijvoorbeeld uit de aanwezigheid van Soekarno en Sjarifoeddin en de redevoering van Soekarno ter gelegenheid van de viering van het eenjarig bestaan van de S.O.B.S.I. Vermeldenswaard is een tijdens de reconstructie van het kabinet Sjarifoeddin door de Minister van Voorlichting gemaakte opmerking, dat de vermeerdering van het aantal zetels van de Islamietische groepen mogelijk is "dank zij de door de Minister-President Amir Sjarifoeddin van de Sajap Kiri verkregen goodwill".

Typierend is het feit, dat de naam Sjahrir voorkomt in het politiek testament van Soekarno en Hatta van October 1945. Uit gevonden aantekeningen bleek, dat Soekarno en Hatta op 14 Augustus 1945 naar Rengasdengklok (Krawang) ontvoerd werden en aldaar gedwongen de onafhankelijkheid van de Republiek te proclameren. De voornaamste figuur bij het opstellen van de onafhankelijkheidsproclamatie was Tan Malaka, die de hoofdrol speelde in de vrijmaking van Indonesië van de Nederlandse imperialisten en kapitalisten. Deze zou erop hebben aangedrongen Soekarno en Hatta in de actie der proclamatie te betrekken, om zodoende de Nederlanders de kans te benemen, hen als oorlogsmisdadigers voor een gerechtshof te dagen. In dank hiervoor stelden Soekarno en Hatta in October 1945 een politiek testament op, luidende: "Indien wij op een gegeven moment niet meer in staat zijn de strijd voor de onafhankelijkheid van onze Negara Repoebliek Indonesia voort te zetten, dragen wij de leiding over aan:

1. Kameraad Tan Malaka,
2. Kameraad Soemantri,
3. Kameraad Soepardi,
4. Kameraad Sjahrir."

Bovendien bleek uit bovengenoemde aantekeningen, dat Sjahrir in October en November 1945 contact had met Tan Malaka en Soedarsono om de voortzetting der revolutie te bespreken.

Conclusie: De machtspositie van de communisten wordt sterker door intensieve propagandavoering, infiltratie in het leger, waartegen van de zijde van de Republikeinse regering en de republikeinse legerleiding geen maatregelen worden getroffen, en de tegemoetkomende houding van de republikeinse regering tegenover het communisme, waardoor het regeringsbeleid voor een zeer belangrijk deel door de Sajap Kiri wordt bepaald.

V. HET CHINEES COMMUNISME.

Te Djocja werd een comité in het leven geroepen, dat tot taak heeft de Chinese jeugd op Java te verenigen en opname hiervan in de "World Federation of Democratic Youth", te bewerkstelligen. Voorts tracht het de band tussen de Chinese en Indonesische jeugd te verstevigen.

De cursussen van het Marx House blijken ook te zijn gevolgd door Chinezen, die na afloop van de cursus als propagandisten onder de jeugd van hun plaats van herkomst optreden.

Vermelding verdient de Communistische vereniging "Min Sen Shi". In Kuo Min Tang-kringen is men van mening, dat Dr. Kwa Tjoan Sioe achter de schermen van deze vereniging werkt. Op een op 5 December 1947 door de vertegenwoordiger van het Russische persbureau "Tass" te Batavia, Georgi Afrin, gehouden persconferentie waren de voorzitter en secretaris van bovengenoemde vereniging aanwezig.

Diverse Chinese verenigingen, waaronder de "Sin Ming Hui" en de vereniging "Servants of Society" (onder leiding van Dr. Tjoa Sik In te Soerabaja) vertonen gedurende de laatste tijd duidelijk uitgesproken linkse tendenzen.

Het is logisch, dat de tegenstellingen in China tussen de Kuo Min Tang en de communisten de Chinezen in Indonesië beïnvloeden. Het te Batavia verschijnend Chinese Communistische Dagblad "Sen Huo Pao" meldde op 11 November 1947, dat de Federatie van Chinese Jeugdorganisaties te Cheribon een manifest heeft uitgegeven, waarin een hevige aanval wordt gedaan op de "anti-communistische razzia", welke wordt aanbevolen door de plaatselijke Kuo Min Tang.

Een rapport vermeldde, dat door de communistisch georiënteerde Chinezen te Pasoeroean een levendige smokkelhandel in vuurwapens met Soerabaja wordt gedreven.

Conclusie: De Chinese Communistische activiteit op Java begint meer perspectief te vertonen.

VI. COMMUNISTISCHE ACTIVITEIT IN HET DOOR DE NEDERLANDERS
BEZETTE GEBIED.

In de omgeving van Kalibaroo, 40 km. Z.Z.W. van Banjoewangi (Oost-Java), is communistische activiteit geconstateerd. Intellectuele P.K.I.-leden, die waarschijnlijk een nieuwe organisatie trachten op te bouwen, hebben contact gemaakt met het Djemberse en zijn begonnen met hulpverlening aan de extremisten.

Berichten uit Djember en Lawang melden, dat in December 1947 uit leden van de T.N.I. en enkele strijdorganisaties door de S.O.B.S.I. een organisatie "Serigala Item" (Zwarte Wolf) werd gevormd, welke zich ten doel stelt het saboteren van cultuur-ondernemingen en andere objecten en het nemen van maatregelen tegen Indonesische ambtenaren, die nog in Nederlandse dienst zijn.

2. HET COMMUNISME OP SUMATRA.

I. Communistische Invloeden in de Arbeidersbeweging.

De band tussen de communistisch georiënteerde arbeidersorganisaties op Java en die op Sumatra wordt steeds nauwer. De belangrijkste communistische arbeidersleiders van Java, die Sumatra bezochten, zijn Boejoeng Saleh, leider van de afdeling arbeidersaangelegenheden van het "Organisasi-Buro" der P.K.I., Soeparna en Totong van de Sarboepri en Soepardja van de bij de S.O.B.S.I. aangesloten bond van arbeiders in de olie-industrie.

Het aantal arbeiders, dat thans is aangesloten bij de diverse vakverenigingen, waarvan de Sarboepri, de Persatoean Pegawai Minjak (Vereniging van Arbeiders in de Olie-industrie) en de Kaoem Boeroeh Tani (Vereniging van Landbouwarbeiders) wel de voornaamste zijn, is zeer groot.

Bovengenoemde verenigingen zijn het sterkst vertegenwoordigd in de residenties Sumatra's Oostkust en Palembang.

a. De S.O.B.S.I.

De S.O.B.S.I. is in het republikeinse gebied van Sumatra thans beter georganiseerd. Leider van de S.O.B.S.I.-Sumatra is de voorzitter van de P.K.I.-Sumatra, Abdoel Xarim; ook de overige leden van het hoofdbestuur van de S.O.B.S.I.-Sumatra zijn communisten.

De Communist Ishak is vertegenwoordiger van het hoofdbestuur-S.O.B.S.I. bij het Ministerie van Arbeid, Afdeling Sumatra, te Fort De Kock.

Eind November 1947, waren er drie S.O.B.S.I.-Commissariaten gevormd voor:

- I. Zuid-Sumatra, te Loeboek-Linggau,
- II. Midden-Sumatra, te Fort De Kock,
- III. Noord-Sumatra, te Fort De Kock,

In alle residenties treft men thans afdelingen van de S.O.B.S.I. aan.

Enkele bij de S.O.B.S.I. aangesloten vakverenigingen beschikken over een eigen strijdorganisatie, zoals de Barisan Tani Indonesia (Strijdorganisatie van Boeren van Indonesië) en de Lasjkar Boeroeh Indonesia (Arbeidersleger van Indonesië).

Op vrijwel alle cultuur- en industriële-ondernemingen in het republikeinse gebied zijn communistische cellen opgericht.

- De vertegenwoordiger -

De vertegenwoordiger van het Hoofdbestuur-S.O.B.S.I. bij het Ministerie van Arbeid, Afdeling Sumatra, te Fort De Kock, Ishak, verzocht op 12 November 1947 aan het Centraal-Bureau-S.O.B.S.I. te Djocja de aandacht op Sumatra te willen concentreren, daar er vraag naar leidinggevende krachten bestaat.

Hij zond naar verschillende Afdelingen van de S.O.B.S.I. op Sumatra instructies ter bevordering van de samenwerking tussen arbeiders, landbouwers en het leger. Omtrent de contributiekwestie deelde hij mede, dat deze voorlopig aan de Afdelingen werd overgelaten, mits het Commissariaat-S.O.B.S.I., het Centraal-Bureau-S.O.B.S.I. te Djocja en de "Federation of Trade Unions" worden gesteund.

Ter gelegenheid van het eenjarig bestaan van de S.O.B.S.I. op 29 November 1947, dat in alle Afdelingen werd herdacht, hield Ishak te Fort De Kock een propagandistische radiotoespraak. Hij drong aan op geloof in de kracht van de arbeiders in de S.O.B.S.I., die haar ontstaan dankte aan de kameraden Alimin en Sardjono, en aangesloten is bij de "World Federation of Trade Unions". Voorts betoogde hij, dat ieder S.O.B.S.I.-lid militant diende te zijn, daar de strijd van de arbeiders onafscheidelijk is van de revolutie, welke is gericht tegen overheersing en uitbuiting van de arbeider door het kapitalisme. De S.O.B.S.I. te Fort De Kock had haar onderafdelingen opgedragen naast de rood-witte vlag de rode arbeidersvlag uit te steken en de "Internationale" te zingen.

De S.O.B.S.I. van Zuid-Sumatra besloot, tijdens een te Tjoe-roep op 3 en 4 Januari 1948 gehouden vergadering, een afdeling "Agitatie, Propaganda en Opleiding" onder leiding van Zailani en een "Stootbrigade" onder leiding van Zaikadir op te richten.

b. De Sarboepri.

In verschillende delen van Sumatra, o.a. in West-Sumatra en in Riouw, zijn onder leiding van de van Java uitgezonden vertegenwoordiger van het hoofdbestuur-Sarboepri bij het Ministerie van Arbeid, Afdeling Sumatra te Fort De Kock, Afdelingen opgericht, terwijl Boejoeng Saleh in Oost-Sumatra een afdeling oprichtte.

In Zuid-Sumatra begon de Sarboepri op alle ondernemingen een actie onder het motto: "Geen samenwerking met de Nederlanders".

-Conclusie: -

Conclusie: Mede dank zij de invloed van Java wordt de organisatie van de communistisch georiënteerde arbeidersorganisatie S.O.B.S.I. thans verbeterd. Door middel van celvorming op vrijwel alle cultuur- en industriële ondernemingen neemt de communistische invloed op arbeiders en landbouwers toe.

II. Communistische Propaganda.

Midden Sumatra.

In de omgeving van Sintoek werd even buiten de demarcatielijn een pamflet aangetroffen van subversieve aard, in het Nederlands gesteld, dat kennelijk bedoeld was om Nederlandse communistische militairen in opstand te brengen tegen de opgelegde taak; zij dienden stelling te nemen tegen de oorlog voor het imperialisme in Indonesië.

III. Het Chinees Communisme.

Atjeh.

Te Koetaradja is een florerende afdeling van de communistisch georiënteerde "Chinese Democratic League" gevestigd.

S.O.K.

Onder auspiciën van Wang Yen Soek (alias Bahren) en diens echtgenote werd in September 1947 in overleg met verscheidene bestuursleden van de Tu Noe Hwee (vrouwenvereniging) ter Sumatra's Oostkust een propaganda-apparaat opgericht, dat zich ten doel stelt "Marxistische" propaganda te voeren onder de Chinese vrouwen en meisjes, om bij hen meer belangstelling te wekken voor de activiteiten en oogmerken van de propaganda-afdeling voor het verre Oosten van de China Democratic League in Honkong.

3. COMMUNISTISCHE VERBINDINGEN.

I. Verbindingen met Nederland.

Uiteraard bestaat er een nauwe verbinding tussen Indonésische Communisten en de C.P.N. (Communistische Partij Nederland), terwijl er nauw contact is tussen de S.O.B.S.I. en de E.V.C. (Eenheidsvakcentrale) te Amsterdam.

De politieke vereniging van Indonesische studenten in Nederland, de "Perhimpoean Indonesia", waarvan vele leden communist zijn, o.a. de hoofdbestuursleden Djajeng Pratomo en Loembang Tobing, wordt financieel gesteund door de C.P.N.

Loembang Tobing maakte op kosten van de C.P.N. reizen naar Londen en Praag. De reis naar Praag had ten doel contact te leggen tussen de Perhimpoean Indonesia en Moskou.

Djajeng Pratomo, oud-hoofdredacteur van het blad "Perhimpoean Indonesia", waarvan de uitgifte moest worden gestaakt ten gevolge van de repatriëring van vele Indonesische studenten, trof voorbereidingen voor de oprichting van een Republikeinse Voorlichtingsdienst te Amsterdam.

De Republikeinse Voorlichtingsdienst te Amsterdam, die thans is gevestigd in het gebouw van de Perhimpoean Indonesia, is een sterk communistisch georiënteerde organisatie, die nauw contact met de C.P.N. onderhoudt.

Behalve het geven van voorlichting en het houden van lezingen is de activiteit van deze organisatie gericht op het beïnvloeden van Indonesische studenten in Nederland, Indo-Europeanen en Chinezen.

Tijdens het tweede congres van de C.P.N. verklaarde Paul de Groot, een der leidende communistische figuren, op 26 December '947, dat de C.P.N. in contact zal treden met de onlangs voor Zuid-Oost-Azië opgerichte "Cominform"

*dit is niet een
te zacht woord
Cominform te
Roz*

II. Verbindingen met Australië.

Het contact tussen de communisten in Australië en die in Indonesië ontstond reeds tijdens de oorlog. Voordat de Japanners tijdens hun opmars in de richting van Australië Boven-Digoel op Nieuw-Guinea, waar zich twee interneringskampen bevonden, bereikten, werden alle politieke geïnterneerden, die voor een belangrijk deel uit communisten bestonden, naar Australië overgebracht. Deze Indonesiërs werden door de "Australian Communist Party" onderricht en voorbereid om na afloop van de oorlog in Indonesië actief op te treden. De verzorging van de strijd van het Indonesische volk werd door deze partij aan de bekende Australische communist Jack Henri opgedragen.

Peel schreef vele politieke brochures en pamfletten voor de Indonesische communisten.

De communistische Indonesiërs verenigden zich in het Cenkim (Centraal Komitee Indonesia Merdeka) te Brisbane.

Toen medio 1947 praktisch alle Indonesiërs-waren teruggevoerd naar Indonesië, kregen de Indonesiërs Bondan en Slamet, respectievelijk voorzitter en secretaris van het Cenkim, niet-tegenstaande een officieel Nederlands protest, van de Australische Regering vergunning in Brisbane te blijven. Ook Mrs. Bondan nam toen zitting in het bestuur van het Cenkim.

Zij bleven in contact met de Republiek en met de verschillende Indonesische verenigingen in het buitenland, zoals die te Cairo, New Dehli, Liverpool, New York, San Francisco, Amsterdam en Singapore.

Op 12 November 1947 vertrokken zij naar Djocja.

Reeds voor de proclamatie van de onafhankelijkheid van de Republiek behoorden zij mede tot de oprichters van de "Australian-Indonesian Association" een vereniging, waarin de communistische Indonesiërs in New South Wales, Queensland en Victoria zich verenigden met de Australische communisten. Deze vereniging, die onder voorzitterschap stond van de Australische communist Goddart, was na het vertrek van het gros der Indonesiërs uit Australië niet belangrijk meer. Haar activiteiten werden overgenomen door de "Medical Aid for Indonesia Organization", welke organisatie gelden collecteert en communistische propaganda, hoofdzakelijk met betrekking tot Indonesië, verspreidt.

Zowel het Cenkim als de Australian-Indonesian Association stonden in nauw contact met de "Waterside-Workers-Federation" en de "Australian Seamen Union". Belangrijke leiders van genoemde vakverenigingen, zoals Roach, Healy en Campbell bezochten het S.O.B.S.I.-Congres te Malang in Mei 1947.

III. Verbindingen met Rusland.

Het Hoofdkwartier der "IIIe Internationale" te Moskou bestaat uit een aantal departementen en hulpdiensten, waarvan het "Eastern Political Department" de hoogste instantie schijnt te zijn, die is belast met de communistische infiltratie van Azië en daarmee van Indonesië.

Aan het Hoofd van het Eastern Political Department staat Chen Sau U, alias Wong Mih, die officieel de vertegenwoordiger zou zijn van de communistische partij in Noord-China en tevens het hoofd zou zijn van de "Chong Koeng Choe Yang Che Sin Die" (Central Executive Committee).

Op 12 Januari 1948, onder leiding van en de Hoofden van de toen verspreide Communistische Partijen in 1946 de "Asian Communist International" werd een vergadering gehouden, waaraan gedelegeerden van China, Korea,

Op last van, onder leiding van en op kosten van Moskou werd te Dairen in September 1946 de "Asian Communist International Conference" gehouden, waarbij gedelegeerden van China, Korea, Japan, Indo-China, Siam, Malaka, India en Indonesië aanwezig waren.

Tijdens deze conferentie werd o.m. besproken:

1. Oprichting van een Aziatisch Orgaan van Algemeen bestuur;
2. Vorming van een Aziatisch communistisch front;
3. De gezamenlijke Aziatische strijd tot bevrijding van Europese en Amerikaanse koloniën in Azië;
4. Het opwekken en organiseren van stakingen en het opvoeren van communistische agitatie bij de communistische bewegingen in de U.S.A. en in Europa ten behoeve van de betreffende koloniën of overzeese gebiedsdelen.

Klaarblijkelijk had Indonesië voor 1947 niet de directe belangstelling van het Eastern Political Department, doch thans blijkt, dat men zich in Moskou, mede in verband met het internationaal aspect, dat de Indonesische kwestie heeft verkregen, meer direct voor Indonesië gaat interesseren.

Het is de vraag, in hoeverre de recente plaatsing van een eigen Tass-correspondent in Batavia, Georgi Afrin, in dit opzicht een kentering betekent. Een feit is, dat Afrin thans dagelijks berichten naar Moskou zendt.

Een directe schakel tussen Moskou en Indonesië is ongetwijfeld de communistische agitator Alimin, de eigenlijke motor van de P.K.I.

Alimin geniet volledig vertrouwen van de Sovjet-autoriteiten; zijn naam wordt herhaaldelijk door Radio-Moskou gereleveerd.

Volgens onbevestigde berichten zijn aanwijzingen aanwezig dat Alimin zich binnen afzienbare tijd naar Moskou zal begeven met goedvinden van Soekarno, om zich de morele en materiele steun van Sovjet-Rusland ten behoeve van de Republiek te verzekeren.

aan zijn
list van
aanwijzingen

Zeer waarschijnlijk wordt een ander contact gevormd door de Indonesische communist Semaen (Sema-Yun alias Ali Karim).

Semaen werd in 1945 door de Engelsen aan de Sovjet-autoriteiten uitgeleverd en daarna als docent gesignaleerd van de Politieke Universiteit te Moskou, welke Universiteit speciaal is bestemd voor de opleiding van personeel, dat leiding moet geven aan de communistische activiteit buiten Rusland.

Verder wordt in het vervolg te zien worden in oktober

Vermeldenswaard is het verblijf te Singapore in October 1947 van een Russische handelsvertegenwoordiger onder de naam van Nicolai Plavin. Gedurende diens verblijf aldaar viel een verhoogde politieke activiteit waar te nemen.

Nadat Britse autoriteiten hem verder verblijf te Singapore ontzegden, begaf hij zich naar Bangkok. Volgens zijn uitslatingen zal hij binnenkort Indonesië bezoeken.

Te Singapore had Plavin contact met Indonesië via de Indonesische communist Yoesoef Goenta Ali.

Er is rechtstreeks radio-contact tussen Moskou en Indonesië via het republikeinse radio-station Delanggoe.

De gelijkheid van uitslatingen van communisten in Indonesië en die in Moskou wijzen op een nauw radio-contact. Redevoeringen van Alimin worden veelal enige dagen nadat zij zijn gehouden door radio-Moskou tekstueel herhaald, terwijl omgekeerd zeker is, dat de P.K.I. reageert op aanwijzingen die langs deze weg vanuit Moskou zijn verkregen.

*dat is ook
in de
v.w.m.*

IV. Verbindingen met Malaka.

1. Communistische Organisaties.

De communistische stromingen, zowel onder de Indoneziërs als onder de Chinezen en andere bevolkingsgroepen op Malaka vinden hun middelpunt in de "Malayan Communist Party" (M.C.P.), die instructies uit Moskou ontvangt. Zij heeft grote invloed op de vele "Liberal Unions" op Malaka.

De M.C.P. staat in contact met de communistisch georiënteerde "Malayan Nationalist Party" (M.N.P.), die haar hoofdzetel heeft te Kuala Lumpur.

De M.N.P. is gelieerd met andere minder belangrijke, communistisch georiënteerde Indonesische verenigingen op Malaka, zoals de "Indonesian Association", de "Persatoean Indonesia Merdeka", de "Malayan Seamen Association" en de "Indonesian Branch of the Singapore Federation of Trade Unions".

Naast de M.C.P. ageert de sterk communistisch georiënteerde "Chinese Democratic League", welke over heel Malaka en Sumatra vertakkingen heeft.

2. Verbindingen.

De M.N.P. heeft contact met de Partai Sosialis op Sumatra. Het zou in de bedoeling van de M.N.P. liggen ook in contact te treden met andere Indonesische partijen en in het bijzonder met de republikeinse regering.

Gemeld werd contact van de M.N.P. met de van Java afkomstige communist Soeparto, die te Singapore arriveerde en veel propaganda-materiaal van de Sajap Kiri zou hebben medegebracht.

In October 1947 vertoefde de voorzitter van de M.C.P. Chang Ming Chin, onder een valse naam te Batavia, alwaar hij logeerde bij de broeder van de onder-voorzitter van de P.K.I. Maroeto Daroesman.

Te Batavia zou hij besprekingen met de Vice-Minister van Buitenlandse Zaken, Tamzil, hebben gevoerd over steunverlening aan de Republiek, terwijl zou zijn overeengekomen, dat men zou trachten communistische propaganda-literatuur en lectuur van communistische opvoedkundige waarde in grote hoeveelheden vanuit Singapore in Batavia in te voeren.

Ook het "Dasaad-Moeksin-Concern" wordt in dit verband zijdelings genoemd.

De Communist Boejoeng Saleh, leider van de Afdeling - Arbeidsaangelegenheden van het "Organisasi-Bureau" van de P.K.I. en als zodanig de geestelijke vader van de S.O.B.S.I., bracht enige maanden geleden een bezoek aan Singapore en trad in contact met de leiders van de M.C.P., de republikeinse vertegenwoordiger te Singapore, Oetoyo, en enkele prominente politieke leiders.

Omstreeks eind September keerde Boejoeng Saleh op verzoek van Hatta naar Sumatra terug. Hij zou echter plannen koesteren spoedig weer naar Singapore te gaan om een intensieve propaganda te voeren voor de onafhankelijkheid van de Indonesiërs en de bevolking van Malaka.

Gedurende de laatste tijd is de communistische activiteit in Singapore sterk toegenomen, terwijl een vloed van communistische lectuur via Penang Sumatra binnenstroomt.

De Indonesische communist Yoesoef Goenta Ali, die thans Abdoel Xarim, de leider van de P.K.I. op Sumatra, schijnt plannen te hebben naar Shanghai te vertrekken om contact op te nemen met de Russische Consul-Generaal aldaar. Hij zou slechts wachten op een mandaat van Hatta, de gouverneur van Sumatra Hasan, en de communist Nathan te Fort de Kock. Voorts zou hij de republikeinse regering hebben verzocht goud en kininepoeder gereed te houden als ruilmiddel voor de door Rusland te leveren wapenen.

V. Verbindingen met Honkong.

Hongkong schijnt nog steeds de directe communistische agitatiebron te zijn voor Zuid-Oost-Azië.

In Hongkong eindigt een regelmatige Russische scheepvaartdienst, waarvan Wladiwostok het beginpunt is.

In Wladiwostok, dat na de val van Yen-An in belangrijkheid is toegenomen, bevindt zich thans een vrij belangrijke politieke school.

In Wladiwostok hadden besprekingen plaats over het oprichten van een "Oosterse Cominform", terwijl Wladiwostok het aanvangspunt is voor communistische infiltratie van Japan en Korea's.

Uit rapporten blijkt, dat een levendig va-et-vient tussen Hongkong en de actieve communistische centra Medan, Sydney, Singapore, Bangkok, Hanoi, Manilla en Batavia plaats heeft. In Hongkong wisselen vaak de volledige bemanningen der schepen van de Java-China-Japan-lijn en dit biedt een uitstekende kans voor communistische infiltratie naar Java.

De "Communist South East Asia Conference", die in Augustus 1946 in Hongkong werd gehouden, werd bijgewoond door Miss Liu Yen, alias Lui Wen Oe en Yhin Chou Yen, alias Teh Beng uit Medan.

te Singapore zou zijn geplaatst als vertegenwoordiger van

VI. Verbindingen met China.

De "Chinese Democratic League", die in October 1947 door Tsjang Kai Chek werd verboden, heeft in alle Z.O. Aziatische landen haar vertakkingen, die vrij machtig zijn.

Op Sumatra is de "Chinese Democratic League" een vrij belangrijke beweging met eigen vaartuigen en propagandisten, die vaak uit China worden uitgezonden.

VII. Verbindingen met Siam.

In Siam werd reeds voor de oorlog door Tan Malaka een organisatie opgericht, die communistische activiteit ten behoeve van Indonesië kon ontwikkelen, terwijl toen reeds de "Groot-Azië-Idee" werd gepropageerd.

Prominente Indonesische communisten combineren thans veelal een verblijf te Singapore met een bezoek aan Bangkok. Enkele voorbeelden hiervan zijn Tobing, Thamboe, Tahir Karin Loebis, Hadji Djanggoet, alias Sabaroedin, alias Kasoerdin Rasael.

De belangrijkheid van Bangkok voor de naaste toekomst valt des te meer op door de vestiging aldaar in Maart 1947 van een Sovjet-Ambassade, die over een zeer uitgebreid personeel beschikt, terwijl ongeveer 2000 Russische handelaren, kooplieden enz. een entree-permit voor Siam hebben aangevraagd. Voorts zou Bangkok een eigen radio-telegrafische verbinding met Moskou hebben.

In September werd in Bangkok de "South East Asia League" opgericht door vertegenwoordigers van Siam, Viet-Nam, Indonesië, Malaka en nog enkele andere Z.O. Aziatische gebieden. Het doel dezer vereniging is:

- a. de onafhankelijkheid van de volkeren van Z.O. Azië,
- b. de bevordering van de wereldvrede,
- c. de bevordering van de "South East Asia Federation".

In dit verband is het niet onbelangrijk, dat de Indonesische vertegenwoordiger Soedarsono, volgens een Antara-bericht van 24 November, in Bangkok is geweest en heeft verklaard, dat hij zich binnenkort naar Indonesië zal begeven om de betrekkingen tussen Indonesië en Siam met de Indonesische regering te bespreken.

Vermeldenswaard zijn de mededelingen van een vertegenwoordiger van het Amerikaanse "Seribps-Howard-Concern" uit Bangkok, dat aldaar wordt gepoogd geheel Zuid-Oost-Azië om te vormen tot een pro-communistisch blok.

Volgens deze schrijver trachten in minstens zes landen links georiënteerde groepen de productiebronnen en de miljoenenmassa's van Zuid-Oost-Azië onder de invloedssfeer van Rusland te brengen.

De Indonesiër Abdoel Rasool, alias Mohammed Abid, die regelmatig in Iran verschijnt en dan via Singapore naar Sumatra terugkeert, heeft contacten in Siam.

Volgens betrouwbare inlichtingen zouden er plannen bestaan te Bangkok een "Indonesian Information and Intelligence Service" op te richten, hetgeen belangrijk is in verband met aanwijzingen, dat de communisten in Siam een greep naar de macht zullen doen.

VIII. Overige Verbindingen.

1. Verbindingen met de Philippijnen.

Communistische contacten met de Philippijnen zijn niet bekend. Wel zijn er aanwijzingen, dat vanuit de Philippijnen per prauw aan subversieve elementen op Borneo en Celebes wapenen worden geleverd door de Philippijnse Communistische Partij.

2. Verbindingen met Viet-Nam.

Bekend is, dat de communist Harahap in Singapore contact heeft met Viet-Namse communisten.

Het hoofd der Annamietische Delegatie in de Viet-Namse volksvertegenwoordiging, de te Moskou getrainde Tran Van Gian, verbleef in Maart 1947 in Bangkok, welke plaats gedurende de laatste tijd veelvuldig werd bezocht door Indonesische communisten.

3. Verbindingen met Ceylon.

Toen de Pacific-oorlog eindigde, bestond op Ceylon een vrij intensieve communistische activiteit.

Indonesië werd dan ook gedurende de tijd, dat er een Brits bezettingsleger in Indonesië was, via Ceylon communistisch bewerkt. Dit contact werd verbroken in November 1946, toen de Britse troepen vertrokken.

Het is echter niet onmogelijk, dat de verbinding met Ceylon weer tot stand zal komen. In October 1947 werd te Singapore de "India Langka Steam Navigation Co. Ltd." opgericht, welke met haar schepen tussen Indonesië, India, Ceylon,

Malaka, Siam, Frans Indo-China, China en mogelijk ook Korea en Japan zal varen, terwijl tot de directie van deze maatschappij o.a. behoren Veerasenan, de President der "Singapore Harbour Labour Union", en Sundararaju, de President der "Municipal Town Cleansing Labour Union". Deze maatschappij zou in de naaste toekomst een der belangrijkste communicatie-lijnen van Z.O. Azië kunnen vormen.

4. Verbindingen met Egypte.

Van een werkelijk communistisch contact met Egypte is geen sprake.

Vermeldenswaard is, dat de huidige Republikeinse Minister van Buitenlandse Zaken, Hadji Agoes Salim, tijdens zijn bezoek aan Egypte, geheel onder de invloed zou zijn gekomen van Abdoel Rachmanowitz, oud-consul van de U.S.S.R. te Djeddah, een tot de Islam bekeerde Moskou-agent voor Islamietische Zaken te Cairo, thans adviseur van Koning Faroek.

IX. Verbindingen via internationale mantelorganisaties.

Communistische infiltratie heeft plaats via diverse internationale mantel-organisaties, waarvan de hoofdkwartieren in Praag zijn gevestigd. Van deze organisaties, die zelf niet uitgesproken communistisch zijn, doch waarin communisten zijn opgenomen, zijn de volgende belangrijk:

1. De "World Federation of Trade Unions".

In Juni 1947 werd een congres te Praag gehouden, waarbij van Indonesische zijde de communisten Setiadjud en Oei Gee Hwat als afgevaardigden aanwezig waren.

2. De "World Federation of Democratic Youth".

De W.F.D.Y., die in Indonesië is vertegenwoordigd door de "Federation of Indonesian Youth", hield in 1947 congressen in New-Dehli, Parijs en Praag, waarbij Indonesische delegaties aanwezig waren.

In Mei 1947 bezocht een delegatie van de W.F.D.Y. Java. De redevoeringen, welke door de delegatieleden werden uitgesproken, waren openlijk communistisch.

De verbinding met de W.F.D.Y. loopt van Praag via Parijs naar Bombay en vandaar langs radiografische weg naar Djocja.

3. De "International Union of Students".

Via de I.U.S. lopen propagandawegen van Moskou over Praag en Parijs naar Indonesië.

In Augustus 1947 werd in Parijs een wereld-sportfeest gehouden onder auspiciën van de I.U.S., waarvoor de Indonesische Studentenorganisatie "Ikatan Peladjar Indonesia" een uitnodiging ontving.

In September 1947 werd te Parijs een congres gehouden, waarbij ook Studenten uit Indonesië en Indonesische studenten uit Holland aanwezig waren, o.a. Yoesoef Moeda Dalam en Soeripno. Yoesoef is correspondent van de communistische bladen "Daily Worker" te New York, "De Waarheid" te Amsterdam en van het Indonesische weekblad "Indonesia" te Amsterdam.

4. De "International Democratic Women Federation".

Deze internationale vrouwenorganisatie hield in Februari 1947 een congres, waarop ook Indonesische vertegenwoordigsters aanwezig waren. Tijdens dit congres werden communistische cause-riën gehouden.

Het Kowani (Kongres Wanita Indonesia, Indonesische Vrouwen Federatie) is bij bovengenoemde Federatie aangesloten.

4. HET COMMUNISME IN DE MALINO-GEBIEDEN.

Oost-Indonesië.

Opmerkelijk is in vrijwel alle politiek-bewuste delen van Oost-Indonesië de toenemende activiteit in het vakver-enigingsleven.

Men kan aannemen, dat op Zuid-Celebes invloeden van buiten (communistische celvorming - S.O.B.S.I.) in deze activiteit een aandeel hebben.

Afgesloten 31 Januari 1948.

UITTREKSEL

Voor OD 398 Naam Indonesie Parta Kommunis
Origineel in OD 96 Naam Indonesie Politieke Situatie Overzicht
Volg nr. Ag. nr. 27980 Aard van het stuk Verkort Politiek Overzicht
Afz. NEFIS Datum 31.12.47

JAVA en SUMATRA.

bladz. 15

C. COMMUNISTISCHE en aanverwante verschijnselen.

Verlag periode bracht een rijke oogst van in beslaggenomen communistische gegevens, welke wederom een schel licht werpen op omvang en betekenis van het communisme in de republiek.

Uit in 1947 opgemaakte rapporten van de Pengawas Aliran Masyarakat gevonden in haar voormalig hoofdkwartier te Poerwokerto blijkt:

- a. Dat een z.g. T.H. (Tresno Hati) organisatie, een mantelorganisatie van de P.K.I. bestaat voor de ongeletterden, bij wie het noodzakelijk om de P.K.I. ideologie ingang te doen vinden op een wijze in overeenstemming met hun politieke overtuiging. Deze organisatie geeft weekcursussen en omvatten o.a. onderwijs in Marxisme en Leninisme.
- b. Dat de positie van de P.K.I. in de samenleving gestabiliseerd is geworden door het toetreden van Alimin, die naar de algemene overtuiging een officieel persoon van de Komintern is, waarin hij als militair attache voor Indonesia zitting heeft.
- c. Dat de ondervoorzitter van de P.K.I. Drs. Maroeto Daroesman zitting heeft in de Centrale Raad van de Pesindo, waardoor dus het nauw verband tussen P.K.I. en Pesindo (en dus Partai Sosialis) wel goed tot uiting komt.
- d. Dat naast de P.K.I. ook het centraal bureau van de Sobsi, dat niet vreemd is aan de activiteiten van de Indonesische socialisten en communisten, zich toelegt op het tot stand brengen van verbindingen met groepen van hetzelfde doel en streven in de internationale wereld, vooral omdat Alimin als adviseur in de Sobsi zitting heeft. Reeds meerdere malen bestond gelegenheid aan te tonen, dat de Sobsi geheel onder communistische leiding staat.
- e. Dat de Pembrontakanbeweging van Soetomo te Djoeja geheel onder leiding van de P.K.I. en de Partai Sosialis staat.
- f. Verschillende P.K.I. (bestuursleden) en andere communisten zijn tevens lid van een arbeidersorganisatie, terwijl ook in andere partijen en de strijdorganisaties verschillende communisten zijn geïnfiltreerd.
- g. Dat de bekende communistische agitator D.N. Aidit tevens werkzaam is bij de staf van de Angkatan Laut Repoebliek Indonesia (Indonesische Zeemacht) op het republikeins ministerie van defensie.

Een tevens aangetroffen document onthult de volgende feiten:

"Voor de versterking en de distributie van voedsel wordt door de P.K.I. goed gezorgd en deze zorg wordt mogelijk gemaakt door de economische positie van de P.K.I. waarvan men zeggen kan dat ze sterk is. Een andere poging inzake de organisatie is nl. het rijpmaken van de partijleden door kadercursussen welke in twee soorten worden verdeeld nl. A-cursussen voor de intellectuele leden en B-cursussen voor de leden die voldoende opleiding hebben genoten, in het leven te roepen. In genoemde cursussen onderwijst men politiek, vreemde talen enz. Op een bepaalde tijd moeten de A-cursisten reeds bekwaam zijn, zodat ze de B-cursisten kunnen leiden. Op deze wijze kan men in slechts

Uitgetrokken door PR Afd./Sectie ACD 4 Datum 16.2.48
Z.O.Z.

korte tijd vele leden krijgen, die onderwijs kunnen geven. Om het peil van de derwijzers, cursisten en leden te verhogen en te controleren zullen er van tijd tot tijd debatten en discussies worden gehouden."

"Om de drie maanden worden examens afgenomen om te zien of de cursisten bekwaam zijn geworden. Zij die bekwaam genoeg zijn zullen onmiddellijk een opleiding krijgen voor de actie in het buitenland."

"Hiernaast worden brochures, de meeste uit Rusland welke van zeer geringe prijs zijn, uitgegeven. De reden waarom veel Russische lectuur wordt uitgegeven is nl. omdat de maatschappij, welke de P.K.I. beoogt de socialistische maatschappij is, zoals die in Rusland bestaat. O.m. het systeem om het hoofd te bieden aan buitenlandse kapitaal, bondsysteem van sterke afscheiding in de dienst tussen baas en ondergeschikte, maar gelijkheid in het prive-leven."

"Wat ook belangrijk is, is de actie van de P.K.I. betreffende de infiltratie in de samenleving. Deze infiltratie wordt georganiseerd uitgevoerd door in elk gebied sectoren op te richten. Deze sectoren worden weer verdeeld in sub-sectoren en deze in wijken enz., opdat deze organisatie zo diep mogelijk doordringt tot de maatschappij. Het doel is, dat in elke straat een P.K.I.-post bestaat. Als er zulke posten bestaan, zal de P.K.I. altijd en overal van elke gebeurtenis op de hoogte zijn."

"Hiernaast is de intelligence-dienst van de P.K.I. reeds goed georganiseerd en elke maand gaat er van de begroting voor het hoofdkwartier van de P.K.I., welke R.30.000 bedraagt 2/3 of R. 20.000 af voor deze intelligence-dienst. In de huidige tijd heeft de P.K.I. in alle grote organisaties en ook in de regeringsinstanties haar geheime agenten."

"Waar men ook nota van moet nemen is, dat de P.K.I. thans veel geheime agenten heeft in Masjoemikringen, haar sterkste tegenstanders."

"De P.K.I. is er zeer trots op, dat zijn in haar strijd vele vrouwen op het gebied van spionage als koeriers, contactpersonen en propagandisten in haar dienst heeft genomen, aangezien vrouwen niet zo verdacht worden en veel meer bewegingsvrijheid hebben dan mannen. Als voorbeeld wordt een zekere mevrouw Soelaiman geb. Soenarti Djojosepoetro, genoemd."

"De economische positie van de P.K.I. is in deze tijd reeds sterk genoeg, omdat de P.K.I. kon infiltreren in het departement van economische zaken. Er wordt zelfs gezegd, dat de regering slechts van de P.K.I. zout kan kopen."

"Wat betreft de tactiek, die de P.K.I. tegenwoordig volgt met betrekking tot de staat, kan gezegd worden, dat deze tactiek reeds meerdere maken werd uiteengezet door Alimin, de spreektrampet van de P.K.I. in alle vergaderingen. In het kort is het voor de P.K.I. thans nog niet de tijd om deel te nemen aan de regering, in verband met de reactie, die dit zou kunnen teweegbrengen in internationale diplomatieke kringen (N.B. het document stamt uit de tijd voor de laatste kabinetswijziging)."

"Omdat de P.K.I. thans haar krachten niet gebruikt voor de strijd naar buiten, kan de P.K.I. al haar krachten inspannen ter versterking van de partij zelf, in het bijzonder om de onderbouw te organiseren, te versterken en te verbeteren. Zij kan met vereende krachten het gewone volk rijp maken voor het grote moment, het vormen van een communistische maatschappij in Indonesie (Sociale revolutie)."

Interessant is ook een aangetroffen kort verslag van een ultimo 1946 te Magelang gehouden driedaagse cursus betrekking hebbend op de werkmethode van de P.A.M. (het voeren van illegale propaganda, agitatie, inzetten fluistercampagne het vormen van geheime lasjaraafdelingen, bestaande uit dieven en moordenaars enz.) Ronduit wordt verklaard, dat de samenstelling van de P.A.M. is geschied naar het voorbeeld van Rusland, dat heden ten dage nog toepassing vindt.

5 December verkondigde het centraal comite van de P.K.I. het volgende per radio-omroep:

"Het imperialisme heeft vele volkeren in Azie tot de bedelstaf gebracht. Te weten, dat er nog steeds reactionnaire groepen op deze wereld zijn en de Hollanders van wapentuig voorzien. Maar thans is het getij gekeerd, de wereld zal geen kolonialisme meer dulden. Gelukkig zijn er ook velen op deze wereld die onze strijd steunen, daar ze volkomen inzien, dat een duurzame vrede slechts gewaarborgd kan worden, wanneer het kolonialisme van deze aardbodem verdwenen zal zijn. Heeft Molotov soms niet gezegd, dat deze eenw naar het communisme zal leiden en de grondslagen van het kapitalisme ondermijnd zijn?. Hij zei voorts, dat de armoede op de wereld te wijten was aan de handelingen van de koloniale krachten. We verkeren thans in een phase, die alle aandacht verdient

Z.O.Z.

UITTREKSEL

Voor OD 398 Naam Indonesie Parta Kommunis
Origineel in OD 96 Naam Indonesie Politieke Situatie Overzicht
Volg nr. Ag. nr. 27980 Aard van het stuk Verkort Politiek Overzicht.
Afz. NEFIS Datum 31.12.47

VERVOLG.

daar ons leven thans op het spel staat. We kunnen deze phase passeren door eenheid van handelen en niet kleinzielig van geest te zijn. Laten onze arbeiders en het gewone volk niet de speelbal worden van koloniale machten. In een revolutie komen meestal onprettige dingen voor, zoals malversaties. Laten we ons eerst afvragen hoe deze dingen ontstaan zijn. De malversaties, welke nu heersen, hebben we van de bezetters (Hollanders) overgenomen en het zal nog wel jaren duren voor ons volk voorgoed van deze handelingen afstand heeft gedaan. (s.i.c.)"

"Slechts de onafhankelijkheid van ons land zal de arbeiders vrijheid van handelen geven. Inspireert de schitterende overwinning van Kerenski op de reactionnairn ons niet om nog meer onze beste krachten aan het vaderland te geven. Hoe groot de moeilijkheden ook mogen zijn, we zullen ze overwinnen, wanneer arbeider, boer en soldaat een hechte keten vormen."

Blijkbaar bedoeld als een ontkenning van de belangrijkheid van de communis- tische invloeden in de republiek Indonesia, wordt een artikel in de "Berita Indonesia" van 18 December ongewild een bewijs van het tegendeel. Men hore slechts.

"Volgens de India Information Service te Djakarta schreef John Andu, voorzitter van de Indonesian League in Amerika in de Manhattan het volgende. "Ik ben het helemaal eens met hetgeen Ludwell Denny schrijft over "Indonesian Republic Rises", waarin wordt verklaard dat de Partai Komoenis Indonesia probeert de leiding te krijgen van de Indonesische onafhankelijkheidsbeweging. Inderdaad is er gevaar, dat deze poging resultaat zal hebben in die zin, dat in deze onafhankelijkheidsbeweging verdeeldheid en verzwakking ontstaan.

Ofschoon het grootste gedeelte van de 75 miljoen Indonesiers niet houdt van het communisme dat hun wordt geleerd en dat wordt geleid door Moskou wegens hun cultuur, hun liefde voor democratie en geloof in de Almachtige, mogen we het gevaar niet miskennen voor:

1. het om de tuin leiden van arbeiders en boeren door agenten van Moskou die zich van phrasen met prachtige beloften bedienen.
2. de reeds getoonde activiteit van die rode agenten in die revolutie, in de hoop de leiding te kunnen verwerven om haar koers te geven.
3. het feit, dat onder de democratische volkeren van Europa en Amerika nog niet veel sympathie zichtbaar is voor de onafhankelijkheidsbeweging in Indonesie.

Maar niettegenstaande dit alles heeft de egering der republiek thans geen rood aspect. Want in feite hebben regering en volk goed de ogen open voor de elementen, die nadeel kunnen brengen.

De leiders der republiek zijn thans verlangend om met het volk een echte onafhankelijkheid en democratie op te bouwen. Begrip over deze onze problemen van de zijde van het Amerikaanse volk, alsmede ook hulpverlening zullen zeker lijk er toe voeren, dat de slechte en opportunistische rode leiders hun kaarten moeten openleggen."

Z.O.Z.

Uitgetrokken door PR Afd./Sectie ACD 4 Datum 16.2.48

Duidelijker kan de invloed van het communistische gevaar in de republiek wel niet gezegd worden. Wat de door Andu beweerde immuniteit van de republikeinse regering voor dit gevaar betreft, zo behoeft men slechts deze halfmaandelijke overzichten te raadplegen om van het tegendeel overtuigd te worden.

398

OPGELEGD

B

Volgno.

12 JAN 1948

ACD/27361

Archief No.: 5180/446

BATAVIA, 31 December 1947.

ZEER GEHEIM
TOP SECRET

3 JAN 1948

BUREAU B

ZEER GEHEIM

13-1-48

NEFIS PUBLICATIE No. 75.

In de "NEFIS" -Publicatie's worden die artikelen opgenomen, welke inhoud slechts van belang is voor een kleine lezersgroep.

De distributie wordt telkenmale opnieuw vastgesteld.

Ontvangers, die eenige nummers niet toegezonden krijgen, kunnen dus hieruit de conclusie trekken, dat de inhoud daarvan voor hen niet van belang is.

Wvd. Directeur NEFIS.

F.H. NIEUWENHUIJZEN
1. O. 1e Klasse.

Exemplaar No. 15

ZEER GEHEIM

VOORLICHTING door de PARTAI KOMUNIS INDONESIA

OVER DE

BUITENLANDSCHE POLITIEKE SITUATIE

NA DEN IIen WERELDOORLOG.

(Uit de "Bintang Merah").

---*---

(Met 5 bijlagen, w.o. aantekeningen
bij de vertaling).

Batavia, 31 December 1947.

BEPERKTE DISTRIBUTIELIJST VERTALING BINTANG MERAH

	<u>Cop. No.</u>	<u>Aantal</u>	<u>Cop.</u>
Minister President, Den Haag	1		1
Minister van O.G., Den Haag	2		1
Minister v. Buitenl.Zaken, Dir.Pol.Zaken, Den Haag	3-12		10
Bevelhebber der Zeestrijdkrachten, Den Haag (Pers.)	13		1
Chef Generale Staf Nederland	14		1
Comm. Indische Zaken, MINOG, Den Haag	15		1
Hoofd CVD, Den Haag	16		1
Maj. G.P. KIES, p/a MINOG, Den Haag	17-21		5
Neth.Repres.Comb. Chiefs of Staff Washington	22		1
Hr.Ms. Ambassadeur te Washington	23		1
" " " " Nanking	24		1
" " Gezant " Canberra	25		1
" " " " Cairo	26		1
" " " " New Delhi	27		1
Consul-Generaal te Singapore	28		1
Tijd.Ned.Zaakgelastigde te Bangkok	29		1
Ned. Mil. Missie v. Japan (Batavia)	30		1
Lt. G.G. Batavia	31		1
Chef Dirvo	32-36		5
Legercommandant	37		1
Chef Generale Staf v/h Leger in Ned.-Indië	38		1
Cdt. Zeemacht	39		1
Chef Staf Kon. Marine (0)	40		1
Hoofd Marine Intel.Dienst N.I.	41		1
Directeur B.B.	42		1
Directeur N.E.F.I.S.	43		1
Ltz. II KMR. N.H. POSTEMA, S'pore	44		1
Sectie I-1	45-64		20
" I-4	65		1
" I-5	66		1
Afd. II	67		1
" III	68-69		2
" IV	70		1
" V	71		1
" VI	72		1
" VIII	73		1
Secretariaat	74		1

INLEIDING.

In het orgaan van de Partai Komunis Indonesia, het te Djokja uitgegeven weekblad "Bintang Merah" (De Rode Ster), verscheen in den loop van 1947 een zeer uitvoerig - want over niet minder dan 8 nummers verdeeld - serie-artikel over de internationale staatkundige situatie, vooral i.v.m. Indonesie. De nummers van het weekblad welke dit lange stuk bevatten, kwamen aanvankelijk slechts incidenteel en dan nog niet alle ter beschikking van Nefis. Door inbeslagnemingen tijdens de politionele actie kon de hand worden gelegd op enkele ontbrekende nummers, waardoor vrijwel het geheele overzicht compleet is. Totnutoe ontbreekt nog het blad met het eerste gedeelte, de zeven overige deelen vormen echter een aansluitend geheel, dat thans volledig is vertaald.

Vertaald is de beschouwing welke onder de titel "Suasana internasional sesudah perang doenia kedua" (De internationale sfeer na den tweeden wereldoorlog) verscheen in achtereenvolgens de nummers van genoemd P.K.I.-orgaan dd 15/3 '47, 16/4 '47, 15/5 '47, 1/6 '47, 15/6 '47, 10/7 '47 en 17/7 '47 (slot). In de vertelling geschiedt de bronvermelding door middel van een noot aan den voet der pagina, waarheen wordt verwezen door een sterretje naast den tekst.

Het overzicht is niet geteekend, noch is elders de naam van den schrijver genoemd. Het verraadt echter wel de hand van een terzake kundig persoon, en het feit dat de schrijver eenmaal de pluralis majestatis laat varen voor de eerste-persoonenkelvoud, doet vermoeden dat hier een belangrijke voorman aan het woord is. Bovendien bestaat eenige overeenstemming tusschen den gedachtengang van dezen anonymen schrijver in de "Bintang Merah" en dien van Alimin in het artikel door dezen gepubliceerd in het communistische dagblad "Boeroeh" (De Arbeider) te Djokja dd 15/7 '47 (bijlage I). De anonyme schrijver van het overzicht geeft zich nl. uitvoerig moeite in zes pagina's (nl. pag. 2, 4, 5, 6, 7 en 10) een voorstelling van zaken te geven dat de communisten de eenigen zijn die werkelijk en met succes strijden voor de overheerschte volkeren in Azië. En dit nu, is het uitgangspunt van Alimins betoog in genoemd nummer van "Boeroeh" waarin hij een speciale geruststelling geeft aan het Indonesische volk, en het waarschuwt tegen een paniekstemming n.a.v. de toenmalige crisis in de onderhandelingen tusschen Nederland en Djokja.

Natuurlijk is hiermede niet bewezen dat beide krantenartikelen afkomstig zijn van één-en-denzelfden schrijver, doch wel krijgt men den indruk dat dit anonyme buitenlandsche overzicht in de "Bintang Merah"

afkomstig is van wat men zou kunnen noemen: "hoog niveau" in de Partai Komunis Indonesia. Dit verhoogt de waarde van het overzicht - (dat n.h.v. onderwijzend is bedoeld voor het kader en hoogergeplaatsten in de P.K.I.) -, waarvan enkele pagina's, vooral thans na de nederlaag der communisten in de gemeenteraadsverkiezingen (en met de algemeene verkiezingen in 't verschiet) van bijzondere interesse zullen zijn voor de Fransche regeering. Bedoeld worden de pagina's 13 en 14 waarin immers door dit officieele orgaan van de Partai Komunis Indonesia wordt medegedeeld, dat de opzet der communisten is om de macht in handen te krijgen in Frankrijk door middel van "verwoesting van het imperialisme in het overheerscht gebied" (Indo-China), met als einddoel: gezamenlijk (d.w.z. communistisch Indo-China / communistisch Frankrijk) zich te weer te stellen tegen Engeland en de Vereenigde Staten. M.a.w. de communisten hopen West-Europa in handen te krijgen door Frankrijk onder communistisch regiem te brengen, nadat zulks zou zijn gelukt met Indo-China. Vide conclusie no. 2 op pag. 7 van de "Aanteekeningen" op de vertaling, welke als bijlage zijn toegevoegd hieraan. Deze "Aanteekeningen" zijn apart gebonden, ten einde den lezer in staat te stellen haar naast de vertaling te leggen om den tekst op te slaan waaraan wordt verwezen.

De internationale sfeer na den tweeden wereldoorlog.

* Stelling: DE TEGENSTELLING TUSSEN ARBEIDERS EN KAPITALEN.

1. Het imperialisme-kapitalisme is in Europa geplaatst voor de ernstigste crisis welke mogelijk is. In Oost-Europa slaagde de democratische beweging erin om alle bronnen van het imperialisme-kapitalisme te vernietigen. In West-Europa gingen bij de democratische groepen en de reactionaire beweging, de krachten gelijk op bij het pogen om zich meester te maken van de leiding des lands, in het bijzonder in Frankrijk en Italië. Zelfs in het altijd conservatieve Nederland kwamen gedurig stakingen voor; een sterk kabinet als vroeger kon hier niet worden gevormd, het is positief, dat West-Europa steeds wankel staat.

2. Om deze crisis te boven te komen ontwierpen Engeland en Amerika een blok, teneinde verdeeldheid te brengen onder de arbeiders onder het mom van de sociaal-democratische partij, die zich altijd verzette tegen elk aandringen door de communistische partij op de vorming van een gemeenschappelijk front, terwijl daarnaast het reeds van zijn voetstuk afgetuimelde, fascisme werd benut als politiek werktuig.

3. De invloed van de communistische partij in West-Europa nam in kracht toe, zoodat alle belangrijke industrieën onder den invloed van deze partij kwamen, met b.v. de hierna te noemen gevolgen:

a. de communistische partij in Nederland kon een algemeene staking afkondigen tegen het vertrek van de 7-December-divisie. Deze actie had ook steun van volgelingen der arbeiderspartij oftewel de partij-Schermerhorn, niettegenstaande dit werd bemoeilijkt door de sociaal-democratische grooten.

b. in Frankrijk is de geheele arbeiderskaste in handen van de communistische partij, terwijl de sociaal-democraten hun invloed slechts kunnen doen gelden bij de middenstanders, hetgeen tengevolge heeft dat zij (de s.d.) altijd volgelingen kwijt raken bij elke verkiezing, omdat de middenstanders zowel naar links als naar rechts kunnen worden geduwd.

* Vanaf hier is de tekst vertaald uit de "Bintang Merah" dd 15/3-'47.

c. de communistische partij en de democratische partij steunen altijd de houding van de Sovjet-Unie in de UNO om de regering-Franco tot aftreden te dwingen, waardoor het voor de Engelsch-Amerikaansche groep moeilijk werd die regering te steunen. Daarom wijzigden de Engelschen en Amerikanen hun houding tegenover Franco en verzochten deze een coalitie-kabinet te vormen met steun van de Spaansche bourgeoisie.

X Paragraaf II: DE CONTROVERSE TUSSCHEN HET KAPIT-
TALISTISCHE IMPERIALISME EN DE OVERHEERSCHTE VOL-
KEREN.

Ook op het koloniale front staat het imperia-
lisme voor een ernstige crisis. In de overheerschte landen omvat de volksbeweging niet slechts de bovenste lagen, maar heeft zij ook den geest wakker geroepen van geheel het overheerschte volk. Zelfs slaagde men erin, n.l. in Viet Nam en in Indonesie, een eigen regering te vormen. Wat tmeer in Jenan waar de communistische partij voor den oorlog reeds de macht in handen had; in verschillende streken van China neemt de invloed der communisten voortdurend toe. Waar het volk in beweging komt, wordt de positie van de communistische partij vanzelfsprekend sterker.

In Viet Nam b.v. leidde de communistische partij den strijd tegen de Japansche fascistten, zoodat zij na den oorlog een invloed kon verwerven welke diep geworteld was in de politiek des lands. In India bekleedt de communistische partij, gerekend naar maatstaf van het ledental, de derde plaats. Haar invloed op de massa is zeer groot, omdat zij een belangrijke positie inneemt in den vakbond en den boerenbond (Kisan Sabha). Dit werd bewezen bij de staking van de Royal Indian Navy in Maart 1946 in verscheidene bases, toen Engelsche marine-officieren werden gevangen genomen en elk schip de vlaggen heesch van de Congres-partij en van de Islamietische partij zoomede die van de hamer en sikkel; deze stakers kregen steun van eenalgemeene staking. Deze vlootstaking vond zijn oorzaak in het verschil tusschen de voeding voor de Engelsche en die voor de Indiasche bemanning. Uit deze staking laaide tenslotte een zeer groote politieke demonstratie op tegen het Engelsche imperialisme.

Dit beteekende de ineenstorting van de basis van het imperialisme in India. Deze staking voerde tot de afkondiging van het standpunt der Engelschen (Labour) t.o.v. de onafhankelijkheid van India en tot het zenden van Engelsche kabinetsleden naar India. De beraadslaging over deze kwestie duurde ver-

scheidene maanden. Tenslotte ging de bourgeoisie-groep (het Congres) accoord met de wijze waarop de Engelsche imperialisten aan India formeel de onafhankelijkheid gaven. Doch alle politieke, militaire en economische macht bleef in Engelsche handen. Nu hebben Nehroe en de Congresleiders al een interim-regeering gevormd of voorloopig kabinet, dat volgens bekendmaking van den onderkoning Lord Wavell volle bevoegdheid heeft voor het dagelijksch bewind, en tot taak: te zorgen voor een constitutioneele vergadering voor de vaststelling van de grondwet. Ook moest deze vergadering de wijze vaststellen waarop de financieele regeling tusschen Engeland en India zou moeten worden opgelost.

Wat was het gevolg van de houding van de Congres-Partij die dit accoord aanvaardde? - Haar houding was nauw verbonden aan de wijzigingen in de binnenlandsche politieke situatie in India in het algemeen. Gedurende den geheelen oorlog was India een voorraadschuur van materiaal t.b.v. de geallieerden, in het bijzonder t.b.v. het Britsche Rijk. Langezien in die tijden de verbindingen nogal moeilijk waren, werd India benut als wapenmagazijn voor Azie en Afrika. Weliswaar legde de industrie in India het af van de Japansche, maar desniettegenstaande kon India de vierde plaats der wereld bezetten en kon het crediet verschaffen aan Engeland.

Het is thans duidelijk hoe de positie van het Indiasche kapitaal na den tweeden wereldoorlog krachtiger is geworden. India heeft thans een positie gelijk aan die van Japan voor den eersten wereldoorlog. India vormt thans een kapitalistisch land met reeds voldoende voorwaarden om dit kapitalisme te bestrijden, zoowel het binnenlandsche als het buitenlandsche. Het verschil met het vroegere Japan is, dat Japan vrij was van buitenlandse overheersching, en India nog niet. De Japansche bourgeoisie kon haar houding bepalen tegenover de Engelsche, die van India kan dit nog niet.

Kan het Indiasche kapitalisme zich straks los maken van het Engelsche imperialisme, om zich met geweld te kunnen verzetten tegen het Engelsche imperialisme? - Neen. Want het is duidelijk, dat de Indiasche bourgeoisie wel beschikt over voldoende fantasie om het Engelsche imperialisme te willen verzwakken, doch het heeft ook genoeg fantasie om haar eigen positie te willen versterken. Dit is de reden waarom de Indiasche bourgeoisie

op bedekte wijze steun verleent aan Indonesië door de Engelschen niet toe te staan Indiasche soldaten te gebruiken in ons vaderland. Doch daartegenover weet de Indiasche bourgeoisie heusch wel, dat indien ze voortgaat met steun verleen en aan de vernietiging van het Engelsche imperialisme in India, een geweldige krachtige en uitgebreide volksbeweging opkomt welke een bedreiging kan vormen voor het Indiasche kapitalisme zelf.

Hoe meer de geest des volks tot bloei komt, hoe meer de Indiasche bourgeoisie zich zal verbinden aan het Engelsche imperialisme. Op economisch terrein vindt men hiervoor het bewijs in de overeenkomst tusschen Shuffield & Co. en Birla & Co., de grootste staaltrust in India. En dit is slechts een zaak welke gelukkig is uitgelekt en algemeen bekend geworden, van andere dergelijke dingen weet men nog niets. Omgekeerd begrijpen ook de Engelschen dat tusschen hen en de Indiasche kapitalisten niet altijd een tegenstelling van belangen bestaat, maar dat er ook overeenstemming aanwezig is. De Engelschen passen in India nog steeds de verdeelen-heerschen-politiek en dwang toe. Eerst-bedoelde taktiek wordt gevolgd bij de tegenstellingen tusschen de burgerlijke Islamietische en hindoesche groepen. De dwang bestaat uit het verzamelen van militaire macht in de Indiasche vorstendommen die in hetzelfde schuitje veren als het Engelsche imperialisme. In eenige vorstendommen zijn de Engelschen druk bezig sterke militaire bases in te richten welke volledig zijn uitgerust met instructeurs.

Met deze listen willen de Engelschen in den staat India welke zijzelf ontwierpen, toch nog een bijzondere plaats verkrijgen, en dit is mogelijk indien de hoo ere standen opwegen tegen de burgerlijke groepen.

* Voor den oorlog omvatte het Congres ook revolutionaire linksche groepen, en kon men zijn houding progressief noemen. Gedurende den oorlog konden niet alleen de kapitalisten hun invloed in het Congres versterken, doch ook de linksche groepen o.l.v. de communistische partij. Een ernstig menings-verschil verdeelde de Congres-Partij, het doel ervan was de leden der communistische partij uit het Congres te schrappen dat geleid werd door de bourgeoisie en den middenstand. Nehroe kon als vertegenwoordiger uit de middenstandsgroep schreeuwen wat hij wilde, doch die het standpunt vaststelde, dat was

*Vanaf hier is de tekst vertaald uit de "Bintang Merah" dd 15-4-'47.

toch de bourgeoisie-groep. De Indiasche staalkoning Tata had enkele maanden tevoren het dagblad "Times of India" voor een millioen gulden van een Engelschman, gekocht om er het officieele orgaan van de Congres-Partij van te maken. *

Het was duidelijk, dat onafhankelijk India nog niet vrij was van imperialistische invloeden, aangezien de regeering-Nehroe niet het resultaat was van een overwinning door de volksbeweging, doch de vrucht van een compromis tusschen de Indiasche bourgeoisie en de imperialistische regeering. De weg naar de totstandbrenging van een onafhankelijk India is (was): van de Engelsche Labour-regeering te eischen dat in India algemeene verkiezingen worden gehouden t.b.v. een constitutioneele vergadering die de grondwet moet ontwerpen welke goedgekeurd moet worden door het volk, en te eischen dat het Engelsche leger dan grond van India verlate. Aldus zou het volk van India zonder beïnvloeding door, of dwang van imperialistische zijde zelf over zijn lot kunnen beslissen. Deze eisch werd door de communistische partij in India voorgebracht bij het Congres en andere partijen als ontwerp-strijdprogramma. Maar de Congres-Partij en andere partijen negeerden dit geheel. Intusschen maakten deze eischen het duidelijk, dat het de communistische partij was, die in werkelijkheid als "pelopor" (voorvechter) "pelopor is vermoedelijk afgeleid van : voorlooper - N.E.F.I.S." optrad voor de onafhankelijkheid, terwijl de Congres-Partij een weg insloeg welke aan de Indiasche bourgeoisie gelegenheid bood overeenstemming te zoeken met het Engelsche imperialisme voor een gezamenlijke poging om de macht in handen te krijgen over de grondopbrengst en de vruchten van den arbeid van het Indiasche volk. De houding van het Congres bracht geen wijziging in de macht van het Engelsche imperialisme in India doch integendeel versterking daarvan.

Door deze houding van het Congres kon het Indiasche volk als trekvee worden gespannen voor de vrachtkar van het imperialisme. En dit zou het gevolg zijn van de politiek der kapitalisten in India, als niet de communistische partij deze politiek op de meest duidelijke manier had onthuld in het publiek, zoodat het Congres geen politiek zou kunnen volgen van bondgenootschap met het imperialisme.

Of men wil of niet, t.z.t. zullen de communistische partij en de vakbond in India beslist in kracht toenemen, terwijl de bourgeoisie hoe langer hoe meer verbonden zal worden met het buitenlandsche kapitaal. Waarschijnlijk dat hierdoor later weer scheiding zal komen in het Congres, nl. tusschen de kapitalisten-handlangers-der-Engelschen en de sociaal-democratische midden groep o.l.v. Nehroe.

Het is duidelijk, dat de taktiek van het imperialisme in India nog niet geheel kon worden ont-plooid. Het kabinet-Nehroe staat altijd zwak, aan-gezien de Indiasche bourgeoisie nog verdeeld is dank zij de houding van de communistische partij tegenover de politiek van het Congres en van de Engelsche regering. In het volk van India zijn de-mocratie en socialisme reeds ontkiend. Het door de Sovjet-Unie gegeven voorbeeld zal voor een over-heerscht volk het onderwerp blijven van zijn i-dealen en verlangens. En het imperialisme zal zich voor ernstige crises zien geplaatst, zoowel in In-dia, als in Egypte, Palestina, Burma, Malaya en de Philipijnen. De taktiek der imperialisten is in reite overal dezelfde, nl. een bondgenootschap te zoeken met de burgerlijke groepen in het overheersht-te land, om aldus weerstand te kunnen bieden aan de nationale revolutie die intusschen het hoog-tepunt nadert.

X In Egypte is de instelling van een crisis-ka-binet reeds gewoonte geworden, omdat de Egyptische bourgeoisie niet meer bij machte is haar politiek van samengaan met de Engelsche imperialisten voort te zetten, aangezien hiertegen krachtig verzet wordt gepleegd door de arbeidersbeweging. De leiding der Wafd-partij die in de achterliggende periode de regering in handen nam, werd onder drang van haar volgelingen gedwongen tot een flinke houding. De lieden uit de bourgeoisie die zoo duidelijk hand-langens der Engelschen waren geworden, hadden zich vervreemd van het volk.

Het kabinet-Nokrasy Pasha werd na den oor-log tot aftreden gedwongen, aangezien dit pro-Engelsche kabinet niet op klare wijze eischte dat het Engelsch-Egyptische verdrag (Er staat : "Naskah", zoals ook de basisovereenkomst van Linggardjatie wordt aangeduid. - N.E.F.I.S.) van 1936 zou worden gewijzigd. Want deze overeenkomst is in strijd met de souvereiniteit van het Egypti-sche volk. In November 1946 ontving het kabinet-Sidky de ontwerpovereenkomst van Bevin. Het ge-volg hiervan was, dat 7 van de 12 vertegenwoor-digers der regering-Sidky die dit ontwerp be-spraken met Engelsche vertegenwoordigers, zich terugtrokken nadat het volk en de jongeren had-den gereageerd met een staking. Ook het kabinet-Sidky is thans ontbonden door Koning Faroek, en Nokrasy Pasha heeft opdracht een nieuwe regering samen te stellen.

Het is duidelijk: in Egypte heerscht te kort aan Engelsche handlangers en werktuigen. Daarom zijn de onderdrukkers gedwongen zich te bedienen van leiders die reeds vielen, - Nokrasy werd vervangen door Sidky, en Sidky weer door Nokrasy.

Over de controverse tusschen eenerzijds het kapitalisme-imperialisme en anderzijds het overheerschte volk tenslotte nog het volgende :

1. de volksbeweging in overheerschte landen heeft reeds op diverse terreinen de maatschappij kunnen beïnvloeden; het imperialisme staat voor een ernstige crisis en kan zijn vroegere roof en uitpersing niet langer voortzetten. Daarom wordt een marionette-regering opgezet o.l.v. de overheerschende bourgeoisie en bestuurd door het imperialisme. Indien deze marionetten-regering zich niet kan staande houden, zoekt het imperialisme overeenstemming met die groep van de overheerschende bourgeoisie en draagt de leiding van de regering aan haar over om de nationale en democratische revolutie alsmede de beweging des volks (China, Philippijnen) te belemmeren.
2. de snelle ontwikkeling van de volksbeweging in een overheerscht land leidde vanzelfsprekend tot vergrooting van den invloed der communistische partijen en bood gelegenheid tot het leiden van volksrevoluties als in Malaya tegen de Japanners en thans ook in Viet Nam, of om het verzet te leiden tegen het imperialistische offensief dat de volksrevolutie beoogt te onderdrukken als b.v. in China en de Philippijnen.
3. Ook in Indonesie zijn voldoende voorwaarden voor de communistische partij om de volksrevolutie te leiden. Objectieve factoren om de revolutie door te zetten, zijn er voldoende. Alleen is het noodig om te overwegen of de subjectieve factoren ook aanwezig zijn in voldoende mate.

Paragraaf III: CONTROVERSE TUSSEN DE KAPITALISTEN ONDERLING.

Hoe staat het met deze controverse tusschen de kapitalisten onderling thans? Waar staan zij voor een ernstige crisis? - De politiek van de imperialisten is nog steeds eropgericht elkaar te willen verslinden. Zoo is b.v. de herrie in Syrie aanleiding voor de Engelsche imperialisten om hun leger erheen te zenden.

*Vanaf hier is de tekst vertaald uit de "Bintang Merah" dd. 15-5-1947.

Het gevolg: Syrie is bevrijd van Franschen invloed, doch geraakt onder Engelschen invloed. De Engelsche invloed in Japan en China werd te niet gedaan door de V.S. De V.S. leenden een half miljard pond sterlin, aan de Engelschen eenige maanden nadat dezen waren gedwongen de deur van hun rijk te openen voor het Engelsche kapitaal.

De basisovereenkomst van Lingardjatti vormt nog een voorbeeld (onderstr. door de "Bintang Merah"). Als gevolg van deze overeenkomst neemt de invloed van het Nederlandsche koloniale kapitaal af.

Deze basisovereenkomst van Lingardjatti werd door Engeland en de V.S. gesteund (onderstr. door de "Bintang Merah"), aangezien beide imperialisten tenzeerste hopen dat Indonesie een groote voorraadschuur kan worden gemaakt van grondstoffen voor hen en een markt voor hun producten. Heeft Ford niet aan de regeering der republiek een monopolie gevraagd? De roef welke gewoonte is aan het imperialistische front, komt altijd voort uit ruzie onder henzelf. Wij kunnen zoo'n gelegenheid benutten ter bespoediging van de proletarische revolutie.

Doch daarom mag dit niet worden beschouwd (onderstr. door de "Bintang Merah") als een vaststaand, onveranderlijk iets. Als b.v. het verzet van de revolutie tegen de reactie ten top stijgt, is het ook mogelijk dat de controversen tusschen reactionaire groepen onderling tijdelijk verzwakken, zoodat men zich aan die zijde kan vereenigen om gezamenlijk de revolutie te bestrijden. Voorbeelden hiervan: bij de opkomst van de commune in Frankrijk, de interventie-oorlog der geallieerden na het uitbreken van de revolutie in Rusland, en ook in den tweeden wereldoorlog toen Hitler zijn afgevaardigde Rudolf Hess naar Engeland zond om een bondgenootschap te bewerkstelligen tegen de Sovjet-unie, nadat Europa's continent zou zijn bezet door de Duitsche troepen. Dit bewijst allemaal alleen, dat de imperialistische groepen zelf altijd kunnen overgaan tot een bondgenootschappelijke politiek.

/hoogtepunt
 Het volgende over een misverstand t.a.v. controversen tusschen de kapitalisten-zelf. - Nu de volksbeweging in het algemeen haar/nadert, staan de imperialisten op het gebied van berooving van overheerschte landen anders tegenover elkaar dan in den eersten wereldoorlog. Toen was de revolutionaire beweging in Arabie nog slechts zwak. Er bestond een groote controverse tusschen imperialistische groepen, n.l. enerzijds Engeland met Sharif Hussein en diens volgeling (Mekka), anderzijds de Duitschers met sultan Abdoel Hamid (Turkije) en volgelingen. Er bestond geen verschil in standpunt, het ging er louter om dat de eene partij de andere de keel wilde dichtknippen.

Vergelijk thans dezen toestand met dien in China tijdens den tweeden wereldoorlog. Ook daar had men een ernstige controverse tusschen twee imperialistische machten, n.l. tusschen Amerika met Tsjang Kai Sjek eenerzijds, de Japanners en Wang Tsjing Wei anderzijds. Deze twee imperialistische groepen bevochten op het front in China niet elkaar, doch in feite bevochten zij beiden het Chineesche Roode Leger. Japan zond een groote en sterke troepenmacht naar gebied dat onder bestuur stond van de Chineesche volksbeweging, en viel op groote schaal aan. Intusschen werd op het front der Japanners tegenover de Luomintang-troepen een tooneeloorlog opgevoerd, of wel: er werd heeltemaal niet gevochten. De V.S. en Tsjang Kai Sjek mielen van hun kant ook Japan niet aan, maar gaven toch evenmin steun aan het door de Japanners bestreden Chineesche Roode Leger. De V.S. wenschten geen wapens te verstrekken aan dit Roode Leger, zoodat het Japansche offensief daartegen gemakkelijker kon verlopen. Tsjang Kai Sjek heeft niet slechts teruggetrokken en zich stil gehouden, hij heeft het Vierde Leger ook met opgewaktheid aangevallen.

Het is reeds duidelijk dat in het algemeen voor den tweeden wereldoorlog de tusschen imperialisten van een ander karakter was. Vroeger verkondigde Amerika altijd met veel lawaai dat de Amerikaansche politiek t.a.v. de overheersching liberaler was dan die van de Engelschen en de Nederlanders, en pronkte daarbij tegenover alle andere overheerschte landen met zijn liberale politiek in de Philippijnen.

Dit is de reden waarom thans in rechtsche groepen in Indonesie nog groote sympathie bestaat voor Amerika (onderstr. door de "Bintang Merah"), doch zij vergeten dat het doel der V.S. op dat moment niet anders was dan het opwekken van den volksgeest in overheerscht gebied, opdat men met politieke eischen zou stellen aan de imperialistische Engelschen en Nederlanders, welke de macht van de Engelschen in die landen zou doen afnemen, hetgeen het doel van het Amerikaansche kapitaal zou vergemakkelijken.

Daarom stelde Wendell Wilkie, de presidents-candidaat der Republikeinsche Partij zich tegenover Roosevelt, toen hij in zijn radiorede te Tsjoenking in 1942 betoogde dat er na dezen (tweeden) wereldoorlog in de wereld geen ruimte meer zou zijn voor overheersching.

De situatie is thans veranderd, Wilkie kon niet veronderstellen dat de drang naar vrijheid nog hooger, ja - naar den top zou stijgen. De stem van Wilkie wordt thans niet meer gehoord bij de Amerikaanse kapitalisten. Het Engelsche en het Amerikaanse systeem staan beide gelijkelijk voor een crisis in Azië (onderstr. door de "Bintang Merah").

* De Engelschen, Amerikanen en Nederlanders zijn zeer listig in het brengen van verdeeldheid tusschen de rechtsche en de linksche groepen teneinde de revolutie te onderdrukken, zij probeeren ook de revolutionaire leiders in handen te doen vallen van de bourgeoisie - en reformistische groepen. In het algemeen is deze houding thans het kenmerk van het imperialisme. Niet alleen de Engelschen, doch ook de Amerikanen drongen bij onze regeering erop aan om de basisovereenkomst van Linggardjatti te aangaan die afkomstig is uit het brein van Bevin. - een feit waaruit duidelijk blijkt dat de imperialisten tegenover de revolutie een houding kunnen aannemen (onderstr. door de "B.M.").

In Indonesië kan men thans in bourgeoisie - en middenpartij-groepen een capitulatiegeest aantreffen. Deze groepen onderschatten de politiek van het imperialisme dat de rechtsche groepen als zijn werktuigen in Indonesië wil gebruiken; indien de communistische partijen n.t.l. deze zaak niet publiekelijk had onthuld, zou deze capitulatie-geest zijn doorgedrongen in alle lagen des volks. De groepen die in dit opzicht een gevaar opleveren, bestaan uit de volgende lieden:

- 1e. de personen die van opinie zijn dat Indonesië thans reeds geheel en al in de greep ligt van het Amerikaansch-Engelsche imperialisme, en daarom gedwongen is om in dezen kring een plaats te zoeken;
- 2e. de lieden die de meening zijn toegedaan dat het front van het imperialisme reeds ten volle is voorbereid op, en voldoende sterk voor een oorlog met de Sovjet-Unie en dat in dien (a.s.) oorlog Indonesië ten volle de onafhankelijkheid zal verwerven.

Het gevolg van een dergelijke denkwijze is, dat een defensieve houding (onderstr. door de "B.M.") in den strijd ontstaan oftewel een verdedigende en afwachtende houding. De beschouwing dat Indonesië geklemd zit in de greep van Engeland en Amerika, en dat

*Vanaf hier is de tekst vertaald uit de "Bintang Merah" dd. 1-6-1947.

spoedig een oorlog zal uitbreken tusschen het imperialistische blok en de Sovjet-Unie, heeft tengevolge dat men zich h.t.l. zwak denkt, Dit klopt niet met ons uitgangspunt dat het imperialisme juist een crisis doormaakt. Een reformistische beschouwing als hierboven geeft aan het imperialisme de kans op het initiatief, of voorziet het van de wapenen om onze revolutie aan te vallen of te bedreigen (onderstr. door de "B.M.") op het tijdstip dat door het imperialisme gunstig hiertoe wordt geacht. Het reformisme geeft aan het imperialisme gelegenheid om aan het volk van Indonesie zijn wapens te ontrukken. Laat ons even beide vormen van reformisme even apart behandelen.

1. HET REFORMISME DAT UITGAAT VAN HET STANDPUNT, DAT INDONESIA IN DEN KRING VAN HET ENGELSCH-AMERIKAANSCH IMPERIALISME BLIJFT.

Voor een regelmatige behandeling van deze verschijningsvorm van het reformisme is het goed een en ander over te nemen uit een artikel in het dagblad "Suara Rakjat" dd 23-11-'46 onder de titel "Reaksi Dunia Internasional" ("de reactie in de internationale wereld"), door mr. M.Z.B.

In dit artikel wordt verklaard dat de basisovereenkomst van Lingardjatti overeenkomt met de ideeën van het buitenland en met de politiek van andere landen op dit moment. De landen die nog gebonden zijn aan de macht van het imperialisme, n.l. China, India, de Arabische Liga enz. ontvingen de erkenning van de republiek Indonesia goed, aangezien dit wordt beschouwd als een tegemoetkoming aan lotgenooten. De erkenning der republiek geeft aan China, India en de Arabische landen ook hoop om samen met Indonesia een einde te maken aan de macht van het buitenlandsche imperialisme in de Oostersche wereld. De aan het imperialisme gebonden landen willen werkelijk zich losmaken van die macht. - wij kunnen met dit betoog accoord gaan.

De schrijver vraagt zich dan af: Hoe staat - zoo vervolgt Mr. M.Z.B.'s - daar tegenover de opinie van de Westersche wereld (in het bijzonder die van Engeland en Amerika) t.o.v. de ontworpen erkenning door de Nederlanders van de soevereiniteit van Indonesia? - Het antwoord luidt als volgt:

Gezien den huidige internationalen toestand moeten wij (onderstr. door de "B.M.") rekening houden met de controverse tusschen Engeland en Amerika eenerzijds en Rusland anderzijds. Engeland en Amerika wenschen veiligheid in Indonesië t.b.v. de voltobing van hun defensieketen welke van Spanje naar Australië loopt. Hierdoor bevindt zich Indonesië, of het wil of niet, in de Engelsch-Amerikaansche invloedssfeer. Als gevolg van de erkenning van de souvereiniteit van Indonesië kunnen hier "law and order" worden verkregen waarnaar deze Anglo-Saksische landen verlangen. Engeland en Amerika hebben zeer ernstig behoefte aan grondstoffen, niet slechts voor het dagelijksche leven, maar meer nog om zich voor te bereiden op de mogelijkheid van een derden wereldoorlog. De aanvoer van deze grondstoffen heeft thans meer dan een jaar stilgeslaan..... enz.

Ook met deze redeneering kunnen wij accoord gaan. Het doel dat Engeland en Amerika najagen met hun liefde voor de basisovereenkomst van Lingardjatti, is dat Indonesië weer veilig en rustig zal worden, opdat het een grondstoffenvorraedschuur voor hen kan zijn bij hun streven de Sovjet-Unie te bestrijden.

De schrijver in de "Suara Rakjat" vraagt dan: Hoe is de houding van Indonesië tegenover deze ontvangst (van de basisovereenkomst) door de internationale wereld? - Het antwoord hierop luidt: Gezien de krachten welke in het buitenland worden ontwikkeld, zal Indonesië het vormen van dien Engelsch-Amerikaanschen defensieketen niet kunnen verhinderen. Indonesië heeft zich zooals het behoort, aangepast aan die situatie (onderstr. door de "B.M.") Dit beteekent niet, dat Indonesië nu maar capituleert aan den wil van Engeland en Amerika. Doch het beteekent wel, dat het gewenscht is dat Indonesia thans een behoorlijke plaats kan innemen in die situatie waarin het - of het wil of niet - geplaatst werd.

De erkenning welke verkregen wordt in de ontwerp-basisovereenkomst Indonesië-Nederland kan juist worden benut als basis of als kampplaats voor het voortzetten van den strijd ter bereiking van de idealen van het Indonesische volk. Indien wij de overeenkomst tusschen Indonesië en Nederland vergelijken met die

tusschen Viet Nam en Frankrijk, dan heeft Indonesie een grooter succes dan Viet Nam. In het bijzonder terzake van de soevereiniteit heeft Viet Nam nog niet een erkenning weten te bereiken als wij, het heeft slechts kunnen bereiken dat vrijheid van spreken, onderwijs, handel drijven en verkeer zoomede op ander terrein der democratie, de Viet Nam worden gewaarborg door Frankrijk enz.

Tot zoover mr. M.Z.B.'s artikel in de "Suara Rakjat", wat zou het gevolg ervan zijn indien volk en revolutie van Indonesie beiden deden als, hierboven voorgesteld?

De schrijver vergist zich inzake de houding van de regeering van Ho Chin Min. Afgescheiden hiervan is het noodig dat wij op klare wijze des schrijver's beschouwing behandelen dat "Indonesie de vorming van den Engelsch-Amerikaanschen defensieketen niet zal kunnen verhinderen". - De regeering van Ho Chin Min heeft geen absolute soevereiniteit der rep. Viet Nam geeischt, doch streeft naar de vorming van een republiek welke geheel vrij en los staat van de Fransche Unie. De regeering van Ho Chin Min probeert listiglijk hetzelfde recht en dezelfde positie als Frankrijk te verkrijgen in den kring van de Fransche Unie, en strijd ervoor dat de federatie van Indo-China lid kan worden van de Fransche Unie op gelijkberechtigde wijze.

Aldus wil het volk van Viet Nam de vrijheid op democratisch terrein veroveren welke het voor zich opeischt, teneinde de imperialistische invloed in Indo-China te bestrijden. Daarom is een der rechten welke het opeischt, het recht tot verkeer en handel drijven van Viet Nam met het andere (door het Fransche leger bezette) deel van Indo-China. Op deze wijze wordt het Fransche imperialisme in Indo-China verzwakt en bestreden. Verwoesting van de basis van het imperialisme in overheerscht gebied beteekent ook vernietiging van de kracht der reactionaire partijen in Frankrijk zelf. Deze politiek wordt door Ho Chin Min gelijktijdig gevolgd met de arbeiderspartijen en arbeidersorganisatie's in Frankrijk, de volksbeweging in Algerie en in andere door Frankrijk overheerschte landen.

Zoo verzetten de revolutionaire groepen van de landen binnen den kring der Fransche Unie zich gezamenlijk tegen het Fransche imperialisme, om gezamenlijk een Vereenigd Frankrijk te vormen, dat democratisch is en zich teweer stelt tegen de Engelschen en de Amerikanen. De regeering van Ho Chin Min is na den wereldoorlog geworden de "pelopor" (voorvechter) van het volk tegen het fascisme. Ho Chin Min heeft tijdens den illegalen strijd reeds een krachtig vrijheidsleger gevormd.

Het standpunt van den schrijver dat Indonesie zich reeds naar behooren - aanpaste aan eene positie in den defensieketen van de Engelschen en Amerikanen, is gevaarlijk voor ons. Ofschoon dit "niet beteekent dat Indonesie thans capituleert aan den Engelsch-Amerikaanschen wil", voegt hij wel eraan toe. Maar deze toevoeging heeft heelemaal geen beteekenis, waar hij vervolgens immers betoogt "dat het gewenscht is dat Indonesie thans een behoorlijke plaats kan innemen in de situatie waarin het - of het wil of niet - geplaatst werd" (onderstr. door de "B.M.").

De bedoeling van deze zin is niet anders dan te verklaren aan het volk, dat het - of het wil of niet - een weg moet inslaan, welke de eenige is dien het kan inslaan. Dit is nu het eenige standpunt dat de volkskracht en de bodemopbrengst van ons land wil overleveren aan het Engelsch-Amerikaansche imperialisme, en dat de reactionaire houding steunt van het imperialisme in het streven naar het voorbereiden van zijn aanval tegen de Sovjet-Unie en andere democratische landen. De schrijver herinnert er ook aan, dat het imperialisme zich wil voorbereiden op wereldoorlog no. 3. Het imperialisme is niet alleen de tegenstander van de Sovjet-Unie, maar ook van de democratische landen in Oost Europa en de revolutionaire groepen in Azie zoomede van de arbeidersbeweging in de geheele wereld. De imperialisten verlangen ernaar de revolutionaire machten op deze wereld aan te vallen.

Het is onze plicht de mogelijkheid dat deze wensch van het imperialisme in vervulling gaat, te niet te doen door het volgen van een synchroon getime'de politiek met onze strijdmakkers in het buitenland als bedoeld en toegepast door Viet Nam e.a. Het is derhalve duidelijk, dat de plicht van ons volk en van onze beweging het tegengestelde is van hetgeen door meer bedoelde schrijver ons wordt voorgezet. Onze volksrevolutie schrijft voort in de richting der democratie om genoemde imperialistische defensieketen eerst te verzwakken en vervolgens te doorbreken. Laten wij toch niet vergeten, dat er op de wereld nog een controverse bestaat tusschen de imperialisten onderling welke hun eigen defensieketen verzwakt. Deze tegenstellingen zijn door onze broeders-in-den-strijd reeds benut en worden nog benut om de banden van de imperialisten te verbreken.

*Vanaf hier is de tekst vertaald uit de "B.M." dd. 15-6-'47.

Kijk naar Palestina, waar het Engelsche imperialisme de Arabieren in de toplagen der maatschappij steunt, teneinde de invloeden van het Joodsche kapitalisme in Palistina den voet dwars te zetten. De Engelschen zijn bang voor eene ineenstorting van hun industrie indien het Joodsche volk ten volle de gelegenheid wordt gegeven voor het industrialiseeren van Palestina, waarvan beslist de weerslag zou zijn te voelen in het economische leven en den landbouw in West-Azië als b.v. in Irak, Transjordanie enz. Dit is de reden waarom dus de Engelschen de Arabische Liga steunen die geleid door de betere standen en de Arabische Pasja's.

Daartegenover staat dat een eventueele industrialisatie van Palestina door de Joden een nieuwe gelegenheid zou scheppen voor het Amerikaanse kapitaal; bovendien heeft president Truman in de jongste presidentsverkiezingen in de V.S. de hulp noodig gehad van de Amerikaanse Joden. De Joden in Palestina volgen thans eene contra-terreur tegenover de wreedenheden van de Engelsche militairen in Palestina. Truman dringt erop aan, dat de Engelsche regeering aan tenminste 100.000 Joodsche emigranten toegang zal verleen in Palestina.

Dit is het aspect van de controverse tusschen imperialisten welke door de onafhankelijkheidsbeweging moet worden benut en reeds wordt benut, indien zij (de onafhankelijkheidsbeweging) niet bereid is tot capituleeren en een behoorlijk plaatsje te zoeken in den defensieketen van het imperialisme.

Kortgezegd: de wal van het imperialisme staat nog overeind, doch reeds zijn bressen erin geslagen, in Palestina, Egypte, Viet Nam, Indonesië enz. De gaten in deze wal moeten steeds grooter worden gemaakt, opdat hij spoedig zal ineen storten. Indonesië ligt niet alleen in de Engelsch-Amerikaansche invloedsfeer, maar ook in die van de volksbeweging en revolutionaire beweging zoomede van de democratische beweging van de geheele wereld (onderstr. door de "B.M.").

De verbindingen tusschen de revolutionaire groepen worden niet verbroken door de zeeën die haar scheiden. De communicatiemiddelen van de revolutionairen, sneller nog dan het Dakota-vliegtuig, worden gevormd door de politieke eenheid tusschen de revolutionairen. Deze eenheid wordt steeds hechten bij het toenemen van de crisis waarvoor het imperialisme zich gesteld ziet. (onderstr. door de "B.M.").

Een feit dat het standpunt van Stalin versterkt, is dat het West-Europeesche blok tot nu toe nog niet werd gevormd. Het imperialisme werd reeds gedwongen zijn gezanten bij de Franco-regeering terug te nemen.

Amerika wil geen geld leenen aan de Sovjet-Unie, ofschoon dit reeds verscheidene malen werd gevraagd, terwijl intusschen wel leeningen zijn verstrekt aan Engeland, China en andere landen. Het doel van de V.S.

is de Sovjet-Unie te verzwakken door den wederopbouw van de industrie in het socialistische land te vertragen; maar in Augustus verleden jaar verkreeg de Sovjet-Unie een leening van 1 milliard kronen van Zweden waartegen de V.S. protesteerde.

Het was allemaal zeer terecht, dat Romulo en Stalin het volgende uitriepen: "Welaan Gij onderdrukte volkeren, denkt niet dat Ge omsingeld zijt of gedwongen om een plaats te zoeken in den defensiekaten van het imperialisme. Het imperialisme is niet meer in staat U te omsingelen, omdat de bressen in den wel van het imperialisme elken dag steeds grooter worden" (onderstr. door de "B.M.").

***II. HET REFORMISME DAT WACHT OP WERELDOORLOG NO 3 OF DE WERELD-REVOLUTIE.**

Velen beweren dat de wereldoorlog no. 3 spoedig zal uitbreken, men hoort dit niet alleen in het buitenland maar ook in Indonesie. Soebianto schrijft in zijn brochure "Riwayat Perhubungan Inggeris Rusia dan Perang Dunia Ke III" - ("Relaas over de Engelsch-Russische betrekkingen en wereldoorlog no. 3") het volgende:

Die mogelijkheid beteekent, dat wereldoorlog no. 3 zal uitbreken, welke volgens mijn overtuiging niet te vermijden is en over eenige maanden zal komen. Deze wereldoorlog no. 3 is in werkelijkheid een verlengstuk van wereldoorlog no. 2, aangezien volgens Engelsche opvattingen de oorlog met Rusland pas de werkelijke oorlog zal zijn" (onderstr. door de "B.M.").

Het gezeur over een wereldoorlog no. 3 is reeds overal doorgedrongen. Zoo heb ik b.v. gehoord, dat er lieden zijn die de basisovereenkomst van Linggardjatti willen aanvaarden, indien wereldoorlog no. 3 spoedig uitbreekt. Dergelijke beschouwingen zijn het gevolg van den invloed van de ideologie der imperialisten, die onmiddellijk na afloop van wereldoorlog no. 2 in de pers en andere publicaties het vuurtje aanblijzen voor wereldoorlog no. 3, met het doel te laten zien dat de imperialistische reus reeds werkelijk klaar staat en voldoende oorlogsmateriaal heeft, en dat bovendien overeenstemming bestaat tusschen het Engelsche en het Amerikaansche imperialisme t.b.v. een offensief tegen de Sovjet-Unie en de onafhankelijkheidsbeweging in de geheele wereld.

*Vanaf hier is de tekst vertaald uit de "Bintang Merah" d.d. 10-7-'47.

Het gezeur over wereldoorlog no. 3 heeft de bedoeling dat de revolutionairen hierop reageeren met een defensieve houding en met zich te voegen naar de imperialisten, zooals mr. M.Z.B. bedoelt (in de "Suara Rakjat" van 23-11-'46). Door dezen schrijver werd immers met zekerheid vastgesteld, dat er beslist een oorlog moet uitbreken tusschen Engeland en Amerika eenerzijds en de Sovjet-Unie anderzijds, zonder dat hij daarbij ook maar op eenigerlei wijze rekent met de Engelsch-Amerikaansche controverse. Ook van het verzet van het Engelsch en het Amerikaansche volk tegen den oorlog welke het imperialisme ontwerpt, wordt in het geheel niet gerept. - Zoo verleent de communistische partij in de V.S. b.v. hulp aan een "Peace Committee" tegen de imperialistische ideeën voor wereldoverheersching en tegen het aanblazen van oorlog no. 3.

In September verleden jaar deed Henri Wallace, minister van Handel in het kabinet van Truman en leerling van wijlen Roosevelt, zijn aanval op de buitenlandsche politiek van James Byrnes, n.l. wat betreft diens in de UNO duidelijk aan den dag getreden neiging om overeenstemming te zoeken met de Engelschen om de positie van de Sovjet-Unie op internationaal-politiek terrein te verzwakken.

In zijn redevoering verklaarde Henri Wallace: "Als wij het gevaar voor een (nieuwen) wereldoorlog willen voorkomen, moeten wij de zaak zien door de bril van een Amerikaan en niet door de bril van het Engelsche ministerie van Buitenlandsche Zaken. Amerika begaat een misslag wanneer het de politiek der Engelschen beschouwt als richtlijn voor de eigen Amerikaansche buitenlandsche politiek". - Ofschoon Truman aanvankelijk verklaard had accoord te gaan met de beschouwing van Wallace, drong Byrnes erop aan, dat Wallace zou worden geschorst als minister. Wallace legde zijn functie neer en maakte bekend dat hij in de oppositie zou gaan tegen Byrnes' reactionaire politiek.

Drie dagen na Wallace' redevoering werd zijn uitlating gesteund door Sumner Welles, oud-vice-minister van Buitenlandsche Zaken. Sumner Welles viel ook Byrnes' politiek aan en verklaarde: "Met hun hulp aan de Engelschen zoeken de V.S. listiglijk de sympathie van de Duitschers als tegenwicht tegen den invloed van de Sovjet-Unie op het Duitsche volk. Indien het plan-Byrnes ten uitvoer wordt gebracht, beteekent dit eene herleving opnieuw van het pan-germanisme". Ook Claude Pepper, Amerikaansch senator van de linksche groepen, verklaarde: "Het volk is ongerust en verlangt te weten waarom het Amerikaansche leger een symbool wordt van de monarchistische groep en van de reactie in Europa en Azie."

Uit dit alles blijkt duidelijk, dat niet alleen bij de Engelsche en Amerikaansche vakbeweging en arbeiderspartijen verzet is gerezen tegen de gevolgde, buitenlandsche politiek van de trust; maar ook dat onder de bourgeoisie of middenstand in Amerika en Engeland nog een controverse bestaat over de politiek welke moet worden gevolgd tegenover de Sovjet-Unie.

Het imperialisme kan alleen gemakkelijk oorlog voeren, indien over de geheele wereld het grootste deel des volks de oorlogspolitiek steunt. Hitler, Mussolini, Hirohito konden hun oorlogsinspanning pas compleeteeren, nadat zij eerst erin waren geslaagd de democratie in hun land te onderdrukken. Kan het Engelsch-Amerikaansche imperialisme thans een dergelijk gang van zaken volgen? - Neen: want zooals wij zoeven uiteenzetten, is het volk thans door een geheel andere geest bezielde dan ten tijde van Hitler c.s., omdat de revolutionaire geest de eerste reusachtige hindernis zal volgen op den weg van een imperialistische oorlogspolitiek.

Churchill c.s. probeeren dezen revolutionairen geest te vernietigen door opnieuw het fascisme te versterken, en door de Sovjet plus de democratische groep te belasteren met de opzet om de splijtzwam te brengen in het anti-imperialistische leger, terwijl daarmede den oorlogsgedachte wordt aangewakkerd.

Hier tegenover moet de democratie alle krachten inspannen om het imperialisme te ontmaskeren. De democratische groep moet het restant van het fascisme alsmede de propaganda door het imperialisme ter versterking van den geest t.b.v. wereldoorlog no. 3, bestrijden. Wij moeten oorlog voeren tegenover de neiging en de idee van te willen wachten of te hopen op wereldoorlog no. 3. Indien over geheel de wereld het volk beseft, dat de oorlogen van het imperialisme de vooruitgang der wereld benadeelen en het peil van de menschheid verlagen, zal het imperialisme zijn oorlogspolitiek niet ten uitvoer kunnen leggen.

Om hierop nadruk te leggen, verklaarde Stalin in zijn interview met Alexander Werth het volgende: "Een nieuwe oorlog zal het uitvloeisel zijn van het gepraat van politieke spionnen, militairen en hooggeplaatste personen. Zij hebben dit verhaal noodig, omdat zij door dit gebrul over het gevaar van een nieuwen wereldoorlog elken eisch willen dwarsboomen tot verlaging van de uitgaven welke thans nog worden gedaan t.b.v. oorlogsmateriaal alsmede ter vertraging van de ontwapening en van de vermindering van de sterkte der legers. Zij handelen aldus uit vrees voor toename van de werkloosheid in hun respectieve landen. Daarom moeten wij duidelijk onderscheid maken tusschen de verhalen over wereldoorlog no. 3 welke thans op groote schaal worden rondgebazuind, en het (werkelijke) gevaar voor den oorlog, dat m.i. in het geheel niet bestaat".

* Stalins antwoord aan Alexander Werth tijdens diens interview met hem, werd gegeven nadat Wallace en Welles in Amerika hadden gesproken. Daarna rees ook uit het Engelsche volk op duidelijke wijze verzet tegen de nieuwe oorlogspolitiek. In het congres van den vakbond (Trade Union Congress) o.l.v. de arbeiderspartij (Labour) te Brighton waren vele leden van den vakbond het niet eens met de politiek van den Engelschen Labour-minister van Buitenlandsche Zaken Ernest Bevin.

2½ millioen leden van den vakbond verwierpen Bevins houding van samenwerking met den vertegenwoordiger der Amerikaansche trust James Byrnes in het volgen van een anti-Sovjet-politiek. 3½ millioen leden keurden Bevins houding goed, zoodat bijna de helft niet accoord ermede ging. Bovendien namen eenige tijd later 22 Labour-parlementsleden (Lagerhuis) een motie aan, waarin zij aandrongen op eene wijziging van de buitenlandsche politiek der Labour-Partij, aangezien zij niet meer accoord gingen met de kapitalistische politiek van Amerika dat slechts eigen belang najoeg.

Hieruit blijkt, dat het gevaar voor het spoedig uitbreken van een oorlog tusschen de V.S. en Engeland eenerzijds en de Sovjet-Unie anderzijds slechts bestaat in de droomen van de lieden die eenigszins onder den invloed van de propaganda van het imperialisme zijn geraakt. Deze invloed vormt een gevaar voor ons, aangezien men de conclusie eruit zou kunnen trekken dat het beter ware voor ons volk om maar te wachten op het spoedig uitbreken van dezen komenden wereldoorlog, en dat wij dan in den derden wereldoorlog ons geheel zouden bevrijden van het imperialisme. De derde wereldoorlog wordt beweerd er een van ideologieën te zullen zijn, welke echter gevoerd wordt met wapens. M.a.w. deze derde wereldoorlog zou den voren hebben van de wereldrevolutie.

Deze voorstelling van zaken kan de gedachte doen rijzen dat het Indonesische volk nu maar moet wachten op de komst van die wereldrevolutie. Deze neiging tot **wachten-op-den-nieuwen-oorlog-of-wereldrevolutie** moeten wij zoo krachtig mogelijk bestrijden. Wij moeten niet wachten, doch wij moeten voortdurend aanvallen, omdat de revolutionaire geest nu niet afzwakt, doch in grootere mate steeds toeneemt in kracht.

*Vanaf hier is de tekst vertaald uit de "Bintang Merah" d.d. 17-7-1947. Dit laatste stuk werd destijds reeds in verkorte vorm afzonderlijk bewerkt onder de titel "De Indonesische revolutie moet offensief zijn" -vert.

Indonesië en Viet Nam staan voor aan in het opvoeren tot het hoogtepunt van de revolutionaire krachten tegen het imperialisme na den tweeden wereldoorlog.

Indonesië mag niet de neiging hebben tot wachten, de Indonesische revolutie moet aanvallen (onderstr. door de "B.L."). Hiertoe kan de basisovereenkomst van Lingardjatti (niet de Nederlandsche overeenkomst a la Jonkman en Romme) worden benut voor het regelen van het offensief. (onderstr. door de "B.L.").

Wie moeten wij nu zoo krachtig mogelijk het reformisme en opportunisme bestrijden, dat deze revolutie het best bevoordigt? (onderstr. door de "B.L.").

Onze houding dient als volgt te zijn. Wij moeten de revolutionaire ideologie reinigen van den invloed van de restanten van het imperialisme. Ons volk moet zich schermen in zelfcritiek en moet die ideologie van zijn politiek weer wetten. De leiders en de revolutionaire partijen moeten hierin voorgaan en het voorbeeld geven. Want niet alleen bij het volk maar ook onder de leiders woekeren het reformisme en het opportunisme.

Als revolutionaire "pelopor" (voorgangster, stoottroep) moet de communistische partij het voorbeeld geven in het opruimen van dit reformistische en opportunistische vuil. Op deze wijze kan onze partij Lenins leerstellingen hooghouden. In het werk "De grondslag van het Leninisme" ("Foundation of Leninism") stelt Stalin vast dat de strijdtaktiek van het Leninisme van de proletarische partij zelfcritiek eischt, het beproeven en leeren van de partijleden om bij zichzelf fouten te ontdekken. Slechts op deze wijze kunnen het beste kader en de beste partijleiders worden opgekweekt (onderstr. door de "B.L.").

De Amerikaanse communistische partij was na den tweeden wereldoorlog ook reformisme-ziek, hetgeen heette Browderisme. Jacques Duclos, algemeen secretaris van de Fransche communistische partij, oefende zoo krachtig mogelijk critiek op de Amerikaanse communistische partij. Daarna heeft William Z. Foster, een communistische voorman in de U.S., in het openbaar het reformisme onthuld en schoonmaak gehouden. Het reformisme in de leiding van onze revolutie en onze partij werd reeds besproken door de (communistische) partijen in de Sovjet-Unie, de V.S., Engeland en Nederland. Voordat de (communistische partijen) in het buitenland beginnen in het openbaar met hun critiek (op ons), moeten wij zelf zoo goed mogelijk beginnen onze ideologie te reinigen (onderstr. door de "B.L.").

Indien eenmaal gekomen tot zelfcritiek, is het zeker dat de partij meer dynamisch zal worden (onderstr. door de "B.L.").

Archief No: 3180/XA6

BATAVIA, 31 December 1947.

ZEER GEHEIM
TOP SECRET

JAN 1948

ZEER GEHEIM

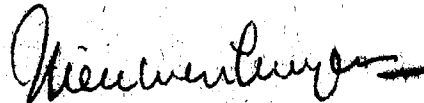
NEFIS PUBLICATIE No. 75. (Bijlagen)

In de "NEFIS" - Publicatie's worden die artikelen opgenomen, welke inhoud slechts van belang is voor een kleine lezersgreep.

De distributie wordt telkenmale opnieuw vastgesteld.

Ontvangers, die eenige nummers niet toegesonden krijgen, kunnen dus hieruit de conclusie trekken, dat de inhoud daarvan voor hen niet van belang is.

Wvd. Directeur NEFIS,

F.H. NIEUWENHUYZEN
I.O. 1e Klasse.

16
Exemplaar No:.....

Uit de "Bintang Merah" dd 24/7 '47.

Op de voorpagina is de volgende boodschap opgenomen aan het Indon. volk, gedateerd Djokja 15/7 '47:

"Pak Alimin schreef als volgt aan de redactie van "Buruh" n.a.v. het artikel in het half-maandelijkse blad "Bolsewik" waarin werd beweerd dat de Truman-leer wordt toegepast in Indonesie. Het is mijn opinie, dat dit bericht (het artikel in "Bolsewik") ter kennis behoort te komen van alle arbeiders. Ik moet hier nadruk erop leggen, dat de Partai Kemoelis / en de enige partij ter wereld is die zich tot kampioen maakt van de volksdemocratie, de partij die werkelijk een concrete actie t.b.v. bevrijding van overheerscht gebied verdedigt en ervoor strijdt. Het is onnoodig verder uit te wijden over de houding en de strijd van de communisten in alle uithoeken der wereld gericht op verzet tegen en tenietdoening van alle aanvallen en agressie, teneinde aldus de arbeiders te beschermen tegen elke bedreiging door het grootkapitaal en het internationale trustwezen.

Inzake de Indonesische kwestie ben ik de opinie toegegaan dat de mysterieuze houding van het kabinet-Sjahrir het lot van de gehele volksbeweging ernstig benadeelt. Hij bracht verdeeldheid, hakte de inhoud van de basisovereenkomst aan mootjes, en offerde het lot der revolutie en van het volk aan de behoeften van het grootkapitaal op. De naar interventie in (bemoeienis met) Indonesie strevende lieden werden aangemoedigd door de capitulatie van Sjahrir, zij vonden er steun in en krijgen meer praets. De Amerikaanse en Nederlandsche imperialisten willen Indonesie in zijn geheel opelokken.

Naar mijn gevoelen, is de huidige toestand gelijk aan die van 3 & 4 maanden geleden. Deze spanning werd vergroot door de capituleerende groep zoomede door de actie van den agressor die alsmear probeerde het volk dat in de war en in een paniekstemming was, angst aan te jagen.

Paniek en angstgevoel benadeelen ten zeerste onzen strijd, - ja, zij beteekent onze nederlaag.

Nu is mijn boodschap aan het volk - en aan de leiders in het bijzonder - om niet zoo gauw te bibberen tegenover welk gevaar ook, omdat angst en paniek nederlaag beteekent".

Uit de "Bintang Merah" dd 15/4 '47.

"Past op voor het reformisme !"

De arbeidersstrijd moet zich van politieke instrumenten bedienen, aangezien het economische en het sociale programma van de arbeiders dat socialistisch is, alleen kan worden verwezenlijkt indien de arbeiders volledig de macht in handen hebben, zonder haar te deelen met de bourgeoisie. De strijd der arbeiders is erop gericht zich meester te maken van de politieke macht en haar te verdedigen in verbondenheid met de boeren, die ook worden onderdrukt door het kapitalisme.

Aangezien het duidelijk is, dat de politiek een instrument is in den arbeidersstrijd, is elke poging om de arbeiders te verwijderen van de politiek, verraad tegenover de arbeiders, dus reactionair.

Hoe staat het nu met de acties tot verbetering van het dagelijksche leven ter verlichting van den last van het lijden der arbeiders, zooals door middel van hooger loon, verkorting van den arbeidstijd enz.?

Dit mag ! Dit is mooi ! Het doel is de arbeiders te helpen. Maar ook daarnaast om degenen die geen of onvoldoende klassebewustzijn hebben, te toonen dat de beweging een duidelijk bewijs nut oplevert voor hen. Dus: dit is een werktuig om hen te trekken, om hen aan te moedigen tot vereenigen, tot organiseeren, tot strijd.

Maar er moet altijd tegen worden gewaakt, dat dergelijke acties **het** onderwerp worden van den strijd. Het succes in die acties moet de arbeiders niet doen verslappen, niet den strijdgeest doen dooven, niet hun militairisme doen afnemen.

De winsten van de acties voor hervormingen (reform-acties) mogen ons geen reformisten doen worden, die alleen maar vechten voor verbeteringen van het dagelijksche leven, doch die de belangrijkste plicht vergeten om een einde te maken aan al dat aanleiding vormt tot uitzuigen van het volk, zoodaende aan het bestaan van al het lijden, d.i. het persoonlijke eigendom van de productiemiddelen, het kapitalisme !

Past op, voor het groote gevaar van het reformisme! Blijft de oorlogstrom slaan in het verzet tegen het kapitalisme, totdat het kapitalisme dood is !

Reform-acties kunnen geen einde maken aan de uitzuiging door het kapitalisme, dit kan alleen door revolutionaire actie. Doch het heeft geen nut de arbeiders op te wekken tot revolutionaire actie, alleen, zonder dat hun het bewijs wordt geleverd van het nut van organisatie, - ja, vaak wordt gevraagd om dit bewijs tevoren al te leveren. Daarom zijn die reform-acties - mits niet verkeerd gericht - best te benutten.

Het is duidelijk, dat onze arbeiders slechts een gering, ja, een te dun laagje klassebewustzijn hebben, aanzien ons land geen industrieland is, waarvan de arbeiders leven temidden van techniek en machines. In de half-aristocratische of half-kapitalistische structuur van onze maatschappij, zijn vele onze arbeiders in werkelijkheid (slechts) half of voor een kwart arbeider. Zij staan met het eene been in de arbeiderssamenleving, met het andere in die der landbouwers. Zij zijn, zooals saudara Alimin dit noemde: een amphibie.

Het is nu begrijpelijk, dat de reform-acties de arbeiders (hier te lande) kunnen trekken tot vereeniging. En daarom kan bij hen de overtuiging post vatten, dat die vereeniging voor hen nut afwerpt.

Maar daarom mogen wij nog niet ondergaan in uitsluitend een reformistische actie. Er moet evenwicht bestaan tusschen de reformistische en de revolutionaire actie. Door deze beide acties parallel te laten loopen, kunnen wij de arbeiders voeren tot de socialistisch-proletarische revolutie.

Ik vertrouw, dat onze kameraden dit goed onder de aandacht zullen brengen van alle arbeiders.

(Het artikel is niet ondertekend. - Vert.)

Uit "HET DAGBLAD" dd 17 October 1947.

Moskou richt zijn blik op Zuid-Oost-Azie.

Een schrijver van de Amerikaanse "Scripps-Howard"-bladen seint uit Bangkok over de verspreiding van het communisme in Zuid-Oost-Azie, dat "hier gepoogd wordt om geheel Zuid-Oost-Azie om te vormen tot een pro-communistisch blok".

Tenminstens een half dozijn landen trachten links georiënteerde groepen de productiebronnen en de miljoenenmassa's van Zuid-Oost-Azie onder de invloedssfeer van Rusland te brengen, aldus de correspondent van Scripps Howard. In werkelijkheid is het plan van de communisten een copie van het Japansche "Azie voor de Aziaten".

Vele waarnemers in Bangkok menen, dat de democratieën er niet in zijn geslaagd om op realistische wijze het communistische gevaar in dit deel van de wereld te bezweren en dat het uiteindelijke resultaat hiervan is, dat een Pan-Aziatische pro-communistische unie zal worden gevormd.

Volgens waarnemers zouden in deze Pan-Aziatische unie deel nemen Indo-China, Birma, Malakka, Indonesie en India, Siam, dat de hoogste levensstandaard heeft van alle landen in Azie, is geen vruchtbare bodem voor het communisme, zoo meent men in Bangkok. Chineesche communisten, die bij tien-duizenden tegelijk Siam zijn binnen gekomen, doen echter hun uiterste best om ook hier het communisme te brengen.

Tijdens de laatst gehouden Mei-dag in Bangkok zijn ongeveer zeventigduizend deelnemers opgekomen. Op deze massabijeenkomst hebben sprekers de Vereenigde Staten aangevalen en als achtergrond van het spreekgestoelte werd de sikkels en hamer-vlag gebruikt.

Door geheel Zuid-Oost-Azie doen Chineesche agenten dienst om het communisme te prediken, terwijl de Russen zelf op de achtergrond blijven. Wel zijn in Zuid-Oost-Azie Russische handelsmissies zeer actief. Binnenkort opent de Sovjet-Unie een ambassade in Bangkok en er zijn reeds aanwijzingen, dat hier het hoofdkwartier zal worden opgezet, dat de campagne zal leiden om Zuid-Oost-Azie onder de vleugels van Rusland te brengen.

Uit de "Merdeka" (Batavia) dd 20/10 '47.

"Een strijd om invloed".

(Commentaar op het bericht van den Scripps-Howard correspondent i. z. communistisch centrum in Bangkok).

Onder de titel "Reboetan pengaroeh" ("Gedrang om invloed te kunnen oefenen") bevat dit blad een hoofdartikel van den volgende inhoud:

Met den dag wordt de wedloop tusschen de Vereenigde Staten en Engeland eenerzijds, en Rusland anderzijds, om de positie van degene die ergens den meesten invloed uitoefent, vinniger van aard. Het gerabbel naar invloedsgebieden bepaalt zich niet tot Europa en Zuid-Amerika b.v., doch strekt zich uit tot het Midden-Oosten, Het Verre Oosten en naar alle vier windstreken. Een correspondent van de nieuwsbladen der Scripps-Howard-groep heeft enkele dagen geleden gemeld dat de Russen, met centrum te Bangkok, zeer actieve pogingen in Z.W.Azie doen.

Men behoeft zich hierover niet te verwonderen aangezien sedert eenige tijd bepaalde handelingen wijzen op een poging welke tengevolge had dat Bangkok een rendez-vous van verschillende stroomingen is geworden, juist: een kampplaats van ideologieën) -, met het doel om met witte verf of met roode verf te werken onder een groot deel der bewoners van de landen in Z.W.Azie. "Inside-information" wijst erop, dat de activiteit welke eenigen tijd geleden opviel te Singapore, gelijkelijk aan zich verplaatste.

Deze "inside-information" verklaart ook, dat om al deze redenen in Bangkok een sfeer heerscht waarin het gemakkelijker is een bepaalde poging te doen of een bepaalde beweging op touw te zetten, dan te Singapore dat onder Engelsch bestuur staat.

Wij gelooven niet, dat de correspondent van Scripps-Howard-groep met zijn bericht slechts de bedoeling had van louter sensatie als nu eenmaal een vaste gewoonte van de Amerikaanse journalistiek, doch dat zijn bericht werkelijk gefundeerd is.

Noot: *)

De gebruikte woordspelling is onvertaalbaar. De schrijver noemt Bangkok eerst een "tempat pertemoan" (rendez-vous) en daarna een "tempat pertempoeran" (kampplaats). - Vert.

Want het staat vast, dat de Russen pogen de vleugels van hun invloed zoo wijd mogelijk uit te slaan in Z.W.Azie, gelijk ook de Engelschen en Amerikanen in diezelfde richting actief werkzaam zijn.

Doch of al deze activiteit door de betrokken partijen succesvol zal zijn, hangt in groote mate af van hun welden en van hun goodwill tegenover de volkeren zelf van Z.W.Azie. Want hoe intensief en krachtig ook de aangewende pogingen en de hoeveelheid dollars welke men uitstrooit, indien de tegenover deze volkeren van Z.W.Azie, door de betrokken partij gevolgde politiek in strijd is met de nationale idealen van de respectieve volkeren, kan staat het vast dat al deze pogingen vergeefs zullen zijn. En indien daartegenover de door een der partijen gevolgde politiek niet alleen den weg opent naar de nationale idealen van het betrokken volk (in Z.W.Azie) doch bovendien nog een duw geeft naar het bereiken van deze idealen en het verwezenlijken daarvan, dan zullen die pogingen tot een waardevol succes voeren.

Dit is wat in feite door het Amerikaansch-Engelsch blok moet worden overzocht, en zijn richtlijn moet zijn bij het pogen om zich meester te maken van zooveel mogelijk invloed waar dan ook, eveneens in dit Z.W.Azie, alsmede bij zijn poging om een dam op te werpen tegen den stroom van het communisme. Maar hetgeen de V.S. doen bij het afslan van den communistische stroom waar dan ook, wijst niet op eenigerlei dat het Indonesische volk tot vreugde kan stemmen. Integendeel, de politiek der V.S. lijkt zoo ongeveer op een landmijn op den weg van den strijd van het Indonesische volk voor het bereiken van volle onafhankelijkheid.

Dit om nog eens, indien het Amerikaansch-Engelsche blok een krachtige en diepgaande invloed op Z.W.Azie wenscht, in het bijzonder op Indonesië, dan moet dit voeren lange hulp en medewerking voor het bereiken van de onafhankelijkheidsidealen van elk der volkeren in Azië, dat is, behalve het tegengestelde van het leggen van een landmijn op dien weg.

WANTEKENINGEN bij de vertaling uit het orgaan der Partai Komunis Indonesia, uit het weekblad "Bintang Merah" (De Rode Ster), van een overzicht over de internationale situatie na den tweeden wereldoorlog.

I. "ZELFCORRECTIE EN REINIGING DER REVOLUTIONAIRE IDEOLOGIE".

Zoals in de inleiding tot de vertaling verklaard, maakt het stuk den indruk te zijn bedoeld als voorlichting, vooral t.b.v. het kader en andere voormannen in de organisatie. De stof en de wijze waarop deze is verwerkt, geven aanleiding te veronderstellen, dat deze uitvoerige publicatie over de buitenlandse politiek niet is bestemd voor de minder ontwikkelde massa.

Bij beschouwing ervan rijst de vraag: met welk doel is zij geschreven? - Het valt dan op, dat zoo'n groote plaats is ingeruimd aan de bestrijding van het z.g. reformisme. Van dit reformisme - zoo betoogt de schrijver - gaat het gevaar uit, dat de Indonesische revolutie slechts een afwachtende, defensieve houding zou aannemen, terwijl een offensieve gewenscht is wegens de crisis welke het imperialisme momenteel toch doormaakt. De beschouwingen hierover vangen aan op pag. 10 en eindigen op pag. 20. In aanmerking nemende dat de geheele vertaling 7 van de 8 deelen der publicatie omvat (het eerste deel is niet voorhanden), kan worden vastgesteld dat ongeveer de helft van het geheele overzicht is gewijd aan die bestrijding van het reformisme.

Blijkbaar acht de partijleiding het gevaar voor reformisme zeer groot. Ja, zoo groot, dat zij op een gegeven oogenblik voor de bestrijding ervan niet eens het slot kan afwachten van dit, speciaal voor dit doel geschreven buitenlandsche overzicht, maar het noodig vindt daarop vooruit te loopen. Zij doet zulks nl. in de "Bintang Merah" dd 15 April 1947 in een (niet ondertekend) afzonderlijk artikel tegen het reformisme onder de titel "Awas reformisme" - "Past op voor het reformisme". (bijl. II).

De conclusie waartoe nu de overzichts-schrijver komt na zijn attaque op de reformistische neigingen, is te vinden op pag. 20 (vanaf de 10e regel v.b.). Volgens hem is de remedie ertegen: zelfcritiek en reiniging van de (revolutionaire) ideologie. Het is belang-

wekkend na te gaan wie in de praktijk b.v. door zoo'n zelfcorrectie van de partij kan worden getroffen. Het communistische dagblad "Boeroeh" (De Arbeider) verklaarde op 30 Juni 1947 n.a.v. de kabinetscrisis van het derde kabinet-Sjahrir, in een redactionele beschouwing:

"Wat is in werkelijkheid de beteekenis van het ontslag van het derde kabinet-Sjahrir? - De ontbinding van het derde kabinet-Sjahrir is slechts een zelfcorrectie in de kringen van den Linkervleugel (Sjap Kiri) zelf. Een zelfcorrectie van een "nationaal kabinet" onder leiding van Sjahrir".

Ongetwijfeld vindt de P.K.I.-leiding, dat er nog meerdere personen in aanmerking komen om te worden opzijde gezet bij zoo'n zelfcorrectie. Want reeds op 30 Juni werd het "uitstappen" van Sjahrir een zelfcorrectie genoemd, en het onverholen dreigement en het hartstochtelijke pleidooi voor zelfcritiek, gericht tegen "leiders onder wie het reformisme en het opportunisme woekeren" (pag 20, 19e regel v.b.), verschenen in de "Bintang Merah" dd. 17 Juli, dus pas twee nummers (van dit blad) later.

Het is niet waarschijnlijk, dat dit twee weken oudere pleidooi nog ter rechtvaardiging van het loslaten van Sjahrir diende. Bovendien staat vast, dat het in de Krachtige opwekking tot een schoonmaak vervatte dreigement tegen "de leiders" (ook buiten de communistische partij), werd gepubliceerd in het nummer van 17 Juli 1947. Op het tijdstip nl., dat de onderhandelingen met Djokja onverwacht een keer ten kwade name, waardoor ten slotte de verhouding werd toegespitst tot het standpunt dat "Djokja noch het Nederlandsche voorstel betreffende de regeling der binnenlandsche veiligheid wenschte te accepteren, noch ook de verlangde duidelijke en openlijke daden wilde stellen". (*)

Geconcludeerd kan worden: dat dit offensief tegen "reformisme en opportunisme" is gericht tegen iedereen die (naar het oordeel der partijleiding) genatigd is, dat er leiders zijn die goed zullen doen met hun ideologie te "reïnigen" en zich te spiegelen aan hetgeen geschiedde met Sjahrir, en dat de dreiging met "schoonmaak onder de leiders" precies kwam op het moment dat de crisis was bereikt en de mislukking van de onderhandelingen door Djokja voor de deur werd geschoven.

Sjahrir is (was) geen lid van de PKI., doch van een politieke partij die aangesloten is bij den Linkervleugel, en hij viel door een zelfcorrectie bij dezen Linkervleugel. Maar BOEROEH zegt nog meer de zelfcorrectie bij deze groep was ook een zelfcorrectie van het "nationale kabinet". -

Hoe toevallig! Wat de Linkervleugel nodig vindt te corrigeren, corrigeert ook het "nationale kabinet"!

X Zoo blijkt hieruit weer de invloed der Partai Komunis Indonesia in de republiek. En het is immers naar den invloed dat men de beteekenis van een partij moet beoordeelen. Vooral is dit noodzakelijk bij beoordeeling der beteekenis van de communisten die zich in (nog) niet communistische landen altijd graag camoufleren - of doen camoufleren - door geschern met woorden waaruit men zou moeten afleiden dat zij gering in getalsterkte zijn. Want zoo ooit een groep

duidelijk heeft bewezen dat voor haar getalsterkte weinig te beteekenen heeft, dan is dit de communistische partij. Invloed, en niet getalsterkte, daarin heeft de communistische partij altijd haar kracht gezocht.

Bernard Pares typeert in zijn boek "Russia" (***) de communistische partij als volgt: "Few but good, said Garibaldi when he picked his Thousand to conquer Sicily and Naples. And Lenin said the same. The Communist Party is a hand-picked party, a body of professional political directors of all public activity with an iron discipline". - Immers welke rol is aan deze "hand-picked party" toebedeeld? - I, Don Levine citeert in zijn werk "Stalin" (***) dezen als volgt (in Stalins verdediging tegenover Trotsky in de Executieve der Derde Internationale): "We start from the premises that the party, the Communist Party, is the basic instrument of the proletariat". - Daarom, niet waar, moet zij een "hand-picked" partij zijn, gering in getalsterkte, maar goed!

Aan de preparering van het proletariaat in de republiek Indonesia wordt intusschen krachtig gewerkt door de inrichtingen die het communistische "kader" opleiden. En als basisinstrument van dit proletariaat "in being" beïnvloedt de Partai Komunis Indonesia het politiek gebeuren in de republiek, en drijft zij, met en in de Linkervleugelcombinatie, de leiders dreigend naar den extremen kant. Op dezen achtergrond heeft men de vertoogen in de "Bintang Merah" tegen het "reformisme" allereerst te zien.

Terloops zij dan nog gewezen op de erkenning (nidden op pag. 10) dat een capitulatiegeest - naar communistische horen: een fase erger nog dan reformisme - is doorgedrongen in de bourgeoisiegreep en bij de midden-partijen in Indonesië, alsmede op de uitvoerige wijze waarop het artikel wordt bestreden van mr. M.Z.B. in de "Suara Rakjat" dd 23/11 '46 (pag. 11 e.v.). Dit wekt het vermoeden, dat deze mr. M.Z.B. geen onbelangrijke persoon is in de politieke samenleving in Indonesië; pogingen om vast te stellen wie de drager is van deze initialen, hadden geen succes.

(*) Punt 12 en punt 13 (pag. 5) van het "Overzicht van de schriftelijke en mondelinge behandeling van zaken van 27 Mei tot 20 Juli tusschen de Nederlandsche (Nederlandsch-Indische) regering en de regering van de republiek Indonesia", - R.V.D.-stuk dd 21 Juli 1947 no. I.N. 1057.

(**) In Philip Grierson (Cambridge) "Books on Russia" genoemd: "The best introductory work on Russia in English".

(***) Door Philip Grierson genoemd: "The best of early biographies".

II. WERELDOORLOG NO. 3 EN WERELDREVOLUTIE.

Nevens bestrijding van het reformisme, werd dit buitenlandsche overzicht geschreven met de bedoeling om aan de hand van een uiteenzetting van het internationale gebeuren, duidelijk te motiveeren waarom het reformisme zoo verkeerd en gevaarlijk is. Deze uiteenzetting geeft aanleiding te wijzen op de volgende punten:

1. Niet minder dan 5 pagina's zijn gewijd aan de ontkenning dat Sovjet-Rusland streeft naar wereldoorlog no. 3, annex bestrijding van het "gezeur" van Amerikaansche zijde daarover.
2. De reden waarom dit "gezeur" zoo krachtig wordt bestreden, blijkt duidelijk.

Allereerst zij erop geattendeerd, dat de overzichtschrijver op pag. 17, 18 en 19 wil aantoonen dat het Engelsch-Amerikaansche blok toch niet sterk genoeg is om Sovjet-Rusland te beoorloggen. Maar bovendien gaat het om nog iets anders. Aan dit "gezeur" over de mogelijkheid van wereldoorlog no. 3 is algemeen de theorie verbonden, dat hij synoniem is met de wereldrevolutie (pag. 19, 10e regel v.o.). En het gevaar bestaat, dat het volk zou wachten op dien wereldoorlog no. 3 voor het uitbreken van de wereldrevolutie (pag. 18, 24e regel v.o. en pag. 19, 18e regel v.o.).

Tegen dit wachten nu, trekt de schrijver tevelde:

"Wij moeten oorlog voeren tegen het wachten op wereldoorlog no. 3," zegt hij immers op pag. 18. En wij moeten niet wachten, betoogt de schrijver verder, doch aanvallen (pag. 20, 4e regel v.b.). Immers, "de wereldrevolutie schrijdt voort om den imperialistischen defensieketen (van het Engelsch-Amerikaansche blok) eerst te verzwakken en vervolgens te doorbreken" (pag. 14, 9e regel v.o.)

Conclusie no. 1.

De bestrijding door de communisten van het gepraat over de mogelijkheid van het uitbreken van wereldoorlog no. 3, is niet gebaseerd op aversie tegen oorlog, maar tegen de daaraan verbonden theorie dat het alléén deze nieuwe oorlog zou zijn, die aan het proletariaat de lang verbeide wereldrevolutie zou brengen. Want het proletariaat behoeft niet te wachten, het is zelfs foutief te wachten. Het proletariaat moet thans de revolutionaire bewegingen doorzetten, want zij zullen ipso facto voeren tot de wereldrevolutie, eventueel ook wel te noemen: wereldoorlog no. 3.

III. ANTI-ENGELSCH EN ANTI-AMERIKAANSCH UITLATINGEN.

Het stuk druipt van anti-Engelsch en anti-Amerikaansche uitlatingen en theorieën, vooral van anti-Amerikaansche. Dit kan nauwelijks verwondering baren waar een "communistiche en democratische" (!) politiek wordt gepropageerd, welke is gericht op het "verbreken van den Engelsch-Amerikaanschen defensieketen van Spanje tot Australië" (pag. 12, 17e regel v.o. en pag. 14, 7e regel v.o.).

Het is niet doenlijk in deze ruïne - zij 't ook weinig gevarieerde - verzameling ervan, afzonderlijk te wijzen op elke tegen de Vereenigde Staten gerichte vernachtnaking. Hier volgen er enkele:

Amerika liet in den jongsten wereldoorlog opzettelijk en in complot met Tsjiang Kai Sjek het Chineesche Roode Leger aan zijn lot over (pag. 7), de basisovereenkomst van Linggarjati wordt door de Engelschen en Amerikanen gesteund louter uit imperialistische overwegingen (pag. 8), de liberale politiek der Amerikanen in de Philippijnen had ten doel de overheerschte volkeren bij de Engelschen en bij de Nederlanders te prikkelen tot een actie welke de macht van deze overheerschers zou verzwakken (pag. 9, 16e regel v.o.). Voorts zijn natuurlijk Sumner Welles en Henri Wallace in de V.S. de eenigen die eigenlijk weten hoe verkeerd de wegen zijn waarlangs het Amerikaansche volk thans wordt geleid, en is "secretary of state" James Byrnes een vertegenwoordiger van het trustwezen. (pag. 17 en 18).

IV. DE COMMUNISTEN DE VRIENDEN DER OVERHEERSCHTEN.

Stelselmatig wordt in het stuk een voorstelling van zaken gegeven als zouden de communisten de eenigen zijn, die werkelijk (en met succes) strijden voor de overheerschte volkeren in Oost-Azië en Zuid-West-Azië, nl. in China (pag. 2, 21e regel v.b.), in India (pag. 4, 12e regel v.o., pag. 5 en pag. 6), in Egypte (pag. 6), in Indo-China (pag. 7, 18e regel v.o.) en in Indonesië (pag. 7, 14e regel v.o. en pag. 10, 23e regel v.o.). - Vide ook: "Het door de Sovjet-Unie gegeven voorbeeld zal voor een overheerscht volk het onderwerp blijven van zijn idealen en verlangens. En het imperialisme zal zich voor ernstige crisis zien geplaatst in Indie, in Egypte, Palestina, Burma, Malaya en de Philippijnen" (pag. 6, 9e regel v.b.).

Mark dan op, dat bij deze laatste opsomming Indonesië ontbreekt. Natuurlijk is dit geen toeval in een dergelijke, besufdeerde beschouwing. Evenmin beteekent het, dat de schrijver niet de verwachting (of minstens: de hoop) zou koesteren dat ook voor het Indonesische volk het Russische voorbeeld het onderwerp blijft voor idealen en verlangens. Geenszin! - Alleen vernijdt de schrijver die verwachting of hoop - welke voor hem, communist, logisch is - te afficheeren. Maar juist dit achterwege laten van een handeling welke voor de hand ligt, is vaak opvallender dan de handeling-zelve. Dit is het gevaar dat verbonden is aan toepassing van de taktiek van "to avoid the obvious", omdat ze den gedachtengang onthult van de partij die haar toepast, en vaak ook: het motief, i.c. vrees. In dit geval: vrees voor het gevaar dat te duchten is indien deze hoop wordt geëxposeerd. Maar het koesteren van dergelijke vrees ver-raadt dan, dat die hoop, of verwachting toch inderdaad bestaat. - Q.e.d.

Van welken kant is nu voor de groep die door den overzichtschrjver wordt vertegenwoordigt, gevaar te verwachten voor het exposeeren van die hoop? - In zijn geval

geeft hij blijk het in de eerste plaats van Indonesische zijde te verwachten, want zijn publicatie in de Indonesische taal in een Indonesisch weekblad, is bestemd voor Indonesisch publiek. Dat het gevaar aan Indonesische zijde dan alleen zou zijn te verwachten bij de groepen die den communisten niet goed gezind zijn, ligt voor de hand.

Zoodat ten slotte de gevolgtrekking is gewettigd, dat de Partai Komunis Indonesia blijk geeft van ernstige vrees te koesteren, indien zij in haar partij-ergaan zou afficheeren de verwachting of hoop te hebben dat (ook) voor het Indonesische volk het voorbeeld van Sovjet-Rusland het onderwerp van idealen en verlangens zal blijven, - en dat deze vrees primair is gericht tegen Indonesiërs. M.a.w. : de communist is in Indonesië heelemaal (nog!) niet zeker van zijn zaak, waarvoor ook de campagne tegen het z.g. reformisme een duidelijke aanwijzing vormt.

Nu bracht medio September 1947 een correspondent van de bladen der (Amerikaansche) Scripps-Howard groep het bericht waarin hij het Russische plan onthult om een pro-communistisch blok in Z.W. Azië te vormen, met Bangkok als centrum (bijlage IV).

Een dergelijk plan is geheel in overeenstemming met zoowel de, in de aanhef van deze paragraaf gesignaleerde strekking van de aangegeven passages uit het buitenlandsche overzicht van de "Bintang Merah", als met de conclusie welke hiervoren werd getrokken. De "Bintang Merah" stelt het immers voor, als zouden de communisten de eenige ware vrienden der overheerschte volkeren zijn, en de Amerikaanse journalist meldt, dat Rusland probeert een pro-communistisch blok te vormen in Z.W. Azië.

Hierbij dient dan de aandacht te worden gevestigd op den hoogst merkwaardigen commentaar op dit Amerikaansche bericht door het te Batavia verschijnende dagblad "Merdeka", dat zich in zijn ondertitel noemt: "stem van het republikeinsche volk" (bijlage V). Zoowel de Russen als de Amerikanen probeeren in Z.W. Azië de vleugels uit te slaan, maar - aldus verklaart het blad - een "waardevol succes" zullen alleen de pogingen zijn van de partij die aan de overheerschte volkeren een zetje geeft in de richting van de nationale idealen. En het "Engelsch-Amerikaansche blok" wordt ronduit gewaarschuwd, dat hetgeen de V.S. thans doen, naar het oordeel van de groep van wie het blad de stem verklaart te zijn, heelemaal niet daarop lijkt. Ja, het tegengestelde ervan is. Want: "het lijkt zoo ongeveer op een landlijn op den weg van het Indonesische volk naar de volle onafhankelijkheid!"

In dezen openhartigen commentaar vertoont het extreme zich in zijn duidelijksten vorm als gevaar voor de wereld en voor Indonesië zelf. Voor de wereld om de blindheid waarmede het zich geslagen toont. Voor Indonesië - zelf, omdat het immers op deze wijze probeert de, hier en daar toch reeds los zittende, remmen van het volkseigen tegen afrollen langs de helling naar het communisme, bij voorbaat werkeloos te maken door aan zijn Indonesischen lezerskring voor te stellen dat men tenninste "een zetje

in de richting van de nationale idealen" zou krijgen. Voor beide, Indonesië en de wereld, om de onscrupuleusheid welke zonder aarzelen aan den dag wordt gelegd als duidelijkste kenmerk van extremisme, dat denken doet aan het nationale anok-complex.

V. VIA INDO-CHINA EN FRANKRIJK NAAR MEESTERSCHAP OVER EUROPA EN DAN OVER DE WERELD.

Sub III werd de aandacht gevestigd op het propageeren van een communistische en democratische politiek welke is gericht op het verbreken van den Engelsch-Amerikaanschen defensieketen. En sub IV op het Sovjet-voorbeeld dat voor de overheerschte volkeren het object zal blijven (!) van zijn idealen en verlangens, terwijl men daarop liet volgen de uitspraak van de verwachting dat het imperialisme in India, Egypte, Palestina, etc. zich voor ernstige crisis zal zien geplaatst.

Met verwijzing hiernaar is het van groot belang ervan kennis te nemen, hoe de communisten in dit politieke overzicht in hun partij-orgaan zelf verklaren om via een overwinning in de overheerschte (lees: koloniale) landen, te willen geraken tot een politieke overwinning in het moederland der respectieve overheerschte gebieden, en daardoor tot een volledige zegepraal van het communisme over de geheele wereld.

Inmers Ho Chin Min wil (pag. 13, 24e regel v.b.): "listiglijk Indo-China een gelijkberechtigd lid doen worden van de Fransche Unie. Op deze wijze wordt het Fransche imperialisme in Indo-China verzwakt en bestreden. Verwoesting van het imperialisme in overheerscht gebied beteekent ook vernietiging van de kracht der reactionaire partijen in Frankrijk-zelf" (pag. 13, 18e regel v.o.).

Hierna volgt de openhartige bekentenis van hetgeen het einddoel is:

"Zoo verzetten de revolutionaire groepen van de landen binnen de kring der Fransche Unie zich gezamenlijk tegen het Fransche imperialisme, om gezamenlijk een Vereenigd Frankrijk te vormen dat democratisch is en zich te weer stelt tegen de Engelschen en Amerikanen" (pag. 13, 10e regel v.o.).

Hoe deze taktiek in de praktijk te brengen, wordt geleerd op pag. 14 (17e regel v.o.), nl. door een "synchroon getinde" politiek met de strijdvaarders in het buitenland. Conclusie no. 2.

In aansluiting op conclusie no. 1 (geen aversie tegen oorlog, maar wel tegen het wachten erop om de wereldrevolutie door te zetten), en met verwijzing naar hetgeen is gesignaleerd:

- sub III (een communistische politiek gericht op het verbreken van de Engelsch-Amerikaanschen defensieketen),
- sub IV (het Sovjet-Russische voorbeeld voor de idealen en verlangens van een overheerscht volk),

- sub V (het einddoel: teweerstelling contra de Engelschen en Amerikanen via een politieke overwinning in het moederland der overheerschte gebieden, bv. in Frankrijk na een overwinning in Indo-China); -

kan worden vastgesteld, dat dit politieke overzicht in de "Bintang Merah" duidelijk aantoonde, dat het communisme (Russisch imperialism) niet alleen wel degelijk streeft naar een wereldrevolutie alias wereldoorlog no. 3, en daarvoor zijn kansen wil verkrijgen door een vijfde-colonne in den vorm van regionale communistische revoluties, doch dat het communisme voor deze laatste speciaal de aandacht laat vallen op Z.W. Azië omdat West-Europa geen goede kansen er toe biedt. Vandaar, dat onder verwerping van het z.g. reformistische revoluties (in Z.W. Azië) onder de overheerschte volkeren, offensief moeten zijn. Want de vijfde-colonne moet natuurlijk niet wachten op wereldoorlog no. 3, doch daaraan voorafgaan.

Het doel is dan om - synchron getime'c met de acties der strijdmakkers in het buitenland - de respectieve moederlanden (lees: West-Europa) onder communistisch regien te brengen, teneinde den Engelsch-Amerikaanschen defensieketen te verbreken t.b.v. de eindoverwinning in wereldoorlog no. 3.

Deze conclusie moge op zichzelf niet geheel nieuw zijn, van belang is, naar het voorkomt, dat zij wordt geleverd door het officieele orgaan van de Partai Komunis Indonesia.

Hiermede is feitelijk de hoofdzaak van de internationale tendensen van het vertaalde buitenlandsche overzicht der "Bintang Merah", afgehandeld. Daarnevens resteeren nog eenige andere punten welke van voldoende belang geacht kunnen worden om afzonderlijk de aandacht erop te vestigen.

VI. DE COMMUNISTEN EN LINGGARDJATTI.

Men lette op de handige manier waarop een parallel wordt getrokken tusschen diverse situaties in India (pag. 5) en in Egypte (pag. 5) enerzijds, en Indonesië anderzijds, zonder dat dit laatste land overigens erbij wordt genoemd. Maar om de bedoeling gemakkelijker begrijpelijk te maken, bedient de schrijver zich b.v. op pag. 6 (13e regel v.o.) van het woord "naskah", welk Arabisch woord in de Indonesische wereld met doch ook zonder de toevoeging: Linggardjatti, wordt gebruikt om de basisovereenkomst van Linggardjatti aan te duiden.

Wanneer dan bij het trekken van zoo'n parallel dit woord eveneens wordt noergeschreven, ligt het voor de hand dat een gedachtenassociatie wordt opgewekt. Dit in het oog houdende, is het interessant hoe op pag. 6 (11e regel v.o.) tusschen de regels door, de eigenlijke houding der communisten t.o.v. Linggardjatti voor den dag treedt. Er wordt immers verteld, hoe de Britsch-Egyptische basisovereenkomst in strijd was met de soevereiniteit van het Egyptische volk, (precies eenzelfde bezwaar als h.t.l. in de republiek tegen Linggardjatti werd aangevoerd). En ziet, zoo redeneert vervolgens de overzichtschrjver, door de reactie van het

Egyptische volk en de jongeren werd de Egyptische delegatie gedwongen tot terugtrekken. En hij laat zich dan minder aangenaam uit over sommige lieden die handlangers en werktuigen worden genoemd (pag. 7 bovenaan).

Men voelt in dit alles duidelijk de bedoeling om den lezers de analogie voor te houden. Men voelt hoe dan op fijne manier te kennen wordt gegeven, dat de overzichtschrijver eigenlijk volkomen sympathiseert met dit verzet tegen de aantasting (in de "naskah") van de soevereiniteit des volks. - Richt dit nu wel met de houding van de P.K.I. tegenover Linggardjatti?

Natuurlijk, volkomen. De overzichtschrijver in de "BINTANG MERAH" verklaart immers (pag. 20 6e regel v.b.), dat "de basisovereenkomst van Linggardjatti kan worden benut voor het regelen van het offensief". - (Let wel: dit werd geschreven in het nummer van 17 Juli 1947, toen door Djokja nog tegenoverstellen in den vorm van ontwerp-overeenkomsten, werden overhandigd aan den Lt.-Gouverneur-Generaal en de Commissie-Generaal). En deze houding is geheel in overeenstemming met andere uitslatingen van P.K.I.-zijde. Want de P.K.I. heeft immers altijd verklaard, dat zij de basisovereenkomst van Linggardjatti slechts aanvaardt als "stepping stone", wil men een ander beeld: als springplank. M.a.w. als een hulpmiddel, dat men, na het te hebben gebruikt en te zijn gepasseerd, achter zich laat.

Waarom en hoe de communisten van plan zijn dit hulpmiddel t.z.t. verder ongebruikt te laten, blijkt aardig uit een passage in een artikel van Handojo in het halfmaandelijkse Indonesische blad "Sadar" (2-2-47) over "De arbeidersstrijd" (in Indonesisch). Hij schreef:

"Dat de arbeidersbeweging hier (in Indonesië), die een socialistische maatschappij eischt, niet een socialiseering van de maatschappij doch slechts een socialiseering van de vitale bedrijven eischt, geschiedt om taktische redenen. Evenals ook de arbeidersbeweging h.t.l. met hare S.O.B.S.I. de basisovereenkomst van Linggardjatti aanvaardt om taktische redenen, nl. om de reactie van onze tegenstanders: de imperialisten-kapitalisten, te verkleinen".

Lees voor S.O.B.S.I.: de P.K.I., van wie zij immers slechts een werktuig is, en de zaak wordt duidelijker.

* Handojo was lid der redactie van de SOEARA BOEROEH te Batavia, en nederhand hoofdredacteur ervan. De SOEARA BOEROEH was tot het inzetten van de politionele actie het orgaan te Batavia van de S.O.B.S.I.

In dit licht bezien, is het volkomen begrijpelijk dat de overzichtschrijver in de "Bintang Merah" aan zijn lezers laat doorschemeren geheel te sympathiseeren met het verzet tegen de Britsch-Egyptische "naskah" omdat de souvereiniteit des volks erin wordt aangetast. Ja, dat hij in de parallel eigenlijk een voorbeeld stelt aan het Indonesische volk.

Dit lijkt weliswaar op een spreken met twee monden, doch zulks is voor het communistische lezerspubliek van den schrijver heelemaal niet vreemd. Zij, de communisten, hebben Linggardjatti immers slechts "contre coeur" aanvaardt - vide citaat uit "Sedar") - om taktische redenen nl. in het belang van hun offensief in hun grooten strijd tegen wat zij noemen: de imperialisten-kapitalisten, en niet omdat zij den vrede wenschten, niet uit overtuigde, eerlijke sympathie met de groote beginselverklaring welke de basisovereenkomst in zich sluit. Waarbij dan "en passant" d.z.z. nog even moge worden gewezen op de - uit het citaat uit "Sedar" als uit dat uit de BINTANG MERAH sprekende - onoprechtheid waarmee de communisten, als leidende macht in den Linkervleugel, deze erin steunden om Linggardjatti te tekenen met de vooropgezette bedoeling t.z.t. trouweloosheid te plegen.

En dan zij terloops evenzoo gewezen op de bewering van den overzichtschrijver in de "Bintang Merah" (pag. 10, 18e regel v.b.), dat de basisovereenkomst van Linggardjatti afkomstig is uit het brein van premier Bevin.

VII. DIVERSEN.

Tot slot nog een paar belangwekkende punten waarop de attentie zij gevestigd, zonder commentaar.

- a. Op pag. 7 (12e regel v.o.) staat, dat er voldoende objectieve factoren aanwezig zijn om de revolutie in Indonesie door te zetten, doch dat het noodig is na te gaan of de subjectieve factoren ook in voldoende mate aanwezig zijn.
- b. Op pag. 20 (11e regel v.o.) wordt medegedeeld, dat het reformisme in de leiding van de Indonesische revolutie en van de P.K.I. reeds werd besproken door de communistische partijen in de Sovjet-Unie, de V.S., Engeland en Nederland.

Archief No. 3186/XA6.

BATAVIA, 24 DEC 1947

ZEER GEHEIM
TOP SECRET

24 DEC 1947

ZEER GEHEIM

NEFIS PUBLICATIE No. 72

In de "NEFIS" -Publicatie's worden die artikelen opgenomen, welke inhoud slechts van belang is voor een kleine lezersgroep.

De distributie wordt telkenmale opnieuw vastgesteld.

Ontvangers, die eenige nummers niet toegezonden krijgen, kunnen dus hieruit de conclusie trekken dat de inhoud daarvan voor hen niet van belang is.

Wvd. Directeur NEFIS.

F.H. Nieuwenhuyzen

F.H. NIEUWENHUYZEN
I.O. 1e. Klasse.

Exemplaar No:.....

18

Handwritten notes:
AED
in od 398
B
12/11

Handwritten notes:
I
Herd
L
443
J
Der Janeraal van
Herschillem
Heraan het Communisme
is behandeld.
Stel u nietter dat
H. J. van der
H. J. van der
H. J. van der
H. J. van der
H. J. van der

ZEERGEHEIM

	<u>Copy No.</u>	<u>Aantal Cop.</u>
Z.K.H. Prins Bernhard, Den Haag	1	1
Minister-President, Den Haag	2	1
Minister van O.G., Den Haag	3	1
Minister v. Buitenl. Zaken, Dir. Pol. Zaken Den Haag	4-8	5
Bevelhebber der Zeestrijdkrachten, Den Haag (Pers.)	9	1
Chef Marine-staf Den Haag	10-13	4
Hoofd Marine Intell. Dienst Ned.	14	1
Chef Gen. Staf Nederland	15	1
Comm. Indische Zaken, MINOG Den Haag	16	1
Cat. Ind. Instr. BN Den Haag	17	1
Hoofd CVD Den Haag	18	1
Mej. G.P. KIES p/a MINOG Den Haag	19-23	5
Hr. Ms. Ambassadeur te Washington	24	1
Neth. Repres. Comb. Chiefs of Staff Washing- ton	25	1
Hr. Ms. Ambassadeur te Nanking	26	1
Hr. Ms. Gezant te Canberra	27	1
Buitengew. Gezant en Gevolm. Minister, Cairo	28	1
Buitengew. Gezant en Gevolm. Minister, Djeddah	29	1
Ambassadeur voor Indië te New Delhi	30	1
Consul-Generaal te Singapore	31	1
" " " " Saigon	32	1
" " " " Manilla	33	1
" " " " Rangoon	34	1
" " " " Shanghai	35	1
" " " " Hongkong	36	1
Tijd. Ned. Zaakgelastigde te Bangkok	37	1
Ned. Mil. Missie v. Japan (Batavia)	38	1
Jhr. Mr. A. v. VEEDENBURCH	39	1
Lt. G.G. Batavia	40	1
Chef Dirvo	41	1
Legercommandant	42	1
Chef Gen. Staf v/h Leger in Ned.-Indië	43	1
Elt. J. van BOMMEL, Hfd. Pers. Perscontact L.V.D.	44	1
Cat. Militaire Luchtvaart	45	1
Auditeur Mil. Temp. Krijgsraad Batavia	46	1
" " " " " Semarang	47	1
Terr. Troepencht. West Java	48	1
" " " " Midden Java	49	1
" " " " Oost Java	50	1
" " " " N. Sumatra	51	1
" " " " M. Sumatra	52	1
" " " " Z. Sumatra	53	1
" Hoofdofficier Batavia	54	1
Cat. Basisco. Batavia	55	1
Cat. Zeemacht	56	1
Chef Staf Kon. Marine (O)	57	1
Hfd. Marine Intell. Dienst N.I.	58	1
Maritiem Cat. Soerabaya	59	1
Cat. Mariniers Brigade	60	1
Comm. v/d Kroon v. Oost Indië, Makas- sar	61	1
Directeur B.B.	62	1
Lt. Kol. Santoso	63	1
Recomba West Java	64	1
" " " " Midden Java	65	1
" " " " Oost Java	66	1
Alg. Reg. adviseur v. Sumatra-Medan	67	1
Recomba Noord Sumatra Medan	68	1
" " " " Zuid Sumatra Palembang	69	1
Procureur Generaal	70	1

	<u>Cop No.</u>	<u>Aantal Cop.</u>
Directeur N.E.F.I.S.	71	1
NEFIS B.K. Batavia	72-73	2
" " Bandoeng	74	1
" " Semarang	75	1
" " Soerabaia	76	1
" " Bali/Lombok	77-78	2
" " Medan	79	1
" " Padang	80	1
" " Palembang	81	1
" " Bandjermasin	82	1
" " Makassar	83-84	2
" " Menado	85	1
" " Ambon	86-87	2
Ltz. II KMR v.s.d. N.H. POSTEMA S'pore	88-89	2
Kapt. P. CRAMER p/a Consulat des PaysBas Saigon, Indo -Chine	90	1
Sectie I-1	91-120	30
" I-4	121	1
" I-5	122	1
Afd. II	123	1
" III	124-125	2
" V	126	1
" VI	127	1
" VIII	128	1
Inspectoraat	129	1
Secretariaat	130	1

De betekenis van de Communistische invloeden in de
Republiek Indonesia.

In de Nefis-publicaties No's 60 en 61, respectievelijk van 24 April en 8 Mei 1947, werd een overzicht gegeven van de in de Republiek Indonesia aanwezige communistische stromingen en tendenzen, waarbij getracht werd deze vooral ook in internationaal verband te belichten:

Uit deze geschriften bleek, dat een goed georganiseerde officiële Communistische Partij, de "Partai Komunis Indonesia" aanwezig was, welke internationaal is georiënteerd en via de onafhankelijkheid der Republiek Indonesia naar wijder doeleinden blikte, nl. de verwezenlijking van de communistische revolutie in deze landen.

De aandacht werd gevestigd op de machtige propagandistische werkzaamheid van deze partij en de penetratie van hare ideeën in leger, arbeidersorganisaties, geestverwante andere politieke groeperingen, nog daargelaten de effectieve bewerking van de grote volksmassa.

Gewezen werd op de zeer nauwe samenwerking met andere extreem-linkse partijen en werd hierbij in herinnering gebracht de uitspraak van Stalin in 1935 op het 7de Congres van de 3de Internationale, om t.a.v. de buitenlandse politiek voortaan naar samenwerking met alle linkse groepen te streven, teneinde tot de vorming van volksfronten te geraken. Indien de aangesloten groepen zich sterk genoeg achten om naar de macht te grijpen, moet zulks gedaan worden en een volksregering worden ingesteld. Hiertoe moet, teneinde alle benodigde elementen aan te trekken, de strijd tegen het nationaal-socialisme en het fascisme in het vaandel geschreven worden.

Het bestaande reële gevaar van zulk een grijpen naar de macht door de linkse groeperingen, verenigd in de z.g. "Sajap Kiri" (Linkervleugel), onder leiding van de Communisten, werd in beschouwing genomen. Hierbij werd in het bijzonder de nadruk gelegd op de omstandigheid, dat de Communistische Partij en de bij de Linkervleugel aangesloten groeperingen op een welwillende houding van de Republikeinse Regering konden rekenen. Niet alleen waren verschillende vooraanstaande leden van deze Regering door banden uit het verleden met het communisme verbonden, doch deze linkse groeperingen vormden ook de belangrijkste ruggesteun dezer Regering.

In algemene zin kan men zeggen, dat de in de publicaties No's 60 en 61 getrokken conclusies door de verdere ontwikkeling der gebeurtenissen volkomen worden onderschreven en schijnt het van belang, deze gebeurtenissen thans in geordend verband wederom aan een beschouwing te onderwerpen en in de overvloed van materiaal de grote lijn te ontdekken.

Weliswaar werd in de achtereenvolgende halfmaandelijke Verkorte Politieke Situatie-Overzichten van Nefis het feitenmateriaal v.z.v. belang in samengevatte vorm de lezers aangeboden, doch het moet nuttig worden geacht, deze thans in een algemeen overzicht te verwerken.

2

Hierbij zal zoveel mogelijk de indeling van de oorspronkelijke publicaties worden gevolgd.

I.

De verdere ontwikkeling der Communistische Partij (Partai Kommoenis Indonesia) als zodanig.

Na het grote IVde P.K.I. congres te Solo in Januari 1947 schijnt de consolidatie van de partij in grote lijnen te zijn voltrokken. De organisatie schijnt thans volledig haar beslag te hebben gekregen en kan men zich ten volle aan de daadwerkelijke politiek wijden, waarbij de op dit congres vastgestelde statuten (Zie bijlage I van Nefis-Publicatie No.60) als richtsnoer dienen.

Het vasthouden aan de daarin neergelegde beginselen komt herhaaldelijk duidelijk tot uiting.

Verwezenlijking van de sociale revolutie blijft daarbij het hoofddoel, waarbij, zoals Krisoebanoë in een bijeenkomst te Besoeki eind April 1947 de aanwezigen aanspoorde, de eenheid tussen arbeiders, landbouwers en leger bewaard moet blijven, aangezien deze de dragers van deze revolutie zijn.

Omstreeks dezelfde tijd lichtte Alimin op een conferentie van de Sajap Kiri te Djokja toe, dat het niet in de bedoeling van de socialisten of communisten lag alles wat men in Rusland vindt ook hier te lande toe te passen. De vraagstukken moesten geselecteerd worden, teneinde ze in overeenstemming te brengen met de hier aanwezige godsdienst, zeden, gewoonten en cultuur. De krachten mochten niet verspild worden en elke gelegenheid moest worden benut voor de verwezenlijking van de opbouw en de komende strijd. De tijd van agitatie was voorbij; de algemene mobilisatie moest thans terhand worden genomen, waarbij slechts gewacht werd op een vaste leiding.

In zijn radio-omroep van 1 Mei 1947 roept het Centrale Comité der P.K.I. de arbeiders toe, de revolutie in een hoger fase te brengen en niet te rusten voor en aler een gelukkige, rechtvaardige en welvarende maatschappij is verkregen. Bij de arbeiders ligt de kracht van de revolutie in nauwe verbondenheid met de boeren en het leger.

Tevoren was er in de "Bintang Merah" (De Rode Ster), het officieel orgaan van de P.K.I. in het nummer van 15 April reeds op gewezen, dat het programma alleen verwezenlijkt zou kunnen worden, indien de arbeiders de macht volledig in handen hadden zonder haar te delen met de bourgeoisie en de strijd der arbeiders moest er op gericht zijn zich meester te maken van de politieke macht en deze te verdedigen in verbondenheid met de boeren.

Hierbij moest angstvallig gewaakt worden voor bepaalde vormen van reformisme. De oorlogstrom tegen het kapitalisme moest geroerd blijven worden, totdat dit volledig was weggevaagd.

In deze strijd moet elke gelegenheid worden uitgebuit, hetwelk duidelijk tot uiting kwam in de bewering van Alimin op een bijeenkomst met spoorwegarbeiders te Solo op 25 April 1947, waarbij hij er uitdrukkelijk op wees, dat de met de Nederlanders gesloten basis-overeenkomst een goede sleutel was ten behoeve van de voortzetting van de strijd.

Wel wetende, dat een al te duidelijke demonstratie van de ware bedoelingen in het buitenland de republiek in haar streven naar onafhankelijkheid kan schaden, wordt angstvallig gewaakt tegen een al te duidelijke officiële buitenlandse berichtgeving op dit gebied. Als tekenend voorbeeld hiervan moge dienen, dat van het door Alimin op 4 Juni 1947 op een bijeenkomst met volksleiders te Solo besprokene door het republikeinse persbureau "Antara", dat onder duidelijk extreem-linkse invloeden staat, het volgend communiqué aan de buitenlandse persvertegenwoordigers werd verstrekt:

"no. 15:solo 5/6; alimin wellknown foreign trained indonesian politician declared that there is no reason for indonesian people to be baffled or to shrink back at dutch threat contained in their memorandum recently handed over to republican government asking for satisfactory reply within fortnight in regard to implementation of linggardjati treaty stop he made statement before four hundred prominent indonesians here today stop alimin said that indonesians been making rapid strides in their struggles for complete freedom and possessed of adequate agencies to defend themselves and persecute revolution until victory stop he pointed out that indonesian revolution found counterparts in revolutions in vietnam burma india china which together formed aye chain of asiatic uprising and part and parcel of worldrevolution para".

Er in het voorbijgaand op wijzende, dat in dit bericht de wereld-revolutionnaire betekenis van de Indonesische revolutie geenszins onder stoelen of banken gestoken wordt, zo trekt het verschil tussen de hierboven voor buitenlandse inlichting bestemde berichtgeving en die voor binnenlands gebruik bestemd sterk de aandacht. Voor binnenlandse consumptie berichtte "Antara" het volgende:

"Op 4 Juni hield Alimin te Solo beschouwingen voor een gezelschap bestaande uit circa 400 vooraanstaande personen over de binnen-en buitenlandse politiek. Alimin begon met een beschouwing over de internationale situatie sedert de eerste wereldoorlog en kwam tot de conclusie, dat het socialistisch front thans veel sterker is dan het kapitalistisch front, hetgeen klopt met de loop van het proces van kapitalisme en imperialisme. De ineensstorting van het kapitalisme en imperialisme is reeds een feit, hetzij vroeg of laat. Hij zette uiteen, dat de positie van Indonesie niet kan worden gescheiden van het wereldproces in het algemeen. De onafhankelijkheidsstrijd van Indonesie is verbonden met de vrijheidsstrijd in andere overheerste of half overheerste

landen. De revolutie van Indonesie vormt tesamen met de revoluties in Vietnam, Birma, India, China en andere landen een serie revoluties van Azie als deel van de wereldrevolutie. Zijn conclusie, was, dat er geen aanleiding is voor het Indonesische volk om zich ongerust te maken en zenuwachtig te zijn tegenover de bedreigingen van de Nederlanders. De vrijheidsbeweging der Indonesiers neemt met de dag in kracht toe. Het Indonesische volk beschikt over genoeg werktuigen voor defensie en om de revolutie naar de overwinning te voeren. Hij vergeleek een en ander met andere landen, die ook in revolutie verkeren en die niet beschikken over middelen, welke het Indonesische volk wel heeft, maar die toch de revolutie zo krachtig mogelijk doorzetten. Zoveel te meer is het mogelijk de revolutie in Indonesie jarenlang vol te houden. De beschouwingen van Alimin duurden 5 uren.

Vergelijkt men beide vormen van berichtgeving, zo valt op, dat in het voor buitenlandse consumptie bestemde bericht wel gesproken wordt van de Indonesische revolutie als deel der wereldrevolutie, doch dat elke zinspeling op kapitalisme en imperialisme ontbreekt. Men laat de figuur van Alimin tegenover het buitenland niet als communist uitkomen, doch spreekt over hem slechts als een "foreign trained Indonesian politician", daarbij niet verduidelijkende, dat dit "foreign trained" slaat op een twaalfjarige communistische opleiding in Moskou.

Alimin geeft zich zelve terdege rekenschap van de omstandigheid, dat de tijdelijk door hem gevolgde politiek een uitgesproken opportunistisch karakter draagt, hetgeen bij de minder politiek geschoolden wel eens een verkeerde indruk maakt.

Op een bijeenkomst van een P.M.I.-sectie te Solo in April 1947 meent hij misvattingen tenzede te moeten ontzenuwen door te verklaren; er op voorbereid te zijn als handlanger van de kapitalisten te worden aangemerkt, maar het is zijn overtuiging, dat men thans in de strijd voor Indonesie moest coquetteren met de kapitalisten.

Een zelfde geest van opportunistische politiek ademt de uitlating van Aidit, lid van het Centraal Comité van de P.M.I. op een Sajapkiri conferentie van 18-20 April 1947, waarin hij verklaart, dat de Sajapkiri steeds de revolutionaire theorie nastreeft, in tegenstelling met het volk, dat slechts instinctief handelt. De juiste houding van de Sajapkiri zal door het volk eerst begrepen worden, als het proces der revolutie een hoger fase zal hebben bereikt.

Blijkt uit een en ander voldoende duidelijk, dat de onafhankelijkheidsstrijd voor de communisten als zodanig niet doel doch middel is, het duidelijkst komt haar streven wellicht tot uiting in haar inmiddels steeds meer aan de dag tredende internationale instelling, om deze onafhankelijkheidsstrijd uit te buiten voor de doorvoering van de wereld revolutie.

15 Mei 1947 richt radio-Moskou een raadgeving tot het Indonesische volk:

"Bij het voltooiën van de sociale revolutie, welke louter gericht is op het omverwerpen van het imperialisme en het kapitalisme, die in een land wortel hebben geschoten en voor het verdedigen van de economie zijn enigszins krachtige maatregelen nodig. Indien dit niet gebeurt, wordt haar positie zwak en zal zij tenslotte verdrinken in de kapitalistische stroom, welke in dat land met de dag sterker zal worden.

Het socialisme, dat in een land de grondslag van zijn economische kracht moet worden en daarom stabiel moet zijn, moet zelf van zeer grote en concrete kracht zijn, welke kracht gelegen moet zijn in de macht van de arbeiders.

Indien de arbeiders in dat land machtig zijn, kan het socialisme bloeien en vruchten dragen.

Bedenkt, dat alle kapitalisten tegenover deze sociale revolutie zich beslist zullen bedienen van allerlei middelen, welke een sociaal-democratische en mogelijk een nationale vermomming dragen. Daarom is het nodig enig geweld te gebruiken".

Prompt hierop verklaart Alimin ten aanzien van het intussen nieuw opgetreden kabinet Amir Sjarifoeddin, dat de samenstelling van elk kabinet door de communisten gesteund zal worden, mits het de durf heeft de revolutie voort te zetten en niet te capituleren, indien dit gebeurde zou de Indonesische historie volkomen verdwijnen. De revolutie moet voortgezet worden, al zou men ten gronde gaan. De revolutie is tot nu toe geen echte revolutie, waarvoor thans de tijd is aangebroken. Zij zal veel slachtoffers vergen, doch daartoe moet men bereid zijn.

De hier te voorschijn komende internationaal-communistische tegenstelling tot de meer rechtsgezinde elementen ook in eigen land, demonstreert zich nog duidelijker in een artikel van de reeds hierboven genoemde Aidit in de "Bintang Merah" van 1 Juli.

Hij vestigt hierin de aandacht op het gevaar van het opkomen van een pro-Amerikaanse stemming onder de, wat hij noemt, voormalige pro-Japanse elementen, die, versterkt door de gematigden en de gematigde socialisten, het oog op Amerika gericht houden voor het vernietigen van de communisten.

Schrijver is verheugd, dat het communisme in Indonesia een erkend feit is gebleken te zijn. Alle bourgeois-groepen en gematigden in Indonesia hebben het communisme erkend als een bestaande macht. (Deze bekentenis van Aidit is wel in zeer grote tegenspraak met de beweringen van vooraanstaande republikeinse regeringspersonen, dat van een belangrijke positie van de communisten in Indonesië geen sprake is.) Door hun gestook tegen het communisme lopen zij in het zog der imperialisten, hetgeen een nadelige invloed uitoefent op de vrijheidsstrijd van Indonesia. Het verzwakt de strijdgeest, men stelt de macht van de imperialisten te groot voor en doet, alsof verzet daartegen vruchteloos moet zijn. Hierdoor ontstaat een neiging tot overgave bij de intellectuelen en het volk.

Het duidelijkst echter komt deze internationale instelling wel tot uiting in een tijdens de Nederlandse politionele actie in Salatiga (Midden-Java) aangetroffen instructie van de Partai Kommoenis Indonesia, waarvan de volgende passages voor zichzelf spreken:

"Het belang van de legale dan wel illegale actie staat weer in verband met de situatie op internationaal politiek gebied. Dat dit betreft kan de Komintern (Sic!) zich t.a.v. de betrekkingen uitsluitend beroeven op de legale actie, doch ook de illegale actie moet worden gevolgd uit strategische en tactische overwegingen. Hieruit volgt, dat de legale en illegale acties beide van grote betekenis zijn voor de werkverdeling en systematiek, omdat vele werkzaamheden vollediger toegepast kunnen worden door de illegale dan door de legale activiteit, zoals cellenbouw in de reactionnaire beweging, in bestuur, politie, leger, enz." "De grondslagen voor de tactiek en de strategie, waarvan hier sprake is, moeten worden getoetst aan de praktijk, zowel naar binnen als naar buiten. Hoe de praktijk naar binnen werkt, kunnen wij zelf afleiden uit de activiteit van de reactionnaire groepen om onze partij te vernietigen, want naar binnen ondervindt de reactie steeds grote steun van de oppositie, in de eerste plaats van Amerika als promotor en Nederland als voorloper, temeer omdat de Nederlanders de wens koesteren om Indonesië wederom te koloniseren, door van deze gelegenheid gebruik te maken Amerika aan hun zijde te krijgen".

"Wij moeten vooral het oog gericht houden op de Amerikaanse politiek om de communistische beweging te verzwakken en uit te roeien, daar, waar Amerika invloed en macht bezit zowel in politiek-als in economisch opzicht. Men zie de maatregelen van Amerika t.a.v. Griekenland, Turkije, China, Japan en nog andere landen".

"Het doel van Amerika is stellig om steun te verkrijgen van reactionnaire, feodale, kapitaalkrachtige en godsdienstige groepen, die zich tegenover het communisme hebben gesteld, zowel in Indonesië als in andere landen waar communistische afdelingen worden aangetroffen."

"Daarom blijft voor onze partij de illegale actie noodzakelijk als richtlijn en ziel, voor de uitgestippelde strijd der Partai Kommoenis Indonesia in alle omstandigheden, zowel in heel moeilijke en gevaarvolle perioden als in tijden van voorspoed, in het verleden als in de toekomst".

"Naar buiten - voor ons nog krachtiger en duidelijker vanwege de principiële tegenstelling tussen de twee groepen, het kapitalisme en het communisme -, is het duidelijk, dat deze twee nooit een zullen worden, doch op een gegeven ogenblik hun krachten zullen meten op het slagveld, zodat uiteindelijk of het kapitalisme of het communisme vernietigd zal worden dan wel aan de macht komt".

"Hoewel hier dus van een dubbel-organisatie sprake is, welke in karakter en wezen gelijk is, zal uiteindelijk niets tekort worden gedaan aan alles wat met het strijd-principe verband houdt, vooral wanneer de strijd op orde-

lijke en systematische wijze wordt gevoerd, waardoor stellig een grotere en heftiger krachtsontwikkeling ontplooid kan worden".

Ommiskenbaar is in het vorenstaande de internationale meesterhand duidelijk te bespeuren.

Het document vervolgt dan:

"Ieder lid van een communistische kern dient op de hoogte te komen van de sterkte der oppositie (omvang van haar invloed in de verschillende organisaties en diensten, wie de leider daarvan is en hoe zijn levenswijze is; hoever zijn invloed zich uitstrekt op de massa en op welke wijze de macht van onze tegenstander kan worden verzwakt)."

"Elk lid dat werkzaam is bij een regeringsinstantie, moet er naar streven, dat deze instantie een geldelijke bijdrage levert voor de partij".

"De leden worden gegroepeerd in een vijf-mans-systeem".
"Alle cellen in de vakverenigingen worden op dezelfde wijze opgebouwd".

"Alle leiders der reactionairen, die in de organisaties zitten, moeten geïsoleerd en gelijkwideerd worden".

"Kaderleden van de partij behoren zich te oefenen in het voeren van een actie, in de aanvang op kleine schaal tot aan grote acties toe."

"Een begin moet worden gemaakt met de opleiding van kaderleden voor politie, justitie, bestuur en leger".

"Selectie moet worden toegepast onder de leden van de kernen, totdat zij kaderleden zijn geworden, die in staat zijn om zich door de massa te doen volgen. De leden, die niet in staat zijn om de illegale principes te volgen, moeten daaruit overgebracht worden naar de legale afdeling".

De eenheid van de P.N.I. als organisatie van communisten in het gehele gebied van de Republiek Indonesia is versterkt door het nauwer aanhalen der banden tussen Java en Sumatra.

Vertoonde de P.N.I. op Sumatra in haar interne organisatie aanvankelijk andere verschijningsvormen dan op Java, mede in verband met een levendig propagandistisch verkeer tussen beide eilanden zijn deze organisatorische verschillen thans vrijwel verdwenen.

De stroom van propagandisten, die Sumatra in 1946 vanuit Java bezocht hebben, mede ter verkrijging van een nauwere samenwerking tussen de verschillende arbeiders- en vakverenigingen in de republiek, hebben er toe bijgedragen, dat tussen de P.N.I. op Java en die op Sumatra een grotere uniformiteit is ontstaan.

In de volgende paragrafen zal nog geen gelegenheid zijn nader op deze nauwere samenwerking tussen Java en Sumatra terug te komen.

Blijkt uit het bovenstaande de doelstelling van de P.K.I., zowel in nationaal als internationaal opzicht, in al zijn duidelijkheid, in de volgende hoofdstukken zal de toenevende invloed van de communisten op de andere linkse groeperingen aan een uitvoeriger beschouwing worden onderworpen.

II.

De P.K.I. als de dominerende factor in de coalitie van de marxistische groepen, de z.g. "Sajapkiri" (Linkervleugel).

In Nefis-publicatie No. 60 werd reeds met een enkel woord gewag gemaakt van de z.g. "Sajapkiri", de Linker Vleugel, waarin behalve de P.K.I., ook de marxistisch georiënteerde Partai Sosialis (Socialistische Partij), de Partai Boeroeh Indonesia (Indonesische Arbeiderspartij), de Pemoeda Sosialis Indonesia (de Socialistische Indonesische Jongeren), de Lasjkar Rakjat (Volksstrijdkrachten) en de Gerakan Repoeblik Indonesia (Indonesische Republikeinse Beweging) verenigd waren. Hierbij werd aangetekend, dat zulks zeer wel een stap kon zijn in de richting van een algemeen links blok onder de leiding van de P.K.I. in de geest van de door Stalin op het 7de Congres van de 3de Internationale in 1935 bedoelde volksfronten, met als doel t.z.t. naar de macht te grijpen.

De verdere ontwikkelingen schijnen in de richting van deze prognose te wijzen.

In April werd verklaard, dat deze combinatie van links georiënteerden progressief zou optreden om de nationale revolutie succesvol te beeindigen. Op een door haar in Solo gehouden conferentie verklaarde de Lasjkar-Rakjat-leider Sakirman, dat de Sajap-Kiri de houding van de regering niet altijd kon volgen en beamen, doch indien nodig, zou de Sajapkiri na rijp beraad zeker wijzigingen in de regeringsstructuur voorbrengen, opdat de revolutie bespoedigd kon worden.

De communistische inslag van de "Sajapkiri" blijkt duidelijk uit een in Juni aangetroffen document, waarin deze politieke groepering in een manifest als haar mening uitsprekt, dat na het beeindigen van de Tweede Wereldoorlog de imperialistische en reactionaire krachten nog steeds een bedreiging voor de wereldvrede vormen. De socialistische en progressieve krachten in de gehele wereld met de Sovjet-Unie als voorbeeld, aldus het manifest, bestrijden deze machten echter. De Sajapkiri is van mening, dat de basis-overeenkomst van Lingga Djati de gelegenheid biedt de agressie van de Nederlanders te voor-

komen en het Indonesische volk de gelegenheid biedt om zijn krachten te spannen voor de voortzetting van de strijd. Deze overeenkomst is door de Sajapkiri dan ook alleen aangenomen ten nutte van de verwezenlijking van de idealen van het socialisme en de democratie.

Het manifest gaat verder, dat het Indonesisch leger democratisch en anti-imperialistisch moet worden opgevoed en de staatsregering en haar machtsmiddelen uit revolutionaire personen moeten bestaan.

Een belangrijke factor is het bestaan ener partij, die de leiding geeft aan de revolutie en welke partij niet beangst is het imperialisme te bestrijden.

Volkomen in overeenstemming hiermede is de reeds hierboven in paragraaf I weergegeven uitspraak van Aldit op de Sajapkiri conferentie van 18-20 April 1947, dat de Sajapkiri steeds een revolutionaire theorie nastreeft in tegenstelling met het volk, dat slechts instinctief handelt en de houding van de Sajapkiri eerst zal begrijpen als het proces der revolutie een hoger fase zal hebben bereikt.

Hij voegde hier nog aan toe, dat de Sajapkiri moest worden geleid door de strategie en de tactiek van de revolutionaire strijd en elke bepaling en verordening der partij tot in de finesses door de leden gevolgd moet worden. De overeenstemming met de eerder aangehaalde te Salatiga aangetroffen P.I.I.-instructie is opvallend.

Een 1-mei-vlugschrift van de tot de Sajapkiri behorende Partai Sosialis geeft duidelijk aan, hoe dicht deze organisatie bij de P.I.I. staat. Volgens deze brochure zal het huidige maatschappelijk stelsel vervangen moeten worden door het z.g. sociale stelsel, gedecreteerd door een dictatuur van het proletariaat. De Repoebliek Indonesia is door haar strijd tegen het kapitalisme en imperialisme stevig verbonden met de internationale arbeiders. Men moet niet schromen om voorlopig een compromis met de bourgeoisie te sluiten. Men moet als real-politici zijn stappen kunnen berekenen en de tijdsomstandigheden in rekening brengen. De houding der socialisten is gebaseerd op de overweging, dat de sociale revolutie niet ineens verwezenlijkt kan worden, doch in enige fasen. Ten slotte eindigt dit vlugschrift met de leuze: "Met een volmaakte democratische, onafhankelijke Indonesische Staat op weg naar een socialistische wereldorde!".

Ook het in Juli 1947 aangetroffen "Programma voor de Nationale defensie en Nationale opbouw" van de Sajapkiri toont wederom duidelijk het radicale karakter van deze partij-groepering en de grote invloed, welke de P.I.I. hierin heeft. Dit programma luidt in hoofdtrekken als volgt:

1. De Regering moet de Nationale revolutie voortzetten.
2. Het Volksvertegenwoordigende College moet ook uitvoerende macht hebben.
3. De regering mag niet de maatregelen erkennen door de Nederlanders zonder goedkeuring der Republiek in de buiten haar grondgebied gelegen gebieden genomen.

4. De Nederlandse bedrijven mogen slechts geleidelijk aan worden teruggegeven in gelijk tempo met de teruggave van de door de Nederlanders bezette gebieden.
5. Het leger moet opgevoed worden in democratische beginselen.
6. Een speciaal gerechtshof moet worden ingesteld, ook bestaande uit volksvertegenwoordigers. Dit gerechtshof moet de zuiveringskwesties regelen en de juiste straffen opleggen. Het moet onafhankelijk zijn van de procureur-generaal en verantwoording afleggen aan het werkomitee van het Nationaal Comité.
7. Alle reconstructies op economisch gebied moeten gebaseerd zijn op nationalisatie, de weg naar het monopolie van de coöperatieve productie en de dekking van behoeften voor de staatsproductie.
8. In elke vakvereniging, dienst, bedrijf en onderneming moet een stootbrigade worden opgericht ter verhoging van de productie.
9. Vitale bedrijven worden staats eigendom met behoorlijke vergoeding aan de eigenaars.
10. Bankwezen, productie-bedrijven en de distributie van belangrijke goederen (b.v. rijst en kleren) worden door de Staat beheerd.
11. Het vreemde kapitaal wordt het hoofd geboden door het middels wetten aan regelen te binden.
12. Zeer vergaande arbeidswetten zijn noodzakelijk.
13. De belastingregelen moeten zeer progressief zijn.
14. Ook de boeren-wetgeving moet zeer progressief zijn.
15. Een bestrijding moet plaats vinden van koloniale en anti-democratische elementen die uit het buitenland komen (personen, boeken, films, toneelstukken, enz.).

De oorspronkelijk op Java aanyangende toenadering van de uiterst-linkse groepen manifesteert zich thans ook duidelijk op Sumatra.

Tekenend in dit opzicht is in dit opzicht de op een conferentie van de Partai Sosialis voor geheel Sumatra van 5 tot 10 Mei 1946 te Fort de Kock (Boekit Tinggi) aangenomen resolutie, luidende:

1. Goedkeuring van de organisatieregelingen, die door de Partijraad zijn bepaald, o.a.:
 - a. aan stelling van een Grote Partijraad van de Partai Sosialis voor Sumatra, die haar zetel heeft in de hoofdstad van Sumatra.
 - b. aanstelling van een Partijraad in elke residentie in geval er minstens twee afdelingen in die residentie bestaan.

- c. oprichten van afdelingen, die een kaboepaten (regentschap) omvatten, met de bepaling, dat er in een kaboepaten niet meer dan een afdeling mag bestaan.
- d. stichten van onderafdelingen in de ketjamatan-steden (districtshoofdplaatsen) en bedrijven.
- e. oprichten van cellen in verschillende landen.
2. De goedkeuring voor het versterken en het tot uitvoering brengen van het "programma voor de nationale verdediging en opbouw" opgesteld door de "Sajap Kiri".
3. Aandringen tot de oprichting van de "Sajap Kiri" in Sumatra, die de verplichting zal opleggen aan de Grote Partijraad om contact te houden en met de andere leden van de "Sajap Kiri" te beraadslagen.
- 4.a. Leerlingen van de lagere-en middelbare scholen aan te sporen om de technische-en de landbouwschool te bezoeken en de pemoeda's van de Laajkar Rakjat aan te sporen om de productie te verhogen.
- b. de jeugd aan te sporen om het analphabetisme te bestrijden en over dit werk voorlichting te geven.
5. de vrouwen aan te sporen deel te nemen aan de politiek.
6. de kaderopleiding te intensiveren.
7. het maandblad "Bintang Merah" ("Rode Ster"), uitgegeven door de Partai Sosialis van Oost-Sumatra tot officieel orgaan te verklaren.
8. aan te dringen op eventuele overplaatsing van ambtenaren, zowel van de ene plaats naar de andere als van eiland naar eiland.

Officieel kwam de concordantie met Java tot stand op een op 17 September te Fort de Kock gehouden bijeenkomst van afgevaardigden van de Partai Lommoenis Indonesia, de Partai Sosialis Sumatra Barat en de Pemoeda Sosialis Indonesia (Pesindo) Sumatra, waarbij besloten werd tot de vorming van de "Sajap Kiri Daerah Besar Sumatra", in overeenstemming met de instructie van de "Sajap Kiri" op Java. Fort de Kock werd als de zetel van het hoofdbestuur dezer coalitie aangewezen.

Blijkt uit het bovenstaande, dat de doelstellingen van de Sajapkiri die van de P.K.I. dicht naderen, in paragraaf VII, waarin de dominerende invloed van de P.K.I. en de Sajapkiri op de huidige republikeinse regering behandeld wordt, zal nog duidelijker blijken hoe in dit opzicht door P.K.I. en Sajapkiri een lijn getrokken wordt.

III.

De P.K.I. en de arbeidersbeweging.

In hoofdstuk VI van Nefis-publicatie No. 60 bleek reeds duidelijk, dat de grote arbeiders-organisaties alsmede de

boeren-organisaties in wezen onderdelen van de P.K.I. waren geworden en hun doen en laten door de P.K.I. geregeld werd.

De verdere ontwikkelingen zijn slechts een bevestiging van deze constatering en wijzen op een steeds steviger wordende greep van de communisten op deze organisaties.

24 april 1947 komt op een te Malang gehouden congres van de Sobsi (Sentraal Organisatie Boeroeh Seleroeh Indonesia), de Centrale Organisatie van de Arbeiders van geheel Indonesia, bij de behandeling van de ingevoegde artikel 14 van de Ontwerp-overeenkomst van Lingga Djati aan de buitenlanders terug te geven eigendommen de interpretatie, welke deze organisatie (en dus de P.K.I.) hieraan geeft duidelijk tot uiting. Het gaat hier in het bijzonder om de in Engels eigendom zijnde textiel-fabriek Plered.

Teruggave zal alleen kunnen plaats hebben onder de volgende voorwaarden;

1. Aan alle door de republiek vastgestelde en vast te stellen bepalingen, verband houdende met de arbeiders en de uitvoering van het bedrijf in het algemeen en de textiel-industrie in het bijzonder, zal men zich moeten onderwerpen.
2. De gehele productie van de textiel-fabriek Plered zal door de republiek worden opgekocht.
3. De overdracht van de oude bedrijfsleiding, die handelde in naam van de republiek, zal geschieden na afloop van een overgangsperiode.
4. In deze overgangsperiode berust de leiding nog bij het oude bestuur, terwijl de leden van het nieuwe bestuur daarin beschouwd zullen worden te zitten als technische adviseurs.
5. Alles wat de arbeid in het bedrijf betreft zal geschieden door tussenkomst van de bedrijfsleiding.

De bond van de op 1 Mei 1947 opgericht vereniging van textielarbeiders voegt hieraan toe, dat de eigendommen van de textielarbeiders staats-eigendom moeten blijven. Nationalisatie zal niet ten koste van de arbeiders mogen gaan, terwijl bestrijding van het kapitalisme en de vorming van een socialistische maatschappij tot het streven moeten blijven behoren.

Met richtlijnen als deze baart het dan ook geen verwondering, dat een bezoek van vertegenwoordigers van de Engelse eigenaren aan de fabriek Plered, deze in de trein reeds belegerd werden door met hamer-en-sikkel-insignes getooide arbeiders, die zich voorstelden als leden van de P.K.I. en er zelfs hun ongenoegen over uitspraken, dat deze bezoekers vergezeld waren door een ambtenaar der republiek.

Bleek op het Sobsi-congres te Malang op medio Mei 1947 (afzonderlijk behandeld in Nefis-Publicatie No. 65) reeds duidelijk, dat men geheel op de internationale strijd der

arbeiders was georiënteerd, in Juni werd bekend, dat zij was toegelaten als lid van de World Federation of Trade Unions, de organisatie waarvan de vice-voorzitter van de American Federation of Labour verklaarde, dat zij een aanhangsel is van het Sovjet-regiem. En reeds in enkele artikelen van de hand van de Amerikaanse gedelegeerde bij de UNO, John Forster Dulles in het tijdschrift "Life" van 5 en 10 Juni 1946, wees deze bij uitstek deskundige beoordelaar er op, hoe de Sovjet Unie pogingen deed de World Federation of Trade Unions te ontwikkelen als een instrument om over de gehele wereld politieke invloed uit te oefenen.

Duidelijk blijkt, dat de betekenis van de Sobsi verre boven die van een gewone vakvereniging uitgaat. Plaatselijke Sobsi-afdelingen gaan zich daadwerkelijk met 's Lands-defensie bemoeien. Op een Sobsi-congres te Djokja op 21 en 22 Juni 1947 worden door Drs. Maroeto Daroesman, onder-voorzitter van de P.K.I. en voorzitter van de tot de Sobsi behorende vereniging van arbeiders in de cultuurondernemingen (Sarboepri) instructies gegeven, om bij eventuele nadering van Nederlandse troepen alle buitenlandse kapitaalsinvestaties te vernietigen en 4 Juli krijgen alle hoofdbesturen van arbeidersverenigingen van Sobsi-wege de opdracht om alle krachten te mobiliseren bij de regeling van een eventuele evacuatie, het tegengaan van contra-acties, enz. Een en ander concordeert volkomen met de oproep tot actieve deelname aan de strijd, die omstreeks dezelfde tijd van de centrale P.K.I. uitgaat.

Dat het niet bij woorden blijft, bewijst de actieve deelneming van Sobsi en Sarboepri aan de uitvoering van de verschroei-de-aarde-politiek. Deze wordt grotendeels uitgevoerd door deze communistische mantelorganisaties, een en ander in volledige overeenstemming met de republikeinse legercommandant, generaal Soedirman, die tot dit doeleinde afdelingen dezer arbeiders-organisatie min of meer in het leger incorporeert.

Een en ander gaat gepaard met subversieve acties in de door Nederlanders bezette gebieden en uitdrukkelijk wordt verklaard, dat men niet bevreesd is, dat de verschroei-de-aarde-politiek politieke zelfmoord en werkloosheid zal betekenen. Aan alles is gedacht en de Sobsi deelt mede, reeds een overeenkomst met de landbouwers te hebben aangegaan, waarbij deze laatste een deel van hun sawah's en bouwgronden aan de gewezen ondernemings- en fabrieksarbeiders zullen afstaan.

Het vrijwillig karakter van deze "overeenkomst" ter andere zijde hier buiten beschouwing latend, evenals de ongetwijfeld middels dwang verkregen uitvoering hiervan, is een en ander in overeenstemming met de reeds hieraan voorafgaande door de communisten ontworpen herverdeling der gronden gepaard met de vaststelling van een minimum-en maximum toegeestaan grondbezit. De door de overeenkomst van Lingga Djati verkregen "adempauze in de strijd" is blijkbaar ook in dit opzicht goed benut.

17 Juli blijkt de Lasjkar Boeroeh Indonesia (het Indonesische arbeidersleger) officieel als Sobsi-leger te zijn erkend met gelijktijdige erkenning als onderdeel van het officiële republikeinse leger. De innige verhouding tussen de linkse

arbeidersorganisaties en het leger komen hier wel zeer duidelijk tot uiting.

Om de juiste betekenis van de Sobsi als hulp-orgaan van de P.K.I. te doen uitkomen, zij hier nog vermeld, dat volgens haar onder-voorzitter Harjono het aantal leden in Juni 1947 ruim 1.300.000 bedroeg, welk aantal over geheel Java als een communistisch propagandanet ligt uitgespreid met vertakkingen ook in alle vitale overheidsbedrijven, als de spoorwegen, de post-en telegraaf, het onderwijs en de vitale bedrijven, als water-en electriciteitsvoorziening.

Evenwijdig lopend met de versteviging der contacten tussen de P.K.I. op Java en de P.K.I. op Sumatra wordt de band tussen de op beide eilanden onder de invloed van de communisten staande arbeiders-organisaties ook steeds nauwer aangehaald.

Diverse arbeidersleiders van Java begaven zich hiertoe naar Sumatra, waarbij in de eerste plaats genoemd moet worden Boejoeng Saleh, leider van de afdeling arbeidersaangelegenheden van het organisatie-bureau van de Partai Kommoenis Indonesia en als zodanig de geestelijke vader en drijfkracht van de Sobsi. Hiernaast moeten genoemd worden Soeparna van de Sarboepri (Bond van Ondernemingsarbeiders) en Soepardja van de eveneens bij de Sobsi aangesloten bond van arbeiders in de olie-industrie.

Lede dank zij de Java-invloed zijn thans de Sobsi en de daarbij aangesloten vakverenigingen op Sumatra beter georganiseerd. In elke residentie treft men thans afdelingen van deze mantelorganisatie aan; de leiding berust meestal bij notoire communisten. Leider van de Sobsi op Sumatra is de prominente P.K.I. voorzitter, Abdoel Karim, terwijl ook de andere leden van het hoofdbestuur der Sobsi op Sumatra allen communist zijn.

Het aantal arbeiders, dat zich thans bij de diverse vakverenigingen heeft aangesloten, waarvan de Sarboepri, de Persatoean Pegawai Minjak (Olie-industrie) en de Lacoem Boeroeh Tani (vereniging van landbouwers) wel de voornaamste zijn, is zeer groot. Deze verenigingen, het sterkst vertegenwoordigd in de residenties Oostkust van Sumatra en Palembang, loopt thans in de duizenden.

Evenals de Sobsi op Java beschikken enkele vakverenigingen over een eigen strijdorganisatie, zoals de Barisan Tani Indonesia, de Lasjkar Boeroeh Indonesia, enz. Daar naast zijn op vrijwel alle cultuur-en industriële ondernemingen communistische cellen opgericht.

Het is dan ook niet te verwonderen, dat verschillende feiten op een toenemende extreem-linkse invloed op Sumatra wijzen. Zo werden ter gelegenheid van de viering van de 1-Mei dag dit jaar te Medan, Fort de Kock, Pematang Siantar en andere plaatsen grote massa-bijeenkomsten en optochten gehouden, waarbij communistische strijdleuzen en emblemen, alsmede de portretten van Marx en Stalin niet ontbraken.

IV.

De versteviging van de positie van de P.K.I. buiten het eigenlijke arbeidersverband.

Niet tevreden met het binden der arbeiders aan haar ideologie, wordt medio Juli 1947 de band met de grote buiten de arbeiders-en boerenbeweging staande volksmassa aange-trokken op een congres te Kediri van de z.g. Sarekat Rakjat. De bekende agitator van de P.K.I. Aidit omschrijft hierbij de positie van de Sarekat Rakjat als een massa-organisatie en geeft aan hoe de relatie tussen de P.K.I. en deze opzich-zelf niet politiek-zelfstandige Sarekat Rakjat moet zijn. Het congres besluit, dat de leiding van de Sarekat Rakjat bij het centraal comite van de P.K.I. moet berusten en aan alle gewestelijke centrales wordt de verplichting opgelegd de volgende beginselverklaring in te leveren:

- A. de Sarekat Rakjat van.....verklaart accoord te gaan met en trouw te blijven aan het beginsel en het programma van de Partai Kommoenis Indonesia.
- B. de Sarekat Rakjat van.....erkent, dat de P.K.I. de enige partij is, die de verdrukte en uitgezogen klasse georganiseerd naar de vrijheid kan voeren.
- C. de Sarekat Rakjat van.....belooft zijn plicht na te komen tot het ten uitvoerleggen van de beslissingen van de P.K.I.
- D. verder onderwerpt de Sarekat Rakjat van.....zich aan artikel III van het huishoudelijk reglement der P.K.I. betreffende voorwaarden, plichten, rechten en opheffing van het buitengewone lidmaatschap der P.K.I.

Intussen wijzen de berichten uit, dat de P.K.I. ook hare positie in de Partai Tani Indonesia (de Partij van Indonesische Landbouwers) tracht te verstevigen en middels cellenbouw in deze ongeveer tien miljoen leden tellende organisatie vaste voet te krijgen, waarbij in het midden gelaten wordt, of de hiertoe behorende eenvoudige desalieden zich er wel van bewust zijn, dat zij op deze wijze de gelederen van de P.K.I. versterken.

Hierbij blijft het echter niet. Het Badan Kongres Pemoeda met zijn vele hierbij aangesloten jeugdverenigingen blijkt steeds meer een werkzaam aandeel in de verspreiding van de communistische ideeën te worden en de Radio Gelora Pemoeda lijkt een spreektrampst der P.K.I.

Vrouwen-en studentenverenigingen komen steeds meer onder de invloed van uiterst links. Van enigelei tegenwicht van regeringswege is geen sprake, integendeel. Op de receptie-avond ter gelegenheid van het derde congres van de Ikatan Peladjar Indonesia (Bond van Indonesische Studenten) op 24 April 1947 is het niemand minder dan president Soekarno, die de verzamelde studenten als volgt toespreekt:

"Wanneer het recht aan banden gelegd wordt, ontstaat een beweging, die steeds groter zal worden. In 1926 brak de communistische opstand uit.

Mogelijk zijn er onder jullie familieleden, die gedurende die dagen door de Nederlanders naar Digoel werden verbannen of erger, opgehangen werden. Het was de Partai Nasional Indonesia (d.i. de partij van Soekarno zelf, die na de mislukte opstand van 1926 een toevlucht werd voor verschillende communisten en in bepaalde opzichten het werk van de ontbonden P.K.I. voortzette ref.) die gedurende die dagen niet van wijken wist. In 1929 brak weer een opstand uit. Duizenden van onze leiders werden door de Hollanders naar Digoel verbannen. Maar nog wist ons volk niet van wijken.

En toen kwam het jaar 1945 en werd de vrijheid van Indonesia door ons geproclameerd. Lenin wordt door de Russen de grote generaal van de revolutie genoemd. Wie had ooit gedacht, dat tengevolge van de tweede wereldoorlog Indonesia onafhankelijk zou worden? Lingga Diati is als een kapitaal, als een springplank om onze strijd voort te zetten."

Een belangrijke versterking van de positie van de P.K.I. mag voorts wel gezien worden in de toenadering tussen deze partij en de pembrontakan-leider Soetomo na het zich terugtrekken van laatstgenoemde organisatie uit de z.g. Benteng Republiek Indonesia in Mei 1947. Oorspronkelijk in deze organisatie meer samengaande met de rechts-georiënteerde partij en P.N.I. en M. sjoemi (Islamieten), treedt de Barisan Pembrontakan Repoebliek Indonesia, nadat haar leider Soetomo medio Mei 1947 te Batavia met Sjahrir en de P.K.I.-leider Alimin heeft geconfereerd, uit de Benteng Repoebliek Indonesia. Sindsdien zien wij Soetomo meer en meer naar de zijde van de door de P.K.I. voorgestane politiek overhellen, hetgeen geleet op het proletarisch karakter van de door hem geleide groepen, bij deze uiteraard geen tegenstand ondervindt en zulks des te eerder, waar de door een intensieve propaganda verspreide communistische ideeën ongetwijfeld ook in de pembrontakan-beweging als een zuurdesem zijn doorgedrongen. Nadien zien wij Alimin en Soetomo broederlijk naast elkaar als sprekers op bijeenkomsten optreden en bij de herdenking van het tweejarig bestaan van de Barisan Pembrontakan Repoebliek Indonesia behoort Alimin tot de feestredenaars. P.K.I. en B.P.R.I. hebben elkaar blijkbaar gevonden, hetgeen voor de P.K.I. in tijden van actie een hoogst welkome versterking van haar gelederen met de meest militante en voor niets terugdeinzende elementen betekent.

Ten slotte moge nog vermeld worden, dat uit zeer recent ter beschikking gekomen in beslag genomen rapporten van de Pengawas Aliran Masyarakat in het voormalig hoofdkwartier van deze P.A.M. te Poerwokerto gebleken is, dat:

a. Drs. Maroeto Daroesman, de onder-voorzitter van de P.K.I. zitting heeft in de centrale raad van de Pesindo (Partai, Socialistis!)

b. De bekende communistische agitator D.N. Aidit werkzaam is bij de staf van de A.L.R.I. (Indonesische zee-macht) op het ministerie van defensie.

c. De Barisan Pembrontakan Repoebliek Indonesia (de bekende beweging van Soetomo) te Djokja practisch geheel onder leiding van communisten staat.

d. De P.K.I. leden de overtuiging hebben, dat Alimin als "militair attache" van de Komintern in de P.K.I. zitting heeft.
Het bovenstaande behoeft geen verder commentaar.

V.

De niet tot de P.K.I. behorende communistische groeperingen met uitzondering van de Chinezen.

In Nefis-publicatie No. 60 (blz. 12 e.v.) werd reeds de aandacht gevestigd op een nieuwe communistische organisatie, de z.g. Rode P.K.I. (P.K.I. Merah), welke zelf verklaarde los van de P.K.I. te staan. Deze nieuwe partij nam stelling tegen de bestaande P.K.I., welke er van beschuldigd werd in haar politiek en tactiek niet in overeenstemming te zijn met de wil en de idealen van het volk, dat de communistische begrippen aanhangt. Meer in het bijzonder scheen de Rode P.K.I. het niet eens te zijn met de door de P.K.I. van boven opgelegde strategie en tactiek; de Rode P.K.I. wil slechts een strategie en tactiek aanvaarden, die op de wil van het volk tot in zijn laagste geleidingen berust.

In Juli 1946 wordt nader licht op deze nieuwe partij geworpen, doordat over een door haar uitgegeven brochure, "Oproep van de Rode P.K.I.", de beschikking werd verkregen.

Na een aanval op het kapitalisme en een verheerlijking van de Sovjet-Unie, wordt in deze brochure een vergelijking getrokken tussen kapitalistische, en proletarische democratie.

Samenwerking tussen werknemers, en werkgevers, tussen kapitalisten en arbeiders, tussen overheersers en overheersten of tussen onderdrukkers en onderdrukten is hetzelfde als de vriendschap tussen leeuw en schaap.

Slechts de samenwerking welke gebaseerd is op de socialistische, de proletarische democratie, van voordelen afwerpen voor beide partijen.

Zolang de activiteiten van het Indonesische volk en de Indonesische staat nog gebaseerd zijn op kapitalistische democratie kunnen de onderdrukte groepen een compromis slechts aanvaarden, wanneer dat compromis de revolutionaire krachten kan versterken en het strijdvuur kan aanwakkeren.

De huidige wereldvrede is slechts een adempauze, die door tegenstrijdige krachten wordt te baat genomen om hun krachten te concentreren, te organiseren en in te zetten.

De communistische aanval tegen het kapitalisme is overal ingezet.

Ook in Indonesie is het de communistische partij, die de motor moet zijn voor de strijd, die het volk aanbindt tegen het imperialisme.

Het reformisme wordt voorts aangevallen en een bedreiging van de revolutie genoemd.

De enige partij, die met het Leninisme als richtsnoer aan de Indonesische revolutie leiding kan geven, is de communistische partij.

De huidige P.K.I. echter is volgens de P.K.I. Merah niet op het Leninisme gebaseerd en wordt niet in staat geacht de motor te worden van de nationale revolutie. De passiviteit en impotentie van de huidige P.K.I. kwam o.m. tot uiting in haar politieke strijd ten opzichte van Lingga Djati.

Dit wekte teleurstelling bij het volk en had tot gevolg, dat revolutionaire krachten buiten de partijsfeer verspreid raakten. Dit brengt de revolutie in gevaar en benadeelt haar, ondermijnt de vastberadenheid van de regering, die zich tegenover een imperialistische vijand geplaatst ziet en daarom steun nodig heeft van revolutionaire krachten, welke wortelen in- en eigen zijn aan het volk.

Een nieuwe P.K.I. dient te worden opgericht, vol van strijd lust en gebaseerd op revolutionaire theorieën, niet echter als een nieuwe concurrent van de bestaande P.K.I. doch ter demonstrering van het waarachtige communisme.

De P.K.I. Merah zal de zweep en wegwijzer zijn voor de in de thans bestaande P.K.I. verenigde kameraden, die zich nog niet ten volle bewust zijn van hun positie. De P.K.I. Merah zal de morele steun zijn voor alle revolutionaire krachten, die ook niet accoord gaan met de leiding en leider der bestaande opportunistische P.K.I. De P.K.I. Merah zal de weg open stellen tot de vereniging van alle communisten.

Blijkt uit het bovenstaande, dat de P.K.I. Merah geheel de Leninistische beginselen huldigt en evenals de officiële P.K.I. haar volgelingen Sovjet-Rusland als ideaal voorhoudt, zo schijnt haar ontstaansreden wel hoofdzakelijk een gevolg te zijn, van het niet begrijpen van de door de P.K.I. gevolgde opportunistische politiek t.o.v. Lingga Djati door de grote massa. Het door Alimin gepropageerde idee van de adempauze was voor velen niet te volgen. Het is dan ook ongetwijfeld tegenover groepen als deze, dat zowel Alimin als Aidit de opportunistische politiek van de P.K.I. meenden te moeten verdedigen, en waarbij laatstgenoemde uitdrukkelijk vaststelde, dat de gevolgde politiek door het volk eerst begrepen zou worden, als het proces der revolutie een hoger fase zou hebben bereikt (zie hier boven paragraaf I.).

Ongetwijfeld heeft de thans door de P.K.I. gevolgde heftige anti-Nederlandse actie de tegenstellingen tussen haar en de Rode P.K.I. verminderd, en mag hierin wellicht tevens een bevestiging worden gezien, van de in het verkort politiek-situatie-overzicht No.15 geopperde mogelijkheid, dat de P.K.I. zich naar de P.K.I. Merah zou toebuigen.

4 Augustus richt de P.K.I. Merah zich in een radio-boodschap tot de luisteraars. Na een historische inleiding volgens het bekende recept met betrekking tot het kapitalisme, wordt geheel in overeenstemming met de opwekkingen van de gewone P.K.I., het volk van Semarang en Bandoeng aangespoord van elk wapen gebruik te maken en de vijand te doden.

Nu de officiële P.K.I., tevoren om opportunistische redenen voorstandster van Lingga Djati, ten deze haar bakens heeft verzet, zijn de verschillen tussen haar en de Rode P.K.I. aanmerkelijk verzwakt en lijkt het dan ook niet onverantwoord er ernstig mede rekening te houden, dat bij een actie tot het verkrijgen van de regeernacht P.K.I. en Rode P.K.I. de handen in elkaar zullen slaan.

Communisten zijn zeer zeker ook de volgelingen van Tan Malakka, die zelve volgens de jongste berichten nog niet, zoals zijn medestanders in de staatsgreep van medio 1946, losgelaten zou zijn. Toch wordt zijn naam nog steeds genoemd als politiek belangrijk persoon en is het naar het voorkomt niet uitgesloten, dat hij en zijn greep in de toekomst nog een belangrijke rol zullen spelen.

Houdt men bovendien nog rekening met de omstandigheid, dat vele groepen, alhoewel niet tot de officiële communistische groeperingen behorend, toch in belangrijke mate met communistische ideeën zijn geïnfilteerd, zo kan de P.K.I. bij een daadwerkelijke actie ongetwijfeld op zeer veel "reclapers" rekenen.

Als voorbeeld moge hier genoemd worden een afdeling van 5000 man Barisan Pembrontak Repoebliek Indonesia in het Bantamse. Alhoewel Islamietisch, is deze groep sterk communistisch gekleurd. Hamer en sikkel worden als embleem gedragen en men groet elkaar met de opgestoken vuist van de linkerhand, de communistische groet.

VI.

Het communisme en het leger.

In Nefis-publicatie No. 60 werd eveneens reeds gewezen op de communistische infiltraties in het leger, waartegen van de zijde van de republikeinse regering of de republikeinse legerleiding niets gedaan werd.

Spoedig blijkt echter reeds, dat hier niet slechts van een tolerering sprake is en wijzen in beslag genomen bescheiden uit, dat de officieren als onderdeel van hun opleiding in de communistische ideologie onderwezen worden. Uit deze bescheiden (opgenomen als bijlage III bij verkort politiek-situatie-overzicht No. 12) blijkt duidelijk, dat de communistische leer in het leger geïndoctineerd wordt, alsmede, dat de communistische beweging h.t.l. als een onderdeel van de internationale communistische beweging moet beschouwd worden.

Juni 1947 wijst een vooraanstaand Indonesier op de communistische infectie van het republikeinse leger, welke waarschuwing kort daarop wordt bevestigd door een in beslag genomen manifest van de "Sajap Kiri", gedateerd 14 December 1946 en waarin wordt vermeld, dat het republikeinse leger democratisch en anti-imperialistisch moet worden opgevoed.

Het baart dan ook geen verwondering, dat bij de politieke actie in de legerkazernes, enz. talrijke portretten van Lenin en Stalin, communistische leuzen en emblemen en een grote hoeveelheid communistische lectuur werd aangetroffen.

Ook de samensmelting van het oorspronkelijke officiële republikeinse leger, de T.R.I. (Tentara Republik Indonesia met de diverse losse strijdorganisaties tot het nieuwe eenheidsleger, de T.N.I. (Tentara Nasional Indonesia), heeft vermoedelijk bijgedragen tot versteviging van het communistisch element in het leger. Talrijke onder de invloed van de communistische groepen staande lasjkars, toch zijn thans in het officiële leger opgenomen, terwijl ook de "militarisering" van Sobsi-afdelingen en extreem linkse vernielingsbrigades zeker niet zal nalaten de linkse invloeden in de T.N.I. te vergroten.

De "Sajap Kiri" heeft blijkbaar bij dit alles geen belangrijke stem in het kapittel getuigd o.m. de twee hieronder aangehaalde kranten-artikelen, die in hun soort nog tot de meest gematigde behoren.

"Het leger moet gedemocratiseerd worden. Het mag geen rassenhaat hebben, doch wel een haat voor het imperialisme. De promotie moet verdemocratiseerd worden, zodat de officieën ook uit de arbeiders en boeren worden gerecruteerd. Het leger moet de politiek van de regering ten uitvoer leggen en de banden tussen volk en lasjkar-leger moeten aangehaald worden."

(Soeara Oemoem 16 April 1947).

"Besluit van het 2de Congres van de Lasjkar Rakjat te Magelang dd. 28 April 1947: De ondersteuning van het defensie- en opbouwplan van de Linker-Vleugel staat op de voorgrond en de Lasjkar Rakjat zal daarbij hulp verlenen. Het Biro Perdjoeangan (de coördinatie van volksstrijdkrachten rechtstreeks staande onder minister Amir Sjarifoeddin) zal gesteund en versterkt worden door verezenlijking van de eenheid van commando en een zo nauw mogelijke samenwerking op basis van een werkelijke democratie tussen Lasjkars en leger.

Bij de regering zal o.m. aangedrongen worden op het zo spoedig mogelijk nemen van maatregelen tegen personen en groepen, zowel uit eigen regeringskringen als uit strijdorganisaties of partijen, die schade doen aan de voortgang der revolutie."

(Redaulatan Rakjat 29 April 1947).

Het schijnt onmiskenbaar, dat langzaam naar zeker het republikeinse leger steeds meer een politiek instrument is geworden voor de verwezenlijking van de sociale revolutie.

1 Augustus 1947 blijkt uit de radio-omroep Djokja, dat het de opperleiding van het republikeinse leger is toegestaan, "twee afgevaardigden met blanco-volmachten" der communistische en socialistische partijen en der vakverenigingen uit te nodigen zitting te nemen in de conferenties van de Nationale Defensieraad (Dewan Pertahanan Negara).

Erkende communisten gaan hoge militaire rangen in het republikeinse leger bekleden, niet op grond van hun militaire bekwaamheden, doch in verband met de politieke belangrijkheid van deze niet-militairen.

Sociale revolutie en leger kunnen niet meer gescheiden worden en tekenend in dit opzicht is ook een ter gelegenheid van de viering van het tweejarig bestaan van het republikeinse leger door de Radio Gelora Pemoeda uitgezonden rede van de leider van het uiterst links georiënteerde Badan Pekerdja Kongres Pemoeda, waarin o.m. gezegd wordt: "De T.N.I. zal nooit overwonnen worden in navolging van het Rode Leger van Moskou. In de jaren 1919-1920 stond het Rode Leger voor dezelfde moeilijkheden als ons leger nu. Doch het volk en het leger was een. Er was een goede verstandhouding tussen hen, ze konden goed met elkaar overweg. En wat had het tot resultaat? De vijand werd verslagen en tot heden toe is het Rode Leger nog even machtig en sterk.

VII.

De Republikeinse Regering in haar verhouding tot de Communisten.

In publicatie No. 60 werd gewezen op de nauwe betrekkingen tussen de communisten en daarmede verwante groepen en de republikeinse regering, waarbij tevens de nadruk werd gelegd op artikel 7 van het bij deze publicatie als bijlage gevoegd partijprogramma van de P.K.I. In dit artikel n.l. verklaart de P.K.I. te strijden ter handhaving en consolidering van de Republiek Indonesia als een eerste stap in de richting van een socialistische, Indonesische maatschappij. In haar strijd en streven om haar doel te bereiken zal de P.K.I. samenwerken met alle democratische organisaties in binnen- en buitenland.

M.a.w. de onafhankelijke republiek Indonesia als zodanig is voor de P.K.I. geen doel doch middel. Het middel om tot een socialistische maatschappij te geraken.

Het wekt geen verwondering, dat, de in de vorige paragrafen geschetste toenemende machtsinvloed der communisten en hiermede verwante groeperingen in aanmerking nemend, de republikeinse regering voor een belangrijk deel afhankelijk is van deze groeperingen, al kan het wel niet anders, dat haar niet ontgaan kan, dat deze groeperingen

op een verder gelegen doel blikken en, indien nodig geacht, zeker niet zullen aarzelen het bewind over te nemen.

Allerlei tekenen wijzen er dan ook op, dat de regering voor een belangrijk deel onder invloed van de "Sajap Kiri" staat, hetgeen scherp ziende republikeinen niet onder stoelen of banken staken.

Juni 1947 uit een Indonesisch minister uit een vorig kabinet zich als volgt:

"Van de door de republikeinse regering financieel gesteunde Sobsi gaat een anti-Nederlandse hetze uit, met als centrale figuur de persoon van Boejoeng Saleh (zie ook paragraaf III) hoofdbestuurslid van de Partai Kommoenis Indonesia.

Ofschoon de fondsen van de Sobsi door het republikeins ministerie van financiën worden verstrekt, wordt deze vakverenigingsfederatie politiek geheel geleid en beïnvloed door de P.K.I. en Alimin, die een niet te onderschatten gevaar is te achten vanwege zijn volledige integriteit, zijn non-corrump karakter, zijn scherpe intelligentie en zijn algemeen veelzijdige politieke scholing.

Ir. Soekarno en Drs. Moh. Hatta zijn wel verplicht zich bij deze stroming min of meer aan te sluiten, gezien het feit, dat de ontevredenheid met de bestaande gang van zaken momenteel onder de bevolking zo groot is, dat deze in handen van de P.K.I. en Sobsi een uiterst gevaarlijk wapen vormt tegen het bestaande republikeinse gezag. Daarenboven dient deze ontevredenheid te worden afgereageerd in anti-Nederlandse kanalen, waartoe van de Sobsi gebruikt wordt gemaakt. Het ligt in het voornemen van Alimin om zijn positie meer en meer te consolideren en te versterken, voorshands met de klik Soekarno-Hatta cs., in uitgesproken anti-Nederlandse zin een cooperatieve politiek te voeren, langzaam maar zeker de Linker Vleugel (Sajap Kiri) te versterken en zodoende te geraken tot een omverwerping van het tegenwoordig presidentieel gezag, dat toch reeds wankel kan worden genoemd. Voorshands echter is de samenwerking Alimin-Soekarno hecht te noemen, beiderzijds echter noodzakelijkerwijze."

Als waarschuwing wordt aan dit oordeel ook nog toegevoegd, dat "Ir. Soekarno niet voor de volle 100% op het republikeinse leger kan en mag rekenen, aangezien dit ook communistisch is geïnfiltreerd".

Een ander Indonesier, republikeins inspecteur der in West-Java gelegen ondernemingen onder republikeins beheer, laat zich met betrekking tot de teruggave dezer ondernemingen (Mei 1947) aan de wettige eigenaren als volgt uit:

"De republikeinse regering te Djokja dient thans rekening te houden met een krachtige, communistisch geleide oppositie. Hierdoor is men te Djokja wel genoodzaakt om geen maatregelen te nemen, die de regering het ongenoegen der arbeiders op de hals zou halen. Dit klemt te meer, waar de republiek het volk niets te bieden heeft, de ontevredenheid onder vaklieden en arbeiders toeneemt en dientengevolge de ondernemingskoelies zoet gehouden moeten worden. De

voornaamste agitatie van de Linker Vleugel gaat uit van de Sarboepri (Indonesische bond van ondernemingsarbeiders, onderdeel van de Sobsi)."

De feiten wettigen deze uitspraken maar al te zeer en in zijn pamflet van 4 Juli 1947 erkent het Centraal Comité der P.K.I. openlijk, dat het de Sajap Kiri is geweest, die stappen gedaan heeft om de regering door een nieuwe te doen vervangen. Tevens doet de P.K.I. in dit pamflet goed uitkomen, dat de republikeinse regering zich min of meer in de greep van de Sajap Kiri bevindt. Men hore slechts :

"Als gevolg van de houding van de Sajap Kiri is het gelukt om het kabinet Sjahrir te doen vervangen door het kabinet Amir Sjarifoeddin, zodat thans een resolute leiding der revolutie gevormd is, welke zowel naar buiten als naar binnen democratisch is.

De P.K.I. heeft onmiddellijk het besluit genomen mede zitting te nemen in de regering. Deze stap is juist, omdat de P.K.I. als een der leden van de Sajap Kiri een aandeel heeft gehad in de val van het oude kabinet en de vorming van het nieuwe en de verantwoordelijkheid durft te dragen voor alle consequenties.

Het is voor de P.K.I. plicht om, waar zij een grote invloed op het volk uitoefent, deel te nemen aan de nationale regering.

Degenen, die de P.K.I. niet gaarne in de regering zien, opperen nietszeggende bezwaren, welke voortkomen uit twijfel, waarbij vooral wordt aangevoerd, dat de aanwezigheid van de P.K.I. in het nieuwe kabinet de regeringspolitiek ten opzichte van het buitenland in gevaar zal brengen.

Daarentegen zal de P.K.I. als Generale Staf van de massa-organisatie - boeren en arbeiders - de staat terzijde kunnen staan en haar versterken in het weerstaan van alle soorten agressie. De P.K.I. is een deel van de arbeiders-, revolutionaire- en progressieve beweging en uit dien hoofde volkomen gerechtigd mede zitting te nemen in het kabinet en de nationale revolutie veilig te stellen. De P.K.I. is een goede nationale kracht om mede te helpen aan de uitvoering van het nationale program.

De positie van de P.K.I. in het nieuwe kabinet heeft een belangrijke en internationale betekenis, welke revolutionaire krachten kan aantrekken en steunen, de nationale revolutie verstevigen in haar voortschrijden en de sympathie en steun verwerven van de progressieve groepen op de gehele wereld.

De P.K.I. zal met alle partijen, welke een zelfde standpunt innemen en met de leden van de Sajap Kiri in het bijzonder, waar dan ook, doorvechten voor de volksregering."

In een en ander is de juichtoon over het aandeel van de Sajap Kiri in de vervanging van het kabinet niet te ont-

kennen. Ook Masjoemi kan niet verhehlen, dat de Sajap Kiri hier belangrijke winst geboekt heeft en wijst er in een circulaire van het hoofdbestuur dezer Islamietische groepering op, dat het de Sajap Kiri was, welke het kabinet Sjah-rir ten val bracht. Ondanks haar tegenstand tegen Lingga Djati was Masjoemi in beginsel bereid ook in het nieuwe kabinet zitting te nemen, doch eiste dan ook in de gelegenheid gesteld te worden door het aantal harer vertegenwoordigers een passende en voldoende ruime plaats in te nemen om de invloed van haar politieke richting te kunnen garanderen. Zij achtte het onbehoorlijk haar te dwingen slechts een beklemd positie in het kabinet in te nemen, waardoor zij slechts een impotente hulpkracht zou zijn, welke niet in staat was in de te voeren staatspolitiek correctief op te treden.

Masjoemi wijst alle verantwoordelijkheid van de eerste poging om tot een nieuw kabinet te geraken af en zegt in de hierboven aangehaalde circulaire van 3 Juli met onvernholen bitterheid :

"Wat deze zet is en vanwaar die komt, begrijpt het volk zeker wel, aangezien het twee jaar lang geleerd heeft om in alle vrijheid te leven en te leren denken. De politieke richting van de Masjoemi wordt door het volk voldoende begrepen, zodat, indien de goodwill van de Masjoemi, welke nu wordt aangeboden voor het behoud van de staat, afgewezen wordt, de verantwoordelijkheid weer komt te rusten op die partijen, welke er afwijzend tegenover staan."

Uit een en ander blijkt weer duidelijk de tegenstelling tussen uiterst links en uiterst rechts, welke tegenstellingen bij het wegvallen van de noodzakelijkheid om voor de verkrijging van de onafhankelijkheid een eenheidsfront naar buiten te vormen, ongetwijfeld tot ernstige inwendige gebeurtenissen aanleiding zal geven. Reeds enige malen werden plaatselijk voorbereidingen aangetroffen om van Islamietische zijde met de kracht van wapenen tegen de linkse elementen op te treden.

In publicatie No. 60 werd reeds op voldoende wijze aangetoond, dat zijdens personen als Soekarno en Hatta moeilijk een uitgesproken stelling nemen tegen de communisten kon worden verwacht. Sedert is de ontwikkeling dusdanig geworden, dat zij meer dan ooit op de grote, links georiënteerd massa zijn aangewezen en wel op grond van de redenen, welke op zo scherpe wijze werden weergegeven door de aan het begin van deze paragraaf aangehaalde woorden van een Indonesisch minister uit een der vorige kabinetten.

Het schijnt een levenskwestie te zijn geworden de Sajap Kiri te vriend te houden, de zo nu en dan door Soekarno aan het adres der Islamietische groepen gericht vriendelijke woorden ten spijt.

Het doet dan ook niet vreemd aan, steeds weer uitlatingen van officiële zijde te vernemen, welke op aansluiting op de ideologie van de Sajap Kiri wijzen.

Op een congres van spoorwegarbeiders te Solo op 25 April 1947, waar Alimin een grote rede hield, verklaart vice-president Moh. Hatta, dat de strijd der Indonesiers geen ras-sen-, doch een klassestrijd is.

Op een studentencongres te Malang op 24 April spreekt president Soekarno zelve als volgt :

"Wanneer het recht aan banden wordt gelegd ontstaat een beweging, die steeds groter zal worden. In 1926 brak de communistische opstand uit. Mogelijk zijn er onder jullie familieleden die gedurende die dagen door de Nederlanders naar Digoel werden verbannen of erger, opgehangen werden. Het was de Partai Nasional Indonesia (de toen opgerichte partij van Soekarno en niet te verwarren met de huidige P.N.I.), die gedurende die dagen niet van wijken wist. In 1929 brak weer een opstand uit. Duizenden van onze leiders werden door de Hollanders naar Digoel verbannen. Maar nog wist ons volk niet van wijken.

En toen kwam het jaar 1945 en werd de vrijheid van Indonesia door ons gepraclameerd. Lenin wordt door de Russen de grote generaal van de revolutie genoemd. Wie had ooit gedacht, dat tengevolge van de tweede wereldoorlog Indonesia onafhankelijk zou worden? Lingga Djati is als een kapitaal, als een springplank om onze strijd voort te zetten."

Deze laatste woorden zijn letterlijk een herhaling van de door Alimin aan Lingga Djati gegeven kwalificatie.

Ook de jongste wijziging in de samenstelling van het republikeinse kabinet, waarbij aan de Islamietische groepen 10 in plaats van 7 zetels werd toegewezen, is niet meer dan een gebaar en tekenend in dit opzicht is een tijdens deze reconstructie van het kabinet door de Minister van voorlichting gedane uitspraak, dat de oorspronkelijke beoogde kleine verschuiving in het kabinet, dank zij de door premier Amir Sjarifoeddin van de Sajap Kiri verkregen goodwill bereikt scheen te zijn, doch dat op 2 November bleek, dat de bedoelingen van Hasjoemi veel verder gingen. Dat het minister Amir Sjarifoeddin gelukte de goodwill van de Sajap Kiri te verkrijgen moet hem niet moeilijk gevallen zijn. In niet-linkse kringen staat deze minister algemeen bekend als crypto-communist, hetgeen volledig in overeenstemming is met de over deze bewindsman in Nefis-publicatie No. 60 medegedeelde antecedenten.

De regering steunt de Sajap Kiri, welke onder de auspiciën van de P.N.I. staat en wier samenstellende delen alle een ideologie hebben, welke in wezen met die der communisten overeenkomt. De regering staat voor een groot deel onder de ban van uiterst links. Een en ander kwam wel op zeer bijzondere wijze tot uiting in de zeer extreme instructie van de Sarboepri inzake de toepassing van de verschroeiide aardepolitiek. Deze instructie was ondertekend door Drs. Maroeto Daroesman, onder-voorzitter van de Partai Komunis Indonesia en lid van het kabinet Amir Sjarifoeddin.

En thans is gebleken, dat de republiek bij haar geboorte op 17 Augustus 1945 reeds onder het teken van het communisme stond.

Gelijk bekend werden Soekarno en Moh. Hatta op 14 Augustus 1945 door Pemoeda's naar Rengasdengklok (Krawang) ontvoerd en daar gedwongen de onafhankelijkheid van de republiek af te kondigen.

Uit in verschillende delen van Java thans aangetroffen gegevens blijkt, dat bij deze onafhankelijkheidsverklaring de hoofdrol werd gespeeld door een zekere Pak Hoesin, welke niemand anders dan Tan Malakka blijkt te zijn, die hierdoor de hoofdfiguur was in de vrijmaking van Indonesia van de Nederlandse imperialisten en kapitalisten. Hij had er op aangedrongen Soekarno en Hatta niet buiten de actie der proclamatie te laten, teneinde de Nederlanders de kans te benemen hen als war-criminals voor een gerechtshof te dagen.

Als dank hiervoor stelden Soekarno en Hatta op 1 October 1945 een politiek testament luidende:

Indien wij op een gegeven moment niet meer in staat zijn om de strijd voor de onafhankelijkheid van onze Negara Repoebliek Indonesia voort te zetten, dragen wij de leiding over aan:

1. Kameraad Tan Malakka.
2. Kameraad Mr. Iwa Koesoema Soemantri.
3. Kameraad Soepardi.
4. Kameraad Sjahrir.

Pres. Rep. Ind.
Soekarno.

Djakarta 10 October 1945.
Vice-President.
Hatta.

Dat wij hier ook Sjahrir in dit testament aantreffen heeft geen verwondering te verwekken. Zijn partij, de Partai Sosialis Indonesia, welke omstreeks die dagen in zijn tegenwoordigheid te Cheribon werd opgericht, kwam met een beginsel-programma voor de dag, dat weinig met dat der communisten verschilde, terwijl thans bekend is geworden, het oorspronkelijk in de bedoeling lag, de naam "Communistische Partij" te bezigen, doch dat men zulks om tactische redenen achterwege liet.

Is Tan Malakka thans geelimineerd, de banden, welke de republikeinse regering met uiterst links verbinden, zijn er niet op verzwakt.

VIII.

De Chinezen en het Communisme.

Sedert de uitgifte van publicatie No. 60 zijn de Chinese communistische activiteiten zeer toegenomen. Op Sumatra had het communisme reeds van meetaf aan vele aanhangers onder de Chinezen. Reeds vanaf de capitulatie van Japan had op dit eiland beïnvloeding van de Chinese bevolkingsgroep plaats, via Chinese communisten van het Maleise schiereiland.

In Riouw demonstreerde zich dit in het optreden van de z.g. Bintang Tiga (Drie Sterren), een oorspronkelijk in Malaya agerende anti-Japanse, communistische, ondergrondse beweging welke in Kuala Lumpur haar hoofdkwartier had en tot het laatste toe een guerillastrijd tegen de Japanners voerde. Na de Japanse capitulatie breidde deze organisatie in nauwe samenwerking met de Malayan Communist Party te Singapore haar operatieterrein uit over Riouw. Deze beweging was echter van korte duur. De Riouw-leiders werden te Singapore gearresteerd en de partij op 1 December 1945 officieel verboden.

Een belangrijke beïnvloeding der Chinezen op Sumatra vindt plaats van de zijde van de China Democratic League, een machtige communistisch geïntendeerde mantelorganisatie, welke nauw contact onderhoudt met het internationale communisme en haar subversief karakter aanvankelijk trachtte te verbergen onder de dekmantel van democratie. Deze China Democratic League heeft in vrijwel alle residenties haar afdelingen. Zij is het sterkst vertegenwoordigd op Sumatra's Oostkust, terwijl zij te Medan haar hoofdzetel voor geheel Sumatra heeft. Deze Liga, welke onder leiding van overtuigde communisten staat, wordt hoofdzakelijk geleid vanuit Singapore. Zij komt hoe langer hoe meer onder extreem-rode invloed en sympathiseert vanzelfsprekend met het Indonesische vrijheidsideaal. Zij voert onder de Chinese jongeren een sterke propaganda, welke vooral in Noord-Sumatra met succes bekroond wordt. Het aantal Chinese jeugd- en vakverenigingen, dat zich bij de China Democratic League heeft aangesloten is legio.

als in 1955
Er bestaat een scherpe tegenstelling tussen de links geïntendeerde Chinezen en de Kuo Min Tang, welke tegenstelling zich meerdere malen in de gebeurtenissen weerspiegelde. Zo werd de Chinese Consul-Generaal te Medan, die begin Mei 1947 een bezoek aan Pematang Siantar bracht, tijdens een door hem bijgewoonde vergadering van de links geïntendeerde "General Association" en "Youth Union" op dusdanige wijze becritiseerd, dat hij de vergadering moest verlaten.

De te Medan verschijnende "Daily News", het officiële orgaan van de Democratic League, onder leiding van de bekende communist Saw Chang Han, oefende meerdere malen afbrekende kritiek uit op de regering van Chiang Kai Shek en op de Kuo Min Tang. Verder zijn de in dit blad opgenomen artikelen van een sterk anti-geallieerde en pro-Russische geest doortrokken.

Vele links geïntendeerde Chinezen, georganiseerd in de "Workers Union" trekken veelal een lijn met de volksfront-organisaties. Zij oefenen daden van terreur uit tegen hen, die van Nica-activiteit verdacht worden.

Ook op Java gaat de Chinese communistische activiteit meer perspectief vertonen. Zowel te Batavia als te Soerabaja bleek een streven aanwezig de Chinese jeugdverenigingen in een communistisch blok te verenigen en blijken de promotors hiervan in contact te staan met de P.R.I., zoals onder meer is af te leiden uit een bericht in de "Voice of Indonesia" van 19 September 1947, luidende :

"Gisteren werd te Djokja een comite in het leven geroepen, dat tot taak heeft de Chinese jeugd op Java te verenigen, de band tussen de Indonesische en Chinese jeugd te verstevigen om opname in de "World Federation of Democratic Youth" te bewerkstelligen."

Deze pogingen tot toenadering tussen Chinese en Indonesische communistische jeugd wordt nog geaccentueerd door de omstandigheid, dat diverse Chinese verenigingen als b.v. de Sin Ming Hui en de vereniging "Servants of Society" (Soerabaja; leider Dr. Tjoa Sik In, Chinees lid van de Indonesische Delegatie voor besprekingen met de Commissie van Drie) duidelijk uitgesproken linkse tendenzen vertonen.

De Sin Ming Hui, bij de oprichting als politiek-neutrale vereniging bedoeld, is bedenkelijk ver in extreem-linkse richting afgegleden, met plaatselijk soms een uitgesproken communistisch karakter. Tekenen is in dit opzicht, dat Djokja bij diverse gelegenheden van haar sympathie voor de Sin Ming Hui deed blijken, ook daar, waar zij haar activiteit in het door de Nederlanders bezette gebied ontwikkelt. Vooral de werknemersafdeling van de Sin Ming Hui alsmede de vele plaatselijke Chung Hua Labour Unions voeren een actieve communistische propaganda.

In de eerste helft organiseerde de Sin Ming Hui de arbeiders te Soerabaja en Semarang, waarin Njo Beng Hoat, de communistische hoofdredacteur van het te Batavia verschijnend dagblad, de "Seng Po", een werkzaam aandeel schijnt te hebben gehad.

In het algemeen de Indonesische onafhankelijkheidsbeweging steunend, zo hebben de zijdens de republiek tegen Chinezen bedreven daden van terreur wel enige verwijdering te weggebracht en raadde de Sin Ming Hui o.m. de stakers te Biliton aan, weer aan het werk te gaan. Daarvoor had zij, volkomen in overeenstemming met de Sobsi, gedurende maanden de staking aldaar gepropageerd.

Het contact tussen de Chinese en Indonesische communisten blijkt ook uit de thans beschikbaar komende gegevens uit kortelings door on-bezette gebieden. De cursussen aan het Marx House (zie Nefis-publicatie No.60), blijken thans n.l. ook gevolgd te zijn door Chinezen, die daarna weer als propagandist onder de jongeren van hun plaats van herkomst optraden.

Het is wel duidelijk, dat de Chinese communistische beweging hier te lande parallel loopt aan de tegenstellingen tussen de Kuo Min Tang en de communisten in China zelve. De ongeldig verklaring van de Democratic League in China in verband met haar openlijke aansluiting bij de communisten zal zeker de tegenstelling tussen de Kuo Min Tang-groep en de links georiënteerde Chinese groepen h.t.l. verscherpen.

Aanwijzingen in deze richting zijn reeds aanwezig. Zo meldt de te Batavia verschijnende "Seng Hwa Pao" in haar nummer van 11 November 1947, dat de Federatie van Chinese Jeugdorganisaties te Cheribon bij een manifest een hevige aanval heeft gedaan op de "anti-communistische razzia, "wel-

ke aanbevolen wordt door de plaatselijke Kuo Min Tang. De jongelui menen, dat een dergelijke beweging "vernietigend zou zijn voor de solidariteit in de Chinese gemeenschap".

In het manifest wordt voorts nog verklaard, dat de overzeese Chinezen zeker kunnen zijn van een behoorlijke behandeling en eerbiediging van leven en bezit".

Voorts wordt gewag gemaakt van het mislukken van de anti-communistische beweging te Batavia en de hoop uitgesproken, dat de Chinese gemeenschap zich niet zal laten "lijmen".

Ook de recente mededeling van de Sin Ming Hui, dat de werknemersafdeling van deze vereniging voortaan op zichzelf zal staan, wijst wellicht op de spanningen tussen Kuo Min Tang-groep en de linkse elementen.

Bij de behandeling van de internationale communistische contacten tussen de Indonesische communisten en hun geestverwanten elders zal nog gelegenheid zijn op de rol welke de Chinezen hierbij spelen terug te komen.

IX.

Het internationale aspect van het communisme in Indonesie.

Reeds meerdere malen werd er op gewezen, dat de leiding van de communistische beweging in Indonesie de onafhankelijkheidsstrijd slechts als middel tot verwezenlijking van de sociale revolutie beschouwt, een sociale revolutie, welke als onderdeel beschouwd wordt van de wereldrevolutie.

Werd, vooral in den beginne, getracht de aandacht van het buitenland om tactische redenen af te leiden, naar binnen liet en laat men maar al te vaak merken, dat de onafhankelijkheid en een eventueel met de Nederlanders te bereiken accoord slechts als adempauze in de sociale revolutie wordt opgevat.

Op een der eerste Sajap-Kiri-conferenties te Djokja wijst Ali in er op, dat na de tekening van de basisovereenkomst, de krachten geconcentreerd kunnen worden voor de verwezenlijking van de opbouw en de strijd. Alles wat men in Rusland vindt, kan n.t.l. niet klakkeloos na gevolgd worden, doch behoeft aanpassing aan godsdienst, zeden en cultuur.

Ter gelegenheid van de 1 Mei viering roept de P.K.I. de arbeiders via de radio toe, dat een Indonesische maatschappij moet ontstaan, waarin voor kapitalisme geen plaats meer is, en de revolutie nog steeds zal voortduren, totdat zulks bereikt is.

In dezelfde maand wijst de Radio Gelora Pemoeda er op, dat de oude kapitalistische wereld moet plaats maken voor een nieuwe socialistische. Tevens wordt hierbij geconstateerd, dat de kapitalisten zich tengevolge van de wereldoorlog niet meer zullen kunnen verenigen, omdat de wereld steeds hoger lonen vraagt.

Op het van 15 tot 16 Mei 1947 te Malang gehouden Sobsi-congres, kwam duidelijk het internationaal karakter van deze communistisch georiënteerde arbeiders-federatie tot uiting en drongen notoire buitenlandse communisten, welke op het congres aanwezig waren, op een krachtige houding tegen het imperialisme aan.

De voorzitter van het congres, Setiadjid, wees er uitdrukkelijk op, dat nationalisme en internationalisme niet van elkaar gescheiden moesten worden. Het best komt het karakter van dit congres wellicht tot uitdrukking in de door de tweede secretaris van de Federatie van Australische Havenarbeiders te Sydney, T. Roach, gesproken woorden. Hij wees er de vergaderden op, dat de Amerikaanse imperialistische politiek de wereld wilde veroveren en de Sobsi dus op haar hoede moest zijn. Volgens hem wilden de U.S.A. de wereld doen geloven, dat zij de Sovjet-Unie wilde aanvallen, doch dit was slechts een rookgordijn om de eigen greep naar de wereldheerschappij te verbergen. Hij riep op er nauwlettend op toe te zien, dat een invasie van Indonesie door Amerikaans kapitaal voorkomen zou worden, aangezien dit kapitaal het oog op Indonesie gevestigd had.

Op genoemd congres werd tevens besloten zich aan te sluiten bij de World Federation of Trade Unions, op welke aansluiting in paragraaf X nog zal worden teruggekomen.

Begin Juni 1947 houdt Alimin te Solo een beschouwing over de internationale situatie en wijst er op, dat het socialistisch front thans veel sterker is dan het kapitalistische. De ineenstorting van het kapitalisme en imperialisme is reeds een feit. De positie van Indonesie kan niet van het wereldproces gescheiden worden en de Indonesische revolutie is, evenals de revoluties in andere Oosterse landen, een deel van de wereldrevolutie.

Een in Juni 1947 in handen gevallen manifest van de Sadjap Kiri, reeds opgesteld in December 1946, verklaart, dat ook na de beëindiging van de tweede wereldoorlog de imperialistische en kapitalistische machten nog steeds een bedreiging van de wereldvrede vormen. De socialistische en progressieve krachten in de hele wereld met de Sovjet-Unie als voorangster bestrijden deze machten echter. Het Indonesische leger moet democratisch en anti-imperialistisch worden opgevoed en de staatsregering en haar machtsmiddelen moeten uit revolutionaire personen bestaan.

De nauw met de communisten gelieerde Partai Sosialis zegt in haar 1 Mei-vlugschrift van 1947, dat de huidige maatschappij vervangen moet worden door een sociaal stelsel gedeclareerd door de dictatuur van het proletariaat. De Republiek Indonesia is door haar strijd tegen het kapitalisme en imperialisme stevig verbonden met de internationale arbeiders. Men moet niet schromen, voorlopig, een compromis met de bourgeoisie te sluiten. Men moet als real-politici zijn stappen kunnen berekenen en de tijdsomstandigheden in rekening brengen. De houding der socialisten is gebaseerd op de berekening, dat de sociale revolutie niet ineens verwezenlijkt kan worden, doch dat zulks in fasen moet geschieden. Het vlugschrift eindigt met de woorden: "Met een volmaakt democratische, onafhankelijke, Indonesische staat op

weg naar een socialistische wereldorde ! "Er moge hier op
gewezen worden, dat het beginsel-programma van de Partai
Sosialis weinig van dat der communisten verschilt en bij
de oprichting slechts om tactische redenen er niet toe
werd overgegaan, de partij in stede van Partai Sosialis de
naam van Communistische Partij te geven.

In het in paragraaf VII behandelde pamflet van de P.K.I.
van 4 Juli 1947 werd er reeds op gewezen, dat volgens haar
zelve de positie van de P.K.I. in het kabinet een belangrij-
ke en internationale betekenis heeft, welke revolutionaire
krachten kan aantrekken en steunen, de nationale revolutie
verstevigen in haar voortschrijden en de sympathie en steun
verwerven van de progressieve groepen op de gehele wereld.

Een duidelijk bewijs voor de internationale instelling
van het communisme h.t.l. is vooral ook de aan het slot
van paragraaf I behandelde te Salatiga aangetroffen in-
structie van de P.K.I., waarvan herlezing in dit verband
moge worden aanbevolen.

26 September wordt aan alle radio-stations van de repu-
blik een in het Sovjet-orgaan "Izvestia" geplaatst artikel
ter broadcasting gegeven, zodat de bevolking overal kon
horen:

"Waarom wenst de Nederlandse Regering zich niet te schik-
ken naar de Veiligheidsraad?

Voelt dit land zich zo sterk, dat zij deze organisatie
kan negeren?

Het antwoord op deze vraag is:

De Nederlanders durven de belangen van het Indonesische
volk voortdurend te schaden, omdat zij machtige beschermers
hebben. Toen de Veiligheidsraad met de discussie over de
voorstellen van India en Australie begon, deden de Verenigde
Staten een aanbod van goede diensten om als bemiddelaar in
het Indonesische geschil op te treden.

Ofschoon er een andere oplossing is, die in overeenstem-
ming is met de beginselen van de U.N.O., d.w.z. om een com-
missie van vertegenwoordigers van de leden van de Veilig-
heidsraad in te stellen, bleven de Verenigde Staten er op
aandringen om als bemiddelaar op te treden.

De vertegenwoordigers van de Verenigde Staten deden in
de eerste plaats alles wat in hun vermogen was om een oplos-
sing van het Indonesische vraagstuk te voorkomen. In de twee-
de plaats deden zij alles om de Nederlandse Regering te doen
begrijpen, dat deze in haar oorlog tegen de Indonesische Re-
publiek geheel en al op Amerikaanse steun kon rekenen.

De aangeboden goede diensten, omschreven met schone woor-
den als verdediging van de vrijheidsrechten en democratie
der volkeren, deden de Nederlandse kolonisator stijven in
zijn houding om de vrijheidsbeweging van het Indonesische
volk te onderdrukken."

In een der jongste nummers van de "Bintang Merah" (Rode Ster), het officiële orgaan van de P.K.I. wordt geconcludeerd:

"Het is voor ons duidelijk, dat de Verenigde Staten zich met de aide-memoire van het State Department van 28 Juni 1947 in een huishoudelijke Indonesische aangelegenheid mengen. Deze opslokkpolitiek heeft men reeds toegepast t.o.v. Griekenland en Turkije en thans uitgestrekt tot Indonesie. Het is voor ons duidelijk, dat de republiek Indonesia zich thans in feite rechtstreeks gesteld ziet tegenover de Amerikaanse dollar. De Amerikaanse infiltratie in Azië gaat hoe langer hoe dieper. In India probeert Amerika de Engelse invloed te vernietigen, gelijk geschiedde in China en Japan.

Voor de opbouw van ons land kunnen wij dollars gebruiken, doch dit moet niet zo ver gaan, dat de dollars ons opslokken. Indonesie is het enige land waar men nog niet zoveel voedsel tekort komt. In de Amerikaanse aide-memoire is Indonesia een economische factor in de wereldstabilisatie genoemd. Indien er dus onrust is in Indonesia, betekent dit onrust in de imperialistische wereld en uit die onrust in de imperialistische wereld komt het communisme, dat de imperialistische vesting verzwakt.

Wij hebben Amerika nodig ten behoeve van de opbouw, doch Amerika heeft ons meer nodig. Zonder ons zal de imperialistische wereld sneller een crisis naderen en zal de wereld-economie meer verward raken. Daarom moeten wij een politiek volgen, waaruit blijkt, dat wij onze eigen waarde kennen. Wij moeten ons niet goedkoop verkopen."

Merhaaldelijk komt de internationale inslag te voorschijn, zowel in de door de P.K.I. voorgestane politiek als in de door haar gevoerde propaganda. Een en ander is volkomen in overeenstemming met de destijds door Alimin met betrekking tot de overeenkomst van Lingga Djati gedane uitspraak, dat de Nederlandse Kroon vanwege het groot-kapitaal, dat achter deze overeenkomst staat, niet in den Haag of Amsterdam zetelt, doch in Londen of Washington, welke imperialistische kroon uiteindelijk zal instorten.

"In afwachting van de derde wereldoorlog, in wezen een wereldrevolutie", aldus de Bintang Merah in haar nummer van 17 Juni 1947, "moet men echter hier in Indonesie niet stil zitten. De neiging om op deze grote strijd te wachten moet zo krachtig mogelijk bestreden worden. Er moet niet gewacht worden, doch voortdurend moet worden aangevallen, opdat de revolutionaire geest niet afneemt".

October 1947 neemt het dagblad "Merdeka" de tegenstelling Rusland-Amerika in beschouwing en tekent hierbij aan, dat slechts die stroming succes zal boeken, die de goodwill en de harten der Aziatische volkeren zal veroveren. Engeland en Amerika moeten dit voor ogen houden in hun rivaliteit tegen het communisme!

"Tot dusver steunt hun bestrijding van het communisme ons helemaal niet tevreden en betekent de door Amerika gevoerde politiek zelfs een hinderpaal voor het Indonesische volk om zijn vrijheid te verkrijgen", aldus het blad.

Het is onmiskenbaar, dat naast de grondidee van de Indonesische revolutie als onderdeel van de socialistische wereld-revolutie, de communisten politiek op de Sovjet zijn georiënteerd en slechts tactische redenen hen er van weerhouden hier al te duidelijk voor uit te komen. Men heeft nu eenmaal kapitaal nodig en een al te spoedige volledige kleur-bekening zou te gevaarlijk kunnen blijken.

Doch ook in regeringskringen nadert men dit standpunt soms op bedenkelijke wijze. Medio Februari 1947 roept de vice-president van de republiek Indonesia, Moh. Hatta, de arbeiders op een landbouwcongres toe, dat het arbeidersvraagstuk niet zou worden opgelost door het enkel en alleen bereiken van de staatkundige vrijheid. De strijd zou steeds voortduren en deel uitmaken van de strijd tussen arbeiders en kapitalisten in de internationale wereld. Voordat het internationale kapitaal geheel was uitgeroeid, zou men immers, al mocht er dan ook staatkundige onafhankelijkheid bestaan, de economische vrijheid nog niet bereikt hebben.

Bij de behandeling van de internationale contacten (paragraaf XI) zal gelegenheid zijn het internationaal karakter van het communisme in Indonesie nog nader te belichten.

XI.

De internationale contacten.

Bleek uit het tot nu toe behandelde meerdere malen de internationale instelling van het communisme in Indonesie, vooral ook in de concordantie van de frontverandering van de P.K.I. met de toenemende verwijdering tussen Amerika en Rusland, de verwachting, dat in dit opzicht internationale contacten bestaan wordt volkomen bewaarheid.

Wat Moskou zelve betreft, zo bestaat het hoofdkwartier der IIIde Internationale uit een aantal departementen en hulpdiensten, van welke de "Eastern Political Department" de hoogste instantie schijnt te zijn. Dit departement is belast met de communistische infiltratie van Azie en daarmee van Indonesie. Aan het hoofd ervan staat Chen Sau U alias Wong Min.

Wong Min zou officieel de vertegenwoordiger zijn van de communistische partij in Noord-China, foutievelijk meestal Manchurije genoemd, doch bij de Chinezen zelve de Noordelijke Provincie geheten.

Tevens zou hij het hoofd zijn van de Chong Koeng Choe Yang Che Sin Oie (Central Executive Committee).

Vast staat dat Stalin tot nu toe voor het bewerken van de Aziatische massa's zo goed als geen gebruik van Russische onderdanen heeft gemaakt, doch vrijwel alles overliet aan Chinezen. Door hun verspreiding over geheel Azie en hun belangrijke economische rol in de gehele Aziatische samenleving valt de communistische activiteit minder op, dan dat Russische staatsburgers voor dit doel gebruikt zouden worden.

Van 20-26 September 1946 werd te Dairen de "Asian Communist International Conference" gehouden, waarbij gedelegeerden van China, Korea, Japan, Indo-China, Siam, Malakka, India en Indonesie aanwezig waren.

Op de conferentie, onder leiding en op kosten van Moskou door de Chinese Communistische Partij bijeengeroepen, werd o.m. het volgende besproken.

1. Oprichting van een Aziatisch orgaan tot algemeen bestuur.
2. Vorming van een Aziatisch communistisch front.
3. De gezamenlijke Aziatisch strijd tot bevrijding van Europese en Amerikaanse kolonien in Azië.
4. Het opwekken tot het organiseren van stakingen en het opvoeren van communistische agitatie bij de communistische bewegingen in de U.S.A. en in Europa ten behoeve van de betreffende kolonien of overzeese gebiedsdelen.

Aanwijzingen, dat Indonesie tot nu toe bewerkt werd door rechtstreeks vanuit Moskou afkomstige Chinezen of Russen zijn niet aanwezig. Naar het schijnt had Indonesie tot voor 1947 niet de directe belangstelling van de Eastern Political Department, doch duidelijk blijkt, dat men thans in Moskou mede in verband met het internationaal aspect, hetwelk de Indonesische kwestie thans gekregen heeft, een meer directe belangstelling aan de dag gaat leggen. De vraag rijst of en in hoeverre de recente plaatsing van een eigen Tass-correspondent in Indonesie, Georgi Afrin, ten deze een kentering betekent. In elk geval zendt laatstgenoemde thans dagelijks zijn berichten naar Moskou door de aether.

Alimin, de eigenlijke motor van de Partai Kommoenis Indonesia, is ongetwijfeld een directe schakel tussen Moskou en Indonesie. Gelijk bekend bracht hij jaren in Moskou door en werd daar volledig getraind. Daarbij geniet hij het volledig vertrouwen van de Sovjet-autoriteiten en radio-Moskou releveert bij herhaling zijn naam. Er zijn zelfs, zij het ook nog niet nader bevestigde, aanwijzingen aanwezig, dat Alimin zich binnen afzienbare tijd naar Moskou zal begeven en zulks met goedvinden van President Soekarno om zich van de morele en materiele steun van de Sovjet-Republiek ten behoeve van de republiek Indonesia te verzekeren.

Een ander direct contact wordt vermoedelijk door de uit de vooroorlogse jaren bekende Indonesische communist Semaoen (Sema Yun alias Ali Karim) gevormd. Was men na het einde van de tweede wereldoorlog zijn spoor bijster nadat hij in 1945 door de Britten aan de Sovjet-autoriteiten was uitgeleverd, sedert dien werd hij als docent gesignaleerd aan de Politieke Universiteit te Moskou, welke universiteit speciaal bestemd is voor de opleiding van personeel, dat de communistische activiteit buiten Rusland moet leiden.

Niet onvermeld mag blijven, dat in October 1947 een Russische handelsvertegenwoordiger, welke zich enige tijd onder de naam van Nicolai Plavin te Singapore ophield (merkwaardigerwijze viel gedurende zijn verblijf aldaar een verhoogde politieke activiteit waar te nemen), door Britse autoriteiten het verdere verblijf in deze stad werd ontzegd. Deze

Rus heeft zich na zijn uitwijking naar Bangkok begeven en zou volgens zijn uitlatingen van plan zijn binnenkort een bezoek aan Indonesie te brengen. Te Singapore had Plevin contact met Indonesie via Yoesoef Goenta Ali, de vertegenwoordiger van de republiek Indonesia in Malakka.

Tussen Moskou en Indonesie bestaat rechtstreeks radio-contact via het republikeins radio-station Delanggoe, bij de opening van welk station de gedenkwaardige woorden werden gesproken, dat zulks een grote vooruitgang in de revolutie betekende.

Van deze verbindingsweg wordt van weerszijden ongetwijfeld druk gebruik gemaakt. Dit blijkt duidelijk uit de omstandigheid, dat Alimins redevoeringen veelal enige dagennadat zij gehouden zijn, door radio-Moskou tekstueel herhaald worden. Omgekeerd is het zeker, dat de P.K.I. reageert op langs deze weg vanuit Moskou ontvangen aanwijzingen. De congruentie tussen de uitlatingen van communisten, h.t.l. en die van Moskou wijzen op een nauw radio-contact.

Doch ook met het overige buitenland zijn er communistische contacten te over.

Naast de politieke agenten, agitators en plaatselijke leiders, die ondergronds of openlijk werken, is er een groot aantal middelen waarvan Moskou zich bedient om de communistische invloeden op de Aziatische massa's te vergroten. Een grote rol spelen hierbij de plaatselijke arbeidersorganisaties, zo mogelijk aangesloten bij de World Federation of Trade Unions, de internationale jeugdorganisatie (World Federation of Democratic Youth!), de internationale vrouwen en studenten-organisaties, handelslichamen, radio-uitzendingen, penetratie van internationale communistische lectuur enz. enz. Vooral de World Federation of Trade Unions speelt hierin een grote rol en moge hier herinnerd worden aan de waarschuwing van een zo bij uitstek deskundige als John Foster Dulles; dat de Sovjet leiders doende zijn de rol van de World Federation of Trade Unions te ontwikkelen om via deze organisatie de huidige leidendé rol van de Westerse democratieën in de U.N.O. over te nemen ("Life" - June 3, 1946). Men zou hier de World Federation of Democratic Youth aan toe kunnen voegen.

Het schijnt, dat de communistische organisatie van Z.O.-Azie momenteel in een stadium van reorganisatie verkeert. (Conferentie van Dairen, oprichting van een Sovjet-ambassade te Bangkok enz.). Vandaar dat het niet mogelijk is thans het centrale punt van haar activiteit met zekerheid aan te geven.

Verd voor de oorlog Shanghai door een aantal Engelse, Amerikaanse, Franse en Nederlandse experts als centraal punt van communistische activiteit genoemd, thans lopen de zienswijzen hieromtrent uiteen en worden Hongkong, Amoi, Manoi, Singapore en Bangkok om beurten als zodanig genoemd. Men is het er echter over eens, dat Bangkok of een plaats in de omgeving hiervan binnenkort het centrale knooppunt van dit gebied zal worden. (zie hieronder).

Voor wat Indonesie in het algemeen en Sumatra in het bijzonder betreft zijn tot dusverre Singapore en Hongkong de plaatsen, waarmede de Indonesische communisten het meest innige contact hebben. Hoe of Singapore en Hongkong op haar beurt en langs welke weg weer contact hebben met Moskou is slechts bij benadering te bepalen, gezien het feit, dat in geheel Azie belangrijke politieke machtsverschuivingen hebben plaats gehad en de gegevens nog te schaars zijn om hieruit conclusies te trekken.

Hongkong schijnt echter in direct contact met Moskou te staan; waarschijnlijk langs radiografische weg.

Nam Yen-an tot Maart 1947 met betrekking tot Azie de positie in van wat Praag voor Europa is, namelijk het belangrijkste buiten het eigenlijke Sovjet-gebied gelegen communistisch centrum, na de val van deze stad, welke nu onder controle van de Kuo Min Tang staat, is het niet bekend, welke plaats haar als zodanig vervangt. De laatste berichten spreken van Chia Moe Se. Zolang echter de frontlijn tussen het communistisch China en het China van Tsjang Kai Chek niet gestabiliseerd is, bestaat de mogelijkheid, dat het communistisch hoofdkwartier zich vooralsnog bij voortduring zal verplaatsen; hetgeen de centrale activiteit wel niet ten goede zal komen.

Ofschoon door haar noordelijke ligging vermoedelijk ongeschikt voor het lanceren van een communistische actie, is na de val van Yen-an, Wladiwostok in belangrijkheid toegenomen. Deze plaats is bovendien het aangewezen aanvangspunt voor de communistische infiltratie van Japan en Korea. Dit is des te belangrijker, omdat de communisten in Japan zeer goed georganiseerd en zeer actief zijn, nu zij onder de Amerikaanse bezetting de kans hebben gekregen hun positie te consolideren en men dient in dit opzicht Japan voor de toekomst terdege in de gaten te houden. Ongetwijfeld in de door Japan reeds gedurende jaren gepropageerde Groot-Azie-gedachte een dankbaar aanknopingspunt vindend, maakte de Japanse communistische partij bekend, dat de strijd tegen het "imperialisme in Azie" een van haar belangrijkste acties zou worden. Japan beschikt over de nodige contacten in geheel Azie en haar slogan "Azie voor de Aziaten" is thans ook de slogan van de Japanse communisten geworden. Mede met betrekking tot Indonesie is deze kwestie van evident belang. De Indonesische republiek toch ondervindt in Tokio volledige steun voor een nieuw aldaar verschijnend tijdschrift onder de naam "Indonésia", hetwelk als voornaamste doel het bevorderen van de goede betrekkingen tussen Japan en Indonesie propageert.

In Wladiwostok moet zich thans een vrij belangrijke politieke school bevinden, terwijl deze plaats bovendien het uitgangspunt is van een regelmatige Russische scheepvaartdienst, welke via Shanghai in Hongkong eindigt, doch welke naar men verwacht naar Bangkok zal worden doorgetrokken. Het

schip dat op deze lijn is ingezet, de "Smolny" vervoert telkens een groot aantal Russen, Chinezen en andere Aziaten en men behoeft er niet aan te twifelen, dat op deze wijze de nodige communistische agitatoren en adspirant-agenten naar de diverse centra worden vervoerd.

Kort geleden meldde het te Shanghai verschijnende blad "Tatsjoeng Yeh Pao", dat afgevaardigden van de Chinese, Koreaanse, Japanse, Mongolische, Indiase en Philippijnse communistische partijen besprekingen te Wladiwostok voerden en besloten tot het oprichten van een "Kominform" in Harbin. De Chinese communistische partij zou contact opgenomen hebben met de Russische consul te Harbin ten aanzien van de formele stichting van een hoofkantoor van de "Kominform" te Harbin.

Shanghai is voor centraal-China het belangrijkste knooppunt, doch blijkbaar geen directe agitatie-bron meer voor Z.O. Azie.

Dit is op het ogenblik naar het schijnt nog steeds Hongkong. Rapporten wijzen uit, dat een levendig va-et-vient tussen Hongkong en de actieve communistische centra Medan, Sydney, Singapore, Bangkok, Hanoi, Manilla en, waarschijnlijk via de Java-China-Japan-lijn, Batavia plaats vindt. In Hongkong wisselen vaak de volledige bemanningen der J.C.J.L.-schepen, hetwelk uiteraard een uitstekende kans voor communistische infiltratie naar Java biedt. Vanuit Hongkong schijnen ook verbindingen te lopen naar Australië en de Philippijnen. Deze contacten schijnen echter voornamelijk hoofdzakelijk sympathie-contacten te zijn.

Nanking wordt thans als communistisch centrum voor Midden- en Zuid-China genoemd. In 1946 scheen Chungking het locale knooppunt voor het Kuo Min Tang China te zijn. Hier was de "Ming Choe Tong Min Choe Kin Tai Piau Pan Su Choe" (Chinese Democratic League Representative Office) gevestigd. Deze Democratische Liga, oorspronkelijk een coalitie van een aantal kleinere en grotere partijen van liberale en linkse richting (Verg. de Linker-Vleugel op Java!), waarbij de communistische beweging zich aansloot, was gericht tegen de Kuo Min Tang en langzamerhand geheel beheerst door de communisten, ofschoon als zodanig geen communistische partij. Deze Democratische Liga heeft zich in haar uittellingen thans zodanig gecompromitteerd, dat zij in October 1947 door Tsjang Kai Chek werd verboden.

De Democratische Liga heeft in alle Z.O. Aziatische landen haar vertakkingen, welke vrij machtig zijn terwijl daarnaast nog dikwijls een of meer communistische partijen in het desbetreffende land aanwezig zijn. Ook in Indonesië, met name in Sumatra (zie hierboven paragraaf VIII), is de Democratische Liga een vrij belangrijke beweging, met eigen vaartuigen en propagandisten, welke vaak vanuit China worden uitgezonden. Karakteristiek is, dat deze uit Chinezen bestaan-

de Democratische Liga veel overeenkomst vertoont met de z.g. Linker-Vleugel ("Sajap-Kiri"), een coalitie van uiterst-linkse Indonesische groeperingen met als dominerende factor de Partai Kommoenis Indonesia. Coalities als de hier bedoelde roepen onwillekeurig de herinnering wakker aan de door Stalin in 1935 op het 7de Congres van de 3de Internationale aangegeven nieuwe richtlijnen. Deze hielden in om t.a.v. de buitenlandse politiek voortaan naar samenwerking van alle linkse groepen te streven ter vorming van volksfronten, met als einddoel om, zodra de aangesloten groepen zich sterk genoeg voelden, de greep naar de macht te doen.

Het op Hongkong volgend station is, -Bangkok even buiten beschouwing latend, -Singapore, dat steeds gasten uit alle zo juist genoemde plaatsen herbergt.

Het is echter een feit, dat de kopstukken der communisten thans aan hun verblijf te Singapore steeds een bezoek aan Bangkok koppelen. Enkele voorbeelden hiervan zijn Tobing, Thamboe, Tahir Karin Loebis, Hadji Djanggoet alias Sabarodin alias Kasoerdin Rasool. De belangrijkheid van Bangkok voor de naaste toekomst springt des te meer in het oog door de vestiging aldaar sinds Maart 1947 van een Sovjet-ambassade. Binnenkort zal deze ambassade ongeveer 200 man personeel bevatten. Ofschoon in dit getal ook chauffeurs, tuinlieden, bedienden enz. zijn begrepen, een formidabel aantal. Bovendien hebben een 2000 Russische "handelaren", "kooplieden" enz. een entree-permit voor Siam aangevraagd. Bangkok zou een eigen radio-telegrafische verbinding met Moskou hebben.

12 September werd in Bangkok de "South East Asia League" opgericht door vertegenwoordigers van Siam, Viet-Nam, Indonésia, Malaya en nog enkele andere Z.O. Aziatische gebieden. Het doel dezer vereniging is het bereiken van:

- a. de onafhankelijkheid van de volkeren van Z.O. Azie.
- b. de bevordering van de wereldvrede.
- c. de bevordering van een South East Asia Federation.

Bekijkt men deze drie doelstellingen, dan behoeft men niet lang te aarzelen uit welke politieke hoek de wind waait) Moskou heeft immers voor Azie twee leuzen welke met succes op de massa's worden toegepast. Onafhankelijkheid der "Aziatische volkeren" en "Azie voor de Aziaten" (punten a en c), terwijl punt b volkomen past in de gedachtegang der communistische ideologie, waarbij slechts wereldvrede mogelijk is indien de gehele wereld communistisch is.

Het schijnt mede in dit verband niet onbelangrijk, dat de Indonésische vertegenwoordiger Dr. Soedarsono te Bangkok is geweest (Antara-bericht van 24 Nov.) en verklaarde, dat hij zich binnenkort naar Indonésie zal begeven om de betrekkingen tussen Indonésie en Siam met de Indonésische Regering te bespreken.

Alle aandacht verdienen in dit opzicht ook de mededelingen van een vertegenwoordiger van het Amerikaanse "Schripps-Howard"-concern uit Bangkok, dat aldaar gepoogd wordt om geheel Zuid-Oost-Azie om te vormen tot een pro-communistisch blok. Volgens deze schrijver trachten in minstens een half dozijn landen links geïntereerde groepen de productie-bronnen en de miljoenen-massa's van Zuid-Oost-Azie onder de invloedssfeer van Rusland te brengen. Het door de communisten opgestelde plan is een copie van het Japanse "Azie voor de Aziaten".

Ofschoon van Franse zijde Hanoi genoemd wordt als communistisch centrum voor Zuid-Oost-Azie, zijn hiervoor, althans v.z.v. Indonesie betreft, geen aanwijzingen aanwezig. Er is praktisch geen contact tussen Frans Indo-China en Indonesie. Hoogstens zou men weer kunnen spreken van een "sympathie-contact".

Thans volgen enige directe contacten tussen Indonesie en enkele buitenlandse communistische bewegingen.

In Hongkong werd in Augustus 1946 een "Communist South East Asia Conference" gehouden. Wat ter conferentie werd behandeld is niet bekend. Vast staat slechts, dat vanuit Medan zich Miss Liu Yen alias Lui Lit Min alias Lui Wen Oe en Mr. Yhin Chou Yen alias Teh Beng naar Hongkong begaven om de bijeenkomst bij te wonen. De in September j.l. te Dairen gehouden conferentie werd hierboven reeds vermeld.

Het is bekend, dat Chinese propagandisten veelvuldig Indonesie bezoeken. Te Singapore zijn vermoedelijk aanknopingspunten te vinden tussen de Indonesische en Viet-Namse communisten. In dit opzicht verdient het alle aandacht, dat de onder auspiciën van de "Malayan Communist Party" gevormde z.g. Internationale Brigade, deels naar Viet-Nam en deels naar Sumatra werd gestuurd. De communist Ha Ba Cang (Hoang Quoc Viet) is belast met het contact Hanoi (via Bangkok en de Straits) Singapore.

Het hoofd der Annamietische Delegatie in de Viet-Nam volksvertegenwoordiging, de te Moskou getrainde Tran Van Gian, was in Maart 1947 in Bangkok, terwijl deze plaats de laatste tijd ook veelvuldig bezocht werd door de Indonesiers Thamboe, Loebis enz. Bekend is, dat de communist A.S. Harahap in Singapore contact heeft met Viet-Nammers.

Wat Siam zelve betreft, in dit land werd voor de oorlog door de bekende Indonesische communist Tan Malakka een organisatie gesticht, de Pari, welke een ongestoorde communistische actie t.b.v. Indonesie kon ontwikkelen. Deze Pari propageerde toen reeds de "Groot-Azie-Idee".

Na de Japanse capitulatie werden de Indonesische romushas door agitatoren wederom bijeengebracht in een organisatie van dezelfde naam, maar na hun evacuatie naar Indonesië ontbreken aanwijzingen, dat zich in Siam nog Indonesiërs met communistische dankbeelden ophouden. De communist Tarsan, afkomstig uit Malaya, heeft in Bangkok een tijdlang geageerd, maar men vermoedt, dat hij momenteel als "kapitein" op een Chinees vaarttuig vaart op de route Singapore-Bangkok-Hongkong.

Een Indonesier, die regelmatig in Iran verschijnt en dan via Singapore weer naar Sumatra terugkeert, is Abdoel Rasoel alias Mohammed Abid. Zijn contacten zowel in Siam als in Sumatra zijn bekend. Volgens betrouwbare inlichtingen zouden er plannen bestaan om te Bangkok een "Indonesian Information and Intelligence Service" op te richten. Een en ander spreekt des te meer, waar sterke aanwijzingen aanwezig zijn, dat de communisten in Siam een greep naar de macht willen doen.

Vanuit Bangkok bestaan communistische contacten met Singapore, welke contacten het laatste jaar geïntensiveerd werden. In verband met het feit, dat Singapore voor Indonesië een belangrijk communistisch centrum is, zullen Malakka en Singapore iets uitgebreider behandeld worden.

De communistische stromingen zowel onder de Indonesiërs als onder de Chinezen en andere Aziatische bevolkingsgroepen vinden op Malakka haar middelpunt in de Malayan Communist Party. Deze organisatie wordt hoofdzakelijk geleid door Chinezen en ontvangt directe instructies vanuit Moskou.

De Malayan Communist Party neemt een sterke positie in door haar grote invloed op de talrijke "Labour Unions" in Malakka.

Voorts staat de Malayan Communist Party in contact met de communistisch georiënteerde Malayan Nationalist Party, welke haar hoofdzetel in Kuala Lumpur heeft en onder voorzitterschap staat van Dr. Boerhaneddin. Deze had reeds vroeger jaren contact met bekende communisten als Tan Malakka, Alimin, Semoen en Mochtaroeeddin (oud-voorzitter der Malayan Nationalist Party).

De Malayan Nationalist Party is anti-westers en in het bijzonder fel anti-Nederlands. Zij verleent steun aan de Indonesische onafhankelijkheidsbeweging, welke steun hoofdzakelijk bestaat in propagandavoering, terwijl een harer politieke programmapunten het opnemen van Malakka in de republiek Indonesië is.

Ook het andere doch minder belangrijke communistisch georiënteerd en op Indonesië gerichte Indonesische vereni-

gingen op het Maleise schiereiland is de Malayan Nationalist Party ten nauwste gelieerd, zoals met de Indonesia Association, de Persatoean Indonesia Merdeka, de Malayan Seamen Association en de Indonesian Branch of the Singapore Federation of Trade Unions.

Voorts staat de Malayan Nationalist Party in contact met de Partai Sosialis op Sumatra, welke laatstgenoemde partij verbindingen zoekt met communisten en arbeidersbonden van Malakka ter intensivering van haar strijd op politiek, economisch, sociaal en militair terrein.

Volgens een mededeling van een bestuurslid der Malayan Nationalist Party aan een vertegenwoordiger van het Indonesisch persbureau Antara zou het tevens in de bedoeling liggen om ook in contact te komen met andere Indonesische partijen en in het bijzonder ook met de republikeinse regering van Indonesie.

Latere berichten maken melding van het contact van de Malayan Nationalist Party met de van Java afkomstige communist Soeparto, die kort geleden in Singapore is gearriveerd en veel propaganda-materiaal van de Sajak-Kiri (Linker-Vleugel) zou hebben meegebracht.

Omtrent de vooral in de laatste tijd sterk verhoogde communistische activiteit in Malakka en Singapore kan nog het volgende worden gemeld.

De reeds hierboven in verband met zijn contact met de Rus Plavin genoemde Yoesoef Goenta Ali, zou thans te Singapore geplaatst zijn als vertegenwoordiger van M.S. Xarim, de leider der communistische partij op Sumatra.

Y.G. Ali schijnt plannen te hebben om naar Shanghai te vertrekken en contact op te nemen met de Russische consul-generaal aldaar. Het wachten zou slechts zijn op een mandaat van de Indonesische vice-president, Moh. Hatta (sic!), de gouverneur Hasan en de communist Nathan uit Fort de Koek. Voorts zou hij de republikeinse regering verzocht hebben om goud en kininepoeder gereed te houden als ruilmateriaal voor de door Rusland te leveren wapens.

Tenslotte verdient nog vermelding het bezoek aan Singapore kort geleden van de communist Boejoeng Saleh, leider van de afdeling arbeidersaangelegenheden van het organisatiebureau van de Partai Kommoenis Indonesia op Java en als zodanig de geestelijke vader en aucter-intellectualis van de Sobsi. In de korte tijd dat hij aldaar vertoefde, trad hij in contact met de leiders der Malayan Communist Party en Mr. R. Oetoyo en enkele andere prominente politieke leiders.

Omstreeks eind September 1947 keerde Boejoeng Saleh op verzoek van Moh. Hatta (sic!) naar Sumatra terug. Hij zou echter plannen koesteren weder spoedig naar Singapore terug te

keren, teneinde hier een intensieve propaganda voor de onafhankelijkheid der Indonesiers en Malays te voeren. Naast de Malayan Communist Party ageert de sterk communistisch georiënteerde Democratic League, welke gelijk reeds gemeld over heel Malakka en Sumatra haar vertakkingen heeft.

Belangstelling verdient ook een melding, dat in October 1947 Chang Ming Chin van de Malayan Communist Party uit Singapore onder een valse naam te Batavia vertoefde, alwaar hij logeerde ten huize van R. Boesono Daroesman, broeder van de onder-voorzitter der P.K.I. Drs. Maroeto Daroesman, tevens minister zonder portefeuille in het Indonesische kabinet. Chang Ming Chin zou te Singapore oriënterende besprekingen gevoerd hebben met de republikeinse vertegenwoordiger aldaar, Mr. R. Oetoyo en meer in het bijzonder geïnformeerd hebben naar het standpunt van de republikeinse regering t.o.v. de P.K.I. Oetoyo zou hierop het betekenisvolle antwoord gegeven hebben, dat elke politieke partij in de republiek vrijheid van meningsuiting en handelen had, onder voorwaarde dat zij republikeins was, d.w.z. gericht op de bestrijding van het imperialisme.

Te Batavia zouden door Chang met Tamzil besprekingen zijn gevoerd over steunverlening aan de republiek, terwijl zou zijn overgekomen, dat men zou trachten communistische propaganda-literatuur en lectuur van communistische opvoedkundige waarde in grote hoeveelheden vanuit Singapore in Batavia in te voeren.

Het is zeker, dat een vloed van communistische propaganda via Penang Sumatra binnenstroomt. Communistische contacten met de Philippijnen zijn niet bekend. Wel zijn er aanwijzingen, dat vanuit de Philippijnen per prauw aan subversieve elementen in Borneo en Celebes wapenen door de Philippijnse Communistische Partij worden geleverd.

Van de zijde van India is geen nauw contact te onderkennen. Het schijnt trouwens dat de verbindingen tussen Moskou en India niet over China lopen doch via Afghanistan. Het contact tussen India en Indonesie zou men wederom aan kunnen duiden als een "sympathie-contact". De communistische partij in India steunt de Indonesische vrijheidsstrijd met woord en geschrift. Hier blijft het bij, ook al klinkt een en ander soms dreigend, zoals het slot van de brief van de algemeen secretaris der Indiase Communistische Partij aan het Indonesische Volk, waarin de Indiase communistische beweging zich bereid verklaart om de Indonesische broeders te helpen met alle krachten en langs alle wegen welke het ook mogen zijn. Dit is heilige plicht en zal met alle kracht volvoerd worden.

New Delhi schijnt in mindere of meerdere mate de directe bron van activiteit t.b.v. de communistische bewegingen

in Ceylon en Birma te zijn. De twee communistische partijen in Birma schijnen niet erg belangrijk te zijn en spelen blijkbaar geen van beide enigerlei rol in de internationale Z.O. Aziatische verbindingsschakel. Er is een link met Singapore.

Ceylon was belangrijker, doch deze belangrijkheid neemt af. Ceylon werd tijdens de oorlog n.l. behalve vanuit New Delhi ook direct gevoed vanuit Engeland en gezien het feit dat het eiland gedurende de oorlog de meest vooruitgeschoven geallieerde bevoorradingsbasis aan het Indische-Oceaanfront was en het gebruikt zou worden als springplank voor het Britse October-offensief-1945 tegen de door Japan bezette gebieden in Z.O. Azie, is het duidelijk, dat aan het einde van de Pacific-oorlog zich op Ceylon een vrij intensieve communistische activiteit had ontwikkeld.

Via Ceylon werd Indonesie dan ook middels communisten in de Royal Air Force en in het Britse bezettingsleger bewerkt gedurende de tijd dat er een Brits bezettingsleger in Indonesia was. Dit contact werd echter in November 1946 na het vertrek der Britse troepen uit Indonesie verbroken.

Het is echter niet onmogelijk dat deze weg weer wordt opgebouwd. Zo werd in October van dit jaar te Singapore de "India Langka Steam Navigation Co., Ltd." opgericht, welke met haar schepen tussen Indonesie, India, Ceylon, Malakka, Siam, Frans Indo-China en China en mogelijk Korea en Japan zal varen en in de directie waarvan o.m. zitten P. Veerasenan, President der Singapore Harbour Labour Union en M. Sundararaju, President der Municipal Town Cleansing Labour Union.

Deze maatschappij, welke zich een vrij behoorlijk aantal grotere en kleinere passagiers-en vrachtschepen denkt aan te schaffen, zou in de naaste toekomst wel eens een der belangrijkste communicatie-lijnen van Z.O. Azie kunnen worden.

Er bestaat een zeer nauw contact tussen de communisten in Australie en hun kameraden in Indonesie. Dit contact werd tijdens de oorlog gelegd. Alvorens de Japanners n.l. tijdens hun opmars in de richting van Australie Boven-Di-goel op Nieuw-Guinea bereikten, werden alle politieke geïnterneerden, die voor een belangrijk gedeelte uit communisten bestonden, naar Australie overgebracht. Deze groep Indonesiers kwam in contact met de Australian Communist Party en werd intensief onderricht in allerlei functies en voorbereid om na afloop van de oorlog in Indonesie actief op te treden. Bekende Australische kopstukken werkten (en werken nog steeds) actief mede. Jack Henri, de secretaris der Australian Communist Party (hem werd door de partij de verzorging van de strijd van het Indonesische volk opgedragen) en G. Peel (hij schreef alle politieke brochures en pamfletten t.b.v. de Indonesische communisten) zijn zeer bekende onder hen. De communistische Indonesiers vonden elkaar

uiteindelijk in de vereniging Cenkim (Centraal Komitee Indonesia Merdeka), welks bestuur uit vier man bestond, allen fellé en ijverige communisten. In de tweede helft van 1946 en in de eerste helft van 1947 werden praktisch alle in Australië verblijvende Indonesiers naar Indonesië teruggevoerd op enkelen na, w.o. twee der bestuursleden van Cenkim, Slamet en Bendan, welke niettegenstaande het officiële Nederlandse protest officieel vergunning kregen van de Australische regering om in Brisbane te blijven. Zij bleven steeds in contact staan met de republiek Indonesia en met de verschillende Indonesische verenigingen in het buitenland, zoals die te Cairo, New Delhi, Liverpool, New York, San Francisco, Amsterdam en Singapore. Thans zijn beiden ook op Java teruggekeerd.

De Indonesiers in New South Wales, Queensland en Victoria verenigden zich met de Australische communisten in de Australia-Indonesia-Association.

Deze vereniging stond onder voorzitterschap van de vurige Australische communist Goddard. Na het vertrek van het gros der Indonesiers uit Australië is deze Australia Indonesia Association niet meer belangrijk. Haar activiteiten zijn echter overgenomen door het op 13 Augustus 1947 gevormde "Medical Aid for Indonesia Organization", welke organisatie behalve dat zij gelden collecteert, ook actief communistische propaganda, hoofdzakelijk met betrekking tot Indonesië, verspreidt.

Zowel Cenkim als de Australia Indonesia Association stonden in zeer nauw contact met de waterside-workers-federation en de Australian Seamen Union, welke vakverenigingen verantwoordelijk zijn voor de ban op Nederlandse schepen en andere transportmiddelen. Belangrijke leiders van deze vakverenigingen bezochten het hierboven in paragraaf III genoemde Sobsi-congres in Malang, o.m. E. Roach, Healey en Campbell.

De communistische Indonesiers uit Australië waren degenen, die op Java de Sobsi oprichten, de alles beheersende federatie van republikeinse vakverenigingen met het mede in paragraaf III omschreven communistisch karakter. Het bestuur van deze federatie zoekt voortdurend verbinding met alle links-georiënteerde en radicale vakverenigingen op de gehele wereld en is aangesloten bij de World Federation of Trade Unions.

Van een werkelijk communistisch contact met de landen in het Midden-Oosten kan men niet spreken. De band welke de republiek Indonesia met de Arabische Liga bindt is voornamelijk een religieuze.

Wel zijn er aanwijzingen, dat Sovjet-agenten niet zonder succes zeer actief in het Midden-Oosten werkzaam zijn. Onder bescherming van koning Feroek van Egypte staat n.l. Abdoel

Rachmanowitz, oud-consul van de U.S.S.R. te Djeddah, een tot de Islam bekeerde Moskou-agent voor Islamietische zaken te Cairo en thans adviseur van koning Faroek. Hadji Agoes Salim, de huidige republikeinse minister van buitenlandse zaken, zou tijdens zijn bezoek aan Egypte een persoonlijke relatie van Rachmanowitz zijn geworden en geheel onder diens invloed zijn gekomen.

Met een althans uiterlijke veiligstelling van de Islamietische godsdienst (anders zou de fanatieke Islamietische massa zeker in verzet komen) is het echter wel zeker, dat Moskou desniettemin zoveel mogelijk de Islamietische groeperingen voor haar ideologisch streven tracht uit te buiten.

Infiltratie van communistische denkbeelden in Indonesie vindt ook plaats via een aantal internationale mantel-organisaties, waarvan de hoofdkwartieren in Praag gevestigd zijn. De belangrijkste zijn de World Federation of Trade Unions, de World Federation of Democratic Youth, de International Union of Students en de International Democratic Women Federation. Bij laatstgenoemde is de Kowani (All Indonesian Women Congress) aangesloten, welke Kowani zich steeds meer in communistische richting beweegt. Deze internationale vrouwenorganisatie hield in Februari 1947 een congres waarop ook Indonesische vertegenwoordigsters aanwezig waren. Op dit congres werden behalve onderwerpen betreffende de maatschappelijke en sociale positie van de vrouw in de wereld en in het gezin ook zuiver politieke d.w.z. communistische cause-riën gehouden.

In Juni 1947 werd een groot congres van de World Federation of Trade Unions te Praag gehouden, waarbij van Indonesische zijde Setiadji (vice-premier der republiek) en Oei Gee Hwat als afgevaardigden aanwezig waren.

Ook via de International Union of Students lopen propaganda-kanalen van Moskou via Praag en Parijs naar Indonesie. In Augustus 1947 werd in Parijs een wereld-sportfeest gehouden onder auspiciën van de I.U.S., waarvoor de Indonesische Studentenorganisatie Ikatan Peladjar Indonesia een uitnodiging ontving.

In September 1947 werd wederom een congres gehouden te Praag, waarbij ook studenten uit Indonesia c.q. Indonesische studenten uit Nederland aanwezig waren, o.m. Yoesoef Moeda Dalam en Soeripno. Yoesoef is, behalve student, correspondent van de communistische bladen "Daily Worker" (New York), "De Waarheid" (Amsterdam) en het Indonesische weekblad "Indonesia" (Amsterdam).

De World Federation of Democratic Youth, in Indonesie vertegenwoordigd door de Federation of Indonesian Youth, hield in de loop van 1947 congressen in New Delhi, Parijs en Praag. Hierbij waren telkens Indonesische delegaties aanwezig. Een

delegatie van de W.F.D.Y. bezocht begin 1947 vrijwel alle Aziatische landen met uitzondering van Frans-Indo-China, daar de Franse autoriteiten geen visa verstrekten. In Mei bezocht deze delegatie Java en de redevoeringen welke door het drietal delegatielieden (een Russische, een Pool en een Fransman) werden uitgesproken waren openlijk communistisch.

De verbindingsweg met deze organisatie gaat over Parijs naar Bombay en vandaar lang radiografische weg naar Djokja.

Uiteraard bestaat er ook een nauwe verbinding tussen de Indonesische communisten en de communistische partij in Nederland. Over en weer tracht men elkander te steunen, terwijl getracht wordt zoveel mogelijk invloed uit te oefenen op de in Nederland studerende Indonesische jeugd en andere daar vertoevende Nederlanders.

Uiteraard werkt dit er ook toe mede de internationale contacten te verstevigen. Een diepgaander beschouwing van de contacten in Nederland zou de grenzen van deze publicatie overschrijden.

XII. Slotwoord.

Als uit het bovenstaande een conclusie gerechtvaardigd is, dan is het wel deze, dat de republiek Indonesia steeds meer in communistische richting is afgegleden. De grote communistische activiteit, door het buitenland gesteund en van overheidswege in geen enkel opzicht belemmerd stemt tot grote bezorgdheid.

De hierboven geschetste communistische ontwikkeling in Z.O. Azie doet vrezen, dat, tenzij hieraan paal en perk wordt gesteld, Indonesia een belangrijke plaats in het Z.O. Aziatisch front zal gaan innemen. Het is irrelevant of de republikeinse bewindhebbers al dan niet ontkennen, dat het communisme een grote invloed in de republiek heeft, de feiten bewijzen dit in alle opzichten. Een ontkening van deze feiten en de daaruit te verwachten gevolgen wijst op zijn zachtst gesproken op een ontstellend gebrek aan inzicht bij de huidige republikeinse machthebbers. Meer waarschijnlijk echter bevinden deze machthebbers zich dusdanig in de greep van uiterst links, dat zij wel niet anders kunnen, dan de machtspositie hiervan te aanvaarden.

Ook bij een eventueel accoord, wellicht door de communisten dan wederom als adempauze opgevat, kan niet verwacht worden, dat aan de communistische opmars een einde zal worden gemaakt. Slechts bij een volledig anders georiënteerde regering gebaseerd op algemene verkiezingen in volle vrijheid gehouden, is het communistisch gevaar wellicht nog tijdig te keren.

Het is echter de vraag of zulks zonder een ingreep van buitenaf te verwezenlijken zal zijn.

Nog steeds bestaat een uiterst gespannen verhouding tussen de Islamietische groepen en de steeds in macht toenevende Linker Vleugel. In Oost-Java werden bij de bezetting door de Nederlandse troepen reeds vergevorderde voorbereidingen aangetroffen voor een zeer zeker bloedige strijd tussen uiterst rechts en uiterst links.

Onverkort geldt dan ook nog het in April van dit jaar aan het eind van Nefis-publicatie No. 60 gestelde :

"Het lijdt geen twijfel dat, bij verdere toespitsing der verhoudingen, een chaos voor de deur staat, waarvan slechts een zal profiteren t.w. Moskou, dat ook ongetwijfeld niet zal nalaten er alsdan zijn voordeel mede te doen.

In het licht van al het bovenstaande ligt de conclusie voor de hand, dat slechts een van buiten komende macht, die over voldoende machtsmiddelen kan beschikken, in staat zal zijn de invloed van Moskou te weerstaan respectievelijk aan verdere voortschrijding van het communisme h.t.l. paal en perk te stellen.

Uiteraard wordt het begrip ener van buiten komende macht i.c. vereenzelvigd met het Nederlandse gezag, hetwelk aan de gestelde desiderata voldoet".

Men vraagt zich af of niet slechts nog een forse ingreep van buiten in staat zal zijn het lichaam der republiek van het communistisch gezwel te bevrijden en daardoor verdere voortwoekering en algehele zelf vernietiging te voorkomen.

~~ACD~~
100
370

BVII
11/6

~~hand~~

~~Handwritten signature~~

Handwritten notes:
Dat een team te onderhandelen
1/2 gecommitteerd. Veel wat e. in
dat moet worden tekenen.
B VII 20/6

Handwritten signature

I N H O U D.

- I. Het Communisme op Java.
- II. Het Communisme op Sumatra.
 - 1. Indonesisch Communisme,
 - 2. Communistische Militaire Organisaties,
 - 3. Chinees Communisme.
- III. Communistische Verbindingen.
 - 1. Verbindingen met Nederland,
 - 2. Verbindingen met Australië,
 - 3. Verbindingen met Engeland,
 - 4. Verbindingen met China,
 - 5. Verbindingen met Arabische Staten,
 - 6. Verbindingen met Malaka en Rusland.

70 no.
18 DEC 1941
ACD/26482

Namen van belangrijke partijen, voorkomend in dit
Inlichtingsrapport.

:--:--:--:--:--

- Angkatan Komoenis Moeda - Communistische Jeugdvereniging.
- C.D.L. - Chinese Democratic League-
(Ming Choe Tong Min)
- Chinese Labour Union -
- Federation of Trade Unions
- Friends of Indonesia Society
- I.C.P. - International Communist Party
- I.L.P. - Indonesian Labour Party
- M.C.P. - Malay Communist Party
- M.N.P. - Malay Nationalist Party
- Mang Siong Foei
(Chinese National Peace Maintenance Party)
- Oversea Chinese Federation
(Chung Hoa Chung Hui)
- P.B.H.I. Persatoean Boeroeng Hantoe Indonesia - Bond van Uilen van Ind.
Hersatoean Banteng Hitam Indonesia - Bond van Zwarte Buffels
van Ind.
- Persatoean Boeroeh Harian Indonesia - Bond van Dagloners van
Ind.
- P.B.P.I. Persatoean Boeroeh Perkeboenan Indonesia - Bond van Ind. Onder-
nemings arbeiders.
- P.I.M. - Pemoeda Indonesia Merdeka - Jeugdbond van Vrij Ind.
- P.K.B.I. Persatoean Kaoem Boeroeh - Bond van Arbeidersgroepen van Ind.
Indonesia
- Perkabim-Perkoempoelan Kaoem Boeroeh - Vereniging van Arbeidersgroepen
Indonesia Merdeka van Vrij Ind.
- Partai Kaoem Boeroeh Tjonghoa
(Chinese Labour Party)
- P.K.I. - Partai Komoenis Indonesia - Ind. Communistische Partij.
- P.K.I. - Partai Komoenis Indonesia - Merah - Rode Ind. Communistische
Merah Partij.

- P.K.I.L.I. - Partai Komoenis Indonesia
Lokal Islamy
- P.K.T. - Perkoempoelan Kaoem Tani - Vereniging van Boerengroepen.
- P.K.T.T. - Perkoempoelan Kaoem Tani Tjonghoa - Vereniging van Chinese
(Long Giap Tjong Hoei) Boerengroepen.
- Partai Pemoedi Komoenis Indonesia - Partij van Communis-
tische Jonge Vrouwen
in Ind.
- P.R.D. - Partai Rakjat Djelata - Partij van de Massa.
- P.R.I. - Partai Rakjat Indonesia - Ind. Volkspartij
- Pemoeda Rajat Proletar - Proletarische Volksjeugd
- P.S.B.I. - Persatoean Serikat Boeroeh - Bond van Arbeidersverenigin-
Indonesia. gen in Ind.
- S.P.I. - Sarikat Pelajar Indonesia - Ind. Zeeliedenbond.
- Serikat Kaoem Boeroeh - Bond van Arbeidersgroepen.
- Su Tung Kong Long Lien Hui - Algemene Associatie van
Landbouwarbeiders.
- Union of the Chinese Youth

Namen van de belangrijkste personen, voorkomend in dit Inlichtings-
rapport.

:--:--v-

<u>Abdoel Xarim</u>	I. II. III.
Abd. Halim Djoenaid Soerapat	II.
Ahmad Tarahoedin	II.
Alam Sjoehoer Latif	II.
<u>Alimin</u>	I. III.
Aminoeddin	II.
Bachtaroeddin	II.
<u>Boerhanoedin</u>	II. III.
Campbell	III.
<u>Chang Ming Ching</u>	III.
Chao Hong Pin	II.
Darmin	III.
Darsono	I.
Datoek Ketoewo	II.
Djokosodjono	I.
Djoni	I.
Eifrain Helmy	III.
Goerdian	I.
Hadji Achmad Chatib	I.
Harahap	III.
Hashmy Tahir	II.
Hoetagaloeng	II.
Ivens	III.
Joesoef	I.
Kho Goan Tjien	II.
Lauw Boe Tan	II.
<u>Loeat Siregar</u>	II. III.
Malanky	III.
Maroeto Daroesman	I.
<u>Mochtaroedin</u>	III.
Moeso	I.
Moh. Joences Nasoetion	II.
<u>Moh. Samin Taib</u>	II. III.
Ngadiman Hardjo Soeparto	I.
Oesman Keadilan	II.
Pool	III.
Raden Achmad	II.
Roesta Effendi	I. III.
Said Ali	II.
<u>Sardjono</u>	I. III.
Saw Chong Han	II.
Semaoen	I. III.
Setyadjid	I.
So Boeng Seng	II.
Soepardi	II.
Soeprapto	I.
Soeripno	I.

Soetrisno	I.
<u>Tan Kah Kee</u>	II.III.
<u>Tan Malak^a</u>	I.II.III.
Thong Kie Tek	II.
Thung A Soei	II.
Tobing	III.
Tong Tja Kauw	II.
Yap E Tong	II.III.
Yap Tjie Yen	II.

.....

Communistische beginselen en leuzen werden op JAVA openlijk gepropageerd na de oprichting in Mei 1920 te SEMARANG van de P.K.I. (oorspronkelijk Perserikatan Komoenis India, later Partai Komoenis Indonesia).

De P.K.I. ontstond uit de linkervleugel van de door Sneevliet in 1914 te Semarang gevormde revolutionnair-socialistische vereniging.

Reeds spoedig trachtten de communistische leiders zich meester te maken van de bestaande organisaties der Inlandse volksbeweging.

Van de communistische leiders traden de Javanen SEMAOEN en DARSONO op de voorgrond, zowel in de politiek als in de vakbeweging, terwijl de Maleier TAN MALAKA zich met de opvoeding van de jeugd belastte.

Als sectie der Communistische Internationale van Moskou voerde de P.K.I. propaganda voor de strijd tegen "het kapitalisme", waarmede het bestaande gezag werd vereenzelvigd.

Naar aanleiding van een stakingsbeweging bij de Gouvernements-pandhuizen op Java werd aan Tan Malaka in 1922 KOEPANG op Timor als verblijfplaats aangewezen; op zijn verzoek werd hem vergund Nederlands-Indië te verlaten.

Eenzelfde maatregel werd ten aanzien van Semaoen getroffen toen hij in 1923 de werklieden der Staatsspoorwegen na een loonconflict tot staken aanzette. Hem werd Timor als verblijfplaats aangewezen, terwijl hem op zijn verzoek werd toegestaan zich naar het buitenland te begeven.

Einde 1924 besloot de P.K.I.-leiding de vakbonden tot revolutionnaire actie te brengen. In 1925 braken stakingen uit te Semarang (drukkerijen, ziekeninrichting en havendienst) en te Soerabaja (machine-fabrieken), die door communisten waren voorbereid en georganiseerd.

Drie leiders, waaronder Darsono, werden op Nieuw-Guinea geïnterneerd, terwijl een vierde leider, Alimin, bijtijds Indië wist te verlaten. In Januari 1926 werd aan Darsono toestemming gegeven uit Nederlands-Indië te vertrekken, [om zich naar Rusland te begeven] tezamen met Moeso.

Nadat de regering krachtige tegenmaatregelen had genomen, besloten de P.K.I.-leiders over te gaan tot gewelddadige revolutionnaire actie. Deze werd terdege voorbereid; de communistische organisatie werd versterkt door vorming van tienmannenbonden en groepen van misdadigers.

Tenslotte leidde de communistische activiteit tot ernstige ongeregelheden, die met kracht van wapenen moesten worden onderdrukt. De opstandige communistische bewegingen op West-Java in November 1926 en op West-Sumatra in Januari 1927 brachten de Nederlands-Indische samenleving in heftige beroering. Ongeveer 13.000 personen werden gearresteerd, waarvan 4500 tot vrijheidsstraffen werden veroordeeld, terwijl 1300 werden geïnterneerd op een terrein aan de bovenstroom der Digoelrivier op Nieuw-Guinea. Daar bleek, dat Inlandse communisten, waarop de interneringsmaatregel was toegepast, de hun verleende vergunning om Ned.-Indië te verlaten, hadden misbruikt om in het buitenland revolutionnaire propaganda te blijven voeren, besloot de regering, in het vervolg dergelijke vergunningen niet meer te verstreken.

In Achter-Indië hadden uitgeweken communistische propa-

-gandisten -

gandisten (Semaoen, Darsono, Tan Malaka, Alimin en Moeso) de Partai Repoebliek Indonesia (Pari), opgericht als centrale organisatie voor een revolutionaire actie in hun vaderland.

De arrestatie van de P.K.I.-leiding in 1927 had de ineenstorting en ontreding van de communistische organisatie ten gevolge.

In geheime groeperingen en misdadigersbonden bleef de communistische gisting echter nawerken.

Medio 1927 kwam een met behulp van militairen beraamde revolutionaire actie te Bandoeng aan het licht.

In 1929 werd een communistische actie in de arbeidersbeweging ontdekt, waarna internering van diverse personen volgde.

Nadat medio 1930 een plaatselijk onderzoek was ingesteld naar de toestanden in de twee interneringskampen in Boven-Digoel, besloot de regering tot opheffing van de interneringsmaatregel ten aanzien van die personen, welke werden geacht geen gevaar meer op te leveren voor de openbare orde en rust in het land hunner herkomst. Het aantal geïnterneerden, dat in 1929 2101 bedroeg, verminderde tot 444.

Communisme op Java na de capitulatie van Japan.

Reeds enkele weken na de val van Japan uitte zich de eerste communistische activiteit. Hamer en sikkel verschenen op gebouwen in Batavia; hier en korte tijd later ook elders op Java (Cheribon, Djocja) werden de eerste pamfletten verspreid. Deze waren ondertekend met de initialen "P.K.I.". Men moet hier waarschijnlijk eerder denken aan de activiteit van bepaalde groepen, dan aan een reeds geconsolideerde algemene politieke partij.

De toon van deze eerste pamfletten was zeer radicaal. Niet alleen werd Soekarno en Hatta collaboratie, fascistische mentaliteit en slap optreden verweten, doch de jeugd werd aangespoord zich achter de Komintern, Sovjet Rusland en de P.K.I. te scharen en af te rekenen met kolonisatie en slavernij. De namen van de oude leiders: Alimin, Moeso en Roestam Effendi, werden weer naar voren gebracht.

In November 1945 trad de partij weer officieel aan het daglicht. Hoewel zij pretendeerde een voortzetting te zijn van de in 1926 verboden P.K.I., omvatte zij toch slechts een deel van de Indonesische communisten. Direct na de Japanse capitulatie was er geen leider, die voldoende gezag genoot om alle oud-P.K.I.-leden en hun geestverwanten rond zich te verenigen. Deze raakten verspreid over verschillende radicaal-socialistische partijen en groeperingen, bijv. de Partai Boeroeh Indonesia (P.B.I.), partij van Indonesische arbeiders; de Partai Rakjat Indonesia (P.R.I.), de Indonesische volkspartij; de Partai Sosialis; de radicale jeugdverenigingen, e.a.

De eerste maanden van 1946 dreigde het gevaar, dat deze elementen, met de groeperingen, waarin zij een voorname plaats bekleedden, zich zouden verenigen rond de persoon van Tan Malaka. Diens Persatoean Perdjoengan (Eenheidsfront) moest naar zijn opzet de eenheidspartij in de Republiek Indonesië worden, die de sociale revolutie zou doorvoeren tot het einde.

Alvorens de communistische activiteit op Java verder te beschouwen, dient eerst de figuur van Tan Malaka nader te worden toegelicht. Ten tijde van de communistische opstand in 1926 was hij één der voornaamste figuren. Sindsdien is hij een politieke vluchteling geweest, die voor kortere of langere

tijd met practisch alle gevangenissen in Z.O.Azië kennis heeft gemaakt. Medio 1942 keerde hij naar Java terug, waar hij te Djocja in een Japanse fabriek zou hebben gewerkt, doch zich verre van de politiek hield. Als Trotzky-ist wordt hij door Moskou niet geaccepteerd; hij staat buiten de P.K.I.

Van meet af aan is de Persatoean Perdjoengan, waarin Tan Malaka en zijn aanhangers, alsmede chauvinistische voormannen der extremisten, de leiding hadden, in felle oppositie tegen het beleid van Sjahrir's regering geweest, die, volgens de P.P., bij de onderhandelingen met de Nederlanders veel te gematigd was. Argwanend werd toegezien, of enigerlei stap of maatregel ook maar in enig opzicht een afwijking of vermindering van de eis van 100% mefdeka kon impliceren. Er werd sterke pressie op de republikeinse regering uitgeoefend, tot verbetering der samenstelling van Kabinet en "Komite Nasional Indonesia Poesat" (K.N.I.P., Centraal Nationaal Comité Indonesië).

Vóór de besprekingen met de Nederlanders in 1946 over de 10 Februari-voorstellen, vond eerst een zitting plaats van het K.N.I.P., uitgebreid met vele, daartoe uitgenodigde vertegenwoordigers van politieke partijen, waaronder ook Tan Malaka. Toen Sjahrir en zijn Kabinet aftraden, werd de Persatoean Perdjoengan gepolst voor het vormen van een nieuw Kabinet, doch zulks bleek niet uitvoerbaar, daar de republikeinse regering zich niet met het minimum-programma kon verenigen. Sjahrir kreeg toen opdracht een nieuw kabinet te vormen, het z.g. 2e Kabinet Sjahrir.

Nadat dit Kabinet tot stand was gekomen, werd het door de voortgezette aanvallen op de republikeinse regering door de verschillende extremistische groepen tot drastisch ingrijpen genoopt, terwijl werd overgegaan tot de arrestatie van o.m. verschillende leiders van de P.K.I. en van de Masjoemi (bond van Islamitische organisaties), allen vooraanstaande personen in de P.P. Hieronder behoorden o.a. Mr. Joesoef, de toenmalige president van de P.K.I. en Tan Malaka.

Wegens de onverzoenlijke houding tegenover de Sjahrir-regering, die de meer gematigde pro-Sjahrir-elementen vervreemde, alsmede wegens allerlei interne partij-strubbelingen, traden successievelijk verschillende belangrijke organisaties uit de P.P.

Teneinde dit proces van ontbinding tegen te gaan, besloot de P.P.-leiding opnieuw in actie te komen en werden de aangesloten organisaties opgeroepen door de voorlopige President van de P.N.I. (Partai Nasional Indonesia), om een conferentie te beleggen, teneinde tot een Nationale Concentratie (Konsentrasi Nasional) te komen.

Op dit congres, dat ook door verschillende niet aangesloten, alsmede uitgetreden verenigingen en organisaties werd bijgewoond, o.a. door de Partai Sosialis van Sjahrir en de Minister van Defensie, Amir Sjarifoeddin, en de Partai Katolik Repoeblik, Indonesia (P.K.R.I.), werd, typerend voor de communistische inslag van deze federatie, de voorzitter van de P.K.I., Sardjono, tot President benoemd. De leiders van de Masjoemi en van de Partai Sosialis werden resp. tot 1e en 2e plaatsvervangende voorzitter benoemd.

Hoewel het de bedoeling is, dat de "Konsentrasi Nasional" de "Persatoean Perdjoengan" zal vervangen, bestaat laatstgenoemde federatie hoogstwaarschijnlijk nog.

In bovenstaande is getracht in het kort een idee te geven, hoe de meeste Indonesische partijen door hun toetreden tot bovengenoemde federatie min of meer onder de invloed van de communistische partij kwamen. Van de activiteit van de Konsentrasi Na-

sional is later heel weinig gebleken.

Einde November 1945 werden de samenstelling van het bestuur en het strijdprogramma van de P.K.I. gepubliceerd.

Voorzitter was Mr. Joesoef, secretaris Mr. Soeprapto. Verder werden acht commissarissen genoemd, waaronder Mr. Sjah en Goerdian.

Het strijdprogramma gaat uit van de volledige volkssouvereiniteit. Alle mannen en vrouwen vanaf 20-jarige leeftijd, die alfabeet zijn, hebben kiesrecht. De volksvertegenwoordigers kunnen elk ogenblik door de kiezers worden teruggeroepen. Om gewestelijke autonomie wordt gevraagd.

In November 1945 werd door de P.K.I. het maandblad "Bintang Merah" (De Rode Ster) uitgegeven. Door geallieerde maatregelen werd begin 1946 verder verschijnen van dit blad onmogelijk gemaakt.

Voorts werden verschillende pamfletten gedrukt, waarvan één een overzicht geeft van enkele artikelen van de grondwet van Sovjet-Rusland, waarna de conclusie wordt getrokken, dat de socialistische volkssouvereiniteit in de Sovjet-Unie een politieke eenheid en een rechtvaardig economisch stelsel heeft gebracht.

De activiteit van de P.K.I. bewoog zich niet alleen op politiek terrein, doch ook op militair gebied. Op 11 December 1945 werd te Solo de "Lasjkar Merah" (Het Rode Leger) opgericht, onder leiding van Goerdian, commissaris van de P.K.I.

De oprichtingsproclamatie vermeldde, dat de Lasjkar Merah bereid is samen te werken met andere gewapende organisaties, in het bijzonder met de T.R.I.

De eerste berichten over de vorming van plaatselijke afdelingen kwamen uit Oost-Java. In Salatiga dragen de leden van de Lasjkar Merah als symbool op de linkerzijde van de borst een zwart plaatje met rode sikkel en hamer.

Te Solo, het centrum van de Lasjkar Merah, werd in Januari 1946 een cursus geopend voor de aanstaande leiders. De duur der opleiding is één maand. Er wordt onderricht gegeven in militaire vakken, doch ook aan communistische ideologie wordt aandacht geschonken.

De verhouding tussen de Lasjkar Merah en de T.R.I. heeft zich niet bijzonder gunstig ontwikkeld. Reeds in Februari 1946 had in Djocja een botsing plaats tussen een Lasjkar-Merah-groep en de plaatselijke Polisi Tentara (militaire politie).

Op het P.K.I.-congres, te Cheribon gehouden van 8 tot 10 Februari 1946, werd verlangd, dat het K.N.I.P. een "partijen-vertegenwoordiging" zou worden. Vrijheid van spreken, pers, vergadering en staking, ook voor militairen, werd geeist. De nadruk werd nog eens gelegd op de eis tot gewestelijke autonomie. Men besloot, de "Bintang Merah" weer te laten verschijnen, nu als weekblad, uitkomende te Soerakarta. Bovendien zou het tijdschrift "Njala" in Soekaboemi worden uitgegeven.

Veel deining veroorzaakte het optreden van de "Rode Soldaten" tijdens het P.K.I.-congres te Cheribon in Februari 1946. Nadat eerst op bevel van Mr. Joesoef de rood-witte republikeinse vlag, die aanvankelijk naast de rode vlag met hamer en sikkel woei, naar beneden was gehaald, kwam het twee dagen later tot een geregeld gevecht tussen de Lasjkar Merah en de T.R.I., welke laatste, na versterkingen van elders te hebben ontvangen, na enige dagen een einde aan de ongeregeldeheden wist te maken.

De oorzaak van deze ongeregeldeheden moet gezocht worden in het zeer eigendunkelijk optreden van de Lasjkar Merah, die er zelfs in was geslaagd de gehele stad onder haar controle te krijgen.

Na de arrestatie van Mr. Joesoef Medio Maart 1946 werd Sardjono Voorzitter van de P.K.I. Laatstgenoemde was in 1926 voorzitter van de oude P.K.I.; hij werd in 1943 overgebracht uit Boven-Digoel naar Australië en keerde na de Japanse capitulatie naar Indië terug.

In een in Mei 1946 uitgegeven manifest verklaarde het Hoofdkwartier van de P.K.I.:

"De P.K.I. is een partij van de arbeiders- en boerenklassen en is op het Marxisme-Leninisme gebaseerd."

Als eerste fase naar een communistische maatschappij stelt de P.K.I. zich ten doel de vorming van een socialistische maatschappij onder proletarische dictatuur. En als eerste stap naar dit laatstgenoemde doel strijdt de P.K.I. thans voor de verdediging en de versterking van een democratische, Indonesische republikeinse regering. Daarom spoort de P.K.I. aan een nationaal front te vormen om zich te verzetten tegen het fascistisch-reactionnaire, koloniale regime.

Er zijn aanwijzingen, dat de P.K.I. de methode van celvorming in andere organisaties toepast.

In verband met deze celvorming moet de aandacht worden gevestigd op het medio 1946 te Madioen geopende Marx-house, dat een gezamenlijke stichting is van de P.K.I., Pemoeda Socialis Indonesia (Pesindo, socialistische jongeren) en de Partai Socialis Indonesia. Het is een studiecentrum, tevens internaat, waar tweemaandelijke cursussen worden gegeven aan opeenvolgende groepen studenten. De eerste twee cursussen hebben reeds 400 mannelijke en vrouwelijke studenten afgeleverd, die, na een opleiding in historisch materialisme, politiek, economie, marxisme en een militaire training, als propagandist uitzwermen.

Enkele maanden later werd het Marx-house, dat een navolging is van de Marx-school te Sydney, naar Djocja overgeplaatst.

Meerdere leerkrachten werden aangesteld, waaronder Rachmad Gondo Soebroto, die uit Nederland was gearriveerd.

Bij diverse gelegenheden werden toespraken gehouden door Alimin, Sjahrir, Sjarifoeddin (Minister van Defensie) en Mevr. Ulfah Santoso (Minister van Sociale Zaken).

Hieruit blijkt wel, dat de communistische tendenzen geenszins beperkt blijven tot de P.K.I.

Afgestudeerde cursisten vormen elders weer kernen.

Einde 1946 werd te Djember (Oost-Java) door twee oud-leerlingen van het Marx-house, Tjokronegoro en Soengeng, begonnen met opleiding van kader ten behoeve van de P.K.I. Aan 135 maanelijke en vrouwelijke deelnemers werd theorie in het marxisme gegeven, doch ook werden exercities gehouden.

De figuur van bovengenoemde Alimin dient nader belicht te worden. Hij vergezelt de voorzitter van de P.K.I. op diens propaganda-reizen op Java. Alimin's redevoeringen ademen duidelijk een internationale revolutionaire geest. Hij schijnt te Moskou persona grata te zijn en laat geen gelegenheid voorbij gaan om de Sovjet te verheerlijken en de daar heersende toestanden ter navolging aan te bevelen. Het zou niet onmogelijk zijn, dat Alimin vertegenwoordiger der Sovjet-Unie is, die, gesteund door buitenlandse fondsen, Sovjet-propaganda maakt.

Een Chinees journalist schrijft in een artikel van 30 November 1946:

"Na een lange periode van ondergronds werk beginnen de rode troepen thans weder in verschillende grote steden te verschijnen.

"In een militaire legeringsplaats dicht bij het paleis in Djocja hangen niet de foto's van Soekarno en Hatta, doch grote olie-verfschilderijen van Lenin en Stalin. Hun invloed onder de arbeiders en het gepeupel is wassende. Alimin staat op de achtergrond van deze activiteit. Zijn bewegingen zijn thans betrekkelijk onopvallend. Er is echter geen twijfel, dat hij een belangrijke figuur zal worden in Indonesië."

In November 1946 verhuisde de leiding van de P.K.I. van Batavia naar Solo. Daar ontwikkelde zij een vrij grote activiteit. Speciaal onder de lagere klassen scheen haar aanhang zich uit te breiden, daar hiervoor de leuze van omkering der sociale verhoudingen wel aantrekkelijk is.

Eind November 1946 deelde de P.K.I.-leiding mede de regering te steunen. Zij zou de politieke stappen van de regering, die tot nu toe in overeenstemming waren geweest met de praktische politiek van de P.K.I., controleren en er niet van terugschrikken, critiek uit te oefenen op de regering, als zij afwijkt van de politieke lijnen van de P.K.I.

Betreffende het leger verdient een toespraak tot de adspiraant-reserve-officieren, begin December 1946 te Magelang door Alimin gehouden, vermelding. Hieronder volgen enkele uitspraken.

"Het leger moet een revolutionaire politiek en ideologie zijn toegedaan, maar mag niet bij enige partij zijn aangesloten. Het moet een bolsjewistische discipline hebben. Het leger behoeft zich over de kwesties inzake de basis-overeenkomst van Linggadjati niet druk te maken. Wordt deze overeenkomst aangenomen, dan moet het leger zich niet veilig en vredig gevoelen, doch het moet voorzichtig zijn. Zodra de basis-overeenkomst is aangenomen, moet het leger worden versterkt, omdat ongetwijfeld de derde wereldoorlog zal uitbreken als laatste strijd, waarin het wereld-kapitalisme zal worden vernietigd."

De P.K.I. verklaarde zich voor de aanneming van de basis-overeenkomst van Linggadjati op grond van de volgende overwegingen:

1. Wij dienen de ontwerp-overeenkomst voorlopig te aanvaarden, teneinde de interventie van het groot-kapitaal te voorkomen.
2. Aanneming betekent daarom een stap voorwaarts tot de wereld-revolutie.
3. Wij wensen de revolutie in geheel Indonesië te verwezenlijken."

De P.K.I. beschouwt de overeenkomst slechts als een bruikbare inleiding voor verdere actie.

Alimin verdedigt de basis-overeenkomst, vooral uit internationaal oogpunt. Volgens hem is het duidelijk, dat het groot-kapitalisme achter de overeenkomst staat en dat "de Kroon" niet in Amsterdam of Den Haag, maar wel in Londen of Washington te vinden is. Hij adviseert niet te veel de nadruk te leggen op artikel 8 der overeenkomst, waarin de positie van de Kroon is vastgelegd.

De Sajap Kiri (Linker Vleugel), een fusie van partijen, die voor aanneming van de basis-overeenkomst zijn, waaronder de P.K.I., is van oordeel, dat de overeenkomst de Nederlandse agressie tot staan brengt en voor het Indonesische volk de mogelijkheid opent, zijn krachten voor de voortzetting van de strijd te herorganiseren. Men verwacht, dat door aanneming van de overeenkomst de Nederlandse blokkade zal worden opgeheven en vertegenwoordigers naar het buitenland kunnen worden gezonden.

Van 11 tot 13 Januari 1947 is te Soerakarta het IVe Congres van de P.K.I. gehouden. Dit was het eerste grote Congres van de partij sedert 1926, genaamd het "historische" congres.

Alimin en Sardjono behoorden tot de belangrijkste sprekers.

De leden zijn gehoorzaamheid en trouw aan de partij verschuldigd en dienen zich te onthouden van dogmatisme, sectarisme, opportunisme, reformisme en Trotsky-isme.

8 Nieuwe statuten werden afgekondigd. De belangrijkste artikelen zijn:

Art. II: De grondslag der P.K.I. is Marxistisch-Leninistisch met als doelstelling de vestiging van een socialistische maatschappij in Indonesië, waar alle productiemiddelen in eigendom zullen toebehooren aan en benut worden voor de samenleving.

Art. III: De P.K.I. zal haar doel bereiken langs de weg van revolutionaire klassenstrijd van de klasse der arbeiders en boeren en andere groepen, welke worden uitgezogen en vertrappt door de bourgeoisie.

Art. IV: Leden der partij kunnen zijn alle staatsonderdanen van 18 jaar en ouder, welke:

- a) instemmen met en getrouw zijn aan doelstelling en programma der partij;
- b) de P.K.I. erkennen als de enige partij, welke als leidster optreedt der verdrukte en uitgezogen lagen der bevolking op de weg naar de vrijheid;
- c) hun plicht zullen vervullen en de besluiten der partij ten uitvoer zullen brengen.

Er zijn gewone en buitengewone leden der partij.

Art. VII: De leiding der partij is gebaseerd op het principe van het "democratisch centralisme".

Er moet een krachtige partij-discipline zijn, en onvoorwaardelijke onderwerping van een eventuele minderheid aan de mening der meerderheid.

Alle beslissingen van de leidende organen zijn bindend voor lagere organen, zomede voor alle leden.

Art. VIII: De organisatie der partij bestaat uit:

- a) het "Kongres Nasional" der partij;
- b) het "Central Komite";
- c) de "Seksi-Komite's";
- d) de "Onder-Seksi-Komite's";
- e) de partij-ressorten.

De werkzaamheden en reglementen betreffende de organisatie der partij worden nader bekend gemaakt in het "Huishoudelijk Reglement".

Art. IX: Het "Kongres Nasional" vertegenwoordigt de hoogste macht in de partij.

Art. XI: Slechts dit Kongres vermag wijzigingen te brengen in deze "statuten".

De samenstelling van het "Central Komite" der partij is gesplitst in:

1. Dagelijks Bestuur (Dewan Harian):

1e voorzitter	:	Sardjono,
2e "	:	Drs. Maroeto Daroesman,
3e "	:	Djokosoedjono,
1e Algemeen Secretaris:		Ngadiman Hardjo Soeparto,
2e "	:	Soetrisno.

2. Politik Bureau : Alimin,
Sardjono,
Drs. Maroeto Daroesman,
Soeripno,
Ngadiman Hardjo Soeparto.
3. Organisasi Bureau: Djokosoedjono,
Adit (Agitatie-propaganda),
Soekisman (idem),
Roeskak (Penningmeester),
Koenadi (Liaison).
4. Helpers voor het Algemeen Secretariaat:
Sabariman (leger en militaire zaken),
Boejoeng Saleh (arbeidsbeweging),
Karsali (Pemoeda-aangelegenheden),
Sapardjatmi (vrouwen-organisatie).
- Commissarissen voor de Gewesten:
West-Java	:	Moh. Ali,
Moh. Toha,
Hamid Soetan.
Midden-Java	:	Moh. Senan.
Oost-Java	:	Lauw King Ho,
Prijoesoentoto.
Sumatra	:	Abdoel Xarim.

Opvallend is, dat Alimin thans voor het eerst wordt genoemd als lid van de P.K.I. en tevens als leider van het zeer belangrijke "Politik Bureau". Vroeger stond Alimin niet in rechtstreeks verband met de P.K.I.

Tan Malaka is niet in het bestuur van de P.K.I. opgenomen. Hij zou thans onder P.T.-toezicht verblijf houden in Hotel Splendid te Malang.

In de te Djocja verschijnende "Kedaulatan Rajat" van 24 Januari 1947 is een artikel opgenomen, getiteld: "Indien men Lenin naar Indonesië overbrengt." Volgens de schrijver onderscheidde Lenin in Rusland drie fasen, n.l. de voorbereiding om het Tzarisme ten val te brengen, de eigenlijke strijd om de macht en de versterking van de Sovjet-regering. Indonesië verkeert thans nog slechts in de tweede periode van de nationale revolutie. Daarom is 100% socialisatie momenteel nog ondenkbaar. Voorlopig moet men nog met de andere politieke partijen samenwerken. Om de overwinning te behalen op het kapitalisme, moet er evenwicht bestaan tussen de leidende communistische partij, de revolutionaire groepen, de proletariërs en de massa.

Een goede reorganisatie van de bestaande communistische partij zal het proces versnellen. Gehoopt wordt, dat Lenin's theorie in Indonesië in de praktijk zal worden gebracht, in overeenstemming met de huidige tijdsomstandigheden, als een schakel in de strijketen van het wereldproletariaat.

Typerend voor de toenemende communistische invloeden is het verschijnen te Djocja van de "Soeloeh Tentara" (Leger fakkel), een voor de strijdkrachten bestemd periodiek. In het eerste nummer zijn artikelen gewijd aan het Chinese Rode Leger en aan de Politieke Officieren in Joego Slavië. Opmerkelijk is ook, dat aan de militaire academie te Serangan les in het Russisch wordt gegeven.

Het Hoofdkwartier van de P.K.I. zal naar Djocja, zetel van de republikeinse regering, worden overgebracht.

Tekst tot de tentara

Van 11 tot 13 Januari 1947 is te Soerakarta het IVe Congres van de P.K.I. gehouden. Dit was het eerste grote Congres van de partij sedert 1926, genaamd het "historische" congres.

Alimin en Sardjono behoorden tot de belangrijkste sprekers.

De leden zijn gehoorzaamheid en trouw aan de partij verschuldigd en dienen zich te onthouden van dogmatisme, sectarisme, opportunisme, reformisme en Trotsky-isme.

8 Nieuwe statuten werden afgekondigd. De belangrijkste artikelen zijn:

Art. II: De grondslag der P.K.I. is Marxistisch-Leninistisch met als doelstelling de vestiging van een socialistische maatschappij in Indonesië, waar alle productiemiddelen in eigendom zullen toebehoren aan en benut worden voor de samenleving.

Art. III: De P.K.I. zal haar doel bereiken langs de weg van revolutionaire klassenstrijd van de klasse der arbeiders en boeren en andere groepen, welke worden uitgezogen en vertrappt door de bourgeoisie.

Art. IV: Leden der partij kunnen zijn alle staatsonderdanen van 18 jaar en ouder, welke:

- a) instemmen met en getrouw zijn aan doelstelling en programma der partij;
- b) de P.K.I. erkennen als de enige partij, welke als leidster optreedt der verdrukte en uitgezogen lagen der bevolking op de weg naar de vrijheid;
- c) hun plicht zullen vervullen en de besluiten der partij ten uitvoer zullen brengen.

Er zijn gewone en buitengewone leden der partij.

Art. VII: De leiding der partij is gebaseerd op het principe van het "democratisch centralisme".

Er moet een krachtige partij-discipline zijn, en onvoorwaardelijke onderwerping aan een eventuele minderheid aan de mening der meerderheid.

Alle beslissingen van de leidende organen zijn bindend voor lagere organen, zomede voor alle leden.

Art. VIII: De organisatie der partij bestaat uit:

- a) het "Kongres Nasional" der partij;
- b) het "Central Komite";
- c) de "Seksi-Komite's";
- d) de "Onder-Seksi-Komite's";
- e) de partij-ressorten.

De werkzaamheden en reglementen betreffende de organisatie der partij worden nader bekend gemaakt in het "Huishoudelijk Reglement".

Art. IX: Het "Kongres Nasional" vertegenwoordigt de hoogste macht in de partij.

Art. XI: Slechts dit Kongres vermag wijzigingen te brengen in deze "statuten".

De samenstelling van het "Central Komite" der partij is gesplitst in:

1. Dagelijks Bestuur (Dewan Harian):

1e voorzitter	:	Sardjono,
2e "	:	Drs. Maroeto Daroesman,
3e "	:	Djokosoedjono,
1e Algemeen Secretaris:		Ngadiman Hardjo Soeparto,
2e "	:	Soetrisno.

Op 7 Februari 1947 werd in het Besoekische een kadervorming geopend onder auspiciën van de P.K.I., ter verbreiding van het Marxisme en het Leninisme.

In verband met de grote belangstelling voor het Rode Leger, werd de Lasjkar Merah in het Djemberse verdeeld in drie groepen.

Met de opleiding van kader werd een aanvang gemaakt. Men is, na te zijn opgeleid, bevoegd om als leider van de Lasjkar Merah in een eigen district op te treden.

Op 10 Februari 1947 zou een communistische strijdorganisatie, de "Pattimura", van Djocja naar West-Java (vermoedelijk omgeving Buitenzorg) zijn overgeplaatst. Verdere gegevens omtrent deze strijdorganisatie ontbreken.

Volgens een radiobericht uit Soerabaja zou op een conferentie van 23 Februari 1947 van de Lasjkar Rakjat van Java en Madoe-ra te Magelang zijn besloten, kader voor de Lasjkar Merah te vormen.

Op de vergadering van het K.N.I.P. te Malang (25 Februari tot 5 Maart 1947) maakte Alimin deel uit van de commissie voor aanwijzing van leden voor het nieuwe K.N.I.P. Het aantal zetels van de P.K.I. steeg van 1 tot 35.

Vermeldenswaard zijn enige punten uit het door de P.K.I. aan de regering aangeboden programma:

1. De regering dient te streven naar democratische rechten voor het volk buiten het de-facto gebied van de republiek.
2. De regering dient er op aan te dringen, dat het Nederlandse leger Indonesië zal verlaten.
3. Het leger moet het karakter van een volksleger verkrijgen.
4. De vitale bedrijven moeten worden genationaliseerd.
5. Economische politie moet de distributie controleren.
6. Oprichting van coöperaties moet zoveel mogelijk van regeringswege worden bevorderd.

Volgens een rapport van de Marine-Inlichtingendienst kreeg een informant te Malang de indruk, dat de half-intellectuelen bijna allen communistisch waren aangelegd; momenteel staan zij, om merdeka te verkrijgen, nog achter Sjahrir, maar het zal niet lang duren, voordat zij openlijk communistisch zullen optreden.

Tijdens een interview door een journalist te Madioen, begin Maart 1947, zeide Alimin over de activiteit van de P.K.I.:

"Onze strijd moet er naar buiten uitzien als die van de P.N.I., doch naar binnen moeten wij het P.K.I.-programma gebruiken".

Op 14 Maart 1947 hebben alle grote bedrijven, werkplaatsen en kantoren te Djocja het werk enige tijd gestopt ter herdenking van de sterfdag van de "vader van de proletariërs der gehele wereld", Karl Marx.

Te Soekaboemi werd de "Pemoeda Rajat Proletar" (Proletarische Volksjeugd) gesignaleerd. Deze communistische organisatie heeft tot taak onrust te stoken op Nederlands gebied en Indonesiërs, werkzaam bij Nederlandse instanties, te ontvoeren. De sterkte is ongeveer 300 man.

Opruiende pamfletten worden door deze vereniging verspreid binnen Nederlands gebied.

Bijzondere aandacht verdienen de toenemende P.K.I.-invloeden op andere organisaties:

- a. Tot voorzitter van de Sarikat Boeroeh Perkeboenan Repoebliek Indonesia (Sarboepri = Bond van Indonesische ondernemingsarbeiders), die ongeveer 1.000.000 leden telt; is gekozen de vice-voorzitter van de P.K.I., Maroeto Daroesman.

- De Sarboepri wenst, dat de leiding en de verzorging van de landbouwondernemingen in handen blijft van Indonesiërs, terwijl zij overname van bedrijven en ondernemingen door de Regering nodig acht.
- b. De Barisan Tani Indonesia (Boerenkorps van Indonesië), die oorspronkelijk onder invloed van de Partai Sosialis stond, zwenkte verder naar links na de benoeming van Sardjono, voorzitter P.K.I., in Januari 1947 tot voorzitter. Enige programmapunten zijn thans:
1. Afkondiging van een maximum en minimum grondbezit, zodat elke boer een menswaardig bestaan zal kunnen leiden;
 2. Afkondiging van een nieuw erfrecht voor de overgang van grootgrondbezit.
 3. Nationalisering van alle landbouwondernemingen.
- c. Een zekere mate van overeenstemming in de beginselen van de P.K.I., de Pesindo en de Partai Boeroeh Indonesia blijkt uit het volgende:
Het tijdschrift de "Bintang Merah" raadt zijn lezers aan de "Pengkela Rakjat" (Dagblad van de Pesindo te Magelang), de "Boeroeh" (Dagblad van de Partai Boeroeh Indonesia te Djocja) en andere dagbladen van dezelfde richting als de P.K.I. te lezen, aangezien de Bintang Merah nog niet in een dagblad kon worden omgezet.
De Pesindo gaf blijk van haar verwantschap met de communistische leerstellingen, door te Djember een meisjescursus te openen in economie, politiek, Marxisme en Leninisme.
Een doorwerking van communistische invloeden in de Partai Boeroeh Indonesia moet worden gezien in de benoeming van Setyadjid, oud-voorzitter van de Perhimpunan Indonesia (Indonesische vereniging) in Holland, tot Voorzitter.
- d. P.N.I.-sympathieën komen tot uiting op een bijeenkomst, op 22 Februari 1947 door de P.K.I. te Djocja georganiseerd, ter viering van de "Dag van het Rode Leger". De Minister van Justitie, Soesanto (P.N.I.-lid), memoreerde in een rede de geschiedenis van het Rode Leger van Rusland. Tot de gasten behoorden afgevaardigden van het republikeinse leger- en luchtvaart hoofdkwartier en van het "Bureau Coördinatie van onofficiële gevechtsorganisaties".
Voorts verscheen in de Bintang Merah een artikel, getiteld: "De doelstellingen van de partij", ondertekend door Loekman Hakim. Niet geverifieerd kon worden, of de schrijver van dit artikel identiek is met de vice-Minister van Financiën, Loekman Hakim (P.N.I.-lid).
- e. Vanwege de Masjoemi is van een stelling-nemen tegen het Communisme niets gebleken. Alimin maakte onlangs te Solo tijdens een college over Socialisme en Godsdienst tegenover de Mohammedanen een vriendelijk gebaar, door te verklaren, dat het communisme de godsdienst respecteert, en voorstaander is van vrijheid van godsdienst.
- f. In het Bantamse werd een extreem geluid gehoord. Hadji Achmad Chatib, resident van Bantam, hield op 13 Februari 1947 een toespraak, waarin hij aan de verzamelde menigte enige strijdmakkers van de P.K.I. uit 1926 voorstelde. Hij memoreerde, dat het proletariaat zich niet de mindere moet voelen van het intellect; de intellectuelen genoten hun opvoeding van de overheersers, daarom moeten de proletariërs de intellectuelen niet vertrouwen en er voor waken, dat zij door hen niet worden onderdrukt.

In Malang bestaat de Partai Pemoadi Komoenis Indonesia, een partij van communistische jonge vrouwen, onder leiding van de echtgenote van de Resident van Malang, Soenartro.

Na de ondertekening van de basis-overeenkomst van Linggadjati op 25 Maart 1947 verklaarde Alimin:

"Vooral de moeilijkheden betreffende de economische interventie van buiten zijn zeer groot; daarom spoor ik het volk aan de organisatie te versterken en bereid te zijn alle bevelen van de republikeinse regering op te volgen."

Hij wenst, dat de regering onmiddellijk zal beginnen met de registratie van alle vreemdelingen op republikeins gebied, teneinde spoedig een aanvang te kunnen maken met de uitvoering van artikel 14 van de basis-overeenkomst (in dit artikel erkent de regering van de republiek de aanspraken van alle niet-Indonesiërs op herstel in hun rechten en teruggave van hun goederen, voor zover deze worden uitgeoefend of zich bevinden in het gebied, waarover zij de-facto gezag uitoefent).

Sardjono waarschuwde voor verslapping. Volgens hem moet de opbouw met verdubbelde kracht worden aangevat, terwijl rekening moet worden gehouden met de mogelijkheid van een Nederlandse militaire agressie.

Als aanwijzing, hoever de communistische propaganda in het binnenland doorwerkt, moge worden medegedeeld, dat na de bezetting van de Porong-delta in de Soerabaja-sector, communistisch propagandamateriaal werd aangetroffen, waaronder grote portretten van Lenin en Stalin, een organisatieschema van de Russische partij-organisatie en een artikel ter verheerlijking van Stalin.

Te Modjokerto bleek, dat het overgrote deel der ambtenaren van het Binnenlands Bestuur in verbinding staat met de P.K.I., terwijl de meeste intellectuelen onder de bevolking zijn aangesloten bij de P.K.I. of bij de Pesindo.

Een te Cheribon verschijnend dagblad doet een scherpe aanval op Alimin, naar aanleiding van het feit, dat hij de Pemoadi's (Jeugdbonden) op de K.N.I.P. bijeenkomst te Malang scherp heeft gehekeld. Het is niet onaannemelijk, dat Alimin het hierdoor bij een gedeelte van de Pemoadi's heeft verbruid.

De twee communisten, die deel uitmaakten van de officiële Indonesische delegatie voor de Inter-Asiatic Relations Conference te New Delhi, zijn Marosto Daroesman en Soeripno.

Soeripno is in Augustus 1946 door de Perhimpunan Indonesia (Indonesische vereniging) in Holland naar het Internationale Studenten-Congres te Praag gezonden, als vertegenwoordiger der Indonesische studenten. Later is hij uit Holland in Indonesië teruggekeerd. Op last van het Ministerie van Staat heeft hij tezamen met een ambtenaar van dit Ministerie, het zenden van een delegatie naar de "Inter-Asiatic Students-Conference", die op 26 Maart 1947 werd geopend, voorbereid.

In een advertentie in het nummer van 1 April 1947 van het te Batavia verschijnende dagblad "Merdeka" wordt aanbevolen, indien men op de hoogte wenst te blijven van de strijd der arbeiders, het Communistisch Manifest van Karl Marx en Engels te lezen, waarvan de nieuwste Maleise vertaling thans is verschenen en te batavia verkrijgbaar is.

Naast de P.K.I. moeten de volgende partijen worden vermeld:

1. de Partai Rakjat Djelata.
2. de Partai Rakjat Indonesia.
3. de Angkatan Komoenis Moeda.
4. de P.K.I.-Merah.

1. De Partai Rakjat Djelata. (P.R.D., Partij van de Massa)
Is communistisch georiënteerd. Het hoofdkwartier is gevestigd te Solo; het partij-orgaan is de "Soearah Rakjat Djelata" (Stem van de Massa), algemeen voorzitter is Soetan Dawanis.
2. De Partai Rakjat Indonesia. (Indonesische Volkspartij)
Is opgericht in Mei 1946. De leiders van deze partij, die anti-kapitalistisch, anti-imperialistisch en anti-fascistisch is, zijn leiders geweest van de P.K.I. in 1926. De voornaamste leider is Maroeto Daroesman. Waarschijnlijk bestaat deze partij uit communisten en socialisten. Vele uit Australië teruggekeerde Indonesiërs met connecties in communistische kringen zijn lid van de Partai Rakjat Indonesia.
3. De Angkatan Komoenis Moeda. (Communistische Jeugdvereniging)
Bestaat uit communistische jongeren, die als volgelingen van Tan Malaka zich niet bij de P.K.I. wensten aan te sluiten. Deze partij zou door bepaalde personen worden beschouwd als een groep "blinde communisten", die niet piekeren als Marxisten en Trotskyisten. Zij verklaarde zich tegen de basis-overeenkomst van Linggadjati.
4. De P.K.I.-Merah. (Rode P.K.I.)
Werd, volgens een bericht van 18 Maart 1947 in het dagblad "Berita Indonesia", verschijnend te Batavia, te Soerakarta opgericht met Djonit als voorzitter en Tompuna en Kasim als secretarissen.
Op 1 April 1947 werd door de P.K.I.-Merah een verklaring uitgegeven, waarin o.a. de volgende mededelingen voorkomen:
 - a. De erkenning van de vrijheid van het woord, de gedachten en het geschrift maken het voor een waarlijk democratisch land overbodig om lang te praten over het bestaansrecht van een nieuwe partij.
 - b. De toevoeging "merah" achter de naam P.K.I. geschiedde ter onderscheiding van de gewone P.K.I. Het is waar, dat de Komintern deze toevoeging van het woord "merah" niet heeft goedgekeurd, doch deze goedkeuring was niet mogelijk, omdat de Komintern als organisatie is opgeheven.
 - c. Vele arbeiders en proletariërs zijn sceptisch gestemd en met zorg vervuld t.a.v. de feits et gestes van de tegenwoordige P.K.I. en blijven om deze redenen buiten het verband van deze communistische partij; dit is een bevestiging van het feit, dat de politiek en de tactiek van de leiding (Sardjono en consorten) niet in overeenstemming zijn met de wil en de idealen van het volk, dat de communistische begrippen aanhangt; hierin liggen de objectieve redenen voor het oprichten van een nieuwe communistische partij.
 - d. De strategie en tactiek der P.K.I.-Merah zullen niet van bovenaf worden opgelegd, doch het resultaat zijn van beraadslaging met de laagste groepen.Men zou uit het vermelde sub d kunnen opmaken, dat de P.K.I.-Merah is gekant tegen het door de P.K.I. van bovenaf (Moskou?) opleggen van haar tactiek en strategie aan haar volgelingen.
In het weekblad "Siasat" verscheen in April 1947 een artikel "Tragedie in de beweging van het socialisme en communisme in Indonesië". Betreurd wordt, dat de vier bovengenoemde partijen naast de P.K.I. zijn opgericht. Het wordt nodig geacht, dat slechts één proletarische partij bestaat, die de proletarische internationale beweging in Indonesië zal leiden.

De leidende figuren in de republiek staan niet onwillend tegenover het communisme.

Soekarno is, volgens een NEFIS-bericht, door zijn antecedenten nauw verwant aan het communisme. In November 1945 zond hij, ter gelegenheid van de verjaardag der Russische revolutie, een telegram aan Stalin, waarin hij zijn bewondering uitsprak voor het Russische stelsel en zijn vertrouwen uitte in de Russische idealen.

Hatta is steeds zeer orthodox-Marxist geweest en leidde de Perhimpoean Indonesia in Holland in communistische banen. In 1927 was hij lid van de delegatie der Perhimpoean Indonesia op het internationale congres van de "Liga tegen koloniale onderdrukking" te Brussel, een communistische mantel-organisatie. Hij kreeg zelfs zitting in het presidium van dit congres.

Zeker is, dat het communisme door de republikeinse gezagsdragers niet als een "subversieve beweging" wordt beschouwd. In verband hiermede is het dan ook begrijpelijk, dat vele organisaties sterke communistische tendenzen vertonen en men kan dan ook aannemen, dat het communisme als economisch en sociaal systeem en als wereldbeschouwing, mede dank zij de actieve communistische propaganda, steeds grotere invloed uitoefent op het karakter en de activiteiten van de "Republiek Indonesia".

De mogelijkheid bestaat dan ook, dat de nationale beweging steeds meer in de radicale richting van de wereldrevolutie zal worden gestuwd.

Bedriegen de tekenen niet en worden niet tijdig maatregelen genomen, dan is Indonesië op weg een gewillig werktuig te worden van Moskou in zijn strijd tegen de heersende economische wereldorde en het bestaande politieke evenwicht.

HET CHINEES COMMUNISME.

Tot dusverre is één communistische groep in Indië onbesproken gebleven, n.l. die der Chinezen. De Chinese bevolkingsgroep vormde reeds voor de oorlog een moeilijk vraagstuk vanwege zowel de tweeslachtige positie in internationaal-rechtelijke opzicht, als de dubbelhartige houding van een groot deel der in Indië woonachtige Chinezen.

Om dit te begrijpen, realiseren men zich eerst, dat de ongeveer 1.200.000 zielen tellende Chinese bevolking in twee grote groepen moet worden onderscheiden, t.w. de \pm 400.000 z.g. sinkheh of totok-Chinezen, die in China geboren zijn en naar Indië emigreerden en de \pm 800.000 z.g. peranakan-Chinezen, die in Indië geboren zijn, grotendeels uit huwelijken met Inheemse vrouwen, en dus van gemengd Chinees-Indonesisch bloed zijn.

De positie van de Sinkheh-Chinese groep is betrekkelijk eenvoudig. Deze Chinezen zijn onderdanen van China, voelen zich ook zo en worden, niet slechts door de Chinese, doch ook door de Nederlandse wetgeving, als zodanig beschouwd.

De positie van de peranakan-Chinese groep is gecompliceerder. Volgens de Nederlandse wetgeving zijn deze Chinezen (indien uit in Indië gevestigde ouders geboren) Nederlandse onderdanen. Doch volgens de Chinese wetten zijn deze Chinezen onderdanen van China, hetgeen tot gevolg heeft, dat ook deze Chinese bevolkingsgroep door de Chinese regering, die daarbij profiteert van de pro-Chinese sympathieën van een belangrijk deel van deze groep, binnen het kader van haar officiële bemoeienis met de overzee-Chinezen wordt getrokken.

Thans, nu China een grote mogendheid is geworden met alle daaraan verbonden politieke en culturele glorie, tracht de Chi-

nese regering deze inmengingspolitiek weer met kracht voert te zetten. Hierdoor worden vele van de 800.000 peranakan-Chinezen, die economisch aan hun Indonesische geboortegrond zijn gebonden, naar China, het land van hun afstamming, getrokken.

Gezien de toestand in China is het duidelijk, dat de twee partijen, die daar om de macht strijden, hun afspiegeling in Indonesië vinden. De Kuo Min Tang-groep helt uit eigen belang, zo lang nog niet bekend is, welke plaats de Nederlanders en de Chinezen in de nieuwe Indonesische republiek zullen innemen, er toe over, samen te gaan met wat zij ziet als een mede-gedupeerde groep, de Nederlanders, doch is officieel zeker niet tegen het Merdeka-streven.

De andere groep, waaronder een groot deel der Chinese jeugd, en wel dat deel, dat communistisch is en min of meer met het communistische regiem van Yenan sympathiseert, bevindt zich op grond van deze politieke overtuiging in het kamp van de tegen ons strijdende troepen. Bij sommige gelegenheden werd ook met de extremistische strijdkorpsen medegevochten, zo bijv. tijdens de gevechten in November 1945 te Soerabaia.

De eerste groep wijst echter alle samenwerking met ons af, om het communisme onder de Chinezen te bestrijden. Zij houdt zich aan een order van Nanking, die verbiedt, dat vreemde krachten er in betrokken worden in een vreemd land Chinese communisten te bestrijden.

Meer gedetailleerde gegevens over de verbreiding van het communisme onder de Chinezen op Java zijn hier thans nog niet bekend. Wel zijn de namen van enige plaatselijke verenigingen bekend, doch omtrent de onderlinge samenwerking, doelstelling en contacten met het moederland staan nog geen concrete gegevens ter beschikking.

De communistische Chinese beweging te Batavia beschikt sedert eind 1946 over een orgaan, de "Seng Hwa Pao", waarin een scherpe actie wordt gevoerd tegen de Kuo Min Tang en het Nederlandse gezag. Dit blad wordt uit Singapore gesteund.

Te Soerabaia verscheen in Januari 1947 een nieuw periodiek "Ster", met op de omslag een rode ster en het portret van Lenin. Dit blad is communistisch en beschrijft de revolutionaire beweging in Rusland. Gratis verspreiding geschiedt door Tjioe Tjiauw Khoen, bestuurslid van de communistische Chinese vereniging "Ta Chung Shih".

Op 4 Maart 1947 werd door de "Kung Chang Tong", een Chinese organisatie te Batavia, besloten, het onderwijs in de communistische leer op de Chinese scholen op Java te intensiveren. Tegen docenten, die de "Kuo Min Tang"-principes voordragen, zal een actie worden ondernomen. Leerkrachten van Chinese origine in Indonesië zullen worden overgehaald bijzondere pädagogische cursussen in Yenan te volgen. Bovendien zullen in enige Chinese dagblad-bedrijven communistische cellen worden ingeschoven, terwijl de consolidering van communistische invloeden in de dagbladen "Sin Po", "Keng Po" en "Sin Ming Hui" op het programma staat.

In Semarang werd een communistische Chinese Vereniging opgericht onder het mom van een handelsonderneming, genaamd "Siang Boe". Deze vereniging staat in contact met Singapore en stuurt d.m.v. prauwenvaarders, in het Chinees gestelde berichten door. Aan de andere kant staat zij in contact met Indonesische politieke partijen. Achter de schermen schijnt het "Siang Boe"-bedrijf door het "Oei Tiong Ham"-concern te worden geïmagineerd.

I. INDONESISCH COMMUNISME.

A. Inleiding.

Op 18 November 1945 werd te Medan de P.K.I.-Sumatra opgericht. De leiding der partij berust bij Abdoel Xarim als voorzitter en Mr.Loeat Siregar als vice-voorzitter.

Met vrij grote zekerheid kan worden aangenomen, dat deze oprichting in overleg met de P.K.I.-leiding op Java geschiedde. De "Propaganda-delegatie van de Indonesische regering naar Sumatra", die in October 1945 van Java vertrok, telde een niet gering aantal communisten, die uitvoerige instructies en communistisch propaganda-materiaal medevoerden, alsmede uitgewerkte plannen voor de oprichting van een Lasjkar Merah (Rode Leger) op Sumatra.

De prominente figuren van de P.K.I.-Sumatra zijn notoire communisten uit de jaren 1926 en 1927.

Volgens de statuten is het doel het verkrijgen van een Indonesia Merdeka op communistische grondslag.

De P.K.I. rekent op buitenlandse steun, zowel moreel als materieel. Reeds einde 1945 werden contacten gelegd met de M.C.P. (Malay Communist Party) te Singapore. Vooraanstaande leiders van laatstgenoemde partij kwamen via Tandjong Balai naar Sumatra. Zeer waarschijnlijk ontvangen Abdoel Xarim en Mr.Loeat Siregar hun instructies van de op Malaka opererende Mohamed Samin Taib, wiens communistische activiteit op Sumatra dateert van 1932, toen hij van een tweejarige cursus in sociale politiek uit Moskou was teruggekeerd. Taib staat in verbinding met de voorzitter der communistisch georiënteerde M.N.P. (Malay Nationalist Party) te Singapore, Dr. Boerhanoedin.

Begin 1946 trad het extreme nationalisme onweerstaanbaar naar voren, waarbij de P.K.I. de leiding nam. Volksfronten kwamen tot stand, omstreeks medio Februari 1946 regionaal, later een overkappende volksfrontorganisatie voor geheel Sumatra. Zoals Tan Malaka op Java is Abdoel Xarim op Sumatra de centrale figuur, die via de P.K.I. zijn ambities voor het gouverneursambt tracht te verwezenlijken.

Dat de P.K.I., vooral in de residenties S.W.K. en S.O.K., wortel schoot, vond niet het minst haar oorzaak in de uitermate slechte economische toestand in deze residenties.

De P.K.I. lieert zich gemakkelijk met terreurorganisaties en moet dan ook verantwoordelijk worden gesteld voor veel terreuractiviteit.

Waar het de P.K.I. onmogelijk is direct invloed op de massa uit te oefenen, past zij infiltratiepolitiek toe.

B. Ontstaan en ontwikkeling van communistische partijen.

1. S.O.K. (Sumatra's Oost-Kust)

De Afdeling S.O.K. van de P.K.I. werd reeds einde 1945 opgericht. Voorzitter werd Moh.Joenoës Nasoetion.

Op initiatief van het Komite Nasional Indonesia van S.O.K., waarin de extreem-nationalisten de leiding hadden, kwam op 2 Februari 1946 te Pematang Siantar, de coördinatie van politieke, economische, sociale en religieuze verenigingen tot een Volksfront tot stand.

Begin Maart 1946 speelde zich de "sociale revolutie" af, waarbij het Volksfront onder communistische leiding naar de macht greep en alle zelfbestuurders elimineerde. Er zijn aanwijzingen, dat Abdoel Xarim en de toenmalige wnd.gouverneur van Sumatra, Dr.Amir, deze revolutie hadden voorbereid.

De republikeinse Minister van Defensie, Mr.Sjarifoeddin, begaf zich op 9 April 1946 naar Sumatra, met het doel, het extremisme aldaar te matigen. Hij trachtte een einde te maken aan de heersende chaos door het gezag van de republikeinse bestuurs-autoriteiten te versterken en er op aan te dringen, dat het Volksfront met de regering zou samenwerken.

Te Medan kwam het op 11 April 1946 tot een botsing met de P.K.I. - leiding, hetgeen openlijk werd gedemonstreerd door interrupties op een openlucht-meeting op een plein tegenover het hoofdkwartier van de P.K.I., van waaruit gedurende een rede van één der ambtenaren, die de Minister vergezelde, uitroepen werden gehoord als "het volk is thans rechter", in antwoord op de verklaring, dat in geen geval het volk het recht heeft eigenmachtig op te treden. Abdoel Xarim werd niet toegestaan een openbare rede te houden tijdens het bezoek van de Minister aan Medan.

Op 25 April 1946 arresteerde men Moh. Joenoed Nasoetion, die in samenwerking met de terroristenleider Jakob Siregar en de Japanse Kapitein Inoue, thans Mohammedaan en Abdoel Rasjid geheten, te Pematang Siantar de "Nationale Raad van Extremisten" had gevormd, welke beoogde alle republikeinse ambtenaren te ontvoeren. De T.R.I. ondernam een gewapende actie tegen genoemde Raad, tengevolge waarvan deze, volgens een republikeins perscommuniqué van 10 Mei 1946, weer onder gouvernementscontrole zou zijn gebracht.

Na het bezoek van Minister Sjarifoeddin sloeg het Volksfront S.O.K. een gematigde toon aan, zoals blijkt uit een op 15 Mei 1946 te Pematang Siantar aangenomen resolutie:

"Vertrouwen in Soetan Sjahrir, zolang deze de eis van 100% merdeka handhaaft". Dat het Volksfront in de practijk een gematigde politiek zou gaan voeren, was niet te verwachten.

De activiteit van Abdoel Xarim in het openbaar bleek na het bezoek van de Minister sterk te zijn verminderd. Hij keurde het kidnap-systeem af. In hoeverre dit strookt met zijn eigen ware gevoelens, is (de vraag).

Op 10 Mei 1946 besloten afgevaardigden van de P.B.I. te Medan een nieuw vakverbond op te richten, onder de naam van P.S.B.I. (Persatoean Serikat Boeroeh Indonesia), met Abdoel Xarim als voorzitter. Men kan aannemen, dat met Xarim het radicale element in de vakbeweging is geïntroduceerd.

Met de Pesindo vormde de P.K.I. een geheim blok tegen de P.N.I., die een sterke positie inneemt.

Uit Medan werd in November 1946 gemeld, dat het Volksfront en de P.K.I. zich hadden verenigd met het doel te protesteren tegen de conferentie van de Nederlanders met Soekarno te Cheribon.

Medio December 1946 werd de P.B.P.I. (Persatoean Boeroeh Perkeboenan Indonesia) opgericht, een vakvereniging van ondernemingsarbeiders, onder voorzitterschap van Loeat Siregar. Deze vereniging streeft naar coördinatie met soortgelijke verenigingen op Sumatra en Java.

Volgens een bericht van Maart 1947 werd in een boekwinkel te Medan aan een beperkte lezerskring communistische propagandalectuur in de Engelse taal (uitgaven van "Sovjet News", Londen) verkocht. De eigenaar van deze winkel staat in relatie met vele republikeinse civiele en militaire autoriteiten.

2. S.W.K. (Sumatra's West-Kust)

Het Komite Nasional Indonesia van S.W.K. nam op 23 Maart 1946 het initiatief tot het oprichten van een Volksfront. Bij de oprichtingsvergadering te Fort de Kock was Abdoel Xarim aanwezig.

Het Volksfront spoorde aan tot de grofste terreur en ontketende een haat- en lastercampagne tegen de Nederlanders. Het is niet te gewaagd te veronderstellen, dat het Volksfront, dat onder leiding van zeer extreme elementen stond, in hoofdzaak leden van de P.K.I., een revolutie voorbereidde, zoals ter S.O.K. had plaats gehad, en dat het republikeinse bestuur het uitbreken daarvan door tijdig ingrijpen wist te voorkomen.

Na het bezoek van Minister Sjarifoeddin aan Sumatra kwam in de toestand een wending ten goede, o.a. doordat de resident Djamil op 25 April 1946 overging tot arrestatie van een zestal volksfrontleiders, waaronder de vooraanstaande communist Soetan Oesman Keadilan, die ontslagen was als assistent-resident van Padang.

Het bestuur van de Afdeling S.W.K. van de P.K.I. werd op 1 Mei 1946 als volgt samengesteld:

Voorzitter : Roestam, bijgenaamd Nan Labih;

Secretaris : Nadjo Sati;

Vice-voorzitter: Aminoeddin, bijgenaamd Sjarief;

Penningmeester : Radjo Boedjang.

Door haar invloed in het Volksfront behoeft de P.K.I. weinig op de voorgrond te treden, hetgeen haar tactiek is, omdat het woord "communist" bij de overwegend godsdienstige Minangkabauer een slechte klank heeft. Bij de zuivering van de partij in Mei 1946 moesten alle lidmaatschapskaarten, insignes en stempels worden ingewisseld. Het hamer en sikkel-embleem mocht niet meer op voertuigen worden aangebracht, daar de godsdienstige gevoelens van het volk moesten worden ontzien.

Op 22 Mei 1946 werden de gearresteerde volksfrontleiders uit hechtenis ontslagen, waarbij het "parket" verklaarde, dat de aanhouding uitsluitend was geschied vanwege een politiek meningsverschil, terwijl het nooit in de bedoeling had gelegen een strafvervolgung in te stellen.

Op 23 Mei 1946 verklaarde het Volksfront, dat het de regering ten volle zou steunen, geen belastingen zou heffen, geen arrestaties zou verrichten en tenslotte, dat "de regering het volksfront in alles zou steunen".

Op 10 Juni 1946 werd in een vergadering van het Volksfront besloten tot de oprichting van een legislatief lichaam en een politieke raad.

Duidelijk blijkt, dat het Volksfront de gehele politiek leidt. Daar de P.K.I. in het Volksfront een overheersende positie inneemt, en in de executieve van het Komite Nasional Indonesia van S.W.K. de macht in handen heeft, is zij de drijvende kracht in het bestuur van S.W.K.

De verklaring in Juni 1946 van de resident Djamil, die op 17 Mei 1946 door de P.K.I. werd gearresteerd en vijf dagen later werd vrijgelaten, dat hij zeer tevreden was over zijn positie in de residentie en dat het Volksfront stevig achter hem stond, is zeker juist, doch men dient te bedenken, dat Djamil eerst de plaats had ingenomen, die het Volksfront hem had aangewezen.

Leiders van diverse politieke partijen in het district Painan (ten Zuiden van Padang) protesteerden op 9 October 1946 heftig tegen de benoeming van de vice-voorzitter der P.K.I., Aminoeddin, tot boepati.

De republikeinse voorlichtingsdienst te Fort de Kock meldde op 16 October 1946 aan de Minister van Voorlichting te Batavia, dat de P.K.I. het plan had ontworpen een revolutie te ontketenen en verzocht de speciale aandacht van de Minister van Defensie hierop te vestigen, in verband met duidelijke aanwijzingen van infiltratie van de P.K.I. in het leger.

Naast de P.K.I. moet worden genoemd de I.C.P. (International Communist Party), die in de tweede helft van Februari 1946 voor het eerst werd gesignaleerd. Voorzitter is de Mohammedaanse Chinees Kho Goan Tjien, woonachtig te Fort de Kock, oud-lid Seinendan; vice-voorzitter is de Javaan Soepardi, als collaborateur berucht door zijn afpersingen gedurende de Japanse tijd.

De leden dezer partij dragen een rood-wit metalen insigne met drie sterren in de rode bovenbaan, waarop een witte middenbaan volgt, waaronder een cirkel in rood met hamer en sikkel, waaromheen in een vijfpuntige ster de letters I.C.P.

In Juni 1946 vertoonde de partij een snelle groei, die echter daarna weer tot stilstand is gekomen. De partij schijnt over ruime fondsen te beschikken.

Brits-Indische militairen zouden te Padang betrokken zijn geweest in de propagandavoering voor deze partij.

Dr. A.K. Gani, indertijd sub-gouverneur van Zuid-Sumatra, die blijkens zijn redevoeringen voor Indonesia "gecentraliseerde democratie" wenst, zoals in de "heilstaat" Rusland, zou een kettingbrief, uitgaande van de I.C.P., met als centrum Moskou, gewillig hebben doorgegeven.

De I.C.P. heeft als bijnaam "P.K.I.-Nica", omdat zij heeft beweerd, dat "in Holland ook communisten waren".

Voorts moet de activiteit worden vermeld van de P.K.I.L.I. (Partai Komunis Indonesia Lokal Islamy).

Deze partij is bij verschillende gelegenheden door de P.K.I. openlijk gediskwalificeerd. Abdoel Xarim verklaarde in September 1946, dat de P.K.I.L.I. en haar strijdorganisatie "Tentara Saifoellah" in geen enkel organisatorisch verband staan met de P.K.I.

Op 27 en 28 October 1946 werd een conferentie van de P.K.I.L.I. voor Midden-Sumatra gehouden, waarvoor het gebouw van het Komite Nasional te Fort de Kock beschikbaar werd gesteld. Hieruit mag worden geconcludeerd, dat van republikeinse zijde tegen het optreden van deze partij geen bezwaren bestaan. De conferentie bepleitte coördinatie van alle Islamitische troepen.

Incidenteel werden vijandelijkheden gemeld tussen deze communistische partij op godsdienstige grondslag en de op internationaal-communistische leest geschoeide P.K.I.

De P.K.I.L.I. verleende medewerking aan communistische onlusten te Painan in December 1946, die door de T.R.I. werden bedwongen.

In de op 5 Januari 1947 te Fort de Kock gehouden vergadering werd de volgende resolutie aangenomen; "Of het ontwerp van Linggadjati wordt aangenomen of verworpen, de N.I.C.A. en het N.I.C.A.-gebied mogen geen stap meer doen op Indonesisch gebied".

Tenslotte moet melding worden gemaakt van de Angkatan Komunis Moeda (Vereniging van jeugdige Communisten) met het hoofdkwartier te Fort de Kock.

In December 1946 drong deze organisatie er bij het Werkcomité K.N.I.P. op aan, ervoor te zorgen, dat de politieke personen, wier krachten de nationale revolutie hard nodig heeft, zoals Tan Malaka, weer in vrijheid worden gesteld.

3. Palembang.

Te Palembang viel begin Februari 1946 een toenemende communistische activiteit te constateren, die in Maart 1946 leidde tot de oprichting van de Afdeling P.K.I.-Palembang.

Officiële installatie als onderdeel der P.K.I.-Sumatra geschiedde eerst op 21 Juli 1946 door een vertegenwoordiger uit Tandjong-Karang in het gebouw van de P.K.T.T. (Chinese landbouwersbond). Leider werd Achmad, één der prominente figuren van de terreur-organisatie P.B.H.I. De Batakker Hoetagaloeng is één der bestuursleden.

Communistische propagandisten kwamen uit Malaka te Palembang. Hoewel reeds op 25 Februari 1946 het Volksfront was opgericht, bleek van de werkzaamheid hiervan weinig. Of de P.K.I. in dit Volksfront is opgenomen, is onzeker.

Communistisch getint is de P.K.T. (Perkoempoelan Kaoem Tani), een vrij sterke landbouwersorganisatie, die in Juli 1946 haar leden aanspoorde de productie van levensmiddelen en grondstoffen voor kleding te verdubbelen om de regering te steunen.

4. Lampongse Districten.

De voorzitter van de Afdeling P.K.I.-Lampongse Districten, Abd. Halim Djoenaid Soerapat, deelde in October 1946 mede, dat de partij 30.000 leden telde, ondergebracht in 20 secties, 60 subsecties en 30 kringen. Dit aantal lijkt sterk overdreven, hoewel in Zuid-Sumatra de P.K.I.-Lampongse Districten de leiding schijnt te hebben.

Veel activiteit is er niet en bij de sociale revolutie te Tandjong-Karang op 10 September 1946 werd de partij zelfs niet genoemd.

5. Benkoelen.

In Benkoelen treft men activiteit van de I.C.P. aan.

6. Djambi.

Einde December 1946 werd een instituut "Poetri Ksatrija" opgericht, een school, waar vrouwen worden opgeleid voor propagandavoering ten behoeve van de links georiënteerde partijen (Pesindo, Partai Sosialis en P.K.I.).

7. Riouw.

De meest actieve Indonesische politieke organisaties te Singapore, die zich speciaal voor Riouw interesseren, zijn de P.K.B.I. (Persatoean Kaoem Boeroeh Indonesia) en de Perkabim (Perkoempoelan Kaoem Boeroeh Indonesia Merdeka). Beide verenigingen zijn communistisch georiënteerd.

C. Communistische invloeden.

Op 11 Juli 1946 reageerde Abdoel Xarim te Pematang Siantar op de arrestatie van Sjahrir als volgt:

"De beschuldigingen aan het adres van Tan Malaka zullen de houding van de P.K.I. niet beïnvloeden. De P.K.I. steunt de regering en staat achter haar".

Het is echter de vraag, of zijn merendeels onontwikkelde volgelingen ertoe kunnen worden gebracht hun primitief opgezette ideologie prijs te geven in het belang van het ideaal van een nationale eenheid. Gereleveerd zij een vroeger gedane uitlating van Abdoel Xarim, naar aanleiding van de arrestatie van Tan Malaka: "Daar het Indonesische Bestuur op Java Tan Malaka heeft gearresteerd, ben ik verplicht het Indonesische Bestuur op Sumatra te arresteren". Mocht dit laatste al zijn plan zijn geweest, dan blijkt uit het voorgaande, dat Xarim zijn extreme politiek noodgedwongen heeft moeten laten varen, zij het misschien slechts tijdelijk.

Direct na het bezoek van Minister Sjarifoeddin aan Sumatra verminderde de communistische activiteit, doch langzamerhand slaagden de communisten erin weer vaste voet te krijgen door middel van de uitbreiding van hun invloedssfeer, militair optreden, blokvorming en infiltratie, o.a. in de T.R.I.

Medio 1946 vond het communisme in toenemende mate ingang bij de bevolking van Sumatra. De ontwikkeling ervan werd dan ook bij de republikeinse autoriteiten en in buitenlandse kringen met ongerustheid gadeslagen. Volgens een artikel van Jenkins (journalist van de te Singapore verschijnende Sunday Times, later correspondent van Reuter) in October 1946, achtten de republikeinse leiders van Sumatra een spoedige overeenkomst met de Nederlanders gewenst, omdat "sommigen een catastrophale ommezwaai naar het communisme vreesden, indien er geen overeenkomst tot stand zou komen".

Op 7 November 1946 werd te Fort de Kock een congres van de P.K.I.-Sumatra met de Gerak Tani (Landbouwersbond) gehouden. Verklaard werd, dat de P.K.I. naast de andere partijen zal strijden voor verdediging van de republiek tegen het westerse imperialisme. Tan Malaka werd gedesavouced. Het congres besloot te streven naar de oprichting van arbeidsraden, socialisatie van bedrijven en collectieve landbouw.

Met de Partai Sosialis en de Pesindo werd in November 1946 een "socialistisch blok voor Midden-Sumatra" gevormd. Besloten werd kader te vormen voor de socialistische beweging, in de geest van het Karl Marx House.

Op de P.K.I.-conferentie te Fort de Kock in December 1946 kwam het streven tot uiting om te komen tot een republiek op communistische grondslag. Toekomstige coalitievorming met andere partijen van gelijksoortige politieke opvattingen is vermoedelijk reeds op hoger plan voorbereid, aangezien vooral in de redevoering van de resident Mr. Abdoel

Madjid, voortdurend gerefereerd werd aan samenwerking tot vorming van een "Socialistische Gemeenschap", waarbij steeds uitspraken van Lenin en andere communisten werden aangehaald. Madjid noemde de communisten van 1926 de "voorlopers van de nationale revolutie". Een duidelijke tegenstelling heerste tussen de Masjoemi-leden, die in vrij grote getale aanwezig waren, en de andere bezoekers.

Een aanwijzing, dat het gevaar voor eigenmachtig en zelfstandig communistisch optreden op Sumatra door de republikeinse autoriteiten op Java wordt beseft, en dat zij daartegen ook wel incidenteel maatregelen willen nemen, zou kunnen worden gezien in de omstandigheid, dat de beide P.K.I.-leiders Abdoel Xarim (resident ter beschikking van Gouverneur Hassan) en Mr. Loeat Siregar, volgens een bericht van begin Januari 1947 zijn benoemd tot resident ter beschikking van de Minister van Binnenlandse Zaken, en voor Java zijn bestemd. Vermoedelijk zullen genoemde leiders deze bestemming niet volgen. Het is de vraag, of een dergelijke maatregel in dit stadium nog veel effect zal sorteren, terwijl moet worden afgewacht, of de republikeinse regering zich zal kunnen veroorloven, in de huidige politieke situatie verder te gaan dan een dergelijke poging, om te elfder ure de activiteit van de P.K.I.-Sumatra te remmen.

Einde December 1946 vertrokken Abdoel Xarim en Mr. Loeat Siregar in gezelschap van Datoek Ketoewo, Said Ali en Madalia (dochter van Datoek Ketoewo), per vliegtuig naar Java om het congres van de P.K.I. bij te wonen, dat van 11 tot 13 Januari 1947 te Soerakarta werd gehouden. Tijdens dit congres, dat het eerste grote congres is geweest na 1926, werd Abdoel Xarim tot "Commissaris van het Gewest Sumatra" benoemd.

III. COMMUNISTISCHE MILITAIRE ORGANISATIES.

In verschillende delen van Sumatra is militaire activiteit van communistische organisaties geconstateerd.

1. S.O.K.

Van een georganiseerd optreden van de Lasjkar Merah werd niets gemerkt.

Onder de naam van Barisan Merah of Tentara Merah opereren goed bewapende terreurbenden, vooral in het Siantarse en bij de olieterreinen te Pangkalan Brandan. In Juni 1946 werden in Bengkalis en Pakan Baroe afdelingen van de Tentara Merah opgericht. Over de sterkte dezer afdelingen zijn geen gegevens beschikbaar. Meerdere malen werd gerapporteerd, dat gedeserteerde Japanners zich bij deze organisaties hadden aangesloten.

2. S.W.K.

De P.K.I.-strijdorganisatie van S.W.K. is de T.M.I. of Temi (Tentara Merah Indonesia). Dit "rode leger" is op 11 April 1946 gevormd.

De T.M.I. bevat twee regimenten en staat onder algemene leiding van Alam Sjoehoer Latif, die commandant is van het 1e regiment te Padang. Het 2e regiment te Fort de Kock staat onder commando van Bachtaroeedin, die tevens leider van het Volksfront van S.W.K. is.

De leden van de T.M.I. dragen een armband, waarop een embleem in rood-wit is aangebracht met een vijfpuntige ster, hamer en sikkel en de letters T.M.I.

De T.M.I. is slecht gekleed, over de bewapening bestaan nog onvolledige betrouwbare gegevens.

Geschillen met de T.R.I. werden in April en Mei 1946 gemeld. Hoewel de P.K.I. waarschuwde tegen eigenmachtig optreden en verklaarde, dat de T.M.I. de enige strijdorganisatie van de partij is, terwijl andere communistische legers los staan van de P.K.I., ontstonden communistische rampokbenden. In Juni 1946 verklaarde de P.K.I. niets te maken te hebben met de handelingen van de afgezette P.K.I.-voorzitter afdeling Padang, Oesman Keadilan, die er een eigen rampokorganisatie op na hield, aldus

de verantwoordelijkheid van terreurdaden, die onder haar naam geschieden, van zich afschuivend. Moordpartijen, door communisten te Soengei Sarih gepleegd, werden door de P.K.I. beschouwd als "geheel los te staan van de partij". Evenzo werden de terreurorganisaties Barisan Saifoellah (van Manindjau) en Sangkir (van Loeboek Basoeng) gediskwalificeerd.

Te Emmahaven richtte de P.K.I.-sectie een oproep tot alle heiho's en wees erop, dat de Japanners niet voor niets gedurende 3½ jaar aan de Indonesiërs een militaire opleiding hadden gegeven.

In de afdeling Padang van de P.K.I. schijnt een splitsing te zijn ontstaan; enerzijds de gematigde elementen van de P.K.I. en anderzijds de militante afdeling, de P.K.I.Liar (Wilde P.K.I.), ook wel Anarchie Kiri (Linkse Anarchie) geheten. De P.K.I.Liar is een goed gewapende bende, die zich schuldig maakt aan vele rampokpartijen en bestaat uit aanhangers van Tan Malaka en leden van de T.M.I., die zich na de mislukte staatsgreep van Tan Malaka hebben afgescheiden.

Een andere uit de T.M.I. getreden bende is de Tentara van Amir Bidai die in Juli 1946 in de omgeving van Padang ageerde.

Volgens een betrouwbaar te achten bericht van September 1946 ging de T.M.I. te Fort de Kock over in de T.R.I.

Te Padang werd half September 1946 opgericht de Badan Keamanan Rakjat, een soort burgerwacht, waarin vele P.K.I.-leden toetraden.

Bij de zuivering van de stad Padang, op 1 December 1946, werden vele leden gearresteerd, terwijl de organisatie werd ontbonden.

3. Zuid-Sumatra.

Bij besluit van de P.K.I. te Tandjong Karang werd op 27 Juli 1946 de Lasjkar Merah P.K.I.-Zuid-Sumatra gevormd, bestaande uit twee regimenten, genaamd

1e divisie te Tandjong Karang

2e divisie te Palembang.

In de residentie Djambi kon het bestaan van een Tentara Merah worden gesignaleerd.

Te Palembang bestaat de terreur-organisatie P.B.H.I. De interpretatie van de naam P.B.H.I. is onzeker. Mogelijkheden zijn Persatoean Boeroeng Hantoe Indonesia (Bond van Uilen van Indonesia), Persatoean Banteng Hitam Indonesia (Bond van Zwarte Buffels van Indonesia) en Persatoean Boeroeh Harian Indonesia (Bond van Dagloners van Indonesia). Deze organisatie werd genoemd bij vrijwel alle gevallen van kidnappen en wordt ook wel eens aangeduid als "lijfwatch van Gani". Na de dood van de leider Raden Mangoen werd de P.B.H.I. vrijwel geliquideerd. In Juni 1946 verklaarde de T.R.I. officieel, dat de P.B.H.I. geen onderdeel meer was van het leger. Later zouden alle vroegere leden, die al naar de binnenlanden waren weggetrokken, weer zijn opgeroepen. Onder leiding van Raden Achmad zou deze bende zelfs een sterkte van 15.000 hebben bereikt. Dit aantal zal wel sterk overdreven zijn.

De mogelijkheid bestaat, dat de P.B.H.I. de bovenvermelde 2e divisie te Palembang van de Lasjkar Merah P.K.I.-Zuid-Sumatra is.

Het Badan Kongres Andalas Selatan, gevormd medio Juli 1946, waarin de P.K.I. van Zuid-Sumatra is opgenomen, publiceerde een handleiding voor het voeren van een guerillastrijd door de Tentara Merah.

III. CHINEES COMMUNISME.

1. S.O.K.

a. Union of the Chinese Youth.

Vele Chinese jeugdorganisaties sloten zich in Januari 1946 aaneen tot de Union of the Chinese Youth, die communistisch is georiënteerd, de jeugd tracht op te voeden in anti-Westerse geest en streeft naar vorming van een internationaal democratisch eenheidsfront, samengesteld uit de U.S.S.R., landen met een volksregering, vredelievende elementen onder de arbeidersmassa in kapitalistische landen en de volken in koloniën en semi-koloniën.

b. Chinese Democratic League (Ming Choe Tong Min).

Op 12 Juni 1946 werd te Medan officieel de communistische Chinese Democratic League (Ming Choe Tong Min) opgericht, die via Singapore nauwe contacten onderhoudt met het internationale communisme. Subafdelingen werden te Bindjai, Brastagi en Pematang Siantar ingesteld.

De Chinese Democratic League heeft een gevaarlijk subversief karakter. In het openbaar tracht de partij haar ware bedoelingen te camoufleren, door zich als gematigd aan te dienen. Zij staat sympathiek tegenover het Indonesische Merdeka-ideaal. De kracht der beweging zal ongetwijfeld afhangen van de kansen, die de internationale communistische propaganda krijgt om het gebied van S.O.K. binnen te dringen en zal nauw samenhangen met de politieke ontwikkeling in China en het herstel van de economie in Nederlands-Indië.

De voornaamste leiders zijn:

Saw Chong Han, hoofdredacteur van de communistisch georiënteerde Democratic Daily News, te Medan;

Chao Hong Pin, directeur van de Democratic Daily News;

Wang Yim Soet, na de capitulatie van Japan uit Malaka overgekomen;

Vee Tjing Tong, voor de oorlog door de regering uit Indië verwijderd, werkt samen met Jakob Siregar en Kapt. Inoue;

Yap E Tong, via Tandjong Balai en Singapore naar Hongkong vertrokken om Sumatra te vertegenwoordigen op een conferentie van de Democratic League Z.O.Azië, die begin Februari 1947 zou hebben plaats gehad.

De Chinese Democratic League werkt samen met de Oversea Chinese Association te Medan. Beide partijen hebben contact met Tan Kah Kee, leider der China Democratic League te Singapore.

De Chinese Democratic League verkrijgt steeds meer invloed en begint zich te ontwikkelen tot een organisatie, die leiding geeft aan verschillende Chinese vak- en arbeidersverenigingen.

Dat de reactie op het drijven van de communisten niet is uitgebleven, bleek uit een op 28 Mei 1946 op Chao Hong Pin gepleegde moordaanslag.

Sedert geheel Medan onder controle van het Nederlandse gezag is gekomen, zijn vele leden van de Chinese Democratic League te Medan naar Singapore vertrokken, alwaar zij bij de Malay Communist Party een politieke opleiding zullen ontvangen.

c. Su Tung Kong Long Lien Hui.

De China Democratic League gaf de stoot tot de oprichting te Medan, in November 1946, van de Su Tung Kong Long Lien Hui (Algemene Associatie van Landbouwers en Arbeiders). Bij de oprichtingsvergadering legde de voorzitter Yap Tjie Yen de nadruk op de belangrijkheid van een zodanige organisatie met het oog op de bestrijding van het kapitalisme. Deze vereniging gaf een manifest uit, waarin het volgende voorkomt:

"Het spijt ons te moeten zeggen, dat, ofschoon gedurende de tweede wereldoorlog het fascisme werd neergeslagen, de revolutie nog niet is voltooid. In Sovjet-Rusland hebben arbeiders en landbouwers hun vrijheid verkregen; in andere delen van de wereld moeten miljoenen arbeiders en landbouwers nog steeds wanhopig voor hun vrijheid strijden."

d. Chinese Labour Union.

Te Medan werd in October 1946 opgericht de Chinese Labour Union, die streeft naar lotsverbetering van de Chinese arbeiders. Het is mogelijk, dat deze partij mede verantwoordelijk moet worden gesteld voor stakingen van Chinese arbeiders in Medan.

Talrijke draden verbinden de genoemde organisaties met partijen op Malaka (de Malay Communist Party, de China Democratic League, de Friends of Indonesia Society, de General Labour Union, de Malay Nationalist Party) en met organisaties voor de wapen- en uniformsmokkelhandel tussen Malaka en Sumatra.

Bekende leiders van communistisch georiënteerde Indonesische verenigingen op Malaka, zoals Dr. Boerhanoedin, Ahmad Tarahoedin, Mohamed Samin Taib, Hashmy Tahir en S.L. Tobing, staan in nauwe relatie met politieke voormannen en republikeinse autoriteiten op Sumatra.

Ook in de Oversea Chinese Federation (Chung Hoa Chung Hui) hebben communistische elementen vaste voet weten te krijgen. Op enkele plaatsen ontstond een scheiding tussen communistische en niet-communistische leden van deze vereniging.

Er is samenwerking geconstateerd tussen de Chinese communisten en communistische groepen van andere landaard. Voorbeelden hiervan zijn de 1 Mei-samenkomst van Chinese, Indonesische en Indische arbeiders in Bindjai en de oprichting te Bindjai van een afdeling van de Lembaga Demokrasi Baroe Pemoeda Soematera, bestaande uit Chinese, Indonesische en Voor-Indische pemoeda's, waarvan het centrale bestuur te Medan zetelt.

Als terreurorganisatie moet worden vermeld de Sing Seng Siah, waarin Kapitein Inoue en Jakob Siregar samenwerkten met notoire Chinese communisten. Of deze organisatie nog bestaat, is onbekend.

Het ontslag van het Hoofd van een Chinese school te Pematang Siantar, die bekend stond als een fel communist, wordt toegeschreven aan de verminderde invloed van de links-georiënteerde groepen in Pematang Siantar. Als gevolg van een vertrouwelijk onderhoud tussen de gouverneur Hassan en de secretaris van de Chinese Ambassadeur, Dr. Li Ti Chun, einde 1946, zou de links-georiënteerde groep te Pematang Siantar veel invloed hebben ingeboet, zodat verschillende vooraanstaande leden naar Singapore zouden zijn vertrokken.

Te Pematang Siantar werd in Februari 1947 op een vergadering van communisten door een Chinees vertegenwoordiger van de Chinese Democratic League een zwarte lijst van pro-Nederlandse Chinezen voorgelegd, waarvoor speciaal de Indonesische communisten belangstelling toonden.

2. S.W.K.

In Juni 1946 werd te Padang onder de Chinezen opgericht de arbeiderspartij Partai Kaoem Boeroeh Tjonghoa (of Chinese Labour Party). Voorzitter is de Chinese communist So Boeng Seng.

Deze vereniging, die niet geheel vrij is van communistische smetten, is niet fel anti-Nederlands.

3. Palembang.

De communistische Chinese organisatie te Palembang is de P.K.T.T. (Perkoempoelan Kaoem Tani Tjonghoa), ook wel Long Giap Tjong Hoei geheten.

Het hoofdbestuur van deze Chinese Landbouwersbond is als volgt samengesteld:

Voorzitter	: Thung A Soei
Vice-voorzitter	: Thong Kie Tek
1e secretaris	: Tan Koan Tjong
2e secretaris	: Lie A Phin
	: Lim Foeng Aa (functie onbekend).

De P.K.T.T. heeft rechtstreekse verbanden met Singapore. Er bestaat samenwerking met de Indonesische Landbouwersbond (P.K.T.) en de Indonesische terreurorganisatie P.B.H.I.

In Februari 1947 werd een geheime Chinese Vereniging "Mang Siong Foei" (Chinese National Peace Maintenance Party) opgericht, die onder leiding van de communist Tong Tja Kauw staat.

4. Riouw.

De Chinese bevolking is over het algemeen pro-Nederlands en heeft weinig sympathie voor de Indonesische onafhankelijkheidsbeweging.

In de onderafdeling te Tandjong Balai heerst onder de Chinese bevolkingsgroep een gematigd communisme, dat zich uit in communistisch georiënteerde arbeidersverenigingen, die collectief bij de General Labour Union te Singapore zijn aangesloten.

5. Bangka en Billiton.

De singkeh-Chinezen, alsmede de Chinese jongeren, die in Singapore zijn opgevoed, zijn in het algemeen zeer links georiënteerd.

Op 31 October 1946 werd te Pangkalpinang de Serikat Kaoem Boeroeh opgericht. Op andere plaatsen bestaan thans afdelingen van deze arbeidersorganisatie.

Bij een staking onder de Indonesische en Chinese arbeiders van de afdeling baggermolens van de Bangka-Tinwinning, die op 20 Februari 1947 1500 stakers omvatte, nam de Serikat Kaoem Boeroeh het voor de stakers op.

De incidenten te Palembang, waarbij vele Chinese slachtoffers vielen, alsmede het aanhouden en opbrengen van verdachte schepen door de Koninklijke Marine, hebben niet alleen onder de Chinese bevolking te Singapore, doch ook onder de Chinezen op Sumatra veel stof doen opwaaien. Onder leiding van Tan Kah Kee, leider van de China Democratic League te Singapore, en de communist Lauw Boe Tan, leider van de Indonesian Chinese Friendship Society, werden voorbereidingen getroffen tot een boycotactie tegen de Nederlanders. Deze actie heeft een communistische ondergrond.

COMMUNISTISCHE VERBINDINGEN.

1. Verbindingen met Nederland.

De verbindingen met de communisten in Nederland liggen voor de hand en zullen zeker zijn versterkt door de terugkeer uit Nederland naar Indonesië van 300 Indonesiërs, begin 1947, waaronder enige bekende communisten, een aantal leden van de Vereniging "Vrij Spanje", o.a. de Javaan Darmin, en leden van de Perhimpunan Indonesia. Voorts bevond zich Roestam Effendi onder de Indië-gangers.

Verder moge worden gewezen op het nauwe contact tussen de S.O.B.S.I. (Sentral Organisasi Boeroeh Seloeroeh Indonesia, Centrale Organisatie van alle Indonesische Arbeiders) en de E.V.C. te Amsterdam, dat blijkt uit wederzijdse uitnodigingen tot het bijwonen van congressen. De voorzitter van de E.V.C. was op het in Mei 1947 te Malang gehouden S.O.B.S.I.-congres aanwezig.

In "De Waarheid" van 11 Maart 1947 is een afschrift opgenomen van een op 18 Februari 1947 door de P.K.I. aan de C.P.N. gezonden brief. In dit schrijven wordt o.a. het volgende gezegd: "Indonesië wil niets liever dan het conflict met Nederland op vreedzame wijze oplossen. De Indonesische delegatie wenst zo spoedig mogelijk de ontwerp-overeenkomst van Linggadjati te ondertekenen. Hinderpalen worden door Nederland opgeworpen, dat door militaire acties de aandacht van het politieke naar het militaire toneel heeft willen afleiden en daarna door het opdringen van een motie-Romme een geheel andere inhoud geeft aan de overeenkomst. Daarnaast roept men in Indonesië staten in het leven, die op gelijke voet met de Indonesische republiek heten te staan. In wezen zijn het nieuwe vormen van koloniën, waar terreur heerst en democratie vreemd is, waar een "president" en een "regering" zijn, die niet het minste vertrouwen van de bevolking genieten. Terwijl wij onze krachten geven aan de versterking van het binnenlandse front, zijn wij er ons van bewust, dat wij sterke steun van de progressieve krachten in de wereld nodig hebben, daar onze nationale revolutie een deel is van de universele strijd voor de democratie en het zelfbeschikkingsrecht der volkeren. Wij eisen onmiddellijk staking der troepenverzoeken naar Indonesië, terwijl de in Indonesië aanwezige troepen moeten worden teruggetrokken. Wij doen een beroep op Uw steun."

In één van de door het Nederlandse Rode Kruis verzonden bundels couranten en tijdschriften werden begin Januari '47 twee exemplaren van het orgaan van de C.P.N. "De Waarheid" aangetroffen. De inhoudsopgave was op één exemplaar hiervan zodanig geplakt, dat de naam van de courant geheel was verdwenen.

Volgens een bericht van begin Jan. '47 wordt door enkele, met "De Waarheid" in contact staande dienstplichtingen van het R.I.M.I.-personeel voortdurend in het geheim defaitistische propaganda gevoerd. Eén van de hoofdaanstichters verklaarde onder

- zijn -

zijn vrienden, in verbinding te staan met communistische elementen onder de R.I.M.I. te Bandoeng en bezig te zijn contact te zoeken met geestverwanten in Batavia en Soerabaja.

Gepropageerd werd zoveel mogelijk klaagbrieven over toestanden in Indië aan familieleden in Holland te zenden, die onder valse naam naar "De Waarheid" moeten worden doorgezonden.

Te Madioen werd op instigatie van de P.K.I. door Ir. Bidin, die onlangs uit Nederland terugkeerde, een lezing gehouden over het politieke leven in Nederland en in het buitenland. De steun van de C.P.N. werd door spreker zeer gewaardeerd.

II. Verbindingen met Australië.

Duidelijk zijn de verbindingen van Java met Australië, hetgeen geen verwondering wekt, daar door de vele uit Australië teruggekeerde Indonesiërs nauw contact is gelegd met de Australian Communist Party. Ook de huidige voorzitter van de P.K.I., Sardjono, keerde na de Japanse capitulatie uit Australië naar Indië terug.

Velen van deze gerepatrieerden kregen hun opleiding op de Marx-school te Sydney. (Het te Madioen geopende Marx-house moet als een navolging van deze Marx-school worden gezien).

Bekend is, dat een geregelde correspondentie bestaat tussen communisten in Australië en het Republikeinse Ministerie van Voorlichting, op welk Ministerie vele der uit Australië gerepatrieerde Indonesiërs te werk zijn gesteld. Reeds meerdere malen bleek, dat naar dit Ministerie draden van spionage, ondergrondse actie en wapensmokkel lopen.

Door de uit Australië gerepatrieerden werd en wordt heel wat communistische propaganda-lectuur medegebracht, hetwelk, naar gebleken is, gretig wordt gelezen. Zo werd o.m. een brochure verspreid: "Hoe wordt ik communist". In een brief van de arbeiders uit Queensland, medegebracht door gerepatrieerden, beloofden eerstgenoemden de strijd van de Indonesiërs tegen het Nederlands imperialisme te zullen blijven steunen.

Vermeldenswaard en tekenend voor de houding van president Soekarno is, dat deze de gerepatrieerden toesprak en hun opofferingsgezindheid prees. Daarbij zeide hij: "Onze strijd gaat hand in hand met de strijd van de arbeiders in China, Rusland, Australië, Holland enz. Alleen geeft elke natie daaraan zijn eigen verschijningsvorm. Wij stellen ons ten doel, het bereiken van één staat, die alle eilanden van de archipel omvat".

De mededeling van de Centrale Raad van de Pesindo op 10 Januari '47, dat zij de voor het front bestemde medicijnen, die afkomstig waren van de Australian Communist Party, door tussenkomst van de P.K.I. had ontvangen, is een bewijs, dat samenwerking tussen de P.K.I. en de Australian Communist Party bestaat.

Naast vorenvermelde verbindingen loopt nog een andere draad naar Australië.

Op 21 December '46 benoemde Sjahrir C.H. Campbell, secretaris van de Communistische partij te Sydney, tot Temporary Trade Commissioner voor de Republiek in Australië, mede tot taak hebbende het verlenen van hulp en bescherming aan de Indonesische staatsburgers, die in Australië handel drijven.

Dat men poogt een radio-verbinding tussen Java en Australië tot stand te brengen, blijkt uit een verklaring van een luitenant van de T.R.I. (Koesnario), medio Febr.'47, waarin deze mededeelde, dat hij opdracht had persoonlijk aan Henry, vice-voorzitter van de Australian Communist Party, gegevens te verstrekken voor een radioverbinding Djocja-Australië.

Een uitvoerig schrijven, van de Australian Communist Party aan één van de P.K.I.-leiders van Sumatra in Jan.'47, vormt een aanwijzing, dat een vrij nauw contact tussen de communisten in Australië en die op Sumatra bestaat. In dit schrijven wordt uiteen gezet, op welke wijze de Australian Communist Party de Indonesische onafhankelijkheidsstrijd heeft gesteund, terwijl tevens richtlijnen worden verstrekt voor de samenwerking tussen de P.K.I.-secties op Sumatra en de Australian Communist Party, waarvan de volgende mogen worden geciteerd:

1. in samenwerking met de Australian Communist Party verspreiden van de beginselen van Marx en Lenin;
 2. oprichten van de zeelieden-organisatie Sarikat Pelajar Indonesia;
 3. het Komite Indonesia Merdeka is de officiële vertegenwoordiging in Australië van de regering van de Republiek Indonesia;
 4. als middelen om resultaten te boeken, zal gebruik worden gemaakt van de Indonesian-Australian Association, de Indonesian Club, de Perantauan Bangsa Indonesia (Vereniging van Indonesiërs in het buitenland) en het Film Syndicat.
- P.K.I.-leden op Sumatra kunnen zich o.a. in verbinding stellen met Pool te Sydney en Malanky (secretaris Komite Indonesia Merdeka) te Sydney.

Vermeldenswaard is, dat de communistische cineast Joris Ivens, maker van de communistisch geïnspireerde film "Indonesia Calling", met Ministers van de Republiek correspondeert via het Centrale Komite Indonesia Merdeka (Cenkim) te Brisbane. Hij heeft zijn diensten aan de Republiek aangeboden in April of October 1947 en wil dan een volledig geoutilleerde filmvoorlichtingsdienst voor de republiek organiseren.

Hij werkte mede aan de films "Life in the Sovjet" en "Spanish Earth", en deelde na de capitulatie van Japan mede, dat hij niet langer voor de Nederlands-Indische regering kon werken, omdat de politiek der Nederlanders niet strookte met de ontwikkeling van democratische principes.

Volgens een recent bericht zou Ivens zich thans in Indonesië ophouden en werkzaam zijn in dienst van de Minister van Voorlichting, Natsir.

III. Verbindingen met Engeland.

De P.K.I. houdt contact met de Britse Communistische Partij via bepaalde personen, behorende tot de R.A.F.

In Februari 1947 ontving de P.K.I.-voorzitter, Sardjono, een schrijven van de Secretaris van de Britse Communistische Partij, Harry Pollitt, waarin deze zijn vreugde uitte over het

feit, dat de P.K.I. voortdurend krachtiger wordt.

IV. Verbindingen met China.

Volgens een bericht van eind Jan.'47 zou een 6-tal vooraanstaande figuren uit de communistische beweging in Yenan via Hongkong en Singapore een bezoek brengen aan Indonesië.

Tot dit gezelschap behoren:

- Tan Chang Kian : Redacteur van het officiële orgaan van de Communistische regering (Sin Hua Wet Po);
Se Si Lioe : Economisch expert van de communistische regering in Yenan;
Chiauw Moeh : Behoorde tot de Staf van de communistische partij in Hongkong;
Pan Han Nieng : Jongere broer van de Vice-Minister van Propaganda van de Yenan regering.

Het is mogelijk, dat de bedoeling van deze delegatie uit China is, rechtstreeks contact op te nemen met betrekking tot economische aangelegenheden.

Verdere gegevens omtrent dit bezoek ontbreken.

Yap E Tong, een der voormannen van de Chinese Democratic League te Medan, vertrok via Singapore naar Hongkong, om Sumatra te vertegenwoordigen op een conferentie van de Democratische Liga Z.O.Azië, welke begin Februari 1947 zou hebben plaats gehad.

Voorts werd door de Chinese Democratic League te Medan een verzoek gedaan om propagandisten en propagandamateriaal uit China te zenden.

V. Verbindingen met Arabische Staten.

Uit een Antara-bericht blijkt, dat in Bagdad een afdeling van de P.K.I. bestaat.

Op 18 Januari 1947 heeft de voorzitter der P.K.I. Bagdad de Gezanten van de Syrische Republiek, Libanon en het Koninkrijk Transjordië bezocht en speciale brieven overhandigd voor de Presidenten van Syrië en Libanon en voor Koning Abdoellah van Transjordië om er op aan te dringen de Republiek Indonesië te erkennen.

VI. Verbindingen met Malaka en Rusland.

1. Communistische organisaties te Singapore.

De volgende communistische organisaties zijn thans te Singapore bekend:

1. M.C.P. - Malay Communist Party,
2. Federation of Trade Unions,
3. I.L.P. - Indonesian Labour Party, terwijl onderstaande organisaties een communistische inslag bezitten:
4. P.K.B.I. - Persatoean Kaoem Boeroeh Indonesia (Vereniging van arbeidersgroepen van Indonedia).

5. Perkabim - Perkoempoelan Kaoem Boeroeh Indonesia Merdeka (Vereniging van arbeidersgroepen van Vrij Indonesia),
6. P.I.M. - Pemoeda Indonesia Merdeka (Jeugdbond van Vrij Indonesia),
7. M.N.P. - Malay Nationalist Party,
8. C.D.L. - China Democratic League,
9. Friends of Indonesia Society.

Van deze organisaties zijn de volgende nadere bijzonderheden bekend:

1. M.C.P.

Deze organisatie is een overblijfsel van de Malay Peoples Anti Japanese Army en bestaat voornamelijk uit personen, die intimideren, en weinig echte communisten. Waarschijnlijk heeft deze organisatie geen vast omlijdend plan en is voorlopig het scheppen van wanorde ten doel gesteld. De naam zou dan ook alleen zijn gekozen als de vlag, diw de lading dekt.

Als leider trad oorspronkelijk een zekere Mochtaroeidin op, die 15 jaren in Moskou verblijf heeft gehouden. Zijn huidige verblijfplaats is onbekend. Hij zou bovendien een bestuursfunctie hebben bekleed bij de M.N.P.

Een ander bestuurslid is Chang Ming Ching. Deze verklaarde onlangs aan een vertegenwoordiger van het Indonesische Persbureau Antara, dat de M.C.P. niet alleen contact wenst te hebben met de Partai Sosialis, doch ook met andere Indonesische partijen en in het bijzonder met de Republikeinse regering, teneinde berichten te kunnen uitwisselen. Deze verklaring hield verband met het feit, dat de M.C.P. een brief had ontvangen van de Partai Sosialis te Sumatra, waarin de strijd van de Partai Sosialis op politiek, economisch en sociaal gebied werd beschreven. Verder vermeldde de brief, dat de Partai Sosialis zich over heel Indonesia heeft uitgebreid met Djocja als centrum en Sjahrir als leider.

Teneinde de actie te versterken, wenste de Partai Sosialis vriendschappelijke banden te sluiten met de communistische partij op Malaka, de Arbeidersbond en de Maleiers in het algemeen, als bondgenoten in de strijd tegen het imperialistisch kapitalisme.

Chang Ming Ching deelde voorts mede de mening van Alimin de delen, met wie hij in Singapore reeds kennis had gemaakt, n.l. dat de aanneming van de ontwerp-overeenkomst van Linggadjadi in het geheel geen overgave betekent. Wij moeten er van doordrongen zijn, dat onze nationale strijd aan de internationale verhouding moet worden aangepast.

Een derde persoon in deze organisatie, die onze speciale aandacht vraagt, is de leider van het Uitvoerend Comité, dat voornamelijk tegen de zelfbestuurders op Malaka ageert, Moh. Samin Taib.

Uit zijn politieke loopbaan is het volgende van belang: Taib, die vloeiend Engels, Nederlands en Frans spreekt, kwam in 1930 in contact met buitenlandse communistische agitators, die hem in de gelegenheid stelden

om in Moskou een tweejarige cursus te volgen in communistische sociale politiek. Na terugkeer van deze cursus begaf hij zich naar Sumatra en begon met zijn anti-Westerse propagandavoering, gepaard gaande met celvorming, op verschillende plaatsen ter S.W.K. en in het Noorden van Sumatra. In die tijd (1936-1937) kwam hij in contact met de Japanner Hayashi, die hem met grote geldbedragen steunde in zijn anti-Westerse propaganda. Gedurende de Japanse bezetting verzorgde hij op Japans bevel de radio-omroep te Penang, doch keerde in 1942 naar Sumatra terug, alwaar hij een propaganda-tournee begon, wederom door Hayashi gefinancierd. Eind 1943 werd hij gearresteerd, daar de Japanners zijn propaganda te communistisch vonden, doch hij moest na 2 maanden weer worden losgelaten, aangezien zijn aanhang te groot was, een feit, dat door de Japanners niet over het hoofd kan worden gezien.

Bemerkende, dat de militaire toestand zich voor de Japanners in ongunstige zin wijzigde, verliet hij Sumatra, en vestigde zich weer op Malaka, naar verluidt op instructie van de Komintern, met de bedoeling hem te gebruiken voor de samenwerking tussen de Maleise en Chinese communisten.

Om nu de Moslimse communisten zo sterk mogelijk te organiseren, verenigde hij Java, Sumatra en Malaka, inclusief Singapore, in één blok onder één hoofd.

De indruk wordt verkregen, dat M.S.Taib een belangrijke politieke figuur is, die achter de schermen werkt en ervoor zorgt, dat hij buiten schot blijft (de bekende dubbel-organisatie van de communistische partij, ook in 1926 geconstateerd bij de P.K.I.)

2. Federation of Trade Unions.

Deze organisatie voert slechts sinds korten tijd deze naam; voordien werd afwisselend de naam General Labour Union of Singapore Chinese Labour Union gebruikt. De politieke inslag is zeer communistisch; propaganda wordt gemaakt voor communistische ideeën, stakingen worden aangewakkerd, enz. Bij elk arbeidsgeschil komt deze organisatie naar voren. Zij probeert zich te laten erkennen door de Britse autoriteiten als een politieke partij of groep, met het doel op deze wijze politieke macht te verkrijgen om aan de regering te kunnen deelnemen.

3. Indonesian Labour Party.

Van de leiders van deze organisatie is alleen de naam van de vice-president bekend, n.l. de communist Badoet Soepardjo. Van de drie tot dusverre genoemde organisaties is deze het minst communistisch. Voornamelijk wordt anti-Westerse propaganda gevoerd, terwijl handelsrelaties worden aangeknoopt met niet door ons bezette gebieden in Indonesië. Deze organisatie bezit de beste buitenlandse verbindingen, destijds tot stand gebracht door een zekere A.S.Harahap, thans werkzaam bij het republikeinse persbureau Antara.

De partij heeft verbindingen met:

Australië : Central Committee Indonesia Merdeka
Bagdad : Indonesian Association

Mekka : Indonesian Student Association
Bombay : Indonesian Youth Association en
Indonesian Students Committee
Colombo : Union of Overseas Indonesians
Liverpool : Indonesian Moslem Society
Amsterdam : Redactie van Indonesia
New York : Indonesia Club of America
San Fran-
cisco : Committee for "Free Indonesia"

Vermeldenswaard is nog, dat deze organisatie bij "Cables en Wireless" te Singapore een spion zou hebben weten onder te brengen, die politieke telegrammen copieert.

- 4,5. Persatoean Kaoem Boeroeh Indonesia (P.K.B.I.)
en Perkoempoelan Kaoem Boeroeh Indonesia Merdeka (Perkabim)
6. Pemoeda Indonesia Merdeka. (P.I.M.)

Deze verenigingen hebben tot doel de Indonesiërs van Malaka te verenigen, en voor de Indonesische zaak op Malaka propaganda te laten maken.

De ondergrond van deze propaganda is veelal sterk communistisch, terwijl meer "merdeka" wordt gevraagd dan van de Indonesische regering op Java thans te verwachten is.

De voorzitter van de P.K.B.I. is S.L.Töbing, die door Sjarifoedin is aangesteld als Vertegenwoordiger van de Minister van Defensie te Malaka, terwijl een der leiders een zekere Hashmy Tahir is, die tevens een bestuursfunctie in de Federation of Trade Unions bekleedt, een heerszuchtig, geldzoekend persoon zonder idealen, ongeveer 27 jaar oud.

De P.K.B.I. beijvert zich grote hoeveelheden wapenen en militaire uitrusting aan te kopen.

Op 10 Februari 1947 nam de "Persatoean Indonesia" (Vereniging Indonesia, ex P.K.B.I.) een resolutie aan, houdende verzoek aan de Amerikaanse, Canadese, Engelse, Russische, Australische, Franse en Chinese regeringen, geen financiële en materiele hulp meer aan Nederland te verstrekken in verband met de Nederlandse praktijken (mitrailleurvuur uit de lucht op vrouwen en kinderen, het gebruik van Japanse krijgsgevangenen in de voorste linie, enz.) Verzocht werd diplomatieke en handelsbetrekkingen met de Republiek te openen.

Van de bestuursleden van de P.I.M. is bekend, Dr. Elfrain Helmy, die in Turkije heeft gestudeerd en voor de "Nica" te Brisbane en Singapore heeft gewerkt, doch daarna is omgezwaaid.

7. Malay Nationalist Party.

De huidige voorzitter van de Malay Nationalist Party, ook genaamd Partai Kebangsaan Malayoe Malaya (P.K.M.M.) is Dr. Boerhanoedin te Kuala Lumpur. Hij is een Padanger, die reeds op jeugdige leeftijd met Mohamed Hatta in contact kwam, met wiens politieke ideeën hij toen reeds sympathiseerde. Later kwam hij in aanraking met de bekende communistische leiders Tan Malaka, Semoen en Alimin. Vóór Dr. Boerhanoedin was Mochtaroeidin, met wien eerstgenoemde bevriend is, voorzitter van de M.N.P. (zie voor Mochtaroeidin bldz. 5).

Boerhanoedin heeft geen politiek verleden en was vroeger - godsdienst-onderwijzer -

godsdienst-onderwijzer aan een Arabische school te Singapore. Kort na de Japanse capitulatie zou hij door Soekarno speciaal zijn aangesteld om op Malaka de idee der nationale revolutie te propagieren.

Dr. Boerhanoedin is fel anti-Nederlands, wat blijkt bij openbare redevoeringen. Hij streeft naar een opname van Malaka als republiek in de "Federasi Negara Repoeblik Indonesia". Hij zou volgen^{de} recente betrouwbare berichten binnenkort naar Java vertrekken, om met de republikeinse autoriteiten besprekingen te voeren, waarbij hij in het bijzonder de nadruk op de ondeelbaarheid van Indonesia en Malaka zal leggen.

Dr. Boerhanoedin beweegt zich niet alleen op politiek terrein, doch ook het militaire heeft zijn aandacht. Sedert Mei 1946 houdt hij er zich mee bezig personen uit Java en Sumatra te doen emigreren. Deze lieden worden politiek getraind, militair afgericht en tevens in terroristisch optreden geoefend, waarna zij in groepen worden ingedeeld. Zulke groepen bevinden zich thans in Pahang en Kelantan en zouden in totaal plm. 8000 man omvatten. Hun wapens zijn van Japanse herkomst en worden uit Siam aangevoerd. De taak van dit leger zou o.m. zijn: de vernietiging van de Maleise zelfbestuurders op Malaka met hun aanhang, aangezien deze beschouwd worden als de steunpilaren van het Koloniale regiem. Bij genoemde activiteit bestaat er samenwerking en overeenstemming tussen Boerhanoedin en de reeds eerder besproken communist Moh. Samin Taib.

Naast het bovengenoemde leger werd onlangs door de M.N.P. de "Angkatan Pemoeda Insjaf" (A.P.I. - De Bewuste Jeugd) opgericht. Bij de oprichting dezer zeer extreme strijdorganisatie zou Boerhanoedin zijn bijgestaan door twee door Soekarno speciaal voor dit doel van Java gezonden krachten, waarvan de namen nog niet bekend zijn. Begin Maart '47 werd de voorzitter, wegens het uitgeven van opruiende geschriften, gearresteerd.

8. China Democratic League.

Deze vereniging is communistisch en stelt zich ten doel politieke rechten te verkrijgen voor de Chinese bevolking van Malaka. Tot dusverre zijn geen internationale contacten bekend. Deze organisatie heeft contact met de Malay Communist Party, doch niet met de Federation of Labour Unions. Leider is Tan Kah Kee.

9. Friends of Indonesia Society.

Voorzitter is de communist Lauw Boh Tan. Deze vereniging is sterk anti-Nederlands.

B. Verbindingen met Malaka.

1. Java-Singapore.

a. Boerhanoedin, voorzitter M.N.P., heeft contact met Tan Malaka en Alimin door tussenkomst van Ibrahim Jacob en Tjik Onan, die op Java bekend zijn onder de naam van resp. Iskandar Kamil en Adenan Ilias en tot de naaste omgeving van Soekarno behoren.

b. De P.K.B.I. staat in verbinding met Sardjono, voorzitter P.K.I.

2. Sumatra-Singapore.

Boerhanoedin, voorzitter M.N.P., staat in verbinding met Samin Taib, lid M.C.P., die instructies zou verstrekken aan Abdoel Karim en Loeat Siregar. (leiders van de P.K.I.-Sumatra).

Mochtaroeidin, vroeger voorzitter M.N.P., lid M.C.P., onderhoudt contact met de communisten in Palembang en Padang.

Tan Kah Kee, leider van de China Democratic League heeft nauwe contacten met de Chinese Democratic League te Medan.

Sinds geheel Medan onder controle van het Nederlandse gezag is gekomen, zijn vele leden van de Chinese Democratic League te Medan naar Singapore vertrokken, alwaar zij bij de M.C.P. een politieke opleiding zullen ontvangen.

De P.K.B.I. heeft vertakkingen in Palembang en Djambi, terwijl de P.K.B.I. en de Perkabim zich sterk interesseren voor Riouw.

3. Verbindingen met Rusland.

Van Rusland is bekend, dat dit land met belangstelling de gebeurtenissen in Indonesië volgt; radio Moskou gaf reeds het advies technische experts uit Rusland te betrekken. De Russische studentenbeweging stelt veel belang in de gebeurtenissen in Indonesië; op 20 December 1946 zond de Indonesische studentenorganisatie "Serikat Peladjar-Peladjar Indonesia" een telegrafische dankbetuiging aan de studentenafdeling van de Anti-Fascistische Jongerenbond te Moskou, in antwoord op diens gelukwensen voor de Indonesische strijd. Tenslotte was het verwijderen van Indonesische journalisten van Bali wegens het voeren van ongeoorloofde propaganda tijdens de conferentie van Den Pasar, voor Moskou aanleiding tot critiek, waarbij het voorgevallene niet minder dan als inbreuk op de overeenkomst van Linggadjati werd gequalificeerd. Voorts zij nog gemeld, dat volgens de vorige voorzitter van de P.K.I., deze vereniging door Moskou officieel is erkend.

De stakingsgolf van begin 1947 te Singapore zou te wijten zijn aan instructies van de Sovjet-Handels vertegenwoordigers te Yenan en van die te Calcutta, welke personen terzake besprekingen te Singapore hebben gevoerd. De Russische handelsvertegenwoordiger te Singapore staat in verbinding met Chang Ming Ching, bestuurslid M.C.P. Of deze verbinding insluit, dat genoemde handelsvertegenwoordiger op directe of indirecte wijze contacten met de Republiek heeft, is onbekend.

Van verschillende zijden wordt aangenomen, dat de verbinding Java-Moskou, via Singapore loopt. Singapore ligt te centraal om niet het punt te zijn, waarlangs de verbindingen lopen, terwijl bovendien alle scheepvaart-, lucht- en kabelverbindingen hier samenkomen.

De mogelijkheid bestaat, dat Mochtaroeidin, oud-voorzitter M.N.P. en lid M.C.P., de schakel vormt tussen de communisten op Malaka en Moskou.

Opmerking:

Belangrijk is op Java de Sarikat Palajar Indonesia (S.P.I.), een vereniging van Indonesische Zeelieden, met zetel te Djocja. Deze communistische organisatie, die semi-officieel is aangesloten bij de Australian Council of Trade-Unions, heeft het beheer over ex-Japanse en andere voertuigen, die in April '46 werden ingebracht in een schepenpool van de Djawatan Oeroesan Laoet (Bureau ter regeling van Zeezaken), een onderdeel van het Republikeinse Ministerie van Defensie, die het Zeetransport van alle republikeinse goederen en personen verzorgt. Voorzitter van de S.P.I. is de P.K.I.-voorzitter, Sardjono.

De S.P.I. heeft afdelingen in vrijwel alle grotere republikeinse havenplaatsen en speelt een belangrijke rol in de verbindingdienst van de P.K.I., zowel interinsulair als internationaal.

(Afgesloten 20 Mei 1947).

MINISTERIE VAN OORLOG.
Chef van de Generale Staf.
Sectie G.3A.
No.G.3A/3649 Zeer Geheim.

Exemplaar No. 6
's-Gravenhage, 4 December '47.

ZEER GEHEIM

Inlichtingsrapport No.28.

Bij gebruikmaking van de gegevens is
bronvermelding ten strengste verboden.

OPGELESD

Volgno.
8 DEC 1947
ACD/25711

Verzendlijst.

BUREAU B

9-12-47

A A N :

Exempl.No.

M.v.O.	1/2
Chef G.S.	3
Sous-Chef G.S.	4
Adjunct-Chef G.S.	5
Hoofd Sectie G.3B	6/7
Hoofd Sectie G.3C	8/9
Sous-Chef Marine Staf (Intell)	10
Hoofd 6e Afd.Min.O.G.	11
Ch.Dir.Pol.Zaken M.v.Buitenl.Zaken	12
Reg.Comm. in Alg.Dienst	13
Militair Attaché te Brussel	14
" " " Parijs	15
" " " Londen	16
" " " Washington	17
" " " Bern	18
" " " Praag	19

Aan Hoofz C.V.D.

t.a.v. Lt. Kol. Crabbenham

Dan te behouden

Hoofz Sectie G 3 B

J. 6/12

Inhoud.

1. Het Communisme op Java.
 - I. De Arbeidersorganisaties S.O.B.S.I. en Sarboepri.
 - II. Communistisch Propaganda-materiaal.
 - III. Communistische Persuities.
 - IV. Het Chinees Communisme.
 - V. De P.K.I. - Merah.
 - VI. Communistische invloeden in Politieke Partijen.
 - VII. Nadere Gegevens over Tan Malaka.
 - VIII. Indonesisch Communisme in Internationaal Verband en Communistische invloeden in de Republiek.

2. Het Communisme op Sumatra.
 - I. Communistische invloeden.
 - II. Communistische Propaganda.
 - III. Communisme en Onderwijs.
 - IV. Het Chinees Communisme.

3. Communistische Verbindingen.
 - I. Verbindingen met Nederland.
 - II. Verbindingen met Siam.
 - III. Verbindingen met Rusland.
 - IV. De "World Federation of Democratic Youth".

4. Het Communisme in de Malino-Gebieden.

Namen Van Belangrijke Partijen, Voorkomend In
Dit Inlichtingsrapport.

C.D.L.	- Chinese Democratic League	-
M.C.P.	- Malay Communist Party	-
P.K.I.	- Partai Komunis Indonesia	- Ind. Communistische Partij.
P.K.I.-Merah	- Partai Komunis Indonesia-Merah	- Rode Ind. Communis- tische Partij
Sarboepri	- Sarikat Boeroeh Perkeboenan Republik Indonesia	- Bond van Indonesische Ondernemingsarbeiders
S.O.B.S.I.	- Sentral Organisasi Boeroeh Seleroeh Indonesia	- Centrale Organisatie van alle Indonesische Arbeiders.

Namen Van Personen, Voorkomend In Dit Inlichtingsrapport.

AbdoelXarim	2
Abikoesno	1
Aidit	1
Alimin	1
Blokzijl	1
Boejoeng Saleh	2
Dange	1
Djokosoejono	1
George Afrin	1
Hadji Datoek Batoeah	2
Harjono	1
Haroen	2
Kwa Tjoan Sioe	1
Loebis	1
Maroeto Daroesman	1
Nicolai Palkhin	3
Nina Popova	1
Saleh Naoman	1
Sardjono	1
Setiadjit	1
Soebardjo	1
Soedarsono	1, 3
Tan Malaka	1
Wang Yen Soek	2
Yoesoef Goenta Ali	3

1. Het Communisme op Java.

I. De Arbeidersorganisaties S.O.B.S.I. en Sarboepri.

De onder auspiciën van de P.K.I. staande vakverenigingsfederaties S.O.B.S.I. (Sentral Organisasi Boeroeh Seloeroeh Indonesia, Centrale Organisatie van alle Indonesische Arbeiders) en Sarboepri Sarikat Boeroeh Perkeboenan Repoeblik Indonesia, Bond van Indonesische Ondernemingsarbeiders), die van regeringswege worden gefinancierd, blijken overal te zijn ingeschakeld in de landsverdediging, meer speciaal waar het betreft de uitvoering van de verschroete aarde - tactiek.

1. De S.O.B.S.I.

a. Voor de Politionele Actie.

Op het te Djokja op 21 en 22 Juni 1947 gehouden S.O.B.S.I.-congres werden door de ondervoorzitter van de P.K.I., Maroeto Daroesman, geheime instructies gegeven voor het vernielen van alle buitenlandse kapitaalsinvestaties bij eventuele nadering van de Nederlandse troepen.

Tengevolge hiervan gaf het hoofdbestuur van de S.O.B.S.I. op 4 Juli 1947 aan alle hoofdbesturen van arbeidersverenigingen en aan plaatselijke S.O.B.S.I.-leiders de opdracht, alle krachten te mobiliseren voor de regeling van een eventuele evacuatie, het houden van defensie-oefeningen en de versterking van het weerstandsfonds. Dit leidde tot het militairiseren van vele arbeiders-afdelingen, zoals bijvoorbeeld het personeel van het oliebedrijf te Tjipoe.

Op 18 Juli 1947 richtte de S.O.B.S.I. een oproep tot de arbeiders van de gehele wereld en verzocht hierin aan alle progressieve en democratische groepen, in het bijzonder aan de arbeidersklasse in elk land, alles, wat Nederlands is, in de havens en op de vliegvelden te boycotten, indien de Nederlanders hun offensief tegen de Republiek Indonesië zouden inzetten.

b. Tijdens de Politionele Actie.

Direct na de aanvang van de Politionele Actie deelde de algemene voorzitter van de S.O.B.S.I., Harjono, in een radiorede mede: "In verband met de schending van het accoord van Linggadjati door het Nederlandse Imperialisme is onze strijd niet meer gebaseerd op dit accoord, maar op een volledige vrijheid van alle Indonesische eilanden".

Het Hoofdbestuur van de S.O.B.S.I. stelde de oprukkende Hollandse indringers verantwoordelijk voor de vernielingen, die het gevolg zijn van de toegepaste verschroete aarde-politiek en deed een dringend beroep op de "World Federation of Trade-Unions" om de Republiek de meest mogelijke steun te verlenen in haar eindstrijd. Volgens de S.O.B.S.I. kan de vrede in Indonesië alleen worden verkregen, indien het Nederlandse Leger is verjaagd uit Indonesië. Voorwaarden om dit te bereiken zijn het stelselmatig toepassen van sabotage, staking, verschroete-aarde-tactiek en het verwekken van opstanden in de bezette gebieden.

De bevolking moet van bamboesperen en messen zijn voorzien

c. Na de Politionele Actie.

Het karakter van de S.O.B.S.I. kwam tot uiting in een op 18 Augustus gehouden radiorede van haar voorzitter, Harjono, die o.m. zeide:

"Het achterwege blijven van de verschroeiide-aarde-tactiek op sommige plaatsen heeft geleid tot de aankomst van Amerikaanse schepen te Cheribon en Probolinggo, om artikelen als koffie, suiker, ruhrer en kina in te laden. Wij waarderen de daad van onze kameraden, die te Batavia 300.000 drums olie in brand hebben gestoken, zodat de vijandelijke tanks en vliegtuigen vele moeilijkheden ondervinden". (Dit laatste had betrekking op de oliebrand te Tandjong-Priok).

Steun voor de Indonesische strijd werd door de S.O.B.S.I. verzocht aan de "American Federation of Labour" te New York, het "Congress of Industrial Organisations" te Washington, het "All Indian Union Congress", de "Australian Council of Trade Unions" en de "World Federation of Trade Unions" te Praag. Voorts werd een dankbetuiging gezonden aan de arbeiders op de Philippijnen, voor de verleende hulp, terwijl aan de "Chinese Labour Union" te Singapore werd verzocht te protesteren tegen de vorming van de "Pao An Tui" (Chinees Politieorgaan) waarbij werd gevraagd te willen voorkomen, dat de "Pao An Tui", gebruikt door de Nederlanders, tegen de Indonesiërs zal strijden.

Op 24 September 1947 richtte de S.O.B.S.I. zich tot het Nederlandse volk en speciaal tot de Nederlandse Vakverenigingen teneinde te willen bewerkstelligen, dat de Nederlandse troepen zich uit Indonesië terugtrekken.

Op 17 October 1947 richtte het Bestuur van de S.O.B.S.I. zich in een radiotoespraak tot de internationale arbeiderswereld. Het beschuldigde verschillende Westerse landen ervan, dat zij de Nederlanders steunen en in het geheim van wapens voorzien; betichtte Amerika ervan, pogingen in het werk te stellen, de U.N.O. tot een vanhaar departementen te maken en verklaarde, dat het beter zou zijn, dat Amerika, nu in de aanstaande winter het volk van Europa voor een voedseltekort staat, zijn belangstelling richt op steun aan dit volk in plaats van leningen te verstrekken aan Nederland om de Indonesische vrijheidsbeweging te onderdrukken.

Begin 1947 verzocht de S.O.B.S.I. aan de Nederlandse Vakverenigingen, de N.V.V. en de E.V.C., nieuwe troepen zendingen naar Indonesië te bemoeilijken en een tweede front in Nederland te vormen.

2. De Sarboepri.

a. Voor de Politionele Actie.

Een te Salatiga en Ambarawa in Nederlandse handen gevallen instructie van het hoofdbestuur der Sarboepri, gedateerd 7 Juni 1947, luidt als volgt: "Indien de Nederlanders tot actie mochten overgaan, moet algehele evacuatie plaats hebben met zolang mogelijk achterblijving van de mannen, die nodig zijn ten behoeve van de vernielingen, welke moeten bestaan uit opblazen van machines, verbranden van aanplantingen, ringen van rubberbomen, zaaien van alang alang en ander onkruid en verspreiden van plantenziekten.

-Voorts-

Voorts moeten mannen worden aangewezen om achter te blijven voor sabotage."

Deze instructie was getekend door Maroeto Daroesman, voorzitter van het hoofdbestuur der Sarboepri, tevens ondervoorzitter der P.K.I., Minister van Staat in het Kabinet Sjarifoeddin.

Op 8 Juni werd namens de Opperbevelhebber van de T.N.I., de Generaal Soedirman, goedkeuring gegeven aan de bovengenoemde instructie door Djokosoejono, waarschijnlijk dezelfde als de derde voorzitter van de P.K.I., tevens Hoofd van het Organisatie-Bureau dezer partij en Generaal-Majoor "honoris-causa" van de T.N.I.

Het bovenstaande levert wel een bewijs van de grote invloed, die de communisten hebben op de gang van zaken.

b. Tijdens de Politionele Actie.

Op 24 Juli 1947 gaf de Opperste leiding van de Sarboepri de volgende opdracht uit: "Organiseert Uw krachten om de strijd voort te zetten. Indien Uw gebied door de vijand is bezet, pleegt dan sabotage, staakt en strijdt als guerilla's onder leiding van het leger en indien het laatste niet mogelijk is, vormt dan Uw eigen leiding".

c. Na de Politionele Actie.

Na de Politionele Actie gaf de Sarboepri op 7 Augustus 1947 opdracht tot voortzetting van het verzet. Alles, wat door haar als overtreding van de "Cease-Fire-order" wordt beschouwd, zal worden beantwoord met een voortzetting van de verschroeiende-aarde-tactiek, waarbij geen maatregelen kunnen worden getroffen in het belang van Engeland, Amerika, Frankrijk, België, China, Duitsland, Japan en van andere naties, die hier vroeger ondernemingen en fabrieken hadden.

Zelfs de eigendommen van Indonesische Staatsburgers zouden in dat opzicht niet kunnen worden ontzien.

Een glorieuse opsomming werd gegeven van de ondernemingen, die reeds zijn verbrand.

De Sarboepri is niet bevreesd, dat de verschroeiende aarde-politiek zelfmoord is en werkeloosheid zal betekenen.

De S.O.B.S.I. heeft reeds een overeenkomst met de landbouwers aangegaan, waarbij deze laatste een deel van hun sawahs en bouwgronden aan de gewezen ondernemingsarbeiders zullen afstaan.

Het vrijwillig karakter van deze overeenkomst buiten beschouwing latend, evenals de ongetwijfeld door middel van terreur en intimidatie te verkrijgen uitvoering hiervan, denkt men onwillekeurig aan een communistische herverdeling van gronden, met vaststelling van een minimum- en maximum-grondbezit.

CONCLUSIE:

De onder auspiciën van de P.K.I. staande vakverenigingsfederaties S.O.B.S.I. en Sarboepri nemen een vooraanstaande plaats in het regeringsbestel der Republiek in. Zij leveren een belangrijk aandeel in de landsverdediging en trachten van links georiënteerde vakverenigingen in het buitenland steun te verkrijgen voor de strijd in Indonesië.

II. Communistisch Propaganda-materiaal.

Tijdens de Politionele actie en bij de zuiveringsacties werden overal Communistische brochures en pamfletten in enorme hoeveelheden aangetroffen. In allerlei plaatsen kwamen op voertuigen, gebouwen en materiaal communistische emblemen voor.

Ter illustratie volgen enkele voorbeelden:

Bij de bezetting van het Republikeinse Rode-Kruisgebouw te Batavia vond men op de leestafel uitsluitend communistische werken als: "The Truth about Soviet Russia", "Russia at war", "Foundations of Leninism", "What is Marxism?" and "The State and the Revolution".

Het insigne van de strijdorganisatie "Laskar Boeroeh" bleek te bestaan uit een rood lapje, waarop hamer en sikkel zijn aangebracht. In Garoet waren overal, zelfs tegen de binnenmuren van vernielde woningen grote koppen van Stalin, Marx en Engels geschilderd.

In Ambarawa werd, uit aldaar aangetroffen Communistische brochures, een communistische inslag geconstateerd bij de Pesindo (Pemoeda Sosialis Indonesia, Socialistische Jeugd van Indonesië) en de B.P.R.I. (Barisan Pembontakan Repoeblik Indonesia, Opstands leger van de Republiek Indonesië).

Bij de zuiveringsacties d.d. 17 Augustus 1947, Zuid Oost van Salatiga werden diverse documenten buitgemaakt, waaruit bleek, dat de voorgestelde politiek op communistische basis is gegrondvest. In bijna elk drukwerk trof men afbeeldingen aan van Stalin, Karl Marx, Raspoetin e.d.

De bevolking werd voorgelicht door middel van communistische aanplakbiljetten en pentekeningen met haatzaaiende propaganda.

Te Banjoewangi werden belangrijke hoeveelheden sluitzegels met communistische propaganda aangetroffen.

Het gebied zuid van de rijweg Djember-Rambipoedjih bleek geïnfiltreerd door P.K.I.-propagandisten.

CONCLUSIE: Overal bleek uit documenten en andere aanwijzingen een zeer intensieve communistische propaganda. Veel communistische propaganda-lectuur werd aangetroffen.

III. Communistische Persuitingen.

Tengevolge van de Politionele Actie zijn enige exemplaren van het officiële orgaan van de P.K.I., de "Bintang Merah", waarin enkele vermeldenswaardige artikelen waren opgenomen, in Nederlandse handen gevallen.

Een artikel van 17 Juni 1947 luidt als volgt:

"De voorstelling van zaken, dat de derde wereldoorlog de vorm zou aannemen van een wereldrevolutie, kan de gedachte doen rijzen, dat het Indonesische volk nu maar moet wachten op de komst van die wereldrevolutie.

Deze neiging tot wachten op de nieuwe oorlog of wereldrevolutie moeten wij zo krachtig mogelijk bestrijden. Wij moeten niet wachten, wij moeten voortdurend aanvallen, opdat de revolutionaire geest niet afneemt, doch in steeds sterker mate toeneemt. Bij dit ten top stijgen van de revolutie tegen het imperialisme na de tweede wereldoorlog staan Indonesië en Vietnam in de eerste gelederen.

Bij aanvallend optreden kan de basisovereenkomst van Linggadjati, doch niet die à la Jonkman en Romme, worden benut als basis voor het offensief. Wij moeten de revolutionaire ideologie reinigen van de invloed van de restanten van het imperialisme.

Als revolutionaire pelopor (voorgangster, stoottroep) moet de communistische partij het voorbeeld geven in het opruimen van dit reformistische en opportunistische vuil".

Aidit, de hoofdredacteur van de "Bintang Merah", wees in een artikel van 1 Juli 1947 op het gevaar van het opkomen van een pro-Amerikaanse stemming onder de voormalige pro-Japanse elementen, die, versterkt door de gematigden en de gematigde socialisten, het oog op Amerika gericht houden voor het vernietigen van de Communisten.

Volgens Aidit behoefde het niet te verwonderen, dat Amerika geen duidelijke houding aannam tegenover het communisme in Indonesië; al waren de Amerikaanse imperialisten anti-communistisch, zij konden dit niet duidelijk tot uiting brengen, zolang het Communisme in Amerika zelf nog niet was vernietigd.

De schrijver is verheugd, dat het Communisme in Indonesië een erkend feit is gebleken te zijn. Alle Bourgeois-groepen en gematigden in Indonesië hebben het Communisme erkend als een bestaande macht. Door hun gestook tegen het Communisme lopen zij in het zog van de Imperialisten, hetgeen een hadelige invloed uitoefent op de vrijheidsstrijd van Indonesië. Het verzwakt de strijdgeest; men slaat de macht van de imperialisten te hoog aan, en doet, alsof verzet hiertegen vruchteloos moet zijn.

In een artikel van 17 Juli 1947 wordt gezegd:

"Uit een nota van het State Department van de Verenigde Staten d.d. 28 Juni blijkt ons, dat de opsloekpolitiek, die men reeds heeft

-toegepast-

toegepast ten aanzien van Griekenland en Turkije, thans wordt uitgebreid tot Indonesië.

Het is voor ons duidelijk dat de Republiek zich in feite nu rechtstreeks gesteld ziet tegenover de Amerikaanse dollar. De Amerikaanse infiltratie in Azië gaat hoe langer hoe dieper. In India probeert Amerika de Engelse invloed te vernietigen, zoals reeds geschiedde in China en Japan.

Voor de opbouw van ons land kunnen wij dollars gebruiken, doch dit moet niet zo ver gaan, dat de dollars ons opslokken.

Indonesië is het enige land waar men nog niet zoveel voedsel te kort komt. In de Amerikaanse "Aide-Memoire" werd Indonesië een economische factor in de wereld stabiliteit genoemd. Indien er dus onrust in Indonesië is, betekent dit, dat de Indonesische rijkdom niet in toom gehouden kan worden door de Amerikaanse dollar, en dit betekent onrust in de Imperialistische wereld.

Wij hebben Amerika nodig ten behoeve van de opbouw, doch Amerika heeft ons meer nodig. Zonder ons zal de Imperialistische wereld sneller een crisis naderen en zal de wereld-economie meer verward raken. Daarom moeten wij een politiek volgen, waaruit blijkt dat wij onze eigen waarde kennen."

Een artikel van 24 Juli 1947 gaf het verslag, dat Ui Gwee Hwat, die samen met Setiadjit, de S.O.B.S.I. vertegenwoordigde op de te Praag in Juni gehouden conferentie van de World Federation of Trade Unions, te Djokja uitbracht:

Zijn indruk was, dat hoewel de S.O.B.S.I. reeds als lid was toegelaten, het moeilijk was in genoemde conferentie aan het woord te komen. Hij schreef dit toe aan het feit, dat in de W.F.T.U. agenten van het groot-kapitaal zitting hebben.

Het waren de vertegenwoordigers van de Kolonistische vakbonden, die werkelijk opkwamen voor de onafhankelijkheidsstrijd der onderdrakte landen, zoals b.v.:

Dange, de vertegenwoordiger van India; Nina Popova, de vertegenwoordigster van Rusland, die voorstelde een speciaal fonds te stichten tot steun van de arbeidersbeweging in de strijd voor onafhankelijkheid, en Blokzyl, de afgevaardigde van Nederland, die zo hevig mogelijk de koloniale politiek van zijn eigen land aanviel .

CONCLUSIE: Uit bovenvermelde artikelen blijkt, dat het internationale element in de door de P.K.I. gevoerde politiek een vooraanstaande rol speelt, terwijl vele onaangename opmerkingen worden gemaakt aan het adres van Amerika.

IV. Het Chinees Communisme.

Uit enkele gegevens bleek, dat van Chinese zijde meer communistische activiteit werd ontplooid.

Te Batavia en Soerabaja streeft men er naar de Chinese Jeugdverenigingen in een Communistisch blok te verenigen; de leiders bleken in contact te staan met de leidende figuren van de P.K.I.

Vermelding verdient voorts de communistische Nan-Hua-Studieclub te Bandoeng.

Vanuit Singapore schijnt veel communistische lectuur te worden ingevoerd.

Een der belangrijke communistisch georiënteerde Chinezen is Dr. Kwa Tjoan Sioe, Directeur Geneesheer van het "Jang Seng I Hospitaal" te Batavia, die richtlijnen voor de onder zijn supervisie staande periodieken "Sin Po", "Keng Po" en "Star Weekly" gaf, na overleg te hebben gepleegd met de onlangs in Indonesië vertoevende delegatie van de "World Federation of Democratic Youth", die tot taak had, de organisatie van communistische jeugdcellen in Indonesië te entameren.

Dr. Kwa Tjoan Sioe heeft nauw contact met de "Malay Communist Party" te Singapore en met Alimin.

Aangenomen mag worden, dat de Republikeinse wandaden tijdens en na de Politieele Actie tegen de Chinezen bedreven, de geneigdheid van de Chinezen tot samenwerking met de Indonesische Communisten hebben verminderd.

De verhouding tussen de Communistisch georiënteerde Chinese Vakvereniging "Sin Ming Hui" en de S.O.B.S.I. is aanmerkelijk koeler geworden.

V. De P.K.I.-Merah.

Een in Juli 1947 in Nederlandse handen gevallen brochure, bevattende een "Oproep van de Partai Komunis Indonesia-Merah" (Rode P.K.I.), werpt enig licht op deze organisatie.

De oproep begint met een aanval op het kapitalisme en een verheerlijking van de Sovjet Unie. De Sovjet Unie wordt beschouwd als een burcht van internationaal-revolutionaire krachten en een voorbeeld en baken in de internationale klassestrijd.

Daarna worden de kapitalistische en de proletarische democratie besproken. Slechts de samenwerking tussen kapitalisten en arbeiders, die is gebaseerd op de proletarische democratie, kan voordelen afwerpen voor beide partijen.

In Indonesië is het gewone volk met de nationale revolutie begonnen. De communistische partij moet de motor zijn voor de strijd, die het volk aanbindt tegen het imperialisme, daar zij de enige partij is, die, met het Leninisme als richtsnoer, aan de Indonesische revolutie leiding kan geven.

De bestaande P.K.I., onder leiding van Sardjono, wordt niet gericht op het Leninisme te zijn gebaseerd; haar passiviteit en impotentie kwamen o.m. tot uiting in haar politieke strijd t.o.v. de basisovereenkomst van Linggadjati.

De teleurstelling van het volk inzake de politiek der P.K.I. van Sardjono heeft tot gevolg, dat de consequente revolutionaire krachten buiten de partijsfeer blijven verspreid. Dit brengt de revolutie in gevaar en benadeelt haar en ondermijnt de vastberadenheid van de regering, die zich tegenover een imperialistische vijand ziet geplaatst en daarom steun nodig heeft van revolutionaire krachten, welke wortelen in het volk.

Omdat alle revolutionaire krachten, die overal zijn verspreid, nodig zijn, is de P.K.I.-Merah opgericht, ter demonstrering van het waarachtig communisme.

De P.K.I.-Merah zal de zweep en wegwijzer zijn voor de in de P.K.I. van Sardjono verenigde kameraden, die zich nog niet ten volle bewust zijn van hun positie. Tevens zal de P.K.I.-Merah de morele steun zijn voor alle revolutionaire krachten, die niet accoord gaan met de leiding en leider der P.K.I. van Sardjono. Zij zal de weg openstellen tot de vereniging van alle communisten.

Het voorlopige hoofdbestuur der P.K.I.-Merah, dat te Djoeja blijkt te zijn gevestigd, eindigt de brochure met de woorden:

"Leve de Revolutionaire Communistische Partij.

"Leve de Partij en de Internationale Communistische Revolutie.

"Leve de Sovjet Unie, de vesting der Anti-Imperialistische krachten."

Vit de brochure blijkt, dat de P.K.I.-Merah geheel en al de Leninistische beginselen huldigt en haar volgelingen de Sovjet Unie als ideaal voorhoudt.

Door-

Door haar verwerping van het ongetwijfeld ook voortde grote massa der onontwikkelden onbegrijpelijke opportunisme van de P.K.I. van Sardjono, lijkt het niet onmogelijk, dat vele, met communis-
tische ideeën geïnfecteerde groepen zich bij de P.K.I.-Merah zullen aansluiten, aangezien zij hiervan eerder een verwerkelijking van de in uitzicht gestelde gulden toestanden verwachten.

In elk geval liggen in de P.K.I.-Merah niet te miskennen ge-
varen besloten. Het moet zelfs niet denkbeeldig worden geacht,
dat de P.K.I. van Sardjono zich naar de P.K.I.-Merah zal toebuigen.

In een radioboodschap van de P.K.I.-Merah van 4 Augustus 1947 wordt het volk van Semarang en Bandoeng opgewekt gebruikte maken van elk wapen om de vijand te doden. De P.K.I.-Merah is thans een der felste aanspoorders tot een verder verzet.

Omtrent het ledental der P.K.I.-Merah en haar invloed in de Re-
publiek zijn nog geen gegevens beschikbaar.

VI. Communistische invloeden in Politieke Partijen.

a. De Partai Sosialis.

Uit een in beslag genomen 1 Mei-vlugschrift van de Partai Sosialis blijkt, dat deze partij van communistische leuzen is doordrongen.

Volgens genoemd pamflet moet het huidige maatschappelijk stelsel worden vervangen door een z.g. sociaal stelsel, gedecreteerd door een proletariaat-dictatuur.

De Republiek Indonesië is in haar strijd tegen het kapitalisme en imperialisme stevig verbonden met de internationale arbeiders. Men moet niet schromen voorlopig een compromis met de bourgeoisie te sluiten; de houding der socialisten is gebaseerd op de berekening, dat de sociale revolutie niet ineens kan worden verwezenlijkt, doch in enige fasen.

b. De Partai Tani-Indonesia.

De ongeveer 10 miljoen leden tellende Partai Tani-Indonesia (Partij van Indonesische boeren) is gevaarlijk vanwege de daarin voorkomende cellenbouw van de P.K.I. en is, zonder dat de tot deze partij behorende eenvoudige dessalieden het weten, een verkapte P.K.I.-organisatie.

c. De Sarekat Rakjat.

Medio Juli 1947 werd te Kediri een congres gehouden door de Sarekat Rakjat (Volksbond) van geheel Indonesië. Tijdens dit congres gaf de P.K.I.-agitator, Aidit, een uiteenzetting over de positie van de Sarekat Rakjat als massa-organisatie, terwijl hij tevens aangaf, hoe de relatie moet zijn tussen de Sarekat Rakjat en de P.K.I.

Op dit congres werd besloten, dat de leiding zal berusten bij het Centrale Comité der P.K.I. De gewestelijke centrales van de Sarekat Rakjat moeten verklaren accoord te gaan met en trouw te blijven aan de programma's van de P.K.I.; zij moeten erkennen, dat de P.K.I. de enige partij is, die de verdrukte en uitgezogen klasse georganiseerd naar de vrijheid kan voeren. Voorts moeten zij beloven hun plichten na te komen tot het ten uitvoer brengen van de beslissingen der P.K.I. en zich te onderwerpen aan Artikel III van het huishoudelijk reglement der P.K.I. betreffende voorwaarden, plichten, rechten en opheffing van het buitengewone lidmaatschap der P.K.I.

d. De B.P.R.I.

Communistische invloeden in de B.P.R.I. (Barisan Pembrontakan Repoeblik Indonesia, Opstandslager van de Republiek Indonesië) blijken uit het feit, dat bij de herdenking van het

-tweejarig-

tweejarig bestaan van deze organisatie naast Soetomo ook Alimin het woord voerde.

Een in het Bantamse gesignaleerde afdeling van de B.P.R.I. is sterk communistisch gekleurd. Men draagt het hamer- en sikkel- embleem in bepaalde standen om de bestaande rangen aante geven, terwijl de leden elkaar de communistische groet brengen.

e. De Sajap Kiri.

Steeds meer blijkt, dat de Sajap Kiri (Linkervleugel), een combinatie van de links georiënteerde partijen, een werktuig van het communisme is. In de maanden Mei en Juni 1947 vonden in West- en Midden-Java 44 communistische propaganda-bijeenkomsten plaats, die voor een groot gedeelte waren georganiseerd door de Sajap Kiri.

Op deze bijeenkomsten hielden Alimin en Aidit redevoeringen.

Een pamflet van het Centrale Comité van de P.K.I. van 4 Juli 1947 deelt mede, dat het door de houding van de Sajap Kiri is gelukt, het kabinet Sjahrir te doen vervangen door het Kabinet Sjarifoeddin, zodat een resolute leiding der revolutie is gevormd, die zowel naar buiten als naar binnen democratisch is. De P.K.I. zal met alle partijen, die eenzelfde standpunt innemen als zijzelf, en met de leden van de Sajap Kiri in het bijzonder, waar dan ook, doorvechten voor de volksregering.

CONCLUSIE: De P.K.I. versterkt haar machtspositie zeer door infiltratie in links georiënteerde partijen.

VII. Nadere gegevens over Tan Malaka.

Gedurende de laatste tijd kwamen enige belangrijke berichten binnen over de communist Tan Malaka. Uit gevonden aantekeningen bleek, dat Soekarno en Hatta op 14 Augustus 1945 naar Rengasdengklok (Krawang) werden ontvoerd en aldaar gedwongen de onafhankelijkheid van de Republiek te proclameren.

De voornaamste figuur bij het opstellen van de onafhankelijkheidsproclamatie was Tan Malaka, die de hoofdrol speelde in de vrijmaking van Indonesië van de Nederlandse imperialisten en kapitalisten. Deze zou er op hebben aangedrongen Soekarno en Hatta in de actie der proclamatie te betrekken, om zodoende de Nederlanders de kans te benemen, hen als oorlogsmisdadigers voor een gerechtshof te dagen. Soekarno en Hatta hebben dan ook aan Tan Malaka te danken, dat zij niet als collaborateurs in handen van de Nederlanders vielen. In dank hiervoor stelden zij op 1 October 1945 een politiek testament op, waarin zij bepaalden, dat zij de leiding zouden overdragen aan "kameraad Tan Malaka" indien zij op een gegeven moment niet meer in staat zouden zijn de strijd voor de onafhankelijkheid van de Republiek Indonesië voort te zetten.

De Ministers en de Voorzitter van het Komite Nasional Indonesia Poesat (Kasman, Latuharhari en Adarmalik) werden van het bestaan van dit testament op de hoogte gebracht.

Volgens dezelfde aantekeningen had Sjahrir in October en November 1945 contact met Tan Malaka en Soedarsono om de voortzetting der revolutie te bespreken.

Na de mislukte staatsgreep van Tan Malaka achtten Soekarno en Hatta hun positie zo sterk, dat zij niet schroomden Tan Malaka te arresteren. De steun van links was toen in een meer op Moskou georiënteerde richting veilig gesteld door de medewerking van Alimin en de zijnen.

Dat de volgelingen van Tan Malaka zich niet zonder meer bij de arrestatie van hun leider neerlegden bleek o.a. uit verschillende ordeverstoringen tijdens het bezoek van Soekarno aan Garoet op 18 November 1946. Toen Soekarno een toespraak hield, defileerde een troep van 300 man met rode linten en rode handschoenen, terwijl in de stoet beeltenissen van Stalin aan lange bamboes werden medegevoerd.

Bovendien werden op het terrein bankbiljetten aangetroffen, waarop de beeltenis van Soekarno bespottelijk was gemaakt.

Uit een onderzoek bleek dat men hier met volgelingen van Tan Malaka te doen had, die als ideaal hadden, Soekarno te doen vervangen door Tan Malaka en een communistische staat te stichten.

De Regeringscommissaris voor Binnenlandse aangelegenheden van West-Java meldde op 1 October 1947, dat zich in de omgeving van Selabintana een bende van 50 Field-Preparation-manschappen ophoudt, onder leiding van Luitenant Loebis.

-Luitenant-

Luitenant Loebis, die in de bersiaperiode lid was van de Pesindo Soekaboemi en behoorde tot de extremisten, die zich schuldig maakten aan ontvoeringen, is communist en vurig aanhanger van Tan Malaka. Hij had veel contact met de Kapitein van de T.N.I. Saleh Naoman, laatstelijk directeur van een Wapenfabriek in Zuid-Soekaboemi, die een intiem medewerker van Tan Malaka zou zijn, en opdracht zou hebben om de T.N.I. te bewerken. Voor dit doel werden ten huize van Saleh Naoman vergaderingen gehouden met jonge T.N.I. officieren uit de omgeving en uit Bantam.

Tan Malaka, Abikoeso, Soedarsono en Soebardjo zouden ca. 4 maanden geleden van Djocja naar een interneringskamp zijn overgebracht op de Goenoeng Lawoe, alwaar zij onder T.N.I. bewaking stonden, terwijl Soekarno nu en dan bovengenoemd kamp inspecteerde. Thans zijn zij vrijgelaten.

CONCLUSIE: Gezien de activiteit vóór zijn arrestatie van de buiten P.K.I.-verband staande communist Tan Malaka, die als Trotsky-ist niet door Moskou wordt geaccepteerd, moet worden verwacht, dat Tan Malaka thans na zijn vrijlating wederom een belangrijke rol zal gaan spelen.

VIII. Indonesisch Communisme in internationaal verband en Communistische invloeden in de Republiek.

Belangstelling van Moskou voor de Indonesische kwestie bleek uit de volgende door Radio Moskou op 15 Mei 1947 tot Indonesië gerichte raadgeving:

"Bij het voltooiën van de sociale revolutie, welke louter is gericht op het omverwerpen van imperialisme en kapitalisme, zijn enigszins krachtige maatregelen nodig. Het socialisme, dat in een land de grondslag van zijn economische kracht moet worden en daarom stabiel moet zijn, moet zelf van zeer grote en concrete kracht zijn, welke kracht moet zijn gelegen in de macht der arbeiders. Bedenkt, dat alle kapitalisten zich tegenover deze sociale revolutie beslist zullen bedienen van allerlei middelen, die een sociaal-democratische en mogelijk een nationale vernorming dragen. Daarom is het nodig enig geweld te gebruiken."

Het te Moskou verschijnende half-maandelijkse blad "Bolshevik" is van oordeel, dat de Republiek duidelijk toont de vrede te willen handhaven, maar dat het de Nederlandse Imperialisten zijn, die op een oorlog aansturen en die al sedert lange tijd hebben gerekend op de steun van het Amerikaans kapitaal.

Dat ook buiten het eigenlijke P.K.I.-verband steeds het oog op Rusland is gericht blijkt wel uit het doorgegeven door alle Republikeinse radio-stations op 26 September 1947 van een in het Sovjet-orgaan de "Izvesta" geplaatst artikel, waarin wordt geconstateerd, dat de Nederlanders de belangen van het Indonesische volk voortdurend durven te schaden omdat zij machtige beschermers hebben. Volgens bovenvermeld artikel deden de vertegenwoordigers van de Verenigde Staten in de Veiligheidsraad in de eerste plaats alles, wat in hun vermogen was, om een oplossing van het Indonesische vraagstuk te voorkomen, terwijl zij in de tweede plaats alles deden om de Nederlandse Regering te doen begrijpen, dat deze in haar oorlog tegen de Indonesische Republiek geheel op Amerikaanse steun kon rekenen. De aangeboden goede diensten, omschreven met schone woorden als: "verdediging van de vrijheidsrechten en democratie der volkeren", deden de Nederlandse Kolonisator in zijn houding stijven om de vrijheidsbeweging van het Indonesische volk te onderdrukken.

De Sovjet Unie wordt beschouwd als een lichtend voorbeeld; in een in West-Java nabij Tjitjalengka aangeplakt pamflet maakte men aan de, van alle andere berichtgeving verstoken, bevolking bekend, dat Amsterdam en Rotterdam reeds door Rusland waren gebombardeerd als gevolg van één der resoluties van de U.N.O.

Typierend is een ongedateerde communistische kettingbrief, die uit Moskou naar Indonesië blijkt te zijn vervoerd. De brief hield het volgende in:

"Indien de revolutionaire orders zijn gekomen, dienen deze daadwerkelijk te worden uitgevoerd; alle arbeiders en ambtenaren moeten dan in staking gaan; de rijstverkoop moet worden verboden

-aan de-

aan de verraders, die niet met de revolutie meedoen; alle bedienden moeten worden ingeschakeld voor het vergiftigen van de overheersers en de verraders; sabotage moet worden gepleegd door het in brand steken van fabrieken en het vernielen van treinen en auto's, schepen en radiokamers, terwijl waardevolle papieren uit de kantoren dienen te verdwijnen en de huizen der verraders moeten worden verbrand; alle misdadigers in de gevangenissen moeten op vrije voeten worden gesteld; het politieapparaat moet de chaos de vrije hand geven, terwijl niemand mag worden gevat of onderzocht; van nu af aan moeten wapens worden klaargelegd op verborgen plaatsen, ons leger staat klaar en van buiten voeren wij ononderbroken wapens binnen, die zullen worden uitgedeeld aan de trouwe aanhangers van de Republiek Indonesië."

De laatste tijd blijkt dat in de Republiek communistische films als "De guerillastrijd in Rusland" veel worden vertoond, terwijl in West-Java tussen Tjileunji en Tjitjalengka een "Bond van Godlozen" de "Perkoempoelan Agama Koerang", naar Russisch voorbeeld is opgericht.

Nadat uit Moskou van de Pravda een bericht was binnengekomen, dat dit blad een boodschap wenste te publiceren, gericht aan de Sovjet-Jeugd, van haar buitenlandse vrienden, ter gelegenheid van de viering van de dertigste verjaardag van de October-revolutie, zond de "Federation of Indonesian Youth Organizations" te Djocja haar gelukwensen ter gelegenheid van deze herdenking.

Voor het eerst is thans een vertegenwoordiger van het Russische persbureau "Tass", George Afrin, te Batavia geplaatst.

De communistische propagandist Alimin hield verschillende redevoeringen. Te Solo verklaarde hij op 18 Juni 1947, dat de onzekere houding van de Amerikanen betekende, dat Amerika zich wilde meester maken van de heropening der wereldmarkt en dat Amerika bijdroeg tot de huidige economische storingen.

Spreker was van mening, dat de Indonesiërs sterk stonden in de revolutie, wegens het in voldoende mate aanwezig zijn van voedsel en wegens de gawe eenheid.

Ma het aftreden van het Kabinet Sjahrir verklaarde Alimin op 28 Juni 1947: "Wij zullen de samenstelling van elk kabinet steunen, mits het de revolutie durft voort te zetten en niet zal capituleren. De revolutie was tot nog toe geen echte revolutie. Thans is de tijd aangebroken voor een echte revolutie die veel slachtoffers zal vergen."

Volgens de omroep van radio Soerakarta van 29 Juni 1947 zou Alimin aanwezig zijn bij kader oefeningen, die door Christelijke Jeugdverenigingen in de vakantie zouden worden gehouden.

Op 2 Augustus 1947 verklaarde Alimin, dat de strijd tegen de Nederlanders moet worden voortgezet met alle middelen, die het volk bezit, terwijl de economie van de vijand moet worden verlamd; in geen geval moet worden gecapituleerd.

Op 11 October 1947 zond Alimin uit Djocja aan de leider van de verzetsbende van de P.K.I., genaamd Ichwan, die zich 25 km. Z.W.

-van Banjoewangi-

van Banjoewangi bevindt, een order, o.m. inhoudende de Residentie Besoeki te heroveren.

Te Poerwodadi wekte Alimin tijdens een bijeenkomst van de Barisan Tani Indonesia de menigte op om de weerbaarheid van het land op te voeren.

Gevonden documenten en gehouden verhoren wezen erop, dat de communistische invloeden in de Republiek zeer aanzienlijk zijn. Hieronder volgen enkele grepen uit een te Salatiga aangetroffen instructie van de centrale P.K.I.:

"De legale en illegale acties van de P.K.I. zijn van grote betekenis voor de werkverdeling en systematiek; vele werkzaamheden, zoals cellenbouw in de reactionnaire beweging, in bestuur, politie en leger, kunnen vollediger worden uitgevoerd door de illegale dan door de legale acties. Wij moeten vooral het oog gericht houden op de Amerikaanse politiek, die de communistische beweging tracht te verzwakken en uit te roeien, daar waar Amerika invloed en macht bezit, zowel in politiek als in economisch opzicht. Het doel van Amerika is stellig steun te verkrijgen van reactionnaire, feodale, kapitaalkrachtige en godsdienstige groepen die zich tegenover het communisme hebben gesteld, zowel in Indonesië als in andere landen"

Tevens werd een instructie voor "Communistische kernen" aangetroffen, waaruit het volgende moge worden geciteerd:

"Ieder lid van een communistische kern dient op de hoogte te komen van de sterkte van de oppositie (omvang van haar invloed in de verschillende organisaties en diensten, naam en levenswijze van de leider, de invloed van de leider op de massa en de wijze, waarop de macht van de tegenstander kan worden verzwakt)

Elk lid, dat werkzaam is bij een regeringsinstantie, moet er naar streven dat deze instantie een financiële bijdrage levert voor de partij.

De leden worden gegroepeerd in een vijfmans-systeem.

Alle cellen in de vakverenigingen worden op dezelfde wijze opgebouwd.

Alle leiders van de reactionnaires, die in de organisaties zitten, moeten worden geïsoleerd en geliquideerd.

Kamerleden van de partij behoren zich te oefenen in het voeren van een actie, eerst op kleine schaal, later moeten grotere acties worden gevoerd.

Een begin moet worden gemaakt met de opleiding van kaderleden voor politie, justitie, bestuur en leger.

Selectie moet worden toegepast onder de leden van de kernen, tot dat zij kaderleden zijn geworden, die in staat zijn, zich door de massa te doen volgen. De leden, die niet in staat zijn, de illegale principes te volgen moeten worden overgebracht naar de legale afdeling".

Dat van een P.K.I. sectie veel invloed kan uitgaan, terwijl het ledental slechts gering is, blijkt uit een gevonden document

-betreffende-

betreffende de organisatie van de P.K.I. Sectie-Cheribon. Uit dit document blijkt, dat deze Sectie acht Ondersecties telt. Leden van de P.K.I.-Sectie -Cheribon zijn echter slechts de Sectie-Voorzitter en de buitengewone leden. Buitengewone leden zijn de bestuursleden van de Sarekat Rakjat en de Barisan Tani Indonesia.

De links georiënteerde arbeiders trekken zich van de Republikeinse regering weinig aan.

Typerend is een rapport van een Republikeins ambtenaar, die destijds een buitenlands bezoeker aan de textielfabriek Plered (Oost-Java) vergezeld. Deze ambtenaar merkt in zijn verslag o.m. het volgende op:

"In de trein werden wij belegerd door arbeiders met hamer en sikkelinsignes, die zich voorstelden als leden van de P.K.I. . . . Verschillende personen gaven blijk van hun ongenoegen over het feit dat een vreemdeling werd vergezeld door een ambtenaar der Republiek. Een dezer personen toonde aan rapporteur een plaat van de ophanging der Duitse Nazileidersen zeide dat dit het lot zou zijn der mensen, als het volk rijp is geworden en zich verweert tegen onderdrukking."

Verschillende documenten bevestigen, dat de P.K.I. uit zuiver opportunistische redenen voor de basisovereenkomst van Linggadjati was, om daardoor in de gelegenheid te zijn van de geboden adempauze gebruik te maken. Nu de politionele actie heeft plaats gehad spoort de P.K.I. tot felle strijd aan. De huidige Indonesische regering staat onder de ban van uiterst links met als dominerende factor de P.K.I.

Dat de Marxistische beginselen een grote bekoring op Soekarno uitoefenen blijkt uit een door hem tijdens een galareceptie te Solo op 21 October 1947 gehouden redevoering, waarin hij mededeelde, dat "revolutionairen" degenen zijn, die erop uit zijn het imperialisme te ondermijnen en de strijd te voeren volgens Marxistische begrippen; er zijn echter vele sociaal-democraten, die van de Marx-ideeën op de hoogte zijn en toch in hun houding revolutionair blijven.

Gezien deze uitlatingen kan men niet verwachten, dat Soekarno een tegenwicht zal vormen tegen het communisme.

Zeer bevreemdend zijn de uitingen van Sjahrir op een persconferentie te Washington, dat het grootste gedeelte van de "vrij kleine communistische partij" in de Republiek Indonesië na afloop van de tweede wereldoorlog door de Nederlanders opnieuw werd geïmporteerd. Voorts beweerde Sjahrir dat de door hem uitgesproken beschuldiging werd bewezen door het feit, dat de voorzitter van de P.K.I., Sardjono, Kapitein was in het Nederlandse Leger in Australië gedurende de oorlog, terwijl Maroeto Daroesman, de enige communistische Minister in het Kabinet Sjarifoeddin,

-een oud-leerling-

een oud-leerling is van de school voor bestuursambtenaren. Het is unfair de Nederlandse Regering, die, in overeenstemming met haar liberale opvattingen, een notoir communist als Sardjono ongehinderd naar Indonesië liet gaan, thans deze liberale houding te verwijten.

Dat Maroeto Daroesman, ondervoorzitter van de P.K.I., Minister van Staat in het Kabinet Sjarifoeddin, zijn studietijd aan een Nederlandse Universiteit indertijd tevens benutte om zich in communistische richting te ontwikkelen, is voor Sjahrir geen bezwaar, de verantwoordelijkheid voor deze communistische mentaliteit aan het aan deze Universiteit genoten onderwijs toe te schrijven.

Gani dringt er bij de Republikeinse regering op aan maatregelen te treffen om de ongunstige indruk, die de ontwikkeling naar links van de inwendige politieke constellatie van de Republiek op Amerika moet maken, te verzachten.

Volgens hem is de grondslag der maatschappelijke samenwerking in de Republiek de democratische Hindoe-Adat, terwijl het volk zeer religieus Islamiët, Christen of Hindoe is.

Het volk is meer spiritueel dan materialistisch van aard. Het land is rijk en groot, terwijl het volk meestal uit landbouwers bestaat.

Al deze factoren vormen een vaste dijk tegen de ontwikkeling van communistische stromingen.

Hij geeft toe dat in het K.N.I.P. (Komite Nasional Indonesia Poesat) vele leden communist zijn, doch beschouwt dit als een gevolg van een kunstmatige manoeuvre; zodra er vrede is en algemene verkiezingen zullen worden gehouden, zal de grote meerderheid zeker worden gevormd door de religieuze rechtervleugel en het sociaal-democratisch centrum, terwijl een kleine minderheid zal bestaan uit extreem-rechtsen, extreem-linksen en communisten.

Gani's woorden houden de indirecte erkenning in van de bestaande, niet te onderschatten, machtspositie van de P.K.I. in de Republiek.

CONCLUSIE: De invloed van de P.K.I. in de Republiek is zeer aanzienlijk, terwijl de huidige Republikeinse regering volkomen onder de invloed staat van de uiterst linkse groepen met als dominerende factor de P.K.I.
Terwijl de P.K.I. uit opportunistische overwegingen voor de basisovereenkomst van Linggadjati was, die zij als een inleiding tot verdere actie beschouwde, spoort zij thans aan tot fel verzet.
Zij voert legale en illegale actie, hierbij rekening houdend met de bestaande internationaal-politieke situatie en breidt haar invloed uit door vorming van "Communistische kernen". In haar activiteit bemerkt men de internationale meesterhand. Bij alles is Rusland het voorbeeld.

2. Het Communisme op Sumatra.

I. Communistische invloeden.

De organisatie van de S.O.B.S.I. op Sumatra blijkt zich nog steeds in een primitief stadium te bevinden. Er bestaat een groot tekort aan leiders, zodat uitzending van krachten uit Java zeer welkom zou zijn. De beoogde centralisatie van de S.O.B.S.I.-Sumatra ondervindt moeilijkheden.

De Sarboepri-leider van Java, de communist Boejoeng-Saleh, bezocht in October 1947 Sumatra en Singapore, waar hij contact had met de Malay Communist Party.

Het blijkt, dat de voor Java uitgevaardigde instructies van de Sarboepri, om het ondernemingswerkvolk en de bevolking het begrip van de totale oorlog bij te brengen, ook voor Sumatra gelden.

S.O.K.

Uit een in Nederlandse handen gevallen verslag van een op 8 April 1946 gehouden conferentie van de P.K.I.-S.O.K. blijkt, dat het aantal leden van de P.K.I. ter Sumatra's Oostkust op genoemde datum ruim 40.000 bedroeg. Tevens blijkt, dat er contacten bestaan tussen de P.K.I.-S.O.K. en de Malay Communist Party te Singapore.

S.W.K.

In verband met de bezetting van Pematang Siantar door de Nederlanders, waardoor de verbinding met de P.K.I.-Sectie van Abdoel Xarim in bovenvermelde plaats is verbroken, zal te Fort de Kock een "Commissariaat van de P.K.I." in het leven worden geroepen door de leden van de P.K.I.-Sectie-S.W.K., onder leiding van Hadji Datoek Batoeah, teneinde het werk voort te zetten.

Atjeh.

Toenemende invloed van het communisme in Atjeh, dat uit Malakka zou zijn geïmporteerd, wordt gemeld. De Partai Boeroeh Indonesia (Indonesische Arbeiders-Partij) ontving van het Staatscommissariaat te Fort de Kock de opdracht, zo spoedig mogelijk een afdeling van de S.O.B.S.I. in Atjeh op te richten.

Djambi.

De Sajap-Kiri met haar communistische tendenzen wint aan invloed, wat zeer zeker mede een gevolg is van de algemene verarming van de plattelandsbevolking.

-Lampongse Districten-

Lamongse Districten.

Hoewel door innerlijke verdeeldheid de P.K.I.-invloed op het Republikeinse Bestuur nog betrekkelijk gering is, zijn de kansen voor uitbreiding van het communisme in deze residentie gunstig in verband met de toenemende verarming der bevolking. Typerend is, dat na een politieke strijd van de links georiënteerde partijen tegen de Masjoemi om de benoeming van een Resident, de P.K.I.-candidaat, Haroen, door de Republikeinse Regering werd benoemd.

II. Communistische Propaganda.

S.O.K.

Bij het oprukken der Nederlandse troepen naar Tandjoeng Balai bleek, dat bij emplacements en grotere kampongs veelvuldig uithangborden van de P.K.I. waren aangebracht. In Tandjoeng Balai trof men vele communistische geschriften aan. Uit een in beslag genomen document, gedateerd 7 Januari 1947, bleek, hoe zeer de Pesindo (Pemoda Sosialis Indonesia, Indonésische Socialistische Jongeren) is gelieerd aan de communistische ideologie.

S.W.K.

In de omgeving van Padang werd een, op een schoolbord geschreven, "bekendmaking" aangetroffen, waaruit blijkt, dat de gewone Indonésiër niet veel verschil ziet tussen de communisten en de leiders van de Republiek, Soekarno en Hatta.

III. Communisme en Onderwijs.

Een rapport van Juni 1947 meldde, dat het aantal afgestudeerden van de kader-cursus van de Sajap Kiri te Fort de Kock 80 bedraagt, waaronder 30 P.K.I.-leden.

IV. Het Chinees Communisme.

S.O.K.

Te Pamatang Siantar en te Tandjoeng Balai bevinden zich vele communisten onder de Chinezen. De "Democratic Daily News" te Medan, het blad van de communistische mantelorganisatie, de "Chinese Democratic League", reageerde fel op de arrestatie door de Nederlandse troepen te Pamatang Siantar van Wang Yen Soek (alias Bahren), een belangrijk communistisch agitator, die in 1946 bijdroeg tot de oprichting van de "Chinese Democratic League" te Medan.

Te Medan wordt communistische propaganda gemaakt door twee onderwijzers van de "Hoa Tiong"-school, leden van de Chinese Democratic League.

-Volgens-

Volgens ongecontroleerde berichten zou zich te Bagan Si Api Api een communistische organisatie, "Tjoan GieSan", hebben gevestigd, waarvan het centrum zich bevindt op het eiland Poeloe Alang, tegenover Bagan. Van dit eiland af bedrijven deze communisten, die goed zijn voorzien van wapens, welke uit Malaka werden aangevoerd, zee-roof, met behulp van snelvarende motorboten.

Palembang.

In Palembang wordt actie gemeld van de organisatie "Liong Moesi" (Moesi-Draak), die onder communistische invloed van Singapore schijnt te staan.

De communistische "Chinese Labour Union", de overkappende organisatie van alle Chinese vakverenigingen te Palembang, schijnt een dictatoriale machtspositie bij de haven-arbeiders in Palembang verworven te hebben.

3. Communistische Verbindingen.

I. Verbindingen met Nederland.

Soedarsono berichtte op 23 October 1947 uit New-Delhi, dat hij een uitnodiging had ontvangen van de C.P.N., gericht aan het Secretariaat van de P.K.I. te Djocja, voor het bijwonen van een te Amsterdam door de C.P.N. te houden congres.

Naar aanleiding hiervan verzocht het Republikeinse Ministerie van Buitenlandse Zaken te Djocja op 29 October 1947 aan Soedarsono een bericht aan de C.P.N. te doen toekomen, waarin dank werd betuigd voor de uitnodiging. Het tweede deel van het door te geven bericht was afkomstig van de P.K.I., die mededeelde, alles in het werk te zullen stellen om het congres te kunnen bijwonen.

II. Verbindingen met Siam.

Volgens een schrijver der "Scripps-Howard"-bladen zouden de links georiënteerde groepen van zes landen, n.l. Siam, Indo-China, Malaka, India, Indonesië en Birma, trachten een communistisch Pan-Aziatisch blok te vormen. Bangkok zou vermoedelijk het toekomstige hoofdkwartier worden, van waaruit de campagne zal worden gevoerd, die Zuid-Oost-Azië onder Ruslands vleugels zal brengen.

III. Verbindingen met Rusland.

De communist Yoesoef Goenta Ali te Singapore gaf blijk van grote werkzaamheid bij het leggen van contacten met de sedert geruime tijd in Singapore vertoevende Russische handelsvertegenwoordiger, Nicolai Palkhin, en met hoge republikeinse functionarissen. Een en ander schijnt verband te houden met voorgenomen wapen-aankopen in Rusland.

IV. De "World Federation Of Democratic Youth".

Het bestuur van de W.F.D.Y. heeft besloten de "Asian Youth Conference", die in Indonesië zou worden gehouden in November 1947 en onder auspiciën zou staan van de W.F.D.Y., eerst in Januari 1948 te doen plaats hebben en wel in India. Drie Indonesiërs hebben zitting in het Voorbereidings-Comité.

4. Het Communisme In De Malino-Gebieden.

Omtrent communistische activiteit in de Malino-gebieden zijn alleen gegevens beschikbaar betreffende Borneo. De communistische activiteit op Borneo wordt geleid vanuit Malaka en Java, terwijl incidenteel ook communistische infiltratie vanuit Sumatra plaats vindt.

De S.O.B.S.I. doet pogingen om ook de arbeiders van de Malino-gebieden in haar greep te krijgen. Op 15 October 1947 zond radio-Djocja een S.O.B.S.I.-rede uit, speciaal gericht tot de arbeiders in Borneo, waarin de nadruk wordt gelegd op de bedoeling der Nederlanders, n.l. de "her-invoering van het koloniale systeem".

I. Zuid-Borneo.

Volgens een bericht van eind 1946 zouden in vier plaatsen in Zuid-Borneo afdelingen van de P.K.I. zijn opgericht.

Ten aanzien van de extremistische agitatie, die vanuit Java wordt geleid, werd het vermoeden geuit, dat bij brandstichtingen eind 1946 elementen waren betrokken, die in georganiseerd verband een uitgestippeld plan afwerkten.

In September 1947 werd te Bandjermasin bij een boekhandelaar een aantal boekjes van bekende Indonesische communistische schrijvers aangetroffen.

II. Oost-Borneo.

De P.K.I. heeft afdelingen in Balikpapan, Samarinda en Tarakan.

III. West-Borneo.

Gedurende de laatste maanden van 1945 werd activiteit van de "Bintang Tiga-Beweging" (Three Stars-Beweging) gesignaleerd. Deze organisatie, die was samengesteld uit zeer anti-Nederlandse Chinese en Indonesische extremisten, stond in verbinding met de Malay Communist Party te Singapore. Nadat de leiders van de gelijknamige beweging in de Residentie Riouw eind 1945 waren gearresteerd, werd geen activiteit van de "Bintang Tiga-Beweging" in West-Borneo geconstateerd.

In 1946 werd te Sambas een geheime communistische vereniging, de "Sabit Martil" (Sikkel en Hamer) opgericht; subversieve actie van deze vereniging kon door tijdig ingrijpen worden verijdeld.

Van de Chinezen bestaat slechts een klein gedeelte uit communisten. Alleen in Bengkajang, Sambas en Singkawang zouden vele communisten onder de Chinezen voorkomen.

Afgesloten 1 December 1947.

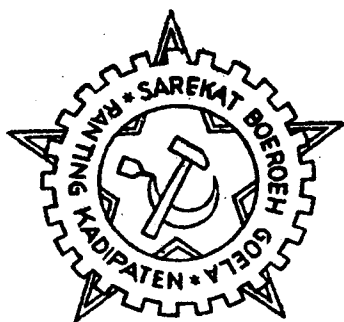

SENTRAL ORGANISASI BOEROEH SELOEROEH INDONESIA

(S.O.B.S.I.)

SEKRETARIAAT TJABANG

*Een in Nederlandse handen gevallen
strooibiljet, waaruit duidelijk het com-
munistisch karakter van de S.O.B.S.I.
blijkt.*

Afdruk van een rubberstempel, dat tijdens de Politionele Actie werd aange- troffen te Kadipaten bij Cheribon.

Het randschrift luidt: Bond van Arbeiders in suikerfabrieken, Afd. Kadipaten.

I.D.
DEN HAAG.

Doss.106/16.

GEHEIM.

Volgno.

- 1 OCT. 1947

ACD/21657

Hierbij wordt toegezonden een tweetal exemplaren van circulaires, gedrukt in de Nederlandse- en Engelse taal, welke ter inzage liggen op het Centraal Bureau van "Nationaal Reveil", Heulstraat 3 alhier.

OPGEL.

Verzonden op 30 September 1947
aan: het Hoofd van de C.V.D., alhier.

BUREAU B	
Nummer	
Datum	1-10-47

~~De Communiqué~~
De Communiqué
vrij in bijl. 1946
te Batavia aangeleverd
BTTW v.l.

CENTRAAL BUREAU

N A T I O N A A L R E V E I L

Heulstraat 3

Den Haag

=====
Telef.: 18.05.37

Publicatie No.8

De Pers en Propagandadienst van Nationaal Reveil maakt bekend:

Bij een huiszoeking in de benedenstad van Batavia werd een schrijven aangetroffen inhoudende instructies voor de vijfde colonne. De tekst was oorspronkelijk in de Engelse taal gesteld, een afschrift van het origineel is ter inzage op het Centraal Bureau van Nationaal Reveil.

De inhoud luidt als volgt:

Leidraad van de Revolutionnaire Liga

Broeders,

Omdat wij in 1926 en 1927 zoveel bloed verloren, besloten wij, Indonesiërs, ons aan te sluiten bij de Revolutionnaire Liga, met Moskou als centrum en haar afdelingen en agenten over geheel Azië, Australië, Amerika en Europa.

Deze brief, waarvan het origineel in Moskou is uitgegeven, is door onze kameraden op de gebruikelijke wijze overgebracht.

Onze kameraden werken in alle stilte in alle plaatsen. Zij zitten dicht bij U en hebben allen een opdracht te vervullen.

Wat U persoonlijk betreft dient U zich volledig op de hoogte te stellen van onze revolutionnaire instructies, welke op last van de Repoebliek Indonesia gegeven worden wanneer het moment van handelen is aangebroken.

Wat U te doen krijgt doet U niet alleen voor de veiligheid van de Repoebliek Indonesia maar ook voor Uw eigen veiligheid en die van Uw gezin.

Wanneer de revolutionnaire instructies U later bereiken moet U als volgt handelen:

1. Alle werkers op het land en alle andere arbeiders, inclusief de Gouvernementsambtenaren, moeten onmiddellijk het werk neerleggen.
2. Er mag geen voedsel meer aan Nederlanders verkocht worden en ook niet aan verraders die onze revolutie niet willen steunen.
3. Alle mannelijke en vrouwelijke huisbedienden en kokkis die bij de Nederlanders werken moeten hun meesters vergiften.
4. U moet zoveel mogelijk saboteren, zoals de oogst vernietigen, de ondernemingen verbranden, treinen, trams en auto's omverwerpen, schepen laten zinken, telegraaf en telefoonleidingen onklaar maken, radiostations in brand steken, belangrijke documenten vernietigen en de huizen van de verraders verbranden.
5. Organiseren van geheime moordcentrales, gericht tegen alle verraders en hun families. Organiseren van de algemene boycot van alle tegenstanders.
6. Alle gevangenen moeten worden losgelaten uit hun respectievelijke gevangnissen. De politie moet hen rustig laten gaan en geen moeite doen hen te arresteren of hun zaken te onderzoeken.
7. Vanaf heden moeten alle wapenen worden opgeslagen. Ons revolutionnaire front is thans gereed en van alle landen komen geregeld wapens binnen. Deze wapens mogen alleen gedis-tribueerd worden aan mannen die de Repoebliek Indonesia trouw hebben gezworen.

Aan bovenstaande instructies moet volle aandacht worden besteed

Halle Skw Ser
Paid attention
to Glf 24 until 25

Sent by SERIAL S/BB Pi no.325
Re-copied 10 copies and have been sent
to SERIAL S/BB Pi no.326 (this is your
number)

SKW Ssl Zdz 202

Copy 10 copies for the number SERIAL
S/BB pi no. 327.

Aldus de inhoud, vertaald in het Nederlands, met de ondertekening van het bewuste schrijven. Wij vestigen de aandacht op de oproep om op een speciale golflengte te luisteren. De afkorting Pi beduidt Political Intelligence.

Centraal Bureau

N A T I O N A A L R E V E I L

Heulstraat 3, tel. 180537, den Haag

Publication number 6.

The Press and Propaganda-service from Nationaal Reveil issued the following:

During a search in Batavia the following manifesto was found in a house, occupied by extremists, containing instructions for the fifth column.

It runs as follows:

Guides from the Revolutionary LIGA
Touching the revolution in Indonesia

SKW Ssl.Zdz 202.

Brothers,

Having shed much blood in 1926-1927, we Indonesian revolutioners enlisted ourselves with the LIGA revolutionary front with Moscow as its centre and its branches and its emissaries all over Asia, Australia, America and Europe.

This chain letter originated from Moscow, which after the declaration of Free Indonesia was brought in by our colleagues, who entered into this country by our usual means.

Though in quitness our revolutionary colleagues are at all places. At times they are very near you and they all have been commanded to take actions which must be executed at necessary period.

Touching yourself, we request you to be aware fully of our revolutionary guides upon the order of our Republic to act together, at the same time or at dissimilar time.

The action that you later will do, is not only for the safety of the Republic of Indonesia but is also for the safety of your life and family.

Upon receipt of this letter, we request you to make 10 copies without omitting even a word and to dispatch them to 10 of your known persons wherever they may be.

When the revolutionary order has reached you later, you should act and instigate:

1. All labourers in all fields of works, all government-personnel to execute general strike.
2. All farmers not to sell their rice to the Dutch and to the traitor groups who do not join in the revolution.
3. All men-servants, maid-servants, cooks who work with the traitor groups or the Dutch to poison their masters all.
4. Creation of sabotage so as to destroy mines, to burn factories, to upside down trains and automobiles, to sink down steamers, to disconnect telephone and telegraph wires, to burn radio-stations, to destrou vital documents and to burn the houses of the traitor groups.
5. Organisation of secret manslaughter fronts against all oppressors and the traitor groups.
6. Escape of all prisoners from their respective prisons. The police fronts should not care the disorders, to catch or examine them.
7. From now on all forms of arms will be kept. Our revolutionary fronts now are ready, and from foreign lands all forms of arms are constantly brought in. These arms can be distributed only to all people who are faithful to the Republic of Indonesia.

The above mentioned guides should be paid full attention

Halle Skw Ser
Paid attention
to Glf 24 until 25

Sent by serial S/BB Pi no. 325
Re-copied 10 copies, and have
been sent to serial S/BB Pi
no.326 (this is your number)
Copy 10 copies for the number
Serial S/BB Pi no.327

Abber.: Pi is: Political Intelligence
Skw is: Stabskwartier.

from: Press and Propaganda-Service Nationaal Reveil
The Hague - Holland - 3 Houlstraat.

MINISTERIE van OORLOG.
CHEF VAN DEN GENERALEN STAF

~~XXXXXX~~

Sectie G III B.

No. : 2365.

Bijlagen : -1-

ONDERWERP :

Zeer Geheim.

's-GRAVENHAGE, 21 AUG 1947.

Volgno. OPGELEGD

21 AUG 1947

ACD/19892

398
Bestand in
BOEKEN

Hierbij moge ik U doen toe-
komen het inlichtings-rapport betreffende
het communisme op Java en Sumatra, bene-
vens de communistiche verbindingen.
Dit rapport kan door U behouden worden.

Hoofd Sectie G III B,
De Kolonel v.d. Gen. Staf,

P.M.H. Tielens

P.M.H. Tielens.	
	2-8-47

AAN:
de Lt.-Kol. J.G. Crabbendam,
's-Gravenhage.

17072

ZEER GEHEIM

I N H O U D.

1. Het Communisme op Java.
 - I. Communistische Invloeden op de Arbeidersbeweging.
 - II. Communisme en het Leger.
 - III. Het Communisme en het Onderwijs.
 - IV. Het Communisme en de Islamietische Organisaties.
 - V. Het Chinees Communisme.
 - VI. Communistische Persuitingen.
 - VII. Communistische invloeden in de Republiek en Indonesisch Communisme in Internationaal Verband.

2. Het Communisme op Sumatra.
 - I. Communistische Invloeden op de Arbeidersbeweging.
 - II. Het Communisme en het Leger.
 - III. Het Communisme en het Onderwijs.
 - IV. Communistische Invloeden in het Algemeen.

3. Communistische Verbindingen.
 - I. Verbindingen met Australië.
 - II. Verbindingen met Malaka en Rusland.
 - III. De "World Federation of Democratic Youth".

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

Naar C. V. D. om te behandelen

521/7

NAMEN VAN BELANGRIJKE PARTIJEN, VOORKOMEND IN DIT
INLICHTINGSRAPPORT.

	- Min Chu Tung Meh	-
P.B.I.	- Partai Boeroeh Indonesia	- Ind.Arbeiders Partij.
P.B.P.I.	- Persatoean Boeroeh Perkeboenan Indonesia	- Bond van Ind. Onder- nemingsarbeiders.
Perkabim	- Perkoempoelan Kaoem Boe- roeh Indonesia Merdeka	- Ver. van Arbeidersgroe- pen van Vrij Indonesië
	- Persatoean Indonesia (Indonesian Association)	-
P.K.I.	- Partai Komoenis Indonesia	- Ind.Communistische Partij.
P.S.B.I.	- Persatoean Serikat Boc- roeh Indonesia	- Bond van Arbeidersver. in Indonesië.
Sarboepri	- Serikat Boeroeh Perkeboc- nan Republik Indonesia	- Bond van Indonesische Ondernemingsarbeiders.
	- Sin Ming Hui	-
S.O.B.S.I.	- Sentral Organisasi Boe- roeh Seloeroeh Indonesia	- Centrale Organisatie van alle Ind. arbeiders.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

Namen van Personen, voorkomend in dit Inlichtingsrapport.

Abdoel Xarim	2
Agoes Salim	2
Alimin	1
Atmadji	1
Bachtareeddin	2
Blokzijl	1
Boejoeng Saleh	1
Campbell	1, 3
Djoenaid Socrapati	2
Goerdian	1
Hadeley Hasiboean	2
Hasan Basri	2
Iljas	2
Ishak	2
Lautissier	3
Lauw King Ho	1
Lie Kian Kiem	1
Mac Healy	1
Maroeto Daroesman	1
Moehd Din	2
Njo Bong Hoat	1
Olga Tchetchotkina	3
Roach	1
Sabariman	1
Selamat Ginting	2
Setyadjid	1
Sjarif Oesman	2
Soeasis	1
Soelaiman	3
Soengkono	1
Soeparto	3
Soewardi	2
Tomovic	3
Trimoerti	1
Zainoeddin	2

Bijl 19092

HET COMMUNISME OP JAVA.

I. Communistische invloeden op de Arbeidersbeweging.

1. DE SOBSI.

In November 1946 kwam een fusie tot stand van arbeiders- en vakverenigingen in de SOBSI (Sentral Organisasi Boeroeh Selocroeh Indonesia - Centrale Organisatie van alle Indonesische Arbeiders)

Het communistische element in deze organisatie blijkt uit de aanwezigheid van de communisten Setyadjid, Vice-premier van het Republikeinse Kabinet, Boejoeng Saleh, leider van de afdeling Arbeiders- en Boerenzaken van het Centraal Comite der P.K.I. en Trimoerti.

Volgens eigen opgave omvatte de SOBSI op 1 April 1947 28 vakverenigingen; thans telt zij ruim 1.300.000 leden, die over geheel Java zijn verspreid.

Hoevel van een officiële opname in organiek verband van de P.K.I. geen sprake is, blijkt de P.K.I. deze arbeidersorganisatie steeds meer te beschouwen als haar instrument voor de verwezenlijking van haar doelstellingen. Men tracht dit te ontkennen, doch de feiten spreken den duidelijke taal. Waarschijnlijk is een groot deel der aangesloten arbeiders zich er niet duidelijk van bewust, dat zij als werktuigen der communisten worden gebruikt. Typierend is in dit opzicht een artikel van een Australische journalist, Summers, in de te Sydney verschijnende "Sun", getiteld "How Communism is moving in on Indonesia's Millions", waarin deze schrijft: My own deduction is, that real communists, the international calculators, have set out to honeycomb all parties of the Left in Indonesia. This includes Labour Socialist, trade union and peasant, as well as nominal Communists. And the Indonesians, preoccupied with their nationalist struggle, seem quite unaware of it".

De SOBSI is thans ook actief in het door de Nederlanders bezette gebied. Te Batavia werd een "SOBSI"-huis geopend ter voorlichting van arbeiders en voor kadervorming.

HET SOBSI-CONGRES TE MALANG.

Op 15, 16 en 17 Mei 1947 werd te Malang door de SOBSI een congres gehouden.

Dit congres was het eerste, dat internationale belangstelling ondervond.

a. Communistische Buitenlandse aanwezigen.

Aanwezig waren o.a. de voorzitter van de E.V.C. uit Nederland, Blokzijl, en de Australische communisten Campbell, Secretaris van de Communistische Partij te Sydney, Mac Healy, Secretaris van de Bond van Vakverenigingen te Sydney en Roach, Tweede Secretaris van de Federatie van Australische Havenarbeiders te Sydney. De Sovjet-Arbeidersbond had Maroeto Daroesman, 2e Voorzitter van de P.K.I., telegrafisch doen weten, dat het congres niet kon worden bijgewoond, aangezien men niet tijdig op Java aanwezig kon zijn, terwijl in bovenbedoeld telegram tevens de verwachting werd uitgesproken, dat in de toekomst vriendschappelijke betrekkingen zouden kunnen worden aangeknoopt tussen de Bond van Russische Arbeiders en de SOBSI.

b. Resoluties.

Met algemene stemmen werd besloten tot een aansluiting bij de World Federation of Trade Unions; twee afgevaardigden van de SOBSI, waaronder Setyadjid, zouden naar het in Juni te Praag te houden congres van genoemde Federatie gezonden worden.^{x)}

Een resolutie werd aangenomen, waarin wordt aangedrongen op voortdurende van de boycot van Nederlandse schepen in Australië, daar geen reden tot opheffing van deze boycot aanwezig werd geacht, zolang de Nederlandse blokkade van de Republiek blijft bestaan.

Het congres is van oordeel, dat de grote Nederlandse legermacht in het door de Nederlanders bezette gebied een hinderpaal is voor het bereiken van overeenstemming en hoopt, dat de Nederlandse arbeiders "met alle beschikbare middelen" bij de Nederlandse regering zullen aandringen op stopzetting van verdere aanvoer van troepen uit Nederland naar Indonesië en terugtrekking van alle Nederlandse legeronderdelen, die zich op republikeins gebied bevinden.

Het Congres eist nationalisering van vitale bedrijven en deelneming aan de besprekingen over de uitvoering van artikel 14 van de basis-overeenkomst van Lingadjati, betreffende teruggave van buitenlandse eigendommen.

De rechten van vreemde onderdanen zullen worden geëerbiedigd, mits het buitenlandse kapitaal zich onderwerpt aan de wetten van het land.

Met betrekking tot de staking bij de Billiton-Maatschappij werd besloten de arbeiders aan te sporen de staking voort te zetten en uit te breiden.

^{x)} Blijkens uit Praag ontvangen berichten is de SOBSI thans als lid toegelaten tot de World Federation of Trade Unions, die door de Vice-voorzitter van de American Federation of Labour zou zijn genoemd een "aanhangsel van het Sovjet-regiem, dat niet geacht mag worden een echte internationale arbeidersvereniging te vertegenwoordigen."

c. Communistische uitlatingen.

Blokzijl, die tijdens een voor-vergadering te Djocja had medegedeeld, dat hij een algemene staking zou organiseren, indien de Nederlanders de besprekingen met de Indonesiërs niet op vredelievende wijze zouden weten te beëindigen, verklaarde, dat de Nederlandse troepen Indonesië zo spoedig mogelijk moesten verlaten en deed een aanval op Amerika, door te beweren dat de financiële steun voor het Nederlandse leger uit de Verenigde Staten kwam. Volgens hem zou Nederland, spoedig een kolonie van Amerika zijn, als de Nederlandse regering voortging in Indonesië een leger te onderhouden. Hij beschouwde de Amerikanen als de "grootste imperialisten van de wereld".

Campbell, de voormalige on-officiële handelsvertegenwoordiger van de Republiek in Australië, deelde mede, dat de Australische vakverenigingen een plan voor een internationale boycot van Nederlandse schepen voorbereiden. (Dit is inmiddels door de Australische Raad van Vakverenigingen officieel tegengesproken.) Het was hem bekend, dat de Nederlandse imperialistische politiek, die Indonesië zonder verdediging had gelaten, de levens van vijf miljoen Indonesische mannen, vrouwen en kinderen had gekost.

Volgens Mac Healy, gaf de kapitalistische propaganda een onjuist beeld van Indonesië; de Republiek zou met haar grote mankracht stevig staan.

Roach hield een anti-Amerikaanse rede. De Amerikaanse imperialistische politiek wilde, volgens hem, trachten thans de wereld te veroveren, zoals Hitler indertijd, zóódt de SOBSI op haar hoede moest zijn. De Verenigde Staten wilden de wereld doen geloven, dat zij de Sovjet-Unie willen aanvallen, doch dit is in werkelijkheid slechts een rookscherm, waarachter zij hun eigen greep naar de wereldherschappij trachten te verbergen. Hij waarschuwde de Indonesiërs er nauwlettend op toe te zien, dat een invasie van hun land door het Amerikaanse kapitaal wordt voorkomen, aangezien het Amerikaanse kapitalisme het oop op Indonesië zou hebben gevestigd. In de zeer nabije toekomst zouden ook de Australische arbeiders zich geplaatst zien voor een strijd voor hun onafhankelijkheid ten opzichte van het Amerikaanse imperialisme, doordat de socialistische politiek der Australische Labourregering te nauw met Amerika samenwerkt.

Aangenomen kan worden, dat het SOBSI-congres van communistische zijde bepaalde stimulansen heeft ontvangen.

2. DE SARBOEPRI

In Februari 1947 kwam een fusie tot stand van arbeidersvakverenigingen in de landbouwindustrie op Java onder de naam van "Sarboepri" (Sarikat Boeroeh Perkeboenan Republik Indonesia, Bond van Indonesische Ondernemingsarbeiders). Voorzitter werd Maroeto Daroesman, 2e Voorzitter van de P.K.I.

In deze fusie spelen ook de communisten Goerdian en Boejoeng Saleh een rol.

Volgens een eigen opgave zou het ledental van deze organisatie 1 miljoen zijn.

De Sarboepri neemt het standpunt in, dat over de teruggevoer van de buitenlandse bezittingen eerst zou kunnen worden gesproken nadat de Nederlandse troepen zouden zijn teruggetrokken, terwijl de leidende functies op de ondernemingen door Indonesiërs behoren te worden ingenomen.

Uit een uitlating in Mei 1947 van de republikeinse Inspecteur der in West-Java gelegen cultuurondernemingen blijkt, dat de republikeinse regering te Djocja bij haar maatregelen rekening dient te houden met een krachtige, communistisch geleide oppositie.

In de "Bintang Merah" van 1 April 1947 schreef Boejoeng Saleh, dat de P.K.I.-leden ongeorganiseerde arbeiders en boeren moeten bewegen als lid toe te treden van organisaties als de SOBSI, de Sarboepri en de Barisan Tani Indonesia. Practische hulp bij het oprichten van plaatselijke afdelingen en het onderhouden van contacten met overeenkomstige organisaties in andere plaatsen moet worden verleend door de sectie- en ondersectie-comite's van de P.K.I. De afdeling "Penerangan" (Voorlichting) van elke organisatie moet zo mogelijk berusten in handen van een P.K.I.-lid, dat het vertrouwen van de massa heeft.

Conclusie: Gezien het bovenstaande, de effectieve communistische propaganda van Marx-House-propagandisten, en de geenszins onwettelijke houding van de republikeinse regering t.o.v. de SOBSI en de Sarboepri, mag worden aangenomen, dat de genoemde organisaties een dankbare voedingsbodem vormen voor het communisme en in verband hiermede dan ook alle aandacht verdienen.

II. Het Communisme en het Leger.

1. De Lasjkar Merah.

Omtrent de centrale leiding van de Lasjkar Merah is alleen bekend, dat Sabariman "Helper voor loger- en militaire zaken van het Algemeen Secretariaat" van het Centraal Comité der P.K.I. is.

Bij het conflict te Cheribon tussen de Lasjkar Merah en de T.R.I. in maart 1946 moest de Lasjkar Merah het onderspit delven en verloor dan ook een belangrijk gedeelte van haar effectieven.

Na het Cheribon-incident werd de gezuiverde P.K.I. in genade door de Republikeinse regering en de T.R.I. geaccepteerd. Gedurende enkele maanden werd daarna in het openbaar niets van de Lasjkar Merah gemerkt.

Op een Lasjkar Merah-congres in Oost-Java in Aug. '46 werd besloten, in navolging van het Sovjet-leger, het instituut van "politieke officieren" in te stellen, aangezien de Lasjkar Merah dezelfde overtuiging behoort te zijntoegedaan als de P.K.I.

In September 1946 vertoonden zich in verschillende steden op Java weer Lasjkar Merah-afdelingen.

De sterkte van de officieel optredende Lasjkar Merah-groepen wordt thans op 6000 man geschat.

De Lasjkar Merah wordt op de fronten praktisch niet aangetroffen, zodat zij vrijwel haar gehele sterkte steeds in het binnenland ter beschikking heeft.

Terdege moet rekening worden gehouden met de mogelijkheid, dat bij een uitbarsting zou kunnen blijken, dat de P.K.I. over een niet onaanzienlijk aantal ondergrondse strijders beschikt, waartoe ook de thans onder sterke communistische druk staande leden van de grote arbeidersfederaties kunnen worden gerekend, die een leger van vernielers en saboteurs opleveren, dat in de honderdduizenden loopt.

Te Modjokerto bleek, dat de Lasjkar Merah aldaar de best georganiseerde ondergrondse beweging is.

2. Communistische invloeden op de T.N.I.

Ongetwijfeld infiltreren communistische ideeën in de T.N.I. (Tentara Nasional Indonesia, ontstaan door smensmelting van de T.R.I. en de strijdorganisaties), hetgeen o.m. zou kunnen blijken uit de officiële viering van de "Dag van het Rode Leger" op 22 Febr. '47, communistische propaganda-redevoeringen van Alimin, gericht tot onderdelen van het leger, waartegen van regerings- en legerzijde geen maatregelen worden getroffen en bij Nederl. militaire acties, zowel bij de T.R.I. als bij andere strijdorganisaties, aangetroffen niet onbelangrijke hoeveelheden communistisch propaganda-materiaal.

Wat de prominente figuren betreft, is bekend, dat de Minister van Defensie, Amir Sjarifoeddin, voor de oorlog een der voor-
mannen was van de ondergrondse communistische beweging; hij
weigerde met de Japanners samen te werken en zette de communis-
tische propaganda voort; in twee geschriften, samengesteld tij-
dens de Japanse bezetting, waarvan er slechts een is verschenen,
zette hij uiteen, hoe het communisme na de geallieerde overwin-
ning op Japan, in Indonesië zou moeten optreden. Voorts is het
een openbaar geheim, dat Generaal-Majoor Soengkono, voormalig
Commandant 6 Div. en Vice-Admiraal Atmadji, Directeur-Generaal
van de A.L.R.I., bij het Ministerie van Defensie, in hart en
ziel communist zijn, hoewel zij hiervoor niet openlijk uitkomen
om de belangen van de Republiek niet te schaden.

De communistische inslag in de opleiding van de T.N.I.-officiëren
vindt zijn bevestiging in enige van gevangengenomen officieren
in beslag genomen documenten, waaruit blijkt, dat de commu-
nistische leer bij bovengenoemde opleiding uitgebreid wordt
behandeld en in een verzoek aan Majoor Socasis van de Pepolit
(Politieke Vorming Leger) om op de officierscursus te Ngam-
plang bij Garoet, voordrachten te houden over diverse onder-
werpen, waaronder de Laskar Merah, het Russische leger en het
communistische leger in China.

Conclusie: Aangenomen moet worden, dat de T.N.I. communistisch
is geïnfecteerd, terwijl rekening moet worden gehou-
den met mogelijke activiteit van de Laskar Merah en
uitgebreide goed georganiseerde communistische onder-
grondse bewegingen in het binnenland.

III. HET COMMUNISME EN HET ONDERWIJS.

Nast het te Djocja gevestigde "Marx-House" werd door de P.K.I. teneinde ook de intellectuelen in haar kring te betrekken, in September 1946 te Solo opgericht de "Panti Pengetahuan Revolusioner", een stichting ter verhoging van de kennis en de politieke bewustwording van het Indonesische volk. Het hier gegeven onderwijs omvat kennis van het marxisme, leninisme, kapitalisme, imperialisme, de revolutietactiek, boerenkweste, analyse van het buitenland, nationale beweging en staatswetenschappen.

Betreffende onderwijs in communistische leer op inrichtingen buiten P.K.I.-verband is vermeldenswaard, dat te Solo en Magelang Asrama's (opleidingsscholen) bestaan, uitgaande van de "Kelompok Asrama Republik Indonesia" (Genootschap van opleidings-internaten van de Republiek Indonesië).

Op deze inrichtingen wordt "politieke vorming" gegeven; uit in beslag genoemen documenten van gevangen genomen officieren bleek, dat het strijd- en urgentieprogramma van de Masjoemi (Bond van Islamietische Organisaties) wordt besproken, terwijl het communisme van Marx, Engels, Feurich, Lenin en Stalin uitvoerig wordt behandeld.

Of bovengenoemde Asrama's alleen aan officieren een politieke opleiding geven, of ook aanstaande leiders en functionarissen in de Republiek politiek vormen, is thans nog onbekend. Zo spoedig mogelijk volgen nadere mededelingen hieromtrent.

Op 3 April 1947 werd door de republikeinse radio - Solo medegedeeld, dat het Marxisme en leninisme niet alleen in de grote steden, doch ook op de kleine plaatsen worden onderwezen.

Volgens een bericht van de Regerings Voorlichtings-Dienst zou de Australische communist Campbell in Mei 1947 een bespreking houden met de republikeinse Minister van Onderwijs over onderwijsaangelegenheden en de mogelijkheid van tewerkstelling van Australische onderwijzers in Indonesië in de toekomst. Of deze bespreking inderdaad heeft plaats gehad, is onbekend.

Langzaam maar zeker neemt de invloed der P.K.I. toe door verbreiding van communistische ideologieën in steeds breder kring, waartegen van regeringswege geen maatregelen worden genomen. Dit laatste is begrijpelijk als men bedenkt, dat President Soekarno te Malang in Nov. '46 verklaarde, dat de bij de Posindo (Pemoeda Sosialis Indonesia - Socialistische Jeugd van Indonesië) aangesloten jeugd de theorieën van Marx in de praktijk moet brengen en op een onderwijzers-congres te Solo in Dec. '46 de aanwezigen met aanhalingen van Lenin en Jean Jaures aanspoorde zich te dynamiseren, terwijl hij, in April 1947 op de receptie-avond van een congres van de I.P.I. (Ikatan Peladjar Indonesia - Indonesische Studentenvereniging) wees op het belangrijke aandeel van de communisten in de Indonesische vrijheidsstrijd voor de oorlog met Japan.

Conclusie: Door opleiding van kader ter verbreiding van communistische ideologieën en behandeling van de communistische leer op onderwijsinrichtingen buiten P.K.I.-verband, waartegen de republikeinse leiding geen maatregelen treft, breidt de P.K.I. haar invloed steeds meer uit.

IV. HET COMMUNISME EN DE ISLAMIJETISCHE ORGANISATIES.

Uit het strijd-en urgentieprogramma der Masjoemi (Bond van Islamietische Organisaties) blijkt, dat de Masjoemi zich tot taak stelt godsdiens en politiek een te doen worden; zij constateert, dat het thans slechts "mensen" zijn, die Mohammedaans zijn, terwijl de "wetten" en het "bestuur" in Indonesië het niet zijn. Zij streeft naar een onafhankelijke staat op volstrekt Mohammedaanse grondslag.

In beginsel is de Masjoemi anti-communistisch. Onder aanvoering van Alimin trachten de communisten de Islamieten ervan te overtuigen, dat het communisme niet in strijd is met de belangen van de Islam en evenals in Rusland, volledige vrijheid van godsdiens waarborgt, doch dit is voor de Islamietische groepen, gezien bovengenoemde doelstelling van de Masjoemi, niet genoeg.

De afwijzende houding van de Masjoemi tegenover het laatste kabinet Sjahrir is begrijpelijk, aangezien handhaving van de links georiënteerde regeringsleiding ongetwijfeld een toenemende invloed van het communisme met zich bracht, zodat de Masjoemi wel moest vrezen, dat handhaving van deze leiding, zodra de P.K.I. sterk genoeg is, zou betekenen een overname van de macht door de communisten en een doorvoering van de communistische beginselen.

Dat de Masjoemi steeds meer stelling neemt tegen een verder afglijden naar de communistische zijde blijkt uit een op 6 Juni '47 uitgegeven politiek manifest, waarin o.a. wordt verlangd, dat de ziel van de Islamietische gemeente in bescherming moet worden genomen tegen ideologieën, die in strijd zijn met de Islam; tevens uit het behandelde op een Islamietisch congres te Madjoen, waar uitdrukkelijk werd gewezen op de "ondeugd van het historisch materialisme, dat het bestaan van de ziel ontkent, alsmede de geest van God, en daardoor een snelle opkomst van het egoïsme veroorzaakt.

Conclusie: Daar de Masjoemi streeft naar een onafhankelijke staat op volstrekt Mohammedaanse grondslag zal zij te allen tijde uit principe stelling nemen tegen het communisme.

V. HET CHINEES COMMUNISME.

In verschillende steden op Java verschijnen communistisch georiënteerde Chinese organisaties, die aansluiting met de Indonesische communisten hebben.

Te Batavia is de communistisch georiënteerde Chinese organisatie "Min Chu Tung Meh" gevestigd, die contacten zou onderhouden met de republikeinse regering en met de Tiong Hoa San Tong te Singapore.

Voorts verdient de "Sin Ming Hui" vermelding, een communistisch georiënteerde vakvereniging, die onder supervisie zou staan van de communistische hoofdredacteur van het dagblad Ken Po te Batavia, Njo Bong Hoat, terwijl Lie Kian Kiem vice-voorzitter is.

Deze vereniging, die te Batavia is opgericht, breidt zich thans over geheel Java uit; zij heeft contact met de S.O.B.S.I. en verleent hulp aan de thans stakende arbeiders op Billiton.

In de P.K.I. zelf bemerkt men weinig van rechtstreekse contacten met de Chinese communisten. De enige Chinese in de partijleiding der P.K.I. is Lauw King Ho, de commissaris van het gewest Oost-Java. Men krijgt in het algemeen de indruk, dat de belangen van Chinezen en Indonesiërs nog te ver uiteenliggen om door de communistische grondbeginselen te worden overbrugd.

Conclusie: De antithesen tussen Indonesiërs en Chinezen zijn nog te groot voor een hechte samenwerking, zodat de invloed van de communistische Chinese groepen op Java, althans momenteel, niet groot is.

VI. COMMUNISTISCHE PERSUITINGEN.

Vermeldenswaard zijn enkele typerende artikelen in de "Bintang Merah", het orgaan van de P.K.I.

In een artikel van 1 Januari 1947, getiteld: "De derde wereldoorlog zal spoedig losbreken", wordt Amerika ervan beschuldigd van Japan en China twee steunpunten te maken voor een aanval op Sovjet-Rusland. Geconcludeerd wordt, dat dientengevolge de derde wereldoorlog voor de deur staat, waarin de arbeiders en de boeren der gehele wereld onder communistische leiding de economische en politieke vrijheid aan de wereld zullen brengen.

In de Bintang Merah van 1 Februari 1947 en die van 15 Febr. '47 worden de Verenigde Staten van Noord-Amerika voorgesteld als "Promotor van het wereldkapitalisme".

De Bintang Merah van 1 Febr. '47 bevatte een oproep aan de "kamaraden", waarin Engeland en Amerika "bourgeoisie-landen" worden genoemd, terwijl werd medegedeeld: "dat men vertelt, dat onder de aanstaande kandidaten voor het Presidentschap van de Ver. Staten onder meer voorkomen Eisenhower en Marshall, beiden behorend tot de militaire klik".

Op 15 April '47 was in de Bintang Merah een spotprent opgenomen, waarbij het Nederl. wapen tot een caricatuur werd gemaakt, Het onderschrift bevatte o.m.: "De Nederlanders zijn impotent, maar wij moeten op onze politieke qui-vive zijn. De kracht van de bourgeoisie ligt in het internationale kapitaal en in haar rijkdom, in de ervaring en de kennis van haar technici".

In hetzelfde nummer werd medegedeeld, dat de arbeidersstrijd er op is gericht zich meester te maken van de politieke macht, om deze in samenwerking met de boeren, die ook door het kapitalisme worden onderdrukt, te verdedigen. Er moet een einde worden gemaakt aan het persoonlijk eigendomsrecht over productie-middelen. De oorlogstrom moet men blijven roeren in het verzet tegen het kapitaal, tot dat het kapitalisme dood is.

Conclusie: Uit boven-enoemde persartikelen blijkt, dat de principiële anti-kapitalistische gezindheid van het communisme zich niet alleen uit tegen Nederland, doch zich ook openlijk tegen Amerika richt.

VII. COMMUNISTISCHE INVLOEDEN IN DE REPUBLIEK EN
INDONESISCH COMMUNISME IN INTERNATIONAAL VERBAND.

De bekende communistische propagandist Alimin wordt een niet te onderschatten gevaar geacht wegens zijn oncorrupt karakter, scherpe intelligentie en veelzijdige politieke scholing.

Opmerkelijk is steeds de overeenstemming in opvattingen in de redevoeringen van Alimin en de uitzendingen van radio-Moskou. Achtereenvolgens hield Alimin redevoeringen op 25 April '47 te Solo, op 1 Mei '47 te Djocja en op 10 en 11 Mei '47 te Solo, waarbij hij wees op de belangrijkheid van de door de arbeiders ingenomen positie met betrekking tot de uitvoering van artikel 14 van de basis-overeenkomst van Linggadjati, betreffende de teruggave der buitenlandse bezittingen.

Daarna zou hij zich volgens betrouwbare berichten naar Batavia hebben begeven om contact te hebben met de toenmalige minister-president Sjahrir.

Na terugkeer uit Batavia belegde hij op 4 Juni '47 onder auspiciën van het "Comité van Politieke Vraagstukken" een bijeenkomst met 400 vooraanstaande volksleiders te Soerakarta. Het Republikeinse persbureau "Antara" verschaftte over een, door Alimin op deze bijeenkomst gehouden rede, twee berichten, een voor de buitenlandse journalisten en een voor binnenlands gebruik.

In het voor het buitenland bestemde bericht werd slechts gesproken over de Indonesische revolutie als deel der wereldrevolutie, terwijl elke zinspeling op de strijd tegen kapitalisme en imperialisme, die in het bericht voor binnenlands gebruik besproken werd, achterwege bleef.

De figuur van Alimin wordt tegenover het buitenland natuurlijk niet als communist voorgesteld; men laat echter zijn belangrijkheid uitkomen door over hem te spreken als "foreign trained indonesian politician". Hierbij kan worden opgemerkt, dat Alimin in Moskou een jarenlange vorming heeft genoten in het internationaal communisme.

Volgens een vooraanstaand Indonesiër zou het in het voornemen van Alimin liggen zijn positie meer en meer te consolideren en te versterken, voorshands met de groep Soekarno-Hatta in anti-Nederlandse zin coöperatieve politiek te voeren, en langzaam maar zeker de Sajap Kiri (Linkervleugel) te versterken, om zodoende te geraken tot een omverwerping van het tegenwoordig presidentieel gezag, dat toch reeds wankel wordt genoemd.

Soekarno en Hatta zouden wel verplicht zijn zich bij Alimin min of meer aan te sluiten, gezien het feit, dat de ontevredenheid over de bestaande gang van zaken momenteel onder de bevolking zo groot is, dat deze, aangewakkerd door de P.K.I. en de S.O.B.S.I. een uiterst gevaarlijk wapen vormt tegen het bestaand republikeins gezag.

Ter illustratie van de welwillende houding van Soekarno en Hatta tegenover het communisme moge worden gewezen op de, onder "Het Communisme en het Onderwijs" reeds vermelde, rede van Soekarno op de receptie-avond van een I.P.I.-congres, waarin hij Rusland als voorbeeld stelde, terwijl Hatta de landbouwarbeiders in Febr. '47 tijdens een conferentie mededeelde, dat het arbeiders-

vraagstuk niet zou worden opgelost door het bereiken van de staatkundige vrijheid alleen; volgens hem zou de strijd steeds voortduren en deel uitmaken van de internationale strijd tussen de arbeiders en de kapitalisten.

Uit in beslag genomen documenten van gevangen officieren blijkt, dat de Indonesische communistische beweging een onderdeel uitmaakt van de internationale communistische beweging.

Tevens blijkt hieruit, dat de derde Internationale nog steeds bestaat, actief is en met de dag sterker wordt. Als belangrijke figuren in dit verband worden Alimin, Semaoen en Moeso genoemd.

Conclusie: De P.K.I. stelt zich thans achter de Republikeinse regering, vooral in haar buitenlands beleid, wel wetend, dat internationale erkenning van de republiek een eerste vereiste is. Zij werkt zoveel mogelijk op de achtergrond ten einde de genoemde erkenning niet in gevaar te brengen. Met de verkrijging van de onafhankelijkheid beschouwt zij de revolutie nog niet als geëindigd; de strijd tegen kapitalisme en imperialisme moet daarna worden voortgezet tot de eindoverwinning is behaald.

Het Communisme in Indonesië is een onderdeel van het wereldcommunisme onder invloed van Rusland.

In verband met de sterke communistische propaganda en de welwillende houding van de republikeinse regering tegenover het communisme, neemt de communistische invloed in Indonesië sterk toe.

Tijdig zal van buiten af moeten worden ingegrepen om verdere voortschrijding van het communisme in Indonesië tegen te gaan en de invloed van het internationale communisme te weerstaan.

HET COMMUNISME OP SUMATRA

I. COMMUNISTISCHE INVLOEDEN OP DE ARBEIDERSBEWEGING.

Ter S.O.K. werd te Pematang Siantar op 20 April 1947 de P.S.B.I. (Persatoean Serikat Boeroeh Indonesia, Bond van Arbeidersverenigingen in Indonesië) omgezet in een afdeling van de S.O.B.S.I., met als vertegenwoordiger van het Commissariaat der S.O.B.S.I. op Sumatra Abdoel Xarin, de leider van de P.K.I.-Sumatra.

Op dezelfde datum werd ter S.O.K. de P.B.P.I. (Persatoean Boeroeh Perkeboenan Indonesia, Bond van Indonesische Ondernemingsarbeiders) opgelost in de Sarboepri; Hadeley Hasiboean, één der voormannen van de P.K.I.-Sumatra, werd vertegenwoordiger van het commissariaat der Sarboepri op Sumatra.

Tijdens het congres van arbeidersorganisaties van Zuid-Sumatra, eind April 1947 te Tandjong Enim gehouden, besloten vrijwel alle arbeidersorganisaties in Zuid-Sumatra toe te treden tot de S.O.B.S.I. Merkwaardig is, dat de P.B.I. (Partai Boeroeh Indonesia, Indonesische Arbeiders-Partij) haar toetreding alsnog voorbeheld.

Op verschillende ondernemingen ter S.O.K. zijn kernen gevormd van gewapende arbeiders, die onder leiding staan van een Raad, waarin o.a. de communisten Abdoel Xarin, Hadeley Hasiboean, Agoes Salim en Zainoeddin zitting hebben.

II. HET COMMUNISME EN HET LEGER.

Vermeldenswaard is, dat Kolonel Sjarif Oesman, leider van het "Biro Perdjoangan" op Sumatra een notoir communist is uit de jaren 1926 - '27, terwijl Kolonel Mohd. Din, een voormalige Divisie-commandant ter S.O.K., in 1926 wegens communistische activiteit naar Boven-Digoel werd verbannen.

S.O.K.

In de Simeloengoen-landen werd een "Lasjkar-Merah" opgericht, bestaande uit front-, reserve-, boeren- en arbeidersbataljons.

S.W.K.

De "Tentara Merah Indonesia" ter S.W.K. is snel teruggelopen door overgang van vele leden naar de T.N.I., die hierdoor een communistische inslag heeft gekregen.

Zuid-Sumatra.

In Zuid-Sumatra bestaat de 1e Divisie van de "Lasjkar Merah" uit vier regimenten; de 2e Divisie heeft het nooit verder gebracht dan tot een summer bewapend bataljon.

De officiële strijdorganisatie van de P.K.I. in Zuid-Sumatra is van weinig betekenis. Echter bestaat de mogelijkheid, dat ondergrondse actie wordt gevoerd of voorbereid.

III. HET COMMUNISME EN HET ONDERWIJS.

Te Tebingtinggi ter S.O.K. werd een "Marx-House" opgericht voor de P.K.I., de Partai Sosialis, de Pesindo, de S.O.B.S.I. en de Sarboepri ter opleiding van revolutionaire leiders voor de linkervleugel in geheel Noord-Sumatra.

IV. COMMUNISTISCHE INVLOEDEN IN HET ALGEMEEN.

Tijdens de zitting van de "Dewan Perwakilan Soematera" (volksvertegenwoordiging van Sumatra) in Mei 1947 te Fort de Kock, oefenden de P.K.I. en de S.O.B.S.I. felle kritiek uit op het regeringsbeleid in het algemeen en op de corruptie onder arbeiders en in het leger in het bijzonder. De meest felle tegenstanders van het regeringsbeleid waren Abdoel Karim en Bachtaroeddin, C.- 2 Reg. Tentara. Merah Indonesia te Fort de Kock.

Een uitlating betreffende de basis-overeenkomst van Linggadjati van Selamat Ginting, een zeer extreem Lasjkar Rakjat-leider, tevens lid van de Indonesische militaire delegatie in Medan, die veel invloed heeft, ook onder de T.N.I.-officieren, verdient vermelding. Ginting beschouwde de basis-overeenkomst van tijdelijke aard en hoopt op een derde wereldoorlog, die het basis-accoord zal teniet doen en Indonesië "100 % merdeka" zal geven. Volgens hem zou Indonesië in deze oorlog samenwerken met Rusland.

S.O.K.

Tijdens de viering van de 1 Mei-dag te Medan verklaarde de Indonesische arbeidersleider Ishak, dat alleen de Russische arbeiders voorspoedig en gelukkig leven. Volgens hem moet het volk de geest van de strijd leren van de Russische pioniers.

S.W.K.

De invloed van de P.K.I. en de activiteit van deze partij schijnen ter S.W.K. toe te nemen. "Field Preparation" te Fort de Kock meldde aan haar hoofdkwartier te Pematang Siantar, dat zij een complot had ontdekt, waarbij de P.K.I. ter S.W.K. op 1 Mei 1947 een bloedige revolutie had willen ontketenen in samenwerking met een gezelschap, dat uit Java was gearriveerd. Bijzonderheden over dit gezelschap, dat "Rantai" werd genoemd, zijn niet bekend. De verwachte communistische explosie is achterwege gebleven.

Lamongse Districten.

In de Lamongse Districten bestaan twee communistische partijen, een onder leiding van Djoenaid Soerapati en een onder leiding van de Javaan Soewardi. Welke partij als de officiële sectie P.K.I.-Lamongs zal worden erkend is nog niet uitgemaakt. Kleine schermutselingen tussen beide partijen hebben reeds plaats gehad. De T.N.I. heeft maatregelen getroffen om de zich voordoende communistische troebelen te localiseren, terwijl Abdoel Karim zich in deze kwestie zou mengen. Tengevolge van deze controverse is de communistische invloed in deze residentie afgenomen.

Benkoelen.

Verschillende berichten wijzen er op, dat de P.K.I.-Benkoelen, met als centrum Tjoeroep, meer activiteit begint te ontwikkelen. Leider van de P.K.I.-Benkoelen is de Padanger Iljas. Deze wordt bijgestaan door de ex-Digoelist Hasan Basri. Medio April 1947 voerde de P.K.I.-Benkoelen propaganda tegen

de Ambonezen en Menadonezen in de binnenlanden, aangezien deze allen pro-Nica zouden zijn. De in begin Mei 1947 gerapporteerde actie tegen deze volksgroepen op de olie-terreinen bij Pendopo (boven Palembang), waarbij volgens geruchten twee Ambonezen en 1 Menadonees zijn vermoord, zou een uitvloeisel van deze propaganda zijn.

Riouw.

In Riouw (uitgezonderd de tot deze residentie behorende eilanden) verkrijgt de P.K.I. steeds meer invloed. Dit behoeft geen verwondering te wekken, daar de bevolking in zeer ongunstige omstandigheden leeft.

COMMUNISTISCHE VERBINDINGEN

I. VERBINDINGEN MET AUSTRALIE

Geregeld blijkt, dat verbindingen met Australische communisten bestaan, die via het scheepsverkeer tussen de Republiek en Australië worden onderhouden.

De Australische communist Campbell, vanaf December 1946 on-officiëel handelsvertegenwoordiger van de Republiek in Australië, is als zodanig ontslagen en zou Java reeds hebben verlaten.

II. VERBINDINGEN MET MALAKA EN RUSLAND

A. Communistische Organisaties te Singapore.

De zuiver-Indonesische politieke partijen te Singapore verlopen. De "Perkabin" (Perkoempoelan Kaoem Boeroeh Indonesia Merdeka, Vereniging van Arbeidersgroepen van Vrij Indonesië) bestaat niet meer.

De "Persatoean Indonesia" (ook wel "Indonesian Association" geheten) vertoont weinig activiteit. Zij is thans meer een Indonesisch propaganda-lichaam dan een vereniging. Haar contacten met landen buiten Malaka bleven onveranderd. Het door de Persatoean Indonesia uitgegeven propaganda-geschrift "Indonesia" verschijnt wekelijks; het wordt in een oplaag van slechts 100 exemplaren vervaardigd en voornamelijk naar Indonesische Verenigingen in het buitenland gezonden.

B. Verbindingen met Rusland.

In Singapore treedt sedert geruime tijd Soeparto op; hij noemt zich vertegenwoordiger van Alimin en bezoekt geregeld Russische schepen, die Singapore aandoen. Voorts verdient te Singapore vermelding de communist Soelaiman, die beweert, door Alimin naar Singapore te zijn gezonden.

Belangrijke aanwijzingen duiden er op, dat in de toekomst de verbindingslijn Indonesië-Moscou via Wladiwostok en Bangkok zal gaan lopen.

III. DE "WORLD FEDERATION OF DEMOCRATIC YOUTH"

De "Badan Kongres Pemoeda Repoeblik Indonesia" (Bond van alle Jeugdverenigingen in Indonesië) is toegetreten als lid van de "World Federation of Democratic Youth", een communistisch georiënteerde, 45 miljoen jongeren omvattende, wereldorganisatie, die in November 1945 te Londen is opgericht en haar zetel thans waarschijnlijk te Parijs heeft.

De W.F.D.Y. stelt zich o.m. tot doel steun te verlenen aan de voor hun vrijheid strijdende koloniale volken. Drie vertegenwoordigers van de W.F.D.Y., n.l. Lautissier (Frankrijk), Tomovic (Joegoslavië) en Olga Tchetchetkina (Rusland), bezochten in Mei 1947 de Republiek om zich op de hoogte te stellen van de jeugdbeweging, de levensomstandigheden en de sociale verhoudingen.

Dit bezoek had een communistische inslag. Op een bijeenkomst in het Republikeinse Ministerie van Voorlichting lichtten de genoemde vertegenwoordigers de opbouw-arbeid van de jeugd toe aan de hand van voorbeelden uit Rusland.

Congressen van de W.F.D.Y. zouden in de toekomst aanleiding kunnen geven tot communistische buitenlandse contacten.

(afgesloten 8 Juli 1947)

0/398

UITGEBOKT

GEHEIM

Besluit van de

HET COMMUNISME IN DE INDONESISCHE REPUBLIEK.

Volgno.
30 JUNI 1947
ACD/17758

BUREAU B	
Nummer:	
Datum:	30-6-47

Inhoud :

1. Inleiding	pag. 1
2. Ontwikkeling der Communistische Organen	" 1
3. De Communistische Partij en de Republiek	" 6
4. Arbeiders en Boeren	" 12
5. Communisme en Leger / Rode Legers	" 16
6. Communisme en Islam	" 18
7. Chineesch Communisme / Internationaal Verband	" 19
8. Communisme op Sumatra	" 24
9. Conclusies	" 28

HET COMMUNISME IN DE INDONESISCHE REPUBLIEK.

1. INLEIDING.

Er bestaat sinds bijna een jaar een opvallende tegenstrijdigheid tussen de schaarsche officiële mededeelingen der Republiek over de politieke werkzaamheid der communistische partij en de talloze berichten en geruchten, welke vanuit het republikeinse binnenland in het door Nederlanders bezette gebied doordringen en alle gewag maken van intensieve communistische propaganda tot zelfs in de kleinste dessa. Wij beschikken thans over voldoende gegevens om deze tegenstrijdigheid te verklaren en tevens te wijzen op den ernst van den toestand - ook in dit opzicht - op Java en Sumatra. Dit overzicht werd niet opzet zeer objectief geschreven en toch zal het lijken, alsof hier plotseling een gordijn gelicht wordt en het republikeinse tooneel een geheel ander tafereel te zien geeft dan uit de officiële voorlichting, zoewel van Indonesische als van Nederlandsche zijde, verwacht mocht worden. Wij zijn ons zeer bewust van het drastische in de formulering, doch wij beschouwen het geenszins denkbeeldig, dat binnen zeer korten tijd van achter het scherm van Lingradjati-Indonesië een Sovjet-republiek zal te voorschijn te treden. Deze pijnlijke verrassing mag op zich zelf beschouwd worden als een glansrijk succes der communistische camouflage-tactiek, waartegenover de Nederlandsche aandacht, zoewel hier als in het noorderland, in gebreke is gebleven.

2. ONTWIKKELING DER COMMUNISTISCHE ORGANEN.

Tijdens de Japansche bezetting is de vooroorlogse communistische activiteit tot op zekere hoogte levend gebleven in tweërlei strooming. De eerste groep onder SAJOETI trachtte onder het noot van samenwerking aan de "Co-prosperity-afeer van Groot-Oost-Azië" te infiltreren in bepaalde Japansche instellingen, zoals bijv. den propagandadienst, waarin Sajoeti zelf in 1944 werd opgenomen.

De tweede, en thans in haar resultaten de belangrijkste groep, ontplooidde een vrij groote ondergrondse activiteit

door salverminzen in de massa's. Zij stond onder leiding van den huidige Minister van Defensie, Mr. AMIR Sjarifoeddin, die, naar politierapporten van 1939, reeds voor den oorlog in contact stond met rondreizende communistische propagandisten en den bezettingstijd grotendeels in de gevangenis heeft doorgebracht.

In de Japansche periode wist Sjarifoeddin een tweetal brochures van zijn hand in de ondergrondse organisatie te verspreiden. Speciaal werd hierin aangegeven hoe te handelen, wanneer Japan door de geallieerden ten val zou zijn gebracht. Volgens mededeelingen van geïnterneerde communisten aan Europeesche lotgenooten, meesten de communisten, zodra de tijd tot handelen zou zijn aangebroken, trachten overal op Java de macht in handen te krijgen, zoo noodig met wapengeweld en offering van levens. Een en ander werd door den Japanschen Geheimen Dienst ontdekt, hetgeen tot massa-arrestaties leidde. De meeste gevangenen, waaronder veroordeelden van den communistischen opstand in 1926, waren in de gevangenis te Ambarawa opgesloten. Een der doelstellingen was, zoals ook aangegeven in Sjarifoeddin's brochure, de vernietiging van het westersche element.

Na de capitulatie van Japan ontpleooiden deze groepen een vrij groote propagandistische activiteit. In hunne talrijke openlucht-redevoeringen werden de Indonesiers opgewekt, verzet te plegen tegen allen, die naar eenigszins verlangen naar den terugkeer van het Nederlandsche gezag. Opmerkelijk is, dat ook het gerucht werd losgelaten, als zouden koeriers van Sjarifoeddin van Moskou uitgaande instructies hebben meegebracht, welke inhielden om in samenwerking met Moskou een communistische staat te vormen, immers: Rusland had dezen oorlog gewonnen en niet Amerika of Engeland. Men vergelijk hiermee de Russische voorstelling van zaken in het Verre Oosten, waar Rusland zich aandiende als de werkelijke overwinnaar van Japan (cf. Harold J. Noble in Saturday Evening Post 23/11/46: "The Russians are very busy in Japan".)

Door de Britsche intelligence van de 23rd Indian

Division werd een document gevonden met instructies als die ver-
vat in Sjarifoeddin's brochure en met de mededeeling, dat nauwe
besprekingen werden gevoerd met de "partij" in andere landen,
in het bijzonder Rusland en Australië, terwijl tevens werd komd
gedaan, dat de eigen partij een permanent agent in Moskou had,
een zekere ALIKIN, die daar reeds 12 jaren vertoefde en die be-
schouwd kan worden als Hatta's ambassadeur te Moskou.

De tijdens den oorlog in Australië verblijvende commu-
nisten, meestal ex-geïnterneerden uit Boven-Digoel, hadden een
nauw contact met de Australische communistische partij en hiel-
den daar pamfletten in gereedheid, welke t.s.t. op Java ver-
spreid zouden worden (o.a. van Harry Poel). De bekende commu-
nist Djamaloeeddin Tamin zou vanuit Australië zelfs contact heb-
ben gehad met Amir Sjarifoeddin en Hatta.

Na de capitulatie van Japan kregen de goed-georganiseer-
de en op hun taak goed voorbereide communistische cellen uiter-
aard hun aandeel in de beweging der maanden October en Novem-
ber 1945. Naast de Sajoeti- en Sjarifoeddin-groep treedt nu TAN
MALAKKA, die zijn communistische ideologie thans verzoegt met
pan-Asiatische en nationalistische bedoelingen en daardoor,
meer verluidt, minder aanvaardbaar is geworden voor Moskou. In
zijn brochure "Pari" (Proletari Asia Repoeblik International)
verkondigt hij een wereldfederatie van proletarische republie-
ken, waarin men meer met Angelsaksische invloeden diende te re-
kenen dan met Russische. Het is dan ook niet te verwonderen,
dat de meer op Moskou geïntereerde groep, welke later terug
is te vinden in de P.K.I. (Partai Komunis Indonesia) met als
verreweg dominerende figuur de in 1946 uit Rusland teruggekeer-
de ALIKIN, zich van Tan Malakka afkeerde, ook al maakte de
P.K.I. aanvankelijk nog deel uit van het door Tan Malakka ge-
stichte "Volksfront" (Perantoean Perdjoangan). De arrestaties
van Februari en Juli 1946 mogen daarom niet, zooals in de Neder-
landsche voorlichting is geschied en door het presidium der
republiek uitdrukkelijk werd voorgesteld, uitgelegd worden als
een overwinning op de linkse extremisten. Integendeel, zij
betekenen slechts de zuivering der P.K.I. van de "communisti-

zake niet naar representatieve" volgelingen van Tan Malakka's afwijkende ideologie. De voorheen zeer groote invloed van Tan Malakka werd ten deele teniet gedaan door het slimme spel van zijn ouden tegenstander Amir Sjarifoeddin, maar is in geenem deele verdwenen en vele zijner volgelingen zijn thans nog georganiseerd in de zgn. AKOMA (Angkatan Kommoenis Moeda), de communistische jeugdorganisatie door Tan Malakka opgericht. Deze Akoma neemt nog steeds een bijzondere plaats in tusschen de overige communistische organen. In tegenstelling met de door Moskou erkende P.K.I. verwierp zij de Linggadjadi-overeenkomst en sloot zich aan bij de "Benteng Repoeblik Indonesia", de agitatorische bendes van SEKONG, gerecruteerd uit de Masjoemi, de Badan Pembontak Indonesia, de Partai Nasional Indonesia, de Kris en de Lasjar Sekjat Djawa Barat, alle organisaties, die thans geheel of gedeeltelijk doortrokken zijn van communistische ideeën.

De officieele communistische partij, de P.K.I., werd op 21 October 1945 weer opgericht onder leiding van Mr. MOH. JOSEPH, die echter door een "Comité tot herstel van de orde in de P.K.I.", waarin ook de bekende communistische leider van de "Partai Boeroeh Indonesia", Mr. Iwa Koesoema Soesantiri zitting had, weggesuiverd werd om zijn afwijkingen van het rechtgeloofige communisme. Voorsitter werd daarna de in Maart 1946 uit Australië teruggekeerde SARDJONO, die in 1945 nog leider was van het Centraal Komitee Indonesia Merdeka (K.I.M.) te Krissana. De opperste leiding berust thans bij haar "Politiek Bureau", waarin behalve Sardjono o.a. nog zitting hebben ALIMIN en Drs. Maroeto Saroesman, beide zeer invloedrijke figuren in de Sjocja'sche politiek.

Het is interessant te vernemen, dat volgens de "Bintang Merah" van 1 April 1947 een nieuwe communistische organisatie is opgericht te Solo, de zgn. P.K.I.-Merah, onder leiding van ALI KASIM, tot 1945 secretaris van de communistische partij. In een harer proclamaties kondigt zij aan, dat de "strategie en de tactiek der P.K.I.-Merah niet van bovenaf zal worden opgelegd, doch het resultaat zal zijn van beraadslaging met de

laagste groepen".

Deze nieuwe partij vreesde het verwijt van Trotsky-isme of links-radicalisme, doch waarachtigt, dat "beschuldigingen op subjectieve basis geen maatstaf mogen vormen in den politieken strijd. Parteilijke methoden vond men vrasser in de anti-bolschewistische politiek van Hitler en werden thans weder ten leensgele overgeerd door de Verenigde Staten van Noord-Amerika."

Uit dit historisch overzicht, dat met opzet tot een minimum beperkt werd, valt reeds een belangrijke conclusie te trekken, met name, dat onmiddellijk na de Japansche capitulatie een groot aantal communistische groeperingen, met uitzakend op hun taak berekende propagandisten, gereed stonden, zoo niet om de macht te grijpen, dan toch om een organisatieactiviteit te ontlokken en dit op een oogenblik, dat alle groeperingen en organisaties of geen invloed hadden vanwege het nium der Japansche collaboratie, of volkomen ontredderd werden in de alomtegenwoordige verwarving.

3. DE COMMUNISTISCHE PARTIJ EN DE REPUBLIEK.

In het partij-congres te Solo, in Januari 1947, stelde de P.K.I. nieuwe statuten op, waarin zij zich op Marxistisch-Leninistischen grondslag stelt: alle productiemiddelen behooren aan de gemeenschap; het streven zal zijn, een revolutionairen klassenstrijd te ontketenen en een strenge partij-discipline moet in acht genomen worden. In één woord: De Leninistische gemeenschap is het uiteindelijke doel. Tegenover deze doelstelling heeft het bij menigen verbazing gewekt, dat de communistische partij zich steeds achter de agn.collaborateurs Soekarno en Hatta heeft gesteld en met name in de aanvaarding van de basis-overeenkomst van Linggadjati onvoorwaardelijken steun heeft verleend aan de republikeinsche regering. In werkelijkheid liggen de motieven voor deze agn.resolpolitiek voor het grijpen. Ten eerste is thans gemakkelijk aan te toonen, dat de P.K.I. verschillende principiele doelstellingen heeft bewust naar den achtergrond heeft geschoven en, zoals haar leiders het luide proclameerden, "even eden te schenken voor den verdere strijd". Ten tweede zijn er vele aanwijzingen, dat er in werkelijkheid een verregaande vereenselving is van communistische partij en republikeinsche regering, niet in het minst door de geestelijke instelling der hoogste gezagdragers.

Voor de opportuniteitspolitiek der P.K.I. leveren de republikeinsche plaatselijke bladen de meest illustratieve bewijzen :

De communisten lieten evenzeer als de vice-president Moh.Hatta en de minister Djarifoeddin telkens weer blijken, dat zij Linggadjati als een tijdelijke noodzaak beschouwen en de strijd uiteindelijk tegen het kapitaal, d.i. Amerika, Engeland en Nederland gaat. De woorden en leuzen zijn zelfs niet veranderd sinds de Japansche dagen van Soekarno :

"Amerika, kita strika,
"Inggris, kita linggis."

Uit het strijdprogramma (vgl.bijl.1) blijkt, dat de handhaving en de consolideering van de republiek slechts een eerste stap is in de richting van een socialistische maatschappij. De communistische "Sintang Merah" (15 December 1946): Linggadjati wordt aanvaard met het oog op de consolidatie van de republiek en als eerste stap in de richting van een socialistisch-proletarische revolutie. Indonesië heeft thans een adempauze nodig om weer op krachten te komen voor den verdere strijd.

ALIMIN (redevoering te Cheribon, 27 Dec. 1946):

Ik sta achter degenen, die in staat zouden zijn om de verwerping van de basis-overeenkomst uit een internationaal oogpunt te verdedigen. Er wordt thans tegen het wereldkapitaal gevochten. De verwerping van de basis-overeenkomst zou politieke zelfmoord betekenen. Een adempauze betekent geen stilzitten. Hoewel ook buitenlandse eigendommen niet konden worden aangetast, bestond nog altijd het middel van onteigening ten algemene nutte; overname van vitale bedrijven was dus niet alleen mogelijk, doch zelfs gewenst.

Elders: Een volk, dat armoedig is en ondervoed, biedt geen zekerheid voor een revolutie en afwijzing der overeenkomst zou den val van het Kabinet betekenen met als mogelijke gevolgen, dat de macht in handen zou komen van avonturiers en een complete Amerikaanse blokkade.

ALIMIN betoogt voor het nieuwe Komite Nasional Indonesia

Poesat (KNIP) te Malang, dat de P.K.I. zowel in de internationale politiek als nationale politiek meer nationaal werkte dan alle andere partijen, doch innerlijk communistisch bleef.

Interview van Alimin aan de "Api Rakjat" (5 April 1947):

"Onze strijd moet er naar buiten uitzien als die van Partai Nasional Indonesia (PNI), doch naar binnen moeten wij het P.K.I. programma gebruiken."

Geheel in overeenstemming hiermede is ook het niet meer daadwerkelijk deelnemen van de P.K.I. aan de regering. In de "Lintang Merah" van 1 November 1946 wordt hiervoor de volgende verklaring gegeven :

"Indonesia ligt op een strategisch belangrijke positie, onder de bedreiging van de kanonnen der groote kapitalistische landen Amerika en Engeland. Deze landen gaan niet accoord met de Hollandsche overheersching, doch evenmin met de cellenbouw van Moskou en de communisten. Daarom zou deelnemen van de P.K.I. aan de regering niet tactisch zijn. Onze revolutie is nog in het nationale stadium en moet eerst in nationaal geest worden opgelost. Onder de ministers zijn derhalve geen P.K.I.-leden."

"Kedaulatan Rakjat" (uiterst linksch) (24 Januari 1947):

Men moet de Lenin-theorie niet dogmatisch opvatten, doch aan de omstandigheden aanpassen, anders is zij een doode letter. De Lenins theorie te verzesenlijken, moeten de stellingen in overeenstemming worden gebracht met tijd en omstandigheden.

In een interview te Fort de Roek op 11 October 1946 werd GANI gevraagd, waarom de communisten niet aan het 3de Kabinet Sjahrir deelnamen. De minister van Welvaart antwoordde, dat dit verband hield "met artikel 8 van het politiek program van de P.K.I., dat niet de goedkeuring heeft van de regering".

Dit werd duidelijk als geestigheid bedoeld. Het politieke program van de P.K.I. is bekend en telt slechts 7 artikelen!

De "Kedaulatan Rakjat" teekende hierbij aan, dat de communisten een politiek van non-coöperatie voeren. Het niet deelnemen van de communisten aan het kabinet heeft zijn oorszaak in redenen van praktische politiek, omdat de partij geheel vrij wenst te staan tegenover de regering.
Voorts van Amerika, afkeer van de Nederlandsche koloniale politiek, volledige onafhankelijkheid van Indonesia niet noodzakera. Indien er in de regering "Kerkensche zalen" zouden zitten.

De verregaande samenwerking van republiek en communistische partij blijkt, zooals gezegd, voor een groot deel reeds uit de herkomst en wettelijke instelling der republikeinsche regeringsleiders en in tweede instantie ook uit de intensieve, in wezen communistische propaganda, gevoerd door republikeinsche instellingen, welke tot nog toe, althans officieel, buiten het partijverband der P.M.I. stonden.

De president SOEKARNO, voor den oorlog via de Partai Nasional Indonesia (PNI) in contact staande met sommige der vooraanstaande communistische leiders, laat thans geen enkele gelegenheid voorbijgaan, Rusland als den heilstaat, ook voor Indonesia, te proclameeren. Het is wellicht geen toevaligheid, dat hij zich in zijn Japansche propaganda wel scherp tegen de Angelsaksers keerde, maar voorzigtiglijk vermeed, de Russen in zijn beeldrijke anathema's te betrekken ! In November 1945 kon hij dan ook uit volle overtuiging Stalin een telegram zenden, waarin hij zijn bewondering uitsprak voor het Russische stelsel en zijn vertrouwen uitte in de uiteindelijke zege der Russische idealen.

Op 6 November 1946 verklaart Soekarno te Madelon, dat de bij de Pesindo aangesloten jeugd de theorieën van Marx ook in de praktijk moet brengen. Op het onderwijzerscongres te Solo (21 Dec. 1946) herhaalde hij zijn aansporingen, zich "te organiseren", en citeerde, overigens zeer tersake, Jaures en Lenin.

De vice-president MOH. HATTA is steeds een orthodox Marxist geweest en leidde de Indonesische Studentenbeweging, de Perhimpunan Indonesia, in communistische banen. In 1927 was hij gedelegeerde op het internationale congres van de "Liga tegen Koloniale onderdrukking", te Brussel, een communistische mantel-organisatie. Hatta kreeg zelfs zitting in het presidium van het Kongres.

Zijn huidige economische politiek en zijn uiteraard zeer invloedrijke propaganda zijn doortrokken van Marxistische geest en ademen een overtuigde bewondering voor Lenin en Stalin.

De premier Sjahrir, voorman der socialistische partij, benoemde C.H.Campbell tot "Temporary Trade Commissioner" voor de Republiek in Australië. Het was Sjahrir bekend, dat deze eerste buitenlandse vertegenwoordiger der republiek secretaris is van de Communistische Partij te Sydney !

Ook de intieme relaties, welke Sjahrir heeft met den naar Stalin-model op den achtergrond blijvenden ALIMIN, zijn verdacht. Bij het bezoek, dat Alimin thans ter observoering van de Pasendan-beweging aan Batavia brengt, woont hij ten huize van Sjahrir en neemt er deel aan de besprekingen met den Australischen Consul-Generaal !

Dr. A.K.GANI, een der meest op den voorgrond tredende nationalist en thans Minister van Welvaart in het derde Kabinet Sjahrir, liet als sub-gouverneur van Sumatra een zogenaamden "kettingbrief" uitgaan van de I.C.P. (International Communist Party) ter Sumatra's Westkust met als centrum Moskou ! En het is sinds November 1946 steeds meer opgevallen, dat Gani's redevoeringen en interviews de tendens hebben, Rusland als den heilstaat bij uitnemendheid voor te stellen.

Wij kunnen ons voorloepig tot deze vier eeryphaenen in het republikeinsche bewind beperken, vooral waar de mindere goden in de verdere uiteenzettingen nog ter sprake komen.

Te heei en te gras zijn hier nog enkele gegevens - uit duizenden ! - verzameld, teneinde het nauwe verband te illustreeren tusschen republiek en communistische propaganda :

Het gewone volk wordt, sinds Mei 1946, rechtstreeks bereikt door de "Partai Rakjat Indonesia" onder voorsitterschap van Drs. Maroeto ~~DARJESMAN~~, ondervoorsitter der P.R.I. ! In het programma deser sterk door de republiek geadverteerde partij staan :

"anti-kapitalisme, anti-imperialisme en anti-fascisme".

De eerste leden waren vooral uit Australië teruggekeerde communisten, die bij uitstek geschikt waren voor propaganda-doelinden. Het heeft er thans allen schijn van gekregen, dat deze P.R.I. in haar recente ontwikkeling is uitgegroeid tot een zeer efficiënte communistische mantel-organisatie.

Ook in de niet genulijk communistische partij wordt Rusland voortdurend als de heilstaat voorgesteld. Collectivistische beginselen, cooperatie, nationalisatie worden daar als de idealen uitgedragen met al te duidelijke sympathie en vaak directe medewerking der hoogste republikeinse gezagdragers.

De groote propagandistische activiteit van den bekenden ALIMIN, die in republikeinse kringen wel eens werd voorgesteld als de toekomstige rivaal van Soekarno, wordt door de officieele regering in de hand gewerkt. Voor het leger, in Islamitische bijeenkomsten, voor studenten en in vrouwen-organisaties wordt hem dagelijks de gelegenheid gegeven, zijn groot rede-naarstalent in dienst te stellen van zijn Marxistisch-revolutionnaire propaganda.

Een belangrijke rol in de vorming van communistische proselyten vervult thans het te Madieen geopende en later naar Djoeja overgebrachte Marx-house. Dit is een studie-centrum met internaat, dat onder auspiciën van de "Sajap Keri", het zogenoemde Volksfront van de Partai Komunis, de Pemuda Sosialis en de Partai Sosialis, naar het voorbeeld van het Marx-house te Sydney, werd opgericht. De P.K.I. echter beschouwt het Marx-house als een orgaan der communistische partij en haar officieele spreekbuis, de "Sitang Merah", adverteert op geestdriftige wijze deze instelling voor het vormen van het "Kader" der partij. Zoowel Sjahrir, Sjarifoeedin als de Minister van Sociale Zaken, Mevr. Maria Ulfah Santoso, hielden er toespreken en proclameerden er het apocalyptische ideaal der Sovjet-gouden-eeuw.

Het hoofd der afdeling Madieen van den Republikeinse Voorlichtingsdienst reikte den abiturienten een exemplaar uit van het "Communistisch Manifest" als "voorbeeld op den verderren levensweg".

Ook de in September 1946 te Solo opgerichte "Panti Pengetakwaan Revolusioner" wordt door de P.K.I. als een organiek onderdeel der Partai beschouwd. Er wordt daar o.a. onderwijs gegeven in Marxisme, Leninisme, Revolutie-tactiek, Boerankwestie en Analyse van het Sultanaat.

Tallose voorbeelden kunnen dit beeld vervolmaken. In vrijwel alle organisaties en instellingen der republiek treffen wij dezelfde ontwikkeling aan.

Het besluit tot oprichting wordt genomen door een of ander lichaam, of op een of andere bijeenkomst, zonder dat van buiten af kan onderkend worden, wie de eerste suggestie opperde. Daarna wordt - meestal met op den achtergrond het prestige van den president of van het Komite Nasional (KNIP) - een intensieve propaganda gevoerd onder het etiket van den onafhankelijkheidsstrijd. Onder de eerst aangeworven leden zijn goed-getrainde communistische propagandisten, die uiterst actief het werkprogramma helpen opstellen. In de eerste phase treedt een beproefd partijgenoot op in het presidium van het nieuwe instituut. Deze tweede groote methode van een zich onopvallend opspringend communisme, zich in de eerste plaats richtend op het infiltreren in niet-communistische of zelfs anti-communistische vereenigingen,

meest de directe bestrijding van dergelijke vereenigingen vervangen. Het is typeerend, dat hierdoor teruggescrepen wordt op de methoden, welke sinds het eerste Volksfront van Leon Blum in Frankrijk door de communisten overal in Europa toegepast werden. En het is bekend, dat zelfs de socialist Blum daarbij het loodje legde. De Indonesische communisten, hoe de indruk naar buiten ook nog is, zijn uiterst bedreven in de stap-voor-stap-methode van voorafgaand doordrenken met communistische beginselen, het daaraan volgend infiltreren met betrouwbare elementen en het uiteindelijke grijpen naar de sleutelposities. Dit is vooral duidelijk gebleken in de thans weer veel voorkomende oprichting van talloze plaatselijke afdelingen van het zgn. "Volksfront", waaraan door alle partijen van de zgn. "Bajap Kiri" wordt deelgenomen, maar waarin spoedig na het tot stand komen de P.K.I. als het leidinggevende lichaam naar voren treedt. Wij overdrijven niet, wanneer wij ons aan de uitspraak wagen, dat de Bajap Kiri, telkens wanneer hij thans als zodanig naar voren treedt, een zuiver communistische vertegenwoordiging is. Een reactie der republikeinsche overheid is hierin niet te verwachten, waar, zoals gezegd, haar voornaamste vertegenwoordigers openlijk hun sympathie en waardeering betuigen voor de Russische ideologie.

b. ARBEIDERS EN BOEREN.

De leiders der Republiek Indonesia hebben na de treurige beginperiode spoedig ingezien, dat een goede "orde" het gezag der republiek in het buitenland zou verhoogen en zij hebben onmiddellijk aangestuurd op overkappende organisaties, die de talloze vereenigingen zouden samenbinden, en het is juist hierbij, dat het opvalt hoe in elke nieuwe Boesat of Centraal Komite van dergelijke organisaties telkens door de wel geverfde communistische prepagandisten op den voorgrond treden en de leiding nemen.

De arbeidersorganisatie heeft dadelijk de volle aandacht van den reeds voor den oorlog op zijn ondergrondse activiteit bekend staanden communist Mr. Iwa Koesoema Amanto, minister van Sociale Zaken in het eerste Kabinet-Sjahrir. Reeds op 15 Septem-

ber 1945 richt hij de Barisan Boeroeh Indonesia, het Indonesisch Arbeidersfront op, volledig gesteund door de regering. Van meet af aan beweegt dit zich onder het communistisch impuls, in syndicalistische richting, met uitzondering alleen van die onderafdeelingen, waarin zich nog het gezag liet gelden van plaatselijke potentatjes, terwijl voor elken arbeider min of meer de plicht bestond tot de organisatie toe te treden. De belangrijkste rol van deze Barisan Boeroeh in de sociale revolutie was de overname en socialisatie in het eerste stadium van de door de Japanners beheerde ondernemingen en bedrijven. Hetgeen binnen enkele weken over geheel Java was doorgevoerd.

Tenzelfdertijd kwam ook het defensie-orgaan deser partij tot stand, de Lasikar Boeroeh, met als voornaamste taak "elk kantoor, elke fabriek moet een vesting vormen voor de verdediging van de onafhankelijkheid en van de belangen van de arbeiders."

Men oordeelt niet lichtvaardig over dergelijke opdracht. Voor het tot stand komen der huidige demarcatielijnen werden onder het mom van "verschroeide aarde politiek" huizen, fabrieken en utiliteitswerken klakkeloos vernietigd, niet door de IRI, zoals al te vaak in de Nederlandse voorlichting werd voorgehouden, maar door de arbeiders zelf, en last van hun bedrijfsleden. In deze belichting werd in Zuid-Bandoeng, Perong en Medjokerto de "aarde niet verschroeid" in de verdediging der onafhankelijkheid, maar werd veelmeer "kapitaal vernietigd" in een aanval van het wereldproletariaat.

In dit licht ook wordt de teruggave der eigendommen, zecals bepaald in Art. 14 der Antwerpevereenkomst van Linggadjati, een volslagen fictie.

Aan deze arbeidersbeweging wordt in Januari 1946 een vrouwenorganisatie toegevoegd, de Barisan Boeroeh Wanita Indonesia, die, aanvankelijk voortbordurend op het Japansche bouwschema, thans van de P.K.I. uit met communistische beginselen wordt doordrenkt. Allerwegen worden cursussen gehouden, waarbij een groote plaats wordt ingeruimd aan geromantiseerde levensbeschrijvingen van Marx, Engels, Lenin en Dimitroff. Bij de ontruiming

van de Perong-delta werd door de Nederlandsche troepen een groote hoeveelheid aan communistisch propagandamateriaal aange- troffen, o.a. pamfletten en levensgrote portretten van Lenin. De Chineseesche journalist Li Min treft in een militaire leger- plaats, dicht bij het paleis van den president, groote olieverf- schilderijen van Lenin en Stalin aan.

In Juli 1946 kwam het Concentratie-Organ van den Indonesischen Arbeidersstrijd tot stand (E.K.P.B.I.) als over- zappende centrale.

Openlijk is er nog geen sprake van invloed van de P.A.I.; toeh verkt wel zeer illustreerend de bekendmaking van het hoofdbestuur van Partai Boeroeh Indonesia van Maart 1946 :

"Ook ook de organisatie der republiek is - zelfs al is zij zoo democratisch mogelijk - wanneer het eigendomsrecht op grond, fabrieken en bedrijven nog in individuele handen en het kapitaal nog individueel besit is, zal dit kapitaal de arbeiders gekluisterd houden in banden van slavernij... Wij arbeiders hebben de macht in handen genomen op de be- drijven, fabrieken en ondernemingen, die in het besit wa- ren van het buitenlandisch kapitaal. Deze macht behoort in onze handen. Daarom, Indonesische arbeiders, vereenigt U in de arbeidersorganisaties om de wereldbroederschap te verwerkelijken."

In het in Juni 1946 uitgegeven strijdprogramma stelt de P.B.I. zich op den grondslag van het socialisme van Marx en Lenin. Haar strijdsmethode zal zijn "de klassenstrijd langs revolutionairen weg" (zie bijlage 2.)

Met een dergelijk programma, waaruit de geest van Soemantri spreekt, moest de P.B.I., zoo ze niet reeds een commu- nistische mantelorganisatie was, vrij spoedig in het vaarwater der P.K.I. komen. In Mei 1946 werd de P.B.I. omgeset in de Gaboengan Sarekat Boeroeh Indonesia (GASBI), terwijl in Augus- tus 1946 een federatie van landelijke arbeidersbonden werd opge- richt in de Gaboengan Boeroeh Vertikaal.

In November 1946 komt eindelijk de GOSBI tot stand, de Sarekat Gemeen Boeroeh Seloeroeh Indonesia, de groote fusie van arbeiders en vakverenigingen, welke thans 23 vakverenigingen omvat met een totaal van 1.250.000 leden. In het bestuur namen onmiddellijk zitting de communisten SATIADJID en H.A. RAJAGANTI. Zeer recent werd Satiadjid voorzitter van de Partai Boeroeh Indonesia.....

Een geheel analoge ontwikkeling heeft ook de boeren-organisatie doorgemaakt, zoals zij thans culmineert in "BARISOENPRI" d.i. Sarikat Boeroeh Perkebunan Republik Indonesia, onder voorzitterschap van den hooger reeds herhaaldelijk genoemden Drs. Maroeto ~~WALIKRANAN~~, onder-voorzitter van de communistische partij. Naast hem nemen zitting in het bestuur de communisten Geardjan en Hoesjeng Saleh.....

Ook hier nemen dus weer leiding de vertrouwde mitgesonden der communistische partij, die, na aanvankelijke infiltratie, het succes der organisatie voor zich opeischen, zoodra deze omvangrijk genoeg is om het tegen welke reactie ook te kunnen opnemen. Boejoeng Saleh legt een schamtelooze bekentenis af in de "Bintang Merah" van 4 April 1947 :

" In de achter ons liggende tijden heeft de "partij" hulp verleend aan de Sobsi en de Barisan Tani Indonesia, doch dit geschiedde uitsluitend door het Centraal Comité P.K.I. en dit voorbeeld is niet door alle sectie- en ondersectie comité's gevolgd. Alle partijleden moeten om zich heen zien naar het bestaan van nog niet in een organisatie opgenomen arbeiders. Bij het aantreffen daarvan moet men in samenwerking met de plaatselijke afdelingen der SOBSI tot oprichting van een organisatie overgaan.... Praktische hulp bij de uitvoering moet verleend worden door de P.K.I.-sectie en onder-sectie-comité's..... De afdeling "voorlichting" moet zoo mogelijk berusten bij een lid van de partij (P.K.I.), want als anderen de voorlichting verzorgen, valt het resultaat meestal tegen.
..... Zoo staat het ook met de boeren-organisaties. En dit te meer, wijl men in deze kringen reeds de S.T.I.I. (Sarikat Tani Islam Indonesia) kent, welke voor het meerendeel bestaat uit menschen met een bourgeois-geest en geleid wordt door personen, die verdeeldheid onder de tani's willen brengen."

Het bovenstaande, een illustratie der communistische werkmethoden, is wel een bewijs, dat de groote organisaties als Sobsi en Sarboepri, alsmede de boeren-organisaties in feite reeds onofficiële organen van de communistische partij geworden zijn. Slechts vanuit dezen gezichtshoek wordt de houding der Sobsi tegenover art.14 van Lingradjati duidelijk; zij volgde daarin getrouwelijk op het advies der P.K.I.

Ook van internationaal standpunt bezien is de SOBSI een typisch communistische organisatie geworden, die zich moeite geeft buitenlandse verbindingen te krijgen met uiterst links georiënteerde groepeerings. In Nederland vooral met de E.V.C. en het N.V.V., waarmede zoodanige overeenstemming schijnt te be -

staan, dat gezamenlijke congressen en dgl. in uitzicht gesteld werden, ook op oogenblikken, dat de geheele voorlichtingsdienst der Republiek heftig tegen Nederland en zijn bewoners te keer ging.

De SOESI heeft thans vertegenwoordigers in Amerika, Australië en Engeland en inspireert een in Londen door de "Daily Worker" op groote schaal uitgegeven weekblad ter verspreiding in de Angelsaksische landen.

Van actueel interesse is hierbij de Vereniging van arbeiders in de olie-industrie (Serikat Boeroeh Minyak), aangesloten bij de SIBSI. Op 11 April 1947 uit zij haar verlangen om vertegenwoordigers in de commissie ter uitvoering van art. 14 van Lingadjati te hebben.

In de leiding van den Dienst der Oliebedrijven dienen progressieve en revolutionaire personen te zitten, terwijl de S.B.M. moet worden erkend als de eenige organisatie van arbeiders in de olie-industrie, die het recht heeft om de arbeiders te vertegenwoordigen.

Op 18 Mei 1946 verklaart het hoofdbestuur der bij de SOESI aangesloten Serikat Boeroeh Gula (Suikerarbeiderscentrale), dat "de kapitalistische stromingen vernietigd moeten worden en dat alleen socialistische leiding in het bedrijfsleven kan aanvaard worden".

5. COMMUNISME EN LEGER. ROODE TROEPEN.

Na de agn. staatsgreep van Tan Malakka verklaarde de TRI geen bezwaar te hebben tegen de P.K.I. De nuancering was subtiel en de P.K.I. ging ook hier uiterst voorzichtig te werk. Zij begon vooral t.o.v. haar eigen leger-organisatie een zeer onzichtige politiek te volgen.

In Augustus 1946 werd een congres der roode troepen (Laskar Merah) gehouden en een aantal richtlijnen gegeven voor de organisatie en de gedragingen deser troepen. G.a. werd ingesteld, in navolging van het Sovjet-leger, een instituut van politieke officieren. Uitdrukkelijk werd verklaard, dat de

Laskar Merah geen afzonderlijke organisatie was, maar met de communistische partij, de P.K.I., behoorde samen te werken. Na deze voorbereidende maatregelen kon thans de Tentara Merah weer op straat verschijnen.

De "Sin Po" van 30 November '46 schrijft in een reportage over het republikeinsche binnenland :

" Na een lange periode van ondergronds werk beginnen de reeds troepen thans weder in verschillende groote steden te verschijnen. Hun invloed onder de arbeiders en het gepeupel is wassende."

In in de militaire rapporten wordt melding gemaakt, dat de Tentara Merah te Padang, Medan en Semarang weer verschijnt aan de "fronten".

De verhouding tot het officieele republikeinsche leger, de TNI, is belangwekkend, omdat hier van republikeinsche zijde de communistische infiltratie-methode erkend en oogenschijnlijk op het hoogste niveau goedgekeurd wordt.

Het gewestelijk commando van Sumatra's Westkust vraagt op 16 October 1946 om inlichtingen aan de Djoeja'sche regering, omdat gebleken is, "dat de P.K.I. infiltreert in het leger en dat geconstateerd werd, dat vele leden van de Tentara Merah overgaan naar de TNI". Het is niet bekend, of de hoogste legerleiding tegenmaatregelen nam, doch dit is zeer onwaarschijnlijk, gezien het verloop der infiltratie op Java, waar zij ingeleid werd door moreele en financiële steunverlening aan de TNI.

De "Hintang Merah": "Er moet een ondeelbare eenheid bestaan ten behoeve van den strijd en de positie van de republiek; er moet een gezond leger zijn. Noodig zijn bijdragen en steun van allen voor de "Tentara Revolutsi Nasional", d.i. de TNI."

Deze steun betekent in werkelijkheid het begin van communistische infiltratie in den op 4 Oct. 1946 bij wet afgekondigden "Nationaal Defensieraad", waarin de republiek poogt een eenheidscommando in te stellen en de unificatie te verwezenlijken van alle strijdmachten onder leiding van de TNI. Dit alles geschiedt onder het welwillend oog van de facto republiek; Alimin krijgt toegang tot de kazernes van de TNI en houdt er geestdriftige redevoeringen, terwijl anderszijds de republiek zich niet onbetuigd laat in sympathie-betuigingen aan het adres

der Tentara Merah; op 22 Februari wordt de Roede-Leger-Dag officieel gevierd. De minister van Justitie SOEBANTO maakt er de geschiedenis van het Russische Roede Leger en naast het Indonesia Raja wordt tot slot de Internationale gezongen. De Lasjkar Merah verklaart in haar eerstvolgende proclamatie, dat Linggadjati een capitulatie beteekent in den revolutionnairren strijd, doch, als tijdelijken wapenstilstand, een adempauze in revolutionnairren zin.

6. COMMUNISME EN ISLAM.

In beginsel heeft de Masjoemi zich heftig tegen het communisme verzet. Zij realiseert zich, dat de handhaving van de huidige, marxistisch georiënteerde regeeringsleiding tot een overheerschenden invloed van het communisme moet leiden. Ongetwijfeld is de welwillende houding van de regeering tegenover de communisten een doorn in het oog van de Masjoemi en ziet deze confessionele partij met loede oogen de geperfectioneerde marxistische propaganda groote vorderingen maken, ook bij het meest weerstand biedende deel in de Islamitische wereld, met name den middenstand van kleine bedrijsseigenaren, handelaars en derg., die juist in den laatsten tijd, ontevreden geworden door de economische politiek van Hatta, met toenemende snelheid naar uiterst links gaan afglijden. In Mohammedaansche kringen wordt daaron met groote zorg de stemming gevolgd onder de Safoesjal en Achmadijah.

Onder aanvoering van Alimin weer, wordt een slimme en elders reeds beproefde propaganda gevoerd tot in de kringen der Islamitische leiders: het communisme is niet in strijd met de belangen van den Islam en overigens is elke godsdienstvrijheid gewaarbergd.

Het is suggestief voor het succes dezer propaganda, dat de wederopgerichte "Barikat Islam", bedoeld als Islamitisch front tegen het communisme, weinig voortgang maakt.

7. CHINESESE COMMUNISME. INTERNATIONAAL VERBAND.

Volgens een rapport van 16 Maart 1946 zou de te Batavia gevestigde, communistisch georiënteerde MIK CHU TUNG KHI, welke in contact zou staan met de Tiong Hoa San Tong te Singapore onder leiding van Dr. Kwa Tjoen Sico contact onderhouden met de republikeinse regering. Tevens blijkt een streven aanwezig om met alle Chinese en Indonesische organisaties, welke met het communisme sympathiseeren, een coalitie te vormen.

Ook te Bandoeng, Semarang en Soerabaja verschijnen communistisch georiënteerde Chinese organisaties, die min of meer aansluiting hebben met Indonesische communisten, zonder dat het echter, voor zover bekend, tot een hechte aansluiting is gekomen.

In het algemeen wordt de indruk gevestigd, dat men in hoofdzak met een meer platonische steunverlening te maken heeft, met incidenteel bedekten steun aan ondergrondse acties tegen de Nederlanders. In de partijleiding van de Indonesische communistische partij zelf zit slechts een Chinees, Kaseband Lawu King Ho, commissaris voor Oost-Java. Wel zijn er aanwijzingen, dat Chinese communisten medewerking verleenan bij de contacten tusschen Indonesische communisten en hun partijgangers in het buitenland, meer in het bijzonder met Singapore.

Hieraan betreden wij dan het gebied, waarop de P.A.I. een enorme activiteit ontkijkt, met name het internationale terrein. Indonesia, behoorend tot de "outer zone" van het Westersch kapitalisme, heeft uiteraard de volle aandacht der Moskousche machthebbers, wat overigens blijkt uit de veelvuldige uitzendingen van radio-Moskou, gewijd aan den Indonesischen strijd. Het valt daarbij op, hoewel daar gehandeld wordt op de voorbereiding van den 3den wereldoorlog, waarin de drie laatste imperialistische machten, Amerika, Engeland en Nederland zullen worden verslagen. In dit verband wordt in sommige kringen de grootste beteekenis gehecht aan de definitieve terugkeer van ALIM KHI, die na twaalf jaar verblijf en opleiding in Moskou een steeds in belangrijheid groeiende positie in de republiek inneemt.

Het feit, dat de geheele communistische activiteit gericht wordt op verderliggende doeleinden dan het verkrijgen van staatkundige onafhankelijkheid, kan niet genoeg benadrukt worden. Zij streeft met duidelijke goedkeuring der hoogste republikeinische gezagdragers naar de verwesenlijking van een socialistische maatschappij op marxistisch-leninistische grondslagen.

Hierdoor wordt de strijd der Indonesiers op internationaal niveau geplaatst en beschouwt men dezen strijd als onderdeel van dien van het wereldproletariaat.

Dit brengt met zich mede, dat deze strijd niet alleen tegen Nederland, den directen "onderdrukker", is gericht, doch evenzeer tegen andere kapitalistische machten, met name Engeland en de Vereenigde Staten van Noord-Amerika.

hoe zorgvuldig ook dikwijls getracht wordt, de houding tegenover de Angelsaksische landen als een niet-vijandelijke te doen voorkomen, zulks geschiedt alleen om opportunistische redenen. Men is thans nog niet zoo ver, dat men zich de werelde kan veroorloven rechtstreeks stelling tegenover beide genoemde landen te nemen en ook de dringende behoefte aan kapitaal maakt dit tot een absolute noodzakelijkheid.

Dit neemt echter niet weg, dat de ware bedoelingen steeds weer om den hoek komen kijken.

Zooals hierboven reeds werd medegedeeld, bevatte een door de 23ste Indian Division aangetroffen document reeds een voor Java bestemd communistisch program voor den Iden wereldoorlog, waarin de laatste drie imperialistische machten: Engeland, Amerika en Nederland zullen worden weggevoegd. Tot de opdrachten, welke Alimin gedurende zijn twee bezoeken aan Java voor de communisten hier te lande meebracht, behoorde o.m. de aanzegging, zich van politieke activiteit tegen de Geallieerden te onthouden "voor zoo lang de oorlog duurt".

dat deze naar internationale tendenz niet alleen bij de zich openlijk als zodanig uitgaande communisten voorkomt, blijkt o.m. uit de woorden van den vice-president der republiek, Moh.Hatta, welke de arbeiders in de landbouw-industrie mede

Februari 1947 tijdens een conferentie toeriep, dat het arbeidersvraagstuk niet zou worden opgelost door enkel en alleen bereiken van de staatkundige vrijheid. De strijd zou steeds voortduren en deel uitmaken van den strijd tusschen arbeiders en kapitalisten in de internationale wereld. Voordat het internationale kapitaal geheel was uitgeroeid, zou men immers, al mocht dan ook staatkundige onafhankelijkheid bestaan, de economische vrijheid nog niet bereikt hebben. Men zal bij Hatta, in zijn vooroorlogse jaren zeer nauw gelieerd met de communisten en in 1927 zelfs congreslid van de te Brussel gehouden conferentie van de Liga tegen koloniale onderdrukking, een communistische mantel-organisatie, steeds zeer in deze richting gaande uitlatingen waarnemen. Alhoewel openlijk niet tot de communistische partij behoorend, zoo is deze figuur ongetwijfeld een dominerende factor in de komende ontwikkelingen, waarbij de typisch communistische werkwijze opvalt, dat hij, na tot een of ander den steet te hebben gegeven, zich op den achtergrond terugtrekt, om achter de schermen verder van advies te dienen.

Op 16 Januari 1947 zegt Alimin in een tot de reserve-officieren van het republikeinsche leger gehouden redevoering, dat de toestand kritischer is dan ooit, onafhankelijk van het al dan niet aannemen van het Indonesisch-Nederlandsch accoord. Indonesia stond thans niet alleen tegenover het imperialistische Nederland, doch evenzeer tegenover Engeland en Amerika.

De Nederlandsche soldaten waren slechts huurlingen van deze imperialisten.

De "Bintang Merah" van 1 Januari 1947 trekt nog krasser van leer. In een artikel, getiteld "De derde wereldoorlog zal spoedig losbreken" wordt Amerika ervan beschuldigd, van Japan en China twee steunpunten te maken voor een aanval op Sovjet-Rusland. Geconcludeerd wordt, dat dientengevolge de derde wereldoorlog voor de deur staat, waarin echter de arbeiders en de boeren der geheele wereld onder communistische leiding de economische en politieke vrijheid aan de wereld willen brengen.

In het nummer van 1 December 1946 had hetzelfde blad

het Amerikaanse imperialisme reeds een bedreiging voor de wereld genoemd en beweerd, dat Amerika en Engeland bezig waren de monopolistische samenwerking, welke voor den oorlog reeds bestond tussehen deze landen en Duitschland en Japan, te doen herleven. Gewezen werd hierbij o.a. op de connecties tussehen het Amerikaanse kapitaal en de I.G.-Farbenindustrie.

Het idee van den derden wereldoorlog blijft de communistische geneeders maar bezig houden, ook tegenover het leger, dat van Alimin moet aanhooren, dat deze oorlog ongetwijfeld zal uitbreken, met als resultaat de vernietiging van het wereldkapitalisme.

In de "Bintang Merah" van 1 en 15 Februari 1947 werden de Vereenigde Staten van Noord-Amerika wederom voorgesteld als "Promotor van het wereldkapitalisme."

Met het bovenstaande is n.h.v. op voldoende duidelijke wijze aangetoond, dat de principiele, anti-kapitalistische gezindheid zich ook openlijk tegen Engeland en Amerika gaat richten, alle beweringen ten spijt, dat de republiek geen communistische richting inslaat.

Rechtstreeksche contacten met Moskou zijn niet aan te toonen, tensij dan in de instructies, welke Alimin meebreacht. Er is tot nog toe geen bevestiging gevonden voor het gerucht, dat eendergelijk contact zou bestaan via den Chineschen arts Dr.KHA. Wel zijn er talrijke aanwijzingen, dat het hoofdkwartier der P.K.I. op Java via Sumatra en Singapore in verbinding staat, dat dan voor de verdere relayeering met het buitenland zorg draagt.

Het middelpunt te Singapore ligt via de General Labour Union (G.L.U.) onder supervisie van de Malay Communist Party. De G.L.U. staat rechtstreeks in verbinding met de "Malayan Nationalist Party" en met de "Pembantoe Indonesia Merdeka", beide communistische contactlichamen der Indonesische republiek.

Een zeer belangrijke rol speelt hierin de leider der Malayan Nationalist Party, Dr.DORRHANORDDIN, die volgens de "Malayan Daily News" aangetuigd zal worden als hoofd van een economische delegatie naar Indonesië, en in een groote procla-

mette omzinge nog de aansluiting van Malakka heeft gezocht in een groote federatie van Indonesische of Zuid-Aziatische republieken. Boerhammeddin staat in nauw contact met den communist **MOCHTARRODIN**, die 15 jaar in Rusland verbleef en aldier zijn opleiding als Sovjet-agent ontving. Aan boord van een door de Nederlandsche Marine naar Semarang opgevoerd vaartuig werd een brief aangetroffen van Dr. Koerhammeddin aan **SOENARDJO**, den voorzitter der communistische partij.

De verdere verbindingsen liepen, voor noover bekend, tot nog toe over Sjanghai naar Koekou en via het scheepverkeer tusschen de republiek en Australië naar de Indonesische en Australische communisten in Sydney. Behalve buitenlandse beïnvloeding van de communistische beweging vanuit Malakka worden voor kort aanvlijdingen ontvangen, dat er contacten bestaan van de Australische Communistische Partij (A.C.P.) en de P.K.I.-leiders op Sumatra. Zoewel de te Fort de Koek (Boekit Tinggin) verschijnende "Oetoesan Sumatra" als de "Soeloeh Merdeka", uitgegeven te Poenteng Siantar, maakten hiervan melding. In dit verband zij nog melding gemaakt van het feit, dat Australische officieren van egn. Kap Graves Duitz (o.a. te Ambon), vier communistische gezindheid bekend is, fungeerden als adviseurs der Gehel-leiding.

De uit Australië gerepatrieerde Indonesiers zijn dragers van brieven der Australische socialistische partij en worden bij hun aankomst in Indonesië door Soearno en Hatta officieel aangemoedigd niet te versagen in den goeden geest, welke zij in Australië betoonden.

Verder verdienen in hooge mate de aandacht de contacten met Nederland, niet alleen via de uit Nederland terugkeerende Indonesiers, doch ook vanwege het rechtstreeksche contact met de C.P.N. in Nederland, welke op haar beurt instructies uit Koekou ontvangt met betrekking tot de in Indonesië te volgen gedragslijn.

Uit de talrijke Russland verheerlijkende redovereringen en uitlatingen, soewel van communisten (als Alimin) als van regeeringspersonen, waaronder sich Soekarno en Gant in den laatste

sten tijd ten eerste onderscheiden, blijkt een op Rusland ge-
oriënteerde geesteshouding, welke alle aandacht verdient. Op-
merkelijk is ook de concordantie, welke veelal blijkt tusschen
de redevoeringen en de daarin verkondigde opvattingen van
Alimin en hetgeen radio Moskou uitsendt. Een en ander bleek
o.m. overtuigend uit hetgeen Alimin ten opzichte van art. 14 van
de basis-overeenkomst van Linggadjadi inzake de teruggave der
buitenlandsche eigendommen opmerkte, hetgeen woordelijk hetzelfde
was als wat radio Moskou over deze materie verkondigde.

8. HET COMMUNISME OP SUMATRA.

Uit verschillende berichten moet afgeleid worden,
dat vooral in Atjeh, Sumatra's Oostkust en Sumatra's Westkust
een intensieve communistische activiteit wordt ontplooid en wel
onder leiding van notoire communisten uit de periode van 1926.
Uit den vloed van gegevens, welke in diverse rapporten ver-
eenigd werden, lichten wij slechts enkele voorbeelden, aangevuld
door langs andere wegen verkregen eigen inlichtingen.

Volgens een artikel van den de Nederlanders weinig
goedgezinden Australischen journalist Jenkins in de te Singapore
verschijnende "Sunday Times" (27 Oct. 1946) is het communisme
over geheel Sumatra verbreid. Hij constateerde, dat "ommits
van de Sumatraansche republikeinsche leiders een spoedige terug-
keer van de Nederlanders wenschelijk achten, omdat zij een
catastrofale ommekeer naar het communisme vreesden, indien er
een overeenkomst tot stand komt".

Suggestief zijn in dit opzicht de missieve van den
gouverneur van Sumatra (9 Oct. 1946), waaruit blijkt, dat de
P.K.I. op Sumatra's Westkust een revolutie zou willen beginnen,
en de mededeeling van het Sumatra-commandement der TRI (16 Oct.
1946):

" De communistische partij heeft het plan ontworpen om
een revolutie te ontketenen".

De aangekondigde rebellies zijn inderdaad gepleegd te Painan
(begin September) en te Tarectoeng. Het bericht alsof de TRI
dese opstanden zou onderdrukt hebben, wordt teniet gedaan door

de aankondiging, dat zgn.gearresteerde leidende communisten thans benoemd worden in diverse overheidsfuncties, waartegen o.a. door de Masjoemi werd geprotesteerd.

De oprichting van de Partai Komunis Indonesia-Sumatra onder de overtuigde leiding van ABDUL KARIM is geschied op instigatie van de P.K.I. op Java en het is niet zonder betekenis, dat in de republikeinse regerings-commissie (Gatossan Permerintah Indonesia ke Andalas), welke naar Sumatra gezonden werd in 1945, een groot aantal communisten zitting had, die voorzien waren van instructies en communistisch propaganda-materiaal. Ook hadden zij uitgewerkte plannen bij zich voor de oprichting van Lasjkar Merah.

Volgens een door Nefis hoggevalueerd bericht zouden zij hun instructies ontvangen van den op Malakka opereerenden Mohamed Samin Taib, wiens communistische activiteit op Sumatra reeds dateert van 1932, toen hij van een tweejarigen cursus in sociale politiek uit Moskou was teruggekeerd. Deze M.S.Taib staat in verbinding met den communistischen voorzitter der Malayan Nationalist Party te Singapore, Dr.Beerhanoeddin.

Meer bijzonderheden dan het veelvuldig voorkomen van hamer- en sikkel-emblemen in de kampen zijn slechts bekend over Sumatra's Westkust, waar afdelingen van de P.K.I., veelal aangeduid met de naam van secties, werkzaam zijn te Fort de Kock, Padang, Padang Pandjang, Solok, Siloengkang, Sawahlentoe, Sidjoengdjoeng, Tandjoeng Amploe, Fajasombo en Fainan. Van de sectie Fort de Kock is bekend, dat ze nog een 5-tal onderafdelingen heeft, aangeduid met den naam "ressort".

Ook afdelingen van het Rode Leger, de Tentara Merah Indonesia, bestaan op alle genoemde plaatsen, die tezamen twee regimenten zouden vormen, zonder dat echter de totaalsterkte bekend is. Uit Fajasombo wordt ook het bestaan van een Polisi Tentara Merah bericht, die militaire politiediensten verricht.

Op 10 November 1946 werd te Siloengkang (Sawahlentoe) een gedenksteen opgericht ter herinnering aan den communistischen opstand van 1926, waarbij ABDUL KARIM den eersten steen legde. Aanwezig waren daarbij bekende communisten uit 1926, o.a.

de tegenwoordige leidende figuren Batocah, Mr. Loeat Siregai en Soetan Said Ali. In verband met deze herdenking werd te Fort de Koek gedurende vijf dagen een communistisch congres gehouden voor geheel Sumatra, bij welker opening de republikeinse regering, leger en partijen officieel vertegenwoordigd waren.

Opmerkenwaardig is, dat waar ter Sumatra's Oostkust de communistische activiteit van den zeer energiekken, thans tot gedelegeerde bij het K.N.I.P. te Djoeja afgevaardigden Abdul Xarin tot een intensieven oeffenbouw in de omgeving van Pangkalan Brandan en Medan geleid heeft, de centrale comité's ook vertegenwoordigingen omvatten van Partai Sosialis en Volksfront. Het is waarschijnlijk, dat deze partijen volkomen in communistisch vaarwater zijn terechtgekomen. Daarop wijst ook de verklaring van Gani te Fort de Koek op 17 Augustus 1946, den herdenkingsdag der Republiek, dat "Rusland met zijn gecentraliseerde democratie de beste vorm van bestuur - ook voor Indonesia - is."

In het Minangkabauische regende eenigen tijd een communistisch bataljon, de "Terak" of Tarek (kern), het sgn. Soedanbataljon, dat volgens in beslag genomen documenten verantwoordelijk zou zijn voor verschillende aanvallen op geallieerde troepen en convoien. Het werd later ontbonden, doch de manschappen vormden daarna de "Sarikat Penggenpoer Istimewa", dat thans nog in de omgeving van Padang agiert.

Tenslotte zij hier volledigheidshalve nog gememoreerd de PORSA-revolutie in Noord Atjeh, die vooral tegen "bezittenden" onder het eigen volk gericht was en waarbij het geyupel van den kampong er in geslaagd is alle hoofden op weinig uitzonderingen na uit te moorden. Het is weinig aannemelijk, dat de kampong niet tegen den oeloebalang verzet zou hebben als hier niet een slimme propaganda de misleide geesten tot dergelijke actie had aangeset. De Poessa-revolutie, door de republikeinse leiders voorgesteld als de groote sociale omwenteling op Sumatra, is van communistischaarsmaaksel en ademt de typischen "vernietigingsgeest" van alle bolsjewistische agitatie.

Hoewel van werkzaamheden van de P.K.I. onder de Chinesen tot heden niet veel gebleken is, moet hier volledigheidshalve

- 25 -

melding worden gemaakt van den Chinees Tan Teh Goan, die propa-
gandist van de P.K.I. onder de Chinezen is. In recentere dagen
komen veelvuldig berichten binnen over buitenlandse beïnvloe-
ding via Chineseesche communisten op Malakka. Uit het Nefis-rapport
No. 45 copieeren wij ongewijzigd :

De Chineseesche communistische mantelorganisatie is de CHINA
DEMOCRATIC LEAGUE te MEDAN, officieel opgericht op 12 Juni
1946, die via SINGAPORE nauwe contacten onderhoudt met het
internationale communisme. Deze liga verkrijgt hoe langer
hoe meer invloed en begint zich langzamerhand te ontwikke-
len tot een organisatie, die leiding geeft aan en samen-
werkend is met verschillende Chineseesche vak- en arbeiders-
verenigingen. Er bestaat voorts samenwerking tusschen de-
ze organisatie en de CHINESE OVERSEAS GENERAL ASSOCIATION
te MEDAN en beide verenigingen hebben contact met de CHINA
DEMOCRATIC LEAGUE te SINGAPORE. De CHINA DEMOCRATIC LEAGUE
gaf weer de stoot tot de oprichting in MEDAN, in November
1946, van de SU TUNG KONG LONG LIEN HUI (Algemeene Associa-
tie van Landbouwers en Arbeiders), die de bestrijding van
het kapitalisme in haar banier heeft geschreven. Het zou
in dit verband te ver voeren de talrijke graden te ontwar-
ren, die de genoemde organisaties verbinden met tal van an-
dere op MALAYA (de MALAYAN COMMUNIST PARTY, de MALAY DEMO-
CRATIC LEAGUE), de FRIENDS OF INDONESIA SOCIETY, de GENERAL
LABOUR UNION, de MALAY NATIONALIST PARTY), met het orgaan
de DEMOCRATIC DAILY te MEDAN, met organisaties voor den
wapen- en uniform-smokkelhandel tusschen MALAKKA en SUMATRA.
Volstaan moge worden met te vermelden, dat er levendige
contacten bestaan tusschen verschillende Chineseesche organi-
saties op Malakka en Sumatra, speciaal S.O.K. en in mindere
mate PALEMBANG en dat alle zich als hun voornaamste dan wel
als een hunner voornaamste doeleinden beijveren, steun te
verleenen aan de Indonesische onafhankelijkheidsbeweging in
den een of anderen vorm, met min of meer duidelijken commu-
nistischen inslag. Van belang is voorts nog te vermelden,
dat tal van jeugdorganisaties ter S.O.K. zich in Januari
1946 aansloten tot de JEUGDFEDERATIE VAN DE OOSTKUST VAN
SUMATRA, welke een intensieve propaganda voert tegen het
fascisme in ENGLAND en AMERIKA, dat op een derden wereld-
oorlog aanstuurt en voor de vorming van een internationaal
democratisch eenheidsfront, samengesteld uit de U.S.S.R.,
landen met een volksregering, vredelievende elementen on-
der de arbeidersmassa in kapitalistische landen en de vol-
ken in koloniën en semi-koloniën.

Het indringen van de communistische elementen beperkte zich
evenwel niet tot de Jeugdfederatie met haar afdelingen en
de SUMATRA-afdeeling van de DEMOCRATISCHE LIGA met haar
onderafdeelingen. Ook in de CHUNG HUA CHUNG HUI (de Chinees-
sche Algemeene Verenigingen) hebben zij vasten voet weten
te krijgen. Op enkele plaatsen ontstond een scheiding tus-
schen communistische en niet-communistische leden in deze
vereniging. Reeds in den aanhef werd opgemerkt, dat er ook
samenwerking is gesignaleerd tusschen de Chineseesche commu-
nisten en communistische groepen van andere landaarden. De
1 Mei samenkomst van CHINEESCHE, INDONESISCHE en INDISCHE
arbeiders in BINDJAI onder leiding van den Voorzitter van
de Vereniging van CHINEESCHE Vakarbeiders, is hiervan een
voorbeeld. Een ander voorbeeld is de oprichting te BINDJAI
van een afdeling van de LEMBAGA DEMOKRASI BAROK PEMERDA
SUMATRA, bestaande uit CHINEESCHE, INDONESISCHE en VOOR-
INDISCHE pemroda's. Het centrale bestuur van de NIEUWE
DEMOCRATISCHE BOND zetelt te MEDAN.

Ook in de Residentie NIGUH, ter SUMATRA'S WESTKUST, in de
Residentie PALEMBANG en in andere gebieden van SUMATRA
wordt onder de Chinezen communistische propaganda gevoerd,
hetsij door Chineseesche vakverenigingen en andere organisa-

ties in de gebieden zelf, hetzij door middel van gemengde organisaties van MALAKKA uit.

Voor PALEMBANG werd de PERKONPOKLAN KAOEN YANI TIONGHOA (P.K.T.T.), met rechtstreekse verbindingen met SINGAPORE steeds als de meest militante communistische agitatie genoemd, die samenwerkte met den Indonesischen landbouwersbond (P.K.T.) en de INDONESISCHE terreurorganisatie P.B.H.I.

9. CONCLUSIES.

Bezien we alle hierboven aangegeven feitelijkheden, dan blijkt, dat de officieele, goed georganiseerde en met buitenland-
sche communisten in verbinding staande P.K.I. een enorme acti-
viteit ontwikkelt, die op zijn zachtst gezegd met instemmende
sympathie door de hoogste regeeringsleiders gevolgd wordt.
Insiend de noodzaak van internationale erkenning der Republiek
voor alser de communistische maatschappij kan georganiseerd
worden, camoufleert zij haar bedoelingen onder het Merdeka-
etiket en volgt daarbij de methode der infiltratie, die hieruit
bestaat, dat overal samenwerking wordt nagestreefd met linkse
groepeerings in sgn.volksfronten, waarin spoedig door de com-
munistische specialisten de leiding wordt overgenomen. Daarbui-
ten voert de P.K.I. een enorme propaganda, gedeeltelijk met be-
hulp van mantelorganisaties, en het groote succes, dat zij hier-
bij oogst, wordt zichtbaar door de republiek toegejuicht.

De aandacht dient in de allereerste plaats uit te gaan
naar de doelstellingen der P.K.I., die veel verder reiken dan
het verkrijgen van onafhankelijkheid, naar zeer bewust gericht
worden op de verwezenlijking van een socialistische maatschappij
op marxistisch-leninistischen grondslag. Mede door den grooten
omvang en het duidelijke succes, welke de communistische propa-
ganda en organisatie behaalden, is de sgn.Indonesische Merdeka-
beweging op internationaal niveau geplaatst en moet dan ook
vooral beschouwd worden als een inseparabel onderdeel van den
communisticchen strijd van het wereldproletariaat.

De Russische "vernietigings"-lust, zoozeer strookend
met den typischen rampok-aanleg van grotere bevolkingsgroepen
in het gebied der republiek, wordt door de communistische pro-
paganda overgebracht naar de laagste klassen, vaak georganiseerd
in Lasjkar Ra'jat of Tentara Merah, en vormt dan, van economisch
standpunt bezien, het grootste gevaar, dat in deze landen dreigt.
Tegenover dit soort "Kapitaal-vernietiging" kan, in het Wes-
tersch belang, alleen geplaatst worden snel ingrijpen.

Grondslagen en Strijdprogramma der P.K.I. sociaal vastgesteld op
de Conferentie te Solo van 26 April 1946.

1. De huidige maatschappij is een kapitalistische samenleving, welke het toppunt heeft bereikt, n.l. het monopolie van het kapitaal in den vorm van financieerend kapitaal, d.i. het samengaan van bank- en industriekapitaal. Deze hooge kapitalistische vlucht kan de politieke en economische verwar- ring, zoodaende den klassestrijd niet teniet doen, doch ver- eenvoudigt en verscherpt dezen.
2. De leerstellingen van Marx en Lenin leeren ons, dat veilig- heid en vrede op deze wereld kan worden verkregen alleen door vernietiging van het kapitalisme door middel van een proletarische revolutie.
De P.K.I. is een partij der arbeidersklasse, die de leerstel- lingen van Marx en Lenin als richtsnoer aanneemt; bij het bepalen van de politiek werden in alle aangelegenheden de belangen der arbeidersklasse vooropgesteld.
3. De P.K.I. stelt zich ten doel een socialistische maatschap- pij te scheppen, n.l. een vorm van samenleving, waarin alle productie-middelen aan de maatschappij behooren en ten dienste van de maatschappij worden aangewend.
4. Het Socialisme kan door een kleine groep niet aan een groe- te groep worden opgedrongen. Het is een beweging in het be- lang van de meerderheid des volks en zij zal verwezenlijkt worden wanneer de meerderheid des volks zulks wenscht. Daarom is het Socialisme inderdaad democratisch.
5. Het socialistische doel der arbeidersbeweging kan slechts worden verwezenlijkt door de arbeidersklasse zoo te organi- seeren en op te voeden, dat zij een wordt met andere uitge- sproken bevolkingsgroepen - de boeren en de middenstandsgroep. Een dergelijke organisatie is zeer belangrijk om de politiek der exploiteerende minderheid te vernietigen en om het lot van het volk door een democratische meerderheid te laten be- slissen. De organisatie en opvoeding van de massa kan slechts geschieden in een onafhankelijken democratischen Staat.
6. De in Indonesia woedende revolutie is een nationale revolu- tie, welke het internationale imperialisme bestrijdt en vorst een onderdeel van de wereldrevolutie.
7. De P.K.I. strijdt ter handhaving en consolideering van de Republiek Indonesia als een eerste stap in de richting van een socialistische Indonesische maatschappij. In haar strijd en streven haar doel te bereiken, zal zij samenwerken met alle democratische organisaties in binnen- en buitenland.

STRIJDPROGRAMMA.

1. Grondslag De P.B.I. staat op den grondslag van het socialisme van Marx en Lenin.
2. Doel De P.B.I. streeft naar een socialistische maatschappij.
3. Strijdmethode De P.B.I. strijdt op den grondslag van den klassenstrijd langs revolutionairen weg.
4. Middelen tot het doel :
 - a. Vereeniging van de proletariers in de partij-organisatie.
 - b. Opvoeding van de proletariers tot klassebewustzijn en den strijd tegen kapitalisme en imperialisme te kunnen voeren met massa-actie.
 - c. Deelname aan de vaststelling van de politiek van den staat.
 - d. Samenwerking met alle binnen- en buitenlandse organisaties, wier beginselen en doelstellingen niet in strijd zijn met die der P.B.I.
 - e. Acties, die niet strijdig zijn met de statuten der P.B.I.

NEGENTIEPROGRAMMA.

1. Politiek.
 - a. De verdediging van de republiek en de mobilisatie van alle arbeiders ter versterking van de landverdediging.
 - b. Perfectioneering van het stelsel der vertegenwoordigende raden.
2. Economisch.
 - a. Medewerking bij de uitvoering van de productie- en distributieplannen.
 - b. Mobilisatie van de werkkraft der arbeiders en beeren ter vermeerdering van de productie.

I

398

Volgno.
22 MEI 1947
ACD/6502.

Archief No. 1783/XA6.

Batavia, 8 Mei, 1947.

8. MAY

UITGEBOKT

~~TOP SECRET~~
398

ZEER GEHEIM

ZEER GEHEIM
TOP SECRET

BUREAU E	
Nummer:	
Datum:	24.5.47

NEFIS PUBLICATIE No. 61.

In de "NEFIS-Publicatie's worden die artikelen opgenomen, welke inhoud slechts van belang is voor een kleine lezersgroep. De distributie wordt telkenmale opnieuw vastgesteld.

Ontvangers, die eenige nummers niet toegezonden krijgen, kunnen dus hieruit de conclusie trekken, dat de inhoud daarvan voor hen niet van belang is.

Directeur NEFIS.

L.N.H. Jungschlager

L.N.H. JUNGSLAGER,
Kapt. Luit. t/zee KMR.

Exemplaar No. 78

ZEER GEHEIM

DISTRIBUTIELIJST NEFIS PUBLICATIE NO.60.

	<u>Copy No.</u>	<u>Aantal Cop.</u>
Z.K.H. Prins Bernhard, Den Haag	1	1
Minister President, Den Haag	2	1
Minister O.G., Den Haag	3	1
Minister Buitenl. Zaken Dir.		
Politieke Zaken, Den Haag	4-8	5
Bevelhebber der Zeestrijdkrachten, Den Haag (Persoonlijk)	9	1
Chef Gen. Staf Nederland	10	1
Comm. Indische Zaken, MINOG, Den Haag	11	1
Cdt. Ind. Instr. BN, Den Haag	12	1
Rijksinstituut voor Oorlogsdocumentatie, Amsterdam	13	1
Neth. Repr. Comb. Chiefs of staff, Washington	14	1
Hr. Ms. Ambassadeur te Nanking	15	1
Hr. Ms. Gezant te Canberra	16	1
Tijdelijk Ned. Ind. Zaakgelastigde te Bangkok	17	1
Consul Generaal, Singapore	18	1
" " Saigon	19	1
" " Manila	20	1
" " Sinla	21	1
" " Rangoon	22	1
" " Shanghai	23	1
" " Hongkong	24	1
Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister, Cairo	25	1
Buitengewoon Gezant en Gevolmachtigd Minister, Djeddah	26	1
Voorzitter Commissie Generaal	27-31	5
Lt. Gouverneur-Generaal, Batavia	32	1
Pol. Adv. Lt. G.G.	33	1
Commandant Leger N.I.	34	1
Directeur B.B.	35	1
Commissaris der Kroon v. Oost-Indie	36	1
Proc. Gen.	37	1
Commandant Zeemacht (O)	38	1
Chef Marine Staf, Den Haag	39-42	4
Chef Gen. Staf in Ned. Indie	43	1
Chef Staf Kon. Marine (O)	44	1
Auditeur Militair Temp. Krijgsraad Batavia	45	1
Auditeur Militair, Temp. Krijgsraad Semarang	46	1
Hfd. Mar. Int. Dienst Nederland	47	1
Hfd. Mar. Int. Dienst (N.O.I.)	48	1
Terr. Troepencht. West Java	49	1
Cdt. "T" Brigade - Semarang	50	1
Cdt. "A" Divisie - Soerabaja	51	1
Cdt. "C" Divisie 7 December	52-53	2
Cdt. Basiscommando Batavia	54	1
Lt. Kol. Santoso	55	1
Algemeen Hoofd Tijdelijke Bestuursdienst Java	56	1

ZEER GEHEIM

Copy No.: Aantal cop.

Regeringsadviseur voor Politieke Zaken op Sumatra. Medan	57	1
Ned. Mil. Missie voor Japan	58	1
NEFIS Buitenkantoor BATAVIA	59-60	2
" " BANDOENG	61	1
" " SEMARANG	62	1
" " SOERABAJA	63	1
" " BALI/LOMBOK	64-65	2
" " BANDJARMASIN	66	1
" " MEDAN	67	1
" " PALEMBANG	68	1
" " MAKASSER	69	1
" " MENADO	70	1
" " AMBON	71-72	2
" " PADANG	73	1
Ltz. II KMR v.s.d. N.H. POSTEMA, S'PORE	74-75	2
Maj. C.P. Kies p/a Kab. Min. Overzeesche Gebiedsdeelen, Den Haag	76-77	2
Hoofd C.V.D. Den Haag	78	1
Directeur NEFIS	79	1
Sectie I-1	80-99	20
" I-4	100	1
" I-5	101	1
Afdeeling II	102-103	2
Afdeeling III	104	1
Afdeeling IV	105	1
Afdeeling V	106	1
Afdeeling VI	107	1
Secretariaet	108	1

Het Indonesisch Communisme in zijn wereld-revolutionnaire en anti-kapitalistische beteekenis.

In Nefis-publicatie No. 60 werd o.m. getracht aan te toonen, dat over de te verkrijgen onafhankelijkheid heen naar verder liggende doeleinden wordt geblikt, nl. de verwezenlijking van een socialistische maatschappij op marxistisch-leninistische basis.

Hierdoor wordt de strijd der Indonesiers op internationaal niveau geplaatst en beschouwt men dezen strijd als onderdeel van dien van het wereldproletariaat.

Dit brengt met zich mede, dat deze strijd niet alleen tegen Nederland, den directen "onderdrukker," is gericht, doch evenzeer tegen andere kapitalistische machten, met name Engeland en de Vereenigde Staten van Noord-Amerika.

Hoe zorgvuldig ook dikwijls getracht wordt de houding tegenover de Angelsaksische landen als een niet-vijandelijke te doen voorkomen, zulks geschiedt alleen om opportunistische redenen. Men is thans nog niet zoo ver, dat men zich de weelde kan veroorloven rechtstreeks stelling tegenover beide genoemde landen te nemen en ook de dringende behoefte aan kapitaal maakt dit tot een absolute noodzakelijkheid.

Dit neemt echter niet weg, dat de ware bedoelingen steeds weer om den hoek komen kijken.

Zooals in de hierboven vermelde publicatie No. 60 reeds werd medegedeeld, bevatte een door de 23ste Indian Division aange troffen document reeds een voor Java bestemd communistisch program voor den 3den wereldoorlog, waarin de laatste drie imperialistische machten, Engeland, Amerika en Nederland zullen worden weggevaagd. Tot de opdrachten, welke Alimin gedurende zijn twee bezoeken aan Java voor de communisten hier te lande meebracht, behoorde o.m. de aanzegging, zich van politieke activiteit tegen de Geallieerden te onthouden "voor zoo lang de oorlog duurde."

Voorloopig dus opschorting van tegen de Geallieerden gericht handelingen, omdat zulks de vernietiging van de bij uitstek anti-communistische machten Duitschland en Japan zou vertragen.

Bij de ontwikkeling van het communisme in al zijn vertakkingen wordt het nationaal karakter der sociale revolutie nog steeds op den voorgrond geschoven, doch, zooals publicatie No. 60 reeds aangaf, de thans bereikte resultaten worden slechts als een tijdelijk iets beschouwd en de strijd gaat uiteindelijk tegen het wereldkapitaal (blz. 10). De revolutie verkeert thans nog in het nationale stadium en moet eerst in nationalen geest worden opgelost (blz. 11). De strijd in Indonesie is een schakel in den strijd van het wereldproletariaat (blz. 12), terwijl, alhoewel Duitschland, Italie en Japan overwonnen zijn, nog steeds de bestrijding van het fascisme in het communistisch vaandel staat geschreven, thans echter hiermede het westersch-kapitalisme bedoelend.

Dat deze meer internationale tendenz niet alleen bij de zich openlijk als zoodanig uitgevende communisten voorkomt, blijkt o.m. uit de woorden van den vice-president der republiek Moh. Hatta, welke de arbeiders in de landbouw-industrie medio Februari 1947 tijdens een conferentie toeriep, dat het arbeidersvraagstuk niet zou worden opgelost door het enkel en alleen bereiken van de staatkundige vrijheid. De strijd zou steeds voortduren en deel uitmaken van den strijd tusschen arbeiders en kapitalisten in de internationale wereld. Voordat het internationale kapitaal geheel

was uitgeroeid zou men immers, al mocht er dan ook staatkundige onafhankelijkheid bestaan, de economische vrijheid nog niet bereikt hebben. Men zal bij Hatta, in zijn vooroorlogse jaren zeer nauw gelieerd met de communisten en in 1927 zelfs congreslid van de te Brussel gehouden conferentie van de Liga tegen Koloniale onderdrukking, een communistische mantel organisatie, steeds weer in deze richting gaande uitlatingen waarnemen. Alhoewel openlijk niet tot de communistische partij behorend, zoo is deze figuur ongetwijfeld een domineerende factor in de komende ontwikkelingen, waarbij de typisch communistische werkwijze opvalt, dat hij, na tot een of ander den stoot te hebben gegeven, zich op den achtergrond terugtrekt, om achter de schermen verder van advies te dienen.

Ging de principieele stellingname tegen de kapitalistische machten aanvankelijk niet gepaard met een openlijke demonstratie van anti-Engelsche en Amerikaansche gevoelens (het eigenbelang verpood dit immers), begin 1947 veranderde dit, waarbij men onwillekeurig tot de vraag geneigd is, of hier samenhang moet worden aangenomen met de sedert toegenomen verscherping in de verhouding Amerika-Rusland.

16 Januari 1947 zegt Alimin in een tot de reserve-officieren van het republikeinsche leger gehouden redevoering, dat de toestand critieker dan ooit is, onafhankelijk van het al dan niet aannemen van het Indonesisch-Nederlandsch accoord. Indonesia stond thans niet alleen tegenover het imperialistische Nederland, doch evenzeer tegenover Engeland en Amerika.

De Nederlandsche soldaten waren slechts huurlingen van deze imperialisten!

En in de maand Februari richt deze communistenleider zich in een lezing te Tegal tegen het Amerikaansch kapitalisme, dat thans het kapitalisme in het algemeen beheerscht nu de Engelschen dat niet meer doen.

Tevergeefs had Amerika getracht om Rusland te beïnvloeden en thans oefende het druk uit op Azie, dus ook op Indonesie.

Een zelfde mindere "bedeesdheid" van de communisten t.a.v. de internationale repercussies valt ook waar te nemen in een artikel in het orgaan der communistische partij, de "Bintang Merah" van 1 Augustus 1946, in welk artikel wordt verdedigd, dat in wezen Frankrijk meer progressief is dan Amerika. De onafhankelijkheid door Amerika aan de Philippijnen verleend had slechts het commercieele voordeel van Amerika voor oogen. De Philippijnen hadden het Amerikaansche kapitaal nodig en dit trok dus voordeel uit de onafhankelijkheid. Was deze niet verleend geworden, dan zou dit nadeel gebracht hebben aan de Amerikaansche zakenlieden.

Zou Indo-China daarentegen thans geheel onafhankelijk zijn geworden, dan zou dit om dezelfde redenen in handen van de kapitalisten vallen. Daarom wachtte Frankrijk daar liever mede, opdat het Indo-China naderhand beter zou kunnen helpen om de volledige onafhankelijkheid te verwezenlijken.

Bij de beoordeeling van dit artikel moet bedacht worden, dat de voorloopige conventie van de Franschen met Viet Nam op 6 Maart 1946 tot stand kwam en dat in Juli de onderhandelingen gaande waren, welke tot het "modus vivendi" van 14 September 1946 leidden. De Fransche communistische partij ondersteunt de de Fransche regeeringspolitiek en de zg. November-crisis was nog ver af.

Voor het onderwerpelijik doel is zulks echter irrelevant. Waar het om gaat is, dat hier duidelijk blijkt, dat men in wezen ook tegen Amerika gekant is en zelfs niet schroomt voor eigen kring

dit land van kwade trouw te betichten. De "Bintang Merah" wordt verondersteld niet naar buiten te komen en kost het dan ook steeds zeer groote moeite geregeld te Batavia over dit periodiek de beschikking te krijgen.

De "Bintang Merah" van 1 Januari 1947 trekt nog krasser van leer. In een artikel, getiteld: "De derde wereldoorlog zal spoedig losbreken," wordt Amerika ervan beschuldigd van Japan en China twee steunpunten te maken voor een aanval op Sovjet-Rusland. Geconcludeerd wordt, dat dientengevolge de derde wereldoorlog voor de deur staat, waarin echter de arbeiders en de boeren der geheele wereld onder communistische leiding de economische en politieke vrijheid aan de wereld zullen brengen.

In het nummer van 1 December 1946 had hetzelfde blad het Amerikaansch imperialisme reeds een bedreiging voor de wereld genoemd en beweerd, dat Amerika en Engeland bezig waren de monopolistische samenwerking, welke voor den oorlog reeds bestond tusschen deze landen en Duitschland en Japan, te doen herleven. Gewezen werd hierbij o.a. op de connecties tusschen het Amerikaansche kapitaal en de I.G.-Farbenindustrie.

Het idee van de derde wereldoorlog blijft de communistische gemoederen maar bezig houden, ook tegenover het leger, dat van Alimin moet aanhooren, dat deze oorlog ongetwijfeld zal uitbreken, met als resultaat de vernietiging van het wereldkapitalisme.

In de "Bintang Merah" van 1 en 15 Februari 1947 worden de Vereenigde Staten van Noord-Amerika wederom voorgesteld als "Promotor van het wereldkapitalisme."

De "Bintang Merah" van 1 Februari 1947 bevat tenslotte een oproep aan de kameraden, waarin o.m. het volgende voorkomt:

"Weet Gij, Kameraden."

"Hoe de communistische politiek is ten aanzien van de bourgeoisielanden Engeland en Amerika?"

"Hoe de politiek is van Stalin-Molotov ten aanzien van de monopolistisch-kapitalistische landen?"

"Dat men vertelt, dat onder de aanstaande kandidaten voor het presidentschap van de Vereenigde Staten onder meer voorkomen Dwight Eisenhower en Marshall, beiden behorende tot de militaire klik?"

"Quo Vadis, Uncle Sam? behoort elk rechtgeaard communist hier op te antwoorden."

Met het bovenstaande is n.h.v. op voldoende duidelijke wijze aangetoond, dat de principieele, anti-kapitalistische gezindheid zich ook openlijk tegen Engeland en Amerika gaat richten, alle beweringen ten spijt, dat de republiek geen communistische richting inslaat. Steeds tracht men van officieele zijde zulks te bestrijden, terwijl ook combinaties als de Sajap Kiri het noodzakelijk achten, er nadrukkelijk op te wijzen, dat enkele der leden wel communist zijn, doch de organisatie als zoodanig hier verre van staat.

Men tracht het te doen voorkomen, alsof de Nederlanders thans het motief van een dreigend communistisch gevaar hebben uitgevonden, om in verband hiermede zich van de hulp van Engeland en Amerika te verzekeren. Den argeloozen bezoeker in het binnenland wordt zulks ook gesuggereerd en zal deze over het algemeen van de groote, rustige bevolkingsmassa, welke in dit opzicht niet maatgevend is, geen communistische en anti-kapitalistische indruk meenemen. Maar de onder communistische auspiciën gehouden arbeiders bijeenkomsten worden door hem niet bijgewoond, evenmin als de talrijke kadercursussen, waarin de theorieën worden uitgedragen en de bevolking op den duur gereed wordt gemaakt voor den "eindstrijd tegen het kapitalisme."

De feiten zijn echter niet te loochenen, evenmin als de uitspraken van de aan de communisten gelieerde politici.

De weg is aangewezen, n.l. het zich gereed maken voor den strijd tegen de nog overgebleven kapitalistische machten, w.o. Engeland en Amerika.

Het tijdstip van aanval is echter nog niet bepaald en zal van de omstandigheden en vermoedelijk ook van de internationale communistische coördinatie afhangen.

REGERINGS VOORLICHTINGS-DIENST

GOVERNMENT INFORMATION SERVICE

D.N. 1039.-

Batavia, 3 Mei 1947.-

.....
Interne voor-
lichting
.....

INDONESISCHE PERS EN RADIO (REPUBLIKEINSCH)

"Radio
Republiek
Indonesia"
Jocjakarta
2/5:

1 Mei viering.

Imang

Voor Radio Jogja, heeft de heer van het Centrale Comité van de Indon. Communisten Party (Partai Komoenis Indonesia) een 1 Mei herdenkingsrede uitgesproken.

Daaraan ontleenen wij:

"De arbeiders van de geheele wereld hebben een gezamenlijk belang en een gezamenlijk doel dat is vrij te zijn, vrij van onderdrukking, vrij van gebrek en honger. Dit kan alleen verwezenlijkt worden als het kapitalistisch imperialisme uitgebannen is. Een volstreekte voorwaarde daartoe is dat de arbeiders zich klasse-bewustzijn, in zoverre dat zij als een scherp tegengesteld belang onderscheiden van hun belang met het belang van de bourgeoisie. Daaruit zal dan van zelf een treffen volgen en dienstegevolge een revolutie".

"Die idealen zijn nog niet overal verwezenlijkt. Alleen in Rusland is dat volstrekt gelukt. Daar hebben ze het kapitalistische systeem met wortel en al uitgeregied. Daar wordt de 1 Mei werkelijk in volle vreugde gevierd, omdat zij er trotsch op gaan de wereld met bewijzen te kunnen laten zien hoe gelukkig en welvarend een maatschappij is waar de arbeiders zelf de zaken regelen".

"Door de stichting van onze eigen staat Indonesia is hier een arbeidsbeweging mogelijk gemaakt en kunnen wij tevens contact opnemen met de internationale arbeidersbeweging. De arbeiders zijn in die revolutie de voorloper geweest. Nu moeten zij die revolutie ook in een hogere fase brengen; zij moeten een Indonesische maatschappij scheppen waarin geen plaats meer is voor een imperialisme en kapitalisme."

"Werd de 1ste Mei 1924 (?) door de arbeiders te Tjitjalengka, Soemelang, Tjikampek, Djakarta en andere plaatsen in Indonesia nog als een dag van onderdrukking gevoeld, thans 1 Mei 1947 is een dag van vreugde, van overwinning, en van eenheid".

"We moeten echter beseffen, dat de revolutie nog steeds voortduurt, totdat we een gelukkige, rechtvaardige en welvarende maatschappij hebben".

"De kracht van die revolutie ligt bij de arbeiders, boeren en het leger. Daarom moeten die groepen zich hun eenheid bewust zijn. Zonder die eenheid bereiken we ons doel niet".

Spreker beëindigde zijn rede met:

"Leve de 1 Mei, leve de Rep. Indon., leve de eenheidsstaat (Negara Persatuan) Sovjet Rusland (dit is niet overeenkomstig de werkelijke staatkundige structuur van Rusland - Ref), leve de eenheid van alle volkeren van de heele wereld, leve de revolutie in de Pacific, leve de vrede, weg met de kolonisator, weg met de overheersching van de een over de ander, weg met de wereldoorlog".

I.D.
D E N H A A G.

Doss. 109/133.

PKI

PD 390
107

BUREAU B

G E H E I M.

Nummer:

Datum:

11-5-47

Naar aanleiding van het schrijven van het Hoofd van de C.V.D., d.d. 9 April 1947 No.12939, waarin de aandacht wordt gevestigd, dat de Sovjet-Ambassade alhier, contact met de Partai ~~Communis~~ ^{Communist} Indonesia (P.K.I.) beraamt, kan worden medegedeeld, dat de P.K.I. in Nederland niet bestaat[†] maar wel, dat haar doelstellingen worden gepropageerd door de Tribune-groep^{††}. Af en toe verschijnen, door deze groep uitgegeven, in het Maleis propagandaberichten hierover, waarin bovenal de persoon van Tan MALAKKA wordt geroemd, terwijl SOEKARNO en SJAHRIR als landverraders worden gequalificeerd.

In feite was dus de hele P.K.I. Trotskistisch georiënteerd. Maar nu men Tan Malakka heeft uitgeschakeld¹⁹⁴⁵ is de P.K.I. meer naar de groep C.P.N. gerangeerd. Vooral door toedoen van de vice-Voorzitter Drs. DAROESMAN, die geruime tijd in Nederland heeft vertoefd en ALIMIN, die de laatste tijd erg op de voorgrond treedt, is er tussen de P.K.I. en de C.P.N. een inniger contact gelegd. Hoewel de Tribune-groep en de C.P.N. voor het publiek vijandig tegenover elkaar staan, zouden ze toch in hun propagandistische bewerking van Ned. Indië samenwerken.

De Perhimpunan Indonesia is niet geheel communis- tisch georiënteerd, doch ten dele welvoornamelijk, doordat verscheidene leden tevens lid zijn van de C.P.N. Het contact van de Sovjet-Ambassade zal dan eventueel moeten lopen via enkele Perhimpunan Indonesia-leden, hetgeen nog wordt na-
• gegaan.

Verzonden op 10 Mei 1947.

aan: het Hoofd van de C.V.D., alhier.

Volgno.

13 MEI 1947

ACD/15130

† Bekend!
† Tribune-groep
MM

PD 4006
PD 317, PD 242

M. C. M. M.

9

8

9 April

7.

12939

ZEER GEHEIM

vdm.

RD.5

~~128~~ 167

Ik heb de eer U mede te delen, dat blijkens uit goede bron ontvangen bericht, de Sovjet Ambassade alhier contact met de Partai Kommunis Indonesia (P.K.I.) beraamt.

Het zou door mij zeer op prijs gesteld worden, indien U hieraan de noodige aandacht zoudt willen doen schenken.

Het Hoofd van den
CENTRALEN VEILIGHEIDSDIENST
namens dezen:

Aan den Heer Hoofd-Commissaris
van Politie
te 's-GRAVENHAGE.

J.G.Crabbendam.

Coll.: ~~128~~

RD 15130 a.u.v.

Handwritten signature: J.G. Crabbendam

MINISTERIE VAN OORLOG

TELEGRAM

ZEER

GEHEIM

Van: CZM-NI
Aan: MINHAR, info: BDZ

dtgr 0325-0210Z
datum 25-3-'47
ontv. 14-49

NEFIS BESCHIKT OVER HOOG GEEVALUEERDE MEDEDEELING DAT
SOVJET AMBASSADE DEN HAAG, CONTACT MET PARTAI KOMMOENIS
INDONESIA BERAAMT.

dtgr. 0325-0210Z

Distr. BDZ
CMS
St. INTEL
SG.

CHEF VAN DEN GENERALEN STAF

BURT J E. / 3.

AFDEELING: *G III B*

No. *Van Gede*

BIJLAGEN: *een*

Nummer:		
Volgno.	Datum:	<i>1-4-47</i>
<i>31.3.47.</i>		
<i>ACD/12939.</i>		

Deze kantbrief wordt met de bijlage(n) terugverwacht

In handen gesteld van *Strook C.V.D.*

~~met verzoek om bericht, beschouwingen en raad,~~ *zoo mogelijk op de*
ter kennisneming
keerzijde¹⁾ *o. t. b.*

's-GRAVENHAGE, *27 Maart* 1947

De Luitenant-Generaal,
CHEF VAN DEN GENERALEN STAF,

Strook Luit. G III B
o/c de Luit. Kol.

M.P. Kokje

¹⁾ Wordt beantwoording op de keerzijde niet mogelijk, dan wel niet gewenscht geacht, dan toch daar ter plaatse, met vermelding van datum en nummer, te verwijzen naar het op een afzonderlijk stuk te stellen en bij te voegen antwoord.

TELEGRAM

ZEER GEHEIM

VAN: **C7M NI.,**
AAN: **MINIAR, info: BIZ.**

dtgr. 0325-0210Z

datum 25-3-47

ontv. ~~XXXX~~ 14-49

Nefis beschikt over hoog geëvalueerde mededeeling
dat Sovjet Ambassade den Haag contact met partai
kommoenis indonesia beraamt.

dtgr.: 0325-0210Z

DISTR.: BDZ
CMS
ST. INTEL.

SG

MP (4) —

CFS

H² MOHR

Mr. Fock

Mr. Einhoven

aankleiding
zie OD 123.

398.

9 April

7.

12939

ZEER GEHEIM

vdm.

RD.3

Ik heb de eer U mede te deelen, dat blijkens uit goede bron ontvangen bericht, de Sovjet Ambassade alhier contact met de Partai Komunis Indonesia (P.K.I.) beraamt.

Het zou door mij zeer op prijs gesteld worden, indien U hieraan de noodige aandacht zoudt willen doen schenken.

Het Hoofd van den
CENTRALEN VEILIGHEIDSDIENST
namens dezen:

Aan den Heer Hoofd-Commissaris
van Politie
te 's-GRAVENHAGE.

J.G.Crabbendam.

Coll.: *ab*

CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST.

No. 12176.
Dict.: vdm.
Typ.: TV.

's-Gravenhage, 18 Maart 1947.

Onderwerp:
Brief van de P.K.I.
aan de C.P.N.

GEHEIM.

Bijlage : één

Uwer Excellentie

Ik heb de eer ^U hier-
nevens aan te bieden afschrift van een in het dagblad
"De Waarheid" van 11 dezer afgedrukten brief dd. 18
Februari jl. van "Partai Kommunis Indonesia" (P.K.I.)
aan de "Communistische Partij Nederland" (C.P.N.) en
van het daarbij gestelde onderschrift.

Het valt op, dat in het blad is weggelaten het gedeel-
te van den brief, dat handelt over de problemen van
binnenlandschen aard der Republiek, doch bevreemdend
is dit niet, daar het nu eenmaal tot de tactiek der
C.P.N. behoort om zooveel mogelijk de in de Repu-
blik bestaande moeilijkheden te verzwijgen.

Het schrijven, dat uiteraard voor publicatie bestemd
was, zou nog aanleiding kunnen geven tot meerdere op-
merkingen, doch ik meen mij daarvan ontslagen te mogen
achten, omdat het daarin geleverde betoog zoo'n duidel-
ijk beeld oplevert van de communistische tactiek van
misleiding, dat dit, naar mijn gevoelen, niet nader
behoeft te worden aangetoond.

Slechts zou ik willen opmerken, dat de zinsnede: "daar
onze nationale revolutie een deel is van de universee-
"le strijd voor de democratie en het zelfbeschikkings-
"recht der volkeren", kennelijk een andere woordkeuze
is voor het gestelde in artikel 6 van de beginselver-
klaring, zooals deze tijdens het in 1946 te Solo ge-
houden P.K.I.-congres is aangenomen. Dit artikel luidt:
/de

AAN:

- "De-

Z.E. den Minister-President,
" " " v. Binnenl. Zaken,
" " " " Justitie,
" " " " Overz. Geb. deelen,
Den Hr. Hfd. v. d. Gen. Staf III A.,
" " Hoofdcomm. v. Pol. te 's-Gravenhage,
" " " " " Rotterdam,
" " " " " Amsterdam,
" " " " " Utrecht,
" " " " " Groningen,
" " Commissaris v. Politie te Delft,
" " " " " Leiden.

" De in Indonesia woedende revolutie is een nationale
" revolutie, welke het internationale imperialisme
" bestrijdt en vormt een onderdeel van de wereldrevo-
" lutie."

HET HOOFD VAN DEN CENTRALEN
VEILIGHEIDSDIENST
namens dezen:

J.G. Crabbendam.

Coll.: DR.
D.

AFSCHRIJF van het schrijven van de
P.K.I. aan de C.P.N. voorkomende in
"De Waarheid" van 11 Maart 1947.

SARDJONO schrijft aan PAUL DE GROOT;
INDONESIË wil niets liever dan 't conflict met Neder-
land vreedzaam oplossen.

Brief van de P.K.I. aan de C.P.N.

Namens het Dagelijks Bestuur van de Partai Kom-
munis Indonesia hebben de voorzitter SARDJONO en de
secretaris SOETRISNO een op 18 Febr. gedateerde brief
uit Djoejakarta aan P. de Groot, alg. secr. van de C.P.N.
(De Waarheid) gericht.

Na een hartelijke begroeting van de Nederlandse com-
munisten en alle progressieve Nederlanders, wordt in
dit schrijven het volgende gezegd:

"Indonesië wil niets liever dan het conflict met Ne-
"derland op vreedzame wijze oplossen. De Indonesische
"delegatie wil niets liever dan zoo spoedig mogelijk
"de ontwerp-overeenkomst Linggadjati onderteekenen.
"Hinderpalen worden echter door Nederland opgeworpen,
"dat eerst door militaire acties de aandacht van het
"politieke naar het militaire tooneel heeft willen
"afleiden, en daarna door het opdringen van een motie-
"Romme, de Indonesiërs iets wil doen aannemen, dat ten
"eerste door hen onmogelijk aanvaard kan worden, zon-
"der van de grondslagen van onze nationale revolutie
"af te stappen, en ten tweede een geheel andere in-
"houd geeft aan een reeds door de Nederlandse vertegen-
"woordigers geparafeerde overeenkomst.
"Daarnaast is men bezig te pogen, om zonder samenwer-
"king met de Indonesische Republiek, zooals in de
"overeenkomst is bepaald, in Indonesië kunstmatig
"staten in het leven te roepen, die op gelijke voet
"met de Indonesische Republiek heten te staan. Dit
"zijn echter slechts staten in naam. In wezen zijn
"het nieuwe vormen van koloniën, waar terreur heerst
"en democratie vreemd is, waar een "president" en een
"regering" zijn, die geen werkelijke macht uitoeffe-
"nen en niet het minste vertrouwen van de bevolking
"genieten."

De brief van Sardjono en Soetrisno gaat dan verder
over de problemen van binnenlandse aard der Republiek
en besluit:

"Terwijl wij onze krachten geven aan de versterking
"van het binnenlandse front, zijn wij er ons van be-
"wust, dat wij sterke steun van de progressieve krach-
"ten in de wereld nodig hebben, daar onze nationale re-
"volutie een deel is van de universele strijd voor de
-democratie-

"democratie en het zelfbeschikkingsrecht der volkeren.
"In het bijzonder geldt dit de arbeidersbeweging, de
"progressieve en democratische groepen, en in de eerste
"plaats de Communistische Partij van Nederland ("De Waar-
"heid").

"Wij weten hoeveel wij aan de C.P.N. verschuldigd zijn
"voor de betoonde daadwerkelijke en morele steun, die
"zij Indonesië steeds verleend heeft en zal verlenen.
"In deze dagen hebben wij uw steun, de steun van ge-
"heel progressief Nederland, in verdubbelde mate nodig.
"Het Nederlandsche en het Indonesische volk staan bei-
"de voor de verderfelijke plannen der Nederlandse reac-
"tie.

"Het is dan ook in naam en in het belang van beide vol-
"keren, dat wij eisen: de troepen-zendingen moeten on-
"middellijk worden gestaakt! en de in Indonesië aanwezi-
"ge troepen moeten uit het gehele gebied van Indonesië
"worden teruggetrokken!

"Het is, kameraden, op dit gebied vooral, dat wij een
"beroep op uw steun doen."

MERDEKA!

Namens het Dag.Bestuur.
van het Centraal Comité
der Partai Komunis Indo-
nesia:
SARDJONO, voorzitter.
SOETRISNO, secretaris.

Hierbij is het navolgende onderschrift gesteld:
"Met vreugde en ontroering nemen wij kennis van de hier-
"bij afgedrukte brief van Sardjono en Soetrisno van de
"Partai Komunis Indonesia. Wij denken terug aan de dagen
"van 1927, toen na de mislukte opstand der Indonesische
"arbeiders en boeren tegen het ondraaglijke koloniale
"stelsel, tienduizenden strijders door de bloedraden
"van mr. Vonk (thans Kamerlid van de "Partij van de Vrij-
"heid) tot de strop en de verbanning naar het malaria-
"kamp Boven-Digoel werden veroordeeld. Sardjono was toen
"een van hen, die in het "kamp der onverzoenlijken" in
"Digoel terecht kwamen.
"De Nederlandsche communisten stelden hem kandidaat
"voor de Tweede Kamer en hij werd door de Nederlandsche
"-kiezers-

"kiezers verkozen. Doch de regering weigerde hem vrij
"te laten om zijn functie te vervullen en zoo bleef
"hij in Digoel.

"Veertien jaar heeft deze makker het daar uitgehou-
"den, zonder een oogenblik te wankelen of zijn over-
"tuiging op te geven.

"Bij de ineenstorting van het Nederlandse koloniale
"gezag, na de nederlaag tegen de Japanners in 1941,
"kon hij naar Australië uitwijken. Hij nam direct
"een vooraanstaande plaats in de strijd tegen Japan

"in en ondersteunde de oorlog der Vereenigde Naties.

"Hij staat thans weer in de voorste rijen van de In-
"donésische Republiek, waar hij door de gehele be-
"volking van laag tot hoog bemind wordt en met de
"eervolle titel "vader" wordt aangesproken.

Coll.: deR/D.
Typ.: TV.

SARDJONO schrijft aan PAUL DE GROOT.

Indonesië wil niets liever dan 't conflict met Nederland vreedzaam oplossen

Brief van de P.K.I. aan de C.P.N.

Namens het Dagelijks Bestuur van de Partai Komunis Indonesia hebben de voorzitter Sardjono en de secretaris Soetrisno een op 18 Febr. gedateerde brief uit Djocjacarta aan P. de Groot, alg. secr. van de C.P.N. (De Waarheid) gericht.

Na een hartelijke begroeting van de Nederlandse communisten en alle progressieve Nederlanders, wordt in dit schrijven het volgende gezegd:

„Indonesië wil niets liever dan het conflict met Nederland op vreedzame wijze oplossen. De Indonesische delegatie wil niets liever dan zo spoedig mogelijk de ontwerp-overeenkomst Linggadjati ondertekenen. Hinderpalen worden echter door Nederland opgeworpen, dat eerst door militaire acties de aandacht van het politieke naar het militaire toneel heeft willen afleiden, en daarna door het opdringen van een motie-Romme de Indonesiërs iets wil doen aannemen, dat ten eerste door hen onmogelijk aanvaard kan worden, zonder van de grondslagen van onze nationale revolutie af te stappen, en ten tweede een geheel andere inhoud geeft aan een reeds door de Nederlandse vertegenwoordigers geparafeerde overeenkomst.

Daarnaast is men bezig te pogen om, zonder samenwerking met de Indonesische Republiek, zoals in de overeenkomst is bepaald, in Indonesië kuntmatig staten in het leven te roepen die op gelijke voet met de Indonesische Republiek heten te staan. Dit zijn echter slechts staten in naam. In wezen zijn het nieuwe vormen van koloniën, waar terreur heerst en democratie vreemd is, waar een „president” en een „regering” zijn die geen werkelijke macht uitoefenen en niet het minste vertrouwen van de bevolking genieten”. De brief van Sardjono en Soetrisno gaat dan verder over de problemen van in-

nenlandse aard der Republiek en besluit:

„Terwijl wij onze krachten geven aan de versterking van het binnenlandse front, zijn wij er ons van bewust dat wij sterke steun van de progressieve krachten in de wereld nodig hebben, daar onze nationale revolutie een deel is van de universele strijd voor de democratie en het zelfbeschikkingsrecht der volkeren.

In het bijzonder geldt dit de arbeidersbeweging, de progressieve en democratische groepen, en in de eerste plaats de Communistische Partij van Nederland (De Waarheid).

Wij weten hoeveel wij aan de C.P.N. verschuldigd zijn voor de betoonde daadwerkelijke en morele steun, die zij Indonesië steeds verleend heeft en zal verlenen.

In deze dagen hebben wij uw steun, de steun van geheel progressief Nederland, in verdubbelde mate nodig.

Het Nederlandse en het Indonesische volk staan beide voor de verderfelijke plannen der Nederlandse reactie.

Het is dan ook in naam en in het belang van beide volkeren, dat wij eisen: de troepen-zendingen moeten onmiddellijk worden gestaakt! en de in Indonesië aanwezige troepen moeten uit het gehele gebied van Indonesië worden teruggetrokken!

Het is, kameraden, op dit gebied vooral, dat wij een beroep op uw steun doen.

MERDEKA!

Namens het Dag. Bestuur van het Centraal Comité der Partai Komunis Indonesia:
SARDJONO, voorzitter
SOETRISNO, secretaris

Met vreugde en ontroering nemen wij kennis van de hierbij afgedrukte brief van Sardjono en Soetrisno van de Partai Komunis Indonesia. Wij denken terug aan de dagen van 1927, toen na de mislukte opstand der Indonesische arbeiders en boeren tegen het ondraaglijke koloniale stelsel, tienduizenden strijders door de bloedraden van mr. Vonk (thans Kamerlid van de „Partij van de Vrijheid”) tot de strop en de verbanning naar het malaria-kamp Boven-Digoel werden veroordeeld. Sardjono was toen een van hen, die in het „kamp der onverzoenlijken” in Digoel terecht kwamen. De Nederlandse communisten stelden hem kandidaat voor de Tweede Kamer en hij werd door de Nederlandse kiezers verkozen. Doch de regering weigerde hem vrij te laten om zijn functie te vervullen en zo bleef hij in Digoel. Veertien jaar heeft deze makker het daar uitgehouden, zonder een ogenblik te wankelen of zijn overtuiging op te geven.

Bij de ineenstorting van het Nederlandse koloniale gezag, na de nederlaag tegen de Japanners in 1941, kon hij naar Australië uitwijken. Hij nam direct een vooraanstaande plaats in de strijd tegen Japan in, en ondersteunde de oorlog der Verenigde Naties. Hij staat thans weer in de voorste rijen van de Indonesische Republiek, waar hij door de gehele bevolking van laag tot hoog bemind wordt en met de eervolle titel „vader” wordt aangesproken.

De Waarheid - 11-9-47.

19398

18
25

31 Januari

7.

GEHEIM - PERSOONLIJK.

Kab.522/47.

AAN: Zijne Excellentie
den Heer Minister-President,
Binnenhof 19,
's-Gravenhage.

Indonesië.

Ten vervolge op mijn schrijven van 17 dez er, Nr.Kab.514/
/47, heb ik de eer Uwe Excellentie hierbij nog enkele gegevens te
verschaffen, welke uit Nefis-rapporten afkomstig zijn en een ver-
ontrustenden kijk geven op de communistische activiteit in Indo-
nesië.

Het Hoofd van den
CENTRALEN VEILIGHEIDSDIENST,

Mr. L. Einthoven.

17 Januari

7.

Kab. 514/47

GEHEIM - PERSOONLIJK.

1.

Aan Zijne Excellentie
den Heer Minister-President,
Klein 1813 No.4,
's-Gravenhage.

Hierbij heb ik de eer Uwe Excellentie een nota
aan te bieden over het communisme in Indië.

Bij het samenstellen van dit overzicht is gebruik gemaakt van
de Nefis-rapporten, voorzover het de gebeurtenissen betreft,
welke zich na de bevrijding hebben afgespeeld.

Het is mij uit mijn eigen Indische ervaring bekend hoe bui-
tengewoon moeilijk het destijds voor de Nederlandsch-Indische
Regeering was om de communistische penetratie vanuit het
buitenland te voorkomen. De Regeering meende, daarnaar met
alle krachten te moeten streven, omdat beïnvloeding in com-
munistischen zin van een onontwikkelde bevolking zeer gemak-
kelijk is, zeer zeker wanneer er nagenoeg geen geestelijke
weerstand van binnenuit kan worden verwacht. Er zijn immers
in Indonesië in het algemeen noch economische, noch gods-
dienstige motieven aanwezig om scherp afwijzend tegenover
den heilsleer van Moscou te staan.

Bovendien dient het communisme zich ginds aan als een natio-
nale bevrijdingsbeweging, waardoor men dus volkomen tegemoet
komt aan de verlangens der bevolking.

Men ziet thans het volgende gebeuren :
De Nationalistische leiders maken gebruik van de communisten
in hun strijd tegen Nederland, vermoedelijk met de bedoeling
zich straks, nadat de nationale vrijheid verworven is, van
de communisten te ontdoen.
De Communisten bedienen zich van de Nationale beweging om
het Westersch gezag te doen verdwijnen, teneinde daarna
volop gelegenheid te krijgen de uitgebreide Archipel aan
alle kanten te penetreeren en de bevolking te bewerken.
De Communisten weten n.l. zeer goed, dat een Indonesisch ge-
zag niet in staat zal zijn om den invloed van Moscou te
veren.

Op mijn bureau zijn nog enkele exemplaren van de hierbij
overgelegde nota aanwezig, voor het geval Uwe Excellentie
van oordeel mocht zijn, dat ook nog andere instanties van
dit stuk moeten kennis nemen.

Het Hoofd van den
CENTRALEN VEILIGHEIDSDIENST,

Mr. L. Einthoven.

308.

4/10

Archief No. 1129/XA6.

Batavia, 27 Januari 1947.

**ZEER GEHEIM
TOP SECRET**

ZEER GEHEIM.

27 Januari 1947
[Handwritten signature]

Volgno.
17 MAART
ACD/11207

NEFIS PUBLICATIE No. 46. (Vervolg Publ. No. 41)

In de "NEFIS Publicatie's" worden die artikelen opgenomen, welke inhoud slechts van belang is voor een kleine lezersgroep. De distributie wordt telkenmale opnieuw vastgesteld.

Ontvangers, die eenige nummers niet toegezonden krijgen, kunnen dus hieruit de conclusie trekken, dat de inhoud daarvan voor hen niet van belang is.

Directeur NEFIS,

L.N.H. JUNGSLAGER,
Kapitein Luit.ter Zee KMR.

Exemplaar No. **30**

ZEER GEHEIM

<u>DISTRIBUTIELIJST NEFIS PUBLICATIE No. 46.</u>	<u>Copie No.</u>	<u>Aantal Cop.</u>
Minister O.G., Den Haag	1-2	2
Voorzitter Commissie Generaal	3	1
Lt.Gouverneur-Generaal, Batavia	4-5	2
Pol.Adv.Lt.G.G.	6	1
B.D.Z., Den Haag (Persoonlijk)	7-8	2
Commandant Zeemacht(N.I.)	9-10	2
Commandant Leger (N.I.)	11-12	2
Dir. B.B.	13	1
Procureur Generaal	14	1
Consul Generaal Singapore	15	1
" " Saigon	16	1
C.G.S. (N.I.)	17	1
Comm. Ind. Zaken (MINOG)	18	1
Dr. J.J. v.d. Velde Pol.Adviseur Sumatra	19	1
Terr. Troepen Cdt. Z.Sumatra (Palembang)	20	1
" " " M. " (Padang)	21	1
" " " N. " (Medan)	22	1
Hoofd Tijdelijke Bestuursdienst (Medan)	23-24	2
" " " (Padang)	25	1
" " " (Palembang)	26	1
Hoofd Plaatselijk Bestuur (Sabang)	27	1
Res. v. Bangka/Billiton	28	1
Res. v. Riouw en Onderhoorigheden	29	1
Hoofd C.V.D. Den Haag	30	1
NEFIS-Officier, CIZMINOG	31-32	2
LTZ. II KMR N.H. Postema, S'pore.	33	1
NEFIS-Buitenkantoor, MEDAN	34-35	2
" " PADANG	36	1
" " PALEMBANG	37	1
" " BANGKA/BILLITON	38-39	2
Directeur NEFIS	40	1
Sectie I-1	41-53	13
" I-4	54	1
" I-5	55	1
Afdeeling II,	56	1
" III,	57	1
" IV,	58	1
" V,	59	1
" VI,	60	1
Secretariaat	61	1

ZEER GEHEIM.HET CONGRES P.K.I. S U M A T R A TE FORT DE KOCK7 - 12 November 1946.VORMING VAN HET SOCIALISTISCH BLOK MIDDEN SUMATRA.De P.K.I.

Het in NEFIS-publicatie No. 41 aangekondigde congres van de P.K.I. te FORT DE KOCK werd gehouden van 7 tot 12 November 1946.

Het congres werd aangekondigd als het P.K.I.-congres voor SUMATRA. Voorzitter A.XARIM M.S. en Vice-voorzitter Mr. LOEAT SIREGAR van de P.K.I. SUMATRA, waren aanwezig. Daarnaast H. DATOK BATOLEAH als vertegenwoordiger van het hoofdkwartier van de P.K.I. te SOLO en SOETAN SAID ALI, evenals eerstgenoemde, P.K.I.-leider uit de periode 1926 - 1927. / ter S.W.I.

Als genoodigden waren aanwezig S.M. TARINGAN van de GERAKAN TANI (landbouwersbond) en AUGUS SALIM van de PARTAI BOEROEH INDONESIA (de arbeidersorganisatie). Dit werd gemotiveerd door "Boeng" XARIM met de mededeeling, "dat het belangrijk is, om de stemmen van de arbeiders en tani's te hooren, indien de P.K.I. haar werk en idealen behoorlijk wil uitvoeren".

Op de openingsvergadering, die werd bijgewoond door civiele en militaire autoriteiten van S.V.K. hield A. XARIM M.S. als voorzitter van de P.K.I. SUMATRA en de PARTAI BOEROEH SUMATRA een rede, waarin hij de bedoeling van het congres uiteenzette. De maatregelen van TAN MALAKA werden gedesavoueerd en hij eindigde met de verklaring, dat de P.K.I. haar beweging zal aan passen aan die van andere partijen in INDONESIA.

Hierop volgden redevoeringen van den Sub-Gouverneur van MIDDEN-SUMATRA en den Resident van S.V.K., die beiden wezen op het feit, dat de P.K.I. voor het grootste gedeelte bestond uit proletariers en dat daarom de voornaamste taak van de partij was, de kennis en het intellect van haar leden te vermeerderen.

Mr. ABDOEL MADJID verklaarde namens den bestuursraad van de PARTAI SOSIALIS INDONESIA, dat alle democratische en progressieve krachten zich moesten concentreeren in den strijd voor INDONESIA. De arbeiders van stad en land moeten de regeering steunen als linkervleugen van de partijen.

Op de slotvergadering van het P.K.I.-congres SUMATRA werden verschillende verklaringen afgelegd, die een inzicht geven in de houding en het standpunt van de partij.

Mr. LOEAT SIREGAR, Vice-voorzitter P.K.I. SUMATRA verklaarde het volgende:

"Het ontstaan van onze partij is gebaseerd op de bekendmaking van de regeering van de republiek INDONESIA, die een jaar geleden het bestaan van politieke partijen toestond. Dit congres heeft in hoofdzaak gediend om fouten, die de partij in haar eenjarig bestaan nog aankleven onder het oog te zien en weg te nemen". De meening van velen, dat de P.K.I. een verzetspartij is, werd met nadruk tegen-
gesproken. De grondbeginselen en het doel van de P.K.I. en van de regeering zijn n.l. dezelfde:

"Grondvesting van een socialistische maatschappij. In de nationale revolutie werkt de P.K.I. samen met andere partijen ter vestiging van de internationale status van ons land."

ZEER GEHEIM.

H. DATOEK BATOEAH, vertegenwoordiger van het hoofdkwartier van de P.K.I. te SOLO verklaarde nadrukkelijk, dat "de P.K.I. als een revolutionaire partij het bestaan van de proletariers zou verzekeren en naast de huidige regering strijdt. De P.K.I. is niet anti-religieus", roept hij uit. "Zie maar naar RUSLAND, waar 50.000 godsdienstvoorgangers hun verschillende godsdiensten mogen propageeren".

Elke uitlating kennelijk bedoeld was om den godsdienstigen MENANGKABAUER gerust te stellen.

ABDOEL KARIM M.S. verklaarde de beteekenis van de revolutie van 12 November 1926 voor de internationale wereld.

"De strijd voor de onafhankelijkheid van INDONESIA eischt offers op groote schaal en een revolutionaire geest." "Voedt ons volk op tot revolutionairen" "heeft BOENG KARNO gezegd", aldus riep hij uit. "De onderhandelingen met de Hollanders zijn in vollen gang. Toon de wereld, dat wij achter de regering staan. Maar de heeren in de achterlinie, die zich bezig houden met zwarten handel, hamsteren en feestvieren, brengen het land ten val!" 1)

In de besloten vergadering van 8 November hield H. DATOEK BATOEAH een verhandeling over de verhouding tusschen de LASJKAR MERAH op JAVA en het "BIRO PERDJOEANGAN". Hij zette uiteen dat op JAVA iedere seksi en onderseksi van de P.K.I. zijn LASJKAR MERAH heeft, die in politiek opzicht aan de leiding van de seksi en onderseksi ondergeschikt zijn, en onderricht ontvangen in de socialistische ideologie.

Als strijdorganisatie zijn de LASJKARS ondergeschikt aan de "BADAN PERDJOEANGAN" terwijl het "BIRO PERDJOEANGAN" de LASJKAR steunde door per 100 aanwezige geweren soldij te betalen voor 300 man.

Vermelding verdient dat het "BIRO PERDJOEANGAN" voor SUMATRA een nieuwe instelling is, waarvan de oprichting in December 1946 in overweging was.

Op de vergadering van 11 November bracht de spreker H. SIAHAAN, van de afdeling "KERETA API" van de P.S.B.I. de klacht voor, dat hij telkens wanneer hij een vergadering opende met den nationalistischen groet "MERDEKA", daarop van de aanwezige arbeiders steeds weer ten antwoord kreeg "TETAP TJELANA GONI", 2) in plaats van "TETAP MERDEKA".

Deze humoristische noot mag zeker wel als een symptoom worden beschouwd van den nood aan kleding; maar ook van de stemming die onder de arbeiders heerscht. Spreker wijdde verder uit over den nood die onder de arbeiders heerschte, die slechts een week konden leven van hun maandloon, en verklaarde bang te zijn dat het moreel van de spoorwegarbeiders hieronder leed. Op alle verzoeken om verbetering aan de regering werd geen antwoord ontvangen. Hoewel DATOEK BATOEAH interrumpeerde, ging hij voort met zich te beklagen over het feit, dat alle inkomsten van de spoorwegen werden gebruikt voor de weermacht, en niets voor de verbetering van het lot van de spoorwegarbeiders werd gedaan.

1) In dit verband is niet onaardig te vermelden, dat de P.K.I. ter S.O.K. door niet-communistische Indonesiers spottenderwijze wel genoemd wordt PARTAI KAPITALIS INDONESIA, zulks omdat meerdere vooraanstaande leiders, met name ABDOEL KARIM en Mr. LOELIT SIREGAR financieel goed geboerd hebben, terwijl enkele andere leiders wegens malversaties door de Republiek werden gearresteerd,

2) In plaats van "altijd vrij" wordt de uitroep "altijd een jute broek" gezegd.

*Het woord
"Tetap"
is
2*

ZEER GEHEIM.

SOETAN SAID ALI, lid van het Hoofdcommissariaat der P.K.I. (van SUMATRA ?), maakte de congres-besluiten en het urgentie-program bekend en spoorde aan tot coördinatie van het roode leger op SUMATRA.

Volledigheidshalve worden de besluiten van de P.K.I.-conferentie SUMATRA, zooals zij gepubliceerd werden in de "KEDAULATAN RAKJAT" van 15 November jl. hieronder opgenomen.

1. Het Commissariaat van de P.K.I. SUMATRA zal bij de regering erop aandringen om de heffing van rechten op goederen, die van het eene gewest naar het andere worden vervoerd, af te schaffen.
2. Aangaande arbeidersaangelegenheden wordt het volgende aan de regering voorgesteld:
 - a. Salarissen baseeren op socialisatie en vaststelling minimumloon. Verleenen van voedingstoelagen.
 - b. Benoemingen van ambtenaren baseeren op diploma's, doch ook op geschiktheid.
 - c. Gratis verstrekken van kleeven aan arbeiders en hun gezinnen door de regering.
 - d. Gratis geneeskundige behandeling en medicijnen voor idem.
 - e. Onderwijs aan arbeiderskinderen.
 - f. Waarborgen voor bejaarde arbeiders en ambtenaren.
 - g. Instellen van een specialen dienst voor arbeidersaangelegenheden.
 - h. Bepaling van werkuren in alle takken van dienst en een vrije dag per week.
 - i. Instellen van arbeiders-coöperaties.
 - j. Instellen van een arbeidersraad in elk belangrijk bedrijf, die door de arbeiders zelf wordt gekozen en centralisatie van genoemde raden.
 - k. Instellen van een arbeidsinspectie, en aanleggen van bedrijfs-, arbeids- en productie-statistieken.
3. Aangaande den landbouw:
 - a. Voorziening van tani's van een volledige uitrusting van landbouwwerktuigen door de regering.
 - b. Uitbreiding van sawah's en zorg voor voldoende bevoeiingswerken.
 - c. De aandacht vestigen op modellen van collectieven landbouw.
 - d. Voorbeelden geven van de inrichting eener landbouwerskampong, met het oog op de gezondheidszorg.
 - e. Afscheiding van kampongs en landbouw-terreinen, zoodat landbouwmachines in ruimen zin toegepast kunnen worden.
 - f. Voorziening van gezond plantrateriaal.
 - g. Instelling van landbouw-coöperaties en banken.
 - h. Bewerkstelligen, dat de ambtenaren van den regeeringsland-

bouwdienst spoedig juiste en doeltreffende maatregelen zullen nemen.

i. Instelling van wetten ter bestrijding van woekeraars in landbouwkringen.

De indruk, die de groote P.K.I. conferentie maakte op niet-P.K.I. leden, kan, volgens betrouwbare inlichtingen, in het kort worden samengevat als volgt:

"Het streven van de P.K.I. is erop gericht, om langs legalen weg te komen tot de vorming van een republiek op communistischen grondslag.

De uitgesproken neiging tot coalitie-vorming met andere partijen met gelijksoortige politieke opvattingen moet zeer waarschijnlijk worden gezien als de uitvoering van een reeds in de hogere partij-leiding voorbereid plan. Deze opvatting kan steun vinden in de redevoering van Mr. ABDOEL MADJID, lid van de bestuursraad van de PARTAI SOSIALIS, waarin zeer duidelijk werd gewezen in de richting van de vorming van een socialistische gemeenschap, waarbij steeds uitspraken van communistische voormannen uit RUSLAND werden aangehaald. De communistenopstand van 1926 werd genoemd: "een voorlooper van de nationale revolutie".

Op de in vrij grooten getale aanwezige MASJOEMI-leden maakte een ander blijkbaar een onbehaaglijken indruk.

Ter bijwoning van het congres van de P.K.I., dat medio Januari te SOLO werd gehouden, werden als "voorvechters van de P.K.I." op SUMATRA afgevaardigd: A. KARIM, Mr. LOELT SIREGAR, H. DATOEN BATOEN en SOETAN SAID ALI.

Ten aanzien van de reeds in publicatie No. 45 vermelde benoeming van ABDOEL KARIM M.S. en Mr. LOELT SIREGAR tot residenten ter beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken te POEROKERTO, kan nog worden vermeld, dat ABDOEL KARIM verklaarde, dat hij zijn positie als bestuursambtenaar had opgegeven, om "zijn politiek leiderschap in groter vrijheid te kunnen uitoefenen", waaruit dus zou mogen worden opgemaakt, dat hij de benoeming niet aanvaardde. Mr. LOELT SIREGAR werd na gemelde benoeming Voorzitter van de nieuw-opgerichte PERSATOEMAN BOEROEH PERKEBONAN INDONESIA ter SUMATRA'S Oostkust, waaruit dus eveneens zou kunnen worden geconcludeerd, dat hij van de benoeming tot resident ter beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken afziet.

Enkele uitspraken van "Boeng" KARIM M.S. mogen hier nog worden vermeld:

Volgens de "KEDJULATAN RAJAT" van 6 November 1946 verklaarde hij, dat het Volksleger bij MEDAN er op 2 November in slaagde een gedeelte van de stad te heroveren en te bezetten.

"Een succes, dat van geen geringen invloed is geweest op de wapenstilstandsonderhandelingen". Voorts verklaarde hij, dat het "gezien de uitlatingen en besluiten van de arbeiders en landbouwers" voor de P.K.I. noodzakelijk wordt om haar doelstellingen te verwezenlijken.

Ten aanzien van de basis-overeenkomst verklaarde hij, dat de P.K.I. achter de regeering staat, maar dat hij de gebeurtenissen had voorzien. "De leiders van de staat mogen een politieke overwinning behaald hebben, doch te betwijfelen valt, of zij in staat zullen zijn op economisch gebied een overwinning te behalen. De teruggave aan de buitenlanders van hun bedrijven toont aan, dat de strijd van de arbeiders en landbouwers nog niet is geëindigd. De ware democratie is niet alleen voor de leiders, doch moet ook voor de arbeiders worden bereikt".

ZEER GEHEIM.

Over de werkzaamheden van de P.K.I. ter S.O.K. is weinig bekend. Alleen werd gemeld, dat in verband met de komst van H.DJI D.TOEK BATOEH, lid van het P.K.I.-Hoofdbestuur te SOLO op 15 December jl. een vertrouwelijke bijeenkomst plaats had in het P.K.I.-gebouw in PELITING SLANTER. Volgens een aankondiging in de pers zou D.TOEK BATOEH een uitvoerige beschouwing geven over de Marxistische geginselen, terwijl SOETIN SAIDALI een lezing zou houden over den strijd van de ex-Digoelisten, die vereenigd zijn in de INDONESISCHE SEAMEN'S UNION, de SARIKAT PELAJAR INDONESIA (SARPELINDO) en de TRADE UNIONS in AUSTRALIE, in verband met den boycott ten aanzien van de Nederlandsche Schepen. In dit verband moge in herinnering worden gebracht de publicatie in de "SOELOEH MERDEKA" van 5-10-'46, waarin werd vermeld, dat de activiteit van de sectie buitenland van de P.K.I. in AUSTRALIE is gericht op de organisatie van een arbeidersbeweging SARIKAT PELAJAR INDONESIA, volgens beginselen van de internationale arbeidersbeweging. De SARPELINDO zou semi-officieel lid worden van de AUSTRALIAN COUNCIL OF TRADE UNIONS (vide NEFIS signalement 23-11-'46 -845/XE2)

In verschillende plaatsen van SUMATRA bestaan reeds afdelingen van de SARIKAT PELAJAR INDONESIA, die echter worden afgekort S.P.I. en waarvan tot heden geen contact met AUSTRALIE kon worden aangetoond.

Volgens een betrouwbaar bericht onderhoudt MOCHTARROEDIN, voorzitter van de MALAY NATIONALIST PARTY en lid van de MALAY COMMUNIST PARTY, beide te SINGAPORE, contact met de communisten van PALERANG en PADANG. MOCHTARROEDIN vertoefde 15 jaar in RUSLAND en ontving aldaar zijn opleiding tot MOSKOU-agent.

Vermeld dient nog te worden, dat de communist OESMAN KARDILAN die blijkens een mededeeling van den Chef van den republikeinschen politieken inlichtingendienst op 7 November (vide NEFIS-publicatie No. 41) geexecuteerd zou zijn, blijkens een bekendmaking van de P.K.I. sectie S.O.K., d.d. 19 November 1946 weer in genade als lid van de P.K.I. werd aangenomen.

PARTAI BOEROEH INDONESIA.

In den aanhef werd reeds gemeld, dat op het onderhavige congres van de P.K.I. SUMATRA ook aanwezig was AUGUS SALLIM, als vertegenwoordiger van de PARTAI BOEROEH INDONESIA, thans ter S.O.K. genoemd: PERSATOELAN SARIKAT BOEROEH INDONESIA (P.S.B.I.). Of de besluiten, die op het P.K.I.-congres werden genomen, ook bindend waren voor de P.S.B.I., is tot heden niet bekend geworden.

In dit verband dient melding te worden gemaakt van het congres van de SARIKAT BOEROEH PERKEBONAN INDONESIA, hetwelk van 12 tot 14 December 1946 in KISARAN (S.O.K.) werd gehouden, waarbij o.a. het werkprogramma van deze vakvereniging werd goedgekeurd. Staande deze vergadering, welke geleid werd door HADELY H.SIBOELAN en AUGUS SALLIM werd besloten tot naamsverandering van de vereeniging in PERSATOELAN BOEROEH PERKEBONAN INDONESIA, waarvan Mr. LOEIT SIREGAR voorzitter van het hoofdbestuur werd.

Bij deze besprekingen op laatstgenoemd congres werden twee mogelijkheden in beschouwing genomen, n.l. aanvaarding of verwerping van de ontwerp-overeenkomst. In beide gevallen stelt de vereeniging zich op het standpunt, dat de strijd van het indonesische proletariaat nog niet beëindigd is en zij maakt zich gereed om een heftigen strijd te voeren, waarbij zij zich slechts trouw verklaart aan een indonesische regeering, die een revolutionnaire geest heeft. Indien de ontwerp-overeenkomst geaccepteerd wordt, eischt de vereeniging van de republiek een spoedig in het leven roepen van beschermde maatregelen voor arbeiders en versterking van de positie van de vakvereniging in de arbeidersgemeenschap.

ZEER GEHEIM.

Wordt de ontwerp-overeenkomst afgewezen, dan eischt de vakvereniging van de regeering deelname aan controle en leiding in de productie.

In verband met de komende gebeurtenissen werden de volgende besluiten genomen:

- a. Organisatie van de arbeiders zoodanig, dat de vakvereniging de leidinggevende uiting daarvan is.
- b. De vereniging moet worden geschoeid op modern-technisch-rationeele en efficiënte leest.
- c. De vereniging moet zijn een volkomen proletarische vereniging met een revolutionair karakter, dat niet beïnvloed mag worden door weifelende elementen.

Bij het lezen van deze hoogdravende bewoordingen, gebruikt op het congres van voor het meerendeel ongeschoolde ondernemingsarbeiders, ontkomt men niet aan den indruk, dat het verhandelde voor de massa van de aanwezigen volkomen onbegrijpelijk moet zijn geweest. Uit een en ander blijkt echter voldoende, dat de leiding en de beginselen van deze arbeidersvereniging sterk communistisch beïnvloed zijn.

DE PARTIJ SOSIALIS

De PARTIJ SOSIALIS van Midden-SUMATRA hield op 6 en 7 November 1946 eveneens een conferentie te FORT DE KOCK. Aan de agenda worden de volgende punten ontleend:

1. Doelstelling en urgentie-programma door Mr. ABDOEL MADJID.
2. Politieke partijen en de regeering, door Mr. HEBELANI.
3. Organisatie van de PARTIJ SOSIALIS op SUMATRA.

Uitgenoodigd waren vertegenwoordigers van leger, regeering en partijen. Vermeld werd, dat in 25 van de 27 kewedanaans van SUMATRA'S WESTKUST reeds een afdeling van de partij bestond. In iedere afdeling werden wekelijksche curcussen gehouden over het standpunt van de partij tegenover de regeeringspolitiek, over partij-discipline, over het socialisme, enz.

De conferentie werd als te doen gebruikelijk gesloten met een receptie, waarbij Mr. ABDUWEL MADJID, Secretaris-Generaal van de PARTIJ SOSIALIS een rede hield over de principieele doelstellingen, tactiek en strategie van de partij. "De PARTIJ SOSIALIS verdedigt de onafhankelijkheid en de positie van land en volk, zij ontplooit en vervolmaakt deze met het socialisme als richtsnoer. Maar, zoo zeide Mr. ABDOEL MADJID, de socialistische maatschappij, waarnaar wij streven, kan niet met een slag bereikt worden".

De voorzitter van de partij ter SUMATRA'S WESTKUST las de resolutie van de PARTIJ SOSIALIS, onlangs te CHERIBON genomen, voor, waarin zij zich uitsprak voor het politiek program van SJ. HRIR'S kabinet.

Tenslotte werd vermeld, dat op de conferentie de PARTIJ SOSIALIS besloten had tot de vorming van een socialistisch blok, dat uit partijen bestaan, welke op socialisme gebaseerd zijn, zooals PARTIJ SOSIALIS, P.K.I., PESINDO, en P.B.I. Deze partijen zullen samenwerken, om kaders voor de socialistische beweging op te leiden, in den trant van het MARE-huis in MEDIOEN, waar thans 50 pemoeda's van elk der bovengenoemde organisaties opgeleid worden.

ZEER GEHEIM.

Een tweede belangrijk besluit, eveneens op de receptie bekend gemaakt, was, aan alle leden van de PARTAI SOSIALIS een militaire opleiding te geven, opdat de gehele partij als een legermacht onder leiding van het partijbestuur georganiseerd worde ..

Op een andere bijeenkomst van de PARTAI SOSIALIS op 13 November 1946 in FORT DE KOCK verklaarde een van de voormannen, dat de PARTAI SOSIALIS een politieke partij is met een eigen programma ten aanzien van bestuurskwestie, gebaseerd op de "leer van MARX" en de "practijk van STALIN en LENIN".

Wat betreft de basis-overeenkomst van LINGA DJATI verklaarde de PARTAI SOSIALIS van geheel SUMATRA na een drietal besprekingen, dat in de basis-overeenkomst elementen te vinden zijn, die voordelen, maar ook die nadeelen voor INDONESIE opleveren. Desondanks zal deze kwestie, om een eensgezinde uitspraak van de partij te verkrijgen, worden overgelaten aan den socialistischen partijraad te DJOCJABARTA.

Blijkt uit het vorenstaande dat de P.K.I., de PARTAI SOSIALIS en de PARTAI BOEROEH zich duidelijk uitspraken over de vorming van een socialistisch blok in Midden-SUMATRA, waaraan vermoedelijk en door de aanwezigheid van de hogere partijleiders: en omdat het congres van de P.K.I. geheel SUMATRA omvatte, wel een grootere territoriale betekenis mag worden toegekend, omtrent de PESINDO kan zulks niet worden verklaard. Afgevaardigden van deze "Jeugdvereniging", oorspronkelijk onderbouw van de PARTAI SOSIALIS, waren niet aanwezig.

Op de PESINDO conferentie op 10 November en volgende dagen te PEMATANG SILANDER gehouden, werd over de blokvorming niet gesproken, hoewel ook daar Mr. M. DJID een rede hield in denzelfden zin als te FORT DE KOCK en opriep tot een zuiver "democratische" revolutie.

Ook de statuten van de PESINDO zijn geheel doortrokken van een revolutionair-socialistischen geest, zoodat wel mag worden aangenomen dat ook deze partij zich bij het besluit tot vorming van een socialistisch blok heeft aangesloten.

Men mag zich afvragen wat de bedoeling van deze blokvorming is. Uit de stemming van de M.SJOEMI leden, hiervoor genoemd en uit een opmerking van H. ILJAS JACOEB, de nieuwe M.SJOEMI-leider van SUMATRA, mag worden opgemaakt dat er in deze partij niet met onverdeelde instemming kennis is genomen van deze revolutionair-socialistische instelling. H. ILJAS JACOEB vnd merkte nml. naar aanleiding van de besluiten van de P.K.I. conferentie op, dat hij een Volksfront een pracht instelling vond, mits het "niet begint met andere instellingen een politiek program op te dringen".

De mogelijkheid mag niet worden uitgesloten dat het Volksfront waarin de M.SJOEMI een krachtige stem in het kapittel had, aan de linksche partijen niet genoeg bewegingsvrijheid bood om hun verstrekkende ideeën tot uitvoering te brengen, en dat daarom de vorming van dit blok voor Midden SUMATRA, in hoofdzaak SUMATRA'S WESTKUST, beteekent een uiteenvallen van het Volksfront.

Dat het besluit om tot blokvorming over te gaan ook reeds in toepassing is gebracht moge blijken uit de hieronder verkort aangehaalde motie, op 27 December 1946 door de linksche partijen ter SUMATRA'S WESTKUST, nml. : P.K.I. - PARTAI BOEROEH - PEMOEDA. SOSIALIS, aangenomen.

"Gelet op provocatie's van Nederlandsche zijde en op het feit dat na de goedkeuring van de basis-overeenkomst onze strijd nog niet voltooid is, vooral in verband met de wreede Nederlandsche acties, die in strijd zijn met de fundamenteele beginselen en het doel van de overeenkomst en die zeer veel lijken

ZEEER GEHEIM.

op de vroegere fascistische handelingen door JAPAN in CHINA bedreven, dienen wij de volgende motie in :

- a) de bevolking aansporen om aan de fronten stand te houden en om alle Nederlandsche provocaties af te weren;
- b) aansporen om het manifest van de linksche elementen te ondersteunen, waarin geëischt wordt, dat de Nederlandsche troepen de door hen bezette gebieden zoo spoedig mogelijk zullen ontruimen.
Er bij de Regeering op aan dringen om de noodige stappen te doen, opdat onmiddellijk maatregelen worden getroffen teneinde aan dezen eisch te voldoen.
- c) het gansche volk en vooral de arbeiders ertoe brengen om een soort Vrijheidsfonds op te richten.
- d) er op aandringen, dat de comite's voor het ontwerpen van overeenkomsten samengesteld zullen worden uit revolutionnaire elementen.-
- e) een beroep doen op Nederlandsche revolutionnaire en progressieve groepen om de provocerende acties van Nederlandsche troepen in INDONESIE te doen ophouden.-
Broeders steunt deze motie ! "

Afgesloten, 20 Januari 1947.-

*Uit de Mededeelingen van den
Regerings-Verlichtingsdienst
te Batavia van 13 Januari 1947*

AFSCHRIFT.

Vierde Marx House-cursus, (Jogjakarta, 11/1/1947).

Op 10 dezer is in Jogjakarta een kadercursus ter opleiding van proletarische voortrekkers geopend onder auspiciën van het Marx-house. Het aantal cursisten bedraagt 160 jongeren van Java en Madoera en zij zullen gedurende twee maanden worden gevormd.

Sardjono van het hoofdbestuur van de P.K.I. verklaarde in zijn openingsrede, dat het doel van deze opleiding is een kader te vormen van proletarische voortrekkers teneinde de revolutie vlot te doen verlopen. Hij sprak de hoop uit dat de cursisten in de naaste toekomst een voorbeeld zullen zijn voor de maatschappij.

Hier zij nog vermeld, dat het Marx-house, dat tot dusverre in Madioen stond, reeds twee cursussen heeft gegeven en in het totaal 300 jongeren gevormd tot kaders. Sinds 10 dezer is het Marx-house naar Jogjakarta overgebracht. Bovengenoemde cursus is de derde cursus.

Typ.: TV.
Coll.:

BUREAU B	
Nummer:	
Datum:	6-2-47

Z E E R G E H E I M

Archief No. 1894/XA6

Batavia, 16 Januari 1947.-

ZEER GEHEIM
TOP SECRET

17 JAN 1947

NEFIS PUBLICATIE No. 45.

In de "NEFIS Publicatie's" worden die artikelen opgenomen, welke inhoud slechts van belang is voor een kleine lezersgroep.

De distributie wordt telkenmale opnieuw vastgesteld.

Ontvangers, die eenige nummers niet toegezonden krijgen, kunnen dus hieruit de conclusie trekken, dat de inhoud daarvan voor hen niet van belang is.

Directeur NEFIS,

L.N.H.
L.N.H. JUNGSLAGER,
Kapitein Luit. ter Zee KMR.

Exemplaar No. **023**

Handwritten notes:
ACD
398
491

Z E E R G E H E I M .

DISTRIBUTIELIJST NEFIS PUBLICATIE No. 45: Copie No. Aant. cop.
("Het Communisme in Nederlandsch Indie")

Z.K.H. Prins Bernhard	1	1
Minister President, Den Haag	2	1
Minister O.G., Den Haag	3	1
Minister Buitenlandsche Zaken, Dir. Politieke Zaken, Den Haag	4-8	5
Voorzitter Commissie Generaal	9	1
Lt. Gouverneur-Generaal	10	1
Chef Generale Staf Nederland	11	1
Bevelhebber der Zee strijdkrachten, Den Haag (Persoonlijk)	12	1
Commandant Zeemacht (N.I.)	13	1
Commandant Leger N.I.	14	1
Chef Generale Staf in Ned. Indie	15	1
Proc. Gen.	16	1
Dir. B.B,	17	1
Algemeen Hoofd Tijdelijke Bestuursdienst Java en Madoera	18	1
Kol. Ir. Warners, V.& W.	19	1
Hr. Ms. Ambassadeur Washington	20	1
Ltz. II KMR v.s.d. N.H. POSTEMA, S'pore	21	1
NEFIS-Officier, CIZMINOG, Den Haag	22	1
Hoofd C.V.D. , Den Haag	23	1
Directeur N.E.F.I.S	24	1
I-1	25 - 37	13
I-4	38	1
I-5	39	1
II	40	1
III	41	1
IV	42	1
V	43	1
VI	44	1
Secretariaat	45	1

ZEER GEHEIM

HET COMMUNISME IN INDIE

A. JAVA

Uit de jongste berichten over de politieke situatie op JAVA valt op te maken dat het communistisch gevaar geenszins denkbeeldig is en alle voorwaarden, welke een uitbreiding van het communisme bevorderen, aanwezig zijn.

Vertoont de communistische beweging hier te lande in haar huidige verschijningsvorm een nationale tendenz, op den achtergrond is steeds de idee van de wereldrevolutie aanwezig en in verband hiermede mogen dan ook buitenlandsche verbindingen en internationale methoden en strijdwijzen worden verwacht.

De draden naar het buitenland schijnen over SINGAPORE, AUSTRALIE en NEDERLAND te loopen. Alhoewel een contact met MOSKOU nog niet in directen zin is aan te wijzen en nog niet het bewijs is geleverd, dat ALIMIN in dit opzicht van opdrachten is voorzien, zoo wijst een recent hoog geëvalueerd bericht uit SINGAPORE er op, dat het contact tusschen MOSKOU en INDONESIE over laatstgenoemde stad loopt.

Dit bericht vindt vermoedelijk bevestiging in een aanboord van een te SEMARANG door de marine aangehouden vaartuig aangetroffen brief van Dr. BOERHANOEDIN uit SINGAPORE aan den voorzitter van de PARTAI KOMMOENIS INDONESIA, SARDJONO. Gelijk bekend mag worden verondersteld, is Dr. BOERHANOEDIN voorzitter van de communistisch georiënteerde MALAYAN NATIONALIST PARTY te SINGAPORE en staat hij in nauw contact met den communist MOCHTAROEDIN, die 15 jaar in RUSLAND vertoefde en aldaar zijn opleiding als Moskou-agent ontving voor de verdere activiteiten van dezen Dr. BOERHANOEDIN en zijn contacten met Ir. SOEKARNO moge hier verwezen worden naar Nefis Publicatie No. 42 d.d. 12 December 1946.

Dat MOSKOU met belangstelling de gebeurtenissen hier te lande volgt is bekend en radio MOSKOU gaf reeds het advies technische experts uit RUSLAND te betrekken.

Ook de RUSSISCHE studentenbeweging stelt veel belang in de gebeurtenissen hier te lande en nog op 20 December zond de INDONESISCHE studentenorganisatie SERIKAT PELADJAR-PELADJAR INDONESIA een danktelegram aan de studentenafdeeling van ANTI-FASCISTISCHE JONGERENBOND te MOSKOU voor diens gelukwensen voor den INDONESISCHEN strijd.

Ten slotte meende radio-MOSKOU ook nog haar oordeel te moeten vellen, over de wegens het voeren van ongeoorloofde propaganda te DEN PASAR weggezonden INDONESISCHE journalisten, door in haar uitzending van 20 dezer dit te kwalificeeren als een inbreuk op de LINGGA DJATI overeenkomst.

Zij teekent daarbij aan, dat het de bedoeling der NEDERLANDERS is om JAVA en SUMATRA af te scheiden van het OOSTEN van den ARCHIPEL, terwijl juist de vereeniging zoo noodig is voor den opbouw. De overzeesche gebieden hebben arbeidskrachten noodig van JAVA. De financieele steun van alle eilanden is noodig voor den opbouw, opdat de REPUBLIEK niet alleen zal komen te staan tegenover het buitenland.

ALIMIN's redevoeringen ademen duidelijk een internatio-

ZEER GEHEIM

nalen revolutionairen geest en hij schijnt te MOSKOU persona grata te zijn, alhoewel hij zich (vermoedelijk met voorbedachten rade) officieel buiten de politiek houdt en buiten de PARTAI KOMMOENIS INDONESIA staat. Wel vergezelt hij den voorzitter dezer partij, SARDJONO, op diens propagandareizen over JAVA. Laatstgenoemde partij is volgens haar vorigen voorzitter, Mr. MOH. JOESOEF, door MOSKOU en de BRITISCHE COMMUNISTISCHE PARTIJ erkend.

Duidelijker zijn de verbindingen met AUSTRALIE, hetgeen geen verwondering wekt, waar door de vele uit AUSTRALIE teruggekeerde INDONESIERS nauw contact is gelegd met de AUSTRALISCHE COMMUNISTISCHE PARTIJ.

Velen van deze gerepatrieerden ontvingen hun opleiding aan de MARX-school te SYDNEY en in het thans van MADIOEN naar DJOCJA overgeplaatste MARX-house moet vermoedelijk een navolging van deze MARX-school gezien worden. Dit MARX-house is een gezamenlijke stichting van de PARTAI KOMMOENIS INDONESIA, de PEMOEDA SOSIALIS INDONESIA (PESINDO) en de PARTAI SOSIALIS INDONESIA. Het is een studie-centrum, tevens internaat, waar twee-maandelijksche cursussen gegeven worden aan opeenvolgende groepen studenten. 10 December is de derde cursus geopend; door de beide eerste cursussen zijn reeds 400 mannelijke en vrouwelijke studenten afgeleverd, die na een opleiding in historisch materialisme, politiek, economie, marxisme en een militaire training als propagandist uitzwermen.

Bij diverse gelegenheden werden toespraken gehouden door ALIMIN, den INDONESISCHEN premier SJAHRIR, den minister van oorlog AMIR SJARIFOEDDIN en de minister van Sociale Zaken Mevr. ULFAH SANTOSO.

Uit een en ander blijkt wel duidelijk, dat de communistische tendenzen geenszins beperkt blijven tot de eigenlijke communistische partij!

De afgestudeerde cursisten vormen elders weer kernen. Zoo blijkt o.m. uit een recent bericht, dat door twee abiturienten van het MARX-house een opleiding van kader ten behoeve van de PARTAI KOMMOENIS INDONESIA te DJEMBER geopend is, bestaande uit 135 mannelijke en vrouwelijke deelnemers. Behalve theorie in het marxisme worden ook exercities gehouden.

Het lijkt dus geen twijfel, of alle factoren zijn aanwezig om een snelle groei van het communisme te bevorderen. In dit opzicht verdienen ook de mededeelingen van den CHINEESCHEN journalist LI MIN, die den Ambassadeur LI vergezeld op zijn reis door het binnenland, alle aandacht. De heer LI MIN schrijft o.m. in de SIN PO van 30 November:

"Na een lange periode van ondergronds werk beginnen de roode troepen thans weder in verschillende groote steden te verschijnen. In een militaire legeringsplaats dicht bij het paleis in DJOCJA hangen niet de foto's van SOEKARNO en HATTA, doch groote olieverfschilderijen van LENIN, STALIN en DIPO-NEGORO. Hun invloed onder de arbeiders en het gepeupel is wassende.

ALIMIN staat op den achtergrond van deze activiteit. Zijn bewegingen zijn thans betrekkelijk onopvallend. Er is echter geen twijfel aan, dat hij een belangrijke figuur zal worden in INDONESIE".

Een en ander stemt in het algemeen met de binnenkomende berichten overeen.

Ook de bekende en geenszins onverdachte INDONESISCHE groot-industrieel A.M. DASAAT noemt ALIMIN vertegenwoordiger der SOVJET UNIE, die, gesteund door buitenlandsche fondsen, sovjet-propaganda maakt. Dit laatste is althans zeer zeker waar, want ALIMIN laat geen gelegenheid voorbij gaan om de SOVJET te verheerlijken en de daar heerschende toestanden ter navolging aan te bevelen. Een en ander wordt ook weer vestigd door een met C-3 geëvalueerd bericht, dat hij voorzien is van RUSSISCHE instructies en dat gengevolge van zijn propaganda de GERAKAN RAKJAT INDONESIA te SOLO tot de PARTAI KOMMOENIS INDONESIA is toegetreden.

Wat de AUSTRALISCHE kameraden betreft, zoo bestaat tusschen deze en het Ministerie van Voorlichting, op welk ministerie vele der uit AUSTRALIE gerepatrieerde INDONESIERS tewerk zijn gesteld, een geregelde correspondentie. Wel opmerkelijk is, dat reeds meerdere malen bleek, dat naar dit "departement" draden van spionage, ondergrondse actie en wapensmokkel liepen.

Door de uit AUSTRALIE gerepatrieerden werd en wordt heel wat communistische propaganda-lectuur medegebracht. Uit een recent ondervragingsrapport blijkt, dat deze geschriften gretig gelezen worden. Zoo werd o.m. een brochure verspreid "Hoe word ik communist, in vragen en antwoorden".

In deze maand zijn wederom een kleine 300 INDONESIERS uit AUSTRALIE teruggekeerd, waaronder oud-DIGOELISTEN. Zij brachten een brief van de arbeiders uit QUEENSLAND mede, waarin laatstgenoemden o.m. beloofden den strijd van de INDONESIERS tegen het NEDERLANDSCH imperialisme te zullen blijven steunen.

Vermeldenswaard en teekenend voor de houding van President SOEKARNO is, dat deze de gerepatrieerden toesprak en hun opofferingsgezindheid prees. Daarbij zeide de President:

"Onze strijd gaat hand in hand met den strijd van de arbeiders in CHINA, RUSLAND, AUSTRALIE, HOLLAND, enz. Alleen geeft elke natie daaraan zijn eigen verschijningsvorm. Wij stellen ons ten doel het bereiken van één staat, die alle eilanden van den archipel omvat.

Zoo gij bij de thuiskomst in Uw kampong Uw huis verbrand vindt door den vijand of Uw gezinsleden vermoord door den tegenstander, denkt dan maar, dat dit een offer is, dat gij gebracht hebt om de "kemerdekaan" mede te betalen".

Behalve door zijn woorden gewijd aan den strijd van den internationalen arbeider valt op, dat de President van de Republiek zich hier zelve schuldig maakt aan een inbreuk op de bekendmaking van 4 December van de gemengde publiciteits-commissie, welke zich tegen haatzaaien richtte.

De verbindingen met de communisten in NEDERLAND liggen voor de hand en zullen zeker verstevigd worden door de met het vrachtschip "Weltevreden" naar hier terugkeerende 300 INDONESIERS, waaronder eenige bekende communisten en een aantal leden van de Vereeniging "Vrij SPANJE", een organisatie met communistischen inslag.

Waar thans ook een radio-telefonische interinsulaire verbinding tot stand is gebracht, moet in dit opzicht een nauwere samenwerking met de communisten op de andere eilanden buiten JAVA tot de mogelijkheden gerekend worden. De JAVA P.K.I. leiding bij monde van haar voorzitter SARDJONO sprak op 12 dezer tenminste reeds met de P.K.I. leiding op SUMATRA, waarbij ALIMIN ook in de studio te DJOCJA aanwezig was. SARDJONO zeide bij deze gelegenheid ook, dat van BORNEO en CELEBES goede berichten doorkwamen en het verzet daar doorging. Uit dit gesprek bleek tevens dat op 5 Januari te DJOCJA een P.K.I. congres gehouden zal worden, waarbij tevens de SUMATRANEN aanwezig zullen trachten te zijn en waarvoor SARDJONO van de Regeering een vliegtuig zal trachten te krijgen. Op dit congres zal ook de kaderopleiding behandeld worden.

Naar vermeend wordt is met het bovengeschrevene voldoende aangetoond, dat hier met een toenemend communistisch gevaar ernstig rekening moet worden gehouden. Een en ander eischt des te meer nauwkeurige observatie, waar tegen dit communistisch gevaar een behoorlijk tegengewicht blijkbaar ontbreekt. De groote massa is vatbaar voor de communistische heilspredikingen en de leidende figuren in de Republiek hebben goede persoonlijke connecties met de communisten en gaan voor een zeer groot gedeelte met hun leer accoord.

Ir. SOEKARNO is door zijn antecedenten nauw verwant met het communisme en zond in November 1945 ter gelegenheid van den jaardag der Russische revolutie nog een telegram aan STALIN, waarin hij zijn bewondering uitsprak voor het RUSSISCHE stelsel en zijn vertrouwen uitte in de RUSSISCHE idealen.

De Vice-President, MOH. HATTA is steeds zeer orthodox-Marxist geweest en leidde de INDONESISCHE studentenvereniging, de PERHIMPOENAN INDONESIA, in communistische banen. In 1927 was hij lid van de delegatie der PERHIMPOENAN INDONESIA op het internationale congres van de "Liga tegen koloniale onderdrukking" te BRUSSEL, een communistische mantelorganisatie. HATTA kreeg zelfs zitting in het presidium van het congres.

Ten slotte mag het als teekenend worden beschouwd, dat de INDONESISCHE premier SJAHRIR op 21 December C.H. CAMPBELL benoemde tot Temporary Trade Commissioner voor de Republiek in AUSTRALIE, met tot taak de verleening van hulp en bescherming aan de INDONESISCHE Staatsburgers, die in AUSTRALIE handel drijven.

Deze eerste buitenlandse vertegenwoordiger der republiek is Secretaris van de COMMUNISTISCHE PARTIJ te SYDNEY!

Ook andere leidende figuren in de republiek staan niet onwelwillend tegenover het communisme en het is zeker, dat de communistische beweging voor de republikeinse gezagsdragers geen subversieve beweging is, doch hoogstens een competitieve.

In verband met het bovengeschrevene behoeft het dan ook geen verwondering te ekken, dat vele organisaties sterke communistische tendenzen vertoonen en men kan zonder overdrijving zeggen, dat het communisme als economisch en sociaal systeem en als wereldbeschouwing, mede dank zij de actieve communistische propaganda, steeds grooter invloed uitoefent op het karakter en de activiteiten van de "REPOEBLIK INDONESIA".

Ook van Islamietische zijde, met name vanwege de MASJOEMI, is tot heden van een stelling nemen tegen het communisme niets gebleken.

De vrees is dan ook niet ongegrond, dat de nationale beweging, en diverse van de hierboven gesignaleerde symptomen bevestigen dit, steeds meer in de radicale richting van de wereldrevolutie wordt gestuwd.

Bedriegen de teekenen niet en worden hiertegen niet tijdig maatregelen genomen dan is INDONESIA op weg een gewillig werktuig te worden van MOSKOU in zijn strijd tegen de heerschende economische wereldorde en het bestaande politieke evenwicht.

B. HET COMMUNISME OP SUMATRA

Inleiding

De communistische activiteit op SUMATRA wordt in hoofdzaak geïnspireerd door de propaganda van MALAKKA uit, ofschoon er ook verbinding bestaat met organisaties en personen op JAVA. Het is niet wel mogelijk in dit bestek een volledige analyse te geven van de communistische organisatie op SUMATRA en haar verbindingen met de omliggende gebieden, doch gepoogd zal worden een beknopt overzicht te geven van de verbindingslijnen, waarlangs de communistische beïnvloeding op SUMATRA plaats vindt en waarbij in zekeren zin kan worden onderscheiden tusschen de INDONESISCHE en CHINEESCHE bevolkingsgroepen, ofschoon deze ook onderling wel eens in contact met elkaar optreden.

II. Het Indonesisch communisme

Dit is voornamelijk georganiseerd in de PARTAI KOMUNIS INDONESIA (P.K.I.), die op SUMATRA officieel werd opgericht op 18 November 1945. Zij wordt geleid door notoire communisten uit de jaren 1926 en 1927. Op vele plaatsen, doch vooral ter SUMATRA's OOSTKUST en SUMATRA's WESTKUST, zijn PKI-secties verzezen. Sedert haar optreden breidde de aanhang der partij zich voortdurend uit. De leiding der partij berust bij twee van oudsher bekende communisten, t.w. ABDOEL XARIM M.S. als voorzitter en Mr. LOEAT SIREGAR als vice-voorzitter. Volgens een hoog geëvalueerd bericht zouden zij hun instructies ontvangen van den op MALAKKA opereerenden MOHAMED SAMIN TAIB, wiens communistische activiteit op SUMATRA reeds dateert sedert 1932, toen hij van een tweejarigen cursus in sociale politiek uit MOSKOU was teruggekeerd. Deze M.S. TAIB staat in verbinding met den voorzitter der communistisch georiënteerde MALAYAN NATIONALIST PARTY (M.N.P.) te SINGAPORE, Dr. BOERHANOEDIN.

Volgens één bericht zouden XARIM en SIREGAR, behalve voor de leiding der P.K.I., zijn gebruikt om het Volksfront op SUMATRA op te bouwen, doch hierbij moet het Volksfront worden gezien als een verkapte communistische beweging, waarin de andere politieke partijen zich door de P.K.I. lieten gebruiken om een communistische "sociale revolutie" op touw te zetten, hetgeen alleen op S.O.K. is gelukt".

De P.K.I. heeft haar vertakkingen over geheel SUMATRA, doch daarnaast bestaan communistisch georiënteerde arbeidersorganisaties, die rechtstreeks zijn aangesloten bij, dan wel zijdelings onder invloed staan van communistische organisaties op MALAKKA. Gegevens over de getalsterkte van de P.K.I. staan niet ter beschikking. Een enkele aanwijzing werd slechts verkregen voor de LAMPONGSCHE DISTRICTEN, waaromtrent de voorzitter der P.K.I. te TANDJONG KARANG in October 1946 meldde, dat de P.K.I. in de LAMPONGS 20 secties, 60 subsecties, 30 kringen en totaal 30.000 leden telde. Dit aantal lijkt evenwel sterk overdreven, hoewel in ZUID-SUMATRA de P.K.I.-LAMPONG de leiding schijnt te hebben en de aanwezigheid van de P.K.I. uit vele plaatsen, ook het kolonisatiegebied, werd gerapporteerd. Veel activiteit gaat er echter niet van uit, en bij de "sociale revolutie" van de LAMPONGS te TANDJONG KRANG op 10 September werd deze vereeniging zelfs niet genoemd. Op 9 September werd de sterkte van de P.K.I.-sectie PALEMBANG opgegeven als 763 (A2).

Op 7 November 1946 werd te FORT DE KOCK een P.K.I.-congres gehouden voor SUMATRA, tezamen met de GERAK TANI (Landbouwersbond). De voorzitter verklaarde, dat de P.K.I. naast de andere partijen zal strijden voor verdediging van de republiek tegen het Westersch imperialisme. Het congres besloot te streven naar de oprichting van Arbeidsraden, socialisatie van bedrijven en collectieven landbouw.

Naast de P.K.I., die op SUMATRA's WESTKUST het meest actief is, treft men in genoemd gewest zoomede in BENKOELEN nog aan de INTERNATIONAL COMMUNIST PARTY, die ook wordt aangeduid met den naam P.K.I.-NICA, aangezien haar propagandisten voortdurend te kennen geven, dat er in NEDERLAND ook communisten bestaan. Laatstgenoemde organisatie staat eveneens in nauw contact met MALAKKA.

Ten slotte moet in dit verband nog melding worden gemaakt van de activiteit ter S.W.K. van de PARTAI KOMMUNIS INDONESIA LOKAL ISLAMY (P.K.I.L.I.) en haar strijdorganisatie "TENTARA SAIFOELLAH". Deze partij is bij verschillende gelegenheden door de P.K.I. openlijk gediskwalificeerd, onder meer bij bekendmaking van ABDOEL XARIM in de te FORT DE KOCK verschijnende "KEDAULATAN RAJAT" van 28 Sept. '46, waarin wordt verklaard, dat de P.K.I.L.I. en haar leger in geen enkel organisatorisch verband staan tot de P.K.I. Dat deze partij niettemin haar werkzaamheden heeft voortgezet, blijkt uit een bericht, dat op 27 en 28 October 1946 de tweede conferentie van de P.K.I.L.I. voor MIDDEN-SUMATRA te FORT DE KOCK werd gehouden, terwijl uit het feit, dat het gebouw van het KOMITE NASIONAL te FORT DE KOCK daarvoor beschikbaar werd gesteld, mag worden geconcludeerd, dat van republikeinsche zijde tegen haar optreden geen bezwaren bestaan. Intusschen worden incidenteel vijandelijkheden gemeld tusschen deze communistische partij op godsdienstigen grondslag en vertegenwoordigers van de op internationaal-communistische leest geschoeide P.K.I.

III. Het Chineesch communisme.

De Chineesche communistische mantelorganisatie is de CHINA DEMOCRATIC LEAGUE, te MEDAN officieel opgericht op 12 Juni 1946, die via SINGAPORE nauwe contacten onderhoudt met het internationale communisme. Deze liga verkrijgt hoe langer hoe meer invloed en begint zich langzamerhand te ontwikkelen tot een organisatie, die leiding geeft aan en be-

moeienis heeft met verschillende Chineesche vak- en arbeiders-vereeningen. Er bestaat voorts samenwerking tusschen deze organisatie en de CHINESE OVERSEAS GENERAL ASSOCIATION te MEDAN en beide vereeningen hebben contact met de CHINA DEMOCRATIC LEAGUE te SINGAPORE. De CHINA DEMOCRATIC LEAGUE gaf weer den stoot tot de oprichting in MEDAN, in November 1946, van de SU TUNG KONG LONG LIEN HUI (Algemeene Associatie van Landbouwers en Arbeiders), die de bestrijding van het kapitalisme in haar banier heeft geschreven. Het zou in dit verband te ver voeren de talrijke draden te ontwarren, die de genoemde organisaties verbinden met tal van andere op MALAYA (de MALAYAN COMMUNIST PARTY, de MALAY DEMOCRATIC LEAGUE, de FRIENDS OF INDONESIA SOCIETY, de GENERAL LABOUR UNION, de MALAY NATIONALIST PARTY), met het orgaan de DEMOCRATIC DAILY te MEDAN, met organisaties voor den wapen- en uniform-smokkelhandel tusschen MALAKKA en SUMATRA. Volstaan moge worden met te vermelden, dat er levendige contacten bestaan, tusschen verschillende Chineesche organisaties op MALAKKA en SUMATRA, speciaal S.O.K. en in mindere mate PALEMBANG, en dat alle zich als hun voornaamste dan wel als een hunner doeleinden bijveren steun te verleen aan de Indonesische onafhankelijkheidsbeweging in den een of anderen vorm, met min of meer duidelijken communistischen inslag. Van belang is voorts nog te vermelden, dat tal van jeugdorganisaties ter S.O.K. zich in Januari 1946 aaneensloten tot de JEUGDFEDERATIE VAN DE OOSTKUST VAN SUMATRA, welke een intensieve propaganda voert tegen het fascisme in ENGELAND en AMERIKA, dat op een derden wereldoorlog aanstuurt en vóór de vorming van een internationaal democratisch eenheidsfront, samengesteld uit de U.S.S.R., landen met een volksregering, vredelievende elementen onder de arbeidersmassa in kapitalistische landen en de volken in koloniën en semi-koloniën.

Het indringen van de communistische elementen beperkte zich evenwel niet tot de Jeugdfederatie met haar afdelingen en de SUMATRA-afdeeling van de DEMOCRATISCHE LIGA met haar onderafdelingen. Ook in de CHUNG HUA CHUNG HUI (de Chineesche Algemeene Vereeningen) hebben zij vasten voet weten te krijgen. Op enkele plaatsen ontstond een scheiding tusschen communistische en niet-communistische leden in deze vereeniging. Reeds in den aanhef werd opgemerkt, dat er ook samenwerking is signaleerd tusschen de Chineesche communisten en communistische groepen van andere landaarden. De 1 Mei samenkomst van CHINEESCHE, INDONESISCHE en INDISCHE arbeiders in BINDJAI onder leiding van den Voorzitter van de Vereeniging van CHINEESCHE Vakarbeiders, is hiervan een voorbeeld. Een ander voorbeeld is de oprichting te BINDJAI van een afdeling van de LEMBAGA DEMOKRASI BAROE PEMOEDA SOEMATERA, bestaande uit CHINEESCHE, INDONESISCHE en VOOR-INDISCHE pemoeda's. Het centrale bestuur van de NIEUW DEMOCRATISCHE BOND zetelt te MEDAN.

Ook in de Residentie RIOUW, ter SUMATRA's WESTKUST, in de Residentie PALEMBANG en in andere gebieden van SUMATRA wordt onder de CHINEEZEN communistische propaganda gevoerd, hetzij door CHINEESCHE vakvereeningen en andere organisaties in de gebieden zelf, hetzij door middel van gemengde organisaties van MALAKKA uit.

Voor PALEMBANG werd de PERKOEMPOELAN KAOEM TANI TIONGHOA (P.K.T.T.), met rechtstreeksche verbindings met SINGAPORE, steeds als de meest militante communistische agitatie genoemd, die samenwerkte met den Indonesischen landbouwersbond (P.K.T.) en de INDONESISCHE terreurorganisatie P.B.H.I.

IV. Militaire activiteit en infiltratie

In verschillende deelen van SUMATRA, doch voornamelijk ter SUMATRA's WESTKUST is militaire activiteit van communistische organisaties geconstateerd. In laatstgenoemd gebied trad de TMI (TENTERA MERAH INDONESIA) officieel op als strijdorganisatie van de P.K.I., in BENGKALIS, PAKAN BAROE en DJAMBI werd eveneens een TENTERA MERAH gesignaleerd, in andere deelen van SUMATRA kan slechts worden gesproken van los van de partij opereerende communistische terreurbenden. Verschillende van deze organisaties werden ontbonden, doch wisten geheel of gedeeltelijk te worden opgenomen in de T.R.I., het republikeinsche leger.

Na de herordering van de verschillende P.K.I.-groepen volgens de voor "INDONESIA" door het JAVA-bestuur vastgestelde statuten werd op 27 Juli te TANDJONG KARANG de LASJKAR MERAH P.K.I. SOEMATERA SELATAN opgericht, bestaande uit Div. I LAMPONGS en Div. II PALEMBANG, Hoofdkwartier TANDJONG KARANG.

Communistische elementen spelen een voorname rol bij het tot standkomen van het Volksfront en bij socialistische blokvorming. Zoo werd ter S.W.K., gelijktijdig met het P.K.I.-congres te FORT DE KOCK in November 1946 een congres gehouden van de PARTAI SOCIALIS, waarbij besloten werd tot de vorming van een socialistisch blok voor MIDDEN-SUMATRA. Deelnemers zijn de PARTAI SOCIALIS, de PESINDO, de P.K.I. en de P.R.I. Gestreefd wordt naar de vorming van een socialistische maatschappij. Uit MEDAN werd in November jl. gemeld, dat het Volksfront en de communisten zich hadden vereenigd tot een beweging met het doel te protesteeren tegen de conferentie tusschen SOEKARNO en de NEDERLANDERS te CHERIBON. In een vergadering van het Volksfront te TEBINGTINGGI, waaraan werd deelgenomen door vertegenwoordigers van PESINDO, P.N.I., P.K.I., PARTAI SOCIALIS, MASJOEMI, MOEHAMMADIJAH en andere organisaties werd geconcludeerd, dat men niet tevreden is over de te CHERIBON gesloten overeenkomst en werd besloten tot het vernietigen van iedere strooming, zoowel van binnen als van buiten, die den INDONESISCHEN onafhankelijkheidsstrijd wil tegenwerken. Ter S.W.K. werd op 23 Mei door het Volksfront bekend gemaakt, dat de regering het Volksfront in alles zou steunen. Daar hier de P.K.I. in het Volksfront een overheerschende positie inneemt en waar het in de executieve van het K.N.I. de macht in handen heeft, is de P.K.I. in het bestuur ter S.W.K. de drijvende kracht.

Met betrekking tot de hierboven vermelde vorming van een socialistisch blok verdient nog vermelding, dat de aangesloten partijen hebben besloten samen te werken om kader te vormen voor de socialistische beweging, in den geest van het Karl Marx House te MADIOEN. De mobilisatie van de PARTAI SOCIALIS houdt militaire training in voor alle socialistische partijen, zoodat deze als één leger kunnen optreden onder leiding van de partij, die gebaseerd is op "democratisch centralisme".

V. Reacties op den toenemenden communistischen invloed

Uit het voorgaande blijkt wel duidelijk, op welke onrustbarende wijze de communistische leer op SUMATRA ingang vindt, hetzij door openlijk optreden van communistische politieke partijen, hetzij subversief door infiltratie van communisten in andere organisaties dan wel door communistisch georiënteerde mantelorganisaties. De voornaamste invloed

gaat wel uit van MALAKKA en via MALAKKA van CHINA (HONGKONG, SHANGHAI en YENAN) en RUSLAND, doch ook van AUSTRALISCHE ~~communistiche organisaties is vastgesteld, dat zij met SUMATRA in verbinding staan.~~ Zoo werd in de te FORT DE KOCK verschijnende OETOESAN SUMATRA, zoomede in de SOELOEH MERDEKA, uitgegeven te PEMATANG SIANTAR, melding gemaakt van een schrijven van de AUSTRALIAN COMMUNIST PARTY aan een der leiders van de P.K.I. SUMATRA. Daarin wordt uitvoerig uiteengezet op welke wijze de A.C.P. den INDONESISCHEN onafhankelijkheidsstrijd heeft gesteund en worden richtlijnen verstrekt voor de samenwerking tusschen de P.K.I.-secties en de A.C.P., waarvan de volgende mogen worden geciteerd:

1. in samenwerking met de A.C.P. verspreiden van de beginselen van MARX en LENIN;
2. oprichten van de arbeidersorganisatie SARIKAT PELAJAR INDONESIA, die semi-officieel lid is van het Austr. Verbond van Vakverenigingen;
3. het KOMITE INDONESIA MERDEKA is de officieele vertegenwoordiging in Australie van de regeering van de Republiek Indonesia;
4. als middelen om resultaten te boeken, zal worden gebruik gemaakt van de INDONESIAN-AUSTRALIAN ASSOCIATION, de INDONESIAN CLUB, PERANTAUAN BANGSA INDONESIA (Vereniging van Indonesiers in het Buitenland), FILM SYNDICAT.

Uit het bovenstaande blijkt, dat ook van de communistiche partij in Australie invloed uitgaat op de communistiche beweging in SUMATRA.

Voorts is er uiteraard zowel aan INDONESISCHE als aan CHINEESCHE zijde eenig contact met geestverwanten op JAVA. Weliswaar zijn de communistiche groepeeringsen het onderling niet altijd eens en worden incidenteel botsingen dan wel afsplitsing van gematigde of extreme groepeeringsen gemeld, doch dit doet niet af aan de toenemende mate waarin het communisme bij de Sumatraansche bevolking ingang vindt. Dat deze ontwikkeling ook elders, niet het minst bij de republikeinsche autoriteiten op Java en Sumatra zelf, doch ook in buitenlandsche kringen met ongerustheid wordt gadeslagen, blijkt uit verschillende aanwijzingen. Volgens een artikel van den journalist JENKINS in de te SINGAPORE verschijnende SUNDAY TIMES van 27 October 1946 is het communisme over geheel SUMATRA verbreid. JENKINS maakte in gezelschap van den toenmaligen vertegenwoordiger van het Ministerie van Defensie voor SUMATRA, A.K. GANI, in October een reis over SUMATRA en schreef in dit artikel, dat de Sumatraansche republikeinsche leiders een spoedige overeenkomst met de Nederlanders wenschelijk achtten, omdat "sommigen een catastrophale ommezwaai naar het communisme vreesden, indien er geen overeenkomst tot stand kwam".

(Van denzelfden Dr. GANI werd overigens nog in Juli 1946 gemeld, dat hij een "kettingbrief", uitgaande van de INTERNATIONAL COMMUNIST PARTY, met als centrum MOSKOU, zou hebben doen uitgaan. Verder is opgevallen, dat verschillende door GANI op SUMATRA gehouden toespraken de tendenz hebben RUSLAND als den heilstaat bij uitnemendheid voor te stellen).

De republ. voorlichtingsdienst te FORT DE KOCK meldde d.d. 16 October 1946 aan den Minister van Voorlichting te BATAVIA, dat de communistiche partij het plan ontworpen had om een revolutie te ontketenen en verzocht de speciale aandacht van den Minister van Defensie hierop te vestigen, in verband met duidelijke aanwijzingen van infiltratie van de

P.K.I. in het leger. - De Negeri-hoofden, dienstchefs, leiders van MASJOEMI, PERWARI, PESINDO en andere organisaties in het district PAINAN (Zuid van PADANG) gaven op 9 October 1946 den Gouverneur van SUMATRA te kennen, dat zij protesteerden tegen de benoeming van den Vice-Voorzitter der P.K.I. (AMMOEDDIN SOETAN SHARIF) tot Boepati, dat zij beslist weigerden deze benoeming te erkennen en dat zij bij handhaving hun ambt zouden neerleggen.

Na afloop van een te TEBING TINGGI gehouden conferentie van Volksfront met communisten zou, volgens een B-3 bericht van November 1946, een CHINEESCH communist aan een dagblad-correspondent hebben medegedeeld, dat het doel van GANI's en SJARIFOEDDIN's reis door SUMATRA was om anti-communistische en pro-Nederlandsche propaganda te voeren.

Reeds in April 1946 had de republikeinsche Minister van Defensie, AMIR SJARIFOEDDIN, tijdens een rondreis over SUMATRA, openlijk de machtspositie van het Volksfront en de handelwijze der extreme nationalistische leiders becritiseerd. Hij wees op het gevaar, indien het Volksfront "een staat in den staat" zou vormen. Aanvankelijk leek de waarschuwing van Minister SJARIFOEDDIN effect te sorteren: een aantal extreme leiders werd gearresteerd (doch later weer op vrije voeten gesteld); de activiteit van XARIM M.S. werd eenigszins gekortwiek; de toon van het Volksfront in verschillende gebieden begon zich te matigen. Doch langzamerhand, en dezen keer voorzichtiger dan middels de vóór het bezoek van SJARIFOEDDIN toegepaste methoden zoals de ter S.O.K. ont-ketende "sociale revolutie", slaagden de communisten erin vasten voet te krijgen door middel van de uitbreiding van hun eigen invloedssfeer, militair optreden, blokvorming en infiltratie, o.a. in de T.R.I.. Is op Java gebleken, dat de republikeinsche gezagsbekleeders in menig opzicht niet onwelwillend staan tegenover de communistische leerstellingen en dat er op den duur kan blijken onvoldoende tegenwicht te bestaan tegen den toenemenden communistischen invloed, ten aanzien van SUMATRA ziet het ernaar uit, dat men het communisme reeds thans niet meer in de hand heeft. De geografische positie van dit eiland ten opzichte van MALAKKA, de invloeden welke via dit land van CHINA op de Chineesche gemeenschap van SUMATRA inwerken, de geringe homogeniteit van de bevolking op dit eiland, in vergelijking met die op JAVA, zijn evenveel factoren die de politieke ontwikkeling in dit gebied zorgwekkend doen zijn.

Een aanwijzing, dat dit gevaar ook door de republikeinsche autoriteiten op JAVA wordt beseft en dat zij daartegen incidenteel ook wel maatregelen willen nemen, zou kunnen worden gezien in de omstandigheid dat de beide leiders van de P.K.I. op SUMATRA, ABDOEL XARIM M.S. en Mr. LOEAT SIREGAR, volgens een recent bericht zijn benoemd tot resident ter beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken en voor JAVA zijn bestemd. De vraag is evenwel, of zij deze bestemming zullen volgen, of een dergelijke maatregel in dit stadium nog veel effect zal kunnen sorteren en of de republikeinsche regering zal meenen zich te kunnen veroorloven in de huidige politieke situatie verder te gaan dan een dergelijke poging om ter elfder ure de activiteit van de P.K.I. te remmen.

C. HET COMMUNISME IN DE MALINO GEBIEDEN

Uit de Malino-gebieden staan alleen gegevens ter beschikking omtrent communistische activiteit in BORNEO. Deze wordt geleid van MALAKKA en van JAVA uit, terwijl incidenteel ook infiltratie van SUMATRA plaats vindt. Volgens een recent bericht zouden in vier plaatsen in ZUID-BORNEO afdelingen van de P.K.I. zijn opgericht. Ten aanzien van de extremistische agitatie in de Zuiderafdeeling, die van JAVA uit wordt geleid werd het vermoeden geuit, dat bij de recente brandstichtingen communistische elementen betrokken zijn, die in georganiseerd verband een uitgestippeld plan afwerken. In OOST-BORNEO heeft de P.K.I. afdelingen in BALIKPAPAN, SAMARINDA en TARAKAN. Uit WEST-BORNEO wordt gemeld, dat te SAMBAS een geheime communistische vereeniging, de "SABIT-MARTIL" werd ontdekt; subversieve actie kon door tijdig ingrijpen worden verijdeld. Ook werd in de Westerafdeeling de BINTANG TIGA (THREE STARS) beweging gesignaleerd, die was samengesteld uit zeer anti-Nederlandsche Chineesche en Indonesische extremisten, die actie voerden tegen Japansche collaborateurs in de laatste maanden van 1945. Zij stond in verbinding met de MALAY COMMUNIST PARTY te SINGAPORE, doch den laatsten tijd is van activiteit van deze beweging niets meer vernomen, nadat de leiders van de gelijknamige beweging in de Residentie RIOUW te SINGAPORE waren gearresteerd en de organisatie op 1 December 1945 officieel werd ontbonden.

Afgesloten 31 December 1946.

Bronnen:

NEFIS Verkort Politiek Situatie-Overzicht 1-15 December 1946.
" " " " " 16-31 December 1946.
" Publicatie No. 23.
" " No. 38.
" " No. 41.
" DOBIN's No. 42.

A.C.D.
Lijp in aan te leggen huid
"Het Marx-house te Djogjakarta"
3/15.

uit de Mededelingen van den
Regerings-Verleidendij Dienst
te Batavia van 13 Januari 1947.

AFSCHRIJF.

Vierde Marx House-cursus, (Jogjakarta, 11/1/1947).

Op 10 dezer is in Jogjakarta een kadercursus ter opleiding van proletarische voortrekkers geopend onder auspiciën van het Marx-house. Het aantal cursisten bedraagt 160 jongeren van Java en Madoera en zij zullen gedurende twee maanden worden gevormd.

Sardjono van het hoofdbestuur van de P.K.I. verklaarde in zijn openingsrede, dat het doel van deze opleiding is een kader te vormen van proletarische voortrekkers teneinde de revolutie vlot te doen verlopen. Hij sprak de hoop uit dat de cursisten in de naaste toekomst een voorbeeld zullen zijn voor de maatschappij.

Hier zij nog vermeld, dat het Marx-house, dat tot dusverre in Madioen stond, reeds twee cursussen heeft gegeven en in het totaal 300 jongeren gevormd tot kaders. Sinds 10 dezer is het Marx-house naar Jogjakarta overgebracht. Bovengenoemde cursus is de derde cursus,

Den 11ten Januari 1947 heeft het "Marx-house" te Djogjakarta den sterfdag van Lenin herdacht.

Mr 00390
ml 006 (nrollen)

A.C.D.
Werkar. Vern 30/1-47
C

Typ.: TV.
Coll.:

3/2/47.

Financiële
8947

Het "Marx-house" op Java. Sedert in ~~gebleken~~, dat dit centrum tot opleiding van politiek-kader nog steeds bestaat en voortgeleden met het daaraan verbonden internaat van Medicoen naar Djoejakarta is overgebracht. Vermoedelijk moet in dit "Marx-house" een navolging gezien worden van de "Marx-school" te Sydney, waar vele van de uit Australië gerepatrieerde Indonesiërs een opleiding hebben ontvangen. Zij zijn vervolgens aan genoemde inrichting te Djoeja verder onderricht in het historisch-materialisme, de politiek (o.a. Marxisme en Leninisme) en in de economie. Tevens zijn zij daar militair getraind.

De gerepatrieerden hebben uit Australië heel wat communistische propagandaisotuur medegebracht, o.a. een brochure: "Hoe wordt ik communist, in vragen en antwoorden".

De cursussen van het "Marx-house" duren twee maanden en worden gegeven aan opeenvolgende groepen "studenten"; de derde cursus is den 10den December jl. begonnen. De beide eerste opleidingen hebben vierhonderd mannelijke en vrouwelijke propagandisten afgeleverd, die bestemd waren om elders kernnen te vormen. Zoo is o.a. door twee der afgestudeerden voortgeleden een opleiding van kader geopend ten behoeve van de "Partai Komunis Indonesia" (P.K.I.) te Djember, bestaande uit 135 deelnemers, mannen en vrouwen, die daar onderricht ontvangen in het Marxisme en daar ook meedoen aan exercities. *ms 0838*

Bij diverse gelegenheden zijn voor de cursisten van het "Marx-house" toespraken gehouden door den communistischen agitator Alimin, den Minister-President Soetan Sjahrir, Amir Sjarifoesdin, Minister van Oorlog en door den Minister van Sociale Zaken Hevr. H. Fak Santono.

Vern. uit Nefis rapport

Jan 1947 uit 006 verslag

Russische schrijver levert het bewijs MOSKOU'S HAND WROET OOK

Kaderschool voor communistische leiders in de republiek

IN INDIË

(Van onze Haagsen redacteur.)

Zowel in Nederland als in het buitenland zijn er velen die ontkennen, dat de gang van zaken in de republiek Djokja sterk door communistische agitatie wordt beïnvloed. In Nederland is vooral van de zijde der socialistischen elk bewijs, dat naar voren werd gebracht, als oneerlijke propaganda geschilderd. De socialistische groepen in de republiek werden als tuteelst betrouwbare bondgenoten in de samenwerking tussen Nederland en Indonesië voor het voetlicht gebracht.

In het Sovjet-maandblad „Partijleven”, een zeer bezaghebend orgaan van de communistische partij in Rusland, schreef onlangs de Rus I. Plyshevsky een in dit opzicht bijzonder verhelderend artikel, getiteld: „De communistische partij van Indonesië strijdt voor de vrijheid en de onafhankelijkheid van haar land”. In dit artikel worden positieve gegevens verstrekt omtrent de communistische activiteit in Indië vóór, tijdens en vooral na de Japanse bezetting.

Het Russische partijblad begint met er op te wijzen, dat de communistische partij van Indonesië in alle fasen den anti-kolonialen strijd heeft geleid en georganiseerd en dat deze, partij de vitale belangen van het Indonesische volk met kracht heeft verdedigd. Uitvoerig wordt de vooroorlogse ondergrondse activiteit van de communisten geschetst.

Plyshevsky vertelt dan in zijn zeer uitvoerig relaas, dat in Mei 1946 alle partijen en organisaties in Indië een front vormden: de nationale concentratie. De leider van de communistische partij, Sardjono, werd gekozen als president van de nationale concentratie. Binnen de nationale concentratie werd het z.g. socialistische blok, de Sajak Kiri gevormd, dat communisten, socialisten, arbeidersorganisaties en socialistische jeugdorganisaties bijeenbracht. Al deze partijen en organisaties van het socialistische blok zijn organisatorisch onafhankelijk. Maar aangezien haar programma's gelijke doeleinden bezitten — den opbouw van een klassenloze socialistische gemeenschap — en omdat de partijen van dit blok geen verschil van tactiek hebben ten aanzien van de strijdmethoden om dit doel te bereiken, zijn deze partijen nauw verbonden door middel van contact-commissies.

In Juli 1947 werden de communisten in het nieuwe Republikeinse kabinet gehaald. Een federatie van Indonesische vakverenigingen werd geschapen, ongeveer 3.500.000 leden tellende.

Deze federatie staat onder de ideologische en politieke beïnvloeding van de communistische partij.

Karl Marx-instituut

Het beste bewijs van het feit, dat ook in Indonesië de hand van Moskou haar destructieve werk verricht, is echter wel de volgende passage in het artikel van Plyshevsky:

„De democratische partijen verrichten intensieven arbeid ten einde Republikeinse kaders te vormen en hun geleiden te versterken. Op initiatief van de Indonesische communistische partij en

gesteund door de socialistische partij werd op Java de hogere partijschool, het Karl Marx-instituut, opengesteld voor beide partijen. Dit instituut zal kaders vormen voor partijleden en propagandisten. Op dit instituut ontvangen de studenten onderricht in theorie en bestuderen zij de klassieke werken van het Marxisme-Leninisme. In 1947 studeerden 75 personen af, zij verkregen leidende functies in de communistische en socialistische partijen. In alle provinciale organisaties bestaat een netwerk van stoomcursussen voor partijleden. Deze cursussen worden gevolgd door communisten, te zamen met socialisten, leden van de arbeiderspartij en van de socialistische jeugdbeweging.

Met het doel de ideeën van het Marxisme-Leninisme onder de massa's te verbreiden, organiseerden de democratische partijen de uitgave van de werken van Lenin en Stalin. De werken van Stalin: „De vraagstukken van het Leninisme” en „Over den groten patriotischen oorlog van de Sowjet-Unie” vonden veel aftrek. Niettegenstaande het feit, dat de oplage van de Marxistisch-Leninistische literatuur vergroot is, is deze nog ontoereikend in verhouding tot de vraag”.

Zuivering

Plyshevsky deelt verder mede, dat de zuiveringscommissie, in 1946 gevormd door het centraal comité van de communistische partij, de partij gedurende de laatste anderhalf jaar heeft gezuiverd van „misdadige, twijfelachtige en ongewenste elementen”. Hierdoor werd de communistische partij aanzienlijk sterker en vergrootte zij haar invloed op de massa der bevolking.

De groei van de communistische partij moge voorts blijken uit de volgende feiten: de grote Herindopartij (Indonesische beweging), die 250.000 leden telt, nam het besluit zich aan te sluiten bij de communistische partij. Ook de partij Rakjat Indonesia, 200.000 leden tellende, nam eenzelfde besluit.

Uit deze Russische publicatie blijkt dus ten duidelijkste, dat de huidige regeringscoalitie in Nederland nu reeds jarenlang in haar Indische politiek een grote plaats heeft ingeruimd aan de satellieten van Moskou en dat elk onderhandelen met de republiek Djokja een dodelijk gevaar oplevert voor Indië en Nederland.

BOSS. No.:	00 6
GRT.:	TALON
DATEUM:	9-4-48
AP.:	

Arv 05 398
ut 05 6 (vervalten)

A.C.D.
Werkgr. Vern

30-9-47

In de republikeinse pers wordt voortdurend propaganda gemaakt voor het communisme. Het blad „Perdjoangan Rakjat” gaf op 1 Mei 1947 een speciaal nummer uit, dat opende met de portretten van Marx en Engels en daartussen het Sovjet-embleem, sikkel en hamer.

Nieuw bestuur P. K. I.

De Partai Komunis Indonesia (P.K.I.) heeft tijdens
haar van 11 tot 13 Januari jl. te Solo gehouden congres
een nieuw hoofdbestuur gekozen bestaande (v.a.) uit:

Sardjono - Voorzitter.

Maroelo Daroesman - 1ste vice-voorzitter.

Bjokarodjono - 2de vice-voorzitter

Ngabiman - 1ste secretaris.

Soekisno - 2de secretaris.

31/1/47

BUREAU B	
Nummer:	
Datum:	6-2-47

~~Handwritten notes and signatures, including 'D.P.' and 'gk'.~~

Archief No. 770/XA6

**ZEER GEHEIM
TOP SECRET**

5 NOV 1946

Batavia, 5 November 1946.

Nederlandsche Classificatie : ZEER GEHEIM.

British Classification : TOP SECRET.

BUREAU B	
Nummer:	
Datum:	6-2-'44

NEFIS PUBLICATIE No. 38.

Handwritten notes and signatures:
 - A large diagonal line with illegible text.
 - "Kor. E." with a checkmark.
 - "M. de Meyer" with a checkmark.
 - A large handwritten "E" or "2".

In de "NEFIS Publicatie's" worden die artikelen opgenomen, welke inhoud slechts van belang is voor een kleine lezersgroep.

De distributie wordt telkenmale opnieuw vastgesteld.

Ontvangers, die eenige nummers niet toegezonden krijgen, kunnen dus hieruit de conclusie trekken, dat de inhoud daarvan voor hen niet van belang is.

Directeur NEFIS,

[Signature]
L.N.H. JUNGSLAGER,
Kapitein Luit.ter Zee KMR.

Exemplaar No. . . . 033 . . .

ZEER GEHEIM

DISTRIBUTIELIJST NEFIS PUBLICATIE No. 38.

Copie No. Aantal Cop.

Minister O.G., Den Haag	1-2	2
Voorzitter Commissie Generaal	3	1
Lt. Gouverneur-Generaal, Batavia	4-5	2
Pol. Adv. Lt. G.G.	6	1
B.D.Z., Den Haag (Persoonlijk)	7-8	2
Commandant Zeemacht (O)	9-10	2
Commandant Leger (N.O.I.)	11-12	2
Dir. B.B.	13	1
Procureur Generaal	14	1
Consul Generaal Singapore	15	1
" " Saigon	16	1
C.G.S.	17	1
Comm. Ind. Zaken (MINOG)	18	1
Mr. Druce	19	1
B.L.S.	20	1
N.L.O. 26 Ind. Div.	21	1
Ned. Ind. Verb. Off. A.L.F. Sumatra	22	1
Cdt. Y-Brigade	23	1
Cdt. U-Brigade	24	1
Terr. Troepencommandant SUMATRA	25	1
C.O. AMACAB, Medan	26-27	2
C.O. " Padang	28	1
C.O. " Palembang	29	1
C.O. " Sabang	30	1
Res. Bangka/Billiton	31	1
Res. Riouw	32	1
NEFIS-Officier, CIZMINOG	33-34	2
NEFIS-Buitenkantoor, MEDAN	35-36	2
" " SINGAPORE	37	1
" " PADANG	38	1
" " PALEMBANG	39	1
" " BANGKA/BILLITON	40-41	2
Directeur NEFIS	42	1
Sectie I-1	43-54	12
" I-4	55	1
" I-5	56	1
Afdeeling II;	57	1
" III;	58	1
" IV;	59	1
" V;	60	1
" VI;	61	1
Secretariaat	62	1

DE P.K.I. - SUMATRA.Inleiding.

In groote trekken worden de activiteiten der P.K.I. sedert hare oprichting op 18 November 1945 besproken, waarbij naar voren wordt gebracht, dat de leiding dezer partij op SUMATRA thans berust bij notoire communisten uit de jaren 1926-1927. Tevens wordt gestipuleerd hoezeer de P.K.I. betrokken is bij de gepleegde terreurdaden ter SUMATRA'S WESTKUST.

Hetgeen over de LASJKAR MERAH op SUMATRA bekend is, wordt aan het slot behandeld.

Vermoend werd de activiteiten der P.K.I. op SUMATRA te moeten signaleeren daar haar propaganda-voering er geheel op is gericht, om bij voorbaat de onderhandelingen met de Hollanders te doen mislukken. Indien de republikeinen al tot een compromis met de Nederlandsche regeering geraken, zal gerekend moeten worden op een heftige reactie van extreme zijde, temeer, daar zij de jeugd dermate met haar revolutionnaire ideeën heeft geïnfecteerd, dat het ook voor de republikeinsche "regeering" moeilijk is en zal zijn, die weer te gewennen aan een geordende samenleving.

Buitenlandsche communistische beïnvloeding via de Chinese communisten op MALAKKA is niet te onderschatten.

Dat de extremen hun activiteiten onder andere vlag zullen voortzetten, moge blijken uit een betrouwbaar te achten bericht van uit September jl., hetwelk vermeldt, dat vele T.M.I. (TENTERA MERAH INDONESIA) soldaten te FORT DE KOCK zijn opgenomen in de T.R.I.

Een andere aanwijzing daartoe is vervat in het onder volgende telegram van de Voorlichtingsdienst te FORT DE KOCK aan den Minister van Voorlichting te Batavia:

"De communistische partij heeft het plan ontworpen om een revolutie te ontketenen. Verzoeken het laatste door te geven aan min. van Defensie, i.v.m. duidelijke aanwijzingen infiltratie P.K.I. in het leger".

Op den 18den November 1945 werd te Medan de P(ARTAI) K(OMUNIS) I(NDONESIA) - SUMATRA ingesteld, die zou worden geleid door den overtuigde communist ABDOEL XARIM M.S. als voorzitter en Mr. LOEAT SIREGAR als vice-voorzitter. Dat dit in overleg met en op instigatie van de P.K.I.-leiding op JAVA geschiedde kan met vrij groote zekerheid worden aangenomen.

De "OETOESAN PEMERINTAH INDONESIA ke ANDALAS" (de propaganda delegatie van de Indonesische regeering naar SUMATRA), die in October 1945 van JAVA vertrok, telde een niet gering aantal communisten, die uitvoerige instructies en communistisch propagandamateriaal met zich voerden. Ook hadden zij uitgewerkte plannen bij zich voor de oprichting van een LASJKAR MERAH (het Roode Leger) op SUMATRA.

Ter SUMATRA'S WESTKUST en op de Oostkust van SUMATRA sloeg deze communistische propagandavloeding oogenblikkelijk aan en verrezen op vele plaatsen P.K.I.-secties. De nieuw opgerichte partij leed in de eerste plaats hen op, die in de jaren 1926-1927 lid waren. Zij, die uit het goede communistische hout gesneden zijn, blijven niet met de handen in den schoot zitten, aldus deze oproep. Voorts maakte zij in besloten kring bekend, dat de grondslagen der P.K.I. nog steeds dezelfde waren.

NOOT 1): Zie v.w.b. ABDOEL XARIM, signalement SUMATRA Nr. 5
NEFIS AG6/27735/G - 20-4-46.

Reeds einde 1945 werden contacten gelegd met de M.C.P. (MALAYAN COMMUNIST PARTY). Vooraanstaande communistische leiders dezer partij kwamen via TANDJONG BALAI SUMATRA binnen.

Juist omstreeks dezen tijd (eind '45) begon TAN MALAKA op JAVA zich te roeren. De veronderstelling, dat hij ook het centrum vormt van de extreme agitatie op SUMATRA lijkt niet te gewaagd. Zoals bekend, coördineerde hij medio Jan. 1946 op JAVA de extreem-nationalistische partijrecepteringen in een vereenigd strijdfrent, de "PERSATOEAN PERDJOEANGAN", waarbij naar voren werd gebracht, dat in den huidige kritieke tijd alle partijen zich zouden vereenigen tot een groot nationaal volksfront met een gemeenschappelijk minimumprogramma tot uitgangspunt. Hoewel niet in die mate als op JAVA, zien wij begin 1946 op SUMATRA hetzelfde beeld:

Het onweerstaanbaar naar voren treden van het extreem nationalisme, waarbij de P.K.I. de leiding neemt, het tot stand komen van volksfronten, eerst regionaal omstreeks medio Februari 1946, later een overkappende volksfrontorganisatie voor geheel SUMATRA. Zoals TAN MALAKA op JAVA is ABDOEL XARIM op SUMATRA de centrale figuur, die via de P.K.I. zijn ambities voor het "gouverneursambt" trachtte te verwirkelijken.

Op initiatief van het KOMITE NASIONAL INDONESIA - DAERAH van S.O.K. (waarin de extreem-nationalisten de leiding hadden) kwam op 2 Februari 1946 te PEMATANG SIANTAR de coördinatie van de politieke, economische sociale en religieuze vereenigingen tot een Volksfront tot stand.

Ter S.W.K. nam het residentieele K.N.I. op 23 Maart daartoe eveneens het initiatief. Niet uitgesloten is het, dat ABDOEL XARIM M.S. daartoe den stoot gaf: Immers omstreeks dezen tijd tourneerde hij met "gouverneur" HASSAN in deze residentie en was ook bij de oprichtingsvergadering te FORT DE KOCK aanwezig.

Te PALEMBANG viel begin Febr. eveneens een toenemende communistische activiteit te constateeren, die zich voortzette in de maand Maart, toen de oprichting van een afdeling van de P.K.I. te PALEMBANG werd gemeld. Op den 21sten Juli 1946 werd de sectie PALEMBANG van de P.K.I. officieel geïnstalleerd als onderdeel der P.K.I. SUMATRA door een vertegenwoordiger uit TANDJOENG KARANG.

Het bestuur bestaat uit den BATAKKER HOETAGALOENG en andere tot heden politiek onbekenden. De aandacht wordt er op gevestigd, dat de officieele oprichtingsvergadering plaats had in het gebouw van de P.K.T.T. (de Chinese landbouwersbond).

De P.K.I. is in Zuid SUMATRA opgenomen in het BADAN KONGRES ANDALAS SELATAN, gevormd medio Juli. Door de leiding van dit congres werd een handleiding gepubliceerd voor het voeren van den guerilla-strijd door de TENTARA MERAH.

Hoewel te PALEMBANG reeds op den 25sten Februari het Volksfront werd opgericht, bleek in deze residentie van de werkzaamheid hiervan overigens weinig. Het is evenmin zeker of de P.K.I. in dit Volksfront is opgenomen.

Het bleek, dat te PALEMBANG, evenals het ter S.O.K. het geval was, communistische propagandisten uit MALAKKA binnenkwamen.

Dat de P.K.I. vooral in de residenties S.W.K. en de Oostkust van SUMATRA wortel schoot, vond niet het minst

haar oorzaak in de sociale onrust en den uitermate slechten economischen toestand in deze residenties. De P.K.I.-leiders zijn er dan ook geheel op uit, de losgebroken sentimenten voor de verwezenlijking van hun eigen doelstellingen aan te wenden: "het vestigen van een Indonesische republiek op communistischen grondslag" (of zulks al of niet in samenwerking met de tegenwoordige "regering" zal geschieden wordt niet uitgesproken).

Niet te verbazen valt het daarom, dat de P.K.I. zich gemakkelijk lieert met terreurorganisaties en verantwoordelijk moet worden geacht voor het plaatselijk opleven van de terreuractiviteit.

Gewezen zij op het volgende:

De terreurbende van RADEN MANGOEN te PALEMBANG, de P.B.H.I. (PARTAL BOEROEH HARLAN INDONESIA) onderhield nauwe relaties met de P.K.I. en met de MASJUEMI. Ter SUMATRA's Westkust wordt de terreur gevoerd door haar eigen strijdorganisatie, de T.M.I. (TENTERA MERAH INDONESIA). Merkwaardig is het, dat in deze residentie de P.K.I. zelf weinig voor het voetlicht treedt, wellicht omdat het woord "communist" in de overwegend godsdienstige MENANGKABAU nog altijd een slechten klank heeft. Haar positie in het Volksfront echter is voldoende waarborg, dat haar invloed er niet minder door is. Dit Volksfront spoorde aan tot den grofsten terreur en ontketende een tegen de Hollanders gerichtte haat en lastercampagne.

Ter SUMATRA'S OOSTKUST waren de extreme elementen verantwoordelijk voor het ontketenen van de "sociale revolutie" begin Maart 1946, waarbij alle zelfbestuurders, beschuldigd NICA-sympathieën te koesteren, werden geelimineerd. Toen deze gebeurtenissen zich afspeelden toornde ABDOEL XARIM M.S. over SUMATRA; doch er zijn aanwijzingen, dat hij en den toenmaligen wnd. "gouverneur" van SUMATRA, Dr. M. AMIR deze "revolutie" hadden voorbereid.

De republikeinse "minister" van defensie, Mr. AMIR SJARIFOEDDIN becritiseerde tijdens zijn bezoek aan SUMATRA (medio April) openlijk de machtspositie van het Volksfront op SUMATRA en de handelwijze der extreme nationalistische leiders. Hij wees op het gevaar, indien het Volksfront "een staat in een staat" vormde. Bij zijn bezoek aan MEDAN werd XARIM niet toegestaan een speech in het openbaar af te steken. Aanvankelijk scheen deze door de republikeinse leiding (blijkbaar beducht voor het gevaar, dat de extremen de leiding geheel in eigen handen zouden nemen) uitgeoefende pressie effect te sorteren:

Ter SUMATRA'S WESTKUST werden op 25 April 1946 6 Volksfront-leiders gearresteerd als gevolg van den invloed van SJARIFOEDDIN's bezoek. Ter Oostkust van SUMATRA arresteerde men op 25 April de communist JOENOE'S NASOELLON, die te PEMATANG SIANTAR een extreem nationalistischen raad had gevormd. Op de bestuursconferenties, die van 17 - 20 April te FORT DE KOCK werden gehouden verklaarde het Volksfront SUMATRA, geleid door SARWONO SOETARDJO, de politiek van SJAHRIER te steunen en achter de regering te staan.

De door "minister" SJARIFOEDDIN nodig geachte zuivering werd ter WESTKUST krachtadig aangevat, zij het niet op de wijze, die de "minister" bedoelde. In deze residentie is in wezen het Volksfront "de regering". Op 23 Mei werd om bekend gemaakt n.b. door het Volksfront, dat de regering het Volksfront in alles zou steunen. Daar hier de P.K.I. en het Volksfront een overheerschende positie innemt en waar het in de executieve van het K.N.I. de macht in handen heeft, is de P.K.I. de drijvende kracht in het bestuur ter SUMATRA'S WESTKUST.

NOOT: De overkappings-organisatie van het Volksfront SUMATRA wordt aangeduid met den naam: "POETJOEK PIMPINAN PERSATOLAN PERDJOEANGAN SOEMATRA" (afkorting P.P.P.P.S.).

Toen de "resident" DJAMIL begin Juni te MEDAN verklaarde (hij was 17 Mei door de P.K.I. gearresteerd en op 22 Mei weer vrijgelaten), dat hij zeer tevreden was over zijn positie in de residentie en dat het Volksfront stevig achter hem stond, dan mag dit zeer wel als juist worden aangenomen, wanneer men althans niet vergeet, dat "resident" DJAMIL eerst was gaan staan op de plaats, die het Volksfront hem had aangewezen.

Ter SUMATRA'S OOSTKUST viel na het bezoek van AMIR SJARIFOEDDIN weinig meer in het openbaar te merken van de activiteiten van den extremen P.K.I.-leider ABDOEL XARIM M.S., hetzelfde kan gezegd worden van de P.K.I. XARIM liet zich zelfs gematigd uit. In het openbaar keurde hij het "kidnap-systeem" af. In hoeverre dit strookt met zijn eigen ware gevoelens is de vraag. Op den 10den Mei trad XARIM op als voorzitter van de in de P(ersatoean) S(erikat) B(eroeh) I(ndonesia) getransformeerde (arta) B(eroeh) I(ndonesia). Men kan er zeker van zijn, dat met XARIM het radicale element in de vakbeweging op SUMATRA is geïntroduceerd.

Ook het Volksfront S.O.K. sloeg een gematigder toon aan, zooals blijkt uit de op 15 Mei te PEMATANG SIANTAR aangenomen resolutie:

"Vertrouwen in SOETAN SJAHRIR, zoolang deze den eisch van 100 % MERDEKA handhaaft". Dat ter SUMATRA'S OOSTKUST dit Volksfront in de praktijk een gematigde politiek zal gaan voeren is niet te verwachten. Het kondigde reeds aan de maatschappij van "provocateurs" te zullen zuiveren.

Onmiskenbaar zijn sedert de capitulatie van JAPAN communistische invloeden uit het buitenland op SUMATRA werkzaam. In het bijzonder zij hierbij gewezen op de Chineesche communistische mantel-organisatie, de CHINESE DEMOCRATIC LEAGUE (MING CHOE TONG MIN), die via SINGAPORE nauwe contacten met het internationale communisme onderhoudt. (vide NEFIS publicatie No.23) Deze DEMOCRATIC LEAGUE (officieel op 12 Juni te MEDAN opgericht) draagt een gevaarlijk subversief karakter in zich. De beïnvloeding van den overwal speelt een voorname rol. In het openbaar tracht de partij haar ware bedoelingen te camoufleren door zich als gematigd aan te dienen. Vanzelfsprekend staat zij sympathiek tegenover het Indonesische MERDEKA-ideaal, niet uit opportunisme, maar uit overtuiging. De kracht der beweging zal ongetwijfeld afhangen van de kansen, die de internationale communistische propaganda krijgt deze gebieden binnen te dringen en zal nauw samenhangen met de politieke ontwikkeling in CHINA en het herstel van de economie in NED. INDIE.

De onzekere toestand der Chineez_{en} zal niet vreemd zijn aan de omstandigheid, dat extreme invloeden meer en meer op deze bevolkingsgroep, die zich, zooals op verschillende plaatsen in SUMATRA bleek, aan haar lot voelt overgelaten, vat krijgen. De communisten wisten zich in te dringen in de Chineesche algemeene vereenigingen en de Chineesche jeugdbeweging sterk te beïnvloeden.

Het bestaan van de I.C.P. (INTERNATIONAL COMMUNIST PARTY) werd gesignaleerd ter SUMATRA'S WESTKUST, waar Britsch Indische militairen ook betrokken zijn in de propagandavoering voor deze partij, en in BENKOELLEN. In dit verband zij er op gewezen, dat Dr. A.K. GANI, thans "sub-gouverneur" van Zuid-SUMATRA en een der meest op den voorgrond tredende nationalistische leiders, een "kettingbrief" uitgaande van de I.C.P. met als centrum MOSKOU zou hebben doen uitgaan.

Opvallend is het, dat de laatste speeches van GANI den tendenz hebben RUSLAND als den heilstaat bij uitnemendheid voor te stellen.

DE LASJKAR MERAH (HET ROODE LEGER). X

Van een optreden der P.K.I. strijdorganisatie in militair-georganiseerd verband viel alleen ter SUMATRA'S WESTKUST iets te merken. Deze strijdorganisatie staat hier bekend onder den naam T.M.I. of TEMI (TENTERA MERAH INDONESIA).

De P.K.I. kondigde hier op 11 April aan, dat de militaire communistische organisatie de T.M.I. was gevormd.

Dit "roode leger" werd opgezet met een organisatie van 2 regimenten, onder algemeene leiding van ALAM SJCEHOER LATIF (tevens cdt. van het 1ste T.M.I. regiment te PADANG).

Het 2e regiment T.M.I. te FORT DE KOCK stond onder co. van BACHTAROEDDIN, tevens leider van het Volksfront ter SUMATRA'S WESTKUST. Deze BACHTAROEDDIN werd op instigatie van "minister" AMIR SJARIFOEDDIN met nog 5 andere extreme leiders op den 24sten April door den "resident" van SUMATRA'S WESTKUST Dr. Mch. DJAMIL in arrest gesteld, doch sedertdien weer vrijgelaten.

Voor wat betreft de richtlijnen der T.M.I. wordt verwezen naar de bijlage I.

Als embleem dragen de leden der T.M.I. een armband waarop een embleem in rood/wit is aangebracht met een 5 puntige ster, hamer en sikkel en de letters T.M.I.

De T.M.I. is slecht gekleed, over de bewapening bestaan nog onvolledig betrouwbare gegevens. Geschillen met de T.R.I. werden in April en Mei gemeld.

Bij besluit van de P.K.I. te TANDJONG KARANG werd op 27 Juli de LASJKAR MERAH P.K.I. Zuid-Sumatra ingesteld. Op papier bestaat deze LASJKAR MERAH uit 2 regimenten t.w.:

- 1ste divisie te TANDJONG KARANG
- 2de divisie te PALEMBANG.

Hoewel de P.K.I. ter SUMATRA'S WESTKUST waarschuwde tegen eigenmachtig optreden en verklaarde, dat de T.M.I. de enige strijdorganisatie van de P.K.I. was en andere "communistische legers" los stonden van de partij, ontstonden niettemin communistische rampokbenden. In Juni verklaarde de P.K.I. niets te maken te hebben met de handelingen van den afgezetten P.K.I. voorzitter, afdeling PADANG, OESMAN KEADILAN, die er een eigen rampokorganisatie op nahield, aldus de verantwoordelijkheid van terreurdaden, die onder haar naam gebeurden, van zich afschuivend. Evenzoo werden ook de communistische terreurorganisaties de BARISAN SAIFUCELAH van MANINDJAU en de SANGKIR van LOEBOEH BASOENG gediskwalificeerd.

In de afdeling PADANG, van de P.K.I. schijnt een splitsing te zijn ontstaan; enerzijds de gematigde elementen onder de P.K.I. en anderzijds de militante afdeling de "P.K.I. LIA", ook wel "ANARCHIE KERI" genoemd. Deze laatste vormt een goed gewapende bende, die zich schuldig maakt aan vele rampokpartijen en bestaat uit aanhangers van TAN MALAKA en leden van de T.M.I., die zich na zijn mislukte staatsgreep afgescheiden hebben. Een andere uit de T.M.I. gestreden bende is de TENTERA van AMIR BIDAI, die in Juli in de ommelanden van PADANG ageerde. Volgens een betrouwbaar te achten bericht van ultimo September 11. ging de T.M.I. te FORT DE KOCK op in de T.R.I.

In de residentie SUMATRA'S WESTKUST werd van een georganiseerd optreden der LASJKAR MERAH niets gemerkt. Wel ageeren plaatselijk goed bewapende terreurbenden onder den naam van BARISAN of TENTERA MERAH vnl. in het SIANTARSCHIE. Meerdere malen werd gerapporteerd, dat gedeserteerde Japanners zich bij deze organisatie hadden aangesloten.

In BENGKALIS en PAKAN BAROE werden in Juni 1946 afdeelingen van de TENTERA MERAH opgericht. Over de sterkte en de bewapening dezer afdeelingen zijn nog geen gegevens beschikbaar.

In de residentie DJAMBI kon het bestaan van een TENTERA MERAH eveneens worden gesignaleerd.

Opgemerkt zij, dat de leidende figuren der P.K.I.-SUMATRA notoire communisten uit de jaren 1926-1927 zijn. Gecemd worden slechts ABDCEL XARIM MS. (S.O.K.), DATCEK MALILIT ALAM, OESMAN SOETAN KEADILAN en SJARIF OESMAN ter SUMATRA'S WEST-KUST. Daar volgens de statuten haar doel is het verkrijgen van een INDONESIA MERDEKA op communistische grondslag en haar propaganda-voering er geheel op is gericht om bij voorbaat de onderhandelingen met de Hollanders te doen mislukken, zal, indien de republikeinen al tot een compromis met de NEDERLANDSCHE regeering geraken, gerekend moeten worden op een heftige reactie van extreme zijde, temeer, daar zij de jeugd dermate met haar revolutionaire ideeën heeft geïnfecteerd, dat het ook der republikeinsche "regeering" moeilijk is en zal zijn, die jeugd weer te gewinnen aan een geordende samenleving. De P.K.I. rekent op buitenlandschen steun, zoowel moreel als materieel.

Afgesloten 16-10-1946.

26 IND. DIV. W.I.S. NR. 31.

NEFIS AL5/39504/G - 22.5.46.

TENTARA MERAH INDONESIA (Indonesian Communist Army).

Its Principles.

- (I) The TMI is the nucleus of the P.K.I. and protects the people's sovereignty against oppression by foreign powers.
- (II) The TMI fights for freedom, prosperity, social justice and humanity.
- (III) The TMI will protect the proletariat against oppression by particular groups such as capitalists and imperialists who try to destroy morals.
- (IV) The TMI is the precursor of communism in the matter of social justice.
- (V) The TMI will destroy everything that conflicts with humanity in pursuance of the above.

Its resolutions.

- (I) Each member must take the oath of allegiance to the TMI.
- (II) The TMI may take no measures under conditions of emergency without instructions from HQ.
- (III) The TMI must faithfully obey the orders of its leaders.
- (IV) The TMI must give military training to the members of the P.K.I. and the people.
- (V) HQ take no responsibility for measures taken outside the org.
- (VI) The TMI must cooperate with the Govt, the TRI and other parties.
- (VII) The TMI must make itself responsible for intimate contact between the different branches.
- (VIII) Every branch must submit full reports to the TMI HQ.
- (IX) Until there is a proper contact with HQ; the branch will not be recognised.
- (X) Traitors will be punished by the leaders.
- (XI) The TMI may not do anything which offends the feelings of the people, because the TMI acts with and for the people.
- (XII) The TMI works constructively.

5.

De komst van Pak Alimin.

Een zekere Dardiri heeft in dit blad het een en ander geschreven omtrent de communistische en socialistische lectuur, die hier in Indonesie te krijgen is. Volgens hem zouden haast alle kostbare boeken handelende over bovengenoemde ideologieën geschreven zijn door niet communisten of socialisten. Die zouden geschreven zijn door kapitalisten met het doel om zand in de oogen van het publiek te strooien, medehopende, dat een ieder die deze boeken leest, het communisme en socialisme zal verafschuwen. Dank zij de voorlichting van bapak Alimin, de groote communistische leider, is thans het oordeel van het Indon. publiek, (w.o. ook schrijver dezes behoort) ontbent het communisme en socialisme gewijzigd, aldus Dardiri. In een paar vergaderinger zou Alimin verklaard hebben, dat in Rusland, vrijheid van Godsdienst wordt gesanctionneerd door de staat, ergo worden messigits en kerken aldaar vergroot. Tenslotte zou Alimin gezegd hebben, dat het Russische communisme niet zoo maar in Indonesie toegepast kan worden, daar Indon. een staat "istimewa" (bijzonder) is. (Pengahela Rajat Magelang 29/11.)

PKR

BUREAU B	
Nummer:	
Datum:	6-2-47

4.

UIT RAPPORT: STICHTING STAAT GROOTE OOST 10 DEC.1946.

Boodschap van Alimin aan reserve-officieren. Magelang. Voor reserve-officieren, die weldra door de algemeene mobilisatie een zware taak te vervullen hebben, heeft vader Alimin de volgende boodschap gegeven. Het leger dient in zijn politiek en ideologie revolutionnair te zijn, ofschoon het zich niet aan een of andere partij mag binden. Hierdoor is het leger vrij van stroomingen. Het leger dient de leider van een volk te zijn en leiders mogen niet aangenaam gestemd worden door eer en lof, doch zij dienen critiek en afkeuring op prijs te stellen. Het leger hoeft zich niet druk te maken over de ontw. overeenkomst, doch zich rustig de orders af te wachten. Men dient echter, zoo de ontw. overeenkomst aangenomen wordt, het leger te versterken, de derde wereldoorlog, waarin het kapitalisme vernietigd zal worden, is onvermijdelijk. (Pengahela Rakjat).

BUREAU B	
Nummer:	
Datum:	6-2-'47

3.

Uit : Indonesische Pers en Radio.6-12-46.

Soerakarta 6/12. De Partai Komunist Indonesia staat achter het accord.

De conferentie van de P.K.I. gehouden te Soerakarta op 5 Dec. jl. en bijgewoond door afgevaardigden uit heel Java en Madoera, heeft na de economische-, politieke en strategische toestand van Indon. bestudeerd te hebben, besloten om de basis-overeenkomst van Lingga Djati aan te nemen.

BUREAU B	
Nummer:	
Datum:	6-2-47

BUREAU B	
Nummer:	
Datum:	6-2-47

2.

Archief No. 915/XA6

Batavia, 10 December 1946.

ZEER GEHEIM
TOP SECRET

10 DEC 1946

Nederlandsche Classificatie : ZEER GEHEIM.

British Classification : TOP SECRET.

NEFIS PUBLICATIE No. 41. (Vervolg Publ. No. 38)

In de "NEFIS Publicatie's" worden die artikelen opgenomen, welke inhoud slechts van belang is voor een kleine lezersgroep.
De distributie wordt telkenmale opnieuw vastgesteld.

Ontvangers, die eenige nummers niet toegezonden krijgen, kunnen dus hieruit de conclusie trekken, dat de inhoud daarvan voor hen niet van belang is.

Directeur NEFIS,

[Handwritten signature]
L.N.H. JUNGSLAGER,
Kapitein Luit. ter Zee KMR.

Exemplaar No.

031

*H. Hoyer
Van ons eigen
ontvangen
m.i. voor
bureel
Partai Komunis Indonesia
(P.K.I.)*

*jd maken
acc.
gd.*

[Large handwritten scribble]

8/11

ZEER GEHEIM

<u>DISTRIBUTIELIJST NEFIS PUBLICATIE No. 41.</u>	<u>Copie No.</u>	<u>Aantal Cop.</u>
Minister O.G., Den Haag	1-2	2
Voorzitter Commissie Generaal	3	1
Lt. Gouverneur-Generaal, Batavia	4-5	2
Pol. adv. Lt. G.G.	6	1
B.D.Z., Den Haag (Persoonlijk)	7-8	2
Commandant Zeemacht (O)	9-10	2
Commandant Leger (N.O.I.)	11-12	2
Dir. B.B.	13	1
Procureur Generaal	14	1
Consul Generaal Singapore	15	1
" " Saigon	16	1
C.G.S.	17	1
Comm. Ind. Zaken (MINOG)	18	1
Ned. Ind. Verb. Off. A.L.F. Sumatra	19	1
Cdtr Y-Brigade	20	1
Cdt. U-Brigade	21	1
Terr. Troepencommandant SUMATRA	22	1
C.O. AMACAB, Medan	23-24	2
C.O. " Padang	25	1
C.O. " Palembang	26	1
C.O. " Sabang	27	1
Resi Bangka/Billiton	28	1
Resi Riouw	29	1
Hoofd C.V.D. Den Haag	30	1
NEFIS-Officier, CIZMINOG	31-32	2
NEFIS-Buitenkantoor, MEDAN	33-34	2
LTZ. II KMR N.H. Postema	35	1
NEFIS-Buitenkantoor PADANG	36	1
" " PALEMBANG	37	1
" " BANGKA/BILLITON	38-39	2
Directeur NEFIS	40	1
Sectie I-1	41-53	13
" I-4	54	1
" I-5	55	1
Afdeeling II,	56	1
" III,	57	1
" IV,	58	1
" V,	59	1
" VI,	60	1
Secretariaat	61	1

ZEER GEHEIM

DE P.K.I. SUMATRA.

Sedert afsluiting van de Nefis-Publicatie Nr. 38 ^{in 1946} werden enkele berichten ontvangen over activiteiten van de PARTAI KOMUNIS INDONESIA, in hoofdzaak ter SUMATRA's WESTKUST, die hieronder worden vermeld:

De in de inleiding van genoemde Nefis-Publicatie vermelde Propaganda-voering van de P.K.I. - gericht op het doen-mislukken van de onderhandelingen met de Hollanders - werd gevolgd door enkele berichten, die wijzen op voorbereidingsmaatregelen voor de uitvoering van plannen om zich - ook wanneer de onderhandelingen zouden slagen - te verzetten tegen landingen van Nederlandsche troepen of tot het inzetten van een aanval op PADANG na de terugtrekking van de BRITSCHHE troepen.

De hier onder behandelde berichten kunnen worden ingedeeld in de volgende rubrieken:

- I. De reden van niet -aanwezig-zijn van P.K.I.-leden in het nieuwe Kabinet-Sjahrir.
- II. Buitenlandsche beïnvloeding van de Communistische beweging.
- III. Verbreiding van het Communisme over SUMATRA.
- IV. Verdeeldheid onder de Communisten.
- V. Communistische bedreiging op SUMATRA's WESTKUST.
- VI. Vermeldenswaardige feiten.

I. De reden van niet-aanwezig-zijn van P.K.I.-leden in het nieuwe Kabinet-Sjahrir.

Volgens de Kedaulatan Rajat te FORT DE KOCK van 11 October 1946 stelde een verslaggever van dit blad aan Minister A.K.GANI de vraag, waarom de P.K.I. niet vertegenwoordigd was in het nieuwe kabinet. Hij kreeg hierop ten antwoord: "Het is zeer wel mogelijk, dat dit in verband staat met artikel 8 van het politiek program van de P.K.I., dat niet de goedkeuring heeft van de regeering".

Voor zoover bekend bevat het strijdprogram van de P.K.I. in Mei 1946 samengesteld, slechts 7 artikelen (vide bijlage 1) zoodat niet na te gaan valt, wat de inhoud van het artikel is, dat door GANI genoemd wordt.

Eenige opheldering ter zake geeft een mededeeling van het Hoofdkwartier van de PARTAI KOMUNIS INDONESIA in DJOCJA, opgenomen in het aldaar verschijnende blad "KEDAULATAN RAJAT", waarin vermeld is, dat het ontbreken van communisten in het 3e Kabinet SJAHRIR niet betekent, dat de communisten een politiek van non-cooperatie voeren. Het niet deelnemen van communisten aan het Kabinet heeft volgens deze bekendmaking zijn oorzaak in redenen van praktische politiek, omdat de partij geheel vrij wenscht te staan tegenover de regeering.

Voorts zou AMERIKA - ofschoon afkeerig van de Nederlandsche koloniale politiek - volledige onafhankelijkheid van INDONESIA niet goedkeuren, indien er in de Regeering "MOSKOUSCHE CELLEN" zouden zitten.

II. Buitenlandsche beïnvloeding van de Communistische beweging.

Behalve de in Nefis-Publicatie Nr. 38 behandelde buitenlandse beïnvloeding van de communistische beweging vanuit MALAKKA, werden sedert aanwijzingen ontvangen, dat er contacten bestaan van de AUSTRALISCHE communistische partij (A.C.P.) en P.K.I.-leiders op SUMATRA. Zowel de te FORT DE KOCK verschijnende "OETOESAN SUMATRA", als de "SOELOEH MERDEKA", uitgegeven te PEMATANG SIANTAR maken hiervan melding. (vide ter zake Nefis-Signalement dd. 23 November 1946 Nr. 845/XE2).

III. Verbreiding van het Communisme over SUMATRA.

Volgens een artikel van den journalist JENKINS in de te SINGAPORE verschijnende SUNDAY TIMES van 27 October 1946 is het communisme over geheel Sumatra verbreid. JENKINS maakte in gezelschap

van den toenmaligen vertegenwoordiger van het Ministerie van Defensie voor SUMATRA, A.K. GANI, in October een reis over SUMATRA en schreef in dit artikel, dat de Sumatraansche republikeinsche leiders een spoedige overeenkomst met de Nederlanders wenschelijk achtten, omdat "sommigen een catastrophale ommekeer naar het communisme vreesden, indien er geen overeenkomst tot stand komt". De realiteit van de communistische bedreiging bleek volgens JENKINS uit het feit, dat het voorkomen van hamer- en sikkel-emblemen in steden en kampongs heel gewoon is. Deze meening van JENKINS wordt echter slechts voor zoover betreft SUMATRA's Westkust bevestigd door andere berichten.

Nadere bijzonderheden zijn slechts bekend over Sum. Westkust; aldaar werden gemeld afdelingen van de P.K.I., soms aangeduid met den naam "sectie", te FORT DE KOCK, PADANG, PADANG PANDJANG, SOLOK, SILOENKANG, SAWAHLOENTOE, SIDJOENGJOENG, TANDJOENG AMPALOE, PAJACOMBO, PAINAN.

Van de Sectie FORT DE KOCK is bekend, dat ze nog een 5-tal onderafdeelingen heeft, aangeduid met den naam "ressort".

Afdelingen van de TENTARA MERAH INDONESIA bestaan op alle genoemde plaatsen, die tezamen 2 regimenten zouden vormen; over de sterkte zijn geen betrouwbare gegevens beschikbaar.

De hoofdkwartieren van deze regimenten waren oorspronkelijk gevestigd te PADANG en FORT DE KOCK.

Uit PAJACOMBO wordt het bestaan van een POLISIE TENTARA MERAH INDONESIA bericht, die aldaar politie-diensten verricht ter controle van de manschappen van de T.M.I.

Dat ook elders op SUMATRA de P.K.I. actief is, blijkt uit

"Herdenking van de Communistische opstand ter SUMATRA's WESTKUST in 1926".

Op 10 November 1946 werd te SILOENKANG nabij SAWAHLOENTOE een gedenkteken opgericht ter herinnering aan de Communistische opstand van 1926, waarbij ABDUL XARIM M.S. de eerste steen legde. Aanwezig waren verder H.D.T. BATOEAH, Mr. LOEAT SIREGAR, het tegenwoordige Hoofd van de Afdeling Wetgeving van het Sumatra-Bestuur, SOETAN SAID ALI. De eerste en laatstgenoemde zijn bekende communistische voormannen ter Sumatra's Westkust uit 1926.

In verband met dezelfde herdenking werd van 7 tot 12 November een P.K.I.-congres voor geheel SUMATRA te FORT DE KOCK gehouden.

Volgens de pers waren bij de opening vertegenwoordigers van het leger, partijen en andere organisaties aanwezig.

Over geheel Sumatra's Westkust blijken propaganda-vergaderingen te zijn bijeengeroepen, waarbij de aanwezigheid van de P.K.I.-leiders van SUMATRA, ABDUL XARIM en Mr. LOEAT SIREGAR, een aanwijzing is voor een grootscheepschen opzet.

Uit de pers is tot heden slechts bekend geworden de aanhef van den oproep voor de conferentie te FORT DE KOCK, luidende:

"Arbeiders en landbouwers, bezoekt de openbare vergadering van Dinsdag 12 November, opdat Gij niet beïnvloed zult worden door provocaties van den vijand en zijn handlangers, die zich temidden van onze samenleving bevinden...."

Een zelfde Comite werd ook ter Sumatra's Oostkust opgericht, waarbij als doelstelling werd aangegeven, om naast de verjaardag van de Indonesische opstand van 12 November 1926 tevens te herdenken de viering van den overwinningdag van de SOVJET-arbeiders.

Opmerkelijk is, dat dit Comite naast vertegenwoordigers van de P.K.I. tevens gedelegeerden van het VOLKS FRONT en de PARTAI SOCIALIS bevatte, waaruit dus geconcludeerd zou kunnen worden een zelfde geestesgesteldheid van deze partijen als die bleek uit de op 17 Augustus 1946 te FORT DE KOCK door A.K. GANI uitgesproken radiorede, waarin hij RUSLAND met zijn gecentraliseerde democratie de beste vorm van bestuur - ook voor INDONESIA - noemde. (vide Nefis-Publicatie Nr. 36 dd. 28.10.1946).

ZEER GEHEIM

IV. Verdeeldheid onder de communisten.

Echter moet den nadruk gelegd worden op de omstandigheid dat ook onder het communisme en zulks speciaal ter Sumatra's Westkust geen eenheid bestaat. Zulks blijkt uit verschillende bekendmakingen van de P.K.I., waarin met name de P.K.I. Lokal Islamy gediskwalificeerd wordt, welke bekendmaking van ABDUL KARIM, leider van de P.K.I. Sumatra, in de "KEDAULATAN RAJAT" te FORT DE KOCK van 28 September nog weer eens herhaald wordt middels een publicatie van de sectie Sumatra's Westkust van de P.K.I. Uitdrukkelijk wordt hierin verklaard, dat genoemde partij (P.K.I.L.I.) en haar strijdorganisatie "TENPARA SAIPOELLAH" geenerlei organisatorisch contact hebben met de P.K.I.

Dat de PARTAI KOMUNIS INDONESIA LOKAL ISLAMY intusschen nog bestaat en haar werkzaamheden voortzet blijkt uit een bericht, dat op 27 en 28 October 1946 de 2e Conferentie van deze partij voor Midden Sumatra te FORT DE KOCK werd gehouden, terwijl uit het feit, dat het gebouw van het KOMITE NASIONAL te FORT DE KOCK daarvoor werd beschikbaar gesteld, mag worden geconcludeerd, dat van republikeinsche zijde tegen de werkzaamheden dezer partij geen bezwaren bestaan.

V. Communistische bedreiging op Sumatra's Westkust.

De sub III reeds aangehaalde uitspraak van den journalist JENKINS omtrent de vrees van de Sumatra'sche Republikeinsche leiders voor een "catastrophale ommekeer naar het communisme" wordt bevestigd in enkele berichten van Republikeinsche zijde.

De Gouverneur van SUMATRA deelde op 9 October 1946 den Resident van Sumatra's Westkust mede, dat volgens een uit FORT DE KOCK ontvangen bericht de P.K.I. een revolutie in Sumatra's Westkust zou willen beginnen. De Gouverneur verzoekt om rapport en om maatregelen ter zake te willen nemen.

Op 16 October 1946 deelde het Hoofd van de Afdeling Inlichtingen van het Sumatra-commandement mede, dat de situatie in Sumatra gespannen was.

"De Communistische Partij heeft het plan ontworpen om een revolutie te ontketenen. Hij verzoekt speciale aandacht van den Minister van Defensie voor dit plan in verband met de duidelijke aanwijzingen van infiltratie van de P.K.I. in het leger".

Dit laatste feit wordt bevestigd door een ook reeds eerder binnengekomen bericht, dat vele leden van de T.M.I. overgegaan zijn naar de T.R.I. Andere berichten wijzen er op, dat er ongeregeldeheden zijn uitgebroken tusschen de T.M.I. enerzijds en de HIZBOELLAH en SABILILLAH anderzijds, zowel in de Bovenlanden van S.W.K. als in de Ommelanden van PADANG.

Dit wordt weer bevestigd uit andere berichten omtrent een machtsverschuiving, die ter S.W.K. plaats heeft ten gunste van de MASJOEMI, waarvan de beide bovengenoemde corpsen HIZBOELLAH en SABILILLAH de Strijdorganisaties zijn.

Dat ook van Republikeinsche zijde tegen de Communisten wordt opgetreden zou kunnen blijken uit een overigens niet-bevestigde uitspraak van den Chef van de Republikeinsche Politieke Inlichtingendienst ter Sumatra's Westkust, die tijdens een bezoek van de Chinese Wijk te PADANG op 7 November 1946 verklaarde, dat het Republikeinsche bestuur van plan is om strenge maatregelen te nemen tegen de P.K.I. Hij liet zich ontvallen, dat de gewezen assistent-resident van PADANG OESMAN KEADILAN reeds terechtgesteld was.

Niettegenstaande de door het P.K.I.-Bestuur herhaaldelijk uitgegeven bekendmakingen, dat het de Partij verboden wordt eigenmachtig op te treden en met name, om den bestuursambtenaren hun rechten te ontnemen, kwamen herhaaldelijk botsingen voor.

Zoo brak eind September begin October in de Onder-Afdeling PAINAN een door P.K.I.-leden geleide opstand tegen het republikeinsch bestuur uit, welke half October door de T.R.I. krachtadig werd onderdrukt.

Enkele leidende figuren van de P.K.I. werden gearresteerd.

Later echter werd in dezelfde onderafdeeling de P.K.I.-voorzitter aangesteld tot Boepati, hetgeen heftige protesten uitlokte van de politieke partij MASJOEMI en van de Negeri-hoofden in de onderafdeeling PAINAN. Er wordt zelfs gesproken van bloedige botsingen tussen de Hizboellah, de strijdorganisatie van de Masjoemi en de T.R.I., als gevolg van het feit, dat de Islamietische partijen bijzonder ontevreden zijn over het tegenwoordige bestuur van Sumatra's Westkust, waarin vele communistische elementen zijn opgenomen. Vermoedelijk zullen deze botsingen aanleiding geven tot de ontbinding van het VOLKSFRONT, waarin zowel de MASJOEMI als de P.K.I. waren opgenomen.

Het is niet gewaagd te veronderstellen, dat de reeds sub III genoemde krachtig ingezette propaganda-actie van de P.K.I. hierop het antwoord is.

Als een andere maatregel van het Republikeinsche Bestuur tegen de extremisten en met name de Communisten moet worden genoemd de ontbinding van het bataljon TERAS, in het Menangkabausch genoemd: "TAREH" (kern), oorspronkelijk genoemd TENTARA RAJAT SOCIALIS, waarin waren opgenomen vele T.M.I.-leden en waarin de P.K.I. den boventoon voerde. Door de republikeinsche autoriteiten was deze organisatie officieel erkend als volksleger, zelfstandig optredend naast de T.R.I. en met volledige medewerking van de republikeinsche autoriteiten. Ze werd echter ook genoemd: Het Doodenbataljon" en was voornamelijk bestemd om in den strijd tegen de Geallieerden in PADANG in de voorste gelederen plaats te nemen. Uit in beslag genomen documenten blijkt, dat de TERAS verantwoordelijk moet worden gesteld voor verschillende aanvallen op Geallieerde troepen en convooien.

Als reden voor ontbinding van de "TERAS" werd opgegeven, dat deze organisatie plannen had gemaakt, die niet strookten met de politiek van de Republiek en onder meer den strijd tegen de Nederlanders wilden voortzetten ook na het bereiken van een eventueele overeenkomst.

Het meerendeel der TERAS-leden - ongeveer 1000 man - zou zich thans hebben vereenigd in een nieuwe organisatie "SARIKAT PENGGEMPOER ISTIMEWA", die zich meester gemaakt heeft van het grootste gedeelte van de wapens van de TERAS en ook verschillende punten in de omgeving van PADANG schijnt te hebben bezet met name in de ook reeds in 1926 zeer communistisch gezinde Negrien PAOEH LIMA en PAOEH SEMBILAN in de Ommelanden van PADANG. Van deze SARIKAT PENGGEMPOER ISTIMEWA schijnen ook leden te zijn doorgedrongen in een nieuwe te PADANG georganiseerde vereeniging HIMOEIM (HIDOEP MATI OENTOEK INDONESIA MERDEKA), welke onder het mom van een werklozen kolonie zou zijn opgericht door Burgemeester AZIS CHAN van PADANG. De HIMOEIM heeft tot grondslag het leven ter beschikking te stellen voor Indonesia Merdeka en is gereed den dood in te gaan voor de verdediging van de eer van de NEGARA REPUBLIEK INDONESIA.

VI. Vermeldenswaardige feiten.

Volgens een Japansch rapport van eind September werden onder de Japansche troepen in Sumatra's Oostkust pogingen gedaan door Indonesiers om soldaten over te halen te deserteeren en deel uit te maken van een leger voor de wederopbouw van AZIE, bestaande uit Indonesiers, Japanners en Indo-Chineezers. Zo zouden tezamen werken met Chineseesche communisten en het Sovietleger. De Japanners, die van dit leger deel zouden willen uitmaken, zouden worden genaturaliseerd tot Indonesiers.

Nadere aanduidingen hieromtrent werden niet ontvangen, maar wel was er reeds in Maart 1946 een bericht uit PAJAKOEMBOEH ter Sumatra's Westkust, dat zich aldaar 6 Japansche soldaten bij de P.K.I. hadden aangesloten.

Hoewel van werkzaamheden van de P.K.I. onder de Chineezers tot heden niet veel gebleken is, moet hier volledigheidshalve melding worden gemaakt van den Chinees TAN TEK GOAN, die Propagandist van de P.K.I. onder de Chineezers is.

Hij zou steun ontvangen van de Republiek in den vorm van een eigen auto en toestemming om boschproducten naar Singapore te vervoeren en te verkopen.

In een te PADANG in het Maleisch verschijnend Chineesch blad "Penerangan" van 4 November 1946 kwam een artikel voor van H.M. LUTFHI, gericht aan belijders van den Islam, waarin gewaarschuwd wordt tegen het misbruik van de Mohammedaansche godsdienst door de communisten.- Verwezen wordt naar de gebeurtenissen van 1926, toen onder het mom van een "geloofsstrijd" een communistische revolutie werd ontketend.- Schrijver waarschuwt voor een herhaling hiervan.-

Omtrent de internationale Communistische partij te FORT DE KOCK werden na afsluiting van Nefis-Publicatie Nr. 38 geen nadere berichten ontvangen.

Afgesloten 30 November 1946.

ZEER GEHEIM.

ZEER GEHEIM

LASJKAR No. 105, tahun repoeblik jang ke 1, 7 Mei '46, Dagblad SOLO.

Bijlage 1

AZAS DAN STRIJDPROGRAM P.K.I.

Diantara poetoesan2 konperensi P.K.I. di SOLO jang baroe laloe terdapat keterangan sbb.

Azas dan strijdprogram P.K.I.

Oentoek menjoesoan azas toedjoean dan strijdprogram party diserahkan kepada kebidjaksanaannja pemimpin markas besar. Azas dan strijdprogram P.K.I. seperti jang termoeat dalam Bintang Merah No. 1 dibatalkan.

Sebagai dasar strijdprogram, anggaran roemah tangga dll. diambil keterangan azas (beginselverklaring Red.) sebagai jang terseboet dibawah ini.

1. Masjaraat sekarang adalah masjaraat kapitalistis jang doedah mentjapai tingkatan jang tertinggi; jaitoe monopoli kapitaal, jang berwoedjoed finance kapitaal; jaitoe persenjawaan dari kapitaal bank dan industrie. Tingkatan kapitaal jang tinggi ini tak dapat menghilangkan kekatjauan2 tentang politik dan ekonomi serta menghilangkan perdjoeangan kelas; melainkan menjerdehanakan dan menadjamkan!
2. Peladjaran2 MARX dan LENIN telah mengadjar kepada kita, bahwa keamanan dan perdamaian didoehia ini dapet tertjapai hanja dengan lenjapnja soesoenan kapitalisme dengan melaloei proletarische revolutie: P.K.I. adalah partai kasta kerdja jang berpedoman pada peladjaran2 MARX dan LENIN, didalam menentoekan politik dalam tiap2 soal diambil sebagai pengkal permoelaan, kepentingan kasterkdja!
3. P.K.I. bertoedjoean masjaraat socialistis jaitoe soeatoe soesoenan masjaraat dimana semoea alat2 prodoeksi dimiliki oleh dan di pergoenakah oentoek kepentingan masjaraat.
4. Socialisme tidak bisa didorongkan oleh golongan jang sedikit djoemlahnja kepada golongan jang terbanjak. Ia adalah soeatoe pergerakan oentoek kepentingan rakjat jang terbanjak dan jang akan berwoedjoed apabila rakjat jang terbanjak itoe menghendekinnja. Sebab itoe, socialisme itoe betoel-betoel demokratis!
5. Toedjoean socialistis dari pergerakan kaem kerdja hanja bisa dioenjoedkan dengan organisasi dan pendidikan pada kasta boeroeh bersekoetoe dengan rakjat2 lain jang terhisap - tani dan kasta pertengahan. Organisasi jang sematjam itoe sangatlah penting oentoek mengalahkan politiknya golongan jang ketjil jang menghisap dan oentoek menetapkan nasib bangsa oleh golongan jang terbanjak jang demokratis. Organisasi dan pendidikan bagi golongan terbanjak ini hanja moengkin terdjadi dalam negara jg merdeka dan demokratis.
6. Revoloesi jang sedang berkobar2 di INDONESIA ialah revoloesi nasional jang menentang imperialisme internasional dan ada satoe bahagian dari revoloesi doenia.
7. P.K.I. berdjoeang oentoek mempertahankan dan menegoehkan Repoeblik INDONESIA sebagai langkah pertama oentoek mentjapai masjaraat INDONESIA jang socialistis. Dalam perdjoeangannja serta oesahanja oentoek mentjapai maksoed akan bekerdja bersama-sama dengan semoea organisasi-organisasi jang demokratis didalam dan diloear negeri.

Lebih landjoet diberitakan, bahwa Lasjkar Merah berdjalan teroes seperti biasa.

ZEER GEHEIM

Bijlage: 2.

VERTALING.

LASJKAR Leger
No. 105.

Onderwerp:- P.K.I.

SOERAKARTA, 7 Mei 1946.

Grondslag en Strijdprogram P.K.I. (Indonesische Communistische Partij. Vert.)

Order de besluiten van de onlangs te SOLO gehouden P.K.I. conferentie treft men ondervolgende verklaring aan:

Grondslag en strijdprogram P.K.I.

De vaststelling van grondslag en doel, en strijdprogram der partij wordt overgelaten aan het beleid van den leider van het hoofdkwartier. De Grondslag en het Strijdprogram der P.K.I. opgenomen in de "Bintang Merah" (Roode Ster) No. 1 worden ongeldig verklaard.

Als grondslag van het strijdprogram, der huishoudelijke reglementen, enz. wordt aangenomen de ondervolgende beginselverklaring:

1. De huidige maatschappij is een kapitalistische samenleving, welke het toppunt heeft bereikt, n.l. het monopolie van het kapitaal in de vorm van financieerend kapitaal, d.i. het samengaan van bank- en industriekapitaal. Deze hooge kapitalistische vlucht kan de politieke en economische verwarring zoomede den klasse-strijd niet teniet doen, doch vereenvoudigt en verscherpt hen.
2. De leerstellingen van MARX en LENIN leeren ons, dat veiligheid en vrede op deze wereld kan worden verkregen, alleen door vernietiging van het kapitalisme door middel van een proletarische revolutie.
De P.K.I. is een partij der arbeiderskaste, die de leerstellingen van MARX en LENIN als richtsnoer aanneemt; bij het bepalen van de politiek worden in alle aangelegenheden de belangen der arbeiderskaste vooropgesteld.
3. De P.K.I. stelt zich ten doel een socialistische maatschappij te scheppen, n.l. een vorm van samenleving, waarin alle productie-middelen aan de maatschappij behooren en ten dienste van de maatschappij worden aangewend.
4. Het Socialisme kan door een kleine groep niet aan een groote groep worden opgedrongen. Het is een beweging in het belang der meerderheid des volks en zij zal verwezenlijkt worden, wanneer de meerderheid van het volk wenscht. Daarom is het Socialisme inderdaad democratisch.
5. Het socialistische doel der arbeidersbeweging kan slechts worden verwezenlijkt door de arbeiderskaste zoo te organiseeren en op te voeden, dat zij een wordt met andere uitgezogen bevolkingsgroepen -- de boeren en de middenstandsgroep. Een dergelijke organisatie is zeer belangrijk om de politiek der exploiteerende minderheid te vernietigen en om het lot van het volk door een democratische meerderheid te laten beslissen. De organisatie en opvoeding van de massa kan slechts geschieden in een onafhankelijke democratische staat.
6. De in Indonesia woedende revolutie is een nationale revolutie, welke het internationale imperialisme bestrijdt en vormt een onderdeel van de wereldrevolutie.
7. De P.K.I. strijdt ter handhaving en consolideering van de Republiek Indonesia, als een eerste stap in de richting van een socialistische Indonesische maatschappij. In haar strijd en streven haar doel te bereiken, zal zij samenwerken met alle democratische organisaties in binnen- en buitenland.

Vervolgens wordt bekend gemaakt, dat het Roode Leger zijn activiteit voortzet.

Archief No. 935/XA6

**ZEER GEHEIM
TOP SECRET**

Batavia, 12 December 1946.

14 DEC 1946

Nederlandsche Classificatie : ZEER GEHEIM.

British Classification : TOP SECRET.

Volgno.
ACD/9104

Nummer: <u>NEFIS PUBLICATIE No. 42.</u>
Datum: <u>4/1/47</u>

In de "NEFIS Publicatie's" worden die artikelen opgenomen, welke inhoud slechts van belang is voor een kleine lezers-groep.
De distributie wordt telkenmale opnieuw vastgesteld.

Ontvangers, die eenige nummers niet toegezonden krijgen, kunnen dus hieruit de conclusie trekken, dat de inhoud daarvan voor hen niet van belang is.

Directeur NEFIS,

L.N.H. Jungschlager

L.N.H. JUNGSLAGER,
Kapitein Luit. ter Zee KMR.

Exemplaar No. 038

ZEER GEHEIM.

<u>DISTRIBUTIELIJST NEFIS PUBLICATIE No. 42:</u>	<u>Copie No.</u>	<u>Aantal Cop.</u>
Minister O.G., Den Haag	142	2
Minister Buitenl.Zaken, Dir.Politieke Zaken, Den Haag	3-7	5
Voorzitter Commissie Generaal	8	1
Lt.Gouverneur*Generaal, Batavia	9-10	2
Pol. Adv. Lt. G.G.	11	1
B.D.Z., Den Haag (Persoonlijk)	12-13	2
Commandant Zeemacht (O)	14-15	2
Commandant Leger (N.O.I.)	16-17	2
Dir. B.B.	18	1
Procureur Generaal	19	1
Consul Generaal Singapore	20	1
" " Saigon	21	1
C.G.S.	22	1
Comm. Ind. Zaken (MINOG)	23	1
Dr.J.J. van de VELDE, MEDAN	24	1
Terr.Troepencommandant SUMATRA	25	1
Cdt. Y-Brigade	26	1
Cdt. U-Brigade	27	1
Troepencommandant Riouw	28	1
C.O. AMACAB, Medan	29-30	2
C.O. " Padang	31	1
C.O. " Palembang	32	1
C.O. " Sabang	33	1
Res. Bangka/Billiton	34	1
Res. Riouw	35	1
NEFIS-Officier, CIZMINOG	36-37	2
Hoofd C.V.D., Den Haag	38	1
NEFIS-Buitenkantoor, MEDAN	39-40	2
LTZ.II KMR. N.H. Postema Singapore	41	1
NEFIS-Buitenkantoor PADANG	42	1
" " PALEMBANG	43	1
" " BANGKA/BILLITON	44-45	2
Directeur NEFIS	46	1
Sectie I-1	47-58	12
" I-4	59	1
" I-5	60	1
Afdeeling II,	61	1
" III,	62	1
" IV,	63	1
" V,	64	1
" VI,	65	1
Secretariaat	66	1

ZEER GEHEIM.

S I G N A L E M E N T.

NOPENS DR. BOERHANOEDIN EN MOHAMED SAMIN T A I B EN HUNNE
ACTIVITEITEN.-

(DE GROOT INDONESIE-GEDACHTE, GESTIMULEERD DOOR M O S C O U ?)

- 0 -

Dr. BOERHANOEDIN is de huidige voorzitter van de communistisch georiënteerde MALAYAN NATIONALIST PARTY (M.N.P.), ook genoemd: "PARTAI KEBANGSAAN MALAYOE MALAYA" (P.K.M.M.), te KUALA LUMPUR. Hij is een PADANGER; reeds op jeugdigen leeftijd kwam hij in contact met MOHAMAD HATTA, met wiens politieke ideeën hij toen reeds sympathiseerde. Later kwam hij in aanraking met de bekende communistische leiders TAN MALAKA, SEMAOEN en ALIMIN. Met laatstgenoemden staat hij thans nog in contact en er zou samenwerking bestaan tusschen zijn partij en de PARTAI KOMOENIS INDONESIA op JAVA.

Voorts is Dr. BOERHANOEDIN bevriend met den communist MOCHTAROEDIN, die 15 jaren in RUSLAND heeft vertoefd en aldaar zijn opleiding tot "Moscou-agent" ontving. Vóór Dr. BOERHANOEDIN was MOCHTAROEDIN voorzitter van de M.N.P.; hij trad als zoodanig af om een bepaalde taak te vervullen (welke taak dit is, wordt niet nader omschreven).

Dr. BOERHANOEDIN, die fel anti-Nederlandsch is en dit bij openbare redevoeringen op het Maleische schiereiland meermalen tot uiting heeft gebracht, streeft naar de opnemng van MALAYA als republiek in de "FEDERASI NEGARA REPOEBLIK INDONESIA", waarbij de rood-witte vlag als strijdvlag zal worden aangenomen. Hij zou volgens recente, betrouwbare berichten binnenkort naar JAVA vertrekken, om met de republikeinse autoriteiten besprekingen te voeren, waarbij hij in het bijzonder den nadruk op de ondeelbaarheid van INDONESIA en MALAYA zal leggen.

Als fel tegenstander van DATO ONN BIN JAFAR, president van de UNITED MALAYS NATIONAL ORGANISATION, schreef hij in Augustus j.l. een artikel in het te KUALA LUMPUR verschijnend dagblad "UTUSAN MALAYU", waarin DATO ONN als de grootste vijand van de Repoeblik INDONESIA werd genoemd. Deze vijandelijke gevoelens van BOERHANOEDIN jegens den president van de U.M.N.O. houden o.a. verband met het feit, dat DATO ONN zich uitgelaten zou hebben, dat MALAYA nog niet rijp is voor algeheele onafhankelijkheid en dat zijn partij niet genegen is, de Indonesische onafhankelijkheidsbeweging te steunen.

Tijdens de Japansche bezetting heeft Dr. BOERHANOEDIN een belangrijke rol gespeeld in de HODOBU, een organisatie voor anti-Westersche propagandavoering op MALAKKA. Er bestaan aanwijzingen, dat ex-HODOBU-leden (w.o. Dr. BOERHANOEDIN) thans een ondergrondse actie voeren, waarvan de doelstelling en activiteiten nog niet geheel duidelijk zijn. (Verwezen wordt naar blz. 12 van de NEFIS-publicatie No.37).

Kort na de Japansche capitulatie zou Dr. BOERHANOEDIN door Ir. SOEKARNO zijn aangesteld, om in MALAYA de idee der nationale revolutie te propageeren. In dit verband moge nog gemeld worden, dat uit Maleische- evenals uit Europeesche publiciteitsorganen is gebleken dat gedurende den PACIFIC-oorlog, zoowel in INDONESIA als onder de op MALAKKA wonende Indonesiers de gedachten zich begonnen te ontwikkelen in de richting van een mogelijkheid van een staatkundige verbondenheid tusschen MALAKKA en geheel INDONESIA in de toekomst. Toen SOEKARNO begin Augustus 1945 via SINGAPORE uit SAIGON weer op JAVA aankwam, was een van zijn eerste opmerkingen, dat het volk van MALAKKA verlangde naar een vereeniging met dat van INDONESIA.

ZEER GEHEIM.

ZEER GEHEIM

Ook in het programma van TAN MALAKA's Volksfront werd de eisch van de vereeniging van INDONESIE met MALAKKA, BRITSCH NOORD-BORNEO en SERAWAK gesteld. (vide NEFIS-periodiek No.6 Blz.33)

Sedert Mei 1946 houdt BOERHANOEDIN zich ermede bezig personen uit SUMATRA en JAVA te doen immigreren; deze lieden worden politiek "getraind", door instructeurs van de Japansche soekarilla militair afgericht en in groepen ingedeeld. Zulke groepen bevinden zich thans in PAHANG en KELANTAN en zouden in totaal + 8000 man omvatten. Zij worden tevens geoefend in terroristisch optreden. Hun wapens zijn van Japansche herkomst en worden uit SIAM aangevoerd. De taak van dit leger zou o.m. zijn: de vernietiging van de Maleische zelfbestuurders op MALAYA met hun aanhang, aangezien deze beschouwd worden als de steunpilaren van het koloniale regiem.

Naast het hierbedoelde leger werd onlangs door de M.N.P. de "ANGKATAN PEMOEDA INSJAF" (A.P.I.) opgericht. Bij de oprichting dezer zeer extreme strijdorganisatie zou BOERHANOEDIN zijn bijgestaan door twee door SOEKARNO speciaal voor dit doel van JAVA gezonden krachten, waarvan de namen nog niet bekend zijn.

Bij genoemde politieke activiteiten bestaat er samenwerking en overeenstemming tusschen BOERHANOEDIN en den bekenden communist MOHAMED SAMIN TAIB. Laatstgenoemde is de leider van het uitvoerend comite van de Maleische communistische partij, die tegen de zelfbestuurders in MALAYA ageert. Omtrent MOHAMED SAMIN TAIB moge het volgende worden vermeld:

TAIB, die vloeiend Engelsch, Nederlandsch en Fransch spreekt, hield zich voor den oorlog een tijdlang bezig met het geven van rechtskundige adviezen. In 1930 kwam hij in contact met buitenlandsche communistische agitators, die hem in de gelegenheid stelden om in MOSCOU een tweejarige cursus te volgen in communistische sociale politiek. Na ommekomst van deze periode begaf hij zich naar SUMATRA en begon hij met zijn anti-Westersche propaganda-voering gepaard met celvorming, op verschillende plaatsen in de Westkust en in het Noorden van SUMATRA.

Omstreeks dien tijd (1936-1937) kwam hij in contact met den Japanner HAYASHI, van wien hij groote bedragen ontving voor anti-Westersche propaganda. Vermoedelijk is deze HAYASHI dezelfde als KIJUJIRO HAYASHI, de president-directeur van de NANYO KYOKAI (het ZUIDZEEGENOOTSCHAP), die voor den oorlog Nederlandsch-Indie heeft bezocht, naar het hette met een goodwill-boodschap aan de Regeering van Nederlandsch-Indië, doch die in werkelijkheid opdracht had de Japansche spionage in de landen van den Zuidelijken Oceaan te coördineeren, alsmede sabotage te organiseeren, ambtenaren en militairen om te koopen en een 5e colonne te vormen.

Een rapport over MOHAMED SAMIN TAIB meldt voorts: "MOHAMED SAMIN TAIB was van meening, dat deze collaboratie van groote waarde zou zijn (of worden) als een soort van tusschen-phase in het proces van de verwijdering van Europeeschen invloed uit de Maleische politieke aangelegenheden, met Japansche hulp, om later den Japanschen invloed te niet te doen met behulp van het communisme.

Toen de Japanners Sumatra bezetten, bleef hij in POELAU PINANG en bediende den radio-omroep op Japansch bevel. Medio Februari 1942 hield hij een radio-lezing over Sociale hervormingen in Sumatra en allereerst bracht hij daarin als een der belangrijkste programma-punten tot uiting de afzetting van alle inheemsche Zelfbestuurders. In de omgeving van deze Sultans lachte men om deze praatjes, maar thans ziet men wat er met de meeste Sultans in SUMATRA is gebeurd.

Eind 1942 keerde MOHAMED SAMIN TAIB naar Sumatra terug en begon een propaganda-tournee, die wederom door HAYASHI werd gefinancierd,

ZEER GEHEIM

ZEER GEHEIM

die intusschen ook naar deze streken was teruggekeerd. Deze financiële onderstand beliep 200.000 Japansche guldens per maand.

Eind 1943 begonnen de Japanners in te zien dat zijn propaganda te zeer een communistische ondergrond had en in dit geval konden zij hem niet gebruiken. De KEMPEI rekende hem in onder het voorwendsel, dat hij de hem verstrekte gelden op verkeerde wijze had aangewend. Na 2 maanden kwam hij weer vrij, omdat zijn aanhang te groot was, hetgeen door de Japanners niet over het hoofd kon worden gezien.

MOHAMED SAMIN TAIB vestigde zich echter niet op de Oostkust van SUMATRA, doch in SIGLI, ATJEH. Van zijn onderhebbenden kreeg hij de informatie, dat de Japanners er niet goed voor kwamen te staan, hetgeen overeenstemde met zijn eigen verwachtingen, dat de Japanners er niet goed doorheen zouden komen. Op dat moment gaf hij aan zijn ondergeschikten last de Nationale Revolutie te helpen ondersteunen, ongeacht het feit, dat het Nationale en het Communistische programma met elkander in tegenspraak zijn. Daarop kwam hij van SUMATRA naar MALAYA. Deze terugkeer naar MALAYA zou zijn geschied op instructie van de KOMINTERN met de bedoeling hem te gebruiken voor de samenwerking tusschen de Chineesche en Maleische communisten. Om nu de Moslimsche communisten zoo sterk mogelijk te organiseeren, vereenigde hij JAVA, SUMATRA en MALAYA, inclusief de Kroonkolonie SINGAPORE, in een blok onder een hoofd." (Evaluatie B 3).

Volgens een betrouwbaar bericht (B3) zou MOHAMED SAMIN TAIB na de Japansche capitulatie zich bediend hebben van de bekende communistische voormannen ABDOEL XARIM en LUAT SIREGAR tot het vormen van het VOLKSPRONT op SUMATRA,

De indruk wordt verkregen, dat M.S.TAIB een belangrijke politieke figuur is, die achter de schermen werkt en ervoor zorgt, dat hij buiten schot blijft (de bekende dubbel-organisatie van de communistische partij, ook 1926 geconstateerd bij de P.K.I.).

De berichten over dezen persoon zijn zeer schaarsch. Of hij contact heeft of heeft gehad met bekende communistische leiders op JAVA (TAN MALAKA, JOESOEF SARDJONO, enz.) is niet bekend, evenmin kan worden nagegaan de omvang van zijn tegenwoordigen invloed op de huidige politieke ontwikkeling op SUMATRA.

M.S.TAIB houdt vermoedelijk thans verblijf in PENANG.

Afgesloten, 5 December 1946.